Provinzial-
Geſetzſammlung
des
Königreichs
Galizien und Lodomerien
für das Jahr 1840.

Herausgegeben
auf allerhöchſten Befehl unter der Aufſicht des k. k.
galiziſchen Landesguberniums.

Zwei und Zwanzigſter Jahrgang.

Lemberg, 1842.
Aus der k. k. galiziſchen Aerarial-Druckerei.

30700

K 1889

Zbiór Ustaw

prowincyjnych

dla

Królestwa

Galicyi i Lodomeryi

z roku 1840.

Wydany
za najwyższym rozkazem pod dozorem c. k. Rządu krajowego galicyjskiego.

Rok dwudziesty drugi.

We Lwowie, 1842.
Z ces. król. galicyjskiéj drukarni skarbowéj.

Chronologisches Verzeichniß

der

in der Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Galizien und Lodomerien für das Jahr 1840 enthaltenen Verordnungen.

Zahl der Verordnung		Seite
	Monat Jäner.	
1	Ueber die Verbücherung der Uebertragung einer Verlassenschafts-Realität an einen Dritten vor der gerichtlichen Einantwortung des Nachlaßes .	2
	Vom 7. Jäner.	
2	Ueber die zwischen Oesterreich und dem Staate Parma erneuerte Convention wegen Auslieferung der Verbrecher	4
	Vom 8. Jäner.	
3	Staatsvertrag über die Erbfähigkeit der gegenseitigen Unterthanen und über die wechselseitige Freizügigkeit des Vermögens und der Verlassenschaften zwischen dem österreichischen Kaiserstaate und dem Königreiche Belgien, geschlossen zu Wien den 9. Juli 1839, und in den beiderseitigen Ratificationen eben daselbst ausgewechselt am 3. October 1839	4
	Vom 9. Jäner.	
4	Ermächtigung der Cameral-Bezirkscassen in Stryi, Sambor und Neusandez zu den Amtshandlungen der Waaren-Controlle . . .	12
	Vom 9. Jäner.	
5	Ueber die Anschaffung der Monturs- und sonstigen Bekleidungssorten für die Polizei-Mannschaft der Stadtkämmereien und Bukowinaer Gemeindgerichte	12
	Vom 10. Jäner.	

Spis chronologiczny

rozporządzeń,

w Zbiorze Ustaw prowincyjnym Królestw Galicyi i Lodomeryi z roku 1840 zawartych.

Liczba rozporządzenia		Stronica
	Miesiąc Styczeń.	
1	O intabulowaniu przeniesienia realności spadkowéj na trzeciego, przed sądowém przyznaniem spadku . . . . . Z dnia 7. Stycznia.	3
2	Odnowienie Umowy między Austryją a Parmą o wzajemne wydawanie zbrodniarzy . . Z dnia 8. Stycznia.	5
3	Umowa między Austryją i Belgiją o prawo spadkowe obustronnych poddanych i wzajemną wolność wywożenia majątków i spadków . Z dnia 9. Stycznia.	5
4	Upoważnienie powiatowych Kas kameralnych w Stryju, Samborze i Nowym-Sączu do czynności urzędowych względem kontrolowania towarów . . . . . Z dnia 9. Stycznia.	13
5	O sprawianiu mundurów i innego odzienia żołnierzom policyjnym przy Magistratach i Kameraryjach miejskich, tudzież Sądach gminnych na Bukowinie . . . . . Z dnia 10. Stycznia.	13

Zahl der Verordnung		Seite
6	Behandlung der am 2. Jäner 1840 in der Serie 402 verlosten vierpercentigen Aerarial-Obligationen der Stände von Steiermark . . .	22
	Vom 10. Jäner.	
7	Ausmaß der Vorspannspferde für staatsherrschaftliche Wirthschafts-Beamten	22
	Vom 11. Jäner.	
8	Berichtigung des im §. VI. Nro. 7. der Substitutions-Vorschrift bei Supplirung von Lehrämtern eingeschlichenen Schreibfehlers . . .	24
	Vom 11. Jäner.	
9	Bestimmungen der neuen Eingangs- und Ausgangszölle für Fische und Schalthiere . . .	26
	Vom 11. Jäner.	
10	Ermächtigung der Gefällenwach-Unterinspectoren zur Ablaßung von dem gesetzmäßigen Verfahren bei Gefälls-Uebertretungen	28
	Vom 12. Jäner.	
11	Wegen Versorgung dienstuntauglicher Pastoren augsburgischer oder helvetischer Confession . .	30
	Vom 14. Jäner.	
12	Die Seiner Majestät dem Kaiser darzubringen beabsichtigten Kunst- und Druckwerke sind an den Oberstkämmerer einzusenden . . .	30
	Vom 14. Jäner.	
13	Bestimmung der Post-Ritt- und sonstigen Gebühren vom 1. Hornung 1840 angefangen . .	32
	Vom 17. Jäner.	
14	Feuerlöschordnung für die Hauptstadt Lemberg .	34
	Vom 17. Jäner.	
15	Die Wegmauthbefreiung der unentgeltlichen unterthänigen Fuhren zur Beistellung des Schulbrennholzes betreffend	44
	Vom 19. Jäner.	
16	Die Prüfung der Stadtcasse-Journale durch die Ausschußmänner, und die ordentliche Bestellung der letzteren betreffend	46
	Vom 19. Jäner.	
17	Unterricht zur Erkenntniß und Vorbeugung der Nervenlähmungs-Krankheit der Zuchtpferde .	48
	Vom 20. Jäner.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
6	Postępowanie z 4procentowémi obligacyjami skarbowémi Stanów styryjskich, dnia 2. Stycznia 1840 w rzędzie 402 wylosowanémi . .	23
	Z dnia 10. Stycznia.	
7	Ilość koni do podwód przedprzężnych (forszpanów) dla kameralnych urzędników ekonomicznych	23
	Z dnia 11. Stycznia.	
8	Sprostowanie pomyłki pisarskiéj w §ie VI. l. 7. rozporządzenia o zastępstwach w nauczycielstwie	25
	Z dnia 11. Stycznia.	
9	Ustanowienie nowego cła dla wchodu i wychodu ryb i płazów skorupiastych	27
	Z dnia 11. Stycznia.	
10	Upoważnienie Podinspektorów straży dochodowéj do odstąpienia od przepisanego prawem postępowania w wykroczeniach przeciwko Ustawom dochodowym	29
	Z dnia 12. Stycznia.	
11	Opatrzenie pastorów wyznania auszburskiego i helweckiego do służby niezdolnych . .	31
	Z dnia 14. Stycznia.	
12	Dzieła sztuki i drukowe, poświęcane Najjaśniejszemu Panu, przesełane być mają W. Podkomorzemu	31
	Z dnia 14. Stycznia.	
13	Wymiar opłaty za jazdę pocztą i innych należytości pocztowych od 1. Lutego 1840 . .	33
	Z dnia 17. Stycznia.	
14	Przepisy gaszenia pożarów we Lwowie . .	35
	Z dnia 17. Stycznia.	
15	Bezpłatne podwody poddańcze z drwami dla szkół, nie płacą drogowego	45
	Z dnia 19. Stycznia.	
16	Sprawdzanie dzienników Kas miejskich przez Wydziałowych miejskich i należyte Wydziałowych ustanowienie	47
	Z dnia 19. Stycznia.	
17	Instrukcyja dla poznawania paraliżu nerwowego w koniach stadnych i zapobiegania téj chorobie	49
	Z dnia 20. Stycznia.	

Zahl der Verordnung		Seite
18	Ueber die Einziehung der Decennalzulagen bei jenen damit betheilten Gymnasial-Lehrern, Katecheten und Präfecten, welche durch Vorrückung oder durch Ueberseßung einen höheren Gehalt erlangen Vom 21. Jäner.	62
19	Anwendung der galizischen Bau-Concurrenz-Vorschriften bei katholischen Pfarr- und Kirchen-Baulichkeiten in der Bukowina Vom 21. Jäner.	64
20	In wiefern den Convictisten, Stipendisten und vom Schulgelde befreiten Studierenden wegen unterlassenen oder mit der zweiten Fortgangsclasse gemachten Besuches des Unterrichtes in der Natur- und Weltgeschichte der Eintritt in die juridischen Studien nicht zu versagen sey Vom 21. Jäner.	66
21	Erneuerung der Vorschrift über den Vorgang bei mittelst Schub in die Stadt Lemberg abzustellenden Individuen Vom 22. Jäner.	68
22	Betreffend die Untersuchung der gegen Pfarrverweser wegen Stollexcesse und sonstiger Disciplinar-Vergehen vorkommenden Klagen Vom 23. Jäner.	70
23	Behandlung des im Strafverfahren gegen Reisende angehaltenen Tabaks im Gewichte von fünf Pfunden bei der Ablassung vom rechtlichen Verfahren Vom 27. Jäner.	72
24	Die Einfuhr der weißen, zum religiösen Gebrauche der Israeliten bestimmten Betmäntel (Tales) von Schafwolle wird gegen Verzollung gestattet Vom 28. Jäner.	72
25	Portofrei ist die streng ämtliche Correspondenz der Pfarrämter Vom 29. Jäner.	74
26	Vorgang bei officiosen Stellungen der Paßlosen auf den Assentplatz Vom 30. Jäner.	74

Liczba rozporządzenia		Stronica
18	Odjęcie dodatków codziesięcletnych owym nauczycielom, katechetom i prefektom gymnazyjalnym, którzy jakimbądź sposobem dostępują większéj płacy	63
	Z dnia 21. Stycznia.	
19	Zastosowanie galicyjskich przepisów o konkurencyi przy budowlach, do katolickich tak plebańskich, jak i kościelnych budowli na Bukowinie	65
	Z dnia 21. Stycznia.	
20	W jakim razie przypuszczać można do kursu prawa konwikcistów, stypendzistów i uwolnionych od dydaktru akademików, którzy na naukę historyi naturalnéj i powszechnéj albo wcale nie chodzili, albo takowe tylko z drugą klasą postępu pozdawali . . .	67
	Z dnia 21. Stycznia.	
21	Odnowienie przepisów o postępowaniu z osobami, mającymi być do Lwowa szupasem przystawionémi	69
	Z dnia 22. Stycznia.	
22	Rozpoznawanie skarg przeciwko administratorom parafij z powodu wykroczeń stulnych i innych dyscyplinarnych	71
	Z dnia 23. Stycznia.	
23	O tytuniu odebranym podróżnemu w skutek postępowania karnego, jeżeli nie więcéj, jak pięć funtów waży, i odstąpieniu od przepisanego prawem postępowania	73
	Z dnia 27. Stycznia.	
24	Białe płaszcze wełniane (talesy), żydom do obrządku religijnego służące, wolno za opłatą cła wprowadzać	73
	Z dnia 28. Stycznia.	
25	Korespondencyje parochijalne ściśle urzędowe, od opłaty pocztowego wolne	75
	Z dnia 29. Stycznia.	
26	Postępowanie przy urzędowém stawieniu na miejsce asentunku bezpaszportowych . . .	75
	Z dnia 30. Stycznia.	

Zahl der Verordnung		Seite
27	Die Alimentations-Gebühren ſuſpendirter Beamten ſind ſowohl von der gerichtlichen Execution als auch von jedem Verbothe befreit . .	76
	Vom 31. Jäner.	
	Monat Februar.	
28	Belehrung über die Behandlung jener militärpflichtigen Individuen, welche bei der Recrutirung zur Stellung auf den Aſſentplatz berufen, aber nicht erſchienen ſind, ſo wie der wegen Selbſtverſtümmlung überwieſenen oder ab Instantia losgeſprochenen Conſcribirten . . .	78
	Vom 1. Februar.	
29	Die Ueberreichung und Erledigung der Altersdispens-Geſuche, Behufs der Aufnahme von Schülern in die I. Grammatical-Claſſe betreffend .	84
	Vom 4. Februar.	
30	Daß das Stadt- und Landrecht zu Görz über die Bewohner der Bezirke Monastero, Monfalcone und Duino, und das Mercantil- und Wechſelgericht zu Trieſt, über jene des Bezirkes Pirano die Gerichtsbarkeit in Mercantil- und Wechſelſachen ausſchließend auszuüben haben . .	86
	Vom 5. Februar.	
31	Vorſchrift in Abſicht auf die Zuſammenſtellung der zu den Total-Ueberſichten über den Zuſtand der Convicte dienlichen Hauptberichte . .	86
	Vom 5. Februar.	
32	Bemeſſung und Einbringung der Stämpelgebühren bei Contracten der k. k. Militär-Monturs-Commiſſionen	88
	Vom 7. Februar.	
33	Verſetzung des Rzeszower Weg- und Brückenmauth-Schrankens	92
	Vom 8. Februar.	
34	Eidesformel für die obrigkeitlichen Steuer-Einnehmer	92
	Vom 11. Februar.	
35	Ueber von Partheien an die Stadtcaſſe eingezahlte Geldbeträge müſſen Gegenſcheine beigebracht,	

Liczba rozporządzenia — Stronica

27 Alimenta, należące się urzędnikom suspendowanym, nie podpadają ani sądowéj egzekucyi, ani kondykcyi 77
Z dnia 31. Stycznia.

Miesiąc Luty.

28 Nauka, jak sobie postąpić z obowiązanymi służyć wojskowo, których podczas naboru wezwano stawić się do asentunku, a którzy przecie nie stanęli; tudzież z konskrybowanymi, którym samokaléczenie dowiedziono, lub których tylko dla braku dowodów uwolniono . . 79
Z dnia 1. Lutego.

29 Podawanie i rozstrzyganie próśb o dyspensę wieku, aby przyjętym być do I. gramatykalnéj klasy 85
Z dnia 4 Lutego.

30 Sąd miejski i szlachecki w Gorycyi ma nad mieszkańcami obwodów Monastero, Monfalcone i Duino, a Sąd handlowy i wekslowy w Tryjeście nad mieszkańcami obwodu Pirano, wykonywać wyłącznie sądownictwo w rzeczach handlu i wekslów 87
Z dnia 5. Lutego.

31 Jak układać główne sprawozdania o stanie konwiktów, aby służyły do ułożenia z nich wykazów ogółowych 87
Z dnia 5. Lutego.

32 Wymiar i pobór należności stęplowych przy ugodach c. k. Komisyi mundurowéj . . 89
Z dnia 7. Lutego.

33 Przeniesienie rogatki drogowéj i mostowéj w Rzeszowie 93
Z dnia 8. Lutego.

34 Rota przysięgi dla poborców podatkowych dominikalnych 93
Z dnia 11. Lutego.

35 Strony, płacąc Kasom miejskim pieniądze, powinny przynieść z sobą kontrakwity, któremi każda

Zahl der Verordnung		Seite
	und damit jede Geldpost in den Stadtcasse-Rechnungen legalisirt werden	94
	Vom 12. Februar.	
36	Behandlung der am 1. Februar 1840 in der Serie 453 verlosten böhmisch-ständischen Aerarial-Obligationen zu fünf und zu vier Percent	96
	Vom 15. Februar.	
37	Die mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 13. December 1835 Zahl 75331 den Gutspächtern eingeräumte Steuerborgung wird auf die propinationsberechtigten Branntweinerzeuger ausgedehnt	98
	Vom 15. Februar.	
38	Erneuerung der Vorschriften über die Ausmittlung der Meubels-Entschädigung für verheirathete Beamten bei ihrer Uebersiedelung	98
	Vom 17. Februar.	
39	Vorgang bei Dienstesbesetzungen und bei Vorschlägen für erledigte Dienststellen	100
	Vom 17. Februar.	
40	Erfordernisse für Gold-, Silber- und Galanterie-Arbeiter zur Erzeugung ihrer Gewerbs-Ausübungs-Befugnisse	102
	Vom 18. Februar.	
41	Betreffend das Verhältniß des neuen Sardinischen Civil-Gesetzbuches zu den tractatmäßigen Rechten der österreichischen Unterthanen	104
	Vom 24. Februar.	
42	Neue Medicamenten-Ordinations-Norm	106
	Vom 25. Februar.	
43	Belehrung für die Verfaßung der summarischen Stadt-Casse-Rechnungs-Extracte	108
	Vom 25. Februar.	
44	Portofrei sind die Sendungen mit ärarischen Portogeldern an Magistrate	130
	Vom 29. Februar.	
	Monat März.	
45	Neue Formularien zu den Befunden, Rapporten und Uebersichts-Tabellen über Epidemien	132
	Vom 4. März.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
	pozycyja zapłaty w rachunkach Kas miejskich stwierdzoną być ma	95
	Z dnia 12. Lutego.	
36	Postępowanie z 5 i 4procentowémi obligacyjami skarbowémi Stanów czeskich, dnia 1. Lutego 1840 w rzędzie 453 wylosowanémi .	97
	Z dnia 15. Lutego.	
37	Pozwolenie borgowania podatku konsumcyjnego, dane dzierżawcom dóbr mocą okólnika gubernijalnego z dnia 13. Grudnia 1835, rozciąga się na upoważnionych propinować producentów gorzałki	99
	Z dnia 15. Lutego.	
38	Ponowienie przepisów o wymierzaniu wynagrodzenia za meble urzędnikom żonatym w razie onych przesiedlenia	99
	Z dnia 17. Lutego.	
39	Postępowanie przy obsadzaniu posad służbowych i przedstawianiu osób na posady opróżnione .	101
	Z dnia 17. Lutego.	
40	Własności potrzebne złotnikom, śrebrnikom i wyrabiającym rzeczy galanteryjne, by uzyskać uprawnienie do takiego rzemiosła . .	103
	Z dnia 18. Lutego.	
41	Stosunek nowych ustaw cywilnych sardyńskich do praw, poddanym austryjackim traktatami zapewnionych	105
	Z dnia 24. Lutego.	
42	Nowe prawidło przepisywania lékarstw . .	107
	Z dnia 25. Lutego.	
43	Instrukcyja układania sumarycznych wyciągów z rachunków Kas miejskich	109
	Z dnia 25. Lutego.	
44	Posélki ze skarbowémi pieniądzmi opłat pocztowych do Magistratów, wolne oditéj opłaty . .	131
	Z dnia 29. Lutego.	
	Miesiąc Marzec.	
45	Nowe formularze rezultatów wizyj, raportów i wykazów tabelarnych o epidemijach . .	133
	Z dnia 4. Marca.	

Zahl der Verordnung		Seite
46	Formularien zu den Verzeichnissen über die Evidenzhaltung und über die jährliche Nachweisung jener militärpflichtigen Individuen, welche bei der Recrutirung zur Stellung auf den Assentplatz berufen, aber nicht erschienen sind . .	142
	Vom 9. März.	
47	Behandlung der am 2. März 1840 in der Serie 382 verlosten vierpercentigen Aerarial-Obligationen der Stände von Oesterreich ob der Enns .	144
	Vom 16. März.	
48	Ueber die den Steuerbezirks-Obrigkeiten in der Steuer-Einhebung zugestandene Erleichterung . .	144
	Vom 19. März.	
49	Die Correspondenz in Conscriptions- und Recrutirungssachen auswärtiger Behörden mit dem Lemberger Stadtmagistrate ist zu frankiren, und bei ihrer Versendung mittelst fahrender Post, auch mit der Recepissengebühr zu belegen .	146
	Vom 20. März.	
50	Ueber die Stämpelbehandlung der ämtlichen Correspondenz in Militär-Verlassenschafts-Abhandlungs-Angelegenheiten	148
	Vom 20. März.	
51	Nähere Bestimmung der Anwendungen der über das Vorrecht der Grundsteuer bestehenden Gesetze .	150
	Vom 20. März.	
52	Vollziehung der Bestimmungen der §§. 5. und 17. bis 21. des hohen Hofkammer-Decretes vom 25. September 1839 Zahl 41490 in Betreff der Beschränkung der Maischgefäße und Versetzung der Werksvorrichtungen außer Gebrauchsfähigkeit	152
	Vom 23. März.	
53	Bemauthung der Aerarial-Jochbrücke Nro. 137 über den Mużylower Bach auf der Brzeżaner Verbindungsstrasse bei dem Podhaycer Wegmauthamte	156
	Vom 28. März.	
54	Betreffend die Vergütung der Zinsen für Officiers-Quartiere der über den gewöhnlichen Friedensstand dislocirten Trupen	158
	Vom 29. März.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
46	Formularze spisów utrzymywania w ewidencyi i corocznego wykazywania tych do wojska obowiązanych, co podczas naboru stawić się do asentunku powołanymi byli, a nie stawili się Z dnia 9. Marca.	143
47	Postępowanie z 4procentowémi obligacyjami skarbowémi Stanów austryjackich powyżéj Anizy, dnia 2. Marca 1840 w rzędzie 382 wylosowanémi Z dnia 16. Marca.	145
48	Ulżenie dla Zwierzchności obwodów podatkowych w wybiéraniu podatków Z dnia 19. Marca.	145
49	Korespondencyja urzędowa w rzeczach konskrypcyi i rekrutacyi z Magistratem lwowskim podléga frankowaniu, a gdy idzie pocztą wozową, także należytość recepisowa dołączona być ma Z dnia 20. Marca.	147
50	Jak z korespondencyjami w rozprawach wojskowo-spadkowych co do stęplu postępować Z dnia 20. Marca.	149
51	Bliższe określenie rozporządzeń w ustawach o piérwszeństwie podatku gruntowego Z dnia 20. Marca.	151
52	Dopełnienie przepisów dekretu Kamery nadwornéj z dnia 25. Września 1839, względem ograniczenia naczyń zaciérnych i zapobieżenia używaniu narządów warstatnych Z dnia 23. Marca.	153
53	Mostowe od skarbowego mostu Nro. 137 na potoku Mużyłowskim, gościńcu Brzeżańskim, płacić się ma na rogatce Podhajeckiéj Z dnia 28. Marca.	157
54	Wynagrodzenie czynszów za kwatéry oficerskie wojska nad stan pokoju rozłożonego Z dnia 29. Marca.	159

Zahl der Verordnung		Seite
55	Ueber die Anwendbarkeit des §. 178. lit. a. I. Theiles des St. G. B. auf falsche Zeugenaussagen bei Untersuchungen wegen Gefälls-Uebertretungen .	160
	Vom 31. März.	
	Monat April.	
56	Errichtung eines auszuübenden, mit den Befugnissen einer Bezirkscasse, Stämpelpapier-, Tabak- und Zoll-Legstätte versehenen Amtes in der Kreisstadt Stanislawow	160
	Vom 1. April.	
57	Belehrung über die Anwendung des vom Lehrer Lalić bekannt gegebenen Mittels zur Heilung der Hundswuth bei Menschen und Thieren . .	160
	Vom 2. April.	
58	Ueber die Anwendung des §. 2. des allerhöchsten Patents vom 14. Februar 1804 Zahl 652 auf die abweislichen Bescheide über alle im Wege der Execution überreichten Gesuche, deren Bewilligung eine Eintragung in die öffentlichen Bücher zur Folge haben würde	174
	Vom 3. April.	
59	Erhöhung der Distanzausmaß zwischen den Postistationen Grybow und Neu-Sandec . . .	176
	Vom 4. April.	
60	Verfahren bei Anhaltungen von Briefen, wenn sie vermengt mit Geld oder Werthpapieren im Transporte durch Private betreten werden . .	176
	Vom 6. April.	
61	Einführung der gegenseitigen Vermögens-Freizügigkeit zwischen dem Königreiche der Niederlande und dem Großherzogthume Luxemburg einerseits, und dem österreichischen Staate andererseits . .	180
	Vom 9. April.	
62	Benennung der Fuhrwesens-Mannschaft in ämtlichen Verhandlungen	184
	Vom 16. April.	
63	Die durch Beiziehung von Militär-Commanden zur Vollziehung der Todesurtheile an Civilpersonen,	

Liczba rozporządzenia		Stronica
55	§f. 178. lit. a) części I. Ustawy karnéj w zastosowaniu do fałszywych zeznań świadków w śledztwach z powodu przestąpienia przepisów dochodowych	161
	Z dnia 31. Marca.	
	Miesiąc Kwiecień.	
56	Zaprowadzenie w mieście cyrkułowém Stanisławowie Urzędu wykonawczego z upoważnieniem do działań Kasy powiatowéj, Urzędu składu papiéru stęplowego i tytuniu i Komory cłowéj	161
	Z dnia 1. Kwietnia.	
57	Nauka używania na wściekliznę u ludzi i zwiérząt lékarstwa podanego przez nauczyciela Lalić	161
	Z dnia 2. Kwietnia.	
58	Zastosowanie §su 2go Patentu z dnia 14. Lutego 1804 pod liczbą 652 do rezolucyj odmównych na wszelkie w drodze egzekucyi podane prośby, na które, gdyby skutek otrzymały, nastąpiłby wpis do ksiąg publicznych . .	175
	Z dnia 3. Kwietnia.	
59	Powiększenie wymiaru odległości między stacyjami pocztowémi Grybów i Nowy-Sądcz . .	177
	Z dnia 4. Kwietnia.	
60	Jak postępować, gdy listy z pieniądzmi lub papiérami wartość mającémi, wiczione przez osoby prywatne, na transporcie dopadnięte, przytrzymanémi zostaną	177
	Z dnia 6. Kwietnia.	
61	Wolność wzajemnego wywożenia majątków między Królestwem Niderlandzkiém i W. Księstwem Luksemburskiém, a c. k. Cesarstwem Austryjackiém	131
	Z dnia 9. Kwietnia.	
62	Jak mianować (tytułować) ludzi służących przy furgonach wojskowych, w ciągu rozpraw urzędowych	185
	Z dnia 16. Kwietnia.	
63	Wydatki z systemu wojskowo-ekonomicznego przy użyciu oddziału wojska do spełnienia wyroku	

Zahl der Verordnung		Seite
	nach dem Militär-Oekonomie-Systeme sich ergebenden Auslagen, hat das Militär-Aerar zu tragen	184
	Vom 16. April.	
64	An preußische, von ihrer Regierung zum Reisen und zum Aufenthalte im Auslande nicht berechtigte Unterthanen sind weder Pässe noch Wanderbücher zu erfolgen	186
	Vom 21. April.	
65	Ueber die zu beobachtenden Sicherheitsmaßregeln gegen die Gefahr der Explosionen bei Dampfmaschinen und die künftige Einrichtung der Locomotiv-Dampfkessel	186
	Vom 24. April.	
66	Errichtung zweier Ansagepoſten zu Klimiec und Bielasowice	190
	Vom 25. April.	
67	Vorschrift über die Aufnahme unentgeltlicher Kanzlei-Accessisten bei den Justizbehörden . .	190
	Vom 26. April.	
68	Vorkehrungen in Absicht auf die in der Erwerbsteuer-Vorschreibung einzuführende individuelle Evidenz	194
	Vom 28. April.	
69	Alle Polizei-Geldstrafen, für welche keine bereits gesetzliche Widmung ausgesprochen ist, sind dem Armenfonde des Ortes, wo das Vergehen begangen wurde, zuzuwenden . . .	200
	Vom 29. April.	
	Monat Mai.	
70	Erneuerung der Vorschrift, wornach zu Kanzleidienern und derlei Aushelfersstellen bei Civilbehörden in der Regel Realinvaliden, und nur ausnahmsweise Halbinvaliden aufgenommen werden sollen	200
	Vom 1. Mai.	
71	Beim Einschreiten um Gnadengaben für, das Normalalter bereits überschrittene Beamtens-Waisen, ist nebst dem Zeugniße über ihre Erwerbsunfähigkeit, auch jenes über deren sittliches Wohlverhalten beizubringen . . .	202
	Vom 3. Mai.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
	śmierci na osobach stanu cywilnego wynikające, ponosi skarb wojskowy . . .	185
	Z dnia 16. Kwietnia.	
64	Podddanym pruskim niemającym od swego Rządu pozwolenia podróżować i bawić za granicą nie dawać paszportów, ani książek wędrowniczych	187
	Z dnia 21. Kwietnia.	
65	Środki ostrożności przeciw pękaniu machin parowych i urządzenie na przyszłość kotłów parowych w lokomotywach . . .	187
	Z dnia 24. Kwietnia.	
66	Nowe stanowiska do opowiadania cłowego w Klimcu i Bielasowicach	191
	Z dnia 25. Kwietnia.	
67	Przepis dla przyjmowania bezpłatnych akcesystów kancelaryjnych przy Sądach . . .	191
	Z dnia 26. Kwietnia.	
68	Rozporządzenie w celu zaprowadzenia indywidualnéj ewidencyi w przypisywaniu zarobkowego podatku	195
	Z dnia 28. Kwietnia.	
69	Wszystkie kary policyjne, niemające prawem przepisanego przeznaczenia, obrócić należy na fundusz ubogich tego miejsca, gdzie przestępstwo popełnione	201
	Z dnia 29. Kwietnia.	
	Miesiąc Maj.	
70	Ponowienie przepisu, aby na sługi kancelaryjne (woźnych) i ich wypomocników przy Instancyjach cywilnych, zwyczajnie tylko inwalidzi rzeczywiści, a wyjątkowo tylko półinwalidzi byli przyjmowani	201
	Z dnia 1. Maja.	
71	Wstawiając się o dary łaski za siérotami po urzędnikach, które już przekroczyły lata normalne, oprócz zaświadczenia niezdolności do zarobkowania, także i obyczajnego prowadzenia się przyłączyć należy	203
	Z dnia 3. Maja.	

Zahl der Verordnung		Seite
72	Neue Beſtimmungen über die Borgung der Verzehrungsſteuer von der Erzeugung gebrannter geiſtiger Flüßigkeiten	202
	Vom 4. Mai.	
73	Wegen Borgung der Verzehrungsſteuer von der Erzeugung gebrannter geiſtiger Flüßigkeiten und Einbringung der geborgten Steuerbeträge .	206
	Vom 4. Mai.	
74	Die Strecken der in die Aerarial-Straſſen einmündenden Wege ſind zu beſchottern, und deren Communications-Brücken in gutem Zuſtande zu erhalten	222
	Vom 6. Mai.	
75	Ueber die Verificirung der Patronats-Baurechnungen auf Staats- und Fondsgütern . . .	224
	Vom 9. Mai.	
76	Das unter dem Namen Zapparln vorkommende Kartenſpiel betreffend	230
	Vom 9. Mai.	
77	Die Obrigkeiten und Magiſtrate ſollen ihre Marktpreis-Zettel-Remunerationen in gehörigen Terminen erheben	230
	Vom 12. Mai.	
78	Verboth des freien Verkaufes der ſogenannten Wurmbiskotten	230
	Vom 13. Mai.	
79	Beſtimmung der Eingangs-Zollgebühren für einige Baum- und Schafwollwaaren, für welche die Bewilligung zur Einfuhr für den Privatgebrauch vorſchriftsmäßig erwirkt wurde . . .	232
	Vom 13. Mai.	
80	Erläuterung des allerhöchſten Taxpatentes . .	234
	Vom 15. Mai.	
81	Behandlung der am 1. Mai 1840 in der Serie 205 verloſten Obligationen der königl. ungariſchen Hofkammer zu fünf, zu vier und einhalb, zu vier, dann zu drei und einhalb Percent .	234
	Vom 18. Mai.	
82	Wann die Streitigkeiten zwiſchen zwei Privilegirten in Sachen des jedem von ihnen zugeſtandenen	

Liczba rozporządzenia		Strona
72	Nowe przepisy kredytowania podatku konsumcyjnego od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych	203
	Z dnia 4. Maja.	
73	O kredytowaniu podatku konsumcyjnego od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych i odebraniu pokredytowanego	207
	Z dnia 4. Maja.	
74	Część drogi pobocznéj, wpuszczona w gościniec skarbowy, powinna być gruzem wysypana, a mosty łączące w dobrym stanie utrzymane .	223
	Z dnia 6. Maja.	
75	Sprawdzanie rachunków z budowli patronackich w dobrach skarbowych i funduszowych . .	225
	Z dnia 9. Maja.	
76	O grze w karty zwanéj Caperle, że zakazana .	231
	Z dnia 9. Maja.	
77	Zwierzchności i Magistraty powinny nagrody za spisy cen targowych w przyzwoitym czasie odbiérać	231
	Z dnia 12. Maja.	
78	Wolna przedaż biszkoktów na robaki zakazuje się	231
	Z dnia 13. Maja.	
79	Oznaczenie cła wchodowego od niektórych towarów wełnianych i bawełnianych, dla których uzyskane było pozwolenie wprowadzać dla użytku prywatnego	233
	Z dnia 13. Maja.	
80	Objaśnienie najwyższego Patentu taksowego . .	235
	Z dnia 15. Maja.	
81	Postępowanie z 5, $4\frac{1}{2}$, 4 i $3\frac{1}{2}$ procentowémi obligacyjami król. węgierskiéj Kamery nadwornéj, dnia 1. Maja 1840 w rzędzie 265 wylosowanémi	235
	Z dnia 18. Maja	
82	Kiedy spór między dwoma uprzywilejowanymi na wynalazek, o dany każdemu z nich przywi-	

Zahl der Verordnung		Seite
	Erfindungs-Privilegiums vor den Civilrichter oder zur politischen Entscheidung gehören .	238
	Vom 20. Mai.	
83	Verpflichtung der Ortsobrigkeiten die in Schub gesetzten ausweislosen In- und Ausländer mit der unentbehrlichsten Leibes- und Fußbekleidung zu versehen	240
	Vom 26. Mai.	
84	Aufstellung von Beamten in Brzežan, Sanok und Neumarkt zu Erhebungen und Untersuchungen über Gefälls-Uebertretungen und deren Amts-Befugnisse	242
	Vom 26. Mai.	
	Monat Juni.	
85	Die wegen Verbrechen abgeurtheilten oder aus Abgang rechtlicher Beweise losgesprochenen Personen werden von Licitationen und Accordverhandlungen für Straßenbau-Unternehmungen ausgeschlossen	244
	Vom 2. Juni.	
86	Bestimmung der privilegirten königl. Städte in Galizien, deren Bürger dem Personal-Stämpel von 45. kr. unterliegen	246
	Vom 3. Juni.	
87	Wegen Excindirung der Stola von alten Pfarren, ihre Zutheilung zu neu errichteten Curatien und Einrechnung derselben in die Dotation eines Pfründners	246
	Vom 9. Juni.	
88	Ausdehnung des Wirkungskreises zur Ablassung vom gesetzmäßigen Verfahren bei zahlungsunfähigen in Verhaft genommenen Uebertretern . .	248
	Vom 11. Juni.	
89	Betreffend die Subsistenz-Zulagen für zur Aufrechthaltung der öffentlichen Sicherheit oder im Interesse der Staatsgefälle aufgebothene Militär-Assistenz-Commanden	250
	Vom 12. Juni.	
90	Bestimmung des Alters für zur Stellvertretung sich meldende Trompeter der deutschen, dann der	

Liczba rozporządzenia		Stronica
	léj, należy do Sędziego cywilnego, lub do politycznéj decyzyi	239
	Z dnia 20. Maja.	
83	Zwierzchności miejscowe obowiązane są jak krajowców, tak cudzoziemców szupasem odsełanych, opatrzyć niezbędném odzieniem i obuwiem	241
	Z dnia 26. Maja.	
84	Ustanowienie urzędników w Brzeżanach, Sanoku i Nowymtargu do rozpoznawania i śledztwa w przestępstwach dochodowych, i zakres ich upoważnienia	243
	Z dnia 26. Maja.	
	Miesiąc Czerwiec.	
85	Osoby za zbrodnie skazane, lub dla braku prawnych dowodów uwolnione, wykluczone są od licytacyi i układów w przedsiębierstwach budowy gościńców	245
	Z dnia 2. Czerwca.	
86	Oznaczenie uprzywilejowanych miast królewskich w Galicyi, których obywatele podlégają stęplowi osobistemu 45 kr.	247
	Z dnia 3. Czerwca.	
87	Odłączenie praw stuły od dawnych parafij, przyłączenie do nowo ustanowionych kuratoryj i wrachowanie ich w dotacyją plebańską .	247
	Z dnia 9. Czerwca.	
88	Rozszérzenie władzy do odstąpienia od prawnego postępowania z przyaresztowanymi przestępcami przepisów dochodowych, płacić niemogącymi	249
	Z dnia 11. Czerwca.	
89	O zasiłkach wyżywienia komend asystencyi wojskowéj, użytych dla utrzymania bezpieczeństwa publicznego, lub w interesie dochodów skarbowych	251
	Z dnia 12. Czerwca.	
90	Oznaczenie wieku dla trębaczów w pułkach niemieckich, lombardzko-weneckich i batalijo-	

Zahl der Verordnung		Seite
	lombardisch-venetianischen Regimenter und Jäger-Bataillons	252
	Vom 12. Juni.	
91	Behandlung der am 1. Juni 1840 in der Serie 206 verlosten Hofkammer-Obligationen zu fünf, zu vier und einhalb, zu vier, dann zu drei und einhalb Percent	256
	Vom 14. Juni.	
92	Ueber die bei Pensionsbemessung einzurechnende Dienstzeit, welche sowohl die unbeeideten provisionsfähigen Arbeiter, als auch die beeideten minderen Diener zugebracht haben	260
	Vom 14. Juni.	
93	Bekanntgebung des civilgerichtlichen Erkenntnißes über die Annulirung eines ausschließenden Privilegiums wegen Identität mit einem früher ertheilten Privilegium an die betreffende politische Behörde	260
	Vom 15. Juni.	
94	Das Regulativ über die Art der Einrichtung des Fuhrwerks wird bekannt gemacht . . .	262
	Vom 15. Juni.	
95	Republicirung der Vorschrift über die Versehung kranker Katholiken mit den heiligen Sacramenten .	264
	Vom 18. Juni.	
96	Erneuerung der Vorschrift über die Gebahrung mit den Taxgeldern bei den Magistraten . .	266
	Vom 19. Juni.	
97	In den Pässen und Wanderbüchern ist statt der Rubrik »Alter«, jene des »Geburtsjahres« einzuschalten	268
	Vom 19. Juni.	
98	Nachträgliche Weisung über die Verrechnung der Strafbothengelder	268
	Vom 23. Juni.	
99	Bestimmungen über die Aufnahme militärpflichtiger Individuen in die k. k. Gränzwache . .	270
	Vom 24. Juni.	
100	Behandlung der in Lemberg betretenen Schubrevertenten	272
	Vom 30. Juni.	

Liczba rozporządzenia		Strona
	nów strzeleckich, zgłaszających się na zastępców	253
	Z dnia 12. Czerwca.	
91	Postępowanie z 5, $4\frac{1}{2}$, 4 i $3\frac{1}{2}$ procentowémi obligacyjami Kamery nadwornéj, dnia 1. Czerwca 1840 w rzędzie 206 wylosowanémi .	257
	Z dnia 14. Czerwca.	
92	Jak przy wymierzaniu pensyj rachowany być ma czas służby, tak przez robotników nieprzysięgłych, prowizyjowanémi być mogących, jako też przez przysięgłe sługi niniejszego stopnia sprawowanéj	261
	Z dnia 14. Czerwca.	
93	O wyroku Sądu cywilnego na nieważność przywileju wyłącznego z powodu tożsamości udzielonego piérwéj takiego przywileju, uwiadomiona być ma właściwa polityczna Instancyja	261
	Z dnia 15. Czerwca.	
94	Ogłoszenie przepisu o urządzeniu bryk . .	263
	Z dnia 15. Czerwca.	
95	Powrotne ogłoszenie przepisu, aby chorzy katolicy ŚŚ. Sakramentami opatrywani byli . .	265
	Z dnia 18. Czerwca	
96	Ponowienie przepisu zarządzania pieniądzmi z taks magistratualnych	267
	Z dnia 19. Czerwca.	
97	W paszportach i książkach wędrowniczych zamiast rubryki: »wiek« rubryka: »rok urodzenia« położoną być ma	269
	Z dnia 19. Czerwca.	
98	Dodatkowy przepis rachowania karnego dla posłańców cyrkulowych	269
	Z dnia 23. Czerwca.	
99	Przepisy przyjmowania obowiązanych do wojska w służbę c. k. straży granicznéj . . .	271
	Z dnia 24. Czerwca.	
100	Postępowanie z odesłanymi szupasem, gdy powrotnie we Lwowie dostrzeżonymi będą . .	273
	Z dnia 30. Czerwca.	

Zahl der Verordnung — Seite

Monat Juli.

101 Vorsichten in Absicht auf die Verpackung und Versendung der Giftkörper 274
Vom 2. Juli.
102 Die strengämtliche Correspondenz der Pfarrämter mit den Consistorien, Ordinariaten und Decanaten ist portofrei 276
Vom 2. Juli.
103 In Betreff der Rückvergütung der Verzehrungssteuer von außer das Zollgebieth ausgeführten gebrannten geistigen Flüßigkeiten 278
Vom 4. Juli.
104 Ausmaß der für privatherrschaftliche Oberbeamten bei ihren ämtlichen Geschäftsreisen zu passirenden Pferde 294
Vom 5. Juli.
105 Maßregel zur Beseitigung illegaler Ehen zwischen galizischen und Krakauer Juden . . . 294
Vom 7. Juli.
106 Einhebung und Verwaltung der allgemeinen Verzehrungssteuer in dem Verwaltungsjahre 1841 . 296
Vom 9. Juli.
107 Ueber die Verpflichtung zur Bestreitung der Beheitzungskosten bei Kreishauptschulen, die zugleich die Stelle der Pfarrschulen vertreten . . 296
Vom 12. Juli.
108 Die Verpfändung oder Versetzung der Zahlungsbögen der Pensionisten, Quiescenten und Provisionisten betreffend 298
Vom 12. Juli.
109 Regulirung mehrerer Weg- und Brückenmauth-Stationen im Wadowicer Kreise . . 298
Vom 16. Juli.
110 Strafbestimmung auf die Uebertretungen des Verboths des Hausirens mit Losen und Gewinnstobjecten. 302
Vom 18. Juli.
111 Enthebung des deutschen Ordens vom Ersatze der Kosten, welche die Bildung der von ihm aufzunehmenden Priester während ihres theologischen

Liczba rozporządzenia		Stronica
	Miesiąc Lipiec.	
101	Ostrożności przy pakowaniu i przesélaniu trucizn Z dnia 2. Lipca.	275
102	Korespondencyja Urzędów parafijalnych ściśle urzędowa z Konsystorzami, Ordynaryjatami i Dekanatami, od portoryjum pocztowego wolna Z dnia 2. Lipca.	277
103	O zwracaniu podatku konsumcyjnego od wyprowadzonych poza obręb cłowy wypalanych płynów spirytusowych . . . . Z dnia 4. Lipca.	279
104	Ile koni rachować nadurzędnikom u Państw prywatnych do podróży w sprawach urzędowych Z dnia 5. Lipca.	295
105	Środki zapobiegania bezprawnym małżeństwom między żydami galicyjskimi, a wolnego miasta Krakowa . . . . . . Z dnia 7. Lipca.	295
106	Pobór i zarząd powszechnego podatku konsumcyjnego w roku administracyjnym 1841 . . Z dnia 9. Lipca.	297
107	O powinności ponoszenia wydatków na opał głównych szkół cyrkułowych, zastępujących razem miejsce szkół parafijalnych . . Z dnia 12. Lipca.	297
108	O fantowaniu czyli zastawianiu arkuszów płatnych przez pensyjonistów, kwiescentów i prowizyjonistów . . . . . . Z dnia 12. Lipca.	299
109	Urządzenie niektórych rogatek drogowych i mostowych w Cyrkule Wadowickim . . Z dnia 16. Lipca.	299
110	Kara na przekroczenie zakazu domokrążenia z losami i rzeczami do wygrania . . . Z dnia 18. Lipca.	303
111	Uwolnienie Zakonu niemieckiego od zwrócenia kosztów funduszowi religijnemu albo dyjecezalnemu z powodu kształcenia księży przez za-	

Zahl der Verordnung		Seite
	Studiums dem Religions- oder Diöceſanfonde verurſacht hat	302
	Vom 18. Juli.	
112	Ueber den Umfang der Wechſel-Execution zur Sicherſtellung	302
	Vom 19. Juli.	
113	Ueber die Termine zur Auszahlung oder Einſtellung der Alimentationen	304
	Vom 20. Juli.	
114	Die bei den Stadt- und Kämmereicaſſen deponirten Cautions- und ſonſtigen Papier-Urkunden ſind in dem Vermögens-Inventar nachzuweiſen .	304
	Vom 22. Juli.	
115	Einhebung der Erwerb- und Judenſteuer für das Verwaltungsjahr 1841	306
	Vom 23. Juli.	
116	Betreffend die Vorlage und Verfaſſung der periodiſchen Ausweiſe über Religions-Veränderungen	306
	Vom 25. Juli.	
117	Die aus dem Mitärdienſte und dem Armee-Verbande getretenen Individuen haben auf Belohnung und Unterſtützung aus der für hilfsbedürftige Krieger der k. k. Armee gegründeten Stiftung keinen Anſpruch	308
	Vom 25. Juli.	
118	Errichtung einer Weg- und Brückenmauth in Czortkow	310
	Vom 25. Juli.	
119	Maßregeln zur Verminderung der ſtädtiſchen Activ-Rückſtände und unverrechneter Vorſchüſſe, nebſt Formulare zur periodiſchen ſummariſchen Nachweiſung derſelben	312
	Vom 27. Juli.	
120	Enthaltend die im §. 19. des Poſtgeſetzes vom 5. November 1837 vorbehaltene beſondere geſetzliche Beſtimmung der Verhältniſſe der Eiſenbahn-Unternehmungen zum Poſtregale . .	318
	Vom 29. Juli.	
121	Die Herabſetzung des Durchfuhrszoll vom galiziſchen Getreide in Preußiſch-Polen wird bekannt gemacht	320
	Vom 31. Juli.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
	kon przyjmowanych, przez czas ich teologicznéj nauki zrządzonych . . .	303
	Z dnia 18. Lipca.	
112	O rozciągłości egzekucyi wekslowéj dla uzyskania bezpieczeństwa	303
	Z dnia 19. Lipca.	
113	O terminach płacenia lub zastanowienia alimentacyj	305
	Z dnia 20. Lipca.	
114	Dokumenta na kaucyje i inne papiéry składane w Kasach miejskich i kameraryjnych należy w inwentarzu iścizny wykazywać . . .	305
	Z dnia 22. Lipca.	
115	Pobór podatku zarobkowego, tudzież podatku opłacanego przez żydów na rok administr. 1841	307
	Z dnia 23. Lipca.	
116	Układanie i przedstawianie wykazów peryjodycznych względem zmieniających religiją .	307
	Z dnia 25. Lipca.	
117	Osoby, wyszłe ze służby wojskowéj i zawiązku c. k. armii, nie mają żadnego prawa do nagród i wsparcia z funduszu dla wojowników c. k. wojska pomocy potrzebujących, utworzonego	309
	Z dnia 25. Lipca.	
118	Zaprowadzenie myta drogowego i mostowego w Czortkowie	311
	Z dnia 25. Lipca.	
119	Środki zmniejszenia miejskich zaległości czynnych i wydatków niewyrachowania się z przedpłat i wzór sumarycznego peryjodycznego wykazu tychże	313
	Z dnia 27. Lipca.	
120	Zastrzeżone w §ie 19. Ustawy pocztowéj z dnia 5. Listopada 1837 osobne prawne zakréślenie stosunków przedsiębierstw kolei żelaznéj do regalijów pocztowych	319
	Z dnia 29. Lipca.	
121	Obwieszcza się zniżenie cła przechodowego od zboża galicyjskiego w Polszcze pruskiéj . .	321
	Z dnia 31. Lipca.	

Zahl der Verordnung — Seite

122 Ueber das den Berg- und Salinen-Aemtern zustehende Recht, die zur Sicherstellung des allerhöchsten Aerars nöthigen gerichtlichen Verfügungen durch die k. Fiscalämter zu erwirken . 322
Vom 31. Juli.

123 Die mit 15. August 1840 eintretenden neuen Bestimmungen der Postrittgebühren werden kund gemacht 324
Vom 31. Juli.

Monat August.

124 Ermächtigung der Gefällenwach-Oberaufseher zu Durchsuchungen zum Schutze des Tabakmonopols 324
Vom 1. August.

125 In Betreff der Zusammenschreibung oder Zertheilung der Empfangsbestätigungen über die in dem Staatsschulden-Tilgungsfonde angelegten Dienst- und Pachtcautionen, dann hinsichtlich der Auszahlung ihrer Zinsen 326
Vom 3. August.

126 Wegen gegenseitiger Aufhebung des Abschoßes und Abfahrtsgeldes zwischen sämmtlichen österreichischen Ländern, mit Ausnahme von Ungarn und Siebenbürgen einerseits, und dem Gebiethe der freien Stadt Frankfurt andererseits . . 322
Vom 6. August.

127 Neue allgemeine Zollbestimmungen für Gegenstände des Buch- und Kunsthandels . . . 334
Vom 8. August.

128 Aufhebung der Zurückhaltung der nach Belgien bestimmten hierländigen Erbschaften . . 336
Vom 10. August.

129 Die auf Entdeckung, Untersuchung und Bestrafung der Vergehen gegen die Straßenpolizei festgestellten Bestimmungen, haben auch auf das Verboth des Anhängens eines beladenen Wagens an einen andern zu gelten . . . 338
Vom 11. August.

130 Bei Uebernahme des Getreides, welches die Unterthanen auf den Staats- und Fondsgütern als ein erhaltenes Darlehen, oder als eine inven-

Liczba rozporządzenia | Stronica

122 O prawie Urzędów górniczych i solnych wyjednania przez król. Urzędy fiskalne rozporządzeń sądowych, potrzebnych do zabezpieczenia najwyższego Skarbu 323
Z dnia 31. Lipca.
123 Nowy wymiar opłaty za jazdę pocztą, zacząwszy od dnia 15. Sierpnia 1840 . . . 325
Z dnia 31. Lipca.

Miesiąc Sierpień.

124 Upoważnienie nadstrażników dochodowych do przetrząsania w celu ochrony monopolium tytuniu 325
Z dnia 1. Sierpnia.
125 O spisywaniu wraz, lub rozdzielaniu poświadczeń na przyjęcie składanych u funduszu umarzającego długi Stanu kaucyj służbowych i dzierżawnych, tudzież o wypłacaniu prowizyj od tychże 329
Z dnia 3. Sierpnia.
126 O wzajemném zniesieniu podatku od wywożenia spadków i podatku emigracyjnego między wszystkiémi krajami austryjackiémi, oprócz Węgier i Siedmiogrodu, z jednéj, a okręgiem wolnego miasta Frankfurtu z drugiéj strony 333
Z dnia 6. Sierpnia.
127 Nowe powszechne przepisy cłowe dla przedmiotów handlu książkami i dziełami sztuki . 335
Z dnia 8. Sierpnia.
128 Uchylenie dotychczasowego wstrzymywania spuścizn tukrajowych do Belgii przeznaczonych 337
Z dnia 10. Sierpnia.
129 Przepisy odkrywania, dochodzenia i karania przekroczeń policyi drogowéj, służyć mają także do zakazu przyczepiania jednego wozu ładownego do drugiego 339
Z dnia 11. Sierpnia.
130 Zakazuje się surowo, aby odbiérając zboże od poddanych w dobrach skarbowych i funduszowych, które uiszczają, jako otrzymaną za-

Zahl der Verordnung		Seite
	tarmäßige Schuldigkeit in Abstattung bringen, oder welches, wo noch eine eigene Wirthschaft besteht, von der Dreschtenne aufgehoben wird, ist die Abnahme eines Uebermaßes streng untersagt	340
	Vom 16. August.	
131	Einführung eines neuen Stämpel- und Taxgesetzes .	342
	Vom 16. August.	
132	Ueber die Behandlung der am 1. August 1840 in der Serie 358 verlosten Aerarial-Obligationen der Stände von Mähren zu vier Percent . .	462
	Vom 17. August.	
133	Vertrag zwischen Seiner Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner Majestät dem König von Sardinien zur Sicherstellung der Eigenthumsrechte hinsichtlich der in Ihren beiderseitigen Staaten erscheinenden literarischen und artistischen Werke	464
	Vom 19. August.	
134	Ergänzungs-Formulare zum jährlichen Ausweise über schwere Polizei-Uebertretungen . . .	478
	Vom 25. August.	
135	Verfahren in Absicht auf die Prüfung der Rechnungen der Stadtmagistrate über die Verpflegung der Gefälls-Uebertreter	480
	Vom 25. August.	
136	Pensionen, Gnadenbezüge und Provisionen unter 100 fl. C. M. der Beamtens- und Dieners-Witwen, so wie die Unterhaltsbeiträge großjähriger Waisen, sind von der gerichtlichen Execution frei .	482
	Vom 25. August.	
137	Neues Formulare für die Verrechnung der Strafbothengelder	482
	Vom 26. August.	
138	Instruction über die Behandlung der Vorschüsse gegen Verrechnung bei Cassen jener Städte, die ein jährliches Einkommen unter 2000 fl. beziehen .	486
	Vom 27. August.	
139	Erforderniß zur Befreiung vom Unterrichtsgelde der von den Professoren als Fisci gewählten Schüler	492
	Vom 28. August.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
	pomogę lub inwentarską daninę, lub które w dobrach, jeszcze pod własnym zarządem będących, z klepiska idzie do schowu, takowego nie nadmierzać	341
	Z dnia 16. Sierpnia.	
131	Zaprowadzenie nowéj Ustawy stęplowéj i taksowéj	343
	Z dnia 16. Sierpnia.	
132	O postępowaniu z obligacyjami skarbowémi Stanów morawskich 4procentowémi, dnia 1. Sierpnia 1840 w rzędzie 358 wylosowanémi .	463
	Z dnia 17. Sierpnia.	
133	Układ między Jego c. k. Mością a N. Królem Sardyńskim o zapewnienie prawa własności dziełom literackim i artystycznym, w ich obustronnych Państwach wychodzącym . .	465
	Z dnia 19. Sierpnia.	
134	Formularze uzupełniające roczne wykazy ciężkich przestępstw policyjnych	479
	Z dnia 25. Sierpnia.	
135	Postępowanie przy rozpoznawaniu rachunków magistratualnych z żywienia przestępców dochodowych	481
	Z dnia 25. Sierpnia.	
136	Pensyje, pobory łaski i prowizyje niżéj 100 złr. m. k. dla wdów po urzędnikach i posługaczach kancelaryjnych, równie jak dodatki na utrzymanie sierót doletnych, są od egzekucyi sądowéj wolne	483
	Z dnia 25. Sierpnia.	
137	Nowy wzór do porachunków z pieniędzy od posłańców karnych	483
	Z dnia 26. Sierpnia.	
138	Instrukcyja, jak postąpić z przedpłatami do wyrachowania się w kasach miast, których dochód roczny 2000 złr. nie wynosi . .	487
	Z dnia 27. Sierpnia.	
139	Potrzeby, aby ucznie, przez nauczycieli na fiskusa obierani, od dydaktru byli wolni . .	493
	Z dnia 28. Sierpnia.	

Zahl der Verordnung		Seite
140	Ermächtigung der Cameral-Bezirkscaſſe in Żółkiew zu den Amtshandlungen der Waaren-Controlle, ſo wie zur Ausſtellung der Erſatzbolleten, Bezugs- und Verſendungskarten . . .	494
	Vom 29. Auguſt.	
	Monat September.	
141	Aufforderung derjenigen, welche bisher rückſichtlich der Stämpelgebühren eine auf beſondere Bewilligung beruhende Begünſtigung genoſſen haben, den Titel dieſer Begünſtigung auszuweiſen .	494
	Vom 1. September.	
142	Taxbemeſſung für gerichtliche Verhandlungen, Tabular- und Grundbuchsſachen, dann politiſche und Cameral-Gegenſtände, welche vor dem 1. November 1840 Statt gefunden haben . .	496
	Vom 1. September.	
143	Die neuen Stämpelzeichen werden zur allgemeinen Kenntniß gebracht	498
	Vom 1. September.	
144	Beſtimmung des Stämpels auf Spielkarten, Kalender und Zeitungen	500
	Vom 1. September.	
145	Aufzählung der Geſetze und Vorſchriften, welche durch das neue Patent in Betreff der Bemeſſung und Einhebung der Verbrauchsabgabe, die mittelſt des Stämpels von Spielkarten, Kalendern und und Zeitungen dann Schminke zu entrichten ſind, außer Kraft geſetzt werden . .	512
	Vom 1. September.	
146	Aufzählung der Geſetze und Vorſchriften, welche durch das neue Stämpel- und Taxgeſetz außer Kraft geſetzt, oder in ihrer Wirkſamkeit eingeſchränkt werden	514
	Vom 1. September.	
147	Wegen Auflaſſung der landesfürſtlichen Erbſteuer .	520
	Vom 1. September.	
148	Die Vorſchreibung des taxämtlichen Parthei-Porto's hat mit 1. November 1840 aufzuhören, und iſt von demſelben Zeitpuncte an bei der Aufgabe von Briefen an poſtportobefreite Behörden ſtatt	

Liczba rozporządzenia		Stronica
140	Upoważnienie powiatowéj Kasy kameralnéj Żółkiewskiéj do kontrolowania towarów i wydawania biletów zastępczych do nabycia i na przesełki	495
	Z dnia 29. Sierpnia.	
	Miesiąc Wrzesień.	
141	Wezwanie tych, którzy dotąd co do należności stęplowych doznawali względu na osobném zezwoleniu opartego, aby tego względu tytuł wykazali	495
	Z dnia 1. Września.	
142	Wymiar taks za rozprawy sądownicze, tudzież czynności w rzeczach tabuli i ksiąg gruntowych, niemniéj w przedmiotach politycznych i Skarbu, które zaszły przed 1. Listopada 1840	497
	Z dnia 1. Września.	
143	Nowe znaki stęplów	499
	Z dnia 1. Września.	
144	Przepisy względem stęplu na karty, kalendarze i gazety	501
	Z dnia 1. Września.	
145	Wyliczenie ustaw i przepisów, ustających przez nowy Patent względem wymierzania i pobiérania opłaty zużytkowéj od kart, kalendarzów, gazet i malowidła na policzki, przez stępel wpływać mającéj	513
	Z dnia 1. Września.	
146	Wyliczenie praw i przepisów, tracących moc obowiązującą, lub w niéj ograniczonémi zostających przez nową Ustawę taks i stęplów .	515
	Z dnia 1. Września.	
147	O ustaniu podatku spadkowego monarchicznego .	521
	Z dnia 1. Września.	
148	Prenotowanie stronom listowego (Porto) przez Urząd taksowy, ustaje z dniem 1. Listopada 1840; poczynając więc od tego czasu należy, podając na pocztę listy do wolnych od opła-	

Zahl der Verord: nung		Seite
	des bisher geforderten halben, das ganze Postporto zu bezahlen	520
	Vom 1. September.	
149	In Betreff der Verlassenschaften türkischer Unterthanen in den österreichischen Staaten . .	522
	Vom 2. September.	
150	Unterricht über die Verpflichtungen, welche das Stämpel- und Taxgesetz vom 27. Jäner 1840 sämmtlichen Behörden und Aemtern bezüglich auf die Beobachtung und Handhabung dieses Gesetzes auferlegt	524
	Vom 3. September.	
151	Unterricht für die öffentlichen Behörden und Aemter, bezüglich auf die Taxbemessung in jenen Fällen, wo das taxpflichtige Geschäft noch vor dem Eintritte der Wirksamkeit des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jäner 1840 begonnen hat, dessen Schluß aber sich über diesen Zeitpunct hinaus erstreckt, (Dienst do praeterito) .	552
	Vom 3. September.	
152	Reconstruirung des deutschen Ordens in den österreichischen Staaten	556
	Vom 6. September.	
153	Bestimmungen in Betreff der Stämpelfreiheit der Armen und Abwesenden, und der Stämpelvormerkung für die Letzteren, mit Bezug auf das Taxgesetz vom 27. Jäner 1840 . . .	564
	Vom 10. September.	
154	Wie die Bestimmung und Prüfung der Stämpelclasse, in welche die Verordnung zur Einantwortung des Verlassenschafts-Vermögens nach dem §. 55. des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jäner 1840 einzureihen ist, zu geschehen habe	570
	Vom 10. September.	
155	Straffälligkeit der Theilnehmer an unbefugten jüdischen Privatandachten (Miniam) . .	572
	Vom 11. September.	
156	Weisung wegen Vornahme der Revaccination, dann über den Vorgang der Impfärzte bei der Schutzpocken-Impfung	572
	Vom 13. September.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
	ty listowéj Instancyj, zamiast pobiéranéj dotąd połowy, całkowite listowe opłacać	521
	Z dnia 1. Września.	
149	O spuściznach po tureckich poddanych w krajach austryjackich	523
	Z dnia 2. Września.	
150	Obowiązki, Ustawą stęplu i taks z dnia 27. Stycznia 1840 na wszystkie publiczne Instancyje i Urzędy włożone, tę Ustawę zachowywać i jéj zachowania przestrzegać	525
	Z dnia 3. Września.	
151	Instrukcyja dla publicznych Instancyj i Urzędów względem wymierzenia taks, gdy sprawa taksie podpadająca zaczęła się, nim jeszcze Ustawa o stęplach i taksach z dnia 27. Stycznia 1840 mocy prawa nabyła, a dopiéro po tym czasie ukończoną została. (Służba de praeterito)	553
	Z dnia 3. Września.	
152	Wskrzeszenie Zakonu niemieckiego w Państwie austryjackiém	557
	Z dnia 6. Września.	
153	Przepisy uwolnienia ubogich i nieobecnych od stęplu i prenotowania stęplu na nieobecnych, z odniesieniem się do Ustawy taksowéj z d. 27. Stycznia 1840	565
	Z dnia 10. Września.	
154	Jak wymiarkować i sprawdzić klasę stęplu, do któréj rozporządzenie względem przyznania spadku podług §fu 55. Ustawy stęplowéj i taksowéj z dnia 27. Stycznia 1840 należyć ma	571
	Z dnia 10. Września.	
155	Uczestnicy w odprawianiu niedozwolonego nabożeństwa żydowskiego prywatnego (Miniam) podpadają karze	573
	Z dnia 11. Września.	
156	Przepis powtórnego szczepienia ospy, i postępowanie w tém lékarzy szczepiących	573
	Z dnia 13. Września.	

Zahl der Verordnung		Seite
157	Betreffend die Würdigung der Local-Marktpreis-Bestätigungen für die Subarrendirungs-Behandlungen	576
	Vom 15. September.	
158	Ueber den Vorgang der Kreisämter bei Vorlage von Reiseparticularien	578
	Vom 19. September.	
159	Wegen Beseitigung der Unterschleife bei Erfolgung der Prämien für erlegte Raubthiere . .	580
	Vom 25. September.	
	Monat October.	
160	Ermächtigung der an der Gränze gegen Ungarn aufgestellten Gränzwach-Angestellten bis zum Führer, zur Vornahme von Hausdurchsuchungen, dann zur Ablassung vom gesetzlichen Verfahren bei Tabak- und Salzgefälls-Uebertretungen .	584
	Vom 3. October.	
161	Die bei Licitationen vorkommenden schriftlichen Offerten sind mit Präsentatum, Zahl und Fertigung der Commissionsglieder zu versehen .	586
	Vom 6. October.	
162	Erneuerung der Vorschrift über die Vereinigung der Meßner-, Organisten- und Chorregentenstellen mit dem Schuldienste	588
	Vom 18. October.	
163	Die für Kreiscommissäre zur Verpachtung städtischer Gefälle dienlichen Licitations-Protokolle haben die Magistrate vorzubereiten, wobei insbesondere auch das Verfahren bei den dießfälligen Versteigerungen angezeigt, und eine Aenderung des festgesetzten städtischen Getränk-Erzeugungsentgeldes für zulässig erkannt wird . . .	588
	Vom 18. October.	
164	Ueber die Vollziehung der in Oesterreich geschöpften gerichtlichen Urtheile in den königlichen preußischen Provinzen, und die von den österreichischen Gerichten dießfalls zu beobachtende Reciprocität .	594
	Vom 21. October.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
157	Jak oceniać poświadczenia miejscowych cen targowych przy licytacyjach subarendacyjnych . Z dnia 15. Września.	577
158	Jak mają postępować Urzędy cyrkułowe przedstawiając rachunki z wydatków podróżnych . Z dnia 19. Września.	579
159	Rozporządzenie dla uchylenia oszukaństwa przy wypłacie nagród za ubicie źwiérza drapieżnego . . . . . Z dnia 25. Września.	581
	Miesiąc Październik.	
160	Upoważnienie postanowionych przy straży granicznéj, aż do przewodcy (firera), na granicy węgierskiéj do przetrząsania domów i do odstąpienia od prawnego postępowania w razie przekroczenia Ustaw o tytuniu i soli . . Z dnia 3. Października.	585
161	Nadchodzące podczas licytacyj oferty pisemne mają być datą, liczbą i podpisem Komisarza opatrzone . . . . . Z dnia 6. Października.	587
162	Ponowienie przepisu o połączeniu posady zakrystyjana, organisty i dyrektora chóru ze służbą szkolną . . . . . Z dnia 18. Października.	589
163	Protokóły licytacyj, potrzebne Komisarzom cyrkułowym przy wydzierżawieniu dochodów miejskich, przygotować mają Magistraty; przyczém także zakreśla się postępowanie podczas licytacyi i dozwala się ceny od wyrobu trunków, po miastach ustanowione, odmieniać . . Z dnia 18. Października.	589
164	O wykonywaniu wydanych w Austryi wyroków sądowych w król. pruskich prowincyjach i o zachowaniu w téj mierze wzajemności Z dnia 21. Października.	595

Zahl der Verordnung		Seite
165	Die Evidenzhaltung der auf Cameralgütern an ihre Unterthanen verabfolgten Getreide-Vorschüsse betreffend	596
	Vom 21. October.	
166	Betreffend die Gerichtsbarkeit über Individuen der Gränz- und Gefällenwache bei einfachen Polizei-Vergehen in jenen Orten, allwo sich keine landesfürstliche erste Instanz für dieselben befindet	598
	Vom 22. October.	
167	Die zu öffentlichen Ball-Inspectionen bestimmten Polizeibeamten gebühren systemmäßige Diäten.	600
	Vom 22. October.	
168	Uebernahmsart der bei öffentlichen Aemtern und Cassen einlangenden Silbergeldposten und der Goldmünzen	600
	Vom 22. October.	
169	Verpflichtung jener Concepts-Practicanten der leitenden Cameral- und Gefällsbehörden, welche die obergerichtliche Prüfung in der früher bestandenen Form zwar abgelegt, jedoch die zur Aufnahme bei der allgemeinen Hofkammer vorgeschriebene Prüfung nicht bestanden haben, auch die Letztere beim Gefälls-Obergerichte nachzutragen .	602
	Vom 23. October.	
170	Beseitigung der Verzögerungen bei Erhebung und neuerlicher fruchtbringender Anlegung von Capitalsbeträgen für zur Barzahlung verlosle Obligationen der älteren verzinslichen Staatsschuld .	604
	Vom 24. October.	
171	Belehrung, wornach die Civilärzte und Wundärzte ihre Remunerations- und Entschädigungs-Ansprüche für die Behandlung der kranken Militär-Mannschaft geltend zu machen haben . .	606
	Vom 28. October.	
	Monat November.	
172	Das allgemeine Verboth des Aus- und Durchführens der Pferde betreffend	616
	Vom 2. November.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
165	Utrzymywanie w ewidencyi danego poddanym dóbr kameralnych zboża na zapomogę . .	597
	Z dnia 21. Października.	
166	O jurysdykcyi nad osobami straży granicznéj i dochodowéj w razie popełnionego lekkiego przestępstwa policyjnego w miejscu, gdzie nie ma piérwszéj Instancyi monarchicznéj dla przestępstw tego rodzaju . . .	599
	Z dnia 22. Października.	
167	Wyznaczonym do inspekcyi na balach publicznych urzędnikom policyi należą właściwe dyjurny	601
	Z dnia 22. Października.	
168	Jak odbiérać należy przychodzące do Kas i Urzędów publicznych pieniądze śrébrne i monety złote	601
	Z dnia 22. Października.	
169	Praktykańci konceptowi przy zawiadowczych Instancyjach kameralnych i dochodowych, którzy wprawdzie egzamen w zwyczajnéj dawnéj formie zdali, którym jednak egzamen do przyjęcia ich do powszechnéj Kamery nadwornéj potrzebny nie powiódł się, obowiązani są i ten drugi egzamin u wyższego Sądu dochodowego zdawać	603
	Z dnia 23. Października.	
170	Uchylenie przewłoki w odbiéraniu i dalszém umieszczaniu sum kapitalnych za wylosowane do wypłacenia gotowizną obligacyje z dawniejszego uprocentowanego długu Stanu . .	605
	Z dnia 24. Października.	
171	Instrukcyja dla cywilnych lékarzy i chyrurgów, jak mają o nagrody za léczenie chorych żołniérzy i o zwrot poniesionych przy tém wydatków, prawnie upominać się . .	607
	Z dnia 28. Października.	
	Miesiąc Listopad.	
172	Ogólny zakaz wyprowadzania z kraju i przeprowadzania przezeń koni	617
	Z dnia 2. Listopada.	

Zahl der Verordnung		Seite
173	Wegen Ueberwachung der das Armen- und Schubwesen dann die Landessicherheit betreffenden Vorschriften	616
	Vom 11. November.	
174	Behandlung der am 2. November 1840 in der Serie 344 verlosten 4 1j2 und vierpercentigen Obligationen von dem durch Vermittlung des Wechselhauses Gebrüder Bethmann aufgenommenen Anlehen	618
	Vom 13. November.	
175	In den Trauungsbüchern sollen die Vor- und Familiennamen, dann der Stand der Eltern der Brautleute eingetragen werden . . .	622
	Vom 20. November.	
176	Convention zwischen Oesterreich und Rußland in Betreff der Donau-Schifffahrt . . .	622
	Vom 20. November.	
177	Ueber den Gebrauch des Stämpels bei Abhandlung der Verlassenschaften unter 100 fl. in Pupillar- und Vormundschafts-Angelegenheiten, und in Rechtsstreiten eines Curators massae jacentis; ferner über die Giltigkeit des vor dem 1. November 1840 erlangten Armenrechtes . .	632
	Vom 22. November.	
178	In Ansehung der Subsistenz-Zulagen für die zur Aufrechthaltung der öffentlichen Sicherheit oder im Interesse der Staatsgefälle aufgebothenen Militär-Assistenz-Commanden . . .	636
	Vom 25. November.	
179	Bestimmung der Termine, in welchen die Alimentationen auszuzahlen oder einzustellen sind .	640
	Vom 28. November.	
	Monat December.	
180	Vorgang bei Verleihung der Apotheker-Gewerbe .	640
	Vom 2. December.	
181	Betrffend die unentgeltliche Verpflegung der erkrankenden unbemittelten österreichischen Unterthanen in den Krankenanstalten des Auslandes .	642
	Vom 3. December.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
173	O czuwaniu na dopełnienie przepisów w rzeczach ubóstwa i popychlów (szupasem odsełanych), tudzież na bezpieczeństwo krajowe . .	617
	Z dnia 11. Listopada.	
174	Postępowanie z obligacyjami $4\frac{1}{2}$ i 4procentowémi z pożyczki za pośrednictwem domu wekslowego Bethmann zaciągnionéj, d. 2. Listopada 1840 w rzędzie 344 wylosowanémi .	619
	Z dnia 13. Listopada.	
175	Do metryk ślubów należy zapisywać imię i przezwisko rodzinne, oraz stan rodziców osób zaślubiających się	623
	Z dnia 20. Listopada.	
176	Umowa między Austryją i Rossyją o żeglugę na rzéce Dunaju	623
	Z dnia 20. Listopada.	
177	Użycie stęplu w rozprawach o spuścizny, mniéj jak 100 złr. wynoszące, w rzeczach siérot i opieki i w sporach sądowniczych Kuratora masy leżącéj; nakoniec o ważności prawa ubogich, przed 1. Listopada 1840 nabytego	633
	Z dnia 22. Listopada.	
178	O dodatkach na utrzymanie Komend asystencyi wojskowéj dla zachowania publicznego bezpieczeństwa, lub w interesie dochodów skarbowych wezwanéj	637
	Z dnia 25. Listopada.	
179	Oznaczenie terminów płacenia lub zatamowania alimentów	641
	Z dnia 28. Listopada.	
	M i e s i ą c G r u d z i e ń.	
180	Postępowanie w nadawaniu profesyi aptékarskiéj .	641
	Z dnia 2. Grudnia.	
181	O bezpłatném pielęgnowaniu ubogich poddanych austryjackich w szpitalach za granicą, gdy tamże zachorują	643
	Z dnia 3. Grudnia.	

Zahl der Verordnung		Seite
182	Erste Anstellungen bei den Stadtcassen werden als provisorisch betrachtet	642
	Vom 4. December.	
183	Die den Beamten und Practicanten bei ausübenden Gefällsämtern zu ertheilende Bewilligung zur Nachtragung der juridisch-politischen Studien betreffend	644
	Vom 4. December.	
184	Die Versendung von Getränken und Schlachtvieh auf ungewissen Verkauf über die Zwischen-Zoll-Linie der Gränze von Galizien ist nicht gestattet	646
	Vom 5. December.	
185	Bestimmungen über die Vollziehung der wider Militär-Personen wegen Gefälls-Uebertretungen erkannten Arreststrafe	646
	Vom 6. December.	
186	Vorschrift wegen Ueberseßung der Landwehrmänner vom 1. zum 2. Bataillon . . .	654
	Vom 9. December.	
187	In den Hausirpässen ist immer der Beisatz: »rücksichtlich der vom Hausirhandel ausgeschlossenen controllpflichtigen Waaren« einzuschalten . .	656
	Vom 9. December.	
188	Betreffend die Einforderung des gesetzlichen Verlassenschaftsbeitrages für den Normalschulfond, im Falle der Erblasser für diesen bereits einen Betrag bestimmt hat	658
	Vom 9. December.	
189	Dreißigsttarif für die Einfuhr der Erzeugnisse der deutschen, galizischen und lombardisch-venetianischen Länder nach Ungarn und Siebenbürgen .	658
	Vom 10. December.	
190	Bestimmung neuer Ein- und Ausfuhrszollsätze für einige Waarenartikel	736
	Vom 10. December.	
191	Befreiung der Erwerbsteuerscheine vom Stämpel .	738
	Vom 13. December.	
192	Womit das Verfahren Behufs der Vormerkung gerichtlicher Verbothe auf im Staatsschulden-Tilgungsfonde angelegte Cautionen und Depositen angezeigt wird	738
	Vom 14. December.	

Liczba rozporządzenia		Strona
182	Piérwszą służbę w Kasie miejskiéj uważa się za tymczasową	643
	Z dnia 4. Grudnia.	
183	Pozwolenie dla urzędników i praktykantów przy Urzędach dochodowych wykonawczych, zdawać dodatkowo nauki prawniczo-polityczne	645
	Z dnia 4. Grudnia.	
184	Napojów i bydła na rzeź niewolno na przedaż niepewną wyprawiać przez linijo międzycłową na granicy galicyjskiéj	647
	Z dnia 5. Grudnia.	
185	Przepisy o dopełnieniu kary aresztu, przeciw wojskowym za przestępstwa przepisów dochodowych zawyrokowanéj	649
	Z dnia 6. Grudnia.	
186	Przepis względem przenoszenia ludzi obrony krajowéj z 1go do 2go batalijonu . . .	655
	Z dnia 9. Grudnia.	
187	W paszportach na domokrątwo umieścić należy przepis co do towarów kontroli podległych i z handlu domokrężnego wyłączonych .	657
	Z dnia 9. Grudnia.	
188	Czyli natenczas, gdy testator dla funduszu szkół normalnych już co odkazał, prawnego dodatku od spadków dla tegoż funduszu wymagać należy	659
	Z dnia 9. Grudnia.	
189	Taryfa opłaty trzydziestowéj od prowadzonych do Węgier i Siedmiogrodu wyrobów z prowincyj niemieckich, tudzież z Galicyi i kraju lombardzko-weneckiego . . .	659
	Z dnia 10. Grudnia.	
190	Oznaczenie nowych opłat cła wchodowego i wychodowego dla niektórych towarów . .	737
	Z dnia 10. Grudnia.	
191	Arkusze na podatek zarobkowy stęplowi nie podpadają	739
	Z dnia 13. Grudnia.	
192	Postępowanie w prenotowaniu zakazu sądowego na kaucyje i depozyta umieszczone na funduszu umarzającym długi Stanu . . .	739
	Z dnia 14. Grudnia.	

Zahl der Verordnung		Seite
193	Ueber die Verrechnung der Stämpel für die Blanquette zu Studien-Absolutorien und Studien-Zeugnissen, welche erstere dem Stämpel von 30 kr. unterliegen	740
	Vom 20. December.	
194	Ueber den Beitritt der päpstlichen, modenesischen und lucchesischen Regierung zu der zwischen Oesterreich und Sardinien zum Schutze des literarischen und artistischen Eigenthums abgeschlossenen Convention	742
	Vom 21. December.	
195	Formulare, wornach die Stadtcassen den Cassestand auszuweisen haben	742
	Vom 22. December.	
196	Die Quittungen über Steuer-Einhebungspercente sind stämpelpflichtig	746
	Vom 25. December.	
197	Nachträgliche Weisung über die Vorlage der kreisämtlichen Strafbothen-Rechnungen . .	746
	Vom 27. December.	
198	Ueber die bare Auszahlung der am 1. December 1840 in der Serie 108 verlosten fünfpercentigen Banco-Obligationen	748
	Vom 28. December.	
199	Daß nur jene Privat-Unternehmungen periodischer Personen-Transporte, welche die Poststraße befahren und Poststationen durchlaufen, sich der Anmeldung bei der Postbehörde zu unterziehen haben	750
	Vom 31. December.	

Liczba rozporządzenia		Stronica
193	O porachowaniu stęplu na blankiety absolutoryjów i zaświadczeń szkolnych, z których piérwsze stęplowi 30 kr. podpadają . . .	741
	Z dnia 20. Grudnia.	
194	Rządy: papiezki, modeński i Luki przystąpiły do zawartéj między Austryją a Sardyniją umowy względem opiekowania się własnością literacką i artystyczną	743
	Z dnia 21. Grudnia.	
195	Formularz dla Kas miejskich wykazywania stanu Kasy	743
	Z dnia 22. Grudnia.	
196	Kwity na procenta za pobór podatków podpadają stęplowi	747
	Z dnia 25. Grudnia.	
197	Dodatkowe rozporządzenie względem składania przez Urzędy cyrkułowe rachunków z pieniędzy karnych przez posłańcow wybiéranych .	747
	Z dnia 27. Grudnia.	
198	O gotowéj wypłacie 5procentowych obligacyj bankowych, dnia 1. Grudnia 1840 w rzędzie 108 wylosowanych	749
	Z dnia 28. Grudnia.	
199	Przedsiębiercy prywatni peryjodycznego woženia osób gościńcem pocztowym, i przez miejsca, gdzie poczty mają swoje stanowiska, obowiązani są opowiedzieć się Instancyi pocztowéj	751
	Z dnia 31. Grudnia.	

Provinzial-
Geſetzſammlung
der
Königreiche
Galizien und Lodomerien
für das Jahr 1840.

Zbiór Ustaw
Prowincyjonalnych
w Królestwie
Galicyi i Lodomeryi
z roku 1840.

1.

Ueber die Verbücherung der Uebertragung einer Verlaſſenſchafts-Realität an einen Dritten vor der gerichtlichen Einantwortung des Nachlaßes.

Ueber die Frage, ob im Falle der Uebertragung einer Verlaſſenſchafts-Realität an einen Dritten vor der gerichtlichen Einantwortung des Nachlaßes immer zuerſt der Erbe, und nach ihm erſt derjenige, an den die Uebertragung geſchieht, in den öffentlichen Büchern anzuſchreiben ſey, haben Seine k. k. Majeſtät durch allerhöchſte Entſchließung vom 16. November 1839 zu beſtimmen befunden:

»Wenn der Verkauf einer Verlaſſenſchafts-Realität von der Abhandlungs-Behörde noch vor der bewilligten Einantwortung verfügt, oder von ihr in dieſer Eigenſchaft bewilligt und genehmigt worden iſt, ſo kann der, von der Behörde angenommene Käufer, nach ausgewieſener vollſtändiger Befolgung der Bedingungen die bücherliche Einverleibung und Anſchreibung unmittelbar nach dem Erblaſſer verlangen; wenn aber eine ſolche Realität bloß von denen über den Titel zur Erbſchaft ausgewieſenen Erben durch Verkaufs- oder einen ſonſtigen Uebertragungs-Vertrag, mag ſolcher auch in Rückſicht der einſchreitenden Mündel oder Curanden von deren Vormundſchafts- oder Curatels-Behörde in dieſer Eigenſchaft für dieſelben genehmigt worden ſeyn, vor der Verlaſſenſchafts-Einantwortung veräußert wird, ſo kann der Käufer oder Ceſſionär eben ſo, wie wenn die Veräußerung zwar nach der Einantwortung, jedoch noch vor der Anſchreibung der Veräußernden geſchieht, nicht eher bücherlich angeſchrieben werden, als bis die veräußernden Individuen ſelbſt als Eigenthümer in dem öffentlichen Buche erſcheinen.«

Dieſe Allerhöchſt ſanctionirten Beſtimmungen werden in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 4. December 1839 Zahl 38231-5078 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 7. Jäner 1840 Gub. Zahl 87909 ex 1839.

1.

O intabulowaniu przeniesienia realności (nieruchomości) spadkowéj na trzeciego przed sądowém przyznaniem spadku.

Na zrobione zapytanie, ażali w razie przeniesienia realności spadkowéj na trzeciego przed sądowém przyznaniem spadku zawsze najprzód spadkobierca, a po nim dopiéro osoba, na którą się realność przenosi, ma być w tabuli zapisany, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 16. Listopada 1839 tak zawyrokować:

»Jeżeli przedaż realności spadkowéj przez Instancyją pertraktującą jeszcze przed przyznaniem nakazana, albo w téjże własności, (jako instancyja pertraktująca), dozwoloną i zatwierdzoną została, to kupiciel, na którego Instancyja przystanie, udowodniwszy, że wszystkich dopełnił warunków, może domagać się, aby go do ksiąg wciągnięto i bezpośrednio po spadkobiercy wpisano; jeżeli zaś takę realność tylko sukcessorowie, którzy tytuł do spadku wykazali, przez przedaż, albo przez jakę inną zlewającą ugodę, bez różnicy, czy ją ze względu na wchodzących w to niepełnoletnich lub pupillów, Instancyja opiekuńcza lub kuratelna w téj własności dla nich potwierdziła, przed przyznaniem spadku zbywają, to kupiciel albo nabywca (cessyjonaryjusz) zwłoku, nie może, właśnie tak, jak gdyby zbywanie działo się wprawdzie po przyznaniu, jednakże jeszcze przed wpisaniem zbywających, być w księgach piérwéj zapisany, dopókąd osób zbywających nie wciągnie się jako właścicieli do ksiąg publicznych.«

Ten przez Najjaśniejszego Pana potwierdzony wyrok ogłasza się w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 4. Grudnia 1839 pod liczbą 38231-5078.

Obwieszczenie gub. z d. 7. Stycznia 1840 pod l. gub. 87909 z r. 1839.

2.

Ueber die zwiſchen Oeſterreich und dem Staate Parma erneuerte Convention wegen Auslieferung der Verbrecher.

Seine k. k. Majeſtät haben unterm 19. October 1839 zu genehmigen geruhet, daß die mit dem Staate Parma 1818 geſchloſſene, und im Jahre 1829 bis 1. Jäner 1840 verlängerte Convention, wegen Auslieferung der Verbrecher, neuerdings auf Fünf Jahre, und ſo fort von Fünf zu Fünf Jahren erſtreckt werde, wenn nicht ſechs Monate vor dem Ablaufstermine von einem oder dem anderen der contrahirenden Theile, eine Aufkündigung erfolgt.

Hierüber ſind unterm 31. October 1839 die miniſteriellen Erklärungen der beiden Staaten ausgewechſelt worden, welche allerhöchſte Uebereinkunft, in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 20. December 1839 Zahl 39526-3986 zur allgemeinen Kenntniß hiemit gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 8. Jäner 1840 Gub. Zahl 89762 ex 1839.

3.

Staatsvertrag über die Erbfähigkeit der gegenſeitigen Unterthanen, und über die wechſelſeitige Freizügigkeit des Vermögens und der Verlaſſenſchaften, zwiſchen dem Oeſterreichiſchen Kaiſerſtaate und dem Königreiche Belgien, geſchloſſen zu Wien den 9. Juli 1839 und in den beiderſeitigen Ratificationen ebendaſelbſt ausgewechſelt am 3. October 1839.

Nos Ferdinandus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Hungariae et Bohemiae Rex, hujus Nominis Quintus, et. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Cum Nobis et Belgarum Regis Majestati e re visum sit, subditis utriusque Nostrum jus mutuo sibi succedendi positivis stipulationibus assecurare, atque liberam haereditatum aliarumque facultatum ex una in alteram ditionem exportationem absque ullo detractu concedere; cumque desuper

2.

Odnowienie umowy między Austryją a Parmą względem wydawania sobie zbrodniarzów.

Jego c. k. Mość raczył pod dniem 19. Października 1839 zezwolić, ażeby zawarta w roku 1818, a w roku 1829 aż do 1. Stycznia 1840 przedłużona umowa z państwem Parmą o wydawanie sobie zbrodniarzów, znowu na pięć lat, i tak od pięciu do pięciu lat była przedłużona, jeżeli na sześć miesięcy przed terminem przepadłym żadna z Stron umawiających się jéj nie wypowie.

Tyczące się téj umowy oświadczenia ministeryjalne obu Państw wymieniano pod dniem 31. Października 1839, którato najwyższą umowę ogłasza się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 20. Grudnia 1839 pod liczbą 39526-3986.

Obwieszczenie gub. z d. 8. Stycznia 1840 do l. gub. 89762 z r. 1839.

3.

Umowa o prawo spadkobiercze dla obustronnych poddanych i o wzajemną wolność wywożenia majątków i spadków, zawarta między Państwem Austryjackiém a Królestwem Belgijskiém, w Wiédniu dnia 9. Lipca 1839, i z obustronném zatwierdzeniem tamże wymieniana dnia 3. Października 1839.

Nos Ferdinandus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Hungariae et Bohemiae Rex, hujus Nominis Quintus, etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Cum Nobis et Belgarum Regis Majestati e re visum sit, subditis utriusque Nostrum jus mutuo sibi succedendi positivis stipulationibus assecurare, atque liberam haereditatum aliarumque facultatum ex una in alteram ditionem exportationem absque ullo detractu concedere; cumque desuper

a Nostro et praelaudatae Regiae Majestatis Plenipotentiario die nona Julii anni labentis specialis Conventio inita et signata fuerit, tenoris sequentis:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine Majestät der König der Belgier, in der Absicht durch förmliche Stipulationen Ihren Unterthanen gegenseitig das Erbrecht in dem andern Staate zu sichern, und zugleich die Aufhebung der Abfahrts- und Emigrations-Abgaben zwischen Ihren respectiven Staaten festzusetzen, haben Bevollmächtigte ernannt um diese Stipulationen zu unterzeichnen, und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen, Seine Durchlaucht Clemens Wenzel Lothar Fürsten von Metternich-Winneburg, Herzog von Portella, Grafen von Königswart ꝛc., Grand d'Espagne erster Classe, Ritter des goldenen Vließes, Großkreuz des kön. ungar. St. Stephans-Ordens und des Civil-Verdienst-Zeichens ꝛc., Seiner k. k. Apost. Majestät wirklichen Kämmerer, geheimen Rath, Staats- und Conferenz-Minister, dann Haus-, Hof- und Staatskanzler, und

Seine Majestät der König der Belgier, den Baron O'Sullivan de Grass de Scovaud, Ihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei Sr. k. k. Apostol. Majestät, Officier des Leopold-Ordens für das Civil-Verdienst, Inhaber des kais. türkischen Ordens erster Classe in Brillanten, Commandeur des Ordens Gregor des Großen und Ritter des St. Annen-Ordens zweiter Classe in Brillanten, welche über nachstehende Artikel übereingekommen sind:

Artikel I.

Die Unterthanen Sr. k. k. Apost. Majestät sind zugelassen in Belgien, sowohl ab intestato als vermöge letztwilliger Anordnung gleich den eigenen Belgischen Unterthanen und in Gemäßheit der in diesem Königreiche geltenden Gesetze, Erbschaften anzutreten, und gegenseitig können die Unterthanen Sr. Majestät des Königs der Belgier in den Staaten Sr. k. k. Apost. Majestät gleich den eigenen Oesterreichischen Unterthanen und nach dem Oesterreichischen Gesetze Erben seyn.

Dieselbe Gegenseitigkeit und dieselbe Behandlungsweise soll zu Gunsten der beiderseitigen Unterthanen rücksichtlich der Schenkungen unter Lebenden beobachtet werden.

Artikel II.

Es soll bei der Exportation eines Vermögens, Geldes oder sonstiger Effecten aus den die Oesterreichische Monarchie bildenden Staaten nach Belgien, diese Exportation möge als Erbschaft,

a Nostro et praelaudatae Regiae Majestatis Plenipotentiario die nona Julii anni labentis specialis Conventio inita et signata fuerit, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Austryjacki i Najjaśniejszy Król Jegomość Belgijski, chcąc przez formalne umowy Swoim poddanym wzajemnie w obu Państwach zapewnić prawo spadkowe, a zarazem znieść między Swojémi Państwami opłatę od wywozu majątku i od emigracyi, wyznaczyli pełnomocników do umowy i podpisu, a to:

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Austryjacki, Król Węgierski i Czeski, Jaśnie Oświeconego Klemensa Wacława Lotara księcia de Metternich-Winneburg, księcia z Portelli, hrabiego z Königswart i t. d., granda hiszpańskiego piérwszéj klasy, kawalera orderu złotego runa, wielkiego krzyża król. węgierskiego orderu ś. Szczepana i t. d., Jego c. k. Apostolskiéj Mości rzeczywistego podkomorzego, tajnego radzcę, ministra stanu i konferencyi, kanclerza domu, dworu i Państwa, a

Najjaśniejszy Król Jegomość Belgijski, barona O'Sullivan de Grass de Scovaud, Swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra u Jego c. k. Apostolskiéj Mości, oficera orderu Leopolda za zasługi cywilne, ozdobionego ces. tureckim orderem piérwszéj klasy z brylantami, komandora orderu Grzegorza Wielkiego i kawalera orderu ś. Anny drugiéj klasy z brylantami, którzy się na następujące artykuły zgodzili:

Artykuł I.

Poddani Jego c. k. Apostolskiéj Mości są przypuszczeni do spadkobierstwa w Belgii tak ab intestato, jakoteż z ostatniéj woli tak, jak poddani belgijscy i podług praw w témże królestwie istniejących, a nawzajem poddani Najjaśniejszego Króla Jegomości Belgijskiego mogą być spadkobiercami w Państwach Jego c. k. Apostolskiéj Mości tak, jak poddani austryjaccy i podług praw austryjackich.

Ta sama wzajemność i sposób obejścia się ma być na korzyść poddanych obu stron przestrzegana także co do darowizn między żyjącymi.

Artykuł II.

Przy wyprowadzeniu jakiego majątku, pieniędzy, lub innych rzeczy z Państw, Monarchiję Austryjacką tworzących, do Belgii, nie ma być bez względu, czy to wyprowadzenie

Legat, Heirathsgut, Schenkung oder nach was immer für einem Erwerbtitel geschehen, keinerlei Abschoßgebühr (gabella haereditaria), noch eine Abgabe wegen Exportation oder Emigration behoben werden. Die solchergestalt ausgeführten Vermögenschaften und Effecten sollen keiner andern Abgabe oder Taxe zu Gunsten des Fiscus, oder bei Verlassenschaften Oesterreichischer Militär-Personen zu Gunsten der Invaliden-Casse unterliegen, als welche wegen des Erbrechtes, Verkaufes oder wegen sonstiger Besitzveränderung von den eigenen Oesterreichischen Unterthanen in Oesterreich und von den Belgischen Unterthanen in Belgien nach den in beiden Staaten bestehenden oder in Hinkunft zu erlassenden Gesetzen, Vorschriften und Anordnungen entrichtet werden müssen.

Artikel III.

Diese Enthebung ist nicht bloß von den vorerwähnten Abschoßgeldern und Emigrations-Gebühren, welche in die Staats-Cassen fließen, sondern auch von jenen zu verstehen, welche den Städten, Märkten, Gemeinden, Patrimonial-Jurisdictionen, oder irgend welchen Corporationen zukommen, mit Ausnahme jedoch des Königreichs Ungarn und Siebenbürgens, in Ansehung welcher Länder, wegen der in selben bestehenden besondern Gesetzgebung, die gegenwärtige Convention an den von Städten, Herrschaften, Corporationen oder Gemeinden gesetzlich erworbenen Rechten auf Erhebung einer Abzugssteuer bei Exportation von den ihrer Jurisdiction unterliegenden Vermögenschaften, Geldern und Effecten nichts ändern soll.

Dagegen wird von jenem Vermögen, welches Bewohnern solcher Ortschaften, wo diese Abzugssteuer noch fortzubestehen hat, in Belgien zufallen sollte, ein jener Abgabe gleichkommender Betrag zurückbehalten werden. Dieser Abzugsbetrag soll jenen Belgischen Unterthanen oder jenem Stande, oder jener Profession, oder Corporation zu Guten kommen, welche nach den Landesgesetzen entweder gemeinschaftlich mit den Bewohnern der vorerwähnten Ortschaften, oder nach ihnen zu dem Besitz des in Frage stehenden Vermögens berufen sind, oder wenn deren keine vorhanden wären, soll jener Abzugsbetrag der Armen-Verwaltung der Gemeinde, wo der Erbfall eingetreten ist, oder, wenn es sich um keine Erbschaft handelt, der Armen-Verwaltung der Gemeinde gehören, in welcher sich das zu beziehende Vermögen befindet.

Artikel IV.

Die in den vorstehenden Artikeln zu Gunsten der einzelnen Angehörigen beider Staaten enthaltenen Bestimmungen sollen gleichfalls zu Gunsten der Wohlthätigkeits-Anstalten oder Cor-

następuje pod nazwą spadku, dziedzictwa, legatu, posagu, darowizny, albo pod jakimkolwiek innym tytułem, pobiérany żaden podatek od wywozu spadków (gabella haereditaria), albo opłata od wywozu lub od emigracyi. Wyprowadzone tym sposobem majątki i rzeczy nie mają podpadać żadnéj innéj opłacie, albo taksie na rzecz fiskusa, albo w spadkach po austryjackich wojskowych, na rzecz kasy inwalidów, jak tylko téj, którą z powodu prawa do spadku, z powodu przedaży, albo innéj odmiany w posiadaniu poddani austryjaccy w Austryi, a belgijscy w Belgii podług istniejących w obu Państwach, albo na przyszłość ustanowić się mających praw, przepisów i rozporządzeń płacić muszą.

Artykuł III.

To uwolnienie rozumi się nietylko o wyż wzmiankowanym podatku od wywozu spadków i opłacie emigracyjnéj, wpływających do kas skarbowych, lecz i o owych, które dostają się miastom, miasteczkom, gminom, juryzdykcyjom patrymonijalnym, albo jakimkolwiek korporacyjom, wyjąwszy Królestwo Węgierskie i Ziemię Siedmiogrodzką, w którychto krajach niniejsza konwencyja z powodu oddzielnego prawodawstwa w nabytych przez miasta, korporacyje lub gminy prawach pobiérania podatku od wywozu znajdujących się w okręgu ich juryzdykcyi majątków, pieniędzy lub rzeczy żadnéj nie ma sprawić odmiany.

Przeciwnie od majątku, którenby w Belgii miał spaść na mieszkańców takich miejsc, gdzie podatek od wywozu spadków jeszcze istnieć ma, zatrzyma się kwotę równą owemu podatkowi. Ta zatrzymana kwota dostanie się na rzecz tych belgijskich poddanych, albo tego stanu, albo téj profesyi, albo korporacyi, którym się podług praw krajowych albo wspólnie z mieszkańcami wymienionych powyżéj miejsc (posad), albotéż po nich posiadanie w mowie będącego majątku należy, albo, gdyby ich nie było, pomieniona kwota dostanie się zarządowi ubogich gminy, w któréj się spadek wydarzył, albo gdyby to nie był spadek, zarządowi ubogich gminy, w któréj się będący do odebrania majątek znajduje.

Artykuł IV.

Zawiérające się w powyższych artykułach na korzyść pojedyńczych poddanych obu Państw przepisy, mają być zachowane także na korzyść zakładów dobroczynnych lub kor-

porationen beobachtet werden, welche in dem einen oder dem andern Staate zur Erwerbung eines Vermögens, es sey durch Testament oder durch Schenkung unter Lebenden berufen würden; mit dem Vorbehalt jedoch, daß die Gesetze und Anordnungen, welche in beiden Staaten bestehen, oder vermöge des obersten Aufsichtsrechtes der Regierungen über derlei Corporationen und Anstalten in Hinkunft erlassen werden dürften, jederzeit volle Kraft haben sollen.

Artikel V.

Die Aufhebung der in den Artikeln II. und III. erwähnten Gebühren bezieht sich auf alle zu exportirenden Vermögenschaften, Gelder und sonstige Effecten; allein die in den Staaten Sr. Majestät des Kaisers von Oesterreich einer-, und Sr. Majestät des Königs der Belgier anderer Seits bestehenden Gesetze in Ansehung der Person der Auswanderer, ihrer persönlichen Pflichten und namentlich jener, welche den Militärdienst betreffen, verbleiben ungeachtet der gegenwärtigen Convention in voller Giltigkeit; rücksichtlich des Militärdienstes und der andern persönlichen Pflichten der Auswanderer soll auch in Zukunft keine der beiden Regierungen durch gegenwärtige Convention in Bezug auf ihre Gesetzgebung beschränkt seyn.

Artikel VI.

Gegenwärtige Convention soll vom Tage der Auswechslung der Ratificationen, welche in dem Termine von sechs Wochen, oder wenn es geschehen kann, auch noch früher vor sich zu gehen hat, in Kraft und Wirksamkeit treten.

Urkunde dessen haben Wir Bevollmächtigte Sr. Majestät des Kaisers von Oesterreich und Sr. Majestät des Königs der Belgier gegenwärtige Convention unterzeichnet und Unsere Wappen-Insiegel beigedrückt.

So geschehen Wien den 9. Juli 1839.

(L. S.)
Metternich.
(L. S.)
Baron O'Sullivan de Grass.

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos gratosque habere hisce declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appresso firmari jussimus.

poracyj, któreby w jednćm lub drugićm Państwie, czyto testamentem, czyto darowizną między żyjącymi były do nabycia majątku powołane, jednakże z tém zastrzeżeniem, że istniejące w obu Państwach, albo na przyszłość z mocy służącego Rządowi prawa najwyższego zarządu wydać się mające ustawy i rozporządzenia o takich korporacyjach i zakładach, mają ciągle w zupełnéj pozostać mocy.

Artykuł V.

Zniesienie wymienionych w artykułach II. i III. opłat odnosi się do wszystkich majątków, pieniędzy i innych rzeczy, mających być wywiezionémi; ale istniejące w Państwach Najjaśniejszego Cesarza Jegomości Austryjackiego z jednéj strony, a Najjaśniejszego Króla Jegomości Belgijskiego z drugiéj strony ustawy o osobach emigrantów, ich obowiązkach osobistych, mianowicie tyczących się służby wojskowéj pozostaną mimo niniejszéj umowy w zupełnéj mocy; co do służby wojskowéj i innych osobistych obowiązków emigrantów, niniejsza umowa żadnemu z obu Mocarstw nie ma być przeszkodą w stanowieniu praw.

Artykuł VI.

Niniejsza umowa będzie miała moc obowiązującą od dnia wymiany ratyfikacyi, co w ciągu sześciu tygodni, albo, jeżeliby to być mogło, jeszcze prędzéj do skutku przyjdzie.

W dowód czego My pełnomocnicy Najjaśniejszego Cesarza Jegomości i Najjaśniejszego Króla Jegomości niniejszą umowę podpisaliśmy i pieczęć Naszą herbową położyliśmy.

Działo się w Wiédniu dnia 9. Lipca 1839.

(L. S.)
Metternich.

(L. S.)
Baron O'Sullivan de Grass.

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos gratosque habere hisce declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appresso firmari jussimus.

Dabantur in arce Nostra Schönbrunn die vigesima septima mensis Septembris anno millesimo octingentesimo trigesimo nono, Regnorum Nostrorum quinto.

FERDINANDUS.

PRINCEPS A METTERNICH.

(L. S.) Ad Mandatum Sacr. Caes. Reg. Apostolicae Majestatis proprium.

Franciscus L. B. de Lebzeltern-Collenbach.

Gubernial-Kundmachung vom 9. Jäner 1840 Gub. Zahl 84136 ex 1839.

4.

Ermächtigung der Cameral-Bezirks-Cassen in Stryi, Sambor und Neu-Sandec zu den Amtshandlungen der Waaren-Controlle.

Ueber Ersuchen der k. k. galizischen Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 6. v. M. Z. 17486, werden die k. k. Kreisämter zur Verlautbarung verständigt, daß die k. k. Cameral-Bezirks-Cassen in Stryi, Sambor und Neu-Sandec zu den Amtshandlungen der Waaren-Controlle, so wie zur Ausstellung der Ersatzbolleten, Bezugs- und Versendungskarten ermächtiget, und der Beginn der Wirksamkeit dieser Ermächtigung auf den ersten März 1840 festgesetzt worden sey.

Gubernial-Verordnung vom 9. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 820.

5.

Ueber die Anschaffung der Monturs- und sonstigen Bekleidungsorten für die Polizei-Mannschaft der Stadt-Magistrate, Stadt-Kämmereien und Bukowinaer Gemeindgerichte.

Bei Anschaffung der Bekleidungsorten für die Polizei-Mannschaft bei den Stadt-Magistraten in der Provinz, wie auch bei den Stadtkämmereien und den Bukowinaer Gemeindgerichten, wird folgende, mit Anfang des Verwaltungsjahres 1841 zu beobachtende Richtschnur festgesetzt:

1. Von der bisher geschehenen Censurirung der Erforderniß-Entwürfe und der Rechnungen durch die k. k. Provinzial-Staats-

Dabantur in arce Nostra Schönbrunn die vigesima septima mensis Septembris anno millesimo octingentesimo trigesimo nono, Regnorum Nostrorum quinto.

FERDINANDUS.

PRINCEPS A METTERNICH.

(L. S.) Ad Mandatum Sacr. Caes. Reg. Apostolicae Majestatis proprium.

Franciscus L. B. de Lebzeltern-Collenbach.

Obwieszczenie gub. z d. 9. Stycznia 1840 do l. gub. 84136 ex 1839.

4.

Kameralne Kasy obwodowe w Stryju, Samborze i Nowym-Sądczu upoważnia się do czynności urzędowych w kontrolowaniu towarów.

Na odezwę c. k. galicyjskiéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 6. z. m. do liczby 17486, poleca Rząd krajowy c. k. Urzędom cyrkułowym ogłosić, że c. k. Kameralne Kasy obwodowe stryjska, samborska i nowo-sądecka są upoważnione do czynności urzędowych w kontrolowaniu towarów, jako też do wydawania biletów zastępczych, kart na sprowadzenie i przesełki, i że to upoważnienie stanie się od dnia piérwszego Marca prawomocném.

Rozporządzenie gub. z dnia 9. Stycznia 1840 do l. gub. 820.

5.

O sprawianiu mundurów i innego odzienia policyjantom od Magistratów miejskich, Kameraryj miejskich i bukowińskich Sądów gmin.

O sprawianiu odzienia policyjantom od Magistratów miejskich na prowincyi, jako też Kameraryj miejskich i bukowińskich Sądów gmin, daje Rząd krajowy następujące, z nastaniem roku 1841 w wykonanie wejść mające przepisy:

1. Zwyczajne dotąd rozpoznawanie skreślenia potrzeb i rachunków przez c. k. prowinc. Izbę obrachunkową ma ustać,

Buchhaltung hat es abzukommen, und es ist über diese Monturs- und sonstige Kleidungssorten, deren gesetzliche Dauerzeit bereits zu Ende geht, und die wieder neu angeschafft werden müssen, der Erforderniß-Entwurf vom Magistrate, von der Kämmerei oder dem Gemeindgerichte nach dem beiliegenden Formulare A. .|· zu verfassen, vom Amtsvorsteher und dem Referenten zu fertigen, und mit dem vollständigen Acte über die letzte in dieser Hinsicht geschehene Anschaffung, dem städtischen Ausschuße zur Prüfung zu übergeben.

Dem Erforderniß-Entwurfe müssen auch die Tuch-, Leinwand- und sonstige erforderliche Musterproben angeschlossen, und auf eine solche Art ämtlich bezeichnet werden, daß sie nicht ausgewechselt werden können.

2. Der städtische Ausschuß hat den Erforderniß-Entwurf einer genauen Würdigung zu unterziehen, und dabei auf die wesentlichsten drei Umstände, nämlich:

a) die Beobachtung der gesetzlichen Tragzeit,
b) das Quantum des angesetzten Materials, und
c) die für das Material angesetzten Preise ein besonderes Augenmerk zu richten.

3. Wenn der Erforderniß-Entwurf durch den Ausschuß ganz anstandlos gefunden wurde, so ist solcher durch die Ausschußmänner mit der Clausel: »Genau geprüft und richtig gefunden«, mitzufertigen, und dem Magistrate, Kämmerei- oder Gemeindgerichte zum weiteren Verfahren zurückzustellen.

4. Findet der Ausschuß irgend einen Anstand, und könnte der Magistrat, die Kämmerei oder das Gemeindgericht solchen im kurzen Wege nicht beseitigen, und den Erforderniß-Entwurf hiernach berichtigen, so muß die Prüfung des Erforderniß-Entwurfes in einer gemeinschaftlichen Sitzung nach dem §. 9. der Instruction vom 22. Juni 1837 vorgenommen, und dabei über die vorgebrachten Anstände abgesprochen werden.

Sollte die Mehrheit des Ausschußes einen Beschluß fassen, der abweichend von dem Beschluße wäre, den der Magistrat, die Kämmerei oder das Gemeindgericht durch Stimmenmehrheit faßte, so ist der Gegenstand dem k. k. Kreisamte zur Entscheidung vorzulegen, wie es ohnehin der bezogene §ph. der Magistrats-Instruction vorschreibt.

5. Der geprüfte Erforderniß-Entwurf bildet die Grundlage bei Anschaffung der Bekleidungs-Gegenstände, die stets im Licitationswege zu geschehen hat, und wobei die allgemeinen Bestimmungen und namentlich: die gehörige Verlautbarung, die Beiziehung der Stadt-Repräsentanten, Erlag der 10|100 Vadien u. s. w. genau beobachtet werden müssen.

a Magistrat, Kameraryja miejska, lub Sąd gminy powinny skreślić potrzebne mondury i inne odzienie, którym przepisany prawem czas dochodzi, i które znowu sprawiać potrzeba, dać Przełożonemu Urzędu i referentowi do podpisu i z całkowitym aktem o ostatniém tego rodzaju sprawianiu Wydziałowi miejskiemu do rozpoznania przedłożyć.

Do skréślonych potrzeb muszą też być przyłączone próbki sukna, płótna i innych rzeczy, i w taki sposób urzędownie poznaczone, aby ich nie można było zamienić.

2. Wydział miejski powinien skréślone potrzeby ściśle rozważyć i zwrócić przytém swoję uwagę na następujące trzy najgłówniejsze szczegóły, mianowicie:

a) na zachowanie prawem przepisanego czasu trwania,

b) na ilość zakreślonego materyjału, i

c) na zakreślone za materyjał ceny.

3. Jeżeli Wydział w skreśleniu potrzeb nie znalazł nic do wytknięcia, to Wydziałowi powinni także podpisać, dodając klauzulę: »ściśle rozważono i uznano za słuszne,« i Magistratowi, Kameraryi miejskiéj, albo Sądowi gminy do dalszego postępowania oddać.

4. Gdyby Wydział trafił na jakę zawadę, a Magistrat, Kameraryja miejska, albo Sąd gminy nie mógł jéj łatwo usunąć, i podług tego sprostować projektu potrzeb, to zakreślone potrzeby mają być na wspólném posiedzeniu podług §fu 9. instrukcyi z dnia 22. Czerwca 1837 rozpoznawane, i tamże o namienionych zawadach ma być rozstrzygniono.

Gdyby większość Wydziału postanowiła co innego, aniżeli Magistrat, Kameraryja miejska, albo Sąd gminy większością głosów postanowił, to przedmiot ten przedstawić c. k. Urzędowi cyrkulowemu do rozstrzygnienia należy, co i tak wymieniony §f. instrukcyi magistratualnéj zaleca.

5. Rozpoznany projekt potrzeb stanowi podstawę w sprawianiu odzieży, które zawsze w drodze licytacyi nastąpić powinno, a przyczém ogólne przepisy, mianowicie: należyte ogłoszenie, przyzwanie reprezentantów miejskich, złożenie 10|100 kaucyi i t. p. ściśle zachowane być muszą.

6. Zu Folge der Instruction hinsichtlich der Rechnungs-Censur für Magistrate und Local-Ausschüsse vom 14. April 1837 ist im §. 8. der Wirkungskreis der Magistrate zu Geldanweisungen angegeben worden.

Jeder Magistrat kann daher, wenn die Anschaffungs-Summe dessen Wirkungskreis nicht übersteigt, das Licitations-Resultat selbst bestätigen, und nur, wenn die Anschaffungskosten den Wirkungskreis des Magistrates überschreiten, oder wenn bei der Licitation kein Anboth unter oder wenigstens gleich dem Fiscalpreise erzielt werden könnte, ist der mit allen Behelfen gehörig zu instruirende Licitationsact dem Kreisamte vorzulegen, welches nach Würdigung aller Umstände entweder das Resultat zu bestätigen, oder eine neue Licitation einzuleiten haben wird.

Bei Stadtkämmereien und Gemeindgerichten, welchen die Ertheilung der Ausgabs-Passirung nicht zusteht, ist der Licitationsact in allen Fällen dem k. k. Kreisamte zur Bestätigung vorzulegen, und wenn sich bei einer Kämmerei keine Individuen befinden sollten, welche fähig wären eine Licitation gehörig abzuhalten, so bleibt es den Kreisämtern überlassen, dießfalls eine zweckmäßige Einleitung zu treffen, da ohnehin bei solchen Kämmereien nur 1 oder 2 Polizeischützen sich befinden.

7. Da ein vorschriftsmäßig geführtes Licitations-Protokoll für den Ersteher die Stelle des Vertrags vertritt, und verbindliche Kraft hat, so ist nur bei bedeutenden Anschaffungen, oder wenn man es sonst für nöthig oder zweckmäßig findet, ein förmlicher Lieferungs-Vertrag abzuschließen; sonst ist aber der Unternehmer nur mittelst eines Erlasses zu verständigen, daß sein Anboth bestätiget wurde, und dabei an die Erfüllung sämmtlicher Licitations-Bedingungen, und insbesondere an die Zuhaltung der stipulirten Lieferungsfrist zu erinnern. Dem Unternehmer ist auch immer eine beglaubigte Abschrift des Erforderniß-Entwurfes, nebst ämtlich bezeichneten Musterproben, in wiefern welche dem Erforderniß-Entwurfe angeschlossen waren, zu übergeben.

8. Die Uebernahme der verfertigten Bekleidungs-Gegenstände vom Unternehmer muß durch eine Commission geschehen, bei welcher der Magistrats-, Kämmerei- oder Gemeindgerichts-Vorsteher selbst vorzusitzen hat, und zu welcher auch die Stadt-Repräsentanten beigezogen werden müssen.

Diese Commission hat:

a) sich von der, den Licitations-Bedingungen angemessenen Verfertigung aller einzelnen Gegenstände, wie auch von der vollzählig geschehenen Ablieferung zu überzeugen, und

b) sämmtliche richtig gefundene Sorten gleich der Polizei-Mannschaft zu übergeben.

6. Instrukcyja o rozpoznawaniu rachunków, dana dla Magistratów i Wydziałów miejscowych pod dniem 14. Kwietnia 1837, wskazuje §. 8. obręb działalności Magistratów co do asygnowania pieniędzy.

Każdy Magistrat może więc sam potwierdzić rezultat licytacyjny, jeżeli suma, na sprawienie przeznaczona, nie przechodzi obrębu jego działalności, i tylko wtenczas, gdyby koszta na sprawienie odzienia przechodziły obręb działalności Magistratu, albo, gdyby na licytacyi nikt nie ofiarował p o n i ż é j ceny a przynajmniéj r ó w n o z ceną fiskalną, należy akt licytacyjny z wszelkiemi dowodami przedłożyć Urzędowi cyrkułowemu, który, rozważywszy wszystkie okoliczności, albo rezultat potwierdzi, albo nową nakaże licytacyję.

Kameraryje miejskie i Sądy gminy, niemające mocy zatwierdzania wydatków, powinny zawsze akt licytacyjny Urzędowi cyrkułowemu do zatwierdzenia przedłożyć, a gdyby przy Kameraryi nie było osób zdolnych do przedsięwzięcia licytacyi, to w takim razie będzieto rzeczą Urzędu cyrkułowego zrobić, co mu się będzie najstosowniejszém zdawało, zwłaszcza, że przy takich Kameraryjach nie ma więcéj jak 1 lub 2 policyjantów.

7. Ponieważ prowadzony podług przepisów protokół licytacyjny, dla nabywcy zastępuje miejsce kontraktu i ma moc obowiązującą, przeto obejdzie się bez formalnego kontraktu o dostawę, chyba, że sprawianie odzieży jest znaczne, albo kontrakt potrzebnym lub pożytecznym być okazuje się, inaczéj przedsiębierce tylko odezwą uwiadomić o potwierdzeniu jego zaofiarowania, i zalecić mu dopełnienie wszystkich warunków licytacyjnych, a nadewszystko dochowanie umówionego czasu dostawy, należy. Przedsiębiercy należy też zawsze dać poświadczony odpis planu potrzeb wraz z próbkami urzędownie naznaczonémi, jeżeli jakie były dodane do planu potrzeb.

8. Sporządzoną odzież od przedsiębiercy odbiérać musi Komisyja, w któréj Przełożony Magistratu, Kameraryi lub Sądu gminy osobiście ma prezydować, i do któréj także reprezentańci miasta powinni być wezwani.

Ta Komisyja powinna

a) przekonać się, czy wszystkie przedmioty są podług warunków licytacyjnych sporządzone i czy je w zupełności dostawiono,

b) wszystkie należycie sporządzone przedmioty zaraz oddać policyjantom.

Ueber das ad a) und b) Geschehene ist ein Protokoll zu führen, worin auch die allenfalls sich ergebenden Gebrechen gehörig aufzunehmen sind. Dieses Protokoll ist zu exhibiren, und darüber nach den weiter unten folgenden Bestimmungen zu verfahren.

9. Es versteht sich von selbst, daß wenn der Unternehmer den Licitations-Verbindlichkeiten nicht nachgekommen, gegen ihn ohne Verzug nach den Gesetzen verfahren, und allenfalls auf seine Gefahr und Unkosten eine neue Lieferung eingeleitet werden müsse.

10. Auf Grundlage des gehörig exhibirten Uebernahms-Protokolls haben die Stadt-Magistrate für die vertragsmäßig gelieferten Bekleidungssorten die im Licitationswege erstandene Vergütungssumme, falls solche ihren Wirkungskreis nicht überschreitet, bei der Stadtcasse zahlbar anzuweisen und reel beausgaben zu lassen. Hiebei muß aber die bezogene Magistrats-Instruction genau beobachtet, und folglich berathen werden, ob nach dem Befunde im Uebernahms-Protokolle die Anweisung der entfallenden Vergütung oder was sonst zu verfügen sey.

Uebersteigt der Betrag den Wirkungskreis des Magistrats, so ist um die kreisämtliche Passirung einzuschreiten, welches entweder in seinem Wirkungskreise das Amt zu handeln, oder nach Umständen den Gegenstand der hierortigen Entscheidung zu unterziehen haben wird.

11. Welche Monturs- und sonstige Bekleidungs-Gegenstände zur Adjustirung eines Polizeisoldaten erforderlich sind, ist aus dem mitfolgenden Ausweise B. :|: ersichtlich; worin auch die im Durchschnitt erforderliche Menge und Beschreibung der für jedes Stück nothwendigen Stoffe, dann die Tragzeit eines jeden Stückes aufgeführt erscheinen.

12. Die für die Mäntel bisher bestandene sechsjährige Tragzeit, findet man auf vier Jahre herabzusetzen, und es sind daher alle diese Mäntel, die im Jahre 1837 oder noch früher angeschafft worden sind, nachdem für solche mit Anfang November 1840 die neue Cathegorie beginnt, als abgetragen der Mannschaft zu überlassen, und durch neue zu ersetzen.

13. Für Rüstungssorten besteht keine Cathegorie, und solche müssen daher durch die Polizei-Mannschaft so lange gebraucht werden, als sie nur benützbar sind.

Da diese Sorten, wenn deren Anschaffung für Städte erforderlich wird, vom k. k. Militär-Aerar, und nach Einvernehmen mit dem k. k. General-Commando abgelöset werden, so hat es bei der hierortigen Verordnung vom 11. Mai 1834 Zahl 24130 noch fortan zu verbleiben, und die k. k. Kreisämter haben sich, wenn bei einer Stadt die Nothwendigkeit einer solchen Anschaffung eintritt, anher zu wenden.

Co się ad a) i b) stało, o tém protokół spisać, a w tym wszelkie okazać się mogące wady wytknąć. Ten protokół egzhibować, i z nim podług wytkniętych poniżéj przepisów postąpić należy.

9. Rozumi się samo przez się, że jeżeliby przedsiębierca zobowiązaniu się licytacyjnemu zadosyć nie uczynił, wypada niezwłocznie postąpić sobie z nim, jak prawo nakazuje, i na każdy wypadek na jego koszt i niebezpieczeństwo rozpisać nową licytacyję.

10. Na zasadzie należycie egzhibowanego protokółu odbiorowego powinny Magistraty miejskie za dostawione według kontraktu gatunki odzienia zaasygnować do wypłaty z Kasy miejskiéj, i istotnie kazać wydać sumę, stanowiącą cenę na licytacyi uzyskaną, jeżeli ta nie przechodzi zakresu ich działalności. W tym jednak względzie musi wymieniona Instrukcyja dla Magistratów ściśle być przestrzegana, a więc należy obradować, czy podług rezultatu protokółu odbiorowego wypada zaasygnować należne wynagrodzenie, albo też co innego rozporządzić.

Jeżeli suma przechodzi obręb działalności Magistratu, to trzeba starać się o pozwolenie u Urzędu cyrkułowego, który albo w obrębie swojéj działalności uczyni podług Urzędu, albo podług okoliczności przedstawi ten przedmiot do rozstrzygnienia Rządowi krajowemu.

11. Jaki mondur i inne gatunki odzienia są do ubrania policyjanta potrzebne, okazuje się z dołączonego wykazu B.:|:, w którym także podano potrzebną w przecięciu ilość i opis niezbędnego na każdą sztukę materyjału i czas trwania każdéj sztuki odzienia.

12. Ustanowiony dotąd na sześć lat czas trwania płaszczów zniża się na cztéry lata, należy więc wszystkie płaszcze w roku 1837, albo i piérwéj jeszcze sprawione, ponieważ się dla nich z początkiem Listopada 1840 nowa kategoryja zaczyna, jako znoszone policyjantom zostawić, a natomiast sprawić im nowe.

13. Na zbroję nie ma kategoryi, a przeto muszą jéj policyjanci tak długo używać, jak długo jest przydatną.

Ponieważ zbroję, ile razy ją dla miast sprawiać wypadnie, nabywa się od c. k. Skarbu wojskowego, po uprzedniém porozumieniu się z c. k. jeneralną Komendą, to i nadal rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 11. Maja 1834 do liczby 24130, pozostanie w swéj mocy, a c. k. Urzędy cyrkułowe udadzą się każdą razą do Rządu krajowego, ile razy potrzeba będzie sprawić dla którego z miast zbroję.

w Przemyślu

Die gegenwärtige Verordnung haben die k. k. Kreisämter den unterſtehenden Magiſtraten, Kämmereien, wie auch im abgeſonderten Wege und gegen einen vom Senior des Ausſchußes abzuverlangenden, und beim Kreisamte gehörig aufzubewahrenden Empfangsſchein den ſtädtiſchen Ausſchüſſen zu intimiren, und denſelben die genaueſte Befolgung einzubinden. Die k. k. Kreisämter haben dann ſelbſt bei vorkommenden Verhandlungen ſich mit aller Genauigkeit hiernach zu halten, und durch die Bezirks-Commiſſäre ſich bei allen Gelegenheiten die Ueberzeugung zu verſchaffen, ob nicht welche Ueberſchreitungen geſchehen, ob die Polizeiſoldaten alle Adjuſtirungsſorten nach Ablauf der Cathegorie erhalten und gehörig bekleidet ſind, zumahl in manchen Städten die Bekleidung der Polizeiſchützen ſehr vernachläßigt wird.

Gubernial-Verordnung vom 10. Jäner 1840 Gub. Zahl 69381 ex 1839.

A.

Erforderniß-Entwurf

über die, für die Polizeimannschaft der Stadt M. mit Anfang November 18 anzuschaffenden Bekleidungssorten.

Loch-Zahl	Name und Charge des Polizeimannes	Gegenstand der Anschaffung	Anfang der ablaufenden Kathegorie, dann Datum und Zahl der Verordnung, mit welcher die letzte Anschaffung eingeleitet war	Stoff und dessen Menge für jedes einzelne Bekleidungsstück			Ausgemittelter Preis in C. M.						Anmerkung.
				Benennung und Beschreibung des Stoffes, dessen Musterprobe beiliegt	Zahl der gahligen Ellen	Stücke	einer Elle, einer Arschin oder eines Stücks		für den ganzen Stoff zu einem Bekleidungsstück		an Macherlohn		somit für ein ganzes Montursstück	
							fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.

(Beilage zur Sig. 2. Pag. 20. ex 1840).)(

.|· A.

Plan potrzebnéj odzieży

do ubrania policyjantów miasta N., zacząwszy od dnia 1. Listopada 18

Liczba ciągła	Imię i stopień policyjanta	Przedmiot, któren się sprawia	Zaczęcie się bieżącego czasu trwania, tudzież dzień i liczba rozporządzenia, którém sprawienie odzieży nakazano	Materyjał i ilość onego na każdą sztukę odzieży				Cena w mon. konw.				Uwagi.
				Wymienienie i opis materyjału, którego próbkę dołączono	ile łokci galicyjskich	arszynów	sztuk	jednego łokcia, arszyna albo jednéj sztuki	wszystkiego materyjału na jednę sztukę odzieży	za robotę	a zatém za jeden całkowity mundur	
								Złr. | kr.	Złr. | kr.	Złr. | kr.	Złr. | kr.	

Ausweis

über die zur Adjustirung der Polizeisoldaten erforderlichen Monturs- und sonstige Bekleidungssorten sammt ihrer Dauerzeit, dann über die Quantität der zu einem jeden Bekleidungsstücke nothwendigen Stoffe.

Stücke	Paar	Quantität der einem Polizeisoldaten gebührenden Bekleidungsstücke.	Dauerzeit in Jahre	Erforderliche Quantität der Stoffe zu einem jeden Stücke oder Paar. Das Tuch von jeder Sorte im genetzten Zustande.	Anmerkung.
1	—	Csaco	4	a) Zu einem Mantel.	Eine Arschien wird mit $\frac{2}{4}$ polnische Ellen angenommen.
1	—	Mantel	4	$6\frac{1}{4}$ polnische Ellen armeegraues Tuch,	
1	—	Röckel	2	3 Arschinen Futterleinwand, und	
1	—	Tuchene Pantalonhosen	1	12 Stück große messingene Knöpfe.	
1	—	Leibel ohne Aermel	2	b) Zu einem Röckel.	Zu Folge Gubernial-Verordnungen vom 4. Jäner 1810 Zahl 29469 und 24. November 1835 Z. 69114, hat die Montirung und Bewaffnung der städtischen Polizei-Mannschaft gleichförmig mit dem k. k. Militär und nach dem Muster der Lemberger Polizei zu geschehen.
2	—	Hemden	1	3 polnische Ellen hechtgraues Tuch,	
2	—	Gattien auf ungarische Art gemacht . .	1	1 polnische Elle grünes Tuch zu Auf- und Umschlägen sammt Kragen und Epaulets, dann zur Paßepolirung des Röckels, Leibels und Pantalonhosen,	
1	—	Kittel	2	$3\frac{2}{4}$ polnische Ellen Unterfutterleinwand,	
1	—	Roßhaarenes Halsbindel	1	14 Stück große messingene Knöpfe,	
—	1	Halbstiefel	1	6 Stück kleine messingene Knöpfe.	
—	1	Vorschuh	1	c) Zu einem Leibel.	
—	2	Doppelsohlen	1	$1\frac{1}{4}$ polnische Ellen hechtgraues Tuch,	
		Nebstdem gebührt einem Corporal oder Feldwebel:		$1\frac{1}{4}$ Arschinen Unterfutterleinwand,	
				8 Stück messingene kleine Knöpfe.	
—	1	Gelblederne Handschuhe, und . . .	2	d) Zu einer Pantalonhosen.	Die Csaco-Rosen u. Port d'Epée müssen aus den Grundfarben einer jeden Stadt bestehen.
1	—	wollenes Port d'Epée	2	2 polnische Ellen hechtgraues Tuch,	
		und einem jeden Polizeisoldaten wie auch dem Corporal und dem Feldwebel an Flickerlohn jährlich 24 kr. Conv. Münze.		$2\frac{2}{4}$ Arschinen Unterfutterleinwand,	
				18 Stück weißbeinene Knöpfe,	
				1 Paar lederne Strupfen.	
				e) Zu einem Hemde.	
				4 Arschinen oder 5 Ellen Leinwand.	
				f) Zu einer ungarischen Gattie.	
				$3\frac{1}{8}$ Arschinen Leinwand.	
				g) Zu einem Kittel.	
				$5\frac{1}{8}$ Arschinen ungebleichten Zwillich,	
				20 Stück weißbeinerne Knöpfe.	

.|· B.

W Y K A Z

mondurów i innéj odzieży, potrzebnych do ubrania policyjantów, tudzież czasu, jak długo ma trwać każdą sztuka, i ilości wychodzącego na każdą sztukę materyjału.

Sztuk	Par	Ilość należącéj się policyjantowi odzieży.	Czas trwania — Lat	Potrzebna ilość materyjału na jednę sztukę albo parę. Sukno każdego gatunku stępowane.	Uwagi.
1	—	Czako	4	a) Na płaszcz.	Arszyn bierze się za $\frac{5}{4}$ łokcia.
1	—	Płaszcz	4	$6\frac{1}{4}$ łokcia polskiego szaraczku, 3 arszyny płótna na podszewkę, i 12 dużych guzików mosiężnych.	
1	—	Katanka	2	b) Na katankę.	Podług rozporządzenia gubernialnego z dnia 4. Stycznia 1810 do licz. 29469 i 24. Listopada 1835 do liczby 69114, mają być policyjanci miejscy tak jak c. k. wojsko i na wzór policyjantów policyi lwowskiéj umundurowani i uzbrojeni.
1	—	Pantalony sukienne	1	3 łokcie polskie zielonawo-makowego sukna, 1 łokieć polski sukna zielonego na wylogi i wypustki razem z kołnierzem i szlifami, tudzież na wypustki do katanki, kaftanika i pantalonów.	
1	—	Kaftanik bez rękawów	2	c) Na kaftanik.	
2	—	Koszule	1	$3\frac{3}{4}$ łokcia polskiego płótna na podszewkę, 14 dużych guzików mosiężnych, 6 guziczków mosiężnych.	
2	—	Gatek węgierskich	1	d) Na pantalony.	Róże u czak i temblaki muszą być tego koloru, co pole herbu miejskiego.
1	—	Parciak	2	$1\frac{1}{4}$ łokcia polskiego zielonawo-makowego sukna, $1\frac{1}{4}$ arszyna płótna na podszewkę, 8 guziczków mosiężnych.	
1	—	Folga włosienna	1		
—	1	Półbócików	1		
—	1	Podszycie	1		
—	2	Podeszew funtowych	1		
		Prócz tego ma kapral albo feldwebel dostać:		2 łokcie polskie zielonawo-makowego sukna, $2\frac{3}{4}$ arszyna płótna na podszewkę, 18 guzików kościanych białych, 1 parę strzemiączek.	
—	1	Żółtych rękawiczek	2		
1	—	Wełniany temblak	2		
		i każdemu policyjantow i jako też kapralowi i feldweblowi należy się rocznie po 24 kr. mon. konw. na zapłatę za łatanie.		e) Na koszulę. 4 arszyny czyli 5 łokci płótna.	
				f) Na gatki węgierskie. $3\frac{1}{8}$ arszyna płótna.	
				g) Na parciak. $5\frac{1}{8}$ arszyna drelichu niebielonego, 20 guzików kościanych białych.	

Niniejsze rozporządzenie mają c. k. Urzędy cyrkułowe podwładnym sobie Magistratom, Kameraryjom miejskim, jako też osobną drogą za rewersem Seniora Wydziału miejskim Wydziałom doręczyć i zalecić im jak najściślejsze onego zachowanie. C. k. Urzędy cyrkułowe mają się też, ile razy zajdzie taki wypadek, jak najściśléj do niego stosować, i przez Komisarzów obwodowych przy każdéj sposobności przekonywać się, czy go jakim sposobem nie przekroczono, czy policyjańci wszystkie gatunki odzienia po skończeniu się czasu trwania odebrali i czy są należycie ubrani, zwłaszcza, że w niektórych miastach ubiór policyjantów w wielkiém jest zaniedbaniu.

Rozporządzenie gub. z d. 10. Stycznia 1840 do l. gub. 69381 z r. 1839.

6.

Behandlung der am 2. Jäner 1840 in der Serie 402 verloſten vierpercentigen Aerarial-Obligationen der Stände von Steiermark.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 3. d. M. Zahl 20, wird mit Beziehung auf das Kreisſchreiben vom 29. November 1829 Zahl 8345 bekannt gemacht, daß die am 2. Jäner d. J. in der Serie 402 verloſten vierpercentigen Aerarial-Obligationen der Stände von Steiermark, Nummer 5404 bis einſchlüßig Nummer 23700 mit den Zinſenterminen Mai und November nach den Beſtimmungen des allerhöchſten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue mit vier Percent in C. M. verzinsliche Staatsſchuldverſchreibungen umgewechſelt werden.

Gubernial-Kundmachung vom 10. Jäner 1840 Präſidial-Zahl 183.

7.

Ausmaß der Vorſpanns-Pferde für ſtaatsherrſchaftliche Wirthſchafts-Beamten.

Zu Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 27. November 1839 Zahl 35394-2092, wird den k. k. Kreisämtern in der Nebenlage eine Abſchrift .|· der von der k. k. hohen allgemeinen Hofkammer an die galiziſche Cameral-Gefällen-Verwaltung unterm 28. October 1839 Zahl 41859 erlaſſenen Weiſung, enthaltend die Beſtimmung, wann und welcher Anzahl Vorſpanns-Pferde die galiziſchen ſtaatsherrſchaftlichen Beamten bei Geſchäftsreiſen außer dem Amtsbezirke ſich zu bedienen, berechtigt ſeyen, zur weiteren eigenen Wiſſenſchaft und Darnachachtung mitgetheilt.

Gubernial-Verordnung vom 11. Jäner 1840 Gub. Zahl 84139 ex 1839.

.|·

Abſchrift einer Abſchrift der von der k. k. allgemeinen Hofkammer an die galiziſche vereinte Cameral-Gefällen-Verwaltung am 28. October 1839 Zahl 41859 ergangenen Verordnung.

In Erledigung der mit Bericht vom 17. Juli 1838 Z. 13356 geſtellten Anträge, rückſichtlich der Beſtimmung über die Anzahl

6.

Postępowanie z cztéro-procentowémi obligacyjami skarbowémi Stanów Styryjskich, dnia 2. Stycznia 1840 w rzędzie 402. wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 3. b. m. pod liczbą 20, a z odniesieniem się do okólnika z dnia 29. Listopada 1829 pod liczbą 8345, czyni się wiadomo, że wylosowane dnia 2. Stycznia r. b. w rzędzie 402. cztéro-procentowe obligacyje skarbowe Stanów Styryjskich, zacząwszy od liczby 5404 aż włącznie do liczby 23700 z terminem wypłaty prowizyi w Maju i Listopadzie, wymieniane będą podług najwyższego Patentu z dnia 21. Marca 1818 na nowe, po cztéry od sta w monecie konwencyjnéj przynoszące zapisy długów Stanu.

Obwieszczenie gub. z dnia 10. Stycznia 1840 do liczbą prez. 183.

7.

Przepis, ile koni do podwód brać mogą kameralni urzędnicy gospodarczy.

W skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 27. Listopada 1839 do liczby 35394-2092, udziela się w załączeniu .|. c. k. Urzędom cyrkulowym kopii rozporządzenia wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj do c. k. galicyjskiéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 28. Października 1839 do liczby 41859, stanowiącego, w jakim razie, i ile koni podwodowych mogą brać galicyjscy skarbowi urzędnicy gospodarczy jadąc poza swój obwód urzędowy.

Rozporządzenie gub. z d. 11. Stycznia 1840 od l. gub. 84139 z r. 1839.

.|.

Kopija kopii rozporządzenia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 28. Października 1839 do liczby 41859, do galicyjskiéj połączonéj Administracyi dochodów skarbowych.

C. k. powszechna Kamera nadworna, odpowiadając na podany w odezwie z dnia 17. Lipca 1838 do liczby 13350 projekt

der Vorspanns-Pferde, deren sich künftig die galizischen staatsherrschaftlichen Wirthschafts-Beamten bei Reisen außer dem Amtsbezirke zu bedienen berechtiget seyn sollen, wird der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung nach gepflogenem Einvernehmen mit der k. k. vereinigten Hofkanzlei Folgendes bedeutet:

Strenge genommen, dürfte von den staatsherrschaftlichen Wirthschafts-Beamten nach dem bestehenden Vorspanns-Systeme die Vorspann überhaupt nur bei officiosen Reisen, nicht aber auch bei Reisen in Partheisachen, oder in rein wirthschaftsämtlichen oder sonstigen eigenen Dominical-Geschäften in Anspruch genommen werden, indem die Cameral-Wirthschafts-Beamten in dieser Beziehung zu den die Vorspann leistenden Unterthanen in keinem andern Verhältniße stehen, als die Wirthschafts-Beamten auf Privatherrschaften.

Bei dem Umstande jedoch, daß in Galizien die Verwendung der Landes-Vorspann für Cameral-Wirthschafts-Beamte auch zu andern als streng officiosen Dienstreisen seit vielen Jahren üblich ist, gegen diesen vieljährigen Gebrauch bisher keine Beschwerden vorgekommen sind, und der galizische Unterthan unter den dermaligen Zahlungs-Modalitäten einen willkommenen Verdienst dabei findet, unterliegt es, so lange darüber keine Beschwerde vorkommt, keinem Anstande, daß die staatsherrschaftlichen Wirthschafts-Beamten bei Reisen außer dem Amtsbezirke sich auch künftig der Vorspanns-Pferde gegen die entsprechende Vergütung bedienen.

Was dagegen die Zahl der bei diesen Reisen zu verwendenden Vorspanns-Pferde betrifft, so findet man in Uebereinstimmung mit der Behandlung der Kreisamts-Beamten für die Zukunft zu bestimmen, daß bei Reisen außer dem Amtsbezirke der Herrschaft, nur jene Cameral-Wirthschafts-Beamte, welche noch in der IX. Diätenclasse stehen, vier Vorspanns-Pferde, alle Beamte der X., XI. und XII. Classe aber bloß zwei Vorspanns-Pferde in Aufrechnung zu bringen berechtiget seyn sollen.

8.

Berichtigung des im §. VI. Nro. 7. der Substitutions-Vorschrift bei Supplirung von Lehrämtern eingeschlichenen Schreibfehlers.

Laut Decrets der hohen Studien-Hofcommission vom 17. November 1839 Zahl 7194, ist bei dem, mit hohem Studien-Hofcommissions-Decrete vom 3. Juni 1839 Zahl 3401 herabgelangten neuen Substitutions-Normale bei Supplirung von Lehr-

względem ustanowienia liczby koni podwodowych, do brania których na przyszłość galicyjscy skarbowi urzędnicy gospodarczy w podróży poza swoim obrębem urzędowym mają mieć prawo, oświadcza po uprzedniém porozumieniu się z c. k. połączoną Kancelaryją nadworną, c. k. Administracyi dochodów skarbowych, co następuje:

Biorąc ściśle, skarbowi urzędnicy gospodarczy nie powinniby w ogólności podług przepisów o podwodach brać podwód, tylko w podróżach urzędowych, nie zaś w sprawach tyczących się stron, albo w sprawach ściśle urzędowo-gospodarczych, albo jakichkolwiek innych swojego dominijum, albowiem skarbowi urzędnicy gospodarczy nie w innym zostają stosunku do poddanych, do dawania podwód obowiązanych, jak urzędnicy gospodarczy w dobrach prywatnych.

Zważając jednak na to, że w Galicyi istnieje oddawna zwyczaj brać podwody krajowe dla skarbowych urzędników gospodarczych także do innych jak ściśle urzędowych podróży; że na ten dawny zwyczaj dotąd żadnéj nie było skargi, a galicyjskiemu poddanemu, dającemu podwodę, przy teraźniejszéj zapłacie pożądany trafia się zarobek, przeto skarbowym urzędnikom gospodarczym wolno będzie tak długo, jak długo żadna z tego powodu nie zajdzie skarga, brać i nadal w podróży poza okręgiem urzędowym podwody, płacąc za nie, co się należy.

Co się zaś tyczy ilości koni, mających być do podwody użytémi, to Kamera nadworna, obchodząc się z nimi właśnie tak jak z urzędnikami cyrkułowymi, postanawia nadal, że w podróży poza urzędowym obrębem dominikalnym mają tylko owi urzędnicy prawo rachować po cztéry konie podwodowe, którzy mieszczą się jeszcze w IX. klasie dyjet, wszyscy zaś urzędnicy z X., XI. i XII. klasy tylko po parze koni.

8.

Sprostowanie omyłki pisarskiéj, zaszłéj w §fie VI. Nrze 7. rozporządzenia o zastępstwach w nauczycielstwie.

Podług dekretu wysokiéj c. k. nadwornéj Komisyi nauk z dnia 17. Listopada 1839 do liczby 7194, zaszła w §fie VI. Nrze 7. nowego rozporządzenia o zastępstwach w nauczycielstwie, ogłoszonego dekretem wysokiéj c. k. nadwornéj Komisyi nauk z dnia 3. Czerwca 1839 do liczby 3401, omyłka, że

ämtern §. VI. Nro. 7. der Schreibfehler eingeſchlichen, daß einem Supplenten eines Lehramtes, welcher keinen Gehalt noch eine Penſion aus einem öffentlichen Fonde bezieht, und zwar ohne Unterſchied, mag er vor der übernommenen Supplirung am Orte der Lehranſtalt wohnhaft geweſen ſeyn oder nicht, 50 Percent beſtimmt werden, während demſelben nach dem Originaltexte des Subſtitutions-Normales ſechzig Percente zugeſtanden ſind.

Hievon werden die k. k. Kreisämter und ſämmtliche Studien-Directorate mit Bezug auf den hierortigen Erlaß vom 6. Auguſt 1839 Z. 50916 zur Berichtigung des gedachten Schreibfehlers in Kenntniß geſetzt.

Gubernial-Verordnung vom 11. Jáner 1840 Gub. Zahl 85562 ex 1839.

9.

Beſtimmungen der neuen Eingangs- und Ausgangszölle für Fiſche und Schalthiere.

Seine k. k. Majeſtät haben mit allerhöchſter Entſchließung vom 17. December 1839 die in dem anruhenden Verzeichniße .|· angeführten neuen Eingangs- und Ausgangszölle in Anſehung der Fiſche und Schalthiere zu genehmigen geruhet.

Welches hiemit zu Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 27. December 1839 Zahl 54798 zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bedeuten gebracht wird, daß dieſe neuen Zollbeſtimmungen mit dem Tage der öffentlichen Kundmachung in Wirkſamkeit treten.

Gubernial-Kundmachung vom 11. Jáner 1840 Gubernial-Zahl 2115.

Verzeichniß.

Post-Nro.	Benennung der Artikel	Einfuhr				Ausfuhr			
		Maßstab der Verzollung	Zoll fl.	Zoll kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Maßstab der Verzollung	Zoll fl.	Zoll kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat
1	Fische, frische, sowohl lebend als geschlachtet, aus dem Meere und aus süßen Wässern, auch Frösche, dann Biber und Otter . . .	1 Ctr.Sp.	1	40	Hilfs-Zollamt	1 Ctr.Sp.	—	5	
2	Schalthiere, nämlich: Austern und Meermuscheln, Meerspinnen, Fluß- und Meerkrebse, Schildkröten, Schnecken u. dgl. . . .	detto	2	30	detto	detto	—	5	
	1. Wenn lebende Fische aus süßen Wässern zu Lande und in Gefäßen mit Wasser zur Verzollung kommen, so ist von dem mit Einschluß des Wassers ausgemittelten Sporcogewichte der Fracht die Hälfte abzuschlagen, und nur von dem Reste der Zoll zu berechnen. Ist die Abwage unthunlich, so kann der Rauminhalt der Gefäße ermittelt und derselbe nach dem Verhältniße, dem gemäß ein niederösterreichischer Eimer 120 Wiener Pfunden gleich gehalten wird, auf das Gewicht reducirt werden. 2. Diejenigen frischen Fischgattungen und Schalthiere, welche von inländischen Fischern in dem Golfe von Venedig gefangen werden, sind bei ihrer Einfuhr in das venetianische Gebieth zollfrei. 3. Die für einzelne Districte der übrigen Küstenländer zugestandenen Begünstigungen bei der Einfuhr der frischen Fische und Schalthiere werden durch die gegenwärtigen Bestimmungen nicht geändert.								
3	Edelfische, zubereitete; darunter gehören nachbenannte Fische aus dem Meere und aus süßen Wässern, sie mögen getrocknet, geräuchert, in Oel eingelegt, eingesalzen, marinirt oder auf eine andere Art zubereitet seyn,								

Post-Nro.	Benennung der Artikel	Einfuhr				Ausfuhr			
		Maßstab der Verzollung	Zoll fl.	Zoll kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Maßstab der Verzollung	Zoll fl.	Zoll kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat
	als: Aalfische, Aesche, Bricken, Dick, Hausen, Lachs, Lachsforellen, Lachssalmen, Schill, Sterlet oder Stör (Storioni), dann Acciughe, Anchio, Anguille, Anguilotti, Barboni, Bissole, Boseghe, Branzini, Carpioni, Corbelle, Dentali, Granchi, Linguattol oder Sfoglie, Lizze, Massiuma, Naselli, Orate, Pescispada, Rombi, Sardelle, Sardelloni, Scalpe, Scarpioni, Sporcelle, Tarentella, Tono, Tonina, Vanioli und Volpini, auch Hausenrogen (Caviar) und Bottarga	1 Ctr.Sp.	5	—	Legstätte	1 Ctr.Sp.	—	5	
4	Fische, gemeine, zubereitete, d. ist: alle getrockneten, geräucherten, in Oel eingelegten, eingesalzenen, marinirten, oder auf was immer für eine andere Art zubereiteten Fische aus dem Meere und aus süßen Wässern, welche in dem überstehenden Zollsatze nicht genannt sind, dann gesalzene Fischdärme und aller Fischrogen mit Ausnahme des Caviar und Bottarga .	detto	2	30	detto	detto	—	5	
5	Edelfische und gemeine (2. und 3.), in den außerhalb der Zollinie befindlichen Landestheilen zubereitete, gegen Ursprungszeugnisse	detto	1	15	detto	detto	—	5	
	Stockfische können bis zu 100 Wiener Pfund, und von Häringen eine Tonne ohne Rücksicht auf das Gewicht bei allen Hilfs- und Commercial-Zollämtern zum Eingange verzollt werden.								

S P I S.

Liczba ciągła	Nazwa przedmiotu	Przywóz				Wywóz			
		Wymiar cła od	Cło zr.	Cło k.	Urząd, w którym oclenie ma nastąpić	Wymiar cła od	Cło zr.	Cło k.	Urząd, w którym oclenie ma nastąpić
1	Świéże ryby tak żywe, jako i sprawione morskie i z wód słodkich, także żaby, bobry i wydry	1 Cetnara sporco	1	40	Pomocniczy Urząd cłowy	1 Cetnara sporco	—	5	
2	Płazy skorupiaste, jako to: ostrygi i małże, pająki morskie, raki rzéczne i morskie, żółwie, ślimaki i t. p. . .	detto	2	30	detto	detto	—	5	
	1. Kiedy żywe ryby z wód słodkich lądem i w naczyniach z wodą do oclenia przywożą, to od dociecznéj wagi obwojowéj (sporco) ładunku wraz z wodą odtrącić połowę i tylko od reszty cło porachować należy. Gdyby zważyć nie było można, to wolno wyrachować objętość naczyń i podług tego stosunku, że wiadro niższo-austryjackie równa się 120 funtom wiédeńskim, zrachować (zredukować) na wagę.								
	2. Te gatunki świéżych ryb i płazów skorupiastych, które rybacy krajowi poławiają w odnodze (golfie) weneckiéj, nie podpadają cłu przy wprowadzeniu ich do obrębu weneckiego.								
	3. Zrobiona pojedyńczym okręgom nadbrzeżnym ulga w przywozie świéżych ryb i płazów skorupiastych przez niniejsze przepisy żadnéj nie dozna odmiany.								
3	Przyprawione ryby przednich gatunków, do których się liczą następujące ryby morskie i z wód słodkich, czyto suszone, wędzone, w oleju smażone, solone, marynowane, lub jakim innym sposobem przyprawione, jako to: węgorze, lipienie, mi-								

)(*

Liczba ciągła	Nazwa przedmiotu	Przywóz				Wywóz			
		Wymiar cła od	Cło zr.	Cło k.	Urząd, w którym oclenie ma nastąpić	Wymiar cła od	Cło zr.	Cło k.	Urząd, w którym oclenie ma nastąpić
	nogi, dylkfisze, wyże, łososie, łososiopstrągi, podrybki (łososie małe), sędacze, czeczugi albo jesiotry (storioni), tudzież Acciughe, Anchio, Anguille, Anguilotti, Barboni, Bissote, Boseghe, Branzini, Carpioni, Corbelle, Dentali, Granchi, Linguattol albo Sfoglie, Lizze, Massiuma, Naselli, Orate, Pescispada, Rombi, Sardelle, Sardelloni, Scalpe, Scarpioni, Sporcelle, Tarentella, Tono, Tonina, Vanioli i Volpini, także ikra z wyża (kawiar) i Bottarga .	1 Cetnara sporco	5	—	Komora składowa	1 Cetnara sporco	—	5	
4	Przyprawione ryby pośledniego gatunku, to jest wszelkie suszone, wędzone, w oleju smażone, solone, marynowane, lub jakim innym sposobem przyprawione, a w powyższéj pozycyi niewymienione ryby morskie i z wód slodkich, tudzież solone liszki z ryb i ikra, wyjąwszy kawiar i bottargę	detto	2	30	detto	detto	—	5	
5	Ryby przednich i pośledniech gatunków (2 i 3) przyprawione w okręgach z pod cła wyłączonych, za świadectwami z miejsca pochodzenia	detto	1	15	detto	detto	—	5	
	Sztokfisze wolno aż do 100 funtów, a śledziów beczkę bez względu na wagę oclić u wszystkich Urzędów clowych pomocniczych i komercyjnych.								

suplentowi nauczycielstwa, niepobiérającemu płacy, ani pensyi z funduszu publicznego, wyznaczono, a to bez różnicy, czy w miejscu zakładu naukowego mieszka lub nie, 50 procentu, gdy tymczasem podług piérwotnego tekstu rozporządzenia o zastępstwach wyznaczono mu sześćdziesiąt procentu.

O czém Rząd krajowy, powołując się na swoje ogłoszenie z dnia 6. Sierpnia 1839 do liczby 50916, uwiadamia c. k. Urzędy cyrkułowe i wszystkie Dyrektoraty naukowe dla sprostowania wytkniętéj omyłki pisarskiéj.

Rozporządzenie gub. z d. 11. Stycznia 1840 do l. gub. 85562 z r. 1839.

9.

Ustanowienie nowego cła wchodowego i wychodowego od ryb i płazów skorupiastych.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 17. Grudnia 1839 wyrażone w załączonym spisie .|· nowe cła wchodowe i wychodowe od ryb i płazów skorupiastych potwierdzić.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 27. Grudnia 1839 pod liczbą 54798 z tym dodatkiem do powszechnéj wiadomości podaje, że te nowe przepisy będą miały od dnia ogłoszenia moc obowiązującą.

Obwieszczenie gub. z dnia 11. Stycznia 1840 do l. gub. 2115.

10.

Ermächtigung der Gefällenwach-Unter-Inſpectoren zur Ablaſſung von dem geſetzmäßigen Verfahren bei Gefälls-Uebertretungen.

In der Anlage .|· erhalten die k. k. Kreisämter eine von der hierländigen k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung zu Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 16. October 1839 Z. 40200-2833, an die derſelben unterſtehenden Aemter, unter den 16. December 1839 Zahl 33363 erlaſſene Circular-Verordnung, betreffend die Ermächtigung der Gefällenwach-Unter-Inſpectoren zur Ablaſſung von dem geſetzmäßigen Verfahren bei Gefälls-Uebertretungen, zur Wiſſenſchaft und Verſtändigung der Ortsobrigkeiten im unterſtehenden Kreiſe.

Gubernial-Verordnung vom 12. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 804.

.|·

Verordnung der galiziſchen k. k. vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 16. December 1839 Zahl 33363, an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, Gefällsämter und die Angeſtellten der Gefällenwache.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 16. October d. J. Zahl 40200-2833 über die Ermächtigung der Gefällenwach-Unter-Inſpectoren zur Ablaſſung von dem geſetzmäßigen Verfahren bei Gefälls-Uebertretungen folgende Beſtimmung erlaſſen:

Den Unter-Inſpectoren der Gefällenwache, welche in Folge des §. 511. des Gefälls-Strafgeſetzes entweder unbedingt, oder für eine beſtimmte Art Uebertretungen zu den im Namen der Bezirksbehörde zu vollziehenden Erhebungen und Unterſuchungen beſtellt ſind, ſteht ohnehin dem §. 543. Z. 2. des Gefälls-Strafgeſetzes gemäß, die Befugniß zu, die Ablaſſung von dem geſetzmäßigen Verfahren zu bewilligen, wenn der Strafbetrag fünf und zwanzig Gulden nicht überſchreitet.

Für die übrigen Gefällenwach-Unter-Inſpectoren hat es bei der Bewilligung vom 10. Mai 1837 Zahl 3027 (Adminiſtrations-Zahl 14795-1593 ex 1837) zu verbleiben.

Die den Unter-Inſpectoren der Gefällenwache ertheilte Ermächtigung zur Ablaſſung von dem geſetzmäßigen Verfahren beſchränkt ſich nicht bloß auf die Straffälle, die in dem Standorte dieſer Beamten entdeckt oder in Verhandlung genommen werden. Dieſe Ermächtigung erſtreckt ſich auch auf die Straffälle,

10.

Upoważnienie Podinspektorów straży dochodowéj do odstąpienia od przepisanego prawem postępowania w razie wykroczenia przeciwko Ustawie dochodowéj.

W załączeniu odbiorą c. k. Urzędy cyrkułowe wydane w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kamery nadwornéj z dnia 16. Października 1839 do liczby 40200-2833 rozporządzenie tutejszéj c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 16 Grudnia 1839 do l. 33363, do wszystkich podwładnych sobie Urzędów, upoważniające Podinspektorów straży granicznéj do odstąpienia od przepisanego prawem postępowania w razie wykroczenia przeciwko Ustawie dochodowéj, i udzielą go Zwierzchnościom miejscowym w swoim obwodzie.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Stycznia 1840 do l. gub. 804.

Rozporządzenie c. k. galic. połączonéj Administracyi dochod. skarb. z dnia 16. Grudnia 1839 do l. 33363, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwod., Urzędów dochod. i umieszczonych w straży dochod.

O upoważnieniu Podinspektorów straży dochodowéj do odstąpienia od przepisanego prawem postępowania w razie wykroczenia przeciwko Ustawie dochodowéj, wydała c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z dnia 16. Października r. b. do liczby 40200-2833 następujące rozporządzenie:

Podinspektorom straży dochodowéj, powołanym §. 511. Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe bądź bezwarunkowo, bądź w pewnym gatunku przestępstw do rozpoznawań i śledztw w imieniu Instancyi obwodowéj, dana jest i tak §fem 543. l. 2. Ustawy karnéj na przest. dochod. moc zezwolenia na odstąpienie od przepisanego prawem postępowania, jeżeli kara pieniężna nie przechodzi dwudziestu pięciu złotych reńskich.

Co do innych Podinspektorów straży dochodowéj ma się pozostać przy pozwoleniu, udzielonem dnia 10. Maja 1837 do liczby 3027 (l. Administracyi 14799-1593 z roku 1837).

Udzielona Podinspektorom straży dochodowéj moc odejścia od prawnego postępowania nie ogranicza się jedynie na przestępstwa, które się w stanowisku tych urzędników odkrywa lub rozpoznaje, i owszem moc ta rozciąga się także na przestępstwa,

a) welche sie auf den ihnen obliegenden Dienstreisen innerhalb des ihnen zugewiesenen Bezirkes entdecken, oder
b) über die sie auf solchen Reisen die Erhebung des Thatbestandes oder die Untersuchung pflegen, oder
c) über welche die Thatbeschreibung ihnen von einer Abtheilung der Gefällenwache, oder die Verhandlung mit dem Erachten, daß von dem gesetzmäßigen Verfahren abzulassen sey, von einem ausübenden Amte bei ihrer Anwesenheit in dem Standorte der Wachabtheilung oder des Amtes mitgetheilt wird.

Dabei haben sie die mit den §§. 541., 542. und 545. des Gefälls-Strafgesetzes vorgezeichneten Bedingungen, ohne welche die Ablassung nicht Statt finden darf, genau zu beobachten.

In den unter b) und c) bemerkten Fällen können sie auf dieselbe Art verfahren, welche mit der Verordnung vom 29. August v. J. Zahl 34185 (Administrations-Zahl 27268-2487 ex 1838) für die Ablassungen, die Gefällenwach-Inspectoren auf Dienstreisen bewilligen, gestattet worden ist.

11.

Wegen Versorgung dienstuntauglicher Pastoren augsburgischer oder helvetischer Confession.

Laut des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 29. November 1839 Zahl 37750, haben allerhöchst Seine k. k. Majestät aus Anlaß eines speciellen Falles, wo es sich um die Versorgung eines in den Ruhestand versetzten Pastors handelte, anzuordnen geruhet, daß den politischen Behörden zur Pflicht gemacht werde, die Verhandlung zur Versorgung der dienstuntauglichen Pastoren augsburgischer oder helvetischer Confession durch diejenigen, welchen die Pflicht dieser Versorgung obliegt, jedesmal gehörig zu pflegen, um dadurch unzeitigen Ansprüchen an das Cameral-Aerar vorzubeugen.

Welche allerhöchste Entschließung den k. k. Kreisämtern zur Wissenschaft und genauen Nachachtung in vorkommenden Fällen bekannt gemacht wird.

Gubernial-Verordnung vom 14. Jäner 1840 Gub. Zahl 86016 ex 1839.

12.

Die Seiner Majestät dem Kaiser darzubringen beabsichtigten Kunst- und Druckwerke sind an den Oberstkämmerer einzusenden.

Seine k. k. Majestät haben sich laut des an den Oberstkämmerer Grafen von Czernin gelangten allerhöchsten Cabinetsschreibens

a) które w podróży służbowéj w wyznaczonym im okręgu odkrywają, albo
b) o których w objazdce robią speciem facti lub śledztwo, albo
c) o których nadeszło im opisanie wypadku od oddziału straży dochodowéj, albo pertraktacyja z uznaniem, że od prawnego postępowania odstąpić potrzeba, od Urzędu wykonywującego w razie ich pobytu w stanowisku oddziału straży albo Urzędu.

Przytém powinni ściśle dopełnić przepisanych §§. 541., 542. i 545. Ustawy karnéj na przest. dochod. warunków, bez których od prawnego postępowania odstąpić niewolno.

W wymienionych pod b) i c) przypadkach wolno im w ten sposób postępować, na jaki zezwolono rozporządzeniem z dnia 29. Sierpnia r. z. do liczby 34185 (liczba administracyjna 27268-2487 z roku 1838) o odstąpieniach od prawnego postępowania, na które pozwalają Inspektorowie straży dochodowéj w objazdkach służbowych.

11.

O opatrzeniu niezdolnych do służby pastorów wyznania augsburskiego i helweckiego.

Podług dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 29. Listopada 1839 do liczby 37750, raczył Najjaśniejszy Pan z powodu takiego wypadku, gdzie szło o opatrzenie wysłużonego pastora, rozporządzić, ażeby włożyć obowiązek na Instancyje polityczne, by pertraktacyje w celu opatrzenia niezdolnych do służby pastorów augsburskiéj albo helweckiéj konfesyi należycie przedsiębrano przez tych, którzy są obowiązani do opatrzenia, aby tym sposobem zapobiedz niesłusznym roszczeniom do Skarbu.

Któreto najwyższe postanowienie ogłasza Rząd krajowy c. k. Urzędom cyrkulowym dla ścisłego przestrzegania w zdarzyć się mogących wypadkach.

Rozporządzenie gub. z d. 14. Stycznia 1840 do l. gub. 86016 z r. 1839.

12.

Dzieła umnicze i drukowe, przeznaczone na ofiarę Najjaśniejszemu Panu, powinny być przesłane wielkiemu Podkomorzemu.

Podług przesłanego wielkiemu Podkomorzemu, hrabi Czerninowi, najwyższego listu gabinetowego z dnia 10. Grudnia

vom 10. December v. J., wegen der seit einiger Zeit so häufig an allerhöchst Dieselben gerichteten Sendungen von allerlei Kunst- und Druckwerken, zu der Verfügung veranlaßt gefunden, daß von nun alle derlei Gegenstände, sowohl aus dem In- als aus dem Auslande an den Oberstkämmerer gewiesen werden, welcher sodann nach Beschaffenheit der Sache die Zurückstellung derselben entweder unmittelbar alsogleich selbst zu verfügen, oder die allerhöchste Weisung Seiner Majestät hierüber einholen wird.

Diese allerhöchste Verfügung wird im Grunde des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 22. December v. J. Zahl 39591 mit dem Beisatze allgemein kund gemacht, daß alle diejenigen, welche Kunstgegenstände und Erzeugnisse oder Druckwerke Seiner Majestät dem Kaiser darzubringen beabsichtigen, dieselben immer an den Oberstkämmerer, und zwar unter dessen persönlicher Addresse, jedoch mit angedeuteter Abgabe: »in dem k. k. Oberstkämmereramte« einzusenden haben, dann daß dem Gegenstande auch jedesmal die genaue Angabe des Tauf- und Zunamens, so wie des Standes des Einsenders beigefügt seyn müsse.

Gubernial-Kundmachung vom 14. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 1756.

13.

Bestimmung der Post-, Ritt- und sonstigen Gebühren vom 1. Februar 1840 angefangen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat befunden, vom 1. Februar l. J. angefangen, das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Poststation sowohl bei Aerarial- als bei Privatritten in Nieder-Oesterreich auf Acht und Fünfzig Kreuzer, in Böhmen auf Vier und Fünfzig Kreuzer, in Illyrien auf Einen Gulden, im Küstenlande auf Einen Gulden vier Kreuzer Conventions-Münze, in dem Wadowicer, Bochniaer, Sandecer, Jasloer, Tarnower, Rzeszower und Sanoker Kreise Galiziens auf Acht und Vierzig Kreuzer Conventions-Münze, in den übrigen Kreisen Galiziens aber auf Sechs und Vierzig Kreuzer Conventions-Münze zu erhöhen, die Gebühr für den Gebrauch eines gedeckten Wagens aber auf die Hälfte, und für jenen eines ungedeckten Wagens auf ein Viertheil des Postrittgeldes von einem Pferde zu bestimmen.

In den übrigen Ländern der Monarchie werden die gegenwärtig bestehenden Postrittgelder und auch die Wagengebühren in ihrem Ausmaße unverändert beibehalten.

r. z., uznał Najjaśniejszy Pan potrzebę, z powodu nadsełanych Mu od niejakiego czasu tak często różnych dzieł umniczych i drukowanych, rozporządzić, że odtąd wszelkie tego rodzaju przedmioty tak krajowe, jako też zagraniczne odsełane będą do wielkiego Podkomorzego, który potém podług jakości rzeczy, albo ją bezpośrednio sam zaraz zwrócić nakaże, albo też w tym względzie zasięgnie najwyższego rozkazu.

To najwyższe postanowienie ogłasza Rząd krajowy w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 22. Grudnia r. z. do liczby 39591 z tym dodatkiem, że ktoby zamyślał ofiarować Najjaśniejszemu Cesarzowi Jegomości dzieła umnicze i wyroby, albo dzieła druku, powinien je zawsze przesłać wielkiemu Podkomorzemu, a to pod jego osobistym adresem z zaleceniem oddania „w Urzędzie Wielkopodkomorskim"; niemniéj, że przy przedmiocie musi być zawsze dokładnie wyrażone imie i nazwisko i stan nadsełającego.

Ogłoszenie gub. z dnia 14. Stycznia 1840 do liczbą gub. 1756.

13.

Wymiar opłaty za jazdę pocztą i innych należności, zacząwszy od dnia 1. Lutego 1840.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna podwyższyła, zacząwszy od dnia 1. Lutego r. b., opłatę za jazdę pocztą od jednego konia i pojedyńczéj stacyi pocztowéj tak przy jazdach skarbowych: jako i prywatnych: w Niższéj-Austryi na pięćdziesiąt i ośm krajcarów, w Czechach na pięćdziesiąt i cztéry krajcary, w Illiryi na jeden złoty reński, w Pomorzu (littorale) na jeden złoty reński i cztéry krajcary monetą konwencyjną, w cyrkułach galicyjskich: Wadowickim, Bocheńskim, Sądeckim, Jasielskim, Tarnowskim, Rzeszowskim i Sanockim na cztérdzieści i ośm krajcarów monetą konwencyjną, w innych cyrkułach galicyjskich zaś na cztérdzieści i sześć krajcarów monetą konwencyjną; należności za użycie powozu krytego wyznaczyła połowę, a powozu niekrytego czwartą część tego, co wynosi opłata za jazdę pocztą od jednego konia.

W innych krajach Monarchii pozostanie przy dotychczasowéj opłacie za jazdę pocztą, a przeto i od powozu.

Das Schmiergeld wird in allen Ländern in dem bisherigen Ausmaße belaſſen, und bezüglich der Entrichtung des Poſtillons-Trinkgeldes treten die Beſtimmungen der mit 1. Mai 1839 in Wirkſamkeit gekommenen Poſtvorſchriften ein.

Welches hiemit in Gemäßheit des hohen Hofkammerdecrets vom 7. Jäner 1840 Zahl 833-28 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 17. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 3484.

14.

Feuerlöſchordnung für die Hauptſtadt Lemberg.

Die Feuerlöſch-Ordnung vom 31. Mai 1782 iſt den dermaligen Zeit- und Ortsverhältniſſen im Ganzen nicht mehr angemeſſen, daher die zur ſchnellen Entdeckung, Bekanntmachung und Löſchung der Feuersbrünſte von der hohen k. k. Landesſtelle unterm 23. April 1839 Zahl 9458 genehmigten Vorſchriften hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht werden.

Die Vorſchriften zur Verhütung der Feuersgefahr, welche theils im obigen Patente Tit. I. §§. 1. bis 36., theils im St. G. B. II. Thl., §§. 184. bis 204. enthalten ſind, bleiben in ihrer Wirkſamkeit.

§. 1.

Jedermann, der von dem Ausbruche eines Feuers Gewißheit erhält, iſt verpflichtet, ſolches ungeſäumt der nächſten Polizei- oder Militärwache anzuzeigen. Die Unterlaſſung einer ſolchen Anzeige unterliegt außer den im §. 208. St. G. B. II. Thl. beſtimmten Fällen, einer empfindlichen Geld- oder körperlichen Strafe. Zugleich müſſen von den Inwohnern des in Brand gerathenen Hauſes die Nachbarn zu Hilfe gerufen, und dadurch die Feuersbrunſt weiter bekannt gemacht werden.

§. 2.

Sobald der Thurmwächter einen ſtarken ungewöhnlichen Rauch, Feuerfunken oder ein Feuer im Bereiche der Hauptſtadt Lemberg entdeckt, macht er daſſelbe bei Tag durch Ausſteckung einer Fahne, bei Nacht durch eine nach der Gegend des Brandes hingerichtete Laterne und zugleich durch den Sturmſchlag auf die Thurmglocke bekannt, und zwar: für das 1te Viertel mit einem Glockenſchlag, für das 2te Viertel mit zwei, für das 3te Viertel mit drei, für das 4te Viertel mit vier, für die Stadt mit fünf, und für eine Feuersbrunſt außerhalb der Linie mit 6 Glockenſchlägen. Auch hat der Thurmwächter von Zeit zu Zeit durch Rufen mit dem Sprachrohre ſeine Beobachtungen über das Feuer

Opłata za smarowidło pozostanie we wszystkich prowincyjach taka sama, jaka jest teraz, a co się tyczy poczesnego dla pocztylijonów (tryngieltu), pozostają przepisy pocztowe, które od 1. Maja 1839 mocy obowiązującéj nabyły.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 7. Stycznia 1840 pod liczbą 833-28 dla powszechnéj wiadomości ogłasza.

Obwieszczenie gub. z dnia 17. Stycznia 1840 pod l. gub. 3484.

14.

Przepisy we względzie gaszenia pożarów, w król. stołecznem mieście Lwowie.

Ponieważ porządek ogniowy z 31. Maja 1782 teraźniejszym czasowym i miejscowym okolicznościom w ogólności nie odpowiada, przeto rozporządzenia w celu spiesznego odkrycia, rozgłoszenia i ugaszenia pożarów przez wysoki c. k. Rząd krajowy pod dniem 23. Kwietnia 1839 do liczby 9458 potwierdzone, niniejszém do powszechnéj podają się wiadomości.

Przepisy do zapobieżenia pożarom dążące, które się po części w powyższym Patencie Tyt. I. §§. 1. do 36., po części zaś w II. części kodeksu karnego §§. 184. do 204. znajdują, w działalności swojéj pozostają.

§ 1.

Ktokolwiek o wybuchu ognia pewności uzyska, obowiązanym jest takowy wypadek najbliższéj policyjnéj, lub wojskowéj straży, niezwłocznie donieść. Zaniedbanie takowego doniesienia, podlega prócz wypadków w §ie 208. kodeksu karnego II. części wyrażonych, dotkliwéj pieniężnéj lub cielesnéj karze. Mieszkańcy domu, w którym się pożar wzniecił, powinni oraz sąsiadów do pomocy wezwać, i tym sposobem wybuch ognia daléj rozgłosić.

§. 2.

Skoro tylko straż na wieży ratusznéj gęsty, niezwykły dym, iskry, lub płomień w okręgu stołecznego miasta Lwowa spostrzeże, natychmiast tę okolicę, gdzie się pali, we dnie wywieszeniem chorągwi, w nocy zaś wywieszeniem latarni wskaże, i oraz uderzeniem w dzwon, dzielnicę miasta, w któréj się pali, i tak: piérwszą dzielnią miasta jedném, drugą dwoma, trzecią trzema, czwartą cztérma, miasto samo pięcioma, a pożar poza rogatkami sześcioma uderzeniami oznajmi. Taż sama straż postrzeżenia swoje podczas ognia za pomocą tuby (trąby głosowéj) ogłaszać będzie. Na wieży kościoła Bazylijanów, uderzenia w dzwon dla Żółkiewskiego przedmie-

herabzukündigen. Die Glockenſignale werden auf dem Thurme des Baſilianer-Kloſters in der Żółkiewer Vorſtadt wiederholt. Uebrigens iſt es Pflicht der Militär- und Polizei-Wachpoſten bei einem entſtehenden Feuer ſogleich die Localbehörden und Feuer-Commiſſäre in Kenntniß zu ſetzen, und im Verein mit den Stadtthürmern Feuerlärm zu machen.

§. 3.

Entſteht zur Nachtzeit ein Feuerlärm, ſo iſt es Pflicht eines jeden Hausbeſitzers, Verweſers, Hausmeiſters oder Hausknechtes, die ſämmtlichen Bewohner des Hauſes zu wecken. Zugleich iſt jeder Hausbeſitzer oder Verweſer verpflichtet, eine angezündete Laterne über den Hauseingang aufzuhängen. Dieſe Anordnungen beziehen ſich im Allgemeinen nur auf die dem Brandorte nächſt gelegenen Gäſſen und Plätze, die Letztere derſelben kann in beſonderen Fällen von der Feuerlöſch-Aufſicht auch auf entferntere Gegenden ausgedehnt werden; ſie dient zur Vermeidung von Unglücksfällen, die durch das Hin- und Herſtrömen der Menſchen, durch das bei dieſen Anläſſen gewöhnlich ſchnelle Reiten oder Fahren entſtehen könnten, zur Vorbeugung von Diebſtählen und Entwendungen und zur beſſeren Handhabung der Löſchanſtalten. Bei Unterlaſſung dieſer Vorſchrift wird eine Strafe von 2 fl. Conv. Münze eingehoben werden.

§. 4.

Nebſt den vertragsmäßig zur Zuführung der Feuerlöſch-Requiſiten beſtimmten Pferden des ſtädtiſchen Reinigungs-Pächters ſind alle Pferdhälter, insbeſondere aber die Fiaker und Lohnkutſcher, wie auch der jeweilige Poſtſtallhälter (nach Zuläßigkeit des Poſtdienſtes) verpflichtet, ihre Pferde bei den Feuerſpritzen-Depots zur Aushilfe zu ſtellen, und zum Transport der Löſchrequiſiten oder Zufuhr des Waſſers verwenden zu laſſen.

Gegen jene Pferdhälter, welche dieſe Aushilfe zu leiſten ſich weigern, wird eine Strafe von 10 fl. C. M. verhängt werden.

Jeder Pferdhälter, deſſen Pferde wirklich beim Feuer verwendet werden, erhält von jedem Paar Pferde für den halben Tag 2 fl. C. M., für den ganzen Tag 4 fl. C. M., und für eine Nacht 3 fl. C. M. — Ueberdieß wird für das erſte Paar Pferde, welches eine Spritze, ein Waſſerfaß oder Feuerlöſch-Requiſiten auf den Brandplatz bringt, nebſt obigem Lohne, eine Prämie von 6 fl. C. M., für das zweite Paar Pferde von 3 fl. C. M. verabreicht werden.

§. 5.

Bei einer Meldung über ein ausgebrochenes Feuer oder einen Feuerlärm iſt es Pflicht des Grundrichters, ſogleich dafür zu ſorgen, daß die in jedem Stadtviertel befindlichen Feuerſprit-

ścia powtarzane będą. Prócz tego wszelkie straże policyjne i wojskowe obowiązane są o wszelkim powstającym pożarze, natychmiast Władzom miejscowym i Komisarzom ogniowym donieść i jednocześnie ze strażami na wieży na gwałt uderzyć.

§. 3.

Jeżeli w nocy na gwałt uderzą, jest obowiązkiem każdego właściciela domu, lub zawiadowcy, hausmeistra, lub stróża, wszystkich mieszkańców obudzić, tudzież latarnię nad drzwiami domu zawiesić. To rozporządzenie tyczy się w ogólności tylko ulic i placów bliżéj ognia leżących, lecz w szczególnych wypadkach i na odleglejsze okolice na rozkaz dozorców ogniowych rozszérzonóm być może; dąży albowiem do zapobieżenia przypadkom, które z powodu poruszenia większéj masy ludu, lub spieszniejszego zazwyczaj przy takich okolicznościach jeżdzenia konno lub wozami wyniknąć mogą, dąży oraz do przeszkodzenia kradzieży, tudzież do dzielniejszego władania środkami pożar przytłumiającémi. Lekceważenie tego rozporządzenia, wiedzie za sobą karę pieniężną 2 złr. mon. konw.

§. 4.

Prócz przedsiębiercy czyszczenia miasta, który kontraktem zobowiązany jest, do przewożenia narzędzi do gaszenia ognia przeznaczonych koni swoich dostarczyć, każdy właściciel koni, tudzież wszyscy fiakry i najemni powozowcy, niemniéj utrzymujący konie pocztowe (w miarę możności służby pocztowéj) obowiązani są konie swoje przed skład sikawek miejskich dostawić, aby do przewożenia narzędzi ogniowych lub też i wody pomocnémi być mogły.

Właściciele koni, którzyby téj pomocy odmówili, podpadają karze pieniężnéj 10 złr. mon. konw.

Każdy zaś właściciel, którego konie przy ogniu użyte były, otrzyma wynagrodzenie od każdéj pary za pół dnia 2 złr. m. k., za cały dzień 4 złr. m. k., a za noc 3 złr. mon. konw. — Prócz tego, za piérwszą parę koni, która sikawkę, beczkę z wodą lub inne narzędzie ogniowe na miejsce pogorzeliska przywiozła, udzielona będzie nagroda 6 złr. m. k., a za drugą parę 3 złr. mon. konw.

§. 5.

Każdy wójt gminy, gdy się dowie, że się wszczął pożar, lub gdy na gwałt uderzą, powinien przedewszystkiém o to się postarać, aby sikawki, wozy z beczkami i inne narzędzia

zen, Waſſerwägen und übrigen Feuerlöſch-Requiſiten an den Brandort gebracht werden.

Die zu jeder Feuerlöſchſpritze beſtimmten Spritzenmeiſter haben ſammt ihren Aushilfs-Individuen und den Feuerſpritzen auf dem Brandorte zu erſcheinen, jedoch hat, um das ſchnelle Fortkommen der Spritzen nicht zu hindern, außer dem Spritzenmeiſter, Niemand darauf zu fahren.

§. 6.

Bei jedem Brande haben alle bürgerlichen Rauchfangkehrer, Maurer- und Zimmermeiſter mit ihren Hilfsarbeitern zu erſcheinen. Außerdem iſt jeder Gewerbsinhaber verpflichtet, einen ſeiner erwachſenen Hilfsarbeiter dahin abzuſenden. — Alle dieſe Individuen haben ſich auch bei den, zwei Mal im Jahre abzuhaltenden Feuerlöſchproben, und zwar am 1. Mai und am 1. Auguſt um 7 Uhr Morgens bei dem ſtädtiſchen Feuerlöſch-Requiſiten-Depot, nächſt der Kaſerne des Feuerpikets zu verſammeln, um ſowohl von dem Stande und der Anwendung der Löſchgeräthſchaften, als von der einem Jeden zukommenden Verrichtung Kenntniß zu erlangen. Dieſelben haben ſich hierüber mit beſonderen, beim Stadtbauamte abzufaſſenden Zeichen auszuweiſen, die daher auf dem Brandorte und bei jeder Feuerlöſchprobe dem Grundrichter des betreffenden Bezirks abzugeben, und am nächſtfolgenden Tage bei dem Stadtbauamte wieder abzuholen ſind. Sollte auf einen der bezeichneten Tage ein Sonn- oder Feiertag fallen, ſo wird die Feuerlöſchprobe am nächſtfolgenden Tage abgehalten werden. Das Ausbleiben der Rauchfangkehrer, Maurer- und Zimmer-Meiſter bei Feuersbrünſten oder Feuerlöſchproben, wird bei erwieſener Fahrläſſigkeit mit einer Geldſtrafe von 5 bis 20 fl. C. M. und bei größerer Schuld mit 3 bis achttägigem Arreſte geahndet werden. Bei gleicher Strafe ſind alle Gewerbsinhaber für das Ausbleiben ihrer Hilfsarbeiter verantwortlich. — Die ungehorſamen Hilfsarbeiter werden mit Arreſt von 3 bis acht Tagen oder mit körperlicher Züchtigung beſtraft. Dagegen werden bei Gewerbs- und Bürgerrechts-Verleihungen jene Individuen, die bei ähnlichen Gelegenheiten durch Thätigkeit ſich vortheilhaft auszeichnen, vorzüglich berückſichtiget werden.

§. 7.

Ferner hat bei jedem Feuer der Stadtphiſicus, ein Bezirkswundarzt und die Stadthebamme ſich einzufinden, um bei Unglücksfällen gleich Hilfe leiſten zu können, und haben ſich dieſe Perſonen bei ihrem Eintreffen auf dem Brandplatze den ſtädtiſchen Feuercommiſſären vorzuſtellen.

§. 8.

Das Waſſerleitungsperſonale hat die Waſſerröhrenwechſel ſo zu richten, daß das Waſſer in verſtärkter Menge in die Röhr-

ogniowe w jego dzielnicy znajdujące się na miejsce pożaru dostawione zostały.

Kierownicy sikawek ze swojémi pomocnikami powinni się oraz ze sikawkami przy ogniu znajdować; aby jednak spieszniejszemu przewiezieniu sikawek nie przeszkodzić, przeto prócz kierownika, nikt inny na sikawce jechać nie powinien.

§. 6.

Wszyscy miejscy kominiarze, mularze i cieśle ze swojémi pomocnikami przy każdym ogniu znajdować się powinni. Prócz tychże wszyscy rzemieślnicy obowiązani są jednego ze swoich dorosłych pomocników do ognia wysłać. Też samo osoby przy każdéj dwa razy rocznie, to jest 1go Maja i 1go Sierpnia odbyć się mającéj próbie narzędzi ogniowych, o godzinie 7méj rano, przed składem takowych, obok koszar straży ogniowéj (Feuer-Piket) obecnymi być mają, aby się tak ze stanem i sposobem używania narzędzi ogniowych, jako też z czynnością każdemu z nich wydzieloną obznajmili. W tym celu wykazać się oni powinni właściwémi z Urzędu budowniczego miejskiego otrzymanémi znakami, które przy ogniu i przy każdéj próbie narzędzi ogniowych, Wójtowi swojéj gminy oddane, a dnia następującego w Urzędzie budowniczym odebrane być mają. Gdyby na którykolwiek z wyżéj wymienionych dni Niedziela lub Święto przypadały, przeto próba narzędzi ogniowych na drugi dzień odbywać się będzie. Nieobecność kominiarzy, mularzy i cieśli przy ogniu lub próbach narzędzi ogniowych, przy udowodnionéj opieszałości, karę pieniężną 5 do 20 złr. m. k., a przy wyższym stopniu winy, areszt 3 do 8 dni za sobą pociąga. Pod taż samą karą wszyscy rzemieślnicy za nieobecność swoich pomocników są odpowiedzialnymi. Nieposłuszni pomocnicy podpadają aresztowi 3 do 8 dni, lub karze cielesnéj. Przeciwnie zaś na tych, którzy w podobnych wypadkach wyszczególnią się, miany będzie najbardziéj wzgląd przy udzielaniu praw rzemiosła i mieszczaństwa tutejszego.

§. 7.

Także fizyk miejski, tudzież lékarz gminy i akuszerka miejska przy każdym ogniu znajdować i miejskim Komisarzom ogniowym przedstawić się mają, ażeby w razie potrzeby natychmiast pomoc udzielić mogli.

§. 8.

Studnicy czyli rurmistrze podczas ognia w ten sposób wodociągami podziemnémi zarządzić mają, ażeby do wodo-

kaſten der Umgebung des Brandortes ſtröme. Alle Hausbrunnen ſo wie alle Privatwaſſerbehälter müſſen unweigerlich geöffnet werden. — Die Hauseigenthümer der, dem Brandorte benachbarten Häuſer müſſen dafür ſorgen, daß Waſſer auf die Böden gebracht, die Dächer begoſſen, und alle Brände und Feuerfunken, welche darauf fallen, ſogleich gelöſcht werden. Sollten die Hausbeſitzer oder deren Vertreter die zu dieſer Arbeit nothwendigen Leute nicht im Hauſe haben, ſo haben ſie ſich an den nächſten Polizei- oder ſtädtiſchen Beamten zu wenden, welcher ihnen ſogleich eine angemeſſene Zahl von Hilfsarbeitern zutheilen wird. Bei einer in ſtrenger Kälte ausbrechenden Feuersbrunſt müſſen die Bierbräuer heißes Waſſer bereiten, und ſolches zum Erwärmen der einfrierenden Spritzen auf den Brandplatz zuführen. Für das zum Heißmachen des Waſſers in ſolchen Fällen verbrauchte Holz wird denſelben Entſchädigung geleiſtet werden.

§. 9.

Jedes Haus muß mit der, ſeiner Größe und Beſtimmung angemeſſenen Zahl von Feuerlöſch-Requiſiten verſehen ſeyn, welche mit der Nummer des Hauſes kennbar bezeichnet ſeyn müſſen. Größere Gebäude ſind mit eigenen Spritzen zu verſehen. Außer dem müſſen alle Hauseigenthümer mit Waſſer gefüllte Gefäße auf ihren Böden fortwährend unterhalten.

§. 10.

Wer bei einem Feuer keine beſtimmte Beſchäftigung zugewieſen erhielt, wird ſich zur Herbeiſchaffung des Waſſers und zu deſſen Ueberreichung an die Spritzenleute und Hilfsarbeiter brauchen laſſen.

Die dazu beſtimmten Individuen haben ſich in zwei Reihen gegen die Waſſerbehälter aufzuſtellen, und an einer Seite die gefüllten Löſchkörbe und Kannen einander zureichen, auf der andern aber die ausgeleerten Körbe und Kannen zurückzugeben, und in dieſer Beſchäftigung zu wechſeln.

Das Herabwerfen der Körbe und Kannen, überhaupt jede Verfahrungsart, wodurch die Löſchgeräthſchaften beſchädigt werden, ſo wie auch das unvorſichtige Herabwerfen von Effecten aus den im Brande befindlichen oder den zunächſt gelegenen Häuſern iſt verbothen.

§. 11.

Die Rettung der Effecten und Habſeligkeiten hat unter Aufſicht der Polizeibehörde zu geſchehen. Zur ſicheren Deponirung derſelben werden die zunächſt außer dem Windſtriche gelegenen Orte, insbeſondere die freien Plätze in gehöriger Entfernung beſtimmt, und werden dieſe Vorkehrungen durch die k. k. Militär-Mannſchaft unterſtützt.

zbiorów blizkich ognia, w większéj obfitości woda dopływała. Wszystkie domowe studnie i prywatne wodozbiory muszą bez najmniejszego oporu być otwarte. Właściciele domów bliżéj ognia położonych, o to się starać powinni, ażeby wodę na ich strych noszono, dach polewano, i każde spadające zgliszcze i iskry natychmiast przygaszano. Gdyby właściciele domów lub ich zastępcy potrzebnych do téj czynności ludzi nie mieli, powinni do najbliższego urzędnika miejskiego lub Policyi udać się, który im niezwłocznie stosowną ilość pomocników dostarczy. Przy pożarze wśród wielkiego mrozu, piwowarowie mają dostarczyć wody gorącéj na miejsce pożaru, aby takową zamarzłe sikawki ogrzéwać. Za drzewo w takim razie spotrzebowane otrzymają wynagrodzenie.

§. 9.

Każdy dom, stosownie do swéj wielkości i przeznaczonia, w pewną ilość narzędzi ogniowych, liczbą domów naznaczonych, zaopatrzony być powinien. Większe zabudowania własnémi sikawkami zaopatrzyć należy. Prócz tego wszyscy właściciele domów na strychach naczynia z wodą ciągle utrzymywać muszą.

§. 10.

Ktokolwiek przy ogniu pewnego zatrudnienia nie otrzymał, będzie użytym do dostarczenia i podawania wody.

Wszyscy do téj czynności przeznaczeni, w dwóch rzędach ku wodozbiorowi ustawieni, po jednéj stronie wiadra lub konewki z wodą podawać, po drugiéj zaś stronie wypróżnione wiadra lub konewki oddawać i w téj czynności odmieniać się mają.

Zrzucanie wiader, lub konewek i w ogólności każde postępowanie, przez któreby narzędzia ogniowe uszkodzone być mogły, tudzież nieostrożne zrzucanie różnych ruchomości z palących się lub blizko leżących domów jest zakazane.

§. 11.

Ocalenie ruchomości dziać się ma pod dozorem władzy policyjnéj. Do bezpiecznego złożenia takowych przeznaczone są najbliższe miejsca na wiatr od pożaru ciągnący niewystawione; do tego celu użyte być mają szczególniéj place miejskie wolne i dostatecznie oddalone. W zadosyć uczynieniu tego rozporządzenia, pomocną będzie ces. król. wojskowość.

§. 12.

So lange das Feuer nicht ganz gedämpft worden ist, darf sich kein Hilfsarbeiter vom Platze entfernen; zu diesem Ende wird der Brandplatz durch die Wache abgeschlossen, und in den abgeschlossenen Raum ohne Weisung des Aufsichts-Personals Niemand weder hinein noch hinausgelassen werden. Müssige Zuschauer und Leute, die durch ihr Andrängen den Zugang und die Rettung hindern, werden entfernt und zurückgewiesen.

§. 13.

Wenn das Feuer gelöscht, und keine Gefahr mehr zu besorgen ist, werden die Löscharbeiter entlassen, wobei jedoch die Aufsichts-Commissäre zu beurtheilen haben, ob nicht noch eine Bewachung der Brandstätte durch Rauchfangkehrer und andere Werksleute zurückzubleiben hat, weßhalb noch Wasser und einige Löschrequisiten zurückzuhalten sind. Die übrigen Löschrequisiten werden zusammen getragen, die den Privaten gehörigen zurückgestellt, und die städtischen Requisiten an ihre Standpuncte zurückgeführt. Jene Personen, welche sich besonders ausgezeichnet, oder nach obigen Bestimmungen auf eine Belohnung Anspruch haben, werden sodann unter Aufsicht der städtischen Feuer-Commissäre verzeichnet.

§. 14.

Entsteht während eines Brandes in der Hauptstadt ein zweites Feuer, so sind die bei dem ersten entbehrlichen Feuerrequisiten nach der Anordnung des Aufsichts-Personals sogleich dahin abzusenden, eben so die Aufsicht selbst zu theilen, und nöthigenfalls, wenn die städtischen Requisiten nicht zureichen, die Privat-Requisiten, so wie eine vermehrte Bespannung zu requiriren.

Auf gleiche Art sind dahin sogleich die Kunstverständigen, Bau-, Zimmer- und Rauchfangkehrermeister abzusenden.

Wenn es in der Umgebung der Hauptstadt brennt, so dürfen, um die Sicherheit der Hauptstadt selbst nicht zu gefährden, nur eine, höchstens zwei Spritzen mit den dazu gehörigen Kunstverständigen abgesendet werden.

§. 15.

Für muthwillige Verletzungen der Löschrequisiten hat der Schuldtragende Ersatz zu leisten, und wird derselbe zum warnenden Beispiele noch insbesondere bestraft werden.

§. 16.

Die Leitung der Feuerlösch-Anstalten steht dem Bürgermeister der königl. Hauptstadt Lemberg, oder seinem Stellvertreter ausschließend zu. Die k. k. Polizeidirection hingegen hat dabei für die so nothwendige Ordnung, dann die Rettung und die Sicherheit der Personen und des Eigenthums zu sorgen.

§. 12.

Póki ogień zupełnie ugaszonym nie będzie, żaden pomocnik nie ma się oddalić, w tym celu miejsce pogorzeliska strażą obwiedzione i bez zezwolenia osób dozór tamże mających, nikt ani do tego obwodu wpuszczonym, ani z niego wypuszczonym nie będzie. Nieczynni widzowce i osoby, które przystęp i ratunek utrudzają, oddalonymi będą.

§. 13.

Po ugaszeniu ognia, gdy już żadnéj obawy niebezpieczeństwa nie ma, pomocnicy gaszenia rozpuszczeni będą; wszelako Komisarze dozór mający, rozważyć powinni, czyli pogorzelisko jeszcze baczności kominiarzy lub innych rzemieślników powierzyć nie trzeba, i z tego względu wodę i inne narzędzia do gaszenia, zatrzymane być muszą. Inne zaś narzędzia będą na jedno miejsce zniesione, prywatne właścicielom oddane, miejskie zaś, w swoich składach złożone. Osoby, które się szczególnie odznaczyły, lub które podług powyższych postanowień nagrody domagać się mogą, zostaną pod dozorem miejskich Komisarzy ogniowych spisanémi.

§. 14.

Gdyby podczas pożaru we Lwowie, drugi jeszcze pojawił się pożar, natenczas narzędzia od piérwszego ognia zbywające, za rozporządzeniem osób dozorujących, do drugiego ognia odesłane być mają, równie i dozór podzielić należy. Gdyby zaś miejskie narzędzia nie wystarczały, to wtedy użyć należy prywatnych, niemniéj i większéj ilości zaprzęgów.

W tenże sposób, osoby rzeczy świadome, budowniczy, cieśle i kominiarze tamże zaraz pospieszyć powinni.

Jeżeli się w okolicy Lwowa pali, natenczas, ażeby stolicę w niebezpieczeństwie nie zostawić, tylko jedna, a najwięcéj dwie sikawek z należącémi do nich osobami rzeczy świadomémi, odesłane być mogą.

§. 15.

Rozmyślne uszkodzenie narzędzi ogniowych, nie tylko że ze strony popełniającego winę wynagrodzoném być musi, ale nadto tenże winny, dla przykładu ulegnie oddzielnéj jeszcze karze.

§. 16.

Instytut do gaszenia pożarów zostaje pod wyłącznem przewodnictwem Burmistrza król. stołecznego miasta Lwowa, lub jego zastępcy. C. k. Dyrekcyja Policyi zaś, będzie miała staranie o konieczny w takim razie porządek, niemniéj o ratunek i bezpieczeństwo osób i własności.

§. 17.

Den Anordnungen der, bei Feuersbrünſten anweſenden Polizeibeamten und Feuer-Commiſſäre iſt unbedingt Folge zu leiſten. Jedes unbefugte Einmengen wird auf das ſtrengſte unterſagt. Auch dürfen die Löſchenden durch kein unnöthiges Geſchrei die Löſchanſtalten ſtören. Dawider Handelnde werden weggewieſen, und nach Umſtänden beſtraft werden.

Bei Widerſetzlichkeit gegen deren Aufträge und Einleitungen erfolgt die Verhaftung. Zur Aufrechthaltung der Ordnung wird die Polizeiwache und das k. k. Militär die erforderliche Aſſiſtenz leiſten.

Die Polizei-Commiſſäre werden im Einverſtändniße mit den ſtädtiſchen Feuer-Commiſſären dafür ſorgen, daß das Löſchgeräthe ordentlich und entſprechend aufgeſtellt, alle Hinderniſſe der freien Zu- und Abfuhr beſeitigt, daß Partheien, denen Gefahr droht, ausquartirt, Kranke, Schwangere und Kinder in Sicherheit gebracht, die Habſeligkeiten gerettet, geſichert, und Diebſtähle verhüthet werden. Sind Unglücksfälle eingetreten, ſo wird das Aufſichtsperſonale die Verunglückten von dem Brandorte hinwegbringen, und durch das bei jedem Brande ohnehin anweſende Sanitätsperſonale augenblickliche Hilfe leiſten laſſen.

Damit ſich Niemand mit Unwiſſenheit über das leitende Amtsperſonale entſchuldigen könne, haben die k. k. Polizei- und Magiſtratsbeamten rothe und weiße Cocarden auf den Hut aufzuſtecken.

Kundmachung des Magiſtrats der königl. Hauptſtadt Lemberg vom 17. Jäner 1840 (Gubernial-Zahl 24608).

15.

Die Wegmauthbefreiung der unentgeltlichen unterthänigen Fuhren zur Beiſtellung des Schulbrennholzes betreffend.

Seine k. k. Majeſtät haben mit allerhöchſter Entſchließung vom 23. November v. J. die in der allerhöchſten Entſchließung vom 16. Mai 1821 ausgeſprochene Wegmauthbefreiung der zu Kirchen-, Pfarr- und Schulbauten unentgeltlich zu leiſtenden Fuhren, auch auf die unentgeltlichen unterthänigen Fuhren des Schulbrennholzes aus den herrſchaftlichen Waldungen auszudehnen, und dabei zu verordnen geruhet, daß ſolche Fuhren zur Beſeitigung jedes Unterſchleifes ſtets mit dem herrſchaftlichen Zeugniße über ihre Beſtimmung, welches dem Mautheinnehmer zur Bedeckung zu übergeben iſt, verſehen ſeyn müſſen.

Dieſe allerhöchſte Entſchließung wird in Folge Decretes der hohen Hofkanzlei vom 30. November v. J. Zahl 37739, unter

§. 17.

Rozporządzeniom urzędników policyjnych przy pożarze obecnych, tudzież Komisarzy ogniowych, bezwarunkowe posłuszeństwo przynależy. Wszelkie nieupoważnione wmieszanie się jest najsurowiéj zabronione. Równie i osoby gaszące nie mają niepotrzebnym krzykiem utrudzać przysposobień do gaszenia przedsiębranych. Sprzeciwiający się temu będą oddaleni i według okoliczności karani.

Opiérający się poleceniom i rozporządzeniom, zostaną przyaresztowani. Do utrzymania porządku straż policyjna i c. k. wojsko dostarczy asystencyi.

Komisarze policyjni, w porozumieniu z miejskiémi Komisarzami ogniowémi, o to staranie mieć będą, ażeby narzędzia ogniowe porządnie i stosownie ustawione, wszelkie przeszkody wolnego przyjazdu i odjazdu uchylone, aby mieszkańcy, którym niebezpieczeństwo zagraża wykwatérowani, osoby chore, kobiéty ciężarne i dzieci na bezpieczne miejsca przeprowadzone, ruchomości ocalone i od kradzieży ochronione były. Jeżeli się jaki nieszczęsny wypadek wydarzy, natenczas uszkodzeni z miejsca pożaru oddaleni i od lékarzy, przy każdym ogniu być obowiązanych, natychmiast opatrzeni będą.

Ażeby się nikt nieznajomością osób urzędowych dozór mających nie wymawiał, przeto c. k. urzędnicy Policyi i Magistratu czerwone i białe kokardy na kapeluszach mieć będą.

Obwieszczenie Magistratu król. głównego miasta Lwowa z dnia 17. Stycznia 1840 (pod liczbą gub. 24608).

15.

Bezpłatne podwody poddańcze do przystawy drew dla szkół nie płacą myta drogowego.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższém postanowieniem z dnia 23. Listopada r. z. wyrzeczone w najwyższéj uchwale z dnia 16. Maja 1821 uwolnienie podwód daremszczyźnianych przy budowach kościelnych, plebańskich i szkolnych od myta drogowego, rozciągnąć także na daremszczyźniane podwody poddańcze do zwożenia drew dla szkół, i zarazem rozkazać, ażeby dla zapobieżenia oszukaństwu takie podwody zawsze były opatrzone zaświadczeniem dominikalném, mówiącém o ich przeznaczeniu, któreto zaświadczenie doręczy się poborcy myta drogowego dla jego zasłony.

To najwyższe postanowienie ogłasza Rząd krajowy w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 30. Listo-

Beziehung auf das Kreisſchreiben vom 15. Juni 1821 Z. 31269 mit dem Beiſatze kund gemacht, es verſtehe ſich von ſelbſt, daß jene Wegmauthbefreiung dort nicht Platz greife, wo das Schulbrennholz gekauft wird, weil in dieſem Falle die Lieferanten die Mauthgebühr allerdings zu entrichten haben.

Gubernial-Kundmachung vom 19. Jäner 1840 Gub. Zahl 86621 ex 1839.

16.

Die Prüfung der Stadtcaſſe-Journale durch die Ausſchußmänner und die ordentliche Beſtellung der letzteren betreffend.

Es hat ſich wiederholt der Fall ergeben, daß die Stadtcaſſe-Journale, wenn ſie von der Stadtcaſſe dem Magiſtrate übergeben werden, oft viele Monate der Prüfung des Ausſchußes und des Magiſtrats nicht unterzogen werden.

Die k. k. Kreisämter erhalten den Auftrag, die Kreiscommiſſäre bei eigener Verantwortung derſelben anzuweiſen, bei jeder Anweſenheit in dem Orte, wo ein Magiſtrat ſich befindet, und wenn dieſer ſich im Amtsorte befindet, in jedem Monate ſich die Ueberzeugung zu verſchaffen, ob die Prüfung der Journale vorgenommen wurde? und wo dieſe nicht Statt fand, den Magiſtratsvorſteher hierüber protokollariſch zur Rede zu ſtellen, und das Protokoll dem k. k. Kreisamte vorzulegen.

Die k. k. Kreisämter aber erhalten den Auftrag, jeden Magiſtrats-Vorſteher, für jedes Journal, welches längſtens binnen 14 Tagen nach ſeiner Ueberreichung nicht geprüft, und dieſe Zögerung nicht vollkommen überzeugend gerechtfertigt worden iſt, ſogleich mit einer Polizeiſtrafe von 2 fl. C. M. zu belegen, und dieſe bei der Kreiscaſſe in Vorſchreibung bringen zu laſſen, wo aber Journale für mehrere Monate ungeprüft vorgefunden werden, dieſe Strafe angemeſſen zu erhöhen.

Hievon ſind ſogleich alle Magiſtrats-Vorſteher in Kenntniß zu ſetzen, und iſt ihnen zu bedeuten, daß es ihre Sache bleibe, dafür zu ſorgen, und die zweckmäßige Einleitung zu treffen, damit die Prüfung regelmäßig und pünctlich vor ſich gehe.

Da übrigens an vielen Orten die Ausſchüſſe theils nicht vollſtändig, theils nicht ordentlich gewählt ſind, was bei der Wichtigkeit der Geſchäfte, mit denen ſie betheilt ſind, auf keinen Fall geduldet werden kann, ſo werden die k. k. Kreisämter an die genaue Befolgung der allerhöchſten Entſchließung vom 25. Auguſt 1792, Hofdecret vom 7. September 1792 Zahl 82, und Gubernial-Intimat vom 5. October 1792 Zahl 29081 mit dem

pada r. z. pod liczbą 37739, powołując się na okolnik z dnia 15. Czerwca 1821 pod liczbą 31269 z tym dodatkiem, iż się to samo przez się rozumi, że to uwolnienie od myta drogowego tam zachodzić nie może, gdzie się drwa dla szkoły kupuje, bo w takim razie ma liwerant zapłacić myto.

Obwieszczenie gub. z d. 19. Stycznia 1840 pod l. gub. 86621 z r. 1839.

16.

O sprawdzaniu dzienników Kas miejskich przez wydziałowych i należyte onychże ustanowienie.

Znowu się pokazało, że dzienników Kasy miejskiéj, kiedy je Kasa oddała Magistratowi, nieraz przez kilka miesięcy ani Wydział miejski, ani też Magistrat nie sprawdził.

Z tego powodu Rząd krajowy nakazuje c. k. Urzędom cyrkułowym, zalecić Komisarzom cyrkułowym pod ich odpowiedzialnością, ażeby się zawsze, ile razy będą w mieście, gdzie jest Magistrat, a gdyby tenże był w siedlisku Urzędu cyrkułowego, co miesiąc przekonali, czy też sprawdzano dzienniki? a gdzieby tego zaniedbano, protokólarnie zapytali Przełożonego Magistratu o przyczynę, i protokół przedłożyli c. k. Urzędowi cyrkułowemu.

C. k. Urzędom cyrkułowym nakazuje się zaś, na każdego Przełożonego Magistratu za każden dziennik, którego najdłużéj w przeciągu 14 dni po podaniu go nie sprawdzono i zwłoki jak najdostateczniéj nie usprawiedliwiono, nałożyć zaraz karę policyjną 2 złr. mon konw. i kazać ją Kasie cyrkułowéj zapisać do odebrania, gdzieby zaś dzienniki za kilka miesięcy nie były sprawdzane, karę tę stosownie podwyższyć.

O tém mają c. k. Urzędy cyrkułowe zaraz uwiadomić wszystkich naczelników magistratualnych z tym dodatkiem, że to ich będzie rzeczą dbać o to i taki wprowadzić porządek, ażeby sprawdzanie szło regularnie i punktualnie.

Ponieważ z resztą w wielu miejscach albo nie ma zupełnych, albo należycie obranych wydziałowych, czego przy ważności poruczonych im interesów na żaden sposób cierpieć nie można, przeto zaleca Rząd krajowy c. k. Urzędom cyrkułowym ścisłe zachowanie najwyższego postanowienia z dnia 25. Sierpnia 1792, udzielonego dekretem nadwornym z dnia 7. Września 1792 do liczby 82 i uwiadomieniem gubernijalném z dnia 5. Października 1792 do liczby 29081, a to z tym

Beiſatze erinnert, daß jede Außerachtlaſſung das k. k Kreisamt für die Folgen verantwortlich mache, und man nebſtbei mit aller Strenge die genaue Befolgung überwachen werde.

Gubernial-Verordnung vom 19. Jäner 1840 Gub. Zahl 88971 ex 1839.

17.

Unterricht zur Erkenntniß und Vorbeugung der Nervenlähmungs-Krankheit der Zuchtpferde.

Mit Bezug auf die hierortige Verordnung vom 14. December 1839 Zahl 86520, womit die gegen die Verbreitung der Nervenlähmungs-Krankheit der Zuchtpferde zu ergreifenden allgemeinen Vorſichten feſtgeſetzt wurden, wird hiemit ein kurz gefaßter Unterricht zur Erkenntniß und Verhüthung dieſer Seuche von Seite der einzelnen Viehhälter, zur allgemeinen Beachtung kund gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 20. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 753.

Unterricht über die Nervenlähmungs-Krankheit, oder ſogenannte Schankerſeuche der Zuchtpferde; über die Entſtehung und Kennzeichen derſelben; über ihre Heilung und Verhinderung ihrer Verbreitung.

Vor etwa zwanzig Jahren zeigte ſich zuerſt in Litthauen, etwas ſpäter (1821) in Steyermark unter den Zuchtpferden beiderlei Geſchlechts, eine eigenthümliche, früher nicht bekannte Krankheit, welche in ihren Zufällen eine auffallende Aehnlichkeit mit der Luſtſeuche des Menſchen darboth, und eben deßhalb auch bei Pferden Venerie, Schankerſeuche, Franzoſenkrankheit, nach dem gleichzeitigen Leiden des Nervenſyſtems aber Nervenlähmung genannt wurde.

§. 1.

Vorkommen und Verlauf der Krankheit.

Die ſogenannte Schankerſeuche oder Nervenlähmung befällt ausſchließend nur die zur Zucht oder Fortpflanzung verwendeten Vollpferde, männlichen und weiblichen Geſchlechts, alſo nur jene Hengſte und Stutten, welche kurz vorher zur Paarung oder Begattung (zum Belegen, Bedecken, Beſchälen) zugelaſſen wurden. Weder Fohlen, noch kaſtrirte Hengſte (Wallachen) ſind dieſer Krankheit unterworfen.

dodatkiem, że skutki każdego zaniedbania ściągną odpowiedzialność na c. k. Urząd cyrkułowy, i że Rząd krajowy prócz tego z największą surowością nad ścisłém przestrzeganiem niniejszego przepisu czuwać będzie.

Rozporządzenie gub. z d. 19. Stycznia 1840 pod l. gub. 88971 z r. 1839.

17.

Instrukcyja dla poznawania paraliżu nerwowego w koniach stadnych i zapobiegania takowéj chorobie.

Z odniesieniem się do rozporządzenia tutejszego z dnia 14. Grudnia 1839 pod liczbą 86520, mocą którego ogólne ostrożności naprzeciw szérzeniu się paraliżu nerwowego między końmi stadnémi postanowione zostały, ogłasza się niniejszém krótko ułożona Instrukcyja .|· poznawania i odwrócenia téj zarazy ze strony poszczególnych właścicieli koni, aby powszechnie zachowywaną była.

Obwieszczenie gub. z dnia 20. Stycznia 1840 pod l. gub. 735.

.|·

Instrukcyja o paraliżu nerwowym, czyli tak zwanym szankrze między końmi stadnémi; o powstawaniu téj choroby i jéj poznakach; o léczeniu téjże i zapobieżeniu szérzeniu się takowéj.

Przed jakiémi dwudziestą laty zjawiła się była najpiérwéj na Litwie, a nieco późniéj (1821) w Styryi, między końmi stadnémi płci obojéj szczególna z właściwości swojéj i przedtém nieznana choroba, która w przypadłościach swoich uderzające ma podobieństwo do choroby wenerycznéj u ludzi i właśnie dla tego i u koni weneryją, szankrem, francą, z powodu zaś równoczesnego cierpienia systematu nerwowego, paraliżem nerwowym nazwaną została.

§. 1.

Wydarzanie się i bieg téj choroby.

Tak zwany szankier czyli paraliż nerwowy, napada wyłącznie tylko stadne, do przychowu, czyli rozpłodku użyte konie dorosłe tak płci męzkiéj, jako i białogłowskiéj, azatém tylko takie ogiery i takie klacze, które niedawnoco do sparowania się czyli odstanowienia puszczone były; ani więc źrebięta, ani konie czyszczone (wałachy) téj niemocy nie podpadają.

Die Krankheit erscheint gewöhnlich zuerst nur bei wenigen Stücken, und zwar immer zu Ende des Sommers, also nach beendigter Beschälzeit, äußert sich bei den einzelnen Kranken, Anfangs nur unter der Form gelinder, leicht verkennbarer Abweichungen vom gesunden Zustande, nimmt einen sehr langsamen (chronischen) Verlauf, und gelangt erst nach mehreren Monaten (gewöhnlich gegen Ausgang des Winters) zur vollkommenen Entwicklung, wo sie dann in ihren auffallenden und charakteristischen Merkmalen leicht erkennbar, aber eben wegen der schon bedeutenderen und tief in den Bestand des Lebens eingreifenden Störungen auch meistens unheilbar ist. Die Möglichkeit ihrer Heilung hängt lediglich von der zeitigen Erkenntniß der Krankheit ab, und das Wichtigste für den Pferdeigenthümer ist daher, die genaue Kenntniß ihrer Erscheinungen und Kennzeichen.

§. 2.

Erscheinungen und Kennzeichen der Krankheit.

Die dieser Krankheit eigenthümlichen Erscheinungen (Zufälle, Symptomen), wodurch sie sich eben von andern Krankheiten unterscheidet, die also zugleich ihre Kennzeichen darstellen, haben größtentheils ihren Sitz am Hintertheile des Thierkörpers (an der sogenannten Nachhand), insbesondere an den Geschlechtstheilen und ihrer Umgegend (Schlauch, männliche Ruthe, Hodensack, Geschröte, weibliche Schaam oder Wurf, Euter, Leistendrüsen, After), und äußern sich: Im Allgemeinen durch Anschwellung, Entzündung, Schleimfluß, Pusteln oder Bläschen, Geschwüre, Drüsenverhärtung und Lähmung. Im Einzelnen betrachtet, sind es folgende Erscheinungen, welche die Krankheit charakterisiren:

1. Flache, etwas schmerzhafte Hautanschwellungen oder Beulen an den Hinterbacken und auf dem Kreuze, von der Größe eines Thalers, Insektenstichen nicht unähnlich.

2. Weißliche Flecken und Puncte am Schlauche, Hodensacke, Wurfe und After auf der hier gewöhnlich schwarz gefärbten Haut.

3. Ein weißlicher, locker der Haut anhängender, gleichsam schimmelartiger Ueberzug an eben diesen Stellen, welcher sich auch (wie grober Sand) anfühlen und leicht abwischen läßt, aber sehr bald (oft über Nacht) wieder erscheint.

4. Anschwellung und selbst Verhärtung des Schlauches, Hodensackes, Wurfes und Euters, so wie der angrenzenden untern Bauchgegend und der Leistendrüsen, womit

Choroba ta pojawia się zwyczajnie najpiérwéj tylko na kilku sztukach i to zawsze ku końcowi lata, a więc po ukończonym czasie stanowienia; objawia się poszczególnie u chorych koni z początku tylko w kształcie łagodnych, łatwo zapoznawanych zboczeń od stanu zdrowia, przybiéra bieg bardzo wolny (chroniczny) i dopiéro po kilku miesiącach (zwyczajnie przy końcu zimy) rozwija się zupełnie; i wtenczas po swoich uderzających i charakterystycznych znamionach staje się łatwą do poznania; ale też właśnie dla tego, że już znaczne i głęboki wpływ na życie mające zniszczenia poczyniła, najczęściéj do uléczenia niepodobną. Możność więc léczenia onéj zawisła jedynie od wczesnego poznania téj choroby, jako też najważniejszą rzeczą dla właścicieli koni jest, dokładna znajomość jéj pojawień i poznaków.

§. 2.

Jawienie się i poznaki téj choroby.

Właściwe téj choroby jawienie się (przypadłości, symptomata), czém właśnie odróżnia się od innych chorób, a które razem przedstawiają jéj poznaki, mają po największéj części siedlisko na zadzie zwierzęcia (w krzyżach), w szczególności zaś na członkach rodzajnych i na około tychże, (na pochwie, na korzeniu, na puzdrze (mosznach), u stadników; na części rodnéj i wymionach, u klacz; tudzież na gruczolach pachwinowych i przy ujściu kątnicy (w miejscu odchodzenia łajna) i objawia się w ogólności: przez nabrzmiałość, zapalenie, płynienie ślozu (otoku), krosty lub pryszczele, wrzody, zatwardziałość gruczołów i rażenie niemocą (odjęcie władzy członków, paraliż); w szczególności, cechują tę chorobę następujące symptomy:

1. Płaskie, nieco bolesne nabrzmiałości skóry, albo guzy na półrzytkach (półtyłki, pośladki) i na krzyżach wielkości talara, podobne dosyć do ukłucia owadu.

2. Białe plamki i cętki na pochwie, mosznach, części rodnéj i na ujściu kątnicy, na skórze, jak tu, pospolicie czarniawéj.

3. Biaława, na skórze lekko trzymająca się, niby pleśnista powłoka w tychże samych miejscach, która się jak gruby piasek szérstko namacać i łatwo zetrzéć daje, ale znowu bardzo prędko (częstokroć przez noc) występuje.

4. Nabrzmienie, a nawet natwardnienie pochwy, moszen, części rodnych i wymion, jako też poblizkiego podbrzusza i gruczołów pachwinowych, z tém

5. bei Stutten zugleich ein ſchmerzhaftes Jucken an den Geſchlechtstheilen verbunden iſt, welches ſie durch öfteres Drängen und Anſtellen zum Harnen, Wedeln mit dem Schweife, Aufkrümmen des Rückens, Neigung zum Reiben, öfter wiederkehrenden Geſchlechtstrieb zu erkennen geben.

6. Vermehrter Schleimausfluß aus der weiblichen Schaam und aus der Harnröhre beim Hengſte (Tripper); der Schleim ſelbſt iſt Anfangs gelblich und dickflüßig (eiterartig), wird aber ſpäter grünlich und dünnflüßig (jauchig), wirkt dann auf die benachbarten Theile ätzend und vertrocknet an den Rändern des Wurfes zu braunen Schorfen (Borken oder Kruſten).

7. Die innere Fläche der weiblichen Schaam (Mutterſcheide) erſcheint Anfangs mehr geröthet, ſpäter bläſſer, als im geſunden Zuſtande, und iſt mit gelblichen Puſteln oder Bläschen von der Größe eines Hanfkernes bis zu jener einer Erbſe beſetzt, die ſpäter aufbrechen, und flache ſchmutzige, den Rotz- und Wurmgeſchwüren ähnliche Geſchwüre (Schanker) bilden. Bei Hengſten erſcheinen dieſe Puſteln und Geſchwüre ſeltener, und dann immer am Ausgange der Harnröhre.

8. In ſeltenen Fällen bemerkte man auch warzenartige Auswüchſe an den Geſchlechtstheilen und am After (Feigwarzen).

Früher oder ſpäter, oft gleich im Anfange der Krankheit, geſellen ſich zu dieſen örtlichen Zufällen die Kennzeichen eines allgemeinen Krankheitszuſtandes, insbeſondere des Nervenſyſtems; nämlich:

9. Verminderte Munterkeit (Nachlaſſen im Temperamente) und ſelbſt Abnahme der früheren Wildheit männlicher Thiere, ſo, daß man ſich itzt den vorher wildeſten Hengſten ohne Gefahr nahen, und ſie ſelbſt an den empfindlichſten Stellen betaſten darf, eben ſo laſſen ſie auch in ihren gewohnten Untugenden (Beißen, Schlagen, Webern) u. ſ. w. nach.

10. Geſteigerte Empfindlichkeit der Kreuz- und Lendengegend; daher Einbiegen des Rückens beim Daraufdrücken oder Darüberfahren mit der Hand, unruhiges Hin- und Hertrippeln, Aufheben und Ziehen der Hinterfüſſe.

11. Auffallende Schwäche im Kreuze und in der ganzen Nachhand, daher träger, unſicherer, ſchwankender Gang, mit ſichtbarer Anſtrengung beim Aufheben der Füße, und Nachſchleppen erſelben, öfteres Ueberköthen und Straucheln, zuletzt gänzliches Unvermögen ſich auf dem Hintertheile zu erhalten (Kreuzlähme), und dann beſtändiges Liegen oder Sitzen auf den Hinterfüſſen (nach Art der Hunde), häufig auch Lähmung eines Ohres oder der Hinterlippe und daher ſchlaffes Herabhängen derſelben.

5. u klacz, połączone jest razem bolesne świerzbienie części rodnych, które poznawać dają klacze przez częstsze tłoczenie i prężenie się do moczenia, kręcenie ogonem, gurbienie krzyżów, chęć tarcia się i często napadającą chuć do stanowienia się.

6. Pomnożony upław ślozu (otok), z części rodnéj u klacz i z korzenia u ogierów (tryper); otok jest z początku żółtawy i gęstoplynny (ropisty), później zaś staje się zielonkowatym i przyrzednim (juszkowatym), który potém wyżéra części najbliższe i zasycha na brzegach części rodnéj w strup brunatny, (zapiekliznę, skorupę).

7. Wewnętrzna płaszczyzna części rodnéj u klacz, (pochwa maciczna), ukazuje się z początku zaczerwieniona, później bledsza, jak w stanie zdrowym i ma pełno przyszczyków, czyli pęcherzyków żółtawych wielkości siemienia konopnego, aż do wielkości grochu, które później pękają i tworzą wrzedzienice płaskie, plugawe do wozgrzywiów podobne, to jest szankry. U stadników ukazują się te przyszcze i wrzedzienice rzadziéj i zawsze przy ujściu korzenia.

8. Czasem postrzegano także wyrostki brodawkowate na częściach rodzajnych i przy ujściu kątnicy (szyszki).

Prędzéj lub później, częstokroć zaraz na początku choroby łączą się do tych miejscowych przypadłości poznaki ogólnego stanu chorobnego, szczególniéj w składzie nerwów, jako to:

9. Zmniejszona rzeskość (zwolniały temperament), a nawet ubywanie dawniejszéj dzikości u stadników, tak dalece, że nawet do najdzikszego przedtém ogiera natenczas zbliżyć się i onych w najtkliwszych miejscach dotykać się można, podobnież wolnieją także w swoich zwyczajnych niecnotach (wadach) w kąsaniu, kopaniu, tuptaniu i t. d.

10. Pomnożona tkliwość w okolicy krzyżów i lędzwi, a zatém wginanie grzbietu, gdy się go ręką przygniata, lub po nim suwa; niespokojne, w tę i ową stronę tąpanie, podnoszenie i wyciąganie nóg zadnich.

11. Uderzające osłabienie w krzyżach i całym zadzie, a ztąd chód leniwy, niepewny, chwiejący się, z widocznem natężaniem się przy podnoszeniu nóg i wleczenie onych; częste ściganie się nóg i strychowanie się, nadostatek zupełna niemoc utrzymania się na zadnich nogach, (odjęcie władzy w krzyżach), a potém nieustanne leżenie czyli siedzenie na zadzie, (jak siadać psy zwykły), często także rażenie ucha, albo spodniéj wargi, a ztąd obwisnienie téjże.

12. Bei übrigens ziemlich guter Freßluſt und ſcheinbar geſunder Verdauung nimmt dennoch der Körperumfang, beſonders an den Hinterbacken merklich ab (Schwund), bis die Thiere endlich in gänzliche Abzehrung verfallen, und ſo gewöhnlich nach 6, 7 Monaten unter den Erſcheinungen eines Faulfiebers zu Grunde gehen.

Bei trächtigen Stutten erfolgt auch früher (zwiſchen dem 3. und 5. Monate der Trächtigkeit) das Verwerfen der gewöhnlich todten Frucht.

§. 3.

Unterſuchung und Erkenntniß der Krankheit.

So leicht es auch ſcheinen mag aus den eben beſchriebenen Merkmalen die Krankheit ſelbſt zu erkennen, ſo ſchwierig und zweifelhaft iſt jedoch oft in einzelnen Fällen ihre Erkenntniß; denn:

1. ſind nicht immer und in jedem Falle alle oben angegebenen Zufälle zugegen; ſo fehlen bei manchen Kranken die Anſchwellungen (am Schlauche, Wurfe u. ſ. w.), bei andern die Schankergeſchwüre, der Ausfluß u. ſ. w., ungeachtet die Krankheit wirklich vorhanden iſt.

2. Gehören einige dieſer Erſcheinungen auch andern kranken und geſunden Körperzuſtänden an; ſo kommen Beulen in Folge äußerer Verletzungen oder Inſectenſtiche, Anſchwellungen beim Faulfieber, Drüſenverhärtungen und Ausfluß beim Roß, Lähmungen bei Schwächekranken, überhaupt vor, jene weißlichen Flecken und Puncte finden ſich oft bei ganz geſunden Thieren als natürliche angeborene Entfärbungen der Haut (getiegert, froſchmaulartig); zur Zeit des Roſſigſeyns (der Hitze) erſcheinen auch bei geſunden Stutten am Wurfe, Geſchwulſt, Röthe, Ausfluß u. ſ. w.

3. Iſt die Krankheit überhaupt bei männlichen Thieren ſchwerer zu erkennen, als bei weiblichen.

Erleichtert und geſichert wird jedoch die Erforſchung der Krankheit durch die zur Charakteriſtik derſelben wichtige Vorausſetzung:

1. daß dieſe Krankheit nur bei Zuchtthieren vorkömmt;

2. daß ſie gewöhnlich bald nach dem Beſchälen erſcheint;

3. daß ſie ihren Sitz oder Herd, in den Geſchlechtstheilen und ihrer Umgebung aufſchlägt.

Um daher allen möglichen Täuſchungen zu entgehen, und die Gegenwart dieſer Krankheit gleich in ihrem Beginn zu entdecken, ſoll jeder ſorgfältige Pferdbeſitzer:

12. Wreście przy dosyć dobréj żerności i powiérzchownie zdrowém trawieniu, konie spadają znacznie z ciała, osobliwie na zadzie, (nikną), aż póki nie zapadną w zupełne suchoty i tak pospolicie w 6, 7 miesięcy śród przypadłości zgniłéj gorączki, giną.

Klacze źrebne wcześniéj jeszcze (między 3cim i 5tym miesiącem źrebności) zrzucają zazwyczaj płód nieżywy.

§. 3.

Śledzenie i poznanie choroby.

Jakkolwiek łatwém zdawać się może poznanie saméj choroby z poznaków dopiéro co opisanych, tak przecież w niektórych wypadkach bywa częstokroć trudném i wątpliwém; albowiem:

1. nie zawsze i nie w każdym wypadku, zachodzą wszystkie powyżéj wskazane przypadłości; i tak u niektórych koni nie ma nabrzmiałości (na pochwie, części rodnéj i t. d.), u innych nie ma wrzedzienie szankrowych, płynienia ślozu i t. d., chociaż choroba jest istotnie ta sama.

2. Niektóre z tych pojawień należą także do innych przypadłości ciała chorego i zdrowego; i tak guzy nabiegają powszechnie wskutek zewnętrznych uszkodzeń, albo od ukłucia owadów; nabrzmiewanie w gorączkach zgniłych, w zatwardzeniu gruczołów a płynienie ślozu, w nosaciznie; odjęcie władzy członków w chorobach niemocy (osłabienia) wydarza się; owe białawe plamki i cętki znachodzą się często u zdrowych koni, jako z natury przyrodzone odmiany na skórze (tarantowate, cętkowane), klacze podczas chcącki, (kiedy chcą, palą się do ogiera) także zdrowe, dostają w części rodnéj nabrzmiałości, czerwoności, ciekączki i t. d.

3. W ogólności trudniejsza jest do poznania ta choroba u ogierów, jak u klacz.

Dojście jednak téj choroby ułatwia i ubezpiecza się przez ważne dla charakterystyki téjże choroby dopuszczenia, że

1. choroba ta tylko u stadnych koni wydarza się;
2. że pospolicie objawia się wkrótce po odstanowieniu ich;
3. że swoje siedlisko, czyli ognisko, zakłada w częściach rodzajnych i stykających się z témiż.

Aby więc uniknąć wszelkich omamień i obecność choroby zaraz z samego początku odkryć, powinien każdy troskliwy koni posiadacz:

1. vor allem auf seine Zuchtthiere männlichen und weiblichen Geschlechts (Hengste oder Stutten) immer und unausgesetzt ein wachsames Auge haben, sie entweder selbst genau und wiederholt beobachten, oder einem verläßlichen und unterrichteten Wärter anvertrauen;

2. besonders ihre Geschlechtstheile und zwar täglich (beim Putzen) genau untersuchen, wozu es nöthig ist, bei Hengsten die Ränder des Schlauches (Vorhaut) umzustülpen, das Ende der Ruthe (Eichel) genau zu besichtigen, und von der daselbst auch in gesundem Zustande sich ansammelnden Hautschmiere zu reinigen, eben so den Hodensack und die beiderseitige Leistengegend zu befühlen und zu besehen, bei Stutten die äußern Schaamlefzen auseinander zu ziehen, um das Innere der Mutterscheide sehen zu können, und die Euter durch Anschauen und Befühlen hinsichtlich ihrer Größe, Härte, Wärme und Empfindlichkeit zu erforschen;

3. soll er diese Untersuchung vorzüglich nach beendigter Beschälzeit fleißiger und genauer als sonst vornehmen;

4. endlich bei jeder, auch unbedeutenden Veränderung der Thiere im Aussehen, Betragen, Temperamente, Fressen, Gehen, Liegen u. s. w. dieselben sogleich als krank, oder wenigstens verdächtig betrachten, und ihre weitere Untersuchung und etwaige Behandlung sobald als möglich einem Kunstverständigen überlassen.

§. 4.

Verbreitung der Krankheit.

Ungeachtet diese Krankheit seit ihrem ersten Erscheinen bis itzt schon vielfältig beobachtet und untersucht wurde, so weiß man doch immer noch nicht mit Bestimmtheit anzugeben:

1. wie und wodurch sie zuerst (ursprünglich) entstanden ist;

2. ob sie gleich andern einheimischen Seuchen aus offenbaren Schädlichkeiten der Witterung, Pflege und Verwendung entstanden sey, und sich eben so unter denselben Umständen auch itzt noch immer wieder von Neuem erzeuge? oder

3. ob sie als fremde, ausländische (außereuropäische) Krankheit vielleicht erst durch Einführung fremder (arabischer) Zuchtpferde zu uns gebracht wurde?

Desto gewisser kennen wir die Art und Weise ihrer Mittheilung oder Weiterverbreitung von einem Thiere zum andern.

Es ist nämlich durch zuverläßige Beobachtungen außer allem Zweifel gesetzt, daß sich diese Krankheit nur durch Ansteckung weiter verbreitet, daß sie also eine ansteckende Krankheit ist.

1. zawsze i nieprzerwanie baczne mieć oko przedewszystkiém na konie stadne męzkiego i żeńskiego rodzaju (na stadniki i stadnice), takowe albo sam ściśle i krotnie uważać, lub je pewnemu, to jest niezawodnemu i wyuczonemu dozorcy powierzyć;

2. ich rodzajne części w szczególności, a zwłaszcza codzieńnie (podczas chędożenia) dobrze poobziérać, ku czemu potrzeba u ogierów brzegi pochwy (przedskórek) odwinąć, żołądź czyli główkę korzenia doskonale opatrzyć i z osadu za skórą także i w zdrowym stanie zbiérającego się, oczyścić, podobnież moszną i miejsca pachwinowe po obu stronach obmacać i opatrzyć; u kobył zewnętrzne wargi części rodnéj rozłożyć, aby widzieć w środku pochwę maciczną, a wymiona opatrzeniem, obmacaniem, jaka ich wielkość, twardość, ciepłość i czułość, wymiarkować;

3) takową rewizyję po skończonym czasie stanowienia, pilniéj i ściśléj niż zwyczajnie przedsiębrać, nakoniec

4. postrzegłszy każdą nawet mniéj ważną odmianę w wyglądaniu zewnętrznem, w zachowaniu się, w temperamencie, w żerności, w chodzie, leżeniu it. d., zaraz takie konie, jako chore, a przynajmniéj podejrzane uważać, i ile możności jak najprędzéj dalsze rozpoznawanie i pielęgnowanie biegłemu w sztuce poruczyć.

§. 4.

Szérzenie się choroby.

Jakkolwiek ta choroba od piérwszego jéj zjawienia się, aż dotychczas wielostronnie uważaną i rozpoznawaną była, przecież nie możemy dotąd jeszcze z pewnością oznaczyć:

1. jakim sposobem i z czego właściwie piérwiastkowo powstała?

2. czyli podobnie innym krajowym zarazom z oczywistéj szkodliwości powietrza, paszy, hodowania lub użycia powstała, i tak, śród tych samych okoliczności i teraz także na nowo się tworzy? albo

3. czyli może jako obca, cudzoziemska (zaeuropejska) choroba, przez wprowadzenie obcych (arabskich) koni, do nas zaniesioną nie została?

Ale tém pewniéj znamy sposób jéj udzielania się, czyli dalszego szérzenia się od jednego zwiérzęcia do drugiego.

Z niezawodnych mianowicie postrzeżeń nie ma żadnéj wątpliwości, że choroba ta tylko przez zarażenie rozszérza się, że zatém jest chorobą zaraźliwą. Musimy więc

Wir müſſen demnach daſſelbe von der Schankerſeuche, wie von der Luſtſeuche der Menſchen annehmen, nämlich, daß ſie urſprünglich aus unbekannten Urſachen entſtanden, einen eigenthümlichen Keim (Anſteckungsſtoff) erzeugt und hinterlaſſen habe, durch den ſie ſich gegenwärtig fort und fort durch Uebertragung von kranken auf geſunde Thiere neu erzeugt und erhält. So gewiß und unbezweifelt dieſe Thatſache iſt, ſo wichtig iſt ſie in practiſcher Hinſicht für den Pferdebeſitzer zur Verwahrung ſeiner Thiere vor dieſer Krankheit.

Dieſe Mittheilung (Anſteckung) der Krankheit geſchieht aber nicht, wie bei manchen andern Seuchen, durch die Ausdünſtung der Kranken, mittelſt der Luft in weiter Entfernung (alſo durch keinen ſogenannt flüchtigen Anſteckungsſtoff, ſondern durch unmittelbare Berührung der Geſchlechtstheile eines geſunden Thieres mit den Krankheitsproducten eines an dieſer Krankheit leidenden Thieres (Schleim, Euter, Geſchwürsſeuche u ſ. w.), daher iſt die Begattung die gewöhnliche bisher bekannte Weiſe, wodurch dieſes Uebel von Kranken auf Geſunde übergeht; dagegen können geſunde Thiere Monate lang neben Schankerkranken ſtehen, oder ſelbſt im Zuge gehen, ohne angeſteckt zu werden. Jedoch iſt nicht zu läugnen, daß auch durch Berührung der bei Schankerkranken gebrauchten Geſchirre, Decken und Putzgeräthe mit den Geſchlechtstheilen geſunder Thiere dieſe Krankheit gleichſam eingeimpft werden könne. Ueberhaupt aber kann die Krankheit eben ſo von Hengſten auf Stutten, wie von dieſen auf jene verpflanzt werden, und die Frage: ob die Anſteckung von dem einen oder andern Geſchlechte ausgehe, läßt ſich nur in einzelnen, genau erforſchten Fällen genügend beantworten.

§. 5.

Heilung und Verhütung der Krankheit.

Die ärztliche Behandlung dieſer Krankheit iſt ſelbſt für den unterrichteten und erfahrenen Thierarzt ein höchſt ſchwieriges Geſchäft, welches nicht mit der oberflächigen Angabe und Anwendung einiger weniger Heilmittel abgethan iſt, ſondern nach dem Grade und nach der Dauer der Krankheit für jeden einzelnen Fall eine verſchiedene Heilmethode erfordert, und daher eine gründliche das ganze thierärztliche Wiſſen umfaßende Kenntniß und Erfahrung vorausſetzt. In einem für Nichtärzte beſtimmten Unterrichte über dieſe Krankheit kann alſo um ſo weniger von einer eigentlichen Heilung derſelben die Rede ſeyn, als eine vollſtändige Anleitung dazu den Umfang und die Gränzen eines ſolchen Unterrichts überſchreiten, und doch nicht dem Zwecke entſprechen würde, da hierzu nicht Worte genügen, ſondern zugleich practiſche Unterweiſung in den allfälligen techniſchen Handgriffen (Eingeben,

o chorobie szankru to samo, co o weneryi u ludzi twierdzić, że powstawszy piérwiastkowo z przyczyn niewiadomych, utworzyła i zostawiła właściwy zaród (piérwiastek zaraźliwości), z którego teraz przenosząc się z chorych zwierząt na zdrowe, na nowo się tworzy i utrzymuje. Ile pewną i niewątpliwą jest ta rzeczywistość, tyle ważną jest we względzie praktycznym dla właścicieli koni, aby je od téj choroby zachować mogli.

To atoli udzielanie się téj choroby (zarażanie) nie dzieje się tak, jak w innych zaraźliwych chorobach przez parę chorego, przez powietrze w dalekiéj odległości, (a więc przez żaden ulotliwy piérwiastek zaraźliwości), ale przez bezpośrednie najbliższe zetknięcie się części rodzajnych zwierzęcia zdrowego z płodami z téj choroby utworzonémi u zwierzęcia tę chorobę cierpiącego, (ze ślozem, otokiem, ropą wrzodową i t. d.), dla tego też p a r o w a n i e s i ę jest zwyczajnym dotąd wiadomym sposobem przechodzenia téj zarazy od chorych zwierząt do zdrowych; tymczasem zdrowe konie mogą po kilka miesięcy stać obok zarażonych szankrem, lub iść z niémi w zaprzęgu i nie zarazić się. Nie można wszakże zaprzeczyć, że także przez zetknięcie się części rodzajnych zdrowego zwierzęcia z szorami, szlejami, kocami i sprzętami do chędożenia, dla koni na szankier chorujących używanémi, choroba ta u zdrowych niejako zaszczepiona być może. W ogólności może ta choroba równie od stadników do klacz, jak od tychże do stadników przechodzić, a na pytanie: czyli zaraza pochodzi od jednéj, lub drugiéj płci, nie można, jak tylko w szczególnych dokładnie docieczonych wypadkach odpowiedzić.

§. 5.

L é c z e n i e i u c h r o n i e n i e s i ę o d t é j c h o r o b y.

Lékarskie obchodzenie się z tą chorobą jest nader ciężką sprawą nawet dla wyuczonego i doświadczonego weterynarza, która nie kończy się na powiérzchownem wskazaniu i użyciu jakich trochę léków, ale podług stopnia i czasu trwającéj choroby, w każdym poszczególnym wypadku różnéj metody léczenia, a zatém już naprzód gruntownéj, całą wiadomość rzeczy weterynarskich obéjmującéj nauki i doświadczenia wymaga. W instrukcyi więc przeznaczonéj dla nielékarzy nie może być mowa o właściwém l é c z e n i u téj choroby tém bardziéj, że dokładna skazówka do tego, przechodziłaby objętość i granice instrukcyi tego rodzaju, a przecież nie dopięłaby celu, gdy w tém nie dosyć na słowach, ale razem potrzeba nauki praktycznéj co do wszelkich technicznych sposobów wymagających zręczności ręki, jako to: w dawaniu lé-

Lederſtecken, Haarſeil ziehen u. ſ. w.) nothwendig iſt. Zudem erheiſcht dieſe Krankheit in ihren höheren Graden den Gebrauch ſolcher Arzeneimittel, welche ihrer heftigen und in der Hand des Unkundigen leicht lebensgefährlichen Nebenwirkungen wegen (z. B. Queckſilberſublimat) nach den beſtehenden Vorſchriften den Laien ohne ärztliche Verordnung nicht verabfolgt werden. Der nicht ärztliche Pferdebeſitzer thut daher am beſten, wenn er ſtatt mit ſelbſt gewagten oder von unbefugten Curpfuſchern angerühmten oft koſtſpieligen Heilverſuchen Geld und Zeit nutzlos zu verſchwenden, ſich alſogleich bei dem Erkranken ſeiner Thiere an einen geprüften und befugten Thierarzt wendet, wie er ſolche in den auf dem Lande ſtationirten Militär-Curſchmieden am geeignetſten in hinreichender Anzahl in der Nähe aller Orten findet.

Deſtomehr kann aber jeder einzelne Landwirth und Pferdebeſitzer zur Verhüthung dieſer Krankheit und ihrer Weiterverbreitung ſelbſtthätig beitragen, und zwar durch ſorgfältige und ſtrenge Hintanhaltung aller Gelegenheit zur Anſteckung.

Da nun die gewöhnlichſte und allgemeinſte Gelegenheit zur Anſteckung durch die Begattung gegeben iſt, ſo muß hierauf vor allem die Aufmerkſamkeit und Sorgfalt des Pferdezüchtlers gerichtet ſeyn.

Er ſoll daher

1. jedesmal vor dem Beſchälacte das zu ſeinem Zuchtthiere gebrachte Thier (Hengſt oder Stutte) genau in Bezug auf die Gegenwart dieſer Krankheit, beſonders an den Geſchlechtstheilen, unterſuchen, und den nur vollkommen verdachtlos befundenen Thieren die Vermiſchung mit ſeinen Thieren geſtatten. So ſchützt er ſeine eigenen Thiere vor der Anſteckung und alſo vor der Krankheit.

Dieſelbe Vorſicht iſt auch beim Ankaufe neuer Zuchtthiere zu beobachten, um nicht etwa ſchankerkranke Hengſte oder Stutten für geſunde zu kaufen.

2. Andererſeits fordert es die Pflicht gegen ſeine Mitbürger und für die Sicherheit der allgemeinen Wohlfahrt, daß jeder Pferde-Eigenthümer ſeine eigenen Zuchtpferde nur dann zur Paarung zulaſſe, ausleihe, vermiethe und verkaufe, wenn er ſie als vollkommen geſund anſehen kann, daß er daher weder die ſorgfältige Unterſuchung derſelben vor dem Belegen unterlaſſe, noch das ihm bekannte wirkliche Vorhandenſeyn dieſer Krankheit verheimliche.

Beide dieſe Vorſchriften gelten jedoch nur für das Belegen der Stutten von Privatbeſchälern, denn da, wo der Landmann ſeine Stutte in die Aerarial-Beſchälſtation bringt, um ſie von den daſelbſt aufgeſtellten Aerarial-Beſchälern belegen

karstw, robieniu apertur z wkładaniem kawałka rzemienia i przeciąganiu zawłoki z włosienia; nadto wymaga ta choroba będąc w wyższych stopniach, użycia takich lékarstw, które dla gwałtownych i w rękach nieświadomego łatwo życiu niebezpiecznych skutków ubocznych (n. p. sublimat żywego śrebra), podług trwających przepisów nielékarzowi bez przepisu lékarskiego, wydane nie będą. Najlepiéj więc uczyni właściciel koni nie będący lékarzem, gdy zamiast, coby miał na zaśmiałe, lub przez nieuprawnionych partaczy zachwalone, częstokroć kosztowne doświadczenia lékarstw, trwonić czas i pieniądze bez pożytku, zaraz przy rozchorowaniu się swoich koni, uda się do egzaminowanego i upoważnionego lékarza zwierząt, jak to takowych w konowałach wojskowych powsiach na poblizkości wszystkich miejsc rozstawionych, najzręczniéj i w dostarczającéj liczbie znajdzie.

Tém więcéj za to może każdy gospodarz rolny i posiadacz koni przykładać się samodzielnie do ustrzeżenia się téj choroby i jéj dalszego szérzenia się, troskliwém i surowém niedopuszczaniem każdéj sposobności do zarażenia.

Gdy zatém najpowszechniejszą i zwyczajną sposobność do zarażenia się podaje koni odstanawianie, więc każdy hodujący konie powinien przedewszystkiém na to zwrócić uwagę swoją i pieczołowitość.

Powinien więc

1. każdą razą przed stanowieniem obcego konia (klaczy albo stadnika), do jego konia przyprowadzonego, osobliwie części jego rodzajne doskonale opatrzyć, czy nie ma téj choroby, i tylko takie konie, które uzna całkiem niepodejrzanémi, przypuścić do swoich do zmieszania się. Tym sposobem ochroni swoje zwiérzęta od zarażenia się, a tém samém od téj choroby.

Tę samę ostrożność zachować należy przy zakupywaniu nowych koni do stadniny, aby nie kupić ogierów albo klacz szankrowatych (wenerycznych) za zdrowe.

2. Z drugiéj strony sam obowiązek względem spólobywateli i bezpieczeństwa dobra powszechnego wymaga, by każdy posiadacz koni własne zwierzęta wtenczas tylko do stanowienia przypuszczał, wypożyczał, wynajmował, lub sprzedawał, gdy je sam jako zupełnie zdrowe poczytywać może, aby więc pilnego opatrzenia przed stanowieniem nie zaniedbywał, ani wiadoméj istotnéj obecności téj choroby nie taił.

Wszakże te obadwa przepisy ostrożności służą tylko dla stanowienia klacz z ogierami osób prywatnych; ponieważ tam, gdzie włościanin kobyłę swoją na stacyję stadników skarbowych prowadzi, aby ją ze stadnikami skarbowé-

zu laſſen, iſt ſchon von Seite des k. k. Beſchäl-Departements für die ſtrengſte Ueberwachung der Hengſte und für die genaueſte Unterſuchung der Stutten geſorgt, ſo daß der einzelne Pferdebeſitzer die Leitung dieſer Angelegenheit mit voller Beruhigung dem dazu commandirten und wohl inſtruirten Militärperſonale überlaſſen kann.

Da aber die Anſteckung, wie früher bemerkt wurde, auch auf andern Wegen, gleichſam durch Zwiſchenträger, Statt finden kann, ſo gebiethet die Vorſicht, auch außer der Beſchälzeit die geſunden Zuchtthiere von aller Berührung mit dem Anſteckungsſtoffe entfernt zu halten, daher:

1. bei den erſten Spuren des Ausbruchs dieſer Krankheit an einen oder mehreren Stücken ſogleich die geſunden von den kranken Thieren abzuſondern, d. h. ſie entweder in einem andern Stalle (auch in einem Schoppen, in einer Scheuer und ſelbſt im Freien) unterzubringen, oder wenigſtens in einem entfernten, durch mehrere Zwiſchenſtände getrennten Stande aufzuſtellen;

2. die bei den Kranken gebrauchten und von ihren Krankheitsproducten (Schleim, Euter, Jauche u. ſ. w.) beſudelten Gegenſtände, als: Geſchirr (beſonders Schweifriemen), Decken (oder Kotzen) und Putzgeräthe (Bürſten, Striegeln u. ſ. w.) ſeyen nicht wieder bei Geſunden zu verwenden;

3. endlich ſollen auch die mit der Unterſuchung, Behandlung, Wartung und Pflege der ſchankerkranken Pferde beſchäftigten Menſchen ſich gar nicht, oder nicht eher den geſunden Thieren nähern, als bis ſie ihre Hände ſorgfältig durch Waſchen (etwa mit Seife, Lauge, Chlorkalk) von allem anhängenden Krankheitsſtoffe gereiniget haben.

Nur durch die gewiſſenhafteſte Befolgung der hier gegebenen Vorſchriften von Seite jedes Einzelnen in Uebereinſtimmung mit den von Seite der Staatsbehörde getroffenen Maßregeln, läßt ſich mit Zuverſicht hoffen, daß dieſe verderbliche Seuche allmählig immer ſeltener und endlich gänzlich ausgerottet werde.

18.

Ueber die Einziehung von Decennalzulagen bei jenen damit betheilten Gymnaſial-Lehrern, Katecheten und Präfecten, welche durch Vorrückung oder durch Ueberſetzung einen höheren Gehalt erlangen.

Mit der hierortigen Verordnung vom 20. März 1838 Zahl 12880, wurden den Gymnaſial-Studien-Directoraten in Folge

mi odstanowić, urządzono jest już ze strony c. k. Wydziału stadniczego, aby jak najsurowsza baczność miana była na stadników, i by klacze przyprowadzone najściśléj opatrywane były, tak dalece, że prywatny właściciel konia powierzyć może z zupełném zaspokojeniem kierowanie tą rzeczą odkomenderowanym ku temu i dobrze nauczonym osobom wojskowym.

Gdy jednak zarażenie może, jak wyżéj powiedziano, innym także sposobem, to jest pośrednicznie nastąpić, nakazuje więc ostrożność, aby i oprócz czasu stanowienia, konie stadne, będące zdrowémi, chronić od wszelkiego zetknięcia się z zarodem zaraźliwości, a zatém:

1. zaraz za postrzeżeniem piérwszych śladów wybuchnienia téj choroby na jednym lub na kilku koniach, należy zdrowe odłączyć od chorych, to jest, albo je do innéj stajni, (także do szopy, gumna, a nawet na otwarte powietrze) przeprowadzić, albo też przynajmniéj w oddaleniu, w miejscu kilkoma stojaniami oddzieloném, postawić;

2. używanych dla koni chorych i produktami ich choroby (ślozem, otokiem, juchą) splugawionych rzeczy, jako to: szorów, szléji (osobliwie podogoniów), koców i sprzętów do chędożenia (szczotek, zgrzebeł i t. d.), dla zdrowych koni nie używać;

3. nakoniec i ludzie trudniący się opatrywaniem, léczeniem, pielęgnowaniem i pilnowaniem koni wenerycznych, nie powinni się wcale, lub przynajmniéj nie prędzéj do koni zdrowych przybliżać, dopóki rąk przez doskonałe wymycie (mydłem, ługiem, albo chlorkiem), z przylgłego zarodu téj choroby nie oczyszczą.

Tylko najmienniejszém wypełnianiem tych tu danych przepisów przez każdego w szczególności, łącznie ze środkami, ze strony Władz rządowych przedsiębranémi, tuszyć sobie można z pewnością, że ta zgubna zaraza coraz rzadszą będzie, a naostatek zupełnie wykorzenioną zostanie.

18.

Odjęcie dodatków podziesiątkowych owym nauczycielom gimnazyjalnym, katechetom i prefektom, którzy przez posunienie ich na wyższy stopień, albo przez przeniesienie dostępują większéj płacy.

W skutek najwyższego postanowienia z dnia 26. Grudnia 1837 i dekretu wysokiéj c. k. nadwornéj Komisyi nauk z dnia

allerhöchſter Entſchließung vom 26. December 1837 und des hohen Studien-Hofcommiſſions-Decrets vom 20. Jäner 1838 Zahl 3365 die Grundſätze bekannt gemacht, welche bei Anträgen zur Verleihung von Decennalzulagen an Gymnaſial-Lehrer, Katecheten und Präfecten zu beobachten ſind.

Die Erfahrung hat gezeigt, daß der Grundſatz V. bezüglich der Einziehung der Decennalzulagen hie und da irrig ausgelegt wird; es wird daher zur Vermeidung aller weiteren Irrungen den Directoraten im Grunde des herabgelangten hohen Studien-Hofcommiſſions-Decrets vom 23. November 1839 Z. 7556 bedeutet, daß nach dem Grundſatze V., Decennalzulagen der beiden unter Grundſatz II. bezeichneten Arten den betheilten Individuen bei Erlangung einer Beſoldung durch Vorrückung an derſelben, oder durch Ueberſetzung an eine andere Lehranſtalt, die dem früheren Gehalte ſammt Drittels-Zulage gleich kömmt, oder die vereinten Bezüge überſteigt, vom Tage dieſer Erlangung ganz, bei Verſetzung in einen andern Gehalt aber, der zwar größer iſt, als die frühere ſyſtemmäßige Beſoldung, jedoch kleiner, als dieſe ſammt Decennalzulage pro rata in der Art einzuziehen ſind, daß dem betheiligten Individuum ſein früherer Genuß ungeſchmälert bleibt.

Wovon das unterſtehende Gymnaſial-Lehrperſonale zu verſtändigen iſt.

Gubernial-Verordnung vom 21. Jäner 1840 Gub. Zahl 85561 ex 1839.

19.

Anwendung der galiziſchen Bau-Concurrenz-Vorſchriften bei katholiſchen Pfarr- und Kirchen-Baulichkeiten in der Bukowina.

Zu Folge einer mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 8. December v. J. Zahl 38657-4118 herabgelangten allerhöchſten Entſchließung vom 3. December v. J., ſtehen die katholiſchen Kirchengemeinden in der Bukowina für die Erforderniſſe ihres kirchlichen Zweckes mit den gleichen Gemeinden außer dieſem Lande in einer gleichen Verpflichtung, nur wenn ſie derſelben nachzukommen nicht vermögen, iſt es die Sache der Behörden, die Art ihrer nothwendigen Erleichterung auszumitteln. Zu kirchlich-katholiſchen Baulichkeiten haben die Dominien, ohne ſie zu einem Patronats-Beitrage zu verpflichten, mit Materialien zu concurriren.

Hievon wird das Bukowinaer k. k. Kreisamt zur genaueſten Darnachachtung mit dem Auftrage in die Kenntniß geſetzt, von nun an über alle vorkommenden Anträge zur Vornahme von neuen

20. Stycznia 1838 do liczby 8365, ogłosił Rząd krajowy Dyrektoratom szkół gimnazyjalnych prawidła, których się trzymać należy, przedstawiając gimnazyjalnych nauczycielów, katechetów i prefektów do nadania im dodatków podziesiątkowych.

Z doświadczenia przekonano się, że prawidło V. co do odjęcia dodatków podziesiątkowych tu i owdzie mylnie wykładano; aby więc uniknąć wszelkich dalszych omyłek, objaśnia Rząd krajowy Dyrektoratom w moc dekretu wysokiéj nadwornéj Komisyi nauk z dnia 23. Listopada 1839 do liczby 7556, że podług prawidła V. mają być dodatki podziesiątkowe obydwom z wymienionych w prawidle II. kategoryj pobiérającym je osób, skoro przez posunienie ich przy tym samym zakładzie naukowym, albo przez przeniesienie do innego, dostępują płacy, która poprzedniéj wraz z dodatkiem trzecioczęściowym wyrównywa, albo ją przechodzi, od dnia dostąpienia jéj zupełnie, a w razie postawienia ich w innéj płacy, która, aczkolwiek jest większa od poprzedniéj płacy usystemizowanéj, jednakże mniejsza od téjże wraz z dodatkiem podziesiątkowym, pro rata w ten sposób odjęte, ażeby pobiérająca je osoba nic ze swego dawnego używania nie straciła.

Co Dyrektoraty ogłoszą podwładnym sobie nauczycielom gimnazyjalnym.

Rozporządzenie gub. z d. 21. Stycznia 1840 do l. gub. 85561 z r. 1839.

19.

Zastosowanie galicyjskich przepisów o konkurencyi przy budowlach do budowli katolickich tak plebańskich, jako też kościelnych w Bukowinie.

Na mocy udzielonego dekretem wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 8. Grudnia r. z. do liczby 38657-4118, najwyższego postanowienia z dnia 3. Grudnia r. z., mają gminy kościelne katolickie na Bukowinie co do potrzeb swojego kościoła te same obowiązki, co i takież gminy poza obrębem tego kraju, tylko, gdyby nie były w stanie zadosyć im uczynić, powinny Instancyje obmyślić środki koniecznem okazującego się dla nich ulżenia. Materyjałów do kościelnych budowli katolickich mają dostarczyć dominija, do dania zasiłku kolatorskiego zmuszać ich nie można.

Rząd krajowy uwiadamiając o tém c. k. bukowiński Urząd cyrkułowy w celu jak naściślejszego onegoż przestrzegania, nakazuje mu, ażeby od tego czasu zawsze, ile razy

Baulichkeiten oder Reparaturen der katholischen Kirchen- und Pfarrgebäude in der Bukowina, deren Kosten nicht schon mit einer speciellen Bewilligung auf den katholischen Dotationsfond überwiesen wurden, durch den Kreisingenieur mit Zuziehung aller eingepfarrten Dominien und Gemeinden, welche hiezu von dem Kreisamte gehörig vorzuladen sind, und des betreffenden Pfarrers oder Localcaplans die Concurrenz-Verhandlung pflegen zu lassen, und das hiebei aufgenommene Protokoll dem Bauoperate beizuschließen.

Bei dieser Verhandlung sind die eingepfarrten Dominien und Gemeinden

a) über die Nothwendigkeit des angetragenen Baues oder der Reparatur, und

b) über die Art der Beitragsleistung, ob sie nämlich die auf sie nach der Seelenzahl des betreffenden Ritus entfallenden Beiträge an Materialien und an der Hand- und Zug-Roboth in natura leisten, oder aber die Natural-Prästation in den Preisen des rectificirten Kostenüberschlags reluiren wollen, umständlich einzuvernehmen; auch ist

c) von dem Seelsorger ein genauer Ausweis der eingepfarrten Seelen des betreffenden Ritus abzuverlangen, um auf der Grundlage des letzteren den Vertheilungs-Ausweis über die Baubeiträge verfassen zu können.

Gubernial-Verordnung vom 21. Jäner 1840 Gub. Zahl 87262 ex 1839, an das Bukowinaer k. k. Kreisamt, dann an das Lemberger lat., gr. kath. und arm. Consistorium.

20.

In wiefern den Convictisten, Stipendisten und vom Schulgelde befreiten Studierenden wegen unterlassenen oder mit der zweiten Fortgangsclasse gemachten Besuches des Unterrichtes in der Natur- und Weltgeschichte der Eintritt in die juridischen Studien nicht zu versagen sey?

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 8. October 1839 zu erklären geruhet, daß denjenigen Studierenden, welche die Wohlthat eines Convictsplatzes, eines Stipendiums, oder der Befreiung vom Schulgelde genießen, wegen unterlassenen, oder nur mit der zweiten Fortgangsclasse gemachten Besuches des Unterrichtes in der Natur- und Weltgeschichte der Eintritt in die juridischen Studien nicht zu versagen ist, wenn sie ausdrücklich und rechtswirksam auf die obgedachten Wohlthaten Verzicht, und für dieselben, in sofern sie solche ohne Erfüllung der gesetzli-

będzie wnosił na przedsiębranie nowych budowli, albo na naprawę katolickich budynków kościelnych i plebańskich na Bukowinie, których kosztów osobném pozwoleniem nie przekazano jeszcze na katolicki fundusz dotacyjny, kazał inżynierowi cyrkułowemu, po przywołaniu wszystkich do téjże parafii należących dominijów i gmin, które Urząd cyrkułowy należycie wezwać powinien, i parocha albo kapelana miejscowego, zrobić układ, a spisany z tego powodu protokół załączyć do operatu budowniczego.

Przy tym układzie powinno się należące do parafii dominija i gminy dokładnie wypytać:

a) czy budowa albo naprawa zaprojektowana jest koniecznie potrzebna,

b) w jaki sposób zamyślają dostarczyć przypadających na siebie powinności, to jest, czy obliczonych podług dusz tego obrządku danin radziby dostarczyć w naturze, albo też spłacić je podług cen w sprostowanym kosztorysie ułożonych. Należy też

c) zażądać od plebana dokładnego wykazu parafijan tego obrządku, aby podług niego można było ułożyć wykaz rozkładu powinności do budowy.

Rozporządzenie gub. z d. 21. Stycznia 1840 pod liczbą gub. 87262 z r. 1839, do bukowińskiego c. k. Urzędu cyrkułowego, tudzież do Konsystorzów lwowskich obrz. łacińskiego, greckiego i ormijańskiego.

20.

W jakim razie przypuszczać można konwikcistów, stypendystów i uwolnionych od opłaty szkolnéj akademików do kursu prawa za niezdawanie egzaminu, albo zdanie go tylko z drugą klasą z historyi naturalnéj albo powszechnéj.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 8. Października 1839 uchwalić, że akademikom, umieszczonym w konwikcie, pobierającym stypendyjum, albo uwolnionym od opłaty szkolnéj za niezdanie egzaminu, albo tylko z drugą klasą historyi naturalnéj albo powszechnéj nie wzbraniać przystępu do nauki prawa, jeżeli się wyraźnie i prawomocnie zrzekają powyżéj wymienionych dobrodziejstw i zwracają je tak dalece, jak dalece używali ich, niedopełniwszy prawnych warunków, a z resztą posiadają wszystkie własno-

chen Bedingungen genoßen haben, Erſatz leiſten, und alle übrigen geſetzlichen Erforderniſſe zum Eintritte in die juridiſchen Studien nachgewieſen haben.

Seine k. k. Majeſtät haben zugleich befohlen, daß in den philoſophiſchen und juridiſchen Studien-Zeugniſſen und Abſolutorien immer deutlich ausgedrückt werde, ob der Studierende ein Convictiſt, Stipendiſt, vom Schulgelde Befreiter oder dasſelbe Zahlender iſt.

Von dieſer allerhöchſten Entſchließung wird das Univerſitäts-Conſiſtorium, das juridiſche Studien-Directorat, die ſämmtlichen philoſophiſchen Studien-Directorate und die Akademie-Direction in Folge des hohen Studien-Hofcommiſſions-Decrets vom 23. November v. J. Zahl 6878 zur Darnachachtung in Kenntniß geſetzt.

Gubernial-Verordnung vom 21. Jäner 1840 Gub. Zahl 89736 ex 1839.

21.

Erneuerung der Vorſchrift über den Vorgang bei mittelſt Schub in die Stadt Lemberg abzuſtellenden Individuen.

Den k. k. Kreisämtern iſt mit dem hierortigen Erlaße vom 13. December 1838 Zahl 86251 bedeutet worden, alle Individuen, welche aus der Provinz in dieſe Hauptſtadt abzuſchieben ſind, vom 1. Hornung 1839 angefangen, nicht mehr an das Lemberger Kreisamt oder die Polizeidirection, ſondern an den Lemberger Magiſtrat unter unmittelbarer Verſtändigung des letztern abzuſchieben.

Dieſe Verfügung beſchränkt ſich nach dem klaren Wortlaute auf diejenigen Individuen, welche in die Stadt Lemberg als deren Geburts- oder längſten Aufenthaltsort, oder aber zur Einvernehmung wegen einer hier begangenen Uebertretung mittelſt Schub befördert werden; auf andere Individuen, die in einen andern Ort, als die Stadt Lemberg abzuſchieben ſind, und die Stadt nur paſſiren, hat dieſe Verfügung durchaus keinen Einfluß, ſondern es hat hinſichtlich dieſer bei der bisherigen Uebung, nach welcher dieſelben zur Weiterbeförderung an das Lemberger k. k. Kreisamt gewieſen wurden, auch künftig zu verbleiben.

Die k. k. Kreisämter haben bei Ausfertigung der Schubpäſſe ſich genau hiernach zu benehmen, und insbeſondere dafür zu ſorgen, damit die Noten und Verhandlungsacten, welche ein auf den Schub geſetztes Individuum betreffen, der dießfälligen Behörde mit aller Beſchleunigung zugeſendet werden, um dem ſchon wiederholt vorgekommenen Uebelſtande zu begegnen, daß Schüblinge in ihre Beſtimmungsorte noch vor den Zuſchriften einlan-

ści, jakich przepisy wymagają, aby być przypuszczonym do nauki prawa.

Najjaśniejszy Pan raczył zarazem rozkazać, ażeby w zaświadczeniach nauk filozoficznych i prawniczych, jako też w absolutoryjach jasno wyrazić, czy akademik jest konwikcistą, stypendystą, od opłaty szkolnéj uwolnionym, albo też płacącym ją.

Tego najwyższego postanowienia udziela się w skutek dekretu wysokiéj c. k. nadwornéj Komisyi nauk z dnia 23. Listopada r. z. do liczby 6878, Konsystorzowi Uniwersytetu, Dyrektoratowi nauk prawniczych, wszystkim Dyrektoratom szkół filozoficznych i Dyrekcyi Akademii, ażeby nad jego dopełnieniem czuwały.

Rozporządzenie gub. z d. 21. Stycznia 1840 pod l. gub. 89736. z r. 1839.

21.

Odnowienie przepisów o postępowaniu z osobami, mającémi być szupasem do Lwowa przystawionémi.

Rozporządzeniem z dnia 18. Grudnia 1838 do liczby 86251, zalecił Rząd krajowy c. k. Urzędom cyrkułowym, ażeby wszystkie osoby, mające być z prowincyi szupasem do tutejszéj stolicy przystawionémi, począwszy od 1. Lutego 1839 odsełać nie do lwowskiego Urzędu cyrkułowego, albo Dyrekcyi Policyi, lecz do lwowskiego Magistratu po bezpośredniém zawiadomieniu go o tém.

To rozporządzenie ogranicza się podług jasnego słów brzmienia na te osoby, które się odsełа do Lwowa, jako miejsca ich urodzenia, albo ich najdłuższego zamieszkania, albo dla rozpoczęcia z niémi śledztwa z powodu popełnionego tu przestępstwa; innych osób, mających być do innego miejsca a nie do Lwowa przystawionémi i przez to miasto tylko przechodzących, nie tyczy się wcale to postanowienie, lecz względem tych ma i nadal pozostać przy dotychczasowym zwyczaju, podług którego powinny być oddane lwowskiemu c. k. Urzędowi cyrkułowemu dla dalszego ich odesłania.

C. k. Urzędy cyrkułowe mają ściśle podług tego wydawać szupasy, i dbać o to, ażeby noty i akta tyczące się osoby szupasem idącéj, jak najspieszniéj były przesłane, aby tym sposobem zapobiédz niedogodności, która się już nieraz zdarzyła, że osoba szupasem posłana piérwéj stanęła w miejscu przeznaczenia, aniżeli pismo, na które się w szupasie powołano, a wskazujące, co się z osobą odesłaną daléj stać miało.

gen, auf welche ſich in dem Schubpaße bezogen wird, und die das weitere mit demſelben einzuleitende Verfahren näher bezeichnen.

Eben ſo ſind Fälle vorgekommen, daß Ausländer ohne vorhergegangener Nachweiſung, daß ſie wirklich dem Auslande zugehören, an den Lemberger Stadtmagiſtrat zugeſendet wurden, der ſodann ſolche Individuen hierorts durch längere Zeit im Verhafte zurückhalten und erhalten muß, bis ihre Nationalität erörtert wird.

Da in dieſen Fällen die hierortigen Verordnungen vom 18. März und 13. Auguſt 1829 Zahl 9291 und 43697 die beſtimmteſten Anordnungen enthalten, ſo werden die k. k. Kreisämter zu deren pünctlichſten Nachachtung angewieſen, und für jede Außerachtlaſſung dieſer Beſtimmungen und die daraus entſpringenden Unkoſten, der Schuldtragende verantwortlich erklärt.

Gubernial-Verordnung vom 22. Jäner 1840 Gub. Zahl 85511 ex 1839.

22.

Betreffend die Unterſuchung der gegen Pfarrverweſer wegen Stolexceſſe und ſonſtiger Disciplinar-Vergehen vorkommenden Klagen.

Aus Anlaß einer gegen einen griechiſch-katholiſchen Pfarrverweſer eingeleiteten und verhandelten gemeinſchaftlichen Disciplinar-Unterſuchung, über deren Reſultat die gefällte Entſcheidung auch höchſten Orts genehmigt worden iſt, hat die hohe Hofkanzlei bemerkt, daß die immerhin mit Aufſehen verbundenen gemiſchten Unterſuchungen in der Regel nur im Nothfalle eingeleitet werden dürfen. Dieſer Nothfall trete aber überhaupt dann ein, wenn es ſich um die Entſetzung von der Pfründe oder um Einſtellung der Einkünfte derſelben handelt.

Da dieſer Fall bei den Pfarrverweſern, die ad nutum amovibiles ſind, nicht eintreten kann, ſo ſtelle ſich das fragliche Verfahren nicht angemeſſen dar, und die Landesſtelle wurde angewieſen, die Stolexceſſe der Pfarrproviſoren nach dem Hofdecrete vom 17. März 1791 §. 3. n. 3. abzuthun, und hinſichtlich ihrer Behandlung bei Vergehen in ihrem äußeren Betragen und in der Verwaltung ihres Proviſor-Amtes ſich an das zu halten, was für unſelbſtſtändige Seelſorger geſetzlich iſt.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur Wiſſenſchaft und gleichen Beachtung mit dem Beiſatze verſtändiget, daß nach dem §. 3. n. 3. des Hofdecrets vom 17. März 1791 die Klagen über die Abnahme der Stolgebühren von den weltlichen Gerichten im Einverſtändniß des Ordinariats abgethan werden ſollen.

Gubernial-Verordnung vom 23. Jäner 1840 Gub. Zahl 83381 ex 1839.

Trafiło się też już nieraz, że przysłano Magistratowi cudzoziemców bez uprzednich dowodów, że są istotnie cudzoziemcami, któren ich potém długi czas przytrzymywać i żywić musi, dopókąd nie dowié się o ich narodowości.

Ponieważ rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 18. Marca i 13. Sierpnia 1829 do l. 9291 i 43697, jak najwyraźniejsze w tym względzie zawiéra przepisy; przeto zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym jak najściślejsze onych dopełnienie, za każde bowiem zaniedbanie i za wynikające ztąd wydatki odpowié ten, na kogo wina spada.

Rozporządzenie gub. z d. 22. Stycznia 1840 do l. gub. 85511 z r. 1839.

22.

Rozpoznawanie skarg przeciwko administratorom parochij z powodu stulnych i innych dyscyplinarnych wykroczeń (w pobiéraniu danin od działań parochijalnych).

Z powodu rozpoczętego i przeprowadzonego z pewnym administratorem parochii gr. kat. wspólnego śledztwa dyscyplinarnego, w skutek którego zapadły wyrok także Najjaśniejszy Pan zatwierdzić raczył, namieniła wysoka c. k. Kancelaryja nadworna, że zwracające zawsze na siebie uwagę śledztwa spólne mają być zwyczajnie tylko w razie potrzeby rozpoczynane. Taki przypadek potrzeby zachodzi zaś wtenczas, kiedy idzie o złożenie z parochii, albo o wstrzymanie z niéj dochodów.

Ponieważ taki wypadek z administratorem parochii zdarzyć się nie może, ten bowiem na każde skinienie musi ustąpić z parochii; takie postępowanie nie jest więc stosowne, przeto też polecono Rządowi krajowemu, wykroczenia administratorów parochij w prawach stuły załatwiać podług dekretu nadwornego z dnia 17. Marca 1791 §. 3. n. 3, a co do obejścia się z nimi na wypadek wykroczenia w ich poza urzędowém prowadzeniu się i sprawowaniu swego tymczasowego urzędu, trzymać się przepisów o niesamowładnych duchownych.

Rząd krajowy uwiadamia o tém c. k. Urzędy cyrkułowe z tym dodatkiem, że podług §fu 3. n. 3. dekretu nadwornego z dnia 17. Marca 1791, skargi o pobranie dochodów stuły powinny być przez Sądy świeckie w porozumieniu z ordynaryjatem załatwiane.

Rozporządzenie gub. z d 13. Stycznia 1840 do l. gub. 83381 z r. 1839.

23.

Behandlung des im Strafverfahren gegen Reisende angehaltenen Tabaks im Gewichte von fünf Pfunden bei der Ablassung vom rechtlichen Verfahren.

Den k. k. Kreisämtern wird in der Anlage. | die von der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung an die ihr unterstehenden Aemter unter dem 27. December 1839 Zahl 37773 erlassene Cicular-Verordnung, hinsichtlich der Behandlung des im Strafverfahren gegen Reisende angehaltenen Tabaks, im Gewichte von 5 Pfunden, bei der Ablassung vom rechtlichen Verfahren zur eigenen Wissenschaft und weiteren Verständigung mitgetheilt.

Gubernial-Verordnung vom 27. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 4289.

. | .

Verordnung der k. k. galizischen vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 27. December 1839 Zahl 37773, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 3. December 1839 Zahl 50712, aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage bedeutet: es unterliege keinem Anstande, daß die Gränzzollämter, und die mit denselben in gleicher Cathegorie stehenden, im Innern des Landes gelegenen Zoll- und Verzehrungssteuer-Aemter, Reisenden, den wegen einer Gefälls-Uebertretung angehaltenen Tabak, wenn dessen Menge das Gewicht von fünf Pfunden nicht übersteigt, bei der Ablassung vom rechtlichen Verfahren und nach vorläufig erfolgter Berichtigung der ausgemittelten Geldstrafe, über Ansuchen, ohne vorläufige besondere Einfuhr- oder Bezugs-Bewilligung, gegen Entrichtung der Gebühren ausfolgen dürfen.

24.

Die Einfuhr der weißen, zum religiösen Gebrauche der Israeliten bestimmten Betmäntel (Tales) von Schafwolle wird gegen Verzollung gestattet.

In Folge der mit Verordnung der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 4. Jäner 1840 Zahl 49858 eröffneten allerhöchsten Entschließung vom 12. November 1839, wird die Einfuhr weißer, zum

23.

Jak się obéjść z tytuniem wagi pięciu funtów, odebranym podróżnemu z powodu przekroczenia przepisów dochodowych, odstępując od przepisanego prawem postępowania.

W załączeniu .|· przesłła Rząd krajowy c. k. Urzędom cyrkułowym do ogłoszenia rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 27. Grudnia 1839 do l. 37773, do podwładnych jéj Urzędów, o obejściu się z tytuniem wagi pięciu funtów, odebranym podróżnemu z powodu przekroczenia przepisów dochodowych, odstępując od przepisanego prawem postępowania.

Rozporządzenie gub. z dnia 27. Stycznia 1840 do l. gub. 4289.

.|·

Rozporządzenie c. k. galicyjskiéj połączonéj Administracyi dochodów skarbowych z d. 27. Grudnia 1839 do liczby 37773, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych.

Wysoka c. k. Kamera nadworna oświadczyła dekretem z d. 3. Grudnia 1839 do liczby 50712: iż to żadnéj nie podpada trudności, ażeby Komory celno-graniczne i równe imże, wewnątrz kraju ustanowione Urzędy celne i konsumcyjno-poborowe, odstępując od przepisanego prawem postępowania, wydawały podróżnym zabrany im za przekroczenie przepisów dochodowych tytuń, niewynoszący więcéj pięciu funtów, skoro wymierzoną karę zapłacą i o wydanie go proszą, a to bez uprzedniego pozwolenia na wprowadzenie lub kupowanie, byleby należność zapłacili.

24.

Białe płaszczyki wełniane, talesy, służące starozakonnym do użytku religijnego, wolno za opłatą cła wprowadzać.

Na mocy ogłoszonego rozporządzeniem wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 4. Stycznia 1840 do liczby 49858 najwyższego postanowienia z dnia 12. Listopada

religiösen Gebrauche für Israeliten bestimmten Betmäntel (Tales) von Schafwolle aus dem Auslande allgemein gestattet.

Die Eingangsgebühr dafür wird mit Zwölf Kreuzer vom Guldenwerthe dergestalt festgesetzt, daß zum Behufe dieser Gebührenberechnung der Werth eines solchen Mantels niemals niederer als mit Fünf Gulden C. M. angenommen werden darf.

Zur Einfuhrbehandlung und ämtlichen Ausfolgung der bezeichneten Betmäntel zum inländischen Gebrauche sind nur die Hauptlegstätten und Legstätten ermächtigt.

Auf die Versendung von solchen ausländischen Betmänteln über die innere Zwischen-Zoll-Linie im Verkehre mit Ungarn und Siebenbürgen finden die allgemeinen gesetzlichen Bestimmungen Anwendung.

Die Versendung von derlei inländischen Betmänteln über diese Zwischenlinie und in das Ausland folgt wie bisher den für die inländischen Schafwoll-Fabrikate bestehenden bezüglichen Zollbestimmungen.

Die Wirksamkeit der gegenwärtigen Verfügung beginnt mit dem Tage der Kundmachung.

Gubernial-Kundmachung vom 28. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 5920.

25.

Portofrei ist die streng ämtliche Correspondenz der Pfarrämter.

Die k. k. oberste Hofpost-Verwaltung hat mit ihrer Zuschrift vom 6. December 1839 Zahl 16686-3009 hieher eröffnet, die hohe allgemeine Hofkammer habe laut Decret vom 20. November v. J. Zahl 49870-2018 gestattet, daß die streng ämtliche Correspondenz der galizischen Pfarrämter (nicht der Pfarrer persönlich) mit den k. k. Behörden künftig portofrei behandelt, und die Oberpost-Verwaltung angewiesen werde, sämmtliche Postämter zur Darnachachtung in Kenntniß zu setzen.

Wovon die k. k. Kreisämter die Decanate zur weiteren Verständigung der Pfarrer in Kenntniß zu setzen haben.

Gubernial-Verordnung vom 29. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 2782.

26.

Vorgang bei officiosen Stellungen der Paßlosen auf den Assentplatz.

Es hat sich der Fall ergeben, daß ein russisch-polnischer Flüchtling, welcher sich das Nationale eines galizischen Unterthans fälsch-

1839, wolno białe płaszczyki wełniane, talesy, służące starozakonnym do użytku religijnego, z zagranicy sprowadzać.

Cło wchodowe ustanawia się po dwanaście krajcarów od wartości reńskowéj tak, że dla wyrachowania téj należności nie wolno nigdy przyjąć, że taki płaszczyk jest mniéj wart, jak pięć złotych reńskich mon. konw.

Do postępowania jako z towarem wchodowym i urzędowego wydania wymienionych płaszczyków na użytek w kraju upoważnia się tylko główne komory i komory (składy).

Co do przesełania takich płaszczyków zagranicznych przez wewnętrzną liniję między-celną w handlu z Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią należy się trzymać ogólnych przepisów.

Wysełania takich płaszczyków krajowych przez tę liniję między-celną do kraju obcego ma się odbywać podług przepisów clowych, dla krajowych wyrobów wełnianych.

Niniejsze rozporządzenie będzie działać od dnia ogłoszenia.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Stycznia 1840 pod l. gub. 5920.

25.

Ściśle urzędowe korespondencyje Urzędów kościelnych nie podpadają opłacie pocztowego.

Najwyższa c. k. nadworna Administracyja pocztowa, oświadczyła pod dniem 6. Grudnia 1839 do liczby 16686-3009 Rządowi krajowemu, że wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna pozwoliła dekretem z d. 20. Listopada r. z. do liczby 49870-2018, ażeby ściśle urzędowe korespondencyje galicyjskich urzędów kościelnych (nie zaś osobiste korespondencyje księży) uważać na przyszłość za niepodpadające opłacie pocztowego, właśnie jak korespondencyje c. k. Instancyj, i że polecila najwyższéj Administracyi pocztowéj, ażeby w celu przestrzegania tego rozporządzenia uwiadomiła o niém wszystkie Urzędy pocztowe.

O czém c. k. Urzędy cyrkułowe uwiadomią dekanaty dla uwiadomienia o tém parochów.

Rozporządzenie gub. z dnia 29. Stycznia 1840 do l. gub. 2782.

26.

Jak sobie należy postępować, kiedy osobę, niemającą pasu, urzędownie jako brańca do służby wojskowéj przystawiono.

Zdarzyło się, że zbiega rossyjsko-polskiego, któren sobie rodowitość galicyjską zmyślił i udał, jakoby zaświadczenia ze

lich beilegte, und seine Dienstzeugnisse verloren zu haben angab, deshalb gleichsam als paßlos betrachtet wurde, und über seinen freiwilligen Antrag zum k. k. Militär assentirt worden ist.

Nachdem bei Assentirungen nur jene Individuen als paßlos angesehen und behandelt werden können, welche von einer politischen Obrigkeit als solche ergriffen und auf den Assentplatz gestellt werden, so ist der obige Mißgriff von höchsten Orten mit dem Beifügen gerügt worden, daß zur Vermeidung ähnlicher Unzukömmlichkeiten auch den Kreisämtern zur Pflicht zu machen sey, in ihrem Wirkungskreise für die Verhüthung ähnlicher Irrungen zu sorgen.

Das k. k. General-Commando hat bereits den Werbbezirks-Commanden bei freiwilliger Engagirung von Individuen, welche sich über ihre Nationalität nicht gehörig ausweisen können, eine besondere Vorsicht mit dem Beisatze eingebunden, daß das k. k. Militär nicht gehalten sey, derlei Individuen unbedingt zu assentiren, und es wird sonach zugleich den Kreisämtern erinnert, bei officiosen Stellungen der Paßlosen, die hierortige Verordnung vom 26. April v. J. Zahl 27149, wornach bei paßlosen Juden eine gerichtliche Erhebung ihrer Nationalität der Assentirung vorausgehen soll, dann jene vom 22. Mai 1830 Zahl 29255 genau zu beobachten, nach welch letzteren eine jede Stellung eines Paßlosen sogleich seinem angeblichen Geburts- oder Conscriptions-Dominium bekannt gemacht werden soll, weil auf diesem Wege eine allfällige Unrichtigkeit in dem angegebenen Nationale ohne Zeitverlust entdeckt werden muß.

Gubernial-Verordnung vom 30. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 751.

27.

Die Alimentations-Gebühren suspendirter Beamten sind sowohl von der gerichtlichen Execution, als auch von jedem Verbothe befreit.

Ueber die Frage, ob Alimentations-Gebühren suspendirter Beamten der gerichtlichen Execution oder einem Verbothe unterliegen, hat die hohe Hofkammer mit Erlaße vom 11. December 1839 Z. 49420 zu bestimmen befunden: daß, da unter dem in der, mit Kreisschreiben vom 25. Mai 1839 Zahl 34100 kund gemachten allerhöchsten Entschließung vom 26. Hornung 1839 enthaltenen allgemeinen Ausdrucke: »Unterhaltsgelder«, lediglich die in die Cathegorie der Ruhegenüsse gehörigen Gnadengaben, Provisionen und sonstige Unterhaltsbeiträge in den Ruhestand getretener Beamten und Diener, oder ihrer Angehörigen

służby zagubił, uznano z tego powodu za nieopatrzonego paszportem i na jego własne życzenie oddano do c. k. wojska.

Ponieważ przy oddawaniu do wojska tylko owe osoby można uważać i traktować jako nieopatrzonych paszportem, które Zwierzchność polityczna pojmała i do asenterunku przystawiła, przeto Najjaśniejszy Pan zganił powyższe uchybienie, dodając, że dla uchylenia podobnych niedogodności potrzeba zalecić Urzędom cyrkułowym, ażeby w zakresie swéj działalności starały się podobnym niestosownościom przeszkodzić.

C. k. jeneralna Komenda zaleciła już Komendom werbowniczym pilną przezorność w przyjmowaniu osób, z własnéj chęci w służbę wojskową wstępujących, a niemogących należycie wykazać swojéj narodowości, a to z tym dodatkiem, że c. k. wojskowość nie jest obowiązana do bezwarunkowego takich osób przyjmowania; Rząd krajowy przypomina więc zarówno Urzędom cyrkułowym, ażeby w razie urzędowego stawienia osób, w paszport nieopatrzonych, ściśle trzymały się rozporządzenia Rządu krajowego z dnia 26. Kwietnia r. z. do liczby 27149, stanowiącego, ażeby przed przyjęciem do służby wojskowéj żyda, niemającego paszportu, zbadać piérwéj sądownie jego narodowość, tudzież rozporządzenia z dnia 22. Maja 1830 do liczby 29255, podług którego powinno się zawsze, ileby razy przystawiono osobę niemającą paszportu, dać znać dominium, gdzie on się podług swego zeznania miał rodzić i być konskrybowanym; tym bowiem sposobem da się każda niedokładność w zeznaniu narodowości bez straty czasu odkryć.

Rozporządzenie gub. z dnia 30. Stycznia 1840 do l. gub. 751.

27.

Alimenta, należące się urzędnikom suspendowanym, nie podpadają ani egzekucyi sądowéj, ani też obciążeniu.

Na zrobione zapytanie, ażali należące się suspendowanym urzędnikom alimenta podpadają egzekucyi sądowéj, albo obciążeniu, oświadczyła wysoka c. k. Kamera nadworna dekretem z d. 11. Grudnia 1839 do liczby 49420, że: gdy pod zawartym w najwyższém postanowieniu z dnia 26. Lutego 1839, (ogłoszoném okólnikiem z d. 25. Maja 1839 do l. 34100), wyrazem: »pieniądze na utrzymanie«, mają się rozumiéć jedynie należące do kategoryi łaskawego chleba dary łaski, prowizyje i inne datki na utrzymanie wysłużonych

zu verstehen sind; sofort die erwähnte allerhöchste Bestimmung auf die Alimentations-Gebühren suspendirter Beamten, welche nach den bestehenden Normen als Theilbeträge der Besoldungen betrachtet werden, und mit, aus dem Dienstverhältniße entspringenden Ersatzleistungen oder mit Privatforderungen nicht in Anspruch genommen werden können, die vorgedachte allerhöchste Entschließung auf die Alimentations-Gebühren suspendirter Beamten keine Anwendung finde; daher sind solche Alimentations-Gebühren als Theile der Besoldungen sowohl von der gerichtlichen Execution, als auch von jedem Verbothe befreit.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Nachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 31. Jäner 1840 Gubernial-Zahl 54.

28.

Belehrung über die Behandlung jener militärpflichtigen Individuen, welche bei der Recrutirung zur Stellung auf den Assentplatz berufen, aber nicht erschienen sind, so wie der wegen Selbstverstümmlung überwiesenen oder ab instantia losgesprochenen Conscribirten.

Aus dem, vom k. k. General-Commando über den Erfolg jener Verfügungen, welche aus Anlaß der bei der Recrutirung im Jahre 1838 vorgekommenen Unregelmäßigkeiten mit dem hierortigen Decrete vom 2. Juni v. J. Zahl 35648 erlassen wurden, dem k. k. Hofkriegsrathe vorgelegten Ausweise, hat die hohe Hofkanzlei ersehen, daß nicht nur eine bedeutende Zahl von Militärpflichtigen, theils ohne gegründete Ursache, theils unbefugt abwesend, abermals nicht zur Assentirung erschienen sind, sondern daß sich deren Anzahl, wenn nun die im Jahre 1839 nur aus der I. Altersclasse nicht erschienenen Individuen noch hinzugefügt werden, noch ansehnlich vermehrt habe.

Dem zu Folge, und mit Rücksicht auf die auch bei der Recrutenhebung 1839 vorgefallenen, den k. k. Kreisämtern bereits mit hierortiger Verordnung vom 9. October v. J. Zahl 68632 vorgehaltenen Unregelmäßigkeiten, hat die hohe Hofkanzlei im Einvernehmen mit dem k. k. Hofkriegsrathe unterm 10. Jäner 1840 Z. 27 anher bedeutet: daß in der Nichtbeachtung der in Bezug auf die Behandlung der unbefugt Abwesenden bestehenden Vorschriften der Obrigkeiten und Kreisämter vorzugsweise die Ursache zu suchen sey, aus welcher bei jeder Recrutirung eine so bedeutende Anzahl

urzędników i sług, albo ich krewnych; przeto wymienionego najwyższego postanowienia nie można zastosować do alimentacyj urzędników suspendowanych, które się podług istniejących przepisów uważa za część płacy, a których niewolno użyć na zapłacenie wynikających z stosunku służby ubytków; albo prywatnych pretensyj, dla tego takie alimentacyje, jako części płacy nie podpadają ani egzekucyi, ani też obciążeniu.

Co Rząd krajowy dla przestrzegania do wiadomości c. k. Urzędów cyrkułowych podaje.

Rozporządzenie gub. z dnia 31. Stycznia 1840 do l. gub. 54.

28.

Nauka, jak sobie postąpić z obowiązanymi do służby wojskowéj, których podczas rekrutacyi wezwano do stawienia się do asentunku, którzy wszelako nie stanęli, tudzież z konskrybowanymi, którym samokaléczenie dowiedziono, albo których dla braku dowodów na wolność puszczono.

Z podanego wysokiéj c. k. nadwornéj Radzie wojennéj przez c. k. jeneralną Komendę wykazu skuteczności owych rozporządzeń, które z powodu zaszłych podczas rekrutacyi w roku 1838 nieformalności dekretem gubernijalnym z dnia 2. Czerwca r. z. do liczby 35648 wydano, przekonała się c. k. Kancelaryja nadworna, że nietylko znaczna ilość obowiązanych do służby wojskowéj po części bez słusznéj przyczyny, po części nieprawnie nieobecnych, znowu do asentunku nie stanęła, lecz że liczba onych znacznie wzrosła, jeżeli się do nich tylko tych doda, którzy w roku 1839 z I. klasy wieku nie stanęli.

Z tego powodu i ze względu na zaszłe także przy naborze w roku 1839, a rozporządzeniem gubernijalném z dnia 9. Października r. z. do liczby 68632 c. k. Urzędom cyrkułowym wytknięte nieformalności, wysoka c. k. Kancelaryja nadworna, porozumiawszy się z c. k. nadworną Radą wojenną, oświadczyła pod dniem 10. Stycznia 1840 do liczby 27 Rządowi krajowemu: że niezachowanie istniejących o postępowaniu z nieprawnie nieobecnymi przepisów ze strony Zwierzchności i Urzędów cyrkułowych staje się najgłówniejszą przy-

der zur Stellung berufenen Conscribirten auf den Assentplatz nicht erscheinen, und so sich der Stellung zu entziehen suchen.

Wenn in dieser Beziehung durch das Festhalten auf die Beobachtung der provisorischen Stellungen zwar immerhin den Stellungsobrigkeiten das Mittel benommen worden ist, einzelne ihrer militärpflichtigen Unterthanen durch Ertheilung von Reisebewilligungen zu begünstigen, so genüge diese Maßregel für sich allein dennoch nicht, wenn nicht auch den wahrgenommenen Verheimlichungen mancher Militärpflichtigen von Seite der Obrigkeiten möglichst begegnet wird.

Zur Hindanhaltung dieser Unregelmäßigkeiten seyen daher die Stellungsobrigkeiten zu verhalten, über die wirklich erfolgte Vorladung der zur Stellung berufenen und nicht erschienenen Militärpflichtigen sich gegen das Kreisamt gleich nach der Recrutirung mit den Zeitungsblättern und Requisitionsschreiben auszuweisen.

Die k. k. Kreisämter haben sonach diese Nachweisung mit den denselben von Seite des Werbbezirks-Commando zugekommenen Verzeichnissen über die zur Stellung Berufenen, jedoch auf den Assentplatz nicht Erschienenen zu vergleichen, und darauf zu halten, daß keiner der Nichterschienenen von der Vorladung ausgeschlossen bleibe.

Nach Verlauf der Edictalfrist haben die Obrigkeiten den Kreisämtern wieder Verzeichnisse über die nicht erschienenen und ihre unbefugte Abwesenheit nicht gerechtfertigten Individuen einzureichen, wo sodann von den Kreisämtern gegen dieselben das Amt zu handeln ist.

Hiernach haben die k. k. Kreisämter die Obrigkeiten zu belehren, und sich für die Zukunft auf das Genaueste zu benehmen.

Zugleich werden die k. k. Kreisämter nachdrücklich angewiesenen, jene Obrigkeiten, welche bei der mit dem oberwähnten hierortigen Decrete vom 2. Juni v. J. Zahl 35648 angeordneten Nachstellung wieder mehrere Individuen ohne gegründete Ursache vorzuführen unterließen, mit aller Strenge zur Verantwortung zu ziehen.

Auch werden die k. k. Kreisämter auf die genaue Handhabung der mit dem hierortigen Decrete vom 26. Jäner 1828 Zahl 2095 ausgesprochenen Anordnung verwiesen, wornach vor jeder Recrutirung von den Stellungsobrigkeiten Ausweise über die auf den Assentplatz zu stellenden Militärpflichtigen, unter Anführung der Verhältnisse, welche davon etwa Ansprüche auf zeitliche Militärbefreiung haben, welche davon legal und welche unbefugt abwesend sind ꝛc. ꝛc., vorgelegt werden sollen, die dann von den Werbbezirks-Commanden durch Vergleichung mit den Conscriptionslisten zu prüfen sind.

czyną, dla czego przy każdym naborze tak znaczna ilość popisowych, do stawienia się powołanych, nie przychodzi do asentunku i tym sposobem usiłuje nie stanąć.

Lubo w tym względzie przez nastawanie na tymczasowe stawienie Zwierzchnościom przystawiającym zupełnie odjęto sposób ochraniania niektórych ze swoich poddanych przez udzielanie im pozwolenia do podróży, wszelako ten środek nie jest sam przez się dostatecznym, jeżeli się podług możności nie będzie zapobiegało tajeniu ze strony Zwierzchności, które już nie raz na jaw wyszło.

Aby zapobiédz tym nieformalnościom, trzeba Zwierzchności przystawiające zmusić, ażeby się przed Urzędem cyrkułowym zaraz po rekrutacyi wykazały gazetami i odezwą, że obowiązanych do służby wojskowéj, powołanych do stawienia się a nieprzybyłych, istotnie wzywały.

C. k. Urzędy cyrkułowe mają potém ten wykaz porównać z otrzymanym od werbowniczéj Komendy spisem powołanych do stawienia się a do asentunku nieprzybyłych, i baczyć na to, ażeby żadnego z niestawiących się z pozwu nie wyłączono.

Po upłynieniu czasu w pozwie zakreślonego obowiązane są Zwierzchności wykazać znowu Urzędom cyrkułowym owych, którzy nie stanęli i nieprawnéj nieobecności swojéj nie usprawiedliwili, w którymto razie daisze postępowanie do Urzędów cyrkułowych należéć będzie.

C. k. Urzędy cyrkułowe dadzą Zwierzchnościom stosowne do powyższego rozporządzenia objaśnienie i na przyszłość, jak najściśléj trzymać go się mają.

Zarazem zaleca się jak najmocniéj c. k. Urzędom cyrkułowym, ażeby owe Zwierzchności, które późniéj znowu kilku bez dostatecznéj przyczyny dostawić zaniedbały, jak to dekretem gubernijalnym z dnia 2. Czerwca r. z. do liczby 35648 nakazano, z największą surowością do odpowiedzialności pociągały.

Równie zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym ścisłe czuwanie nad dopełnieniem rozporządzenia, danego dekretem gubernijalnym z d. 26. Stycznia 1828 do liczby 2095, stanowiącego, ażeby przed każdą branką Zwierzchności przystawiające składały wykazy obowiązanych do służby wojskowéj, mających być do asentunku stawionymi, z przytoczeniem stosunków, którzy z tych mają może prawo do doczasowego od służby wojskowéj uwolnienia, którzy z nich prawnie, a którzy nieprawnie są nieobecni i t. p., a te wykazy mają Komendy werbownicze rozpoznawać, porównywając je z listą konskrypcyjną.

Mit Rücksicht auf die gemachte Wahrnehmung der häufig vorgekommenen Pfarrzeugnisse, über Rücksichtswürdigkeit der Vorgerufenen und der hierauf sich gründenden Ansprüche auf zeitliche Militärbefreiung, wodurch zeitraubende, auf das Stellungsgeschäft nachtheilig einwirkende Erhebungen herbeigeführt werden, werden die k. k. Kreisämter hiemit beauftragt, den Stellungsobrigkeiten die Bestimmungen des VI Absatzes §. 13. der gedruckten Recrutirungs-Instruction vom Jahre 1827 (Provinzial-Gesetzsammlung ex 1827 pag. 342) in Erinnerung zu bringen, und dieselben anzuweisen, diesen Bestimmungen gemäß ihre Gesuche um die zeitliche Militärbefreiung immer zur rechten Zeit, jedenfalls aber noch vor der jeweiligen Recrutirung beim Kreisamte anzubringen, wobei denselben zugleich empfohlen wird, die Ausübung des mit hierortigem Decrete vom 31. März 1837 Zahl 16894 den zur Stellung delegirten Kreiscommissären eingeräumten Befugnißes der Suspension der Stellung auf dem Assentplatze, dem Wortlaute dieses Decrets gemäß, nur auf unvorgesehene, besonders wichtige Fälle zu beschränken, nicht aber, wie es häufig geschehen, Militärpflichtige, auf unzureichende Zeugnisse oder auf mündliche Vorstellungen, als zeitlich befreit, vom Assentplatze zu entlassen, ohne daß dieser Gegenstand je wieder bei dem Kreisamte, dem eigentlich nur das Befugniß zur nachträglichen Erwirkung der zeitlichen Militärbefreiung zusteht, zur Sprache gebracht wird.

Was die wahrgenommenen, auf das Stellungsgeschäft höchst nachtheilig einwirkenden Selbstverstümmlungen betrifft, so werden die k. k. Kreisämter auf den genauen Vollzug der mit hierortigem Decrete vom 20. Mai 1826 Zahl 30408 ausgesprochenen Normalbestimmungen verwiesen, wornach nicht nur die überwiesenen Selbstverstümmler, sondern auch die der Selbstverstümmlung beinzichtigten, jedoch ab instantia losgesprochenen Conscribirten, sogleich nach erfolgtem richterlichen Spruche zum Militär gestellt werden sollen.

Jene von diesen Selbstverstümmlern, welche durch Aufbeitzen der Füsse, und durch künstliche Erzeugung von Geschwüren sich dem Militärdienste zu entziehen gesucht haben, ist ihre Absicht, durch die, gegen gewöhnliche Vergütung in Militärspitälern anzustellenden Heilungsversuche zu vereiteln.

Da übrigens die Werbbezirks-Commanden laut hierortigen Decrets vom 24. Juli 1837 Z. 44138 zur anstandslosen Assentirung der gedachten Selbstverstümmler zu jener Militär-Dienstleistung, wozu sie noch anwendbar sind, bereits angewiesen wurden, so hängt es blos von der Thätigkeit der Kreisämter ab, durch Beschleunigung der dießfalls vorschriftsmäßig voran zu gehenden Untersuchungen, den mit obigen Decreten angeordneten ausgedehnteren Maßregeln den erwünschten Erfolg zu verschaffen,

Z powodu często natrafianych zaświadczeń plebańskich, że powołany do służby wojskowéj zasługuje na wzgląd, i opartych na nich domagań się o doczasowe uwolnienie od służby wojskowéj, stających się przyczyną zwłoki i zły wpływ na przystawianie wywierających dochodzeń, nakazuje się c. k. Urzędom cyrkułowym: przypomnieć Zwierzchnościom przystawiającym przepisy ustępu VI. §. 13. drukowanéj Instrukcyi rekrutacyjnéj z roku 1827 (Zbiór Ustaw prowincyjonalnych z r. 1827 stron. 342) i zalecić im, ażeby stosownie do tych przepisów prośby swoje o doczasowe uwolnienie zawsze w czas, na każdy wypadek zaś jeszcze przed każdoczesną rekrutacyją do Urzędu cyrkułowego zanosiły, przy któréjto sposobności im się oraz zaleca, ażeby używając danéj dekretem gubernijalnym z dnia 31. Marca 1837 do liczby 16894, delegowanym do odbiérania rekrutów Komisarzom cyrkułowym mocy wstrzymania przystawy, podług brzmienia słów tegoż dekretu ograniczali się tylko na nieprzewidziane, bardzo ważne przypadki, nie zaś, jak się często trafiało, obowiązanych do służby wojskowéj na zaświadczenie niedostateczne, albo na ustne przedstawienie, jako do czasu uwolnionych puszczali od asentunku, nierobiąc już o tém nigdy by najmniejszéj wzmianki w Urzędzie cyrkułowym, któremu właściwie dane jest tylko prawo następnego wpływu na doczasowe uwolnienie od służby wojskowéj.

Co do postrzeżonego nie raz, a na asentunek najgorszy wpływ wywiérającego samokaléczenia, zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym ścisłe zachowanie danych dekretem gubernijalnym z dnia 20. Maja 1826 do liczby 30408 przepisów, podług których nietylko przekonani o samokaléczenie, ale i o nie posądzeni, jednakże dla braku dowodów uwolnieni, zaraz po zapadłym wyroku sądowym mają być do wojska stawieni.

Dopuszczającym się samokaléczenia, którzy przez nabéjcowanie nóg i umyślne wrzody usiłowali ujść służby wojskowéj, przeszkadzać w ich zamiarze należy, oddając ich na kuracyję do szpitalu wojskowego za zwyczajne wynagrodzenie kosztów.

Gdy z resztą Komendom werbowniczym zalecono dekretem gubernijalnym z dnia 24. Lipca 1837 do liczby 44138, ażeby bez namysłu przyjmowały do wojska takich samokaleczców do owych usług wojskowych, do których jeszcze są zdatni, będzie to więc jedynie od czynności Urzędów cyrkułowych zależało, przez przyspieszenie śledztw, które podług prawa popiérwéj odbyć się mają, zapewnić pożądany skutek obszérnym w powyższym dekrecie wskazanym środkom, i

und durch die ſchnelle Abſtellung der abgeurtheilten oder ab instantia losgeſprochenen Individuen die Ueberzeugung herzuſtellen, daß durch die Selbſtverſtümmlung die beabſichtigte Befreiung vom Militärſtande nicht erreicht werden könne.

Ueberhaupt werden die k. k. Kreisämter noch angewieſen, alle wie immer vorkommenden Unregelmäßigkeiten und Willkührlichkeiten von Seite der Dominien und Stellungs-Obrigkeiten auf das Strengſte zu ahnden, weil nur hiedurch den auffallenden Gebrechen ein Ziel geſetzt werden kann.

Endlich wird den k. k. Kreisämtern zur ſtrengſten Pflicht gemacht, zu dem wichtigen Acte der Recrutirung, der beſtehenden Vorſchrift gemäß, ohne ganz beſondere unabwendbare Hinderniſſe, um ſo mehr nur Kreiscommiſſäre zu delegiren, als nur letztere, mit den dießfalls beſtehenden Vorſchriften genau bekannt, in der Lage ſeyn können, den bei dem Recrutirungsgeſchäfte ſich ergebenden Anſtänden und Unregelmäßigkeiten gehörig zu begegnen, und die etwa erhoben werdenden Befreiungsanſprüche befriedigend zu würdigen.

Gubernial-Verordnung vom 1. Februar 1840 Gubernial-Zahl 6020.

29.

Die Ueberreichung und Erledigung der Alters-Diſpensgeſuche, Behufs der Aufnahme von Schülern in die I. Grammaticalclaſſe betreffend.

In Folge einer allerhöchſten Entſchließung Seiner Majeſtät vom 7. December 1839, hat die hohe Studien-Hofcommiſſion mit dem Decrete vom 28. December v. J. Zahl 8467 verordnet, dafür zu ſorgen, daß die Alters-Diſpensgeſuche noch vor Beginn jeden Schuljahres ihrer Erledigung zugeführt werden, daher, in ſofern ſelbe die hochortige oder allerhöchſte Diſpens erheiſchen, gleichfalls ohne allen Verzug in Verhandlung genommen, und mit möglichſter Beſchleunigung vorgelegt werden, damit ſie noch vor oder gleich mit Beginn des Schuljahres ihre Erledigung erlangen können.

Dieſem zu Folge wird den Gymnaſial-Studien-Directoraten aufgetragen, die bei denſelben einlangenden dießfälligen Geſuche, in ſofern ſie zu dem Wirkungskreiſe derſelben gehören, ſogleich zu erledigen, widrigens aber ohne Verzug vorzulegen.

Jedes derlei Geſuch, das nach Verlauf des erſten Monats des Schuljahres überreicht werden ſollte, wird ohneweiters zurückgewieſen werden.

Gubernial-Verordnung vom 4. Februar 1840 Gubernial-Zahl 5514.

przez spieszne oddanie do wojska osądzonych, albo dla braku dowodów na wolność puszczonych pokazać (przekonać), że przez samokaléczenie nie można, jak sobie zamierzono, uwolnić się od służby wojskowéj.

W ogólności zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym, ażeby wszelkie nieformalności i dowolności ze strony dominiów i Zwierzchności przystawiających jak najsurowiéj karały, tym bowiem tylko sposobem będzie można bijącym w oczy niedostatecznościom tamę położyć.

Z resztą poczytuje się to c. k. Urzędom cyrkułowym za szczególny obowiązek, do tak ważnego aktu rekrutacyi w myśl istniejących przepisów bez bardzo ważnych i uchylić się niedających przeszkód, témbardziéj tylko samych Komisarzów cyrkułowych delegować, ile że tylko ci, będąc z istniejącémi przepisami obeznani, potrafią mogącym zachodzić przy rekrutacyi trudnościom i nieformalnościom należycie zaradzić, i wniesione może domagania się o uwolnienie godnie ocenić.

Rozporządzenie gub. z dnia 1. Lutego 1840 do l. gub. 6

29.

Podawanie i rezolwowanie próśb o dyspensę na wiek w zamiarze, aby uczniowie mogli być przyjętymi do Iszéj gramatykalnéj klasy.

W skutek najwyższego postanowienia Jego c. k. Mości z d. 7. Grudnia 1839, nakazała wysoka c. k. nadworna Komisyja nauk dekretem z dnia 28. Grudnia r. z. do liczby 8467 starać się o to, ażeby prośby o dyspensę na wiek jeszcze przed zaczęciem się roku szkolnego do zrezolwowania doprowadzone były, a więc, jeżeli wymagają wysokiéj albo najwyższéj dyspensy, także bez zwłoki pod rozpoznanie wzięte i ile możności jak najspieszniéj przedłożone były, ażeby jeszcze przed zaczęciem się a przynajmniéj z nastaniem roku szkolnego mogły być zrezolwowane.

W skutek tego nakazuje Rząd krajowy Dyrektoratom szkół gimnazyjalnych, ażeby podane do nich prośby, jak dalece do zakresu ich działalności należą, zaraz rezolwowały, w przeciwnym zaś razie czémprędzéj je Rządowi krajowemu przesełały.

Każda taka prośba, którąby po upłynieniu piérwszego miesiąca podano, będzie bez względu odrzucona.

Rozporządzenie gub. z d. 4. Lutego 1840 do liczby gub. 5514.

30.

Daß das Stadt- und Landrecht zu Görz über die Bewohner der Bezirke Monastero, Monfalcone und Duino, und das Mercantil- und Wechſelgericht zu Trieſt, über jene des Bezirkes Pirano die Gerichtsbarkeit in Mercantil- und Wechſelſachen ausſchließend auszuüben haben.

Seine k. k. Majeſtät haben über allerunterthänigſten Vortrag der k. k. oberſten Juſtizſtelle mit allerhöchſter Entſchließung vom 16. November 1839 zu erklären geruhet, daß das Stadt- und Landrecht zu Görz über die Bewohner der Bezirke Monastero, Monfalcone und Duino, und das Mercantil- und Wechſelgericht zu Trieſt über jene des Bezirkes Pirano die Gerichtsbarkeit in Merkantil- und Wechſelſachen ausſchließend auszuüben haben.

Welches in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 12. December 1839 Z. 38209 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 5. Februar 1840 Gubernial-Zahl 816.

31.

Vorſchrift in Abſicht auf die Zuſammenſtellung der zu den Total-Ueberſichten über den Zuſtand der Convicte dienlichen Hauptberichte.

Da die jährlichen Hauptberichte über den Zuſtand der Convicte noch immer nicht überall mit der zur Zuſammenſtellung der Total-Ueberſichten erforderlichen Gleichförmigkeit und Genauigkeit erſtattet werden, ſo hat die hohe Studien-Hofcommiſſion mit dem hohen Decrete vom 25. December 1839 Zahl 8761-2563 zur allgemeinen Richtſchnur hiebei Folgendes feſtgeſetzt:

1. Jede Jahreseingabe iſt mit der früheren zu vergleichen, und es ſind die Urſachen jeder eingetretenen Veränderung anzuführen.

2. Waiſen-, Blinden- und Taubſtummen-Anſtalten ſind in dieſe Zuſtandsberichte nicht einzubeziehen, da Waiſeninſtitute eigentlich Verſorgungs-Anſtalten ſind, über die beiden letzteren Inſtitute aber abgeſonderte jährliche Zuſtandsberichte zu erſtatten ſind. Kleinkinder-Bewahrungs-Anſtalten ſind in dieſe Ueberſichten ebenfalls nicht aufzunehmen.

3. Die Zahl der Lehrer der Convicte iſt in den Hauptberichten anzuführen, und in ſofern die Convictoren den Unterricht ander-

30.

Sąd miejski i szlachecki w Gorycyi ma nad mieszkańcami obwodów Monastero, Monfalcone i Duino, a Sąd handlowy i wekslowy w Tryjeście nad mieszkańcami obwodu Pirano, wykonywać wyłącznie sądownictwo w rzeczach handlu i wekslów.

Jego c. k. Mość raczył, na najpokorniejsze przedłożenie c. k. najwyższego Trybunału Sprawiedliwości, najwyższą uchwałą z dnia 16. Listopada 1839 zadeklarować: że Sąd miejski i szlachecki w Gorycyi, nad mieszkańcami obwodów Monastero, Monfalcone i Duino, a Sąd handlowy i wekslowy w Tryjeście, nad mieszkańcami obwodu Pirano, wykonywać ma wyłącznie sądownictwo w rzeczach handlu i wekslów.

Co w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 12. Grudnia 1839 do liczby 38209, do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z dnia 5. Lutego 1840 do liczby gub. 816.

31.

Jak powinny być ułożone roczne główne sprawozdania o stanie konwiktów, ażeby mogły służyć do ułożenia z nich wykazów ogółowych.

Ponieważ dotąd jeszcze nie wszędzie układają roczne główne sprawozdania o stanie konwiktu z potrzebną do ułożenia z nich wykazów ogółowych jednostajnością i dokładnością, przeto wysoka nadworna Komisyja naukowa dała dekretem z dnia 25. Grudnia 1839 do liczby 8761-2563 następujące w tym względzie prawidła:

1. Każde roczne podanie należy porównać z poprzedniczém, i przytoczyć przyczynę zaszłéj zmiany.

2. O zakładach dla sierót, ślepych i głuchoniemych nie wspominać w tych sprawozdaniach, albowiem zakłady dla sierót są właściwie zakładami dobroczynności, o tych zaś obu zakładach mają być podawane osobne roczne sprawozdania. Zakłady do strzeżenia małych dzieci nie należą także do tych wykazów.

3. Liczbę nauczycielów konwiktu należy podać w głównem sprawozdaniu, i, jeżeli konwiktorowie pobierają naukę

wärts angeſtellter Lehrer genießen, ſolches ebenfalls erſichtlich zu machen. Ingleichen iſt der Stand des Erziehungs-, Verwaltungs- und Sanitäts-Perſonals wie auch der Dienerſchaft numeriſch anzuführen.

4. Die Zahl der Zahlenden und die der Stiftszöglinge und die jährlichen Geſammtkoſten jedes Convictes ſind genau auszuweiſen. Endlich iſt.

5. in der Anmerkungs-Colonne erſichtlich zu machen, bis zu welchem Studienzweige die Convictoren in dem Convicte verbleiben.

Wovon ſämmtliche lat. Conſiſtorien und die Superintendentur zur genaueſten Darnachachtung mit Bezug auf den hierortigen Erlaß vom 12. Mai 1838 Zahl 29066 mit dem Auftrage in die Kenntniß geſetzt werden, die Ausweiſe über die Convicte künftig in zwei Exemplarien in dem vorgeſchriebenen Termine vorzulegen.

Gubernial-Verordnung vom 5. Februar 1840 Gubernial-Zahl 4028.

32.

Bemeſſung und Einbringung der Stämpelgebühren bei Contracten der k. k. Militär-Monturs-Commiſſionen.

In der Anlage wird denſelben eine mit dem Decrete der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 11. November 1839 Z. 46840-4473 herabgelangte Abſchrift .|· der von dem k. k. Hofkriegsrathe, im Einverſtändniße mit der k. k. allgemeinen Hofkammer, an die General-Militär-Commanden in Böhmen, Mähren, Galizien, Nieder-Oeſterreich, Illyrien und Inner-Oeſterreich erlaſſenen Circular-Verordnung vom 10. October 1839 Zahl 4117 lit. E., in Betreff der Bemeſſung und Hereinbringung der Stämpelgebühr bei Contracten der denſelben unterſtehenden Monturs-Commiſſionen, zur Wiſſenſchaft und deren Ueberwachung mit dem Bemerken zugeſendet, daß die in dem Reſcripte berufenen früheren Beſtimmungen der hofkriegsräthlichen Reſcripte vom 9. Juni 1819 Zahl 3214 lit. E. und vom 3 September 1824 Zahl 4018 lit. A., in Folge der an den k. k. Hofkriegsrath gerichteten Zuſchriften der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 5. Mai 1819 Z. 18262-1382 und 19. Auguſt 1824 Zahl 31764-2397, welche in der Schwarz'ſchen Sammlung der Stämpelvorſchriften sub Nro. 627 und 839 vorkommen, erlaſſen worden ſind.

Verordnung der k. k. vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 29. December 1839 Zahl 38519, an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Erledigung vom 7. Februar 1840 Gubernial-Zahl 4291.

od nauczycielów gdzieindziéj umieszczonych, także i to wykazać. Niemniéj wykazać liczebnie stan osób do wychowywania, zarządu i léczenia użytych, jako też i sług.

4. Liczba wychowańców płacących i funduszowych, to samo wydatki ogólne każdego konwiktu mają być dokładnie podane. Nakoniec

5. w rubryce uwag wyrazić należy, aż do których nauk mają konwiktorowie w konwikcie pozostać.

O czém Rząd krajowy, odnosząc się do swego rozporządzenia z dnia 12. Maja 1838 do liczby 29066, uwiadamia wszystkie Konsystorze obrz. łac. i Superintendenturę, zalecając im jak najściślejsze niniejszego rozporządzenia zachowanie, z tym dodatkiem, ażeby na przyszłość wykazy o konwiktach w dwóch egzemplarzach w przepisanym terminie przesyłały.

Rozporządzenie gub. z dnia 5. Lutego 1840 do l. gub. 4028.

32.

Wymiar i pobór należności stęplowych przy ugodach c. k. wojskowych Komisyj mondurowych.

W załączeniu odbiorą c. k. kameralne Administracyje obwodowe nadesłaną dekretem c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 11. Listopada 1839 do liczby 46840-4473 kopiją wydanego przez c. k. nadworną Radę wojenną w porozumieniu z c. k. powszechną Kamerą nadworną do jeneralnych Komend wojskowych w Czechach, Morawie, Galicyi, Dolnéj Austryi, Iliryi i Austryi środkowéj rozporządzenia z d. 10. Października 1839 do liczby 4117 lit. E. o wymiarze i poborze należności stęplowych przy kontraktach podwładnych im Komisyj mondurowych, w celu czuwania nad zachowywaniem onego; zarazem robi się tutaj uwagę, że wymienione w reskrypcie dawniejsze przepisy reskryptów nadwornéj Rady wojennéj z dnia 9. Czerwca 1819 do liczby 3214 lit. E. i z dnia 3. Września 1824 do liczby 4018 lit. A., w skutek zrobionych do c. k. Rady wojennéj odezw c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 5. Maja 1819 do liczby 18262-1382 i 19. Sierpnia 1824 do liczby 31764-2397, zawarte w Zbiorze Ustaw stęplowych pod l. 627 i 839, zniesione zostały.

Rozporządzenie c. k. połączonéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 29. Grudnia 1839 do liczby 38519, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych.

Ogłoszenie gub. z dnia 7. Lutego 1840 do liczby gub. 4291.

Circular-Verordnung des k. k. Hofkriegsrathes vom 10. October 1839 lit. E. Z. 4117, an die k. k. General-Commanden in Böhmen, Mähren, Galizien, Nieder-Oesterreich, dann Illyrien und Inner-Oesterreich.

Die wegen Bemessung der Stämpelgebühr bei Militär-Contracten mit dem Rescripte vom 9. Juni 1819 E. Zahl 3214 erlassene Vorschrift hat sich bisher in Bezug auf die Leistungs- und Lieferungs-Contracte der Monturs-Commissionen, in sofern als unzureichend, den Vortheil der Gefälle zu wahren, gezeigt, weil von den Monturs-Commissionen die Quantität des zu liefernden Gegenstandes, mithin auch der Verdienstbetrag, im Voraus nicht immer genau ermittelt und angegeben werden kann.

Um diesem Uebelstande zu begegnen, und in der Absicht, dem Aerar so wie den Lieferanten in der richtigen Bemessung der Stämpelgebühr eine größere Sicherheit zu verschaffen, und das bestehende Stämpelgesetz in genaue Erfüllung zu bringen, findet der Hofkriegsrath, im Einverständniße mit der k. k. allgemeinen Hofkammer, die Bestimmungen des damals nur für Subarrendirungs-Contracte erlassenen Rescriptes vom 3. September 1824 A. Zahl 4018, künftig auch auf die der Stämpelpflicht unterliegenden Contracte der Monturs-Commissionen zu Prag, Brünn, Jaroslau, Stockerau und Gräz auszudehnen.

Es haben demnach, um zu ersehen, ob der angewendete Stämpel zureicht oder nicht, diese Monturs-Commissionen von nun an bei der letzten Lieferung auf solche der Stämpelpflicht unterliegende Leistungs- und Lieferungs-Contracte den Gesammt-Verdienst und die darauf entfallende Stämpelgebühr zu berechnen, wo sodann der gegen den angewendeten Contractstämpel entfallende Differenzbetrag nach Umständen entweder von dem Gefälle zurückzuvergüten, oder von den Lieferanten hereinzubringen, an die Gefällen-Landesbehörde abzuführen, und auf die darüber erhaltene Quittung von der Monturs-Commission in der Ausgabe zu verrechnen ist.

Die genannten Monturs-Commissionen, welche in den genannten Rechnungen vom Anbeginne des Militärjahres 1840 die Einbringung der in Rede stehenden Stämpel-Differenz verabsäumen, bleiben dem Aerar für den Fall der Uneinbringlichkeit von dem Contrahenten in Subsidium ersatzpflichtig.

Wovon das General-Commando zur Wissenschaft und Darnachachtung, und um hiernach die nöthige Weisung an die unterstehenden Monturs-Commissionen zu erlassen, in Kenntniß gesetzt wird.

Rozporządzenie c. k. nadwornéj Rady wojennéj z dnia 10. Października 1839 lit. E. do l. 4117, do c. k. jeneralnych Komend w Czechach, Morawie, Galicyi, Dolnéj Austryi, Iliryi i Austryi środkowéj.

Dany reskryptem z dnia 9. Czerwca 1819 E. do l. 3214 przepis wymiaru należności stęplowych przy kontraktach wojskowych okazał się dotychczas co do kontraktów Komisyi mondurowéj o czynienie lub o dostawę niedostatecznym do zapewnienia korzyści dochodowych, z powodu, iż Komisyja mondurowa nie zawsze może naprzód dokładnie obliczyć i podać ilość mającego się dostawić przedmiotu.

Aby uchylić tę niedogodność, i tak Skarbowi, jako też liwerantom pod względem słusznego wymiaru należności stęplowych większą dać pewność, i istniejące Ustawy o stęplu w ścisłém utrzymać przestrzeganiu, nadworna Rada wojenna, porozumiawszy się z c. k. powszechną Kamerą nadworną, uznała potrzebę rozciągnąć dany w ówczas tylko dla kontraktów dzierżawnych reskrypt z dnia 3. Września 1824 A. do liczby 4018, na przyszłość także do podpadających stęplowi kontraktów Komisyj mondurowych w Pradze, Bernie, Jarosławiu, Stokerawie i Gracu.

Aby więc można było wiedzieć, czy użyty stępel jest dostateczny, lub nie, mają Komisyje mondurowe odtąd przy ostatniéj dostawie na takie stęplowi podpadające kontrakty o robotę lub dostawę obliczyć całkowity zysk i przypadającą podług tego należność stęplową, poczém Komisyja mondurowa kwotę, o którą się różni użyty stępel kontraktowy, podług okoliczności albo z dochodu zwróci, albo też od liweranta pobierze, do Administracyi dochodów skarbowych odeszle, i na odebrany na to kwit między wydatkami zapisze.

Wymienione Komisyje mondurowe, któreby w wspomnianych tutaj rachunkach z nastaniem roku wojskowego 1840 zaniedbały pobrać w mowie będący niedobór stęplowy, stają się in subsidium Skarbowi odpowiedzialnémi, gdyby go od kontrahenta odzyskać nie było można.

O czém uwiadamia się jeneralną Komendę, aby nad zachowaniem tego przepisu czuwała, i stosowne wydała do podwładnych sobie Komisyj mondurowych rozporządzenie.

33.

Verſetzung des Rzeszower Weg- und Brückenmauth-Schrankens.

Das k. k. Landesgubernium hat einverſtändlich mit der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung beſchloſſen, daß der Rzeszower Weg- und Brückenmauth-Schranken an die Einmündung der Tyczyner Kreisſtraſſe in die Commercial-Hauptſtraſſe verſetzt, und daſelbſt zwei neben einander ſtehende, und einen Winkel bildende Schranken errichtet werden, von welchen der eine die Commercial-Hauptſtraſſe, der andere hingegen die Einmündung der Tyczyner Kreisſtraſſe in dieſelbe abzuſperren haben wird.

Bei dem erſten werden die von Rzeszow in der Richtung nach Łańcut, oder umgekehrt ziehenden Partheien die Weg- und Brückenmauth, bei dem anderen aber die von Tyczyn in der Richtung nach Rzeszow oder umgekehrt fahrenden Partheien nur die Brückenmauth, und die von Tyczyn in der Richtung nach Łańcut und umgekehrt fahrenden Partheien nur die Wegmauth zu bezahlen haben.

Welches zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht wird, daß die Einhebung der Mauthgebühren bei den gedachten Weg- und Brückenmauth-Schranken, in der oben angedeuteten Art mit dem 15. März 1840 zu beginnen habe.

Gubernial-Kundmachung vom 8. Februar 1840 Gubernial-Zahl 8463.

34.

Eidesformel für die obrigkeitlichen Steuer-Einnehmer.

Im Nachhange zu der Verordnung vom 16. Mai 1817 Zahl 22734, wird den k. k. Kreisämtern die im Grunde hohen Hofkanzlei-Decretes vom 18. Jäner l. J. Zahl 39026 abgeänderte Eidesformel .|· für die Steuer-Einnehmer hierneben mitgetheilt.

Gubernial-Verordnung vom 11. Februar 1840 Gubernial-Zahl 6668.

.|·

Eidesformel.

Ich ſchwöre zu Gott dem Allmächtigen, daß ich das mir von der Herrſchaft N. N. anvertraute Amt der Einhebung der landesfürſtlichen Steuern genau nach den allerhöchſten Verordnungen verwalten, die eingehobenen Steuerbeträge in einer beſonderen Caſſe getreu verwahren, und davon keinen auch noch ſo unbe-

33.

Przeniesienie rzeszowskiéj rogatki drogowéj i mostowéj.

C. k. Rząd krajowy, porozumiawszy się z c. k. Administracyją dochodów skarbowych, uchwalił, ażeby rzeszowska rogatka drogowa i mostowa była przeniesiona na miejsce, gdzie się tyczyński gościniec cyrkularny łączy z głównym gościńcem handlowym, i ażeby tam wystawiono dwie obok siebie rogatki w kąt, z których jedna ma zamykać główny gościniec handlowy, a druga ujście tyczyńskiego gościńca do głównego gościńca handlowego.

Na piérwszéj opłacać będą jadący w kierunku z Rzeszowa do Łańcuta albo odwrotnie drogowe i mostowe, na drugiéj zaś jadący z Tyczyna ku Rzeszowu albo odwrotnie tylko mostowe, a jadący z Tyczyna ku Łańcutowi albo odwrotnie tylko drogowe.

Co się do powszechnéj wiadomości z tym dodatkiem podaje, że pobór myta na wymienionych rogatkach drogowych i mostowych w sposób powyżéj wytknięty zacznie się dnia 15. Marca 1840.

Obwieszczenie gub. z d. 8. Lutego 1840 do liczby gub. 8463.

34.

Rota przysięgi dla dominikalnych poborców podatków.

W dodatku do rozporządzenia z dnia 16. Maja 1817 do liczby 22734, udziela się w załączeniu .|· c. k. Urzędom cyrkułowym stosownie do dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z d. 18. Stycznia r. b. do liczby 39026, odmienioną rotę przysięgi dla dominikalnych poborców podatków.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Lutego 1840 do l. gub. 6668.

.|·

Rota przysięgi.

Przysięgam Bogu wszechmogącemu, że powierzonym mi od Państwa N. N. urzędem pobiérania podatków monarchicznych będę ściśle podług najwyższych rozporządzeń zawiadywał, pobrane kwoty podatkowe w osobnéj kasie wiernie przechowywał, i z nich nic a nic z pańskiémi dochodami pieniężnémi,

deutenden Betrag mit den herrschaftlichen Rentgeldern, oder anderen Cassen vermischen, noch auf irgend eine Art verwenden werde, als nur diese Steuergelder in den bestimmten Fristen an die betreffende Staatscasse abzuführen. So wahr mir Gott helfe!

35.

Ueber von Partheien an die Stadtcasse eingezahlte Geldbeträge müssen Gegenscheine beigebracht, und damit jede Geldpost in den Stadtcasse-Rechnungen legalisirt werden.

Es hat sich bei einer Stadtcasse, bei welcher die neue, mit der Gubernial-Verordnung vom 14. April 1837 Zahl 3768 hinausgegebene Casse-Instruction in Wirksamkeit getreten ist, der Fall ergeben, daß von den Partheien über die an die Stadtcasse eingezahlten Beträge keine Gegenscheine beigebracht wurden, weil die Cassebeamten der Meinung waren, daß die Abforderung der Gegenscheine mit der neuen Casse-Instruction nicht angeordnet worden sey.

Obschon diese Meinung ganz irrig ist, da in dem §. 4. der neuen Instruction I. unter den von den Partheien beizubringenden, von den Cassebeamten zu prüfenden Documenten ausdrücklich die Gegenscheine benannt sind, so wird doch zur Vermeidung aller Anstände oder irrigen Meinungen hiemit ausdrücklich bestimmt, daß jede Geldpost, die nicht mittelst einer Durchführung, sondern durch bare Einzahlung der Partheien in Empfang kömmt, und worüber also auch eine Quittung von der Stadtcasse ausgestellt wird, stets mit dem von der Parthei in dem gedruckten Quittungsbuche unterfertigten Gegenscheine legalisirt werden müsse, und daß jede Post, die nicht mit einem Gegenscheine belegt ist, den Stadtcassebeamten bis zur Beibringung des Gegenscheines bei der Rechnungs-Censur zu beanständen ist, wofür sowohl der Ausschuß als der Magistrat verantwortlich bleibt.

Wovon die k. k. Kreisämter sämmtliche Magistrate, Kämmereien und Cassen, und bei jenen Städten, deren Rechnungen von den Ausschüssen censurirt werden, auch die Ausschüsse in Kenntniß zu setzen haben.

Gubernial-Verordnung vom 12. Februar 1840 Gubernial-Zahl 2510.

albo z innémi kasami nie będę mieszał, ani też jakimbądź sposobem na co używał, tylko te pieniądze podatkowe będę w przepisanych terminach do właściwéj Kasy skarbowéj odwoził. Tak mi Boże dopomóż!

35.

Osoby prywatne mają do kwot, które Kasom miejskim zapłaciły, dołączyć kontrakwity, a każda pozycyja w rachunkach Kas miejskich musi być takim kontrakwitem stwierdzona.

Zdarzyło się w pewnéj Kasie miejskiéj, w któréj nowa, rozporządzeniem gubernijalném z dnia 14. Kwietnia 1837 do liczby 3768, wydana Instrukcyja dla Kas, weszła w wykonanie, że strony prywatne na zapłacone Kasie miejskiéj kwoty nie składały kontrakwitów, ponieważ urzędnicy kasowi mniemali, iż nowa Instrukcyja dla Kas nie każe żądać kontrakwitów.

Chociaż takie mniemanie zupełnie jest błędne, gdyż §. 4. nowéj Instrukcyi I. pomiędzy dokumentami, które strona ma złożyć, a urzędnik kasowy rozpoznać, wymienia wyraźnie kontrakwity, jednakże Rząd krajowy chcąc zapobiédz wszelkim trudnościom i błędnym zdaniom, oświadcza wyraźnie, że każda pozycyja pieniężna, która nie przez przeprowadzenie, lecz przez pobór gotowizny od stron wpłynęła, a którą więc Kasa miejska zakwituje, musi być zawsze stwierdzoną kontrakwitem, podpisanym przez stronę w księdze kwitowéj, i że każda kontrakwitem nieudowodniona pozycyja dopóty nie ma być przy sprawdzaniu rachunków przepuszczona, dopóki urzędnik kasowy nie złoży kontrakwitu, za co tak Wydział miejski, jako też Magistrat jest odpowiedzialnym.

O czém c. k. Urzędy cyrkułowe uwiadomią wszystkie Magistraty, Kameraryje i Kasy miejskie, a w owych miastach, gdzie Wydział sprawdza rachunki, także Wydziały miejskie.

Rozporządzenie gub. z d. 12. Lutego 1840 do liczby gub. 2510.

36.

Behandlung der am 1. Februar 1840 in der Serie 453 verlosten böhmisch-ständischen Aerarial-Obligationen zu fünf und zu vier Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 1. d. M. wird mit Beziehung auf die Circular-Verordnung vom 29. November 1829 Zahl 8345 Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die fünfpercentigen böhmisch-ständischen Aerarial-Obligationen, welche in die am 1. Februar 1840 verloste Serie 453 von Nummer 1018 bis einschließig Nummer 1702 eingetheilt sind, werden an die Gläubiger im Nennwerthe des Capitals bar in Conv. Münze zurückbezahlt, dagegen ist der in dieser Serie begriffene zwei und dreißigste Theil der vierpercentigen böhmisch-ständischen Aerarial-Obligation Nummer 164856 nach den Bestimmungen des allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 zu behandeln.

§. 2.

Die Auszahlung der verlosten fünfpercentigen Capitalien beginnt am 1. April 1840, und wird von der böhmisch-ständischen Aerarial-Creditscasse in Prag geleistet, bei welcher die verlosten Obligationen einzureichen sind.

§. 3.

Mit der Zurückzahlung des Capitals werden zugleich die darauf haftenden Interessen, und zwar bis 1. Februar d. J. zu zwei und einhalb Percent in Wiener Währung, für die Monate Februar und März 1840 hingegen die ursprünglichen Zinsen zu fünf Percent in Conv. Münze berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beschlag, ein Verboth oder sonst eine Vormerkung haftet, ist vor der Capitals-Auszahlung von der Behörde, welche den Beschlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu bewirken.

§. 5.

Bei der Capitals-Auszahlung von Obligationen, welche auf Fonde, Kirchen, Klöster, Stiftungen, öffentliche Institute und andere Körperschaften lauten, finden jene Vorschriften ihre Anwendung, welche bei der Umschreibung von derlei Obligationen befolgt werden müssen.

§. 6.

Den Besitzern solcher Obligationen, deren Verzinsung auf eine andere Creditscasse übertragen ist, steht es frei, die Capitals-

36.

Postępowanie z pięcio- i cztéro-procentowémi obligacyjami skarbowémi Stanów czeskich, dnia 1. Lutego 1840 w rzędzie 453 wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 1. b. m., a z odniesieniem się do okólnika z dnia 29. Listopada 1829 do liczby 8345, czyni się wiadomo, co następuje:

§. 1.

Pięcioprocentowe obligacyje skarbowe Stanów czeskich, umieszczone w rzędzie 453, dnia 1. Lutego 1840 wylosowanym, zacząwszy od liczby 1018 aż włącznie do liczby 1702, będą wierzycielom w wartości imiennéj kapitału gotowizną w monecie konwencyjnéj wypłacone; z objętą zaś tym rzędem trzydziestą i drugą częścią cztéroprocentowéj obligacyi skarbowéj Stanów czeskich pod numerem 164856, postąpi się podług przepisów najwyższego Patentu z dnia 21. Marca 1818.

§. 2.

Wypłata wylosowanych pięcioprocentowych kapitałów zaczyna się dnia 1. Kwietnia 1840, a uiszczona będzie przez skarbową Kasę kredytową Stanów czeskich w Pradze, do któréj obligacyje wylosowane podawać należy.

§. 3.

Przy wypłacie kapitału wypłacone będą zarazem i prowizyje na nim ciążące, a to do 1. Lutego r. b. po półtrzecia procentu w walucie wiédeńskiéj, zaś za miesiące Luty i Marzec 1840 prowizyje piérwiastkowe po pięć procentu w monecie konwencyjnéj.

§. 4.

Co do obligacyj, na których cięży sekwestracyja, kondykcyja, lub jaka inna prenotacyja, to zniesienie onych ma być przed wypłatą kapitału w téj Instancyi wyjednane, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję nakazała.

§. 5.

Przy wypłacie kapitałów obligacyj, wydanych na rzecz funduszów, kościołów, klasztorów, fundacyj, zakładów publicznych i innych korporacyj, mają być owe przepisy zastosowane, które przy przeistaczaniu takich obligacyj zachowane być powinny.

§. 6.

Posiadaczom obligacyj, od których procenta wypłaca inna Kasa kredytowa, wolno wypłatę kapitału odbiérać ze skar-

Auszahlung bei der böhmisch-ständischen Aerarial-Creditscasse in Prag oder bei jener Creditscasse zu erhalten, wo sie bisher die Zinsen bezogen haben. Im letzteren Falle haben sie die verlosten Obligationen bei jener Casse einzureichen, aus welcher sie bisher die Zinsen erhoben haben.

Gubernial-Kundmachung vom 15. Februar 1840 Präsidial-Zahl 993.

37.

Die, mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 13. December 1835 Zahl 75331, den Gutspächtern eingeräumte Steuerborgung wird auf die propinationsberechtigten Branntweinerzeuger ausgedehnt.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 11. December 1839 Zahl 49551 bewilliget, daß den propinationsberechtigten Branntwein-Erzeugern, welche über die nach §. 9. des Gubernial-Kreisschreibens vom 3. October 1835 Zahl 60081 Statt findende Borgung der allgemeinen Verzehrungssteuer von den erzeugten gebrannten geistigen Flüssigkeiten noch um eine weitere Borgung nach den Bestimmungen des §. 13. des erwähnten Kreisschreibens ansuchen, dieselbe unter den Bedingungen, welche rücksichtlich der Gutspächter vorgeschrieben wurden, zugestanden werden könne.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 27. December 1839 Zahl 38436, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, ausübenden Aemter und Gefällenwach-Organe.

Gubernial-Verordnung vom 15. Februar 1840 Gubernial-Zahl 4290.

38.

Erneuerung der Vorschriften über die Ausmittlung der Meubels-Entschädigung für verheirathete Beamten bei ihrer Uebersiedelung.

Die hohe Hofkammer hat laut Decrets vom 13. Dember 1839 Zahl 43095, bei Gelegenheit eines speciellen Falles neuerdings bemerkt, daß der 3te Absatz des Uebersiedelungs-Normals vom 13. September 1804, in sofern derselbe den Maßstab der Entschädigung nach dem Unterschied, ob der Beamte nicht verehelicht, verehelicht, mit zwei oder mehr Kindern gesegnet ist, enthält, nicht in jenem Sinne aufgefaßt werde, wie dieser aus dem Inhalte der zum Grunde liegenden ausdrücklichen allerhöchsten Entschließungen

bowéj Kasy kredytowéj Stanów czeskich w Pradze, lub też z owéj Kasy kredytowéj, z któréj dotąd prowizyje pobiérali. W takim razie mają obligacyje podawać do owéj Kasy, z któréj dotąd procenta pobiérali.

Obwieszczenie gub. z dnia 15. Lutego 1840 pod l. prez. 993.

37.

Dane okólnikiem gubernijalnym z dnia 13. Grudnia 1835 do liczby 75331 dzierzawcom dóbr pozwolenie borgowania podatku konsumcyjnego, rozciąga się także na upoważnionych do propinowania, wódkę wyrabiających.

Wysoka c. k. Kamera nadworna pozwoliła dekretem z dnia 11. Grudnia 1839 do liczby 49551, ażeby wyrabiającym wódkę, a do propinowania upoważnionym osobom, które po zakredytowaniu im podług §fu 9. okólnika gubernijalnego z d. 3. Października 1835 do liczby 60081 powszechnego podatku konsumcyjnego od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych proszą o dalszy kredyt podług §fu 13. wymienionego okólnika, dawano im go pod przepisanémi dla dzierzawców dóbr warunkami.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 27. Grudnia 1839 do liczby 38436, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych, Urzędów wykonywających i osób ze straży dochodowéj.

Rozporządzenie gub. z dnia 15. Lutego 1840 pod l. gub. 4290.

38.

Odnowienie przepisów o wymierzaniu wynagrodzenia za meble urzędnikom żonatym w razie przesiedlenia ich.

Wysoka c. k. Kamera nadworna postrzegła znowu, jak się z dekretu z d. 13. Grudnia 1839 do l. 43095 okazuje, że ustęp 3ci przepisów o przesiedlaniu z dnia 13. Września 1804, o ile tenże jest skazówką w wynagradzaniu szkody w miarę tego, że urzędnik jest nieżonaty, żonaty, ma dwoje lub więcéj dzieci, nie w tym brano sensie, jaki z treści służących mu za podstawę wyraźnych najwyższych postanowień wypływa. I to uważano, że rozporządzenie wysokiéj c. k. Kamery nadwor-

hervorgeht. Auch sey vorgekommen, daß die Vorschrift der hohen Hofkammer vom 13. Juni 1828 Zahl 20330-1783, wodurch bereits hinsichtlich der Ausmittlung der Meubels-Entschädigung der richtige Sinn angedeutet wurde, nicht immer beobachtet, und bei den Verhandlungen über Uebersiedelungs-Particularien verehelichter Beamten nie darauf Rücksicht genommen werde, ob die Gattinn des übersetzten Beamten mit ihm übersiedelte oder nicht.

Aus diesem Anlaße findet die hohe Hofkammer zur Begegnung eines jeden Zweifels, und zur Beseitigung jedes, von den allerhöchst sanctionirten Grundsätzen abweichenden Verfahrens zu erklären, daß bei der Ausmittlung der Fuhrkosten-Entschädigung eben so, wie bei jener der Meubels-Entschädigung, nur jene Anzahl der Kinder angerechnet werden darf, welche der Beamte bei der Uebersiedelung mitnimmt, und daß der Beamte auch nur dann die für einen Verehelichten nach dem höhern Ausmaße entfallende Entschädigung erhalten kann, wenn er seine Frau an seinen neuen Anstellungsort kommen läßt, widrigenfalls und bis seine Frau dahin nachkömmt, ihm bloß die für einen Ledigen bestimmte Gebühr zu erfolgen ist.

Nach dieser Erläuterung sey sich genau zu achten.

Hievon werden die k. k. Kreisämter und sämmtliche Unterbehörden, bezüglich auf die Gubernial-Verordnung vom 12. August 1828 Zahl 51154 (Prov. Gesetzs. Seite 280), in die Kenntniß gesetzt, und die k. k. Provinzial-Staatsbuchhaltung angewiesen, bei der Censur der Uebersiedelungs-Particularien nicht nur auf die Zahl der mit dem Beamten übersiedelten Kinder, sondern auch auf den Umstand, ob die Gattinn mit ihm übersiedelt ist oder nicht, die geeignete Rücksicht zu nehmen.

Die gegenwärtige Vorschrift ist übrigens in Gemäßheit des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 15. v. M. Zahl 40816 auch auf die, bei allen politischen Fonds, dann ständischen und städtischen Beamten vorkommenden Fälle, anzuwenden, wornach an die Magistrate der dortigen Städte das Nöthige zu erlassen ist.

Gubernial-Verordnung vom 17. Februar 1840 Gubernial-Zahl 270.

39.

Vorgang bei Dienstesbesetzungen und bei Vorschlägen für erledigte Dienststellen.

Seine k. k. Majestät haben mittelst herabgelangten allerhöchsten Cabinetsschreibens vom 21. Jäner l. J. allergnädigst zu bestimmen geruht, daß bei Dienstesbesetzungen und bei Vorschlägen für erledigte Dienststellen hauptsächlich auf Fähigkeiten und Dien-

néj z dnia 13. Czerwca 1828 do liczby 20330-1783, którém już co do wymierzenia szkody w meblach poniesionéj wytknięto sens prawdziwy, nie zachowywa się w każdym razie, a w rozprawach nad należnościami z przesiedlenia urzędników żonatych pochodzących, nigdy nie ma się na to względu, czy żona przeniesionego urzędnika przeniesła się z mężem lub nie.

Z tego powodu wysoka c. k. Kamera nadworna, chcąc zapobiédz wątpliwościom i przeszkodzić każdemu, od najwyżéj zatwierdzonych zasad zbaczającemu postępowaniu, uznała potrzebę oświadczyć, że w wymiarze wynagrodzenia za koszta przewozowe, równie jak i za szkodę w meblach, ma się tylko owe dzieci uważać, które urzędnik przewożąc się z sobą bierze, i że urzędnik tylko wtenczas może dostać należące się żonatemu większe wynagrodzenie, jeżeli sprowadzi swoję żonę w miejsce swojego nowego umieszczenia, inaczéj i dopóki jego żona za nim nie przybędzie, nie ma mu być wypłacona tylko wyznaczona dla nieżonatych należność.

Zaleca się ściśle tego objaśnienia przestrzeganie.

O tém uwiadamia Rząd krajowy c. k. Urzędy cyrkułowe i wszystkie Instancyje podwładne, odnosząc się do rozporządzenia gubernijalnego z dnia 12. Sierpnia 1828 do liczby 51154 (Zbiór Ustaw prow stron. 280), i zaleca c. k. Izbie obrachunkowéj prowincyjonalnéj, ażeby rozpoznając rachunki z przeprowadzenia, miała należytą uwagę nietylko na to, ile dzieci, ale też, czy i żona z urzędnikiem przesiedliła się, lub nie.

Niniejsze rozporządzenie ma być z resztą podług dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 15. z. m. do liczby 40816 zastosowane także do wszystkich takich wypadków co do urzędników przy funduszach politycznych, urzędników stanowych i miejskich, o czém c. k. Urzędy cyrkułowe uwiadomią podwładne sobie Magistraty.

Rozporządzenie gub. z d. 17. Lutego 1840 do liczby gub. 270.

39.

Postępowanie przy obsadzeniu miejsc służbowych i zaleceniu na opróżnione miejsca służbowe.

Jego c. k. Mość raczył najwyższym listem gabinetowym z d. 21. Stycznia r. b. najłaskawiéj postanowić, że przy obsadzaniu miejsc służbowych i zalecaniu na opróżnione miejsca służbowe szczególnie na zdolności i znajomość służby wzgląd

steskenntniß Rücksicht zu nehmen sey, um besonders für höhere Dienstposten vollkommen geeignete und vertrauenswürdige Individuen zu erhalten.

Das höhere Dienstalter könne nur bei gleichen Fähigkeiten, gleicher Geschäftskenntniß und Vertrauenswürdigkeit eine mehrere Rücksicht gewähren.

Diese allerhöchste Anordnung wird den k. k. Kreisämtern zu Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 23. Jäner 1840 Zahl 2594 zur Darnachachtung und weitern Verfügung an die untersiehenden Magistrate bekannt gegeben.

Gubernial-Verordnung vom 17. Februar 1840 Gubernial-Zahl 8366.

40.

Erfordernisse für Gold-, Silber- und Galanterie-Arbeiter zur Erlangung ihrer Gewerbs-Ausübungs-Befugnisse.

Wiederholt vorgekommene Fälle von Uebertretungen der Puncirungs-Vorschriften und das aus der eingeleiteten Erhebung des Zustandes und Betriebes des Gewerbs der Gold- und Silberarbeiter im Lande sich herausgestellte Resultat, daß dem auffallend größeren Theile der mit Betreibung dieses Gewerbszweiges sich befassenden Individuen die dazu erforderliche Qualification fehle, indem sich dieselben mit dem laut hierortigen Decretes vom 20. März 1807 Zahl 10809 vorgeschriebenen landmünzprobieramtlichen Zeugniße, über die mit Erfolg bestandene Prüfung in Betreff des Legirens und der Feuerproben nicht auszuweisen vermögen, führen die Nothwendigkeit herbei, die in Betreff dieses Gewerbszweiges eingeschlichenen Regelwidrigkeiten abzustellen, und deren weiterem Eindringen für die Zukunft vorzubeugen.

Indem man daher zunächst auf die unterm 21. Juli 1787 Z. 20856 hinausgegebene Innungsordnung für die Gold-, Silber- und Galanterie-Arbeiter, deren Vorschriften zu handhaben sind, hinweiset, findet man insbesondere folgende Puncte zur genauen Nachachtung vorzuschreiben:

1. Den mit dem Rechte der Gewerbsverleihung betrauten Magistraten und Ortsobrigkeiten ist zur Pflicht zu machen, keinem Gold- und Silberarbeiter das Gewerbsbefugniß zu ertheilen, der nicht neben den in der bezogenen Innungsordnung vorgeschriebenen Erfordernissen sich mit dem Zeugniße des Landesmünzprobieramtes, oder einer der im Lande bestehenden Puncirungs-Substitutionen, über die mit Erfolg bestandene Prüfung aus den Puncirungs-Vorschriften, dem Legiren und dem Nadelstriche ausgewiesen hat, weil ohne dieses Zeugniß kein Individuum, auch

mieć należy, aby osobliwie na wyższe miejsca służbowe dostać zupełnie zdolne i na zaufanie zasługujące indywidua.

Starszeństwo w służbie może tylko wtenczas stać się większego względu przyczyną, jeżeli ta osoba posiada równe zdolności, równie zna służbę i na zaufanie zasługuje.

Tego najwyższego postanowienia udziela się c. k. Urzędom cyrkułowym w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 23. Stycznia 1840 do liczby 2594 dla zachowania i dania dalszego rozporządzenia podwładnym sobie Magistratom.

Rozporządzenie gub. z dnia 17. Lutego 1840 do l. gub. 8366.

40.

Własności potrzebne złotnikom, śrebrnikom i wyrabiającym rzeczy galanteryjne, do uzyskania upoważnienia do trudnienia się swojém rzemiosłem.

Kilkukrotne przekroczenia przepisów puncyrunkowych i wynikły z preprowadzonego rozpoznania stanu i sposobu zajmowania się rzemiosłem złotników i śrebrników krajowych rezultat, że znacznie większéj części tą gałęzią przemysłu trudniących się osób zbywa na potrzebnych do tego zdolnościach, ile że nie są w stanie wykazać się przepisanémi dekretem gubernijalnym z dnia 20. Marca 1807 do l. 10809, zaświadczeniami Urzędu mennicznо-probiérczego o odbytym z dobrym skutkiem popisie we względzie dosady metalicznéj i próbowania w ogniu, stały się konieczną potrzebą wykorzenienia zachodzących co do tego rzemiosła nieforemności i zaradzenia wciskaniu ich się na przyszłość.

Odwołując się więc najprzód do wydanéj pod dniem 21. Lipca 1787 do liczby 20856 dla złotników, śrebrników i rzemieślników galanteryjnych ustawy cechowéj, któréj przepisy mają być zachowywane, podaje się szczególniéj następujące punkta do ścisłego zachowania:

1. Magistratom i Zwierzchnościom miejscowym, mającym prawo upoważniania do trudnienia się rzemiosłem, zalecić należy, ażeby żadnego złotnika albo śrebrnika nie upoważniały do trudnienia się tém rzemiosłem, któryby oprócz przepisanych w wymienionéj Ustawie cechowéj własności, nie wykazał się także zaświadczeniem Urzędu mennicznо-probiérczego, albo ustanowionéj w kraju substytucyi puncyrunkowéj o odbytym z dobrym skutkiem popisie z przepisów puncyrunkowych, z dosady metalicznéj i próby na głaziku probiérskim, albo-

wenn es mit der ortsobrigkeitlichen Verleihung des Gewerbsrechtes für Gold- und Silberarbeiten versehen wäre, als hiezu gesetzlich befugt angesehen werden darf.

2. Die bis nun mit solchen Zeugnissen nicht versehenen Gewerbsleute dieser Cathegorie haben sich dieselben durch Stellung zur Prüfung entweder bei dem Landesmünzprobieramte oder bei der nächsten Puncirungs-Substitution zu erwerben, und sich darüber längstens bis Ende Juni l. J. bei dem k. k. Kreisamte auszuweisen, widrigens ihnen das Gewerbe mit Ende Juli l. J. zu sperren, und bei Betretung in weiterer Ausübung desselben gemäß den Patenten vom 14. Jäner 1775 §. 13. und 21. März 1788 §. 12. sowohl das Arbeitsgeräthe, als auch das vorgefundene Gold- und Silbermaterial abzunehmen, und für das Montan-Aerar einzuziehen ist.

3. Die Gold- und Silberarbeiter sind zu verpflichten, ihre der Puncirung unterliegenden Arbeiten zur Feinhaltsprüfung nur zu jenem Puncirungsamte oder zu jener Puncirungs-Substitution zu bringen, an welche sie ihre Namens-Puncenabdrücke eingesendet haben, und welchen sie zur Puncirung zugewiesen sind.

4. Auch die mit münzämtlichen Zeugnissen bereits versehenen Gold- und Silberarbeiter haben diese Zeugnisse dem k. k. Kreisamte in Urschrift längstens bis Ende April l. J. vorzulegen, um die Ueberzeugung von der Aechtheit derselben, und daß sie wirklich auf die Person des Producenten lauten, zu gewinnen.

5. Je nachdem die münzämtlichen Zeugnisse auf Gold- oder Silberarbeiten allein, oder auf beide zugleich ausgestellt sind, ist auch der betreffende Gewerbsmann nur zum Betriebe der einen oder der andern, oder beider zugleich als berechtigt zu betrachten, und ihm solches ausdrücklich zu bedeuten.

Hiernach haben die k. k. Kreisämter das Erforderliche ohne Aufenthalt zu veranlassen, die Evidenz über die im Kreise als gesetzlich befugt anzusehenden Gold-, Silber- und Galanterie-Arbeiter herzustellen und zu erhalten, sohin aber wegen Abstellung der diesen Vorschriften zuwiderlaufenden Mißbräuche jetzt und künftig strenge das Amt zu handeln.

Gubernial-Verordnung vom 18. Februar 1840 Gubernial-Zahl 6734.

41.

Betreffend das Verhältniß des neuen Sardinischen Civil-Gesetzbuches zu den tractatmäßigen Rechten der österreichischen Unterthanen.

Nach Inhalt des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 2. Jäner d. J. Zahl 40925-4098, hat in Folge der, zwischen der k. k. österrei-

wiem bez tego zaświadczenia nikt nie może być uważany za upoważnionego do złotnictwa albo śrebrnictwa, gdyby nawet miał na to pozwolenie Zwierzchności miejscowéj.

2. Rzemieślnicy tego rzędu, nieposiadający dotąd takiego zaświadczenia, mają się postarać o nie, stawiąc się do popisu czyto u Urzędu menniczno-probiérczego, czy też u najbliższéj substytucyi puncyrunkowéj, i wykazać się niém przed c. k. Urzędem cyrkułowym najpóźniéj do końca Czerwca r. b., w przeciwnym razie ma im być ich rzemiosło z końcem Lipca r. b. zabronione, i gdyby którego przydybano późniéj trudniącego się niém, stosownie do patentu z dnia 14. Stycznia 1775 §. 13. i 21. Marca 1788 §. 12., tak narzędzie, jako też znaleziony u niego materyjał złoty i śrebrny na skarb górniczy zabrane.

3. Złotników i śrebrników należy zobowiązać, ażeby podpadające puncyrunkowi wyroby do sprawdzenia czystości metalów oddawały do owego Urzędu puncyrunkowego, albo substytucyi puncyrunkowéj, do którego, albo do któréj oddali swoję imienną cechę puncyrunkową, i którym są co do puncyrunku poddani.

4. Także złotnicy i śrebrnicy, posiadający zaświadczenie Urzędu mennicznego, mają te zaświadczenia najpóźniéj do końca Kwietnia r. b. złożyć w oryginale c. k. Urzędowi cyrkułowemu, dla przekonania się o ich prawdziwości, niemniéj, że istotnie na osobę okazującą je są wydane.

5. W miarę tego, jak zaświadczenie Urzędu mennicznego na same tylko roboty ze złota albo śrebra, albo na obiedwie razem jest wydane, ma też rzemieślnik być uważany za upoważnionego do trudnienia się jedną albo drugą, albo też obiema razem, i to wyraźnie być oświadczoném.

Podług tego mają c. k. Urzędy cyrkułowe co potrzeba niezwłocznie przedsięwziąć, ewidencyję o mających być za upoważnionych uważanych złotnikach, śrebrnikach i robotnikach galanteryjnych nabyć i tę ewidencyję utrzymać, a więc w celu wyrugowania sprzeciwiających się tym przepisom nadużyć, teraz i na przyszłość surowo sobie postępować.

Rozporządzenie gub. z dnia 18. Lutego 1840 do l. gub. 6734.

41.

Stosunek nowych ustaw cywilnych sardyńskich do praw, poddanym austryjackim traktatami zapewnionych.

Podług dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 2. Stycznia r. b. do liczby 40925-4098, Rząd król. Sardyń-

chiſchen und der königl. ſardiniſchen Regierung gepflogenen Verhandlung die Letztere im Miniſterialwege anerkannt, und die Erklärung abgegeben, daß die Beſtimmungen des neuen ſardiniſchen Civil-Geſetzbuches hinſichtlich der Ausländer, und namentlich die Anordnungen des Artikels 28. deſſelben an den diesfälligen Rechten der k. k. öſterreichiſchen Unterthanen, welche ihnen durch die zwiſchen beiden Regierungen beſtehenden Tractate vom 4. October 1751, vom 31. Auguſt 1763 und vom 19. November 1824 ſichergeſtellt ſind, nichts ändern, noch dieſelben beſchränken können.

Welches hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 24. Februar 1840 Gubernial-Zahl 10446.

42.

Neue Medicamenten-Ordinations-Norm.

Im Anſchluße .|· wird den k. k. Kreisämtern die mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 24. December 1839 Zahl 33927 herabgelangte, in dem Wiener allgemeinen Krankenhauſe in Gebrauch ſtehende Medicamenten-Ordinationsnorm mit dem Auftrage übermittelt, dieſelbe allen dortkreiſigen öffentlich angeſtellten, ſo wie allen andern zum öffentlichen Sanitätsdienſte verwendeten Aerzten und Wundärzten, dann den ſämmtlichen Apothekern gegen eine in den Acten zu verwahrende Empfangsbeſtätigung mit dem Bedeuten ſogleich zuzuſtellen, daß hiermit die unterm 19. October 1831 Zahl 55971 und unterm 17. Juli 1838 Zahl 49081 neu aufgelegte, mit dem hierortigen Erlaße vom 28. Auguſt 1813 Zahl 30518 vorgezeichnete Medicamenten-Ordinationsnorm vollends außer Wirkſamkeit geſetzt wird, und daß außer der ihrer Aufſchrift nach lediglich »zum Gebrauche der ärztlichen Individuen, welche Findlinge behandeln«, beſtimmten, unterm 25. März 1823 Zahl 14654 bekannt gemachten Ordinationsnorm, die beiliegende, in allen öffentlichen Anſtalten, und überhaupt in allen Fällen, wo der Staatsſchatz oder irgend ein öffentlicher Fond die Medicamentenkoſten ganz oder zum Theile trägt, von nun an dem Sanitätsperſonale und den Apothekern um ſo mehr zur genauen Darnachachtung zu dienen hat, als in Hinkunft jede dieſer Norm nicht entſprechende Arzenei-Verſchreibung den ordinirenden Sanitäts-Individuen unnachſichtlich zur Erſatzleiſtung zugeſchrieben wird.

Gubernial-Verordnung vom 25. Februar 1840 Gubernial-Zahl 3977.

Ordinations-Norm,

zum Gebrauche der ärztlichen Individuen und Apotheker des k. k. allgemeinen Krankenhauses und der Bezirks-Armen-Anstalten.

	Dos. una fl.	xr.
Decoctum bardanae. Rec. Radicis bardanae Unciam unam semis, coque c. sufficiente quantitate aquae per ¼ horae. Colatura librarum duarum detur usui.		
Ita paratur Decoctum lapathi acuti.		
Decoctum corticis Chinae. Rec. corticis chinae regiae ruditer tusi unciam semis, coque in sufficiente quantitate aquae per horam. Colatura fortiter expressa librae unius detur usui.		
Decoctum corticis hippocastani. Rec. Cort. hippocastani ruditer tusi unciam unam, coque c. sufficiente quantitate aquae per ½ horam. Colatura expressa librae unius detur.		
Ita paratur Decoctum corticis quercus.		
Decoctum corticis salicis. Rec. Cort. salicis albae ruditer tusi unciam unam, coque c. sufficiente quantitate aquae per ¼ horae. Colatura expressa librae unius detur.		
Ita paratur Decoctum cort. fruct. jugland.		
Decoctum dulcamarae. Rec. Caulium dulcamarae drachmas duas, coque c. sufficiente quantitate aquae per ¼ horae. Colatura librae unius d. u.		
Ita paratur Decoct. lichenis islandici.		
Decoct. folior. saponariae. Rec. Foliorum saponariae unciam semis, coque c. sufficiente quantitate aquae per ¼ horae. Colatura expressa librae unius d. u.		
Decoctum graminis. Rec. Radicis graminis uncias tres, coque in sufficiente quantitate aquae per ½ horam. Colatura fortiter expressa librarum duarum d. u.		
Decoctum malti cum turionibus pini. Rec. Malti molendina fracti, uncias duas, Turionum pini unciam semis, coque c. sufficiente quantitate aquae per ½ horam. Colatura librarum duarum d. u.		
Decoctum ononidis. Rec. Radicis ononidis spinosae, unciam unam, coque in sufficiente quantitate aquae per ¼ horae. Colatura librarum duarum d. u.		
Decoctum polygalae. Rec. Radicis polygalae vulgaris unciam semis, coque in sufficiente quantitate aquae per ¼ horae. Colatura librae unius det. us.		
Decoctum radicis althaeae. (Decoctum emolliens). Rec. Radicis althaeae unciam semis, coque in sufficiente quantitate aquae per ¼ horae. Colatura librarum duarum d. u.		

	Dos. una	
	flr.	xr.
Decoctum salep. Rec. Radicis salep. ruditer tusae scrupulos duos, coque c. sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae. Colatura librar. duar. d. u.		
Decoctum taraxaci. (Decoctum solvens). Rec. Radicis taraxaci unciam unam, coque c. sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horam. Col librae unius fortiter expressa d. u.		
Emulsio amygdalina. (Emulsio communis). Rec. Amygdalarum dulcium decorticatarum drachmas duas, Aquae fontanae quantum satis, fiat lege artis emulsio. Colaturae librae unius adde Sachari albi, drachmam unam. Detur usui.		
Infusum amarum. Rec. Herbae absinthii —— trifolii fibrini ana drachmas duas, Infund. c sufficiente quantitate aquae fervidae per horam vase clauso, ut sit colatura unciarum octo.		
Infusum angelicae. Rec. Radicis angelicae drachmas duas, infunde c. sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{2}$ horam vase clauso. Colatura librae unius d. u.		
Ita parantur: Infusum baccarum juniperi.		
——— calami aromatici.		
Infusum florum arnicae. Rec. Florum arnicae drachmam unam, infunde c. sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{2}$ horam. Colatura librae unius d. u.		
Infusum florum chamomillae. Rec. Florum chamomillae vulgaris drachmas duas, infunde c. sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso. Colatura librae unius d. u.		

	Dos. una	
	flr.	xr.
Ita parantur: Infusum florum sambuci.		
—— herbae Menthae crispae.		
——— —— salviae.		
Infusum liquiritiae. Rec. Radicis liquiritiae conscissae drachmas duas, infunde c. sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae, ut sit colatura librae unius.		
Infusum radicis valerianae. Rec. Radicis valerianae sylvestris drachmas tres, infunde c sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso. Colatura librae unius d u.		
Ita paratur: Infusum herbae floridae millefolii.		
Infusum sennae cum sale amaro. (Potio laxans fortior). Rec. Foliorum sennae drachmas duas, infunde c. sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso. Colaturae unciarum sex adde Salis amari unciam unam. M In getheilten Gaben zu nehmen.		
Linctus gummosus. (Linctus demulcens). Rec. Mucilaginis gummi arabici drachmas sex, Syrupi simplicis drachmas duas. M.		
Mixtura gummosa. Rec. Gummi arabici drachmas duas, Sacchari albi drachmam unam, Aquae fontanae uncias sex. M.		
Mixtura juniperina. (Mixtura diuretica) Rec. Roob. juniperi Oxymellis squillit ana unciam semis, Infusi baccarum juniperi uncias sex. M.		

	Dos. una	
	flr.	xr.

Mixtura nitrosa.
Rec. Nitri puri drachmam unam,
Oxymellis simplicis unciam unam,
Aquae fontanae libram unam.
M.

Mixtura oleosa.
Rec. Olei amygdalarum recenter pressi,
Syrupi simplicis ana drachmas duas,
Mucilaginis gummi arabici
unciam semis
bene subactis adde terendo
Aquae fontanae uncias quinque.
D. u.

Mixtura sambucina.
(Mixtura diaphoretica).
Rec. Roob. sambuci unciam semis,
Infusi florum sambuci uncias sex,
Liquoris ammonii acetici
drachmam unam.
M.

Potio e sale amaro.
(Potio laxans).
Rec. Salis amari unciam unam,
Solve in aquae fontanae unciis sex.
In getheilten Gaben zu nehmen.

Potio e tartaro emetico.
(Potio emetica).
Rec. Tartari emetici grana tria,
Solve in aquae destilatae unciis tribus.
In getheilten Gaben zu nehmen.

Pulvis aluminosus.
Rec. Pulveris aluminis grana duodecim,
—— Sacchari albi
drachmam unam,
Misce, divide in doses aequales sex.

Pulvis camphoratus.
Rec. Pulveris camphorae grana tria,
—— Gummi arabici
grana duodecim,
—— Sacchari albi
drachmam unam,
M. Divide in doses aequales sex.

	Dos. una	
	flr.	xr.

Pulvis cinae cum jalapa.
(Pulvis anthelminthicus).
Rec. Pulveris seminum cinae
—— radicis jalapae
ana scrupulum unum.
M.

Pulvis corticis Chinae regiae.
Rec. Pulveris alcoholisati corticis chinae regiae drachmam unam semis.
Divide in doses aequales sex.

Pulvis gummosus.
Rec. Pulveris gummi arabici
—— sacchari albi
ana drachmam unam.
M. Divide in partes aequales sex.

Pulvis ipecacuanhae cum tartaro emetico.
(Pulvis emeticus).
Rec. Pulveris radicis ipecacuanhae
grana decem,
—— tartari emetici
granum unam.
M.

Pulvis squillae.
Rec. Pulveris squillae recentis
grana sex,
—— sacchari albi drach. unam.
M. exacte, divide in doses aequales sex.

Solutio salina.
(Mixtura salina).
Rec. Arcani duplicati unciam semis,
Solve in aquae fontanae unciis decem.
D.

Sinapismus.
Rec. Fermenti panis uncias tres,
Farinae seminis sinapis
unciam unam et semis,
Aceti vini unciam unam.
M.

Species pro cataplasmate emoliente.
Rec. Farinae secalis
—— seminis lini, ana libr. semis
M.

	Dos. una	
	fl r.	xr.
Species pro fomento aromatico. Rec. Herbae absinthii —— floridae chamomillae vulgaris ana unciam semis Conscissa misce. Auf ein Seitel Waſſer.		
Species pro fomento emolliente. Rec. Foliorum malvae —— verbasci ana unciam semis Conscissa misce. Auf ein Seitel Waſſer.		
Species pro fomento sicco. Rec. Furfuris tritici uncias quatuor, Pulveris grossi herbae floridae chamomillae vulg. —— —— florum sambuci ana unciam unam. M.		

	Dos. una	
	fl r.	xr.
Unguentum e pulvere carbonum. Rec. Axungiae porci unciam unam, Pulveris carbonum vegetabilium drachmas tres.		
Unguentum mercuriale album. Rec. Axungiae porci unciam semis, Mercurii praecipitati albi drachmam semis. Misce exactissime.		
Unguentum saturninum seu lithargyri. Rec. Unguenti simplicis drachmas sex, liquefactis admisce Aceti lithargyri drachmas duas. D.		

Zuſätze.

Da es nicht thunlich iſt, für alle einzelnen Krankheitsfälle allgemeine paſſende Arzeneiformeln zu entwerfen, ſo iſt es zwar den Aerzten und Wundärzten der obbenannten Armenanſtalten unbenommen, nach Befund des Bedürfnißes auch die übrigen in der Pharmacopea austriaca enthaltenen Körper in eigenen Magiſtralformeln zu verordnen, und es ſind vorzüglich die heroiſch wirkenden, und mit der größten Genauigkeit zu modificirenden Heilmittel, z. B. Mercurial-Präparate, Digitalis u. dgl. nach individuellen Fällen immer magiſtraliter zu verſchreiben, jedoch wird es dieſen Aerzten und Wundärzten zur beſonderen Pflicht gemacht, nicht ohne Noth theuere Arzeneien, z. B. Moschum, Castoreum, Extr. Cort. peruvian., Rheum chinense u. dgl. zu verordnen, wo ſie mit wohlfeileren und einheimiſchen Heilmitteln den nämlichen Zweck der Heilung erreichen können, und es bleibt das benannte armenärztliche Perſonale für die genaue Befolgung dieſer Anordnung ſtrenge verantwortlich.

Bei Verſchreibungen einiger oder mehrerer Pulver, ſollen die Ingredienzien nie für ein einzelnes Pulver mit dem Beiſatze: dentur tales doses etc ſondern für alle zuſammen verordnet, dieſe ganze Quantität gemiſcht, gleichförmig gepulvert, und ſodann in die erforderliche Zahl gleicher Doſen getheilt werden.

Statt der aromatiſchen deſtillirten Wäſſer ſind immer die Infusa zu verſchreiben.

Zucker darf nur zu Pulvern verwendet, Syrupi dürfen nur den Kindern und zwar nur der syr. simplex und syr. cichor. c. rheo ordinirt werden.

Beim China-Decoct, Salep-Decoct etc. iſt das Infus. Liquiritiae, welches ſonſt ſtatt Syrup zur Verſüßung der Medicamente gebraucht wird, überflüßig, und ſelbſt bei eckelhaften Arzeneien entbehrlich, weil ihr Geſchmack dadurch nicht weſentlich verbeſſert wird.

Pro Potu Communi wird Gerſte geſotten, welche nicht in der Apotheke gefaßt, und auf den Krankenſälen oder zu Hauſe gekocht wird.

Desgleichen dürfen die Cataplasmen und Fomente nicht in der Apotheke gekocht werden.

Zum gemeinen Klyſtier wird blos laues Waſſer genommen, und zum reitzenden wird Küchenſalz zugeſetzt; die ſchleimichten Klyſtiere werden mit Leinſamenöl bereitet.

Wien am 10. Jäner 1823.

ski uznał w drodze ministeryjalnéj w skutek rozpoczętych z nim przez Rząd c. k. austryjacki rozpraw, i oświadczył zarazem, iż postanowienia nowéj sardyńskiéj księgi ustaw cywilnych o cudzoziemcach, mianowicie rozporządzenie Art. 28. téjże księgi w prawach, które c. k. poddanym austryjackim zawartémi między obu Państwami traktatami z dnia 4. Października 1751, z dnia 31. Sierpnia 1763 i 19. Listopada 1824, żadnéj nie zrobią odmiany, ani też ich ograniczać nie będą.

Co Rząd krajowy niniejszém ogłasza.

Obwieszczenie gub. z dnia 24. Lutego 1840 do liczby gub. 10446.

42.

Nowe prawidła przepisywania lékarstw.

W załączeniu .|· przeséła Rząd krajowy c. k. Urzędom cyrkułowym udzielone sobie dekretem wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 24. Grudnia 1839 do liczby 33927, a w wiédeńskim szpitalu powszechnym zachowywane prawidła przepisywania lékarstw, z zaleceniem, ażeby je wszystkim, w okręgu znajdującym się skarbowym i innym do publicznego léczenia użytym lékarzom i chirurgom, tudzież wszystkim aptékarzom za rewersem, w aktach przechować się mającym, zaraz doręczyły, oświadczając im, że niniejszém znosi się całkiem wydrukowane na nowo pod dniem 19. Października 1831 do liczby 55971 i dniem 17. Lipca 1838 do liczby 49081, a rozporządzeniem gubernijalném z dnia 28. Sierpnia 1813 do liczby 30518, wskazane prawidła przepisywania lékarstw, i że oprócz owych podług napisu jedynie »do użytku lékarzów, którzy podrzutków léczą« przeznaczonych, pod d. 25. Marca 1823 do liczby 14654 ogłoszonych prawideł przepisywania lékarstw, załączone tutaj mają być we wszystkich zakładach publicznych, i w ogólności we wszystkich przypadkach, gdzie Skarb, albo jakikolwiek fundusz publiczny lékarstwa całkiem, albo poczęści płaci, odtąd przez lékarzów i aptékarzów tém ściśléj zachowywane, ile że na przyszłość za każde nie podług tych prawideł przepisane lékarstwo, przepisujący lékarz bezwzględnie do zwrócenia kosztów pociągnięty będzie.

Rozporządzenie gub. z dnia 25. Lutego 1840 do l. gub. 3977.

43.

Belehrung für die Verfaßung der ſummariſchen Stadtcaſſe-Rechnungs-Extracte.

Bei der Prüfung ſowohl der nach der neuen Rechnungs-Inſtruction verfaßten ſummariſchen Rechnungs-Extracte der größern Städte, als auch der Rechnungs-Abſchlüſſe der kleineren Städte für das Jahr 1838, haben ſich vielerlei Anſtände ergeben, welche häufige Bemerkungen der Hofbuchhaltung und der hohen Hofkanzlei herbeiführten.

Um dieſen Anſtänden zu begegnen, richtigere Arbeiten und Eingaben der Stadtcaſſen und Magiſtrate zu bewirken, und der k. k. Buchhaltung die Cenſur zu erleichtern, hat man von der Letztern die beiden mitfolgenden Belehrungen . | · verfaßen laſſen, welche den k. k. Kreisämtern mit dem Auftrage zugeſtellt werden, jene sub I. den Städten, deren Rechnungen nunmehr durch die Ausſchüſſe cenſurirt werden, jene sub II. den Städten, welche noch der Cenſur der k. k. Buchhaltung zugewieſen ſind, zur genaueſten Beobachtung hinaus zu geben; da dieſelben alles umfaſſen, was in das allgemeine einſchlägt, und die Richtigkeit und Brauchbarkeit der ſtädtiſchen Rechnungs-Eingaben im Weſentlichen zu befördern im Stande iſt.

Die k. k. Kreisämter haben dafür zu ſorgen, daß die von den Magiſtraten und Stadtkämmereien einlangenden Rechnungs-Extracte und Rechnungs-Abſchlüſſe vor deren Einſendung an die k. k. Buchhaltung durchgeſehen werden, und beſonders darauf zu halten, daß in den Rechnungs-Extracten und Rechnungs-Abſchlüſſen bei den ſchlüßlichen Empfangs- und Ausgabs-Rückſtänden, dann in den Vergleichsausweiſen bei den Differenzen gegen das Präliminare die Urſache der Activ- und Paſſiv-Rückſtände, dann der Differenzen bei jeder Rubrik gehörig beigeſetzt, und am Schluße der Vergleichsausweiſe auch die zur Durchſchnitts-Berechnung nicht gehörigen Empfänge und Ausgaben richtig ausgeſchieden ſeyen, weil gerade dieſe Puncte die meiſten Bemerkungen der k. k. Hofbuchhaltung veranlaßt haben.

Eben ſo haben die k. k. Kreisämter darauf zu ſehen, daß die zu den Rechnungs-Extracten gehörigen beſondern Ausweiſe über die Pachtzinſe von Gütern, Gründen und Gefällen, Miethzinſe von Häuſern ꝛc. gehörig beſtätigt werden, was bis nun zu ſo häufig unterlaſſen wurde.

Endlich iſt den Magiſtraten und Kämmereien zu bedeuten, daß jede offenbar ſchleuderhafte Verfaßung von Rechnungs-Eingaben an den ſchuldtragenden Beamten ernſtlich werde geahndet werden.

Gubernial-Verordnung vom 25. Februar 1840 Gubernial-Zahl 5870.

43.

Instrukcyja względem układania sumarycznych wyciągów z rachunków Kass miejskich.

Przy rozpoznawaniu wyciągów sumarycznych z rachunków miast większych, ułożonych podług nowéj Instrukcyi rachunkowéj, jako też obliczonych rachunków miast pomniejszych za rok 1838, ukazało się wiele zawad, które tak nadwornéj Izbie rachunkowéj, jako i wysokiéj nadwornéj Kancelaryi dały powód do czynienia licznych uwag.

Dla usunienia tych zawad i dokonania, aby roboty i podania Kass miejskich i Magistratów były dokładniejsze, i cenzurowanie tychże było dla c. k. Izby rachunkowéj łatwiejsze, nakazano Izbie rachunkowéj ułożyć dwie Instrukcyje tu załączone .|·, które c. k. Urzędom cyrkułowym z tém zaleceniem doséła się: aby Instrukcyja pod I. miastom, których rachunki cenzurują teraz Wydziały miejskie, Instrukcyja zaś pod II. miastom podlegającym jeszcze cenzurze c. k. Izby rachunkowéj, udzielonémi zostały; gdy obie to wszystko obéjmują, co się do powszechności odnosi i służą podaniom rachunków miast ku temu, aby co do istoty rzeczy były dokładnémi i użytecznémi.

C. k. Urzędy cyrkułowe starać się mają o to, aby wyciągi z rachunków i rachunki obliczone od Magistratów i miejskich Kameraryj, nim c. k. Izbie rachunkowéj przesłane zostaną, wprzódy były przejrzane, a szczególniéj na to mają nastawać, by w wyciągach z rachunków i w rachunkach obliczonych przy ostatecznem wykazaniu zaległości przychodu i rozchodu, tudzież w wykazach porównawczych przy wykazaniu różnicy względem rachunków preliminarnych, dołożona była zawsze przy każdéj rubryce przyczyna zaległości czynnych i biernych (activa i passiva); tudzież zaszłych dyferencyj, a przy końcu wykazów porównawczych, także przychody i wydatki do wyrachowania średni nienależące dokładnie oddzielone były, albowiem właśnie te punkta dały powód c. k. nadwornéj Izbie rachunkowéj do poczynienia najliczniejszych uwag.

Podobnież c. k. Urzędy cyrkułowe na to baczyć mają, by wykazy osobne czynszów dzierżawnych z dóbr, gruntów i dochodów, czynsze najemne z domów i t. d. do wyciągów rachunkowych należące, należycie poświadczone były, co dotąd tak często pomijano.

Naostatek wskazać należy Magistratom i Kameraryjom, że każde oczywiście z niedbalstwem ułożone podanie rachunkowe na urzędniku winę ponoszącym surowo karcone będzie.

Rozporządzenie gub. z dnia 25. Lutego 1840 pod l. gub. 5870.

Belehrung I.

für jene Stadtcassen, welche ihre documentirten Journale monatlich dem Bürgerausschuße zur Censur vorzulegen haben, in Beziehung auf jene Puncte, die bei der Verfaßung der summarischen Stadtcasse-Rechnung und des Vergleichungs-Ausweises vorzüglich im Auge zu behalten sind, damit die Adjustirung dieser Eingaben bei der k. k. Provinzial-Staatsbuchhaltung rasch vor sich gehen könne, und auch die k. k. Hofbuchhaltung nicht wieder so viel Bemerkungen zu machen finde, wie über die dießfälligen Eingaben für das Jahr 1838.

In Betreff des summarischen Rechnungs-Extracts.

1. Die in der gedruckten Instruction vom 14. April 1837 im Formulare J. vorgezeichneten Rubriken sind sowohl hinsichtlich der Nummerirung als der Benennung genau beizubehalten, ohne eine wegzulassen noch zuzusetzen. Sollte bei einigen Rubriken nichts vorkommen, so sind sie dennoch aufzunehmen, und nur in den Geldcolonnen auszupunctiren.

2. In der Colonne »der Rückstände vom vorigen Jahr« sind in der Regel dieselben Summen bei jeder Rubrik einzutragen, welche im Rechnungs-Extracte des vorhergegangenen Jahres in der Colonne: »Rest mit Schluß des Jahres« verblieben sind. Sollte sich aber eine Aenderung am Betrage dadurch ergeben haben, daß eine unrichtige Vorschreibung berichtigt, oder ein sonst richtig vorgeschriebener Betrag ganz oder nur zum Theile, ohne ihn im Journale durchzuführen, bloß im Contobuche in Abfall zu bringen angeordnet worden wäre, so ist der mit Schluß des vorigen Jahres verbliebene Betrag ganz in die Colonne: »Benennung der Rubriken« zu übertragen, sodann der vermehrte oder verminderte Betrag mit kurzer Andeutung der Ursache darunter zu setzen, und nur der rectificirte Geldbetrag in die Colonne: »Rückstände vom vorigen Jahre« aufzunehmen.

Zum Beispiel:

Polizei-Gewerbsgebühren . . .	2 fl. 30 kr.		
Laut der richtigen Bemerkung der Provinzial-Staatsbuchhaltung ddo. 15. Juni 1839 Zahl 7165 kommen in Vermehrung	— fl. 30 —	3 fl. — kr.	
oder:			
Mängels- u. verschiedene andere Ersätze	25 fl.		
Laut Gub. Verord. vom 17. März 1839 Z. 15140 wurden abgeschrieben	12 fl. 40 kr.	12 fl. 20 kr.	

Instrukcyja I.

dla owych Kass miejskich, które powinny dyjaryjusze swoje dokumentowane przedkładać co miesiąc Wydziałowi mieszczan do cenzurowania co do punktów, na które przy układaniu sumarycznego rachunku kasowego i wykazu porównawczego, szczególniéj baczyć należy, aby urządzenie tych podań przez c. k. prowincyjną Izbę rachunkową raczo postępować mogło, a c. k. nadworna Izba rachunkowa nie miała znowu potrzeby do czynienia tylu uwag, jak czyniła nad podaniami za rok 1838.

Co do sumarycznego wyciągu z rachunków.

1. Rubryki w Instrukcyi drukowanéj z dnia 14. Kwietnia 1837, wzorem J. wskazane, tak co do numerowania, jako i nazwania onych, ściśle zachowane być mają, żadnéj niewypuszczając i żadnéj niedodając. Gdyby do któréj rubryki nie było co zapisać, wszelako takowę umieścić i tylko w kolumnie pieniężnéj wypunktować ją należy.

2. W kolumnie »zaległości z roku zeszłego« z porządku zaciągnięte być mają te same sumy przy każdéj rubryce, które w wyciągu z rachunków roku upłynionego pozostały, w kolumnie: »pozostałość (reszta) z końcem roku.« Gdy się zaś jakowa odmiana co do ilości wydarzyła przez to, że zapiska niewłaściwa sprostowaną, lub ilość wreście należnie zapisana, w skutek rozporządzenia całkiem lub tylko w części, bez przeprowadzenia takowéj w dyjaryjuszu, jedynie w księdze Conto miałaby być wykreśloną, natenczas ilość z końcem roku upłynionego pozostała, przeniesiona ma być całkiem do kolumny »nazwa rubryk« i pod tą ilość pomnożona lub zmniejszona, z przytoczeniem w krótkości przyczyny tego, umieścić, i tylko ilość sprostowaną do kolumny »Zaległości z roku zeszłego« zaciągnąć.

Na przykład:

Opłaty zarobkowe policyjne .	2 złr. 30 kr.	
podług słusznéj uwagi Izby rachunkowéj prowinc. z dnia 15. Czerwca 1839 za l. 7165 powiększa się o	— złr. 30 kr.	3 złr. — kr.
albo:		
braki i różne inne zwroty . .	25 złr.	
na mocy rozporz. gub. z d. 17. Marca 1839 za l. 15140 odpisano	12 złr. 40 kr.	12 złr. 20 kr.

Sollte in dem Druckpapiere kein hinlänglicher Raum zur Beisetzung der dießfälligen Bemerkungen zwischen den Rubriken gelassen worden seyn, so sind dieselben in der Colonne: »Anmerkungen« beizusetzen.

3. Die Ursache der schließlichen Reste, mithin der Activ- und Passiv-Rückstände sind in der Colonne: »Anmerkungen« bei jeder Rubrik kurz und bündig anzugeben.

4. Bei der Nachweisung des disponiblen Cassenrestes ist sich aufs Genaueste nach dem oben bezogenen Formulare J. zu benehmen, mithin sind von dem schließlichen baren Cassenreste nebst den übrigen dort angeführten Geldern, auch alle vorhandenen Stammgelder, d. i. die Kaufschillinge für veräußerte Realitäten, Gründe, Gebäude und Gerechtsame, die zurück erhobenen Activ-Capitalien, der Erlös für verkaufte Staatsschuld-Papiere, welche der Stadt gehören ꝛc, sie mögen nun im laufenden oder schon in einem früheren Jahre beeinnahmt worden seyn, so lange in Abschlag zu bringen, bis sie wieder fruchtbringend angelegt, oder zur Erwerbung eines andern zum Stammvermögen gehörigen Objectes beausgabt worden sind.

5. Ein sehr wesentlicher Umstand ist es, daß jede Post in die richtige, ihrer Natur nach ihr zukommende Rubrik eingestellt werde, und daß daher in die Rubrik der verschiedenen außerordentlichen Empfänge, und der verschiedenen kleinen, so wie der verschiedenen außerordentlichen Ausgaben keine solche Posten aufgenommen werden, welche ihrer Beschaffenheit nach in die übrigen bestimmten und gewöhnlichen reelen Rubriken gehören, daher auf die richtige Classificirung gleich bei der Vorschreibung im Contobuche der Bedacht genommen werden muß.

In Betreff des zum Rechnungs-Extracte gehörigen specifischen Ausweises.

6. Dieser ist über alle im summarischen Rechnungs-Extracte vorkommende Rubriken ohne Ausnahme zu verfassen, mithin auch über die Pachtzinse von Gütern, Gründen und Gefällen, Miethzinse von Häusern u dgl.; denn obgleich darüber noch ein besonderer Ausweis zu verfassen ist, so enthält derselbe doch nur die currenten Gebühren, und nicht auch die Rückstände, weshalb er den specifischen Ausweis nicht zu ersetzen vermag, sondern zu einem anderen Zwecke dient, nämlich: um darauf die Richtigkeit der angeführten Pachtschillinge, Zinse u. dgl. vom Kreisamte bestätigen zu lassen.

7. Hinsichtlich der Uebertragung der Rückstände vom vorigen Jahre gilt für jede einzelne Post dasselbe, was laut des obigen §. 2. in dem Rechnungs-Extracte bei jeder Rubrik summarisch zu beobachten ist. Die Rückstände sind darin von den Gebühren

Gdyby na arkuszu drukowym nie było dosyć miejsca dla domieszczenia rzeczonych uwag między rubrykami, takowe w kolumnie »Uwagi« położone być mają.

3. Przyczyna pozostałości z zamkniętego rachunku, a zatém zaległości czynne i bierne, w kolumnie »Uwagi« przy każdéj rubryce krótko i zwięźle wskazane być mają.

4. Wykazując pozostałość kasową do rozrządzenia wolną, należy jak najściśléj podług wyż powołanego wzoru J. postępować, a zatém z pozostałości kasowéj z rachunku zamkniętego w gotowiznie, należy prócz innych tam przywiedzionych pieniędzy, wszystkie także znajdujące się tam iściny, to jest ceny kupna za sprzedane realności, grunta, budynki i prawa, odebrane na powrót kapitały czynne, pieniądze wykupna za sprzedane obligacyje Stanu, do miasta należące i t. p., czyliby w roku bieżącym lub jeszcze w upłynionym na perceptę zaciągnięte były, tak długo potrącać, dopóki znowu nie będą korzystnie umieszczone, lub na nabycie innego przedmiotu do iściny majątku należącego, wydanémi nie zostaną.

5. Ważną jest bardzo rzeczą, by każda pozycyja pod właściwą jéj naturze odpowiadającą rubryką umieszczoną była, a zatém, by do rubryki różnych nadzwyczajnych przychodów i różnych drobnych, jak różnych nadzwyczajnych rozchodów, żadne takie pozycyje brane nie były, które podług swojéj własności do innych oznaczonych i zwyczajnych rzeczywistych rubryk należą, dla czego też zaraz przy wpisywaniu do księgi Conto, na należne klasyfikowanie mieć baczność należy.

Co do wykazu szczegółowego do wyciągu z rachunków należącego:

6. Takowy układać należy co do wszystkich rubryk bez wyjątku w sumarycznym wyciągu rachunkowym zachodzących, a zatém także i co do czynszów dzierżawnych z dóbr, gruntów i dochodów, czynszów najemnych z domów i t. p., bo chociaż na to osobny wykaz ułożony być ma, wszelako takowy zawiéra tylko należytości bieżące, ale nie razem i zaległości, zkąd poszczególnego wykazu zastąpić nie może, tylko służy do innego celu, mianowicie, aby rzetelność rat dzierżawnych, czynszów i t. p. dać przez Urząd cyrkułowy potwierdzić.

7. Co do przeniesienia zaległości z roku poprzedzającego, służy ten sam przepis, który podług powyższego §fu 2. w wyciągach rachunkowych przy każdéj rubryce sumarycznie zachowany być ma. Zaległości od należytości roku bieżącego

für das laufende Jahr genau abzusondern, und die Summen der Rückstände so wie der currenten Gebühren müssen genau mit den im Rechnungs-Extracte angegebenen dießfälligen Summen aufs vollkommenste übereinstimmen. Eine Differenz zwischen diesen beiderseitigen Summen ist auf keinen Fall zuläßig.

8. Außer den Postzahlen der Rubrik, ist in dem specifischen Ausweise, und zwar in der Colonne: »Benennung der Rubriken«, auch jede einzelne Geldpost mit einer besondern fortlaufenden Zahl zu bezeichnen, damit sich desto leichter darauf bezogen werden kann, ohne den ganzen Text anführen zu müssen. Diese forlaufenden Zahlen haben bei jeder Rubrik mit Nro. 1. anzufangen, und sowohl bei den Rückständen, als bei den currenten Gebühren in arithmetischer Ordnung fortzulaufen.

9. Bei jeder neu vorgeschriebenen Ausgabspost, deren Betrag die Befugniß des Magistrats überschreitet, ist nebst der Magistrats-Verordnung auch zugleich das Datum und die Zahl der Verordnung jener Behörde, der die Anweisung zusteht, und welche in der an die Casse gelangten Magistrats-Verordnung ausgedrückt seyn muß, mithin entweder des Kreisamtes, oder des Landesguberniums genau anzugeben.

10. Bei jenen Posten, welche nicht im Baren beeinnahmt oder beausgabt, sondern nur mittelst einer Abrechnung und Durchführung realisirt worden sind, sind sowohl beim Empfange als bei der Ausgabe die Nummern der Rubrik und die fortlaufenden Postenzahlen gegenseitig zu beziehen.

11. Bei jeder Post, welche nicht an eine Parthei, sondern an die Kreis- oder andere öffentliche Casse bezahlt und beausgabt wurde, ist die Casse, die es betrifft, das Datum der von ihr darüber ausgestellten Quittung, und der auf dieser Quittung ersichtliche Journal-Artikel, unter welchem der Betrag bei ihr in Empfang gestellt worden ist, bestimmt anzusetzen.

12. Bei den currenten Gebühren, den Mängelsersätzen und Mängelsvergütungen ist stets der Jahrgang der Rechnung, aus welchem sich dieselben herschreiben, so wie bei den Gefällsnachlässen und Rückgaben, das Jahr, für welches die dießfälligen Beträge zur Empfangsschuldigkeit vorgeschrieben wurden, und die kreisämtliche oder Gubernial-Verordnung, im Grunde welcher die Vor- oder Abschreibung Statt fand, anzugeben.

13. Ueber die Vorschüsse gegen Verrechnung ist dem summarischen Rechnungs-Extracte auch eine Abschrift des Vorschuß-Vormerkbuches beizuschließen, welches die mit Anfang des Jahres unberichtigt gewesenen Vorschüsse von frühern Jahren, so wie alle im Laufe des Jahres neu erfolgten derlei Vorschüsse, und den mit Schluß des Jahres verbliebenen ganzen Rückstand zu enthalten hat.

dokładnie oddzielić należy, a sumy zaległości, równie jak i należytości bieżących zgadzać się muszą ściśle i zupełnie z sumami tychże w wyciągach rachunku wskazanych. Różnica między owémi obustronnémi sumami, na żaden sposób zachodzić nie może.

8. Oprócz liczb porządkowych wszystkich rubryk, należy w wykazie szczegółowym, a mianowicie w kolumnie »nazwa rubryk« każdą także poszczególną pozycyję pieniężną osobną liczbą porządkową naznaczyć, aby na takowe tém łatwiéj powołać się można, niepotrzebując całéj osnowy przywodzić. Owe liczby bieżące zaczynać się mają przy każdéj rubryce od Nru. 1., i tak przy zaległościach, jak i bieżących należytościach porządkiem arytmetycznym pisane.

9. Przy każdéj zapisanéj pozycyi wydatku, którego ilość przechodzi upoważnienie Magistratu, oprócz rozporządzenia magistratualnego, także data i liczba rozporządzenia Władzy, do któréj asygnowanie wydatku należy, i które w rozporządzeniu magistratualném do Kasy idącém wymienione być powinno, a zatém albo Urzędu cyrkułowego, lub Rządu krajowego, wytknięte być mają.

10. Przy owych pozycyjach, które nie były gotowizną na przychód lub rozchód wzięte, ale tylko przez odrachowanie i przeprowadzenie przez książki urzeczywiszczone zostały, powołać należy tak pod rubryką przychodu, jak i rozchodu nawzajem liczby, rubryki i bieżące liczby porządkowe.

11. Przy każdéj pozycyi, która nie stronie prywatnéj, ale Kasie cyrkułowéj, lub innéj publicznéj wypłaconą i do rubryki rozchodu wziętą została, Kasa, któréj to dotyczé, data wydanego przez nią kwitu i artykułów dyjaryjusza na tymże kwicie znajdująca się, pod któremi ilość tę u siebie na przychód zaciągnęła, dokładnie wypisane być mają.

12. Przy należytościach bieżących, zwrotach braków pieniężnych i takichże wynagrodzeń, zawsze rok rachunku, z którego takowe wypisane są, równie jak przy upuszczeniach z dochodów i zwrotnych datkach, rok, za który rzeczone ilości pieniężne do wzięcia na rubrykę przychodu wypisane zostały, tudzież rozporządzenie Urzędu cyrkułowego lub gubernijalne, na mocy którego zapisanie lub odpisanie nastąpiło, wskazane być mają.

13. Na przedpłaty do wyrachowania się, dołączyć należy do sumarycznego wyciągu z rachunku, także kopiję książki zanotowań przedpłatniczych, która zawiérać ma przedpłaty z lat dawniejszych z początkiem roku nie odpłacone, równie jak wszystkie w ciągu roku wyliczone nowe takowe przedpłaty i całą zaległość z końcem roku pozostałą.

In Betreff des Vergleichs-Ausweises.

14. In diesem sind die durchlaufenden Rubriken, und zwar bei der Einnahme Post-Nro. 49. bis 53., und bei der Ausgabe Post-Nro. 50. bis 54. ganz wegzulassen. Von den reelen Rubriken sind bei der Einnahme die Rubriken Nro. 43. Activcapitalien, Nro. 47. Kaufschillingsgelder, und Nro. 42. Beiträge zur Dotirung der Schulen und Pfarreien ganz auszulassen, weil die beiden erstern zum Stammvermögen gehören, die letztere aber mit der Ausgabsrubrik Nro. 41. nur durchlaufend ist; bei der Ausgabe sind in die reelen Rubriken Nro. 42. Activcapitalien, und Nro. 47. Kaufschillingsgelder, die im Rechnungs-Extracte vorgeschriebenen Beträge nur in soweit aufzunehmen, als sie nicht aus dem eingegangenen Stammvermögen, sondern aus den currenten Einkünften bestritten werden, und in der Rubrik 41. »Beiträge zur Dotirung der Pfarrer und Schulen« sind gleichfalls nur jene Beträge aufzunehmen, welche nicht aus den bei der Einnahms-Rubrik 42. vorgeschriebenen Geldern, sondern von der Stadt selbst aus ihren eigenen Einkünften zu berichtigen sind.

15. Die Ursachen der Unterschiede der vorgeschriebenen Empfangs- und Ausgabsgebühren gegen die präliminirten Summen sind in der Anmerkungscolonne bei jeder Rubrik kurz und bündig anzuführen.

16. Am Schluße des Vergleichs-Ausweises sind jene Empfangs- und Ausgabsgebühren, welche zur Durchschnitts-Berechnung nicht gehören, abgesondert nach den betreffenden Rubriken speciel, mit kurzer Anführung der Ursachen ihrer Ausscheidung anzuführen, z. B.:

A. Zur Durchschnitts-Berechnung nicht gehörige reele Empfangsgebühren.

Rubrik-Nro. 30.	Gerichts-Delegationsgelder; die nachträglich für das Jahr 1834 vorgeschriebenen		10 fl.
= =	45. a) Ersätze von Reise-Auslagen	weil sie v. Vorschüssen aus d. J. 1836 herrühren.	2 fl.
= =	= c) = = Kanzlei-Auslagen		4 fl. 10 kr.
= =	= b) = = Bau-Auslagen, weil sie von außerordentlichen Auslagen zum Bau eines ganz neuen Arrestgebäudes herrühren . .		17 fl. 15 kr.

Co do wykazu porównawczego:

14. W tym wykazie należy wypuścić zupełnie rubryki przechodnie, a mianowicie w przychodzie pozycyje Nro. 49. do 53., a w rozchodzie pozycyje Nro. 50. do 54. Z rubryk realnych w przychodzie rubryki Nro. 43. kapitały czynne, Nro. 47. ceny kupna i Nro. 42. składki dla uposażenia szkół i parafij, podobnież całkiem wypuszczone być mają; ponieważ piérwsze dwie rubryki należą do iścizny majątku, ostatnia zaś z rubryką rozchodu Nro. 41. jest tylko przechodnia; w rubryce rozchodu do rubryk realnych Nro. 42. kapitały czynne i Nro. 47. ceny kupna, należy tylko wtenczas ilości w wyciągu rachunkowym zanotowane umieścić, jeżeli nie z iścizny majątku do Kasy weszłego, ale z bieżących dochodów opędzone były, a do rubryki 41. »ilości dla uposażenia szkół i parafij,« podobnież te tylko ilości zaciągnięte być mają, które nie z pieniędzy zanotowanych przy rubryce przychodowéj 42., ale przez same miasta z własnych jego dochodów płacone być powinny.

15. Przyczyny różnicy między zanotowanémi należytościami przychodu i rozchodu a sumami preliminowanémi, przy każdej rubryce w kolumnie »Uwag« krótko i zwięźle przytoczone być mają.

16. Przy końcu wykazu porównawczego, należytości przychodu i rozchodu, które do obrachunku ryczałtowego (w średnim stosunku) nie należą, przywiedzione być mają oddzielnie podług rubryk dotyczących i to poszczególowo z przytoczeniem przyczyn ich oddzielenia, n. p.:

A. Należytości przychodowe istotne (realne), do obrachunku w przecięciu nienależące:

Rubryka Nro. 30.	Pieniądze delegacyj sądowych, dodatkowo za rok 1834 prenotowanych	10 złr. — kr.	
— Nr. 45.	a) zwroty wydatków podróżn.	2 złr. — kr.	ponieważ pochod. z przedpłat r. 1836.
—	— c) dto. dto. wydatków kancelaryjnych . .	4 złr. 10 kr.	
—	— b) wydatki na budowle; ponieważ pochodzą z wydatk. nadzwyczajnych na budowę zupełnie nowego aresztu	17 złr. 15. kr.	

Rubrik-Nro. 46. Mängelserſätze, weil ſie aus Rechnungen, die für das Jahr 1832 gelegt wurden, herrühren . . .	216 fl. 8 kr.		
= = verſchiedene andere Erſätze, weil ſie von ungewöhnlichen Auslagen, nämlich für die Anſchaffung eines Bildnißes Sr. Majeſtät des Kaiſers, herrühren	4 fl. 13 kr.		
Zuſammen . . .			253 fl. 46 kr.

B. Zur Durchſchnitts-Berechnung nicht gehörige reele Ausgabsgebühren.

Rubrik-Nro. 20. Recrutirungs-Auslagen, weil ſie das Jahr 1836 betreffen			5 fl. 1 kr.
= = 45. Mängelsvergütungen, weil ſie aus Rechnungen vom Jahre 1833 herrühren	216 fl. 8 kr.		
weil ſie von außerordentlichen Bauauslagen herrühren	14 fl. 7 kr.		
			230 fl. 15 kr.
= = 46. verſchiedene kleine, weil ſie das Jahr 1836 betreffen			1 fl. 15 kr.
= = 49. verſchiedene außerordentliche, für die Anſchaffung eines Bildnißes Sr. Majeſtät			100 fl. — kr.
= 48. Neue Bauführungen, das neue Arreſtgebäude betreffend			700 fl. — kr.
= = 43. Gefällsnachläſſe und Rückgaben, weil ſie das Jahr 1835 betreffen			21 fl. — kr.
			1057 fl. 31 kr.

Uebrigens eignen ſich zur Ausſcheidung folgende Geldbeträge:

Bei den Einnahmsgebühren:

a) alle außerordentlichen, d. i. nur ſehr ſelten wiederkehrende;

Rubryka Nro. 46. zwroty braków; ponieważ pochodzą z porachunku za r. 1832 złożonych	216 złr. 8 kr.		
— — różne inne zwroty; ponieważ poch. z niezwyczajn. wydatków, mianowicie sprawienia portretu N. Pana, Cesarza Jmci	4 złr. 13 kr.		
Razem		253 złr. 46 kr.	

B. Należytości rozchodowe do obrachunku w przecięciu nienależące:

Rubryka Nro. 20. Wydatki na rekrutacyją; ponieważ odnoszą się do r. 1836		5 złr. 1 kr.	
— Nro. 45. wynagrodzenia braków; poniew. poch. z rachunków r. 1833 ponieważ pochodzą z nadzwyczajnych wydatków budownych .	216 złr. 8 kr. 14 złr. 7 kr.	230 złr. 15 kr.	
— Nro. 46. różne drobne wydatki; ponieważ odnoszą się do r. 1836		1 złr. 15 kr.	
— Nro. 49. różne nadzwyczajne; na sprawienie portretu N. Cesarza Jegomości		100 złr. — kr.	
— Nro. 48. Nowe budowy nowego aresztu dotyczące się		700 złr. — kr.	
— Nro. 43. Upuszczenie z dochodów i zwrotne datki; ponieważ dotyczą się r. 1835		21 złr. — kr.	
		1057 złr. 31 kr.	

Wreszcie przy należytościach przychodowych mogą być wzięte do oddzielenia ilości następujące:

Przy należytościach przychodowych:

a) wszystkie nadzwyczajne, to jest rzadko tylko wydarzające się,

b) Erſätze von ſolchen Ausgaben aus allen reelen Rubriken, welche ſchon vor dem 1. November 1836 beſtritten wurden;

c) Erſätze von den ſeit dem 1. November 1836 beſtrittenen Auslagen aller Rubriken, in ſoweit ſie außerordentliche Gegenſtände betreffen;

d) alle Hereinreſte von den bis Ende October 1836 reel beausgabten Vorſchüſſen gegen Verrechnung;

e) Hereinreſte von den ſeit 1. November 1836 reel beausgabten derlei Vorſchüſſen, in ſoweit ſie zu außerordentlichen Auslagen erfordert worden waren;

f) alle Verzugszinſen;

g) alle Mängelserſätze, welche aus den für die Epoche bis Ende October 1836 gelegten Rechnungen herrühren;

h) Mängelserſätze aus den, die Periode vom 1. November 1836 angefangen betreffenden Rechnungen und documentirten Journalen, in ſoweit ſie außerordentliche Gegenſtände betreffen.

Bei den Ausgabsgebühren:

i) alle außerordentlichen Ausgaben, mithin auch die für ganz neue Bauten, und bei den Rubriken Nro. 42. neu angelegten Activcapitalien, dann Nro. 47. »Kaufſchillingsgelder«, jene Beträge, welche aus den currenten Einkünften dazu beigetragen worden ſind;

k) alle Hinausreſte zu ſolchen Vorſchüſſen, die bis Ende October 1836 ſchon reel beausgabt waren;

l) Hinausreſte zu den ſeit 1. November 1836 reel beausgabten Vorſchüſſen, in ſoweit ſie außerordentliche Gegenſtände betreffen;

m) alle Gebühren, die für Leiſtungen, welche noch vor dem 1. November 1836 Statt fanden, ſpäter nachträglich angewieſen wurden;

n) Mängelsvergütungen aus Rechnungen, die für die Periode bis Ende October 1836 gelegt wurden;

o) Mängelsvergütungen aus Rechnungen für die Periode ſeit 1. November 1836, in ſoweit ſie auf außerordentliche Gegenſtände Bezug haben;

p) Abſchreibungen und Nachläſſe ſolcher Empfangsgebühren, die ſchon vor dem Jahre 1837 zur Vorſchreibung kamen;

q) Abſchreibungen und Nachläſſe der ſeit dem Jahre 1837, d. i. ſeit dem 1. November 1836 vorgeſchriebenen Empfangsgebühren, in ſoweit ſie außerordentliche Gegenſtände betreffen.

b) zwroty takich wydatków ze wszystkich rubryk realnych, które jeszcze przed 1. Listopada 1836 załatwiono;
c) zwroty wydatków wszystkich rubryk, od 1. Listopada 1836 opędzanych, jeżeli dotyczą się przedmiotów nadzwyczajnych;
d) wszystkie reszty do Kasy wpływające, z przedpłat do wyrachowania się, do końca Października 1836 rzeczywiście zaliczonych;
e) reszty wpływające do Kasy z takowych przedpłat od 1. Listopada 1836 rzeczywiście wyliczonych i na rozchód zaciągniętych, jeżeli do nadzwyczajnych wydatków potrzebnémi były;
f) wszystkie prowizyje za przewłokę;
g) wszystkie zwroty braków, pochodzące z rachunków za czas do końca Października 1836 złożonych;
h) zwroty braków z rachunków i dokumentowanych dyjaryjuszów dotyczących peryjody poczynając od 1. Listopada 1836, jeżeli odnoszą się do nadzwyczajnych przedmiotów.

Przy należytościach rozchodowych:

i) wszystkie nadzwyczajne wydatki, a zatém wszystkie kapitały czynne na całkiem nowe budowle i przy rubrykach Nro. 42. nowo wyłożone, tudzież Nro 47. »Ceny kupna« owe ilości, które z przychodów bieżących do tego przyczyniły się;
k) wszystkie reszty z Kasy wydane do takich przedpłat, które już do końca Października 1836 realnie na rozchód wzięte zostały;
l) reszty z Kasy wydane do przedpłat od 1. Listopada 1836 na rozchód realnie wzięte, jak dalece dotyczą się przedmiotów nadzwyczajnych;
m) wszystkie należytości, które za uiszczenia jeszcze przed 1. Listopada 1836 uskutecznione, później dodatkowo asygnowane były;
n) wynagrodzenia braków z rachunków za czas do końca Października 1836 położonych;
o) wynagrodzenia braków z rachunków za czas od 1. Listopada 1836, jak dalece odnoszą się do przedmiotów nadzwyczajnych;
p) odpisy i upusty z należytości przychodowych, które jeszcze przed r. 1837 zanotowane były;
q) odpisy i upusty z należytości przychodowych od r. 1837, to jest od 1. Listopada 1836 zanotowanych, jeżeli odnoszą się do nadzwyczajnych przedmiotów.

Belehrung II.

für jene Stadt- und Kämmereicassen, welche noch documentirte Rechnungen jährlich an die k. k. Provinzial-Staatsbuchhaltung zu legen haben, in Beziehung auf jene Puncte, die bei der Verfassung des summarischen Rechnungs-Abschlußes und des Vergleichs-Ausweises vorzüglich im Auge zu behalten sind, damit die Adjustirung dieser Eingaben bei der k. k. Provinzial-Staatsbuchhaltung rasch vor sich gehen könne, und auch die k. k. Hofbuchhaltung nicht wieder so viele Bemerkungen zu machen finde, wie über die dießfälligen Eingaben für das Jahr 1838.

In Betreff des summarischen Rechnungs-Abschlußes.

1. In der Colonne »der Rückstände vom vorigen Jahre« sind in der Regel dieselben Summen bei jeder Rubrik einzutragen, welche im Rechnungs-Abschluße des vorhergegangenen Jahres in der Colonne: »Rückstand mit Ende des Jahres« verblieben sind.

Sollte sich aber eine Aenderung am Betrage dadurch ergeben haben, daß eine unrichtige Vorschreibung berichtigt, oder ein sonst richtig vorgeschriebener Betrag ganz oder nur zum Theile, ohne ihn im Journale durchzuführen, bloß im Contobuche in Abfall zu bringen angeordnet worden wäre, so ist der mit Schluß des vorigen Jahres verbliebene Betrag ganz in die Colonne: »Empfangsrubriken« zu übertragen, sodann der vermehrte oder verminderte Betrag mit kurzer Andeutung der Ursache darunter zu setzen, und nur der rectificirte Geldbetrag in die Colonne: »Rückstände vom vorigen Jahre« aufzunehmen.

Zum Beispiel:

Polizei-Gewerbsgebühren . . .	2 fl. 30 kr.	
Laut der richtigen Bemerkung der Provinzial-Staatsbuchhaltung ddo. 15. Juni 1839 Nro. 7165 kommen in Vermehrung	— fl. 30 kr.	
oder:		3 fl. — kr.
Mängels- u. verschiedene andere Ersätze	25 fl. — kr.	
Laut Gub. Verord. vom 17. März 1839 Z. 15140 wurden abgeschrieben	12 fl. 40 kr.	
		12 fl. 20 kr.

Sollte in dem Druckpapiere kein hinlänglicher Raum zur Beisetzung der dießfälligen Bemerkungen zwischen den Rubriken gelassen worden seyn, so sind dieselben in der Colonne: »Anmerkungen« beizusetzen.

Instrukcyja II.

dla tych Kas miejskich i kameraryjnych, które dotąd jeszcze obowiązane są składać rachunki dokumentowane co rok c. k. Izbie rachunkowéj co do tych punktów, które przy układaniu sumarycznego obliczenia i wykazu porównawczego szczególniéj przed oczyma miane być powinny, aby urządzenie tych podań w c. k. prowinc. Izbie rachunkowéj skoro postępować mogło, a razem, by c. k. nadworna Izba rachunkowa nie miała znowu powodu czynić tyle uwag, ile nad podaniami takowémi za rok 1838 czyniła.

Co do sumarycznego zamknięcia rachunku (obrachunku).

1. W kolumnie: »Zaległości z roku zeszłego« z porządku te same sumy przy każdéj rubryce zaciągnione być mają, które w obrachunku roku zeszłego w kolumnie: »Zaległość z końcem roku« pozostały.

Gdyby zaś wydarzyła się w ilości jaka odmiana przez to, że nierzetelny zapis sprostowanym, lub jak wreście należycie zapisana ilość musiała być na mocy rozporządzenia całkowicie lub tylko w części, bez przeprowadzenia takowéj w dyjaryjuszu, tylko w księdze kontowéj, na ubytek wzięta; natenczas ilość z końcem roku zeszłego pozostała, przeniesioną być ma całkiem do kolumny: »rubryki przychodu«, potém ilość powiększona lub umniejszona z krótkiém wskazaniem przyczyny, pod nią umieszczona i tylko ilość sprostowana do kolumny: »Zaległości z roku zeszłego« zaciągniętą.

Na przykład:

Należytości zarobkowe policyjne	2 złr. 30 kr.	
Podług słusznéj uwagi prowinc. Izby rachunk. ddo. 15. Czerwca 1839 Nro. 7165 pomnożone o	— złr. 30 kr.	
czyli:		3 złr. — kr.
Zwroty braków i różne inne	25 złr. — kr.	
Mocą rozporządzenia gubern. z d. 17. Marca 1839 do l. 15140 odpisuje się	12 złr. 40 kr.	
		12 złr. 20 kr.

Gdyby w arkuszach drukowanych nie było dostatecznie zostawionego miejsca na dopisanie tych uwag, takowe w kolumnie właściwéj: »Uwagi« dołożone być mają.

2. Die Urſachen der ſchließlichen Reſte, mithin der Activ- und Paſſiv-Rückſtände ſind in der Colonne: »Anmerkungen« bei jeder Rubrik kurz und bündig anzugeben.

3. Bei der Nachweiſung des disponiblen Caſſereſtes, ſind von dem ſchließlichen baren Caſſereſte nebſt den Cautionen, Vadien und Depoſiten, auch die aufgenommenen Vorſchüſſe und alle vorhandenen Stammgelder, d. i. die Kaufſchillinge für veräußerte Realitäten, Gründe, Gebäude und Gerechtſame, die zurückerhaltenen Activcapitalien, der Erlös für verkaufte Staatsſchuld-Papiere, welche der Stadt gehörten ꝛc., ſie mögen nun im laufenden oder ſchon in einem früheren Jahre beeinnahmt worden ſeyn, ſo lange in Abſchlag zu bringen, bis ſie wieder fruchtbringend angelegt, oder zur Erwerbung eines andern zum Stammvermögen gehörigen Objectes beausgabt worden ſind.

4. Ein ſehr weſentlicher Umſtand iſt es, daß jede Poſt in die richtige, ihrer Natur nach ihr zukommende Rubrik eingeſtellt werde, und daß daher in die Rubrik der verſchiedenen Empfänge und der verſchiedenen Auslagen keine ſolche Poſten aufgenommen werden, welche ihrer Beſchaffenheit nach in die übrigen beſtimmten und gewöhnlichen reelen Rubriken gehören, daher auf die richtige Claſſificirung gleich bei der Vorſchreibung im Contobuche der Bedacht genommen werden muß.

In Betreff des Vergleichs-Ausweiſes.

5. In denſelben ſind nur die reelen Rubriken aufzunehmen, mithin folgende ganz wegzulaſſen:

Bei der Einnahme:

die zurück erhaltenen Activcapitalien;

die aufgenommenen Paſſivcapitalien;

die erhaltenen Vorſchüſſe, welche ſeiner Zeit zurückerſetzt werden müſſen;

die berichtigten Vorſchüſſe gegen Verrechnung zu unbeſtimmten Zwecken;

die erhaltenen Cautionen, Vadien und ſonſtigen Depoſiten;

die Kaufſchillingsgelder;

die Beiträge zur Dotirung der Schulen und Pfarreien.

Bei der Ausgabe:

die geleiſteten Vorſchüſſe gegen Erſatz;

die Vorſchüſſe gegen Verrechnung zu unbeſtimmten Zwecken;

die zurückbezahlten Cautionen, Vadien und ſonſtigen Depoſiten.

Ferner ſind bei der Ausgabe in die Rubriken:

neu angelegte Activcapitalien;

auf zurückgezahlte Paſſivcapitalien;

auf zurückgezahlte Vorſchüſſe;

2. Przyczyny obliczonych reszt, a zatém zaległości czynnych i biernych, w kolumnie »Uwagi« przy każdéj rubryce krótko i zwięźle wskazane być powinny.

3. Wykazując resztę kasową do rozrządzenia wolną pozostałą, należy do obliczonéj reszty kasowéj w gotowiznie znajdującéj się, oprócz kaucyj, wadyjów i depozytów, także odebrane przedpłaty i wszystkie znajdujące się pieniądze iścizny, tudzież ceny kupna za sprzedane realności, grunta, budynki i prawa, zatrzymane kapitały czynne, ceny wykupna za sprzedane publiczne obligacyje, do miasta należące i t. d. potrącać tak długo, czyliby w roku bieżącym, lub w którym z lat upłynionych na przychód wzięte były, dopóki znowu na prowizyją umieszczonémi, lub na nabycie innego do iścizny majątku należącego przedmiotu, wydanémi nie zostały.

4. Nader jest ważną rzeczą, by każda pozycyja pod należytą i naturze swojéj odpowiedną rubrykę zaciągnioną była, by przeto do rubryki rozmaitych przychodów i rozmaitych rozchodów, żadne takie pozycyje brane nie były, które podług swojéj natury do innych, oznaczonych i zwyczajnych rubryk realnych należą; a zatém na przynależyte klasyfikowanie pozycyj, zaraz przy wpisywaniu do książki kontowéj, uwaga miana być ma.

Co do wykazu porównawczego:

5. Do tego tylko rubryki realne brać należy, a zatém następujące całkiem wypuszczone być mają:

W przychodzie:

odebrane na powrót kapitały czynne;
zaciągnięte kapitały bierne;
otrzymane przedpłaty, które swego czasu zwrócić potrzeba;
uiszczone przedpłaty do wyrachowania się, dla celów nieoznaczonych;
otrzymane kaucyje, wadyja i inne depozyta;
pieniądz ceny kupna;
składki na uposażenie szkół i parafij.

W rozchodzie:

dane przedpłaty na zwrócenie;
przedpłaty do wyrachowania się dla celów nieoznaczonych;
zwrócone kaucyje, wadyja i inne depozyta.

Wreście do rozchodu pod rubrykami:
nowo umieszczone kapitały czynne;
na zwrócone kapitały bierne;

so wie von den Kaufschillingen für angekaufte Güter, Gründe, Häuser ꝛc.

nur jene Beträge, welche nicht aus den eingeflossenen Stammgeldern, sondern aus den currenten Einkünften bestritten werden, und

von den Beiträgen zur Dotirung der Schulen und Pfarreien nur jene Beträge, welche nicht aus den dafür eingegangenen Beiträgen der Dominien und Gemeinden, sondern aus dem eigenen städtischen Vermögen bestritten werden,

einzubeziehen.

6. Die Ursachen der Unterschiede der vorgeschriebenen Empfangs- und Ausgabsgebühren gegen die präliminirten Summen sind in der Anmerkungs-Colonne bei jeder Rubrik kurz und bündig anzuführen

7. Am Schluße des Vergleichs-Ausweises sind jene Empfangs- und Ausgabsgebühren, welche zur Durchschnitts-Berechnung nicht gehören, abgesondert nach den betreffenden Rubriken speciel mit kurzer Anführung der Ursachen ihrer Ausscheidung, anzuführen, z. B.:

A. Zur Durchschnitts-Berechnung nicht gehörige reele Empfangsgebühren:

Rubrik 17.	Wirthschaftsnutzen, die nachträglich pro anno 1836 vorgeschriebenen	32 fl. — kr.	
=	22. Zurückgezahlte Vorschüsse, weil sie Hereinreste von Vorschüssen gegen Verrechnung aus dem Jahre 1836 betreffen . .	45 fl. 1 kr.	
	weil sie Hereinreste von Vorschüssen zu außerordentlichen Zwecken betreffen	10 fl. 4 kr.	
=	25. Mängelersätze, weil sie aus Rechnungen, die für das Jahr 1832 gelegt wurden, herrühren	216 fl. 8 kr.	
			303 fl. 13 kr.
=	26. Verschiedene Empfänge, weil sie von ungewöhnlichen Auslagen, nämlich für die Anschaffung eines Bildnißes Sr. Majestät des Kaisers, herrühren		4 fl. 13 kr.
	Zusammen . .		307 fl. 26 kr.

na zwrócone przedpłaty, równie jak z pieniędzy cen kupna za kupione dobra, grunta, domy etc.

zaciągnięte być mają takie tylko ilości, które nie z weszłych pieniędzy iścizny (majątku), ale tylko z przychodów bieżących załatwiane bywają, i

z ilości na uposażenie szkół i parafij, takie tylko ilości, które nie z ilości od dominijów i gmin za to weszłych, ale z własnego majątku miejskiego,

opędzane bywają.

6. Przyczyny różnic między zanotowanémi należytościami przychodu i rozchodu a preliminowanémi sumami, przywiedzione być powinny w kolumnie »Uwaga« krótko i zwięźle przy każdéj rubryce.

7. Przy końcu wykazu porównawczego, owe należytości przychodu i rozchodu, które do obliczenia w przecięciu nie należą, przytoczone być mają oddzielnie i podług właściwych rubryk szczegółowo, z krótkiém wskazaniem przyczyny ich oddzielenia. Na przykład:

A. Należytości przychodu realne, do obrachunku w przecięciu nienależące:

Rubryka 17.	Pożytek z gospodarstwa; dodatkowo za rok 1836 zanotowane . . .	32 złr. — kr.	
—	22. Zwrócone przedpłaty; ponieważ odnoszą się do reszt do Kasy wpływających z przedpłat do wyrachowania się danych, z r. 1836	45 złr. 1 kr.	
	ponieważ dotyczą reszt do Kasy wpływających z przedpłat na cele nadzw.	10 złr. 4 kr.	
—	25. Zwroty braków; ponieważ pochodzą z rachunków za r. 1832 złożonych	216 złr. 8 kr.	
			303 złr. 13 kr.
—	26. Różne przychody; ponieważ pochodzą z wydatków niezwyczajnych, mianowicie z powodu sprawienia portretu Jego c. k. Mości		4 złr. 13 kr.
	Razem		307 złr. 26 kr.

B. Zur Durchschnitts-Berechnung nicht gehörige reele Ausgabsgebühren:

Rubrik 7. Kanzleierfordernisse, weil sie			
= das Jahr 1836 betreffen			5 fl. 1 kr.
28. Mängelsvergütungen, weil sie aus Rechnungen vom Jahre 1833 herrühren	216 fl. 8 kr.		
weil sie von außerordentlichen Bauauslagen herrühren . .	14 fl. 7 kr.		
			230 fl. 15 kr.
= 29. Verschiedene Auslagen, weil sie das Jahr 1836 betreffen .	5 fl. 15 kr.		
weil sie außerordentliche Gegenstände, nämlich den Beitrag für die Abbrändler in N. N. betreffen	25 fl. — kr.		
			30 fl. 15 kr.
		Zusammen . .	265 fl. 31 kr.

Uebrigens eignen sich zur Ausscheidung folgende Geldbeträge:

Bei den Einnahmsgebühren:

a) alle außerordentlichen, d. i. nur sehr selten wiederkehrende;
b) Ersätze von solchen Ausgaben aus allen reelen Rubriken, welche schon vor dem 1. November 1836 bestritten wurden;
c) Ersätze von den seit 1. November 1836 bestrittenen Auslagen aller Rubriken, in soweit sie außerordentliche Gegenstände betreffen;
d) alle Hereinreste von den bis Ende October 1836 reel beausgabten Vorschüssen gegen Verrechnung zu bestimmten Zwecken;
e) Hereinreste von den seit 1. November 1836 reel beausgabten derlei Vorschüssen, in soweit sie zu außerordentlichen Auslagen erfordert worden waren;
f) alle Verzugszinse;
g) alle Mängelsersätze, welche aus den für die Epoche bis Ende October 1836 gelegten Rechnungen herrühren;
h) Mängelsersätze aus den die Periode vom 1. November 1836 angefangen betreffenden Rechnungen, in soweit sie außerordentliche Gegenstände betreffen;

Bei den Ausgabsgebühren:

i) alle außerordentlichen Ausgaben, mithin auch die für ganz neue Bauten, und bei den neu angelegten Activcapitalien und bestrittenen Kaufschillingsgeldern, welche nicht vom Stamm-

B. Należytości rozchodowe realne do obrachunku w przecięciu nienależące:

Rubryka 7.	Potrzeby kancel.; ponieważ dotyczą r. 1836		5 złr. 1 kr.
— 28.	Wynagrodzenie braków; ponieważ pochodzą z rachunków z r. 1833 .	216 złr. 8 kr.	
	ponieważ poch. z nadzw. wydatków na budowle .	14 złr. 7 kr.	
			230 złr. 15 kr.
— 29.	Różne wydatki; ponieważ dotyczą r. 1836 .	5 złr. 15 kr.	
	ponieważ dotyczą nadzw. przedm., mianow. składki dla pogorzelców w N.	25 złr. — kr.	
			30 złr. 15 kr.
			Razem 265 złr. 31 kr.

Wreszcie mogą być wzięte na oddzielenie następujące ilości pieniężne:

Przy należytościach przychodu:

a) wszystkie nadzwyczajne, to jest rzadko bardzo powtarzane;

b) zwroty takich wydatków ze wszystkich rubryk realnych, które jeszcze przed 1. Listopada 1836 poczynione były;

c) zwroty wydatków wszystkich rubryk od 1. Listopada 1836 poczynionych, jak dalece odnoszą się do przedmiotów nadzwyczajnych;

d) wszystkie reszty do Kasy wpływające z wydanych do końca Października 1836 przedpłat realnych do wyrachowania się, na cele oznaczone;

e) reszty do Kasy wpływające od takichże od 1. Listopada 1836 wydanych przedpłat realnych, jak dalece potrzebnémi były do wydatków nadzwyczajnych;

f) wszystkie prowizyje za przewłokę;

g) wszystkie zwroty braków, które pochodzą z rachunków złożonych za czas do końca Października 1836;

h) zwroty braków pochodzących z rachunków, odnoszących się do peryjody od 1. Listopada 1836 poczynając, jeżeli dotyczą przedmiotów nadzwyczajnych.

Przy należytościach rozchodowych:

i) wszystkie nadzwyczajne wydatki, a zatém także ilości na całkiem nowe budowle, a przy nowo umieszczonych kapitałach czynnych i opłaconych cenach kupna takie ilości,

vermögen hergenommen, sondern aus den currenten Einkünften dazu beigetragen worden sind;

k) alle Hinausreste zu solchen Vorschüssen gegen Verrechnung auf bestimmte Zwecke, die bis Ende October 1836 schon reel beausgabt waren;

l) Hinausreste zu den seit 1. November 1836 reel beausgabten derlei Vorschüssen, in soweit sie außerordentliche Gegenstände betreffen;

m) alle Gebühren, die für Leistungen, welche noch vor dem 1. November 1836 Statt fanden, später nachträglich angewiesen wurden;

n) Mängelsvergütungen aus Rechnungen, die für die Periode bis Ende October 1836 gelegt wurden;

o) Mängelsvergütungen aus Rechnungen für die Periode seit 1. November 1836, in soweit sie auf außerordentliche Gegenstände Bezug haben;

p) Abschreibungen und Nachlässe solcher Empfangsgebühren, die schon vor dem Jahre 1837 zur Vorschreibung kamen;

q) Abschreibungen und Nachlässe der seit dem Jahre 1837, d. i. seit dem 1. November 1836 vorgeschriebenen Empfangsgebühren, in soweit sie außerordentliche Gegenstände betreffen.

8. Hinsichtlich der bisher bestandenen allgemeinen Ausgabs-Rubrik »Vorschüsse gegen Verrechnung«, wird nächstens eine besondere Weisung nachfolgen. Da die darin aufgenommenen Vorschüsse zu Folge der Instruction vom 14. Jäner 1825 reel zu behandeln, daher nach erfolgter Liquidirung der dießfälligen Particularrechnungen nicht zu reassumiren, sondern nur die Hereinreste zu beeinnahmen, oder die Hinausreste zu beausgaben sind, so muß diese Rubrik mit den darin enthaltenen Geldbeträgen in den Vergleichsausweis pro anno 1839 mit aufgenommen werden.

Jedoch ist dabei in der Anmerkungs-Colonne auseinander zu setzen, wie viel darunter auf gewöhnliche, und wie viel auf außerordentliche Ergebnisse enthalten ist, und bei den gewöhnlichen ist zu specificiren, wie viel davon auf jede eigentliche Zwecksrubrik, z. B. auf Kanzleierfordernisse, Reiseauslagen, Arrestanten-Verpflegung, Unterhaltung der Brücken u. s. w. entfällt.

9. Die bisher übliche Bilanz ist gar nicht mehr einzusenden.

44.

Portofrei sind die Sendungen mit ärarischen Portogeldern an Magistrate.

Aus Anlaß einer von dieser Oberpost-Verwaltung gemachten Anfrage, ob nämlich die Sendungen mit ärarischen Portogeldern

które nie z iścizny (majątku), ale z przychodów bieżących na to wzięte były;

k) wszystkie reszty z Kasy wypłacone do przedpłat do wyrachowania się na oznaczone cele danych, które już do końca Października 1836 realnie do rozchodu zaciągnięte zostały;

l) reszty z Kasy do takichże przedpłat realnie od 1. Listopada 1836 na rozchód wziętych, doliczone, jeżeli należą do przedmiotów nadzwyczajnych;

m) wszystkie należytości, które za czynności i roboty jeszcze przed 1. Listopada 1836 wydarzone, dodatkowo później asygnowane były;

n) wynagrodzenia braków, które pochodzą z rachunków za czas do końca Października 1836 złożonych;

o) wynagrodzenia braków pochodzących z rachunków za czas od 1. Listopada 1836 złożonych, jeżeli odnoszą się do przedmiotów nadzwyczajnych;

p) odpisanie i upuszczenie takich należytości przychodowych, które jeszcze przed rokiem 1837 prenotowane zostały;

q) odpisanie i upuszczenie należytości przychodowych od r. 1837, to jest od 1. Listopada 1836 prenotowanych, jak dalece tyczą się przedmiotów nadzwyczajnych.

8. Co do rubryki rozchodu ogólnéj, która dotychczas istniała pod nazwą: »Przedpłaty do wyrachowania się« nastąpi wkrótce osobna wskazówka. Gdy brane pod tę rubrykę przedpłaty podług Instrukcyi z d. 14. Stycznia 1825 realnie traktowane, a przeto po obliczeniu w téj mierze rachunków poszczególnych niereasumowane, ale tylko reszty do Kasy wpływające na przychód, lub reszty z Kasy wydawane, na rozchód wzięte być mają, przeto rubryka ta powinna z zawartémi tamże ilościami pieniężnémi do wykazu porównawczego za r. 1839, razem być wzięta.

Wszakże w kolumnie »Uwag« wyszczególnić należy, ile między tém na wydatki zwyczajne, a ile na wydatki nadzwyczajne znajduje się, a przy zwyczajnych wyszczególnić potrzeba, ile z tego na każdą rubrykę właściwego celu, n. p. na potrzeby kancelaryjne, na wydatki podróżne, na utrzymanie więźniów, utrzymanie mostów i t. p. przypada.

9. Zwykły dotychczas bilans teraz wcale posełanym być nie ma.

44.

Posełki ze skarbowémi pieniędzmi portoryjnémi do Magistratów nie podpadają opłacie portoryjum.

Na zapytanie tutejszego c. k. zwierzchniego Zarządu poczt, mianowicie, czy posełki ze skarbowémi pieniędzmi portoryj-

an Magistrate portofrei behandelt werden sollen, hat die k. k. oberste Hofpost-Verwaltung mit Decret vom 31. Mai l. J. Zahl 6057 zu entscheiden befunden, daß, nachdem die Magistrate in Aerarial-Taxsachen den bestehenden Vorschriften zu Folge portofrei sind, und da zu Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 6. December 1837 Zahl 41050 die Stämpel- und Portogebühren den über die Taxen bestehenden Prinzipien folgen, es sonach keinem Anstande unterliegt, die von den verschiedenen Jurisdictionen an die Magistrate lautenden Zuschriften mit Portogebühren, wofern dieser Gegenstand auf der Addresse bezeichnet wird, portofrei zu behandeln.

Wovon die k. k. Postämter (Amtsabtheilungen) zur Wissenschaft und Darnachachtung in Kenntniß gesetzt werden.

Circular-Verordnung der k. k. Oberpost-Verwaltung vom 19. Juni 1839 Zahl 2014, an sämmtliche Postämter.
Gubernial-Verordnung vom 29. Februar 1840 Gubernial-Zahl 9411, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

45.

Neue Formularien zu den Befunden, Rapporten und Uebersichts-Tabellen über Epidemien.

Die Formularien zu den Befunden, Rapporten und Uebersichts-Tabellen über Epidemien wurden nach den beiliegenden 3 Musterbögen .|· neu verlegt.

Die k. k. Kreisämter werden angewiesen sich wegen Uebernahme eines Vorrathes dieser Formularien, nach erfolgter Verwendung der dort noch vorräthigen, bis nunzu benützten Druck-Sorten Nro. 335, 336 und 337, an die Gubernial-Expedits-Direction zu wenden, und hiemit die dortkreisigen angestellten und dienstlich verwendeten Privat-Sanitäts-Individuen angemessen zu betheilen.

Es wird übrigens erinnert, daß in dem auf dem Befundbogen an dem angedeuteten Platze beizufügenden kreisämtlichen Einbegleitungsberichte das aus Anlaß der besonderen ursächlichen oder sonstigen Verhältnisse der betreffenden Epidemie Veranlaßte anzuführen, und so auch in dem Einbegleitungsberichte der Rapportsbögen ausdrücklich zu bemerken sey, was aus Anlaß der erkannten Unzweckmäßigkeit des eingeschlagenen Heilverfahrens und der eingeleiteten polizeilichen Vorsichten, oder einer minder entsprechenden Handhabung der letztern, kreisämtlicherseits verfügt wurde.

Gubernial-Verordnung vom 1. März 1840 Gubernial-Zahl 11281.

némi do Magistratów, mają być uważane za wolne od opłaty portoryjum; uznał wysoki c. k. najwyższy Zarząd poczt potrzebę, dekretem z d. 31. Maja r. b. do l. 6057, zawyrokować, że, gdy Magistraty w rzeczach, tyczących się taks skarbowych, podług istniejących przepisów wolne są od opłaty, i gdy podług dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 6. Grudnia 1837 do liczby 41050, należności stęplowe i portoryjne stosują się do istniejących o taksach zasad, żadnéj nie podpada trudności, ażeby zaadresowane od różnych juryzdykcyj do Magistratów listy z należnościami portoryjnémi, jeżeli o tém na adresie wspomniano, bez opłaty portoryjnéj przyjmować.

O czém się c. k. Urzędy pocztowe (oddziały urzędowe) dla zachowania uwiadamia.

Okólnik c. k. zwierzchniego Zarządu pocztowego z dnia 19. Czerwca 1839 do liczby 2014, do wszystkich Urzędów pocztowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 29. Lutego 1840 do l. gub. 9411, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

45.

Nowe formularze rezultatów wizyj, raportów i wykazów tabellarycznych o epidemijach.

Formularze do układania rezultatów wizyj, raportów i wykazów tabelarycznych o epidemijach, urządzone zostały na nowo podług załączonych tu .|· 3 wzorów.

Zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym, aby po spotrzebowaniu mianych u siebie jeszcze zapasem papierów drukowanych z gatunku Nro. 335, 336 i 337, względem dostania zapasu tych nowych formularzów, udały się do Dyrekcyi Expedytury gubernijalnéj, i umieszczonych w ich Cyrkułach i do służby użytych lékarzy i chyrurgów prywatnych, témi w miarę potrzeby poobdzielały.

Wreście upomina się, że w sprawozdaniu Urzędu cyrkułowego na arkuszu rezultatów wizyj w miejscu wyznaczoném domieścić się mającém, to, co z powodu szczególnych przyczyn, lub innych stosunków wydarzonéj epidemii, rozporządzoném zostało, przywiedzioném, równie, jak w sprawozdaniu raporta przesełającém wyraźnie dołożoném być ma, co z powodu uznanéj nieodpowiedniości celowi w przedsięwziętym sposobie léczenia i wprowadzonych środkach ostrożności policyjnych, lub z powodu mniéj odpowiedniego zachowywania tych ostrożności, ze strony Urzędu cyrkułowego przedsięwziętém zostało.

Rozporządzenie gub. z dnia 4. Marca 1840 pod l. gub. 11281.

Kreis

Dominium

Ortschaft

Befund

über den vom Dominium unterm ten 184 Zahl angezeigten, in Folge k. k. kreisämtlichen Auftrags vom ten 184 Zahl (erhalten am ten 184) untersuchten Ausbruch de

Bevölkerung vor dem Ausbruche der Krankheit	Vom als dem Tage des Krankheits-Ausbruches bis zu der heute vorgenommenen Untersuchung sind erkrankt	Hievon sind vor der ärztlichen Untersuchung: Genesen	Hievon sind vor der ärztlichen Untersuchung: Gestorben	Es wurden daher Kranke vorgefunden	Haus-Nummer, Namen und Alter der Kranken

Entstehungs- und Verbreitungs-Anlässe

Nro. 337.

Heilverfahren.

Polizeiliche Maßregeln.

den ten 184

Gesehen und wird von Seite der Ortsobrigkeit bestätiget.

N. N.
Arzt.

Gesehen

N. N.
k. k. Kreisarzt.

Zahl . . . .

Gesehen . . . . . k. k. Kreisamt, und wird

Kreis

Dominium

Ortſchaft

Rapport Nro.

über die

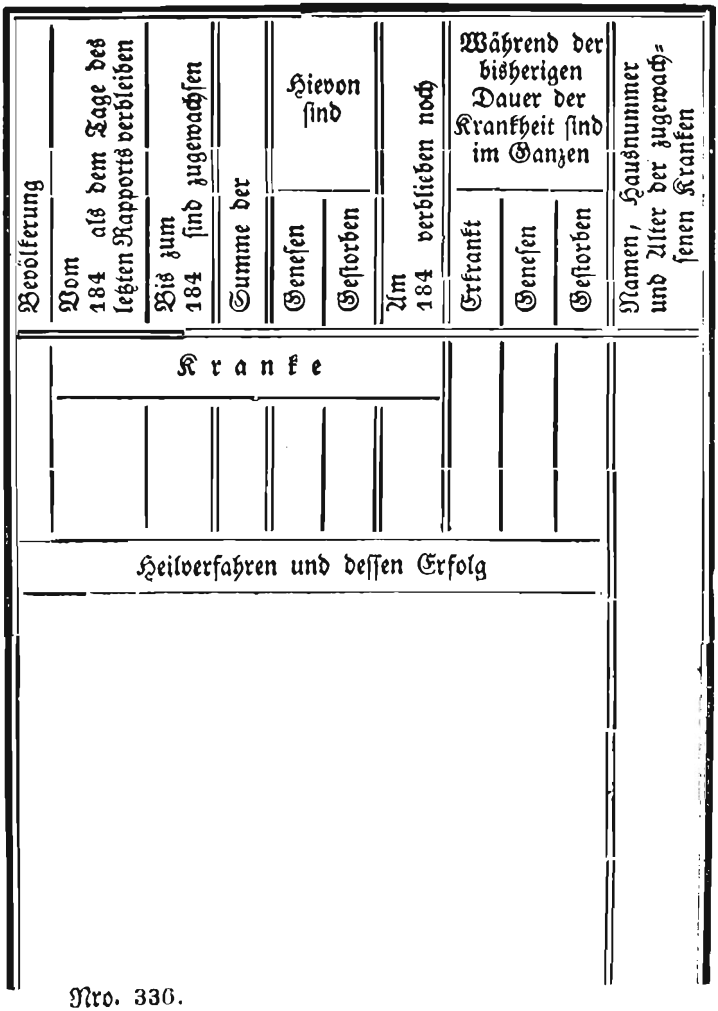

den ten 184

Gesehen und wird von Seite der Ortsobrigkeit bestätiget. N. N. Arzt.

Gesehen und richtig befunden.

N. N.
k. k. Kreisarzt.

Zahl

Hochlöbliches k. k. Landes-Gubernium.

Gesehen . . . . . k. k. Kreisamt, und wird

Kreis _____ Dominium _____

Ortschaft

Uebersichts-Tabelle

über die an de _____ Erkrankten,

Genesenen und Verstorbenen.

Bevölkerung	Vor der ärztlichen Untersuchung sind		Bei der Abfassung des Befundes am waren krank gefunden	Bis zum sind zugewachsen	Summe aller in der Behandlung gestandenen Kranken	Hievon sind			Anmerkung.
	Genesen	Gestorben				Genesen	Gestorben	der fernern Obsorge des Dominiums überlassen worden	

Nr. 335.

42.

Formularien zu den Verzeichniſſen über die Evidenzhaltung, und über die jährliche Nachweiſung jener militärpflichtigen Individuen, welche bei der Recrutirung zur Stellung auf den Aſſentplatz berufen, aber nicht erſchienen ſind.

Nachdem die Stellungsobrigkeiten in Gemäßheit des hierortigen Decrets vom 1. Februar l. J. Z. 6020 zu verhalten ſind, über die wirklich erfolgte Vorladung der zur Militärſtellung berufenen und nicht erſchienenen Militärpflichtigen, ſich gegen das k. k. Kreisamt gleich nach der Recrutirung mit den Zeitungsblättern und Requiſitionsſchreiben auszuweiſen; ſo hat das k. k. General-Commando den Werbbezirks-Commanden unterm 13 v. M. Z. 607 Q. aufgetragen, die Verzeichniſſe über die gedachten Individuen gemeinſchaftlich mit den Kreisämtern in genauer Evidenz zu halten, und nach erfolgter Vergleichung der gedachten Verzeichniſſe mit den k. k. Kreisämtern, wozu im Anſchluße ein Formulare sub A. .|. mitfolgt, die geſchehene Vorladung eines Individuums gleich in dem Altersclaſſen-Verzeichniß Nro. 16., und in dem betreffenden Conſcriptions-Familienbogen vorzumerken.

Da ferner nach der obbezogenen hierortigen Verordnung keiner der Nichterſchienenen von der Vorladung ausgeſchloſſen bleiben ſoll, ſo haben die k. k. Kreisämter eben ſo, wie es den Werbbezirks-Commanden aufgetragen wurde, mit dem Recrutirungs-Schlußberichte alljährig einen ſummariſchen Ausweis über dieſe Individuen nach dem beiliegenden Formulare B. .|. anher vorzulegen, wogegen es von den bisherigen Ausweiſen der Werbbezirks-Commanden über die als Recrutirungsflüchtlinge in Vormerkung ſtehenden Militärpflichtigen gänzlich abkömmt.

Eben ſo ſind bei dem Recrutirung-Schlußberichte die Nichterſchienenen nicht mehr nach den Unterabtheilungen »legal abweſend und krank angegeben« und »ohne gegründete Urſache anzugeben nicht erſchienen«, ſondern unter einer Benennung »berufen und nicht erſchienen«, auszuweiſen.

Gubernial-Verordnung vom 9. März 1840 Gubernial-Zahl 14586.

N. N. Werbbezirks-Commando. A. Formular ad Num. 14586.

(Beilage für Sig. O. Pag. 142 ex 1840.)

Verzeichniß

über jene militärpflichtige Individuen, welche bei der Recrutirung im Jahre 1840 zur Stellung auf den Assenplatz berufen, aber nicht erschienen sind.

Aus dem Dominium	Aus dem Ort	Aus dem Haus-Nro.	Namen	1te Altersclasse und zwar mit dem Geburtsjahre: 1820 Christen	1820 Juden	2te 1819 Christen	1819 Juden	3te 1818 Christen	1818 Juden	4te 1817 Christen	1817 Juden	5te 1816 Christen	1816 Juden	6te 1815 Christen	1815 Juden	7te 1814 Christen	1814 Juden	8te 1813 Christen	1813 Juden	9te 1812 Christen	1812 Juden	10te 1811 Christen	1811 Juden	11te 1810 Christen	1810 Juden	Summe Christen	Summe Juden	Anmerkung.
N.	N.	N	N. N.	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	— —
»	»	»	» »	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	— —
»	»	»	» »	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Ist bereits seit dem Jahre 1838 citirt.
»	»	»	» »	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	Seit dem Jahre 1831 citirt.
»	»	»	» »	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Im Jahre 1840 citirt worden.

N. N. Werbbezirks-Commando. B. Formular ad Num. 14586.

Summarisches Verzeichniß

über jene militärpflichtige Individuen, welche bei der Recrutirung im Jahre 1840 zur Stellung auf den Assentplatz berufen, aber nicht erschienen sind.

Und zwar:		1te		2te		3te		4te		5te		6te		7te		8te		9te		10te		11te		Summe	
		Altersclasse mit dem Geburtsjahre:																							
		1820		1819		1818		1817		1816		1815		1814		1813		1812		1811		1810			
		Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden	Christen	Juden
Im N. N. Kreise																									
Hievon sind nachträglich auf dem Assentplatze erschienen	Wirklich assentirt . . .																								
	Wegen Untauglichkeit oder sonstigen Verhältnissen nach Hause entlassen . . .																								
Gestorben und ausgewandert																									
Somit verbleiben noch in der Vormerkung																									

46.

Formularze do spisów utrzymania w ewidencyi i wykazywania corocznie tych do wojska obowiązanych osób, które podczas naboru do stawienia się do asentunku powołanymi byli, ale się nie stawili.

Gdy Zwierzchności odstawiające naborowych stosownie do dekretu tutejszego z dnia 1. Lutego r. b. za liczbą 6020 zobowiązane być mają, aby na uskutecznione istotnie powołanie obowiązanych do wojska i do stawienia się wezwanych, ale nie stawających, przed c. k. Urzędem cyrkułowym zaraz po rekrutacyi gazetami i korespondencyjami służbowémi wykazywały się, przeto nakazała c. k. główna Komenda wojskowa pod d. 13. z. m. za liczbą 607 Q. wszystkim Komendom werbowniczym: aby spisy rzeczonych osób spólnie z Urzędami cyrkułowémi w jak najściślejszéj ewidencyi utrzymywane, i po uczynioném rzeczonych spisów porównaniu, łącznie z Urzędami cyrkułowémi, do czego formularz pod A. załączony posłuży, uskutecznione powołanie takiego indywiduum, zaraz do spisu klas wieku Nro. 16. i do właściwego arkusza konskrypcyjnego familij zaciągnięte było.

Gdy wreście podług rozporządzenia tutejszego wyżpowołanego, żaden z niestawających od wezwania go wyłączonym być nie powinien; przeto c. k. Urzędy cyrkułowe, tak, jak to Komendom werbowniczym nakazano zostało, mają corocznie z ostatecznym raportem o rekrutacyi przedłożyć tu wykaz sumaryczny tych osób podług załączonego :|: wzoru B., za co przeciwnie od dotychczasowych wykazów Komend werbowniczych co do obowiązanych do wojska, którzy, jako przed rekrutacyją zbiegli, zapisani są, całkiem odstępuje się.

Również niestawający, przy raportach ostatecznych o rekrutacyi, już nie podług podpodziałów: »prawnie nieobecny i chorym podany« i »bez podania zasadnéj przyczyny niestawieni,« ale tylko pod napisem: »powołany i nie stawił się« wykazani być mają.

Rozporządzenie gub. z d. 9. Marca 1840 pod l. gub. 14586.

47.

Behandlung der am 2. März 1840 in der Serie 382 verloſten vierpercentigen Aerarial-Obligationen der Stände von Oeſterreich ob der Enns.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird mit Beziehung auf die Circular-Verordnung vom 19. November 1829 Zahl 8345, bekannt gemacht, daß die am 2. März 1840 in der Serie 382 verloſten vierpercentigen Aerarial-Obligationen der Stände von Oeſterreich ob der Enns, Nummer 4070 bis einſchließig Nummer 15972, nach den Beſtimmungen des allerhöchſten Patents vom 21. März 1818, gegen neue mit vier Percent in Conv. Münze verzinsliche Staatsſchuldverſchreibungen umgewechſelt werden.

Gubernial-Kundmachung vom 16. März 1840 Präſidial-Zahl 1811.

48.

Ueber die den Steuerbezirks-Obrigkeiten in der Steuereinhebung zugeſtandene Erleichterung.

Nach dem §. 8. der Steuer-Executions-Ordnung vom 16. Mai 1817, dann nach dem §. 20. der gedruckten Belehrung vom 15. November 1820 für die Steuerbezirks-Obrigkeiten zur Repartition und Einhebung der Grund- und Gebäude-Claſſenſteuer, haben acht Tage nach Verlauf der geſetzlichen Friſt zur Abfuhr der Grund- und Gebäude-Claſſenſteuer die Steuerbezirks-Obrigkeiten:

a) die Rückſtände der Unterthanen individuell, das iſt mit Angabe des Namens, Wohnortes, der Hausnummer und des rückſtändigen Betrages jedes einzelnen Unterthans, den k. k. Kreisämtern zum Behufe der Belegung der Rückſtändler mit Militär-Execution vorzulegen, und

b) in ſoweit die Militär-Execution die Zahlung des Rückſtandes nicht zur Folge gehabt hat, nach §. 11. und 14. der bezogenen Steuer-Executions-Ordnung unter Darſtellung der Verhältniſſe der Steuerpflichtigen, bei den k. k. Kreisämtern um die Bewilligung zur Pfändung der unterthänigen Rückſtändler einzuſchreiten.

Zur Förderung des Geſchäftes der Steuereinhebung und zur Erleichterung der Steuerbezirks-Obrigkeiten und der k. k. Kreisämter, haben laut Eröffnung der hohen Hofkanzlei vom 20. Jäner

47.

Postępowanie z cztéroprocentowémi obligacyjami skarbowémi Stanów austryjackich powyżéj Anizy, dnia 2. Marca 1840 w rzędzie 382 wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 2. b. m., a z odniesieniem się do okólnika z dnia 19. Listopada 1829 do liczby 8345, czyni się wiadomo, że wylosowane dnia 2. Marca 1840 w rzędzie 382 cztéroprocentowe obligacyje skarbowe Stanów austryjackich powyżéj Anizy, zacząwszy od liczby 4070 aż włącznie do liczby 15972, wymieniane będą podług najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 na nowe, po cztéry od sta w monecie konwencyjnéj przynoszące zapisy długu Stanu.

Obwieszczenie gub. z d. 16. Marca 1840 do liczby prez. 1811.

48.

O ulżeniu dozwoloném dla Zwierzchności obwodów podatkowych w wybiéraniu podatków.

Podług §fu 8. Porządku dla egzekwowania podatków z dnia 16. Maja 1817, tudzież podług §fu 20. drukowanéj Instrukcyi z dnia 15. Listopada 1820, wydanéj dla Zwierzchności obwodów podatkowych o rozłożeniu i wybiéraniu podatku gruntowego i budynkowego (z domów) podług klas, mają Zwierzchności podatkowe w ośm dni po upłynieniu prawem przepisanego terminu do oddania podatku klasycznego, gruntowego i budynkowego:

a) przedłożyć c. k. Urzędom cyrkułowym zaległości poddanych indywidualnie, to jest, z podaniem nazwiska, mieszkania, liczby domu i zaległéj ilości każdego poddanego w szczególności, aby na restancyjaryjuszów nałożoną została egzekucyja wojskowa, i

b) jeżeli na egzekucyją wojskową uiszczenie zaległości nie nastąpiło, stosownie do §§. 11. i 14. powołanego Porządku egzekwowania podatków przedstawiwszy stosunki podatkującego, prosić właściwego c. k. Urzędu cyrkułowego o pozwolenie grabienia poddanego, który winien podatek zaległy.

Dla poparcia czynności wybiérania podatków i ulżenia Zwierzchnościom obwodów podatkowych, równie jak c. k. Urzędom cyrkułowym, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém po-

d. J. Zahl 39303 Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 10. December 1839 allergnädigst zu genehmigen geruhet, daß die am Schluße jeder Einzahlungsperiode von den Steuerbezirks-Obrigkeiten zu verfassenden, oben bei a) bemerkten individuellen Rückstands-Ausweise eingestellt, und dagegen solche summarische Ausweise eingeführt werden; dann, daß die bei b) erwähnte Verpflichtung der Steuerbezirks-Obrigkeiten aufgehoben werde, die Pfändungs-Bewilligung von den k. k. Kreisämtern einzuholen.

Dem gemäß haben die Steuerbezirks-Obrigkeiten fortan

1. acht Tage nach Verlauf der Zahlungsfrist die Rückstände der Unterthanen an der Grund- und Gebäudesteuer, zum Behufe der Belegung der Rückständler mit der Militär-Execution den k. k. Kreisämtern bloß summarisch nach Steuergemeinden und Steuergattungen nachzuweisen, und

2. in den Fällen, wo binnen 14 Tagen von der Executions-Bemessung die unterthänigen Rückstände an der Grund- und Gebäude-Classensteuer nicht vollständig entrichtet worden sind, die Pfändung bei den Rückständlern ohne weiters nach Maßgabe der bestehenden Vorschriften vorzunehmen, und hierüber die Anzeige an die k. k. Kreisämter zu erstatten, in welcher zugleich um die Abrufung der eingelegten Executions-Mannschaft einzuschreiten ist.

Nach Verlauf von 14 Tagen seit der eingetretenen Pfändung haben die Steuerbezirks-Obrigkeiten über den Erfolg der Pfändung den k. k. Kreisämtern Bericht zu erstatten, und darin für den Fall, als nicht die ganze fällige Schuldigkeit eingebracht worden ist, die Ursache dieses Zurückbleibens anzugeben, oder auch, wenn ein Theil hievon für den Augenblick uneinbringlich wäre, über die Verhältnisse der Rückständler Auskunft zu geben, und dießfalls die weitere Weisung von den k. k. Kreisämtern einzuholen.

Von diesen Bestimmungen haben die k. k. Kreisämter die Steuerbezirks-Obrigkeiten zur Nachachtung unverweilt in die Kenntniß zu setzen, und sich selbst genau darnach zu benehmen.

Gubernial-Verordnung vom 19. März 1840 Gubernial-Zahl 9170.

49.

Die Correspondenz in Conscriptions- und Recrutirungssachen auswärtiger Behörden mit dem Lemberger Stadtmagistrate ist zu frankiren, und bei ihrer Versendung mittelst fahrender Post, auch mit der Recepissengebühr zu belegen.

Der Lemberger Magistrat hat angezeigt, daß die hierortige Weisung vom 24. April 1838 Zahl 10004 nur sehr selten befolgt

stanowieniem z dnia 10. Grudnia 1839 oznajmioném przez wysoką Kancelaryją nadworną pod dniem 20. Stycznia r. b. za liczbą 39303 najłaskawiéj dozwolić, aby indywidualne wykazy zaległości wyżéj pod a) namienione, które z końcem każdéj peryjody płacenia, przez Zwierzchności podatkowe układane być powinny, zaniechane, a natomiast sumaryczne wykazy takowych zaprowadzone zostały, tudzież, by obowiązek Zwierzchności podatkowych pod b) wspomniony co do proszenia c. k. Urzędów cyrkułowych o pozwolenie brania grabieży, uchylonym był.

Stosownie do tego mają Zwierzchności podatkowe i nadal

1. w ośm dni po upłynieniu terminu płacenia podatków, zaległości poddańcze w podatku gruntowym i budynkowym, celem obłożenia restancyjaryjuszów egzekucyją wojskową, c. k. Urzędom cyrkułowym tylko sumarycznie, to jest podług gmin podatkujących i rodzaju podatków; a tam,

2. gdzie we 14 dni od wymierzenia egzekucyi, zaległości poddańcze w podatku gruntowym i budynkowym podług klas, nie zupełnie uiszczone zostały, restancyjaryjuszów podług trwających przepisów bezwzględnie grabić i o tém c. k. Urzędom cyrkułowym donieść, w którémto doniesieniu razem o odwołanie żołnierzy na egzekucyją postawionych, proszono być ma.

Po upłynieniu dni 14tu od uskutecznionéj grabieży, Zwierzchności podatkowe mają c. k. Urzędom cyrkułowym zdać sprawę o skutku tego grabienia, i w témże sprawozdaniu, gdyby nie zupełna zaległość wybraną była, wskazać przyczynę tego, albo też, gdyby część jaka w tym razie odebraną być nie mogła, dać wiadomość o stosunkach restancyjaryjuszów i dopraszać się c. k. Urzędu cyrkułowego o dalszą skazówkę postępowania.

O tych przepisach zawiadomić mają c. k. Urzędy cyrkułowe natychmiast obwodowe Zwierzchności podatkowe dla ich zachowania się i same ściśle do nich stosować się.

Rozporządzenie gub. z dnia 19. Marca 1840 do l. gub. 9170.

49.

Korespondencyja w rzeczach konskrypcyi i rekrutacyi Instancyj zewnętrznych z Magistratem lwowskim podlega frankowaniu, a gdy poséła się pocztą wozową, także należytość recepisowa dołączoną być ma.

Doniósł Magistrat lwowski, że rozporządzenie tutejsze z dnia 24. Kwietnia 1838 za liczbą gub. 10004 nader tylko rzadko

werde, indem die meisten Dienstschreiben der k. k. Kreisämter und Ortsobrigkeiten in Conscriptions- und Recrutirungs-Angelegenheiten bei demselben unfrankirt einlangen, und der Ersatz des Postporto sehr verzögert werde.

Den k. k. Kreisämtern wird aufgetragen, die bezogene Weisung nicht nur selbst pünctlich zu befolgen, sondern auch dieselbe den Ortsobrigkeiten in Erinnerung zu bringen, und denselben zu bedeuten, daß derlei Correspondenzstücke, wenn sie mit der fahrenden Post gesendet werden, auch stets mit den Recepissengebühren pr. 5 kr. Conv. Münze zu belegen seyen, weil der Stadtcasse diese so häufig vorkommenden Recepissengebühren nicht aufgebürdet werden können.

Gubernial-Verordnung vom 20. März 1840 Gubernial-Zahl 13937.

50.

Ueber die Stämpelbehandlung der ämtlichen Correspondenz in Militär-Verlassenschafts-Abhandlungs-Angelegenheiten.

Aus Anlaß eines vorgekommenen Falles hat der k. k. Hofkriegsrath im Einvernehmen der k. k. allgemeinen Hofkammer sämmtliche Militärgerichte durch das k. k. allgemeine Militär-Appellationsgericht, in Betreff der Stämpelbehandlung der in Militär-Verlassenschafts-Angelegenheiten ex offo. zu erlassenden Expeditionen belehren lassen, daß, nachdem beim Militär die Verlassenschaften ex offo. abgehandelt werden, alle ämtlichen, also ex offo. zu erlassenden Expeditionen vom Gebrauche des Stämpels befreit sind, diese Befreiung nicht dahin zu verstehen sey, als wenn alle, in Verlassenschafts-Abhandlungssachen zu erlassende Expeditionen als ämtliche, nämlich als von Amtswegen erlassene, folglich stämpelfrei wären, sondern daß, wenn es sich um die Frage handelt, welche Expedition in Verlassenschaftssachen, als von Amtswegen, folglich stämpelfrei zu erlassen sey, diese Frage nach dem Stämpelpatente §. 9. lit. g. zu entscheiden sey; wornach die Expeditionen der politischen und Justizbehörden nur dann vom Stämpel befreit sind, wenn diese Expeditionen in einem bloßen Amtsgeschäfte, oder nach dem genauen Verstande von Amtswegen erlassen werden, d. i. wenn nicht der Vortheil oder die Sache einer Parthei, sondern die Obliegenheiten des Amtes selbst, oder der landesfürstliche Dienst sie erfordert, und daß daher aus dem bloßen Umstande, daß beim Militär die Verlassenschaften ex offo. abgehandelt werden, die Stämpelfreiheit der nicht ämtlichen Expeditionen keineswegs gefolgert werden kann.

zachowane bywa, gdy pisma służbowe c. k. Urzędów cyrkułowych i Zwierzchności miejscowych w rzeczach konskrypcyi i rekrutacyi do niego po największéj części niefrankowane przychodzą i zwrót opłaty pocztowéj bardzo opóźnianym bywa.

Nakazuje się przeto c. k. Urzędom cyrkułowym, aby powołane rozporządzenie nietylko same punktualnie wypełniały, ale takowe także Zwierzchnościom miejscowym przypomniały z tém objaśnieniem, iż podobne pisma korespondencyjne, gdy się pocztą wozową posélа, zawsze także należytością recepisową 5 kr. m. k. opatrzone być mają, ponieważ te tak często wydarzające się opłaty recepisów, Kasie miejskiéj narzucane być nie mogą.

Rozporządzenie gub. z dnia 20. Marca 1840 pod l. gub. 13937.

50.

Jak z korespondencyjami w sprawach wojskowo-spadkowych, co do stęplów postępować.

Z powodu pewnego wypadku kazała c. k. nadworna Rada wojenna, porozumiawszy się z c. k. powszechną Kamerą nadworną, wszystkie Sądy wojskowe przez c. k. powszechny Apelacyjny Sąd wojskowy, co do postępowania stęplowego w sprawach wojskowo-spadkowych ex officio, w tém oświecić, iż gdy spadki przy wojsku ex officio pod rozprawę są brane, i wszystkie zatém expedycyje, jako ex officio wydawane, od użycia stęplu są wolne; uwolnienie to jednak nie tak rozumiane być ma, jakoby wszystkie w rzeczach rozpraw spadkowych wychodzące expedycyje, jak urzędowe, to jest z Urzędu wydawane, a zatém od stęplu wolne były, ale, że, jeżeli idzie o to, jaka expedycyja w rzeczach spadkowych, jako z Urzędu wydana, a zatém, jako wolna od stęplu uważana być ma, pytanie to podług Patentu stęplowego §. 9. lit. g) rozstrzygnąć należy; podług tego więc expedycyje Instancyj politycznych i sądowniczych wtenczas tylko od stęplu są wolne, jeżeli takowe jedynie w sprawie urzędowéj, czyli podług ścisłego znaczenia z Urzędu wydanémi są, to jest, jeżeli tych expedycyj nie korzyść, lub interes strony, ale obowiązki samego Urzędu, lub służba monarchiczna wymagają; że zatém jedynie z tego powodu, iż w wojsku sprawy spadkowe ex officio odbywają się, wnioskować bynajmniéj nie można, że expedycyje nieurzędowe od stęplu są wolne.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 23. December 1839 Zahl 53695-5108 in die Kenntniß geſetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 5. Februar 1840 Zahl 1912, an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 20. März 1840 Gubernial-Zahl 14402, an ſämmtliche k. k. Kreisämter.

51.

Nähere Beſtimmung der Anordnungen der über das Vorrecht der Grundſteuer beſtehenden Geſetze.

Zur näheren Beſtimmung der Anordnungen der über das Vorrecht der Grundſteuer beſtehenden Geſetze, und insbeſondere des §. 16. der allgemeinen Concursordnung und des §. 122. der galiziſchen Gerichtsordnung, dann der Hofdecrete vom 15. April 1825 Nro. 2039, vom 16. September 1825 Zahl 2132 und vom 1. September 1826 Zahl 2219 in der Juſtiz-Geſetzſammlung, wurde mit der Verordnung der k. k. vereinigten Hofkanzlei vom 14 Hornung 1840 Zahl 4645, in Folge allerhöchſter Entſchließung vom 30. November 1839 Folgendes erklärt:

§. 1.

Von nun an ſollen die Steuerrückſtände, welche von unbeweglichen Gütern länger als drei Jahre aushaften, eines nur den Hypothekar-Forderungen nachſtehenden Pfandrechts genießen, ſomit gleich den dreijährigen, jedoch ohne Nachtheil für die Hypothekar-Gläubiger, ohne Rückſicht auf eingetretene Beſitzveränderungen oder auf ein haftendes Fideicommiß oder Lehenband zur Eintreibung geeignet ſeyn.

§. 2.

Die ſtrenge Pflicht der adminiſtrativen Behörden, dem Anwachſen ſolcher Steuerrückſtände entgegen zu wirken, ſo wie die Verantwortlichkeit der mit der Steuereinhebung beauftragten Aemter und Perſonen, für jeden aus ihrer Saumſeligkeit entſtehenden Schaden, bleiben fortan in voller Kraft, und werden hiemit neuerdings ausgeſprochen und beſtätigt.

§. 3.

Die gegenwärtige Verordnung ſoll auf die zur Zeit der Kundmachung derſelben bereits rückſtändigen Steuern keine Anwendung finden.

Gubernial-Kundmachung vom 20. März 1840 Gubernial-Zahl 18395.

O tém zawiadamia się c. k. powiatowe Administracyje kameralne na skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 23. Grudnia 1839 za liczbą 53695-5108.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 5. Lutego 1840 do liczby 1912, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Uwiadomienie gub. z dnia 20. Marca 1840 do liczby gub. 14402, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

51.

Bliższe określenie przepisów prawnych o piérwszeństwie podatku gruntowego.

Dla dokładniejszego określenia przepisów prawnych o piérwszeństwie podatku gruntowego, a szczególnie §. 16. ogólnych przepisów o krydach i §. 122. galicyjskiéj Ustawy sądowéj, niemniéj dekretów nadwornych, z dnia 15. Kwietnia 1825 do liczby 2039, z dnia 16. Września 1825 do liczby 2132 i z d. 1. Września 1826 do liczby 2219 w Zbiorze Ustaw cywilnych, rozporządzeniem c. k. połączonéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 14. Lutego 1840 do liczby 4645 zawyrokowano w skutek najwyższego postanowienia z d. 30. Listopada 1839, co następuje:

§. 1.

Odtąd służyć będzie zaległościom podatkowym, z dóbr nieruchomych dłużéj jak trzy lata niespłaconym, prawo zastawu tylko po poprzedzających pretensyjach hypotecznych, a więc wyrównywające podatkom trzechletnim, jednakże bez uszczerbku wierzycielów hypotecznych, bez względu na zaszłe w posiadaniu zmiany, albo ciążące na nich dowiernorectwo (fideicommissium), albo leśnictwo do wyegzekwowania są uwłaściwione.

§. 2.

Ścisły obowiązek Instancyj administracyjnych zapobiegania wzmaganiu się takich zaległości podatkowych, jako też odpowiedzialność Urzędów i osób, do poboru podatków wyznaczonych, za każdą z ich opieszałości wynikającą szkodę pozostają w zupełnéj mocy i nanowo niniejszém postanowieniem wyrzeczone i potwierdzone zostają.

§. 3.

Niniejsze rozporządzenie nie rozciąga się na zaległości podatkowe, które już w czasie ogłoszenia go istniały.

Obwieszczenie gub. z dnia 20. Marca 1840 pod l. gub. 18395.

52.

Vollziehung der Beſtimmungen der §§. 5. und 17. — 21. des hohen Hofkammer-Decretes vom 25. September 1839 Zahl 41490, in Betreff der Beſchränkung der Maiſchgefäße und Verſetzung der Werksvorrichtungen außer Gebrauchsfähigkeit.

In Gemäßheit der mit dem Circulare vom 18. October 1839 Zahl 30548 bekannt gegebenen Beſtimmungen ſollen

1. laut §. 5. in einer Gewerbsſtätte nicht mehr Maiſchgefäße vorhanden ſeyn, als ſelbſt bei einem ununterbrochenen Betriebe nothwendig ſind, dann

2. laut §§. 17. — 22. die Werksvorrichtungen während des Betriebsſtillſtandes außer Gebrauch geſetzt werden.

Damit dieſe Beſtimmungen nicht auf eine, entweder die Sicherſtellung des Gefälls vor Verkürzungen gefährdende, oder den Gewerbsbetrieb ſtörende Art in Vollziehung geſetzt werden, wird in Folge h. Hofkammerdecretes vom 28. Jäner 1840 Z. 4326 erklärt:

Zu 1. Da der §. 5. der erwähnten Beſtimmungen ausdrücklich vorſchreibt, daß in einer Brennerei nicht mehr Maiſchgefäße vorhanden ſeyn ſollen, als ſelbſt bei einem ununterbrochenen Betriebe mit Rückſicht auf die nach dem Umfange der Brennvorrichtung zuläßige Bereitung der Maiſche nothwendig ſind, ſo geht daraus klar hervor, daß nicht der zeitweilig verminderte Umfang des Betriebs die Cinoſur zur Beurtheilung jener Gefäße bildet, die in der Brennerei zu laſſen verbothen ſind, ſondern bei Beurtheilung jener Gefäße, die in der Brennerei auf keine Weiſe geduldet werden dürfen, der Umfang der ſtändigen Brennvorrichtung beſonders in das Auge zu faſſen kömmt, und daher jene beweglichen oder unbeweglichen Maiſchgefäße ſtets aus der Brennerei zu ſchaffen ſind, welche mit den Brennvorrichtungen nicht im Verhältniße ſtehen; daß aber bei einem zeitlich verminderten Betriebe die unbeweglichen Maiſchgefäße, in ſofern ſie bei der vollen Benützung der Brennvorrichtungen verwendet werden müßten, und deren Wegſchaffung nur mit Koſten, Irrungen des Gewerbsbetriebes geſchehen kann, keineswegs weggebracht werden müſſen, ſondern lediglich außer Gebrauch zu ſetzen ſind.

Zu 2. Die Maßregeln, welche während des Betriebsſtillſtandes zur Verhinderung unbefugter Bereitung geiſtiger Flüßigkeiten angewendet werden ſollen, beſtehen entweder in der Anlegung des Verſchlußes, oder in der Entfernung und Verwahrung eines ſolchen Beſtandtheiles der Brennvorrichtung, wodurch die Benützung derſelben zur Branntwein-Erzeugung unthunlich wird.

52.

Dopełnienie przepisów §§. 5. i 17.—21. dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 25. Września 1839 za liczbą 41490, względem ograniczenia naczyń zaciérnych i zapobieżenia używaniu narządów (apparatów) warstatnych.

Podług przepisów okólnikiem z dnia 18. Października 1839 pod liczbą 30548 ogłoszonych, powinno

1. na mocy §u 5., nie więcéj naczyń zaciérnych znajdować się w warstacie, jak do nieprzerwanego pędzenia gorzałki potrzeba, i

2. na mocy §§. 17.—22., użyciu narządu warstatu podczas zastanowienia roboty, tak zapobieżono być ma, aby te przepisy dopełniając, ani dochodu na pokrzywdzenie nie narazić, ani roboty gorzelnéj nie przerywać, daje się na skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 28. Stycznia 1840 za liczbą 4326, następujące objaśnienie:

Ad 1. Gdy §. 5. pomienionych przepisów wyraźnie stanowi, iż w gorzelni nie ma się więcéj naczyń zaciérnych znajdować, jak do nieprzerwanego nawet pędzenia gorzałki, ze względem na przygotowanie zaciéru podług objętości narządów gorzelnianych, potrzeba, jest zatém rzecz jasna, iż nie zmniejszona czasowie objętość pędzenia, służy za prawidło do osadzenia, jakich naczyń w gorzelni zostawiać zabroniono, ale, że do osadzenia, które naczynia w gorzelni na żaden sposób cierpiane być nie mogą, objętość narządów stałych do palenia gorzałki na oku mieć należy, a zatém owe ruchome i nieruchome naczynia zaciérne zawsze z gorzelni wyniesione być mają, które narządom gorzelnym w stosunku nie odpowiadają, że jednak przy zmniejszoném na pewny czas pędzeniu gorzałki, nieruchomych naczyń zaciérnych, jeżeli do zupełnego użycia narządów gorzelnych potrzebowane być muszą, i uprzątnienie takowych tylko z wydatkami i przeszkodą w zachodzie gorzelnianym uczynićby się dało, wcale wynosić nie należy, tylko takowe do użytku niesposobnémi uczynione być mają.

Ad 2. Środki, których podczas wstrzymania ruchu gorzelni użyć należy dla przeszkodzenia, by płynów spirytusowych niepozwolonym sposobem nie wyrabiano, zakładają się albo na przyłożeniu zamknięcia (opieczętowaniu), albo na wyniesieniu i schowaniu takiéj części z narządów gorzelnianych, bez któréj użyć tych narządów do palenia gorzałki niepodobna.

Wann dieſe Maßregeln überhaupt, und in welchen Fällen eine oder die andere derſelben in Anwendung gebracht werden ſollen, hängt theils von der Dauer des Betriebsſtillſtandes und theils von der Beſchaffenheit der Vorrichtung, bezüglich jener durch Entfernung eines Beſtandtheiles aber auch von der Zuläßigkeit einer ſolchen Verwahrung deſſelben ab, daß hiedurch die Partheien bei der Wiedereröffnung des Betriebes nicht aufgehalten werden.

Wird der Brennereibetrieb für eine längere, über 6 Tage hinausreichende Friſt eingeſtellt, ſo hat nach den Beſtimmungen des §. 69. der Belehrung vom 29. September 1835 die Verſetzung der Werksvorrichtungen außer Gebrauchsfähigkeit unbedingt Platz zu greifen.

In wieferne dieſe Maßregel bei Stillſtänden für kürzere Zeiträume, wenn dieſer nämlich nur auf einige Tage, oder eine Nacht, oder einige Stunden ſich erſtreckt, in Ausführung zu bringen iſt, darüber geben die Beſchaffenheit des Gewerbsbetriebes und die Individualität des Unternehmers die erforderlichen Anhaltspuncte, deren Beurtheilung der Umſicht der Gefällenwach-Beamten und Angeſtellten überlaſſen bleiben muß.

Jedenfalls ſoll aber bei Stillſtänden für kürzere Zeiträume die Außergebrauchſetzung der Werksvorrichtungen Statt finden, wenn ſich die Möglichkeit herausſtellt, daß auch innerhalb dieſer Friſt ein auf die Verkürzung des Gefälls abgezielter Betriebsact durchgeführt werden kann, und ein Verdacht eines Unterſchleifes rege wird.

Welches von den beiden oben erwähnten Verwahrungsmitteln in einzelnen Fällen in Anwendung gebracht werden ſoll, läßt ſich im Allgemeinen nicht beſtimmen, weil hiebei darauf geſehen werden muß, daß hiedurch nicht nur das Aerar gegen Unterſchleife ſichergeſtellt, ſondern auch den Partheien keine läſtigeren Beſchränkungen auferlegt werden, als zur Erzielung des damit verknüpften Zweckes nothwendig ſind, dieſes aber davon abhängt, welche von den beiden Maßregeln mit Rückſicht auf die Beſchaffenheit und die Conſtruction der Vorrichtungen in einzelnen Gewerbsſtätten, als vollkommen ſicher und minder beſchwerlich ſich darſtellt; daher auch in dieſer Beziehung das kluge Ermeſſen der Gefällenwach-Organe zu entſcheiden hat.

Soll zur Verſetzung einer Brennvorrichtung außer Gebrauch ein Theil derſelben hinweggenommen werden, ſo iſt ſich dießfalls auf jenen Beſtandtheil zu beſchränken, durch deſſen Wegnahme die Verwendung der Brennvorrichtung unthunlich wird, und welcher ohne Beſchädigung der Werksvorrichtung herausgenommen, dann bei der Wegbringung aus dem Gewerbslocale und während der Aufbewahrung nicht leicht der Beſchädigung ausgeſetzt werden kann. Bei der Verſchiedenheit der Apparate läßt ſich der in Ver-

Kiedy te środki w ogólności i w jakich wypadkach jeden lub drugi użytym być ma, zawisło częścią od czasu, jak długo czynność gorzelniana zatamowaną będzie, a częścią od składu narządów gorzelniczych, a względem wyniesienia jakiéj części narządu, także i od tego, jak dalece takowa przechowaną być może, w taki sposób, aby przez to strony w powrotném rozpoczęciu robót gorzelnych wstrzymywane nie były.

Jeżeli ruch gorzelni na czas dłuższy, 6 dni przenoszący, wstrzymanym zostanie, natenczas podług przepisów §§u 69. Instrukcyi z d. 29. Września 1835, z narządami gorzelnémi bezwarunkowo tak się obejść należy, aby ich użyć nie można było.

Jak dalece ten środek przy krótszém zatamowaniu gorzelni, to jest, gdy to jedynie przez kilka dni, przez jedną noc, lub przez kilka godzin trwać ma, do skutku przyprowadzić należy, w téj mierze sposób wykonywania professyi i indywidualność przedsiębiercy wskażą, czego się trzymać wypada, w czém osądzenie rzeczy, oględności urzędników i zlecenników straży dochodowéj zostawiono być musi.

W każdym jednak razie przy zatamowaniu ruchu gorzelni na czas krótszy, uchylenie narządów gorzelnych, aby użytémi być nie mogły, nastąpić powinno wtenczas, gdy się okaże możność, dokonania i w tym czasie jakowéj czynności gorzelnéj mającéj w zamiarze pokrzywdzenie dochodu skarbowego i powstaje podejrzenie jakiego oszukaństwa.

Który z obu wyż pomienionych środków ochronnych w poszczególnych wypadkach użytym być ma, nie da się określić w ogólności, ponieważ w téj mierze na to uważać należy, aby przez to nietylko Skarb przeciwko oszukaństwu był zasłoniony, ale razem, by i strony nie doznawały uciążliwszego ograniczenia, aniżeli osiągnienie połączonego z tém celu potrzebuje, któreto rozpoznanie zaś od tego zawisło, który środek z tych obu z uwagą na skład i naturę narządów w poszczególnych warstatach gorzelniczych, przedstawia się zupełnie zabezpieczającym a mniéj uciążliwym; z któregoto powodu i w tym względzie roztropność urzędników straży dochodowéj rozstrzygać ma.

Gdyby dla uczynienia narządów gorzelnianych do użycia niesposobnémi, jedna część z takowych z warstatu uprzątniona być miała, w takim razie na téj części poprzestać należy, przez któréj wzięcie użycie narządu gorzelnego stanie się niepodobném, a która bez uszkodzenia narządu wyjętą, tudzież przy wynoszeniu z miejsca warstatu i przez czas przechowania onéj nie tak łatwo na uszkodzenie wystawioną być może. Przy rozmaitości narządów nie daje się oznaczyć ta część, która na

wahrung zu nehmende Beſtandtheil nicht bezeichnen. Es wird daher bloß im Allgemeinen als Andeutung bemerkt, daß bei den einfachen Vorrichtungen der Helm, und bei Dampfapparaten der zur Dampfleitung und zur Beförderung der Maiſche in den Keſſel beſtimmte Krahn, oder der Pippen-Schlüßel, oder ein Theil der Dampfleitungsröhre, ſoferne dieſe Beſtandtheile ohne Dazwiſchenkunft des betreffenden Handwerkers von der Gewerbsparthei herausgenommen und wieder eingerichtet werden können, als die wegzunehmenden Beſtandtheile anzuſehen ſeyen.

Da, wo nach dieſen Andeutungen nicht vorgegangen werden kann, oder wegen beſonderer Umſtände eine Abweichung von denſelben nothwendig iſt, haben die Oberen der Gefällenwache im Einverſtändniße mit den Partheien feſtzuſetzen, durch die Hinwegnahme welches Theils der Brennvorrichtung ihre Außergebrauchſetzung zu geſchehen habe.

Was die Verwahrung eines abgelösten Beſtandſtückes anbelangt, ſo kann dieſes da, wo im Orte der Gewerbsſtätte entweder eine Wachabtheilung, oder eine Obrigkeit, oder eine andere von der Gewerbsparthei nicht abhängige Perſon ſich befindet, ohne Beläſtigung des Brenners ausgeführt werden. In jenen Fällen dagegen, wo beſondere Umſtände die Anwendung der dießfälligen allgemeinen Beſtimmung nicht thunlich machen, wo nämlich die Hinterlegung des von der Brennvorrichtung getrennten Theiles im Orte, wo die Brennerei liegt, nicht geſchehen kann, iſt die Aufbewahrung deſſelben unter gehörigem Verſchluße in der Brennerei ſelbſt anzuordnen.

Hiebei wird der Gefällenwache ſchärfſtens eingebunden, die zur Verſetzung der Werksvorrichtungen außer Gebrauch ertheilte Befugniß nicht zu mißbrauchen, und den Partheien keinen Anlaß zu Klagen über Plackereien zu geben.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 20. Februar 1840 Zahl 4376, an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 23. März 1840 Gubernial-Zahl 17119, an ſämmtliche k. k. Kreisämter.

53.

Bemauthung der Aerarial-Jochbrücke Nro. 137. über den Muzyłower Bach, auf der Brzeżaner Verbindungsſtraſſe, bei dem Podhaycer Wegmauthamte.

In Gemäßheit des hohen Hofkammer-Decrets vom 10. September 1839 Z. 39083-1326, wird eine Brückenmauth in Podhayce, zum Behufe der Bemauthung der Aerarial-Jochbrücke

przechowanie wzięta być ma. Jedynie więc w ogólności służyć ma za skazówkę ta uwaga, że przy narządach prostego składu, czapka, a przy narządach parowych kurek do prowadzenia pary i wpuszczania roboty do kotła przeznaczony, albo klucz od pipy, lub część rur parę przeprowadzających, za części mogące być odjętémi uważać należy, jeżeli takowe bez pomocy właściwego rzemieślnika, przez stronę samę odjęte i nazad osadzone być mogą.

Tam, gdzie podług téj skazówki postąpić nie można, lub dla szczególnych okoliczności od niéj zboczyć potrzeba, starszyzna ze straży dochodowéj, za porozumieniem się ze stronami, postanowi, która część narządów gorzelnych odjęta być ma, aby narządy użytémi być nie mogły.

Co się tycze schowania odjętéj części narządu, to może się stać tam, gdzie w miejscu znajdującéj się gorzelni, albo jest jaki oddział ze straży, albo jaka Zwierzchność, albo inna jaka osoba od strony tym wyrobem trudniącéj się niezawisła. W takich jednak wypadkach, gdzie dla szczególnych okoliczności ten ogólny przepis zastosowanym być nie może, mianowicie, gdzie część od narządu odjęta w miejscu znajdującéj się gorzelni przechowana być nie może, przechowana być ma w saméj gorzelni pod należytém zamknięciem (opieczętowaniem).

Przytém zaleca się straży dochodów skarbowych jak najsurowiéj, aby władzy uchylenia możności do użycia narządów gorzelnianych nie nadużywała i nie dawała stronom powodu do skarg o ciemiężenie.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 20. Lutego 1840 do liczby 4376, do wszystkich Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Marca 1840 do l. gub. 17119, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

53.

Nałożenie mostowego od skarbowego mostu Nru. 137. na potoku mużyłowskim, na gościńcu brzeżańskim, na rogatce podhajeckiéj płacić się mającego.

W skutek dekretu c. k. Kamery nadwornéj z d. 10. Września 1839 do liczby 39083-1326, zaprowadzona będzie rogatka mostowa w Podhajcach dla nałożenia mostowego od skarbo-

Nro. 137. über den Muzylower Bach, auf der Brzeżaner Verbindungsſtraſſe, mit der Gebühr nach der 1. Tarifsclaſſe errichtet, und die dießfällige Gebühr bei dem Podhayeer Wegmauthamte eingehoben werden.

Dieſes wird zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht, daß die Einhebung der Brückenmauthgebühren mit dem 1. November 1840 beginnen werde.

Gubernial-Kundmachung vom 28. März 1840 Gubernial-Zahl 20079.

54.

Betreffend die Vergütung der Zinſe für Officiers-Quartiere der über den gewöhnlichen Friedensſtand dislocirten Truppen.

In Folge der demſelben mit hierortigem Decrete vom 6. Auguſt 1833 Zahl 47762 bekannt gemachten allerhöchſten Entſchließung vom 19. Juli 1833, haben Seine Majeſtät zu geſtatten geruhet, daß für die Dauer der damaligen Truppenvermehrung die Officiers-Quartiere, in ſoweit die Vermehrung den Stand der Friedens-Dislocation überſchreitet, mit täglich 6 kr. vom Hauptmann abwärts, mit täglich 12 kr. für einen Stabsofficier, und mit täglich 24 kr. für einen Generalen vergütet werden.

Vermöge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 5. December v. J. Zahl 38215, hat nun der k. k. Hofkriegsrath, bei den ſeither veränderten Verhältniſſen im Sinne der erfloſſenen ſpätern allerhöchſten Entſchließung vom 6. Mai 1839 eingeleitet, daß die Vergütung der Zinſe für die Officiers-Quartiere der über den gewöhnlichen Friedensſtand hier und dort dislocirten Truppen wieder nach dem früheren Maßſtabe vom Jahre 1831 geleiſtet, und ſofort die anfangs bezogene, im Jahre 1833 eingeführte Vergütung für ſolche über den gewöhnlichen Friedensſtand dislocirten Truppen vom 1. Jäner 1839 anzufangen, aufgehoben werde.

Obwohl dieſe Verfügung für Galizien, wo ſich vermög Eröffnung des k. k. General-Commando gegenwärtig keine derlei zeitlich ſtabile Truppenkörper befinden, keine Anwendung findet, ſo werden die k. k. Kreisämter hievon im Nachhange der anfangs bezogenen hierortigen Verordnung zur Wiſſenſchaft bei künftig allenfalls vorkommenden Fällen verſtändigt.

Gubernial-Verordnung vom 29. März 1840 Gubernial-Zahl 20245.

wego mostu Nru. 137. na potoku mużylowskim, gościńcu brzeżańskim, z opłatą podług 1. pozycyi taryfy, którąto należność opłacać się będzie na rogatce myta drogowego w Podhajcach.

Co niniejszém z tym dodatkiem ogłasza się, że pobór mostowego zacznie się dnia 1. Listopada 1840.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Marca 1840 do liczby gub. 20079.

54.

O wynagrodzeniu czynszów za kwatéry oficerskie wojsk nad stan pokoju rozłożonych.

W skutek najwyższéj uchwały z dnia 19. Lipca 1833, dekretem tutejszym z dnia 6. Sierpnia 1833 za liczbą 47762 ogłoszonéj, raczył Najjaśniejszy Pan zezwolić, by przez czas ówczesnego pomnożenia stanu wojska, za kwatéry oficerskie, jak dalece to pomnożenie przechodzi dislokacyją w stanie pokoju, dziennie po 6 kr. od kapitana wstecz, po 12 kr. za oficera sztabowego, a po 24 kr. za jenerała wynagradzano.

Teraz, podług dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 5. Grudnia r. z. za liczbą 38215, rozporządziła c. k. nadworna Rada wojenna obok zmienionych odtąd okoliczności, w myśl wydanego poźniéj najwyższego postanowienia z d. 6. Maja 1839, iż wynagrodzenie czynszów za kwatéry wojskowe, dla wojsk, nadzwyczajny pokoju stan tu i owdzie rozłożonych, znowu podług wymiaru dawniejszego z r. 1831 uiszczane i tak nadal pobiérane z początku owe w roku 1833 wprowadzone wynagradzanie kwatérowe za wojsko nadzwyczajny stan pokoju rozłożone, poczynając od 1. Stycznia 1839, uchyloném zostaje.

Aczkolwiek rozporządzenie to dla Galicyi, gdzie teraz podług oznajmienia c. k. głównéj Komendy nie ma żadnych takich czasowo ciągle pobywających korpusów wojska, zastosowaném być nie może, wszelako c. k. Urzędy cyrkułowe o tém dodatkowo do tutejszego na wstępie powołanego rozporządzenia dla wiadomości, w każdym razie na przyszłość wydarzyć się mogącym, obwieszcza się.

Rozporządzenie gub. z dnia 29. Marca 1840 do l. gub. 20245.

55.

Ueber die Anwendbarkeit des §. 178. lit. a. I. Thl. des St. G. B. auf falsche Zeugenaussagen bei Untersuchungen wegen Gefälls-Uebertretungen.

In Folge allerhöchster Entschließung vom 14. September 1839 wird erklärt: »die Bestimmung des §. 178. lit. a. I. Theils des St. G. B. ist auch auf die falschen Zeugenaussagen im Laufe der Untersuchung wegen Gefälls-Uebertretungen anwendbar, wenn dieselben beschworen und vor einem Amte abgelegt worden sind, welches nach der Anordnung des §. 656. St. G. B. über Gefälls-Uebertretungen besetzt war.«

Welches Gesetz in Folge des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 14. Februar 1840 Z. 1320-87 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 31. März 1840 Gubernial-Zahl 18099.

56.

Errichtung eines auszuübenden, mit den Befugnissen einer Bezirkscasse, Stämpelpapier-, Tabak- und Zollegstätte versehenen Amtes in der Kreisstadt Stanisławow.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit Decret vom 1. Mai 1839 Zahl 17041-1131 genehmigt, daß das bisherige Controllsamt zu Stanisławow für die Zukunft in eine Zollegstätte und Bezirkscasse, mit welcher zugleich die Tabak- und Stämpel-Papier-Niederlage zu vereinigen ist, umgestaltet werde.

Welches zur allgemeinen Kenntniß mit dem Beisatze bekannt gemacht wird, daß dieses auszübende Gefällsamt nach Eröffnung der vereinigten k. k. galizischen Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 12. März 1840 Z. 6607, mit erstem Juni 1840 in Wirksamkeit treten werde.

Gubernial-Kundmachung vom 1. April 1840 Gubernial-Zahl 22040.

57.

Belehrung über die Anwendung des vom Lehrer Lalić bekannt gegebenen Mittels zur Heilung der Hundswuth bei Menschen und Thieren.

In der Anlage .|· wird den k. k. Kreisämtern die mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 8. v. M. Z. 6912 herabgelangte,

55.

§. 178. lit. a) l. Cz. Ustawy karnéj da się zastosować do fałszywych zeznań świadków w śledztwach z powodu przestępstw przepisów dochodowych.

W skutek najwyższego postanowienia z dnia 14. Września 1839 daje się następujące objaśnienie: »Przepis §fu 178. lit. a) I. Cz. Ustawy karnéj da się także do fałszywych zeznań świadków w ciągu śledztwa z powodu przestępstw dochodowych zastosować, jeżeli je zaprzysiężono i złożono przed Urzędem, któren podług §fu 656. Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe był ustanowiony.«

To prawo ogłasza niniejszém Rząd krajowy w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 14. Lutego 1840 do liczby 1320-87.

Obwieszczenie gub. z dnia 31. Marca 1840 do l. gub. 18099.

56.

Zaprowadzenie w mieście cyrkularném Stanisławowie wykonawczego Urzędu z takiém upoważnieniem, jak Kasy obwodowe, składy papiéru stęplowego, tytuniu i Komory celne.

W ysoka c. k. powszechna Kamera nadworna pozwoliła dekretem z dnia 1. Maja 1839 do liczby 17041-1131, ażeby dotychczasowy Urząd kontrolny w Stanisławowie na przyszłość zamienić w Komorę celną i Kasę obwodową, a zarazem połączyć z nią skład tytuniu i papiéru stęplowanego.

Co się z tym dodatkiem do powszechnéj wiadomości podaje, że ten Urząd wykonawczy podług oświadczenia c. k. galicyjskiéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 12. Marca 1840 do liczby 6607, urzędowanie swoje zacznie dnia 1. Czerwca 1840.

Obwieszczenie gub. z dnia 1. Kwietnia 1840 do l. gub. 22040.

57.

Nauka, jak używać lékarstwa na wściekliznę u ludzi i zwierząt, podanego przez nauczyciela Lalić.

W załączeniu .|· przesła się c. k. Urzędom cyrkułowym udzieloną dekretem wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z d.

von der k. k. mediciniſch-chyrurgiſchen Joſephs-Akademie gut geheißenen Belehrung über die Anwendung des von dem Schullehrer Lalić, zu Verbovsko in Croatien, bekannt gemachten Mittels zur Heilung der Hundswuth bei Menſchen und Thieren, und des Biſſes giftiger Schlangen, mit dem Auftrage überſendet, die Kreis-Sanitäts-Individuen und jene Aerzte und Wundärzte, die in Rückſicht ihrer dienſtlichen und ſonſtigen Stellung zur Beobachtung der von wüthenden Thieren Verletzten, öfters die Gelegenheit haben, hiemit zu betheilen, und die Einleitung zu treffen, damit mit der empfohlenen Heilmethode, und zwar vorzüglich in öffentlichen Heilanſtalten, und wo es ſonſt nur möglich iſt, unter der unmittelbaren Anleitung des Kreisarztes practiſche Verſuche vorgenommen werden, wobei jedoch die vorgeſchriebene äußere Behandlung der Bißwunden nie zu unterlaſſen iſt.

Die über die Reſultate der dießfälligen Verſuche von Fall zu Fall zu erſtattenden Berichte ſind mit einem von dem betreffenden Sanitäts-Individuum mit aller Genauigkeit zu führenden, von der Ortsobrigkeit zu beſtätigenden Tagebuche, oder einer umfaſſenden Krankheitsgeſchichte zu belegen, und dieſem auch alle ſonſtigen zur Begründung und Beſtätigung der einzelnen Thatſachen führenden Erhebungen und Actenſtücke anzuſchließen.

Der Schullehrer Lalić iſt nach dem ferneren Inhalte des eingangsbezogenen hohen Hofkanzlei-Decrets angewieſen worden, die empfohlenen Pflanzentheile in ſeiner Heimath zu ſammeln, und ſie in Bereitſchaft zu halten, damit er ſolche den ſie anſuchenden Aerzten zukommen mache; wovon das Sanitäts-Perſonale mit dem Beiſatze zu verſtändigen iſt, daß ſich daſſelbe wegen einzelner etwa nöthig werdenden beſonderen Auskünfte gleichfalls unmittelbar an den zu Verbovsko, Agramer Comitats, in Croatien, wohnhaften Schullehrer Joſeph Lalić zu wenden hätte.

Da jedoch die gegen die Waſſerſcheue empfohlene Gentiana cruciata auch in dieſer Provinz ziemlich häufig vorkömmt, hat das k. k. Kreisamt die dortkreiſigen Apotheker mit Hinweiſung auf die in jedem beſſeren botaniſchen Handbuche angeführten Kennzeichen dieſer Pflanze aufzufordern, daß ſie ſich bei der ſich hiezu bald ergebenden Gelegenheit einen Vorrath der betreffenden Wurzel beiſchaffen, ſie für den arzeneilichen Gebrauch vorbereiten, und von ihrer erfolgten Beiſchaffung die Sanitäts-Individuen des Ortes und der Gegend in die Kenntniß ſetzen.

Man erwartet übrigens von den k. k. Kreisämtern und den Kreisärzten, daß die kunſtgerechte Prüfung der betreffenden Heilmethode mit jener Umſicht und Wärme behandelt wird, die der wichtige Zweck in vollen Anſpruch nimmt.

Gubernial-Verordnung vom 2. April 1840 Gubernial-Zahl 20040.

8. z. m. do liczby 6912, a przez c. k. medyczno-chirurgiczną Akademiję Józefińską za dobrą uznaną naukę, jak używać podanego przez nauczyciela Lalić, z Verbovska w Horwacyi, lékarstwa na wściekliznę u ludzi i zwierząt i na ukąszenie od węża jadowitego, z tym nakazem, ażeby ją rozdać między lékarzów cyrkułowych i owych lékarzów i chirurgów, którzy ze względu na swoje służbowe, lub jakie inne stanowisko mają często sposobność uważania skaléczonych od psów wściekłych, i postarać się o to, ażeby zaleconego sposobu léczenia, nadewszystko w publicznych zakładach léczenia i gdzie tylko to być może, pod bezpośrednim przewodnictwem lékarza cyrkułowego praktycznie próbowano, w którymto razie jednak nigdy nie zaniedbywać przepisanego sposobu léczeninia zewnętrznie rany z ukąszenia.

Do raportów, o skutkach takich doświadczeń od czasu do czasu składać się mających, powinien lékarz przyłączyć jak najdokładniejszy, przez Zwierzchność miejscową potwierdzony dziennik, albo też dokładny opis choroby i do tego dodać wszelkie do poparcia i udowodnienia pojedyńczych wypadków prowadzące sprawdzania i inne akta.

Nauczycielowi Lalić polecono, jak się z dalszéj treści wymienionego na wstępie dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj okazuje, ażeby podane przez się części roślin zbiérał w swoim kraju i miał je w pogotowiu, aby je mógł przesłać potrzebującym lékarzom; o czém uwiadomić należy lékarzów z tym dodatkiem, że w razie, gdyby im potrzeba było jakiéj szczególnéj wiadomości, mają się także wprost udać do Józefa Lalić, nauczyciela w Verbovsku, Komitacie Zagrabskim, w Horwacyi.

Ponieważ zaś zalecona na wściekliznę Gentiana cruciata (goryczka płucowa, goryczka krzyżowa) także w naszym kraju dość obficie rośnie, c. k. Urzędy cyrkułowe mają więc, z odniesieniem się na podane w każdéj lepszéj książce botanicznéj znamiona téj rośliny, wezwać aptékarzów swego obwodu, ażeby się na wypadek wkrótce zajść mogącéj potrzeby dostatecznie zaopatrzyli w korzenie téj rośliny, do użytku lékarskiego je przysposobili, i o istotném nagromadzeniu, lékarzów miejscowych i z okolicy uwiadomili.

Rząd krajowy spodziéwa się z resztą po c. k. Urzędach cyrkułowych i lékarzach cyrkułowych, że do wypróbowania według wszelkich zasad sztuki podanego tu sposobu léczenia przystępywać będą z odpowiedną tak ważnemu celowi oględnością i gorliwością.

Rozporządzenie gub. z dnia 2. Kwietnia 1840 do l. gub. 20040.

Belehrung.

I.

Die als Specificum von dem Lehrer Lalić angegebene Wurzel kommt von der Gentiana cruciata (Kreutzentian), wovon die botanische Beschreibung nach Linées System hier beigefügt wird:

Die ausdauernde, lange, getheilte Wurzel treibt runde, aufrechte, purpurröthliche, mit vielen Blättern besetzte Stengel. Die Blätter sind lancetförmig, an der Spitze zurückgebogen, gegenüberstehend den Stengel umgebend und paarweise gekreutzet. Aus den obern Blätterachseln entspringen die zu dreien stehenden stiellosen Blüthen, wovon die zwei äußeren mit einem lancetförmigen Nebenblumenblatte versehen sind, welches der mittleren Blüthe fehlt. Der Kelch glockenförmig, kurz, viermal gezähnt, mit zwei gegenüberstehenden längeren Zähnen. Die Blumenkerne länglich, röhrig-bauchig, an der äußeren Seite von einer grünlich und violetten Farbe, an der innern kornblumenblau mit dunklen Puncten gefleckt. Der Rand (das äußere Ende oder die Circumferenz) der Blumenkrone fünfmal gespalten. Staubfäden gewöhnlich nur vier, der Fruchtknoten länglich, beiderseits mit einer länglichen Vertiefung versehen. Der Griffel kurz. Die Narbe zweispaltig.

Die Pflanze blüht im August und September, und kommt in Gebirgswaldungen und auf Gebirgswiesen vor.

Der Herr Lehrer beschreibt die Wurzel noch folgender Maßen: die Wurzel ist beinahe fingerdick, an dem obern Ende mehrfach gespalten, welche Spaltungen bei älteren Wurzeln deutlicher bemerkbar sind; die Länge der ganzen Wurzel ist 3 bis 6 Zoll; die Farbe der Rinde ist weißgelb, innen ist sie ganz weiß, hat einen nicht unangenehmen aromatischen Geruch, einen bitterlichen Geschmack, und bringt beim Kauen eine reichliche Schleimabsonderung hervor.

II.

Behandlung bei den ersten Spuren der Krankheit.

Wenn sich bei einem Menschen, der von einem wüthenden Thiere gebissen wurde, die ersten Spuren der Hydrophobie zeigen, so untersuche man alsbald die untere Fläche der Zunge, wo man nach Angabe des Herrn Lehrers die Unterzungen-Venen (venae raninae) angeschwollen finden wird. Diese Anschwellung soll bei Menschen, die, ehe sie gebissen wurden, gesund und kräftig waren, anfangs nur auf die Stellen neben dem Zungenbändchen beschränkt seyn, und hier unter der Form von schwarzen, den Fliegenköpfen ähnlichen Puncten erscheinen, doch bei kränklichen Subjecten diese Erweiterung gleich in der ganzen Vene zu bemerken seyn.

Nauka.

I.

Zalecony przez nauczyciela Lalić na lékarstwo korzeń jestto korzeń goryczki krzyżowéj (goryczki płucowéj, Gentiana cruciata), któréj opis botaniczny podług systemu Linego tutaj następuje:

Zimotrwały, długi, rozdwojony korzeń wypuszcza okrągłe, w górę idące, w purpurowe wpadające, wielu listkami okryte badylki. Listki są lancetowate, na koniuszku odwinięte, otaczają badylek przeciwlegle i po dwa pokrzyżowane. Z górnych kątów liściowych wychodzą bezszypułkowe listki kwiatowe po trzy razem, z których obydwa krajne mają przysadkę liściowo-kwiatową, na któréj zbywa środkowemu. Kielich dzwónkowaty, krótki, cztéry razy ząbkowany, z dwoma naprzeciw siebie stojącémi większémi ząbkami. Jadorka kwiatowe są pozdłużne, rurkowato-łoniste, na zewnętrznéj stronie zielonawo-fijoletowe, na wewnętrznéj bławatowego koloru z ciemnémi cętkami. Brzegi (zewnętrzny koniec czyli obwód) kielicha kwiatowego pięć razy rozcięte. Nitek pyłkowych bywa zwykle tylko cztéry, guzik owocowy podługowaty, z obydwu stron podługowato wklęsły. Ogónek króciutki, znaczek rozdwojony.

Roślina ta kwitnie w Sierpniu i Wrześniu i rośnie w lasach górskich i na łąkach nagórnych.

Nauczyciel Lalić opisuje jeszcze korzeń następującym sposobem: Korzeń jest prawie grubości palca, u góry kilka razy rozpękniety, któreto rozpękliny są na korzeniu starszym widoczniejsze; korzeń bywa od 3 do 6 cali długi; łupa jest białawo-żółta, korzeń wewnątrz jest zupełnie biały, pachnie dosyć przyjemnie, jest gorzkawy, i jeżeli go się żuje, to sprawia wiele śliny.

II.

Sposób léczenia, skoro się choroba dopiéro pojawia.

Jeżeli u człowieka, ukąszonego od źwiérzęcia wściekłego, pokazują się znaki wodowstrętu, to zaraz opatrzyć język z pod spodu, gdzie się obaczy, jak pan Lalić powiada, żyłki podjęzyczne (venae raninae) nabrzmiałe. Nabrzmiałość ta ogranicza się u ludzi, którzy byli zdrowi i czerstwi, nim byli pokąsani, z początku tylko na miejsce obok wiązadełka językowego i pojawia się w kształcie czarnych, do głowy muszéj podobnych punktach, ale u osób słabowitych napęcznieje od razu cała żyła.

Unter dieſen Umſtänden iſt das Verfahren Folgendes:

Man eröffne ohne Verweilen die angeſchwollenen Venen, was am beſten auf die Weiſe geſchieht, daß man die vom Patienten hervorgeſteckte Zunge mit einer hölzernen Klemme, die aus zwei an einem Ende zuſammengebundenen Stäbchen beſteht, faßt, nach aufwärts umſchlägt und die beiden benannten Venen mit einer Aderlaßlancette aufſchlitzt. — Iſt dieß geſchehen, läßt man die Zunge wieder in den Mund zurückziehen und ſo lange bluten, bis die Blutung von ſelbſt aufhört; hierauf erhält der Kranke die erſte Doſis des Mittels, welches auf folgende Art bereitet wird:

Man nimmt von der oben beſchriebenen Wurzel Ein und ein halb Loth (dieſe Doſis wird nach Maßgabe des Alters, der Conſtitution und des Grades der Krankheit bemeſſen, doch ſo, daß die genannte Quantität das Maximum bleibt); man ſchneide ſie klein, und ſtoße ſie in einem Mörſer unter allmäligem Hinzugießen von Waſſer zu einem dünnflüſſigen Breie. Da in dem gegebenen Falle noch keine Krämpfe vorkommen, und kein höherer Grad von Waſſerſcheue bemerkbar iſt, ſo wird der Patient ohne Anſtand das gebothene Mittel nehmen. Hier ſowohl als in den ſpäter zu beſchreibenden höheren Graden der Krankheit iſt das Mittel durch neun Tage, jedesmal des Morgens nüchtern, zu gebrauchen.

Gleichzeitig wird die Bißwunde auf folgende Art behandelt:

Iſt ſie noch friſch, ſo wird ſie mit Rosmaringeiſt gewaſchen, und dann mit folgendem Pflaſter verbunden: man nehme zwei Theile Roggenmehl und einen Theil recht fein geſtoßene Wachholderbeeren, und gebe ſo viel vom ſtärkſten Branntwein hinzu, daß das Ganze die Conſiſtenz eines Teiges bekommt. (Bei tieferen und gefährlichen Wunden können auch gleiche Theile genommen werden).

Iſt die Wunde bereits geſchloſſen, ſo muß ſie, vor Anwendung des Rosmaringeiſtes und Teiges, ſcarrificirt und einige Zeit bluten gelaſſen werden.

Der Rosmaringeiſt wird auf folgende Art bereitet: man nehme Rosmaringipfel in der Blüthe, fülle damit zwei Drittheile einer Flaſche und überſchütte ſie mit Weingeiſt, ſo, daß die Flaſche voll wird, verſtopfe ſie und laſſe das Ganze an einem warmen Orte durch 50 Stunden digeriren. Nachdem die Flüſſigkeit filtrirt iſt, ſetze man noch Campher hinzu, und zwar auf jedes Seitel eine halbe Drachme.

III.

Verfahren bei der Hydrophobie in ihrer gänzlichen Entwicklung.

Bei der Hydrophobie in ihrer vollendeten Entwicklung ſind die Kranken vor Allem durch Zwangsmittel unſchädlich zu machen,

W takim razie tak sobie postąpić:

Niezwłocznie puścić krwi z nabrzmiałych żył, co się w ten sposób najlepiéj uskuteczni, jeżeli się wystawiony przez pacyjenta język złapie drewnianémi, z dwóch na jednym końcu związanych patyczków złożonémi kleszczykami, odwróci język do góry i obydwie wyżéj wymienione żyłki puszczadłem (lancetem) natnie. Potemu puszcza się język nazad w gębę i daje dopóty krwi płynąć, dopóki sama nie przestanie; następnie daje się choremu piérwszą dozę lékarstwa, które się tak robi:

Bierze się powyżéj opisanego korzenia półtora łóta (dozę stosuje się do wieku, konstytucyi i stopnia choroby, jednakże tak, aby nigdy nie wziąć więcéj nad wymienioną ilość), kraje się drobniutko i doléwając po trochę wody, tłucze w moździérzu na rzadziutką papkę. Ponieważ w przytoczonym razie chory nie ciérpi jeszcze kurczu, ani też w wyższym stopniu wstrętu od wody, więc bez oporu zażyje dane mu lékarstwo. W tym, jako też i w wyższych, daléj opisać się mających stopniach choroby, zadawać to lékarstwo przez dziewięć dni, codzień naczczo.

Zarazem léczy się ranę z ukąszenia następującym sposobem:

Jeżeli ona jest jeszcze świéża, to płucze ją się spirytusem rozmarynowym, i kładzie na nią plaster: z dwóch części mąki żytnéj i jednéj części miałko utłuczonych jagód jałowcowych i tyle jak najtęższéj gorzałki, aby mieszanina ta była tak gęsta, jak ciasto. (Gdyby rana była głębsza i niebezpieczniejsza, to można wziąć tyle części jednego co i drugiego).

Jeżeli się rana już przygoiła, to, nim się użyje spirytusu rozmarynowego i pomienionego ciasta, zedrzeć ją (skaryfikować) i dać jakiś czas krwi płynąć.

Spirytus rozmarynowy robi się w ten sposób: wziąć kwitnących wierzchołków rozmarynu, napełnić niémi dwie trzecie części flaszki i nalać je okowitą tak, aby flaszka była pełna, zatkać ją i dać temu wszystkiemu w ciepłém miejscu przez 50 godzin fermentować. Po przefiltrowaniu płynu dodaje się kamfory, a to na każdy seidel (niezupełnie pół kwarty) pół drachmy.

III.

Sposób léczenia w razie, kiedy wścieklizna już wybuchła.

Kiedy wścieklizna wybuchnie, to chorego najprzód sposobami przymusu nieszkodliwym uczynić, a zaraz potemu roz-

und dann beginnt die Behandlung gleich mit Darreichung des Mittels, welches ganz auf die früher beſchriebene Art bereitet wird, nur mit dem Unterſchiede, daß man hier zwei Loth von der Wurzel nimmt.

Um nun das Mittel beizubringen, (denn bei dieſem Grade der Krankheit nehmen die Kranken das Mittel nicht gutwillig), läßt man ſie von zwei ſtarken Männern halten, öffnet mittelſt zwei keilförmig zugeſchnittenen Hölzern den feſtgeſchloſſenen Mund, und flößt das Mittel ein, was dadurch erleichtert wird, daß man ihnen die Naſe ſo lange zuhält, bis ſie es geſchluckt haben. Sollte aus Verſehen das Mittel ausgeſpuckt werden, ſo wird die Doſis alſogleich wiederholt. Jedoch muß die Wiederholung der Gabe in jedem Falle nach drei Stunden Statt finden.

Kehrt nach dieſer zweiten Gabe das Bewußtſeyn noch nicht zurück, und dauert die Beißluſt fort, ſo reicht man jetzt mit Vorſicht eine ganze Wurzel zum Mund, woran ſie dann mit großer Begierde kauen, und wo es erwünſcht iſt, wenn ſie das Gekaute verſchlingen.

Bei derlei Kranken geſchieht das Eröffnen der Venen erſt, nachdem ſie ruhiger geworden, und einiges Bewußtſeyn wiedergekehrt iſt. Nach Aufhören der Blutung reicht man ihnen wo möglich, löffelweiſe eine Rind- oder Einbrennſuppe.

Die Behandlung der Bißwunde geſchieht ganz auf die oben angegebene Weiſe.

Nachdem die Kranken die Suppe gegeſſen, pflegen ſie ſchon ohne Scheu das Waſſer zu trinken, und meiſt verfallen ſie in einen ſanften, 8 bis 10 Stunden dauernden Schlaf. Sind ſie ſo weit gekommen, ſo iſt an ihrer Rettung nicht mehr zu zweifeln.

Während dem Schlafe erzeugt ſich im Munde ein lichtgelber oder weißer, dem Eiweis ähnlicher Schleim, welcher gewöhnlich zähe iſt, ſehr feſt haftet, und ſchwer ausgeworfen wird. Bei Kranken jedoch, wo es bis zu dieſer Höhe der Krankheit nicht gekommen war, fehlt auch dieſe reichliche Schleimerzeugung.

Es iſt von großer Wichtigkeit, daß dieſer Schleim nicht verſchlungen, ſondern ausgeworfen werde, wozu man die Patienten auf jede Weiſe zu bewegen ſuchen muß. Dieſe Schleimabſonderung bemerkt man während der erſten drei Tage der Krankheit, beſonders immer, wenn die Kranken ſchlafen oder ruhen, und man muß auf die Herausbeförderung immer große Sorgfalt wenden, vorzüglich vor jeder Darreichung des Mittels. Iſt dieſes genommen, ſo reicht man in zwei Stunden darauf ein Frühſtück, welches in Kaffeh oder Suppe beſteht.

Sollte nach Verlauf der neuntägigen Cur noch bedeutende Schwäche oder ein ſonſtiges zur Hydrophobie nicht gehöriges Er-

począć leczenie zadaniem lékarstwa, przygotowanego zupełnie tak, jak wyżéj opisano, z tą tylko różnicą, że tu już się bierze dwa łóty korzenia.

Aby choremu zadać lékarstwo, (bo w tym stopniu choroby już chory nie zażyje dobrowolnie lékarstwa), każe go się dwóm silnym ludziom trzymać, otwiéra za pomocą dwóch nakształt klina zastruganych drewienek zacięte zęby, i wlewa lékarstwo w usta, co się tém łatwiéj da zrobić, jeżeli im się nos tak długo ściśnie, dopóki go nie połkną. Gdyby chory przypadkiem lékarstwo wypluł, to mu się zaraz powtórnie tę samę dozę zadaje. Jednakże powtórzenie lékarstwa powinno w każdym razie we trzy godziny nastąpić.

Gdyby chory po tém powtórném zażyciu lékarstwa nie przyszedł do przytomności i miał wciąż jeszcze chętkę do kąsania; to natenczas wkłada mu się ostrożnie w gębę cały korzeń, któren on chciwie żuć zacznie, a w takim razie będzie to rzeczą pożądaną, aby to, co zżuł, połknął.

Takim chorym nacina się żyły dopiéro wtenczas, kiedy się trochę uspokoją i przychodzą pomału do przytomności. Skoro krew płynąć przestanie, daje im się, jeżeli to być może, łyżkami rosołu (z wołowiny), albo też zaprażki.

Ranę opatrzyć podanym powyżéj sposobem.

Jeżeli chory zjadł rosołu, to zwykł już bez wstrętu pić wodę, poczém zapada w sen łagodny przez 8 do 10 godzin trwający. Jeżeli do tego przyszło, to już ani wątpić o jego ocaleniu.

Podczas snu zbiéra mu się w ustach jasno-żółta albo biała, do białka podobna flegma; jest ona zwykle ciągła, trzyma się mocno i nie daje się wypluć. U chorego jednak, u którego choroba do tego stopnia się nie wzmogła, nie zbiéra też się tyle flegmy.

Wiele na tém zależy, ażeby chory téj flegmy nie połknął, lecz wypluł, do czego go wszelkiémi sposobami nakłaniać potrzeba. To odchodzenie flegmy postrzegać się daje w piérwszych trzech dniach choroby, osobliwie zawsze, kiedy chory śpi albo spoczywa, i należy zawsze starać się usilnie, aby ją wydobyć, szczególnie przed każdém zadaniem lékarstwa. Jeżeli chory zażył lékarstwo, to we dwie godziny potemu daje mu się śniadanie, kawy albo rosołu.

Gdyby po upływie dziewięciodniowéj kuracyi pozostało mocne osłabienie, albo jaka inna od wścieklizny odmienna słabość, to léczyć ją odpowiednym sposobem.

kranken zurückbleiben, so muß der Patient in weitere entsprechende Behandlung genommen werden.

IV.

Verfahren bei besonderen Zufällen.

a) In jenen hartnäckigen Fällen, wo in den ersten Tagen noch immer kleine Rückfälle der Hydrophobie bemerkt werden, nimmt man zur Bereitung des Mittels nicht gewöhnliches, sondern jenes später sub V. anzuführende Wasser; auch werden am 5ten Tage der Behandlung die Unterzungen-Venen nochmals geöffnet, was besonders dann nothwendig wird, wenn bei der ersten Eröffnung derselben nur wenig Blut ausgeflossen war.

b) Wenn von selbst keine Stuhlentleerungen erfolgen, so reicht man am 3ten Tage der Behandlung irgend ein Abführmittel, welches 3 bis 4 Stuhlentleerungen sicher hervorbringt.

c) Wenn während der Behandlung große Schwäche eintritt, wobei auch einige das Vermögen zu sprechen verlieren, so wäscht man die Stirne, die Schläfe, den Hals, die Brust und die Gelenke mit dem oben erwähnten Rosmaringeist, und reicht ihnen Abends von demselben Geist ohngefähr ein Quentchen in einem Glase Wasser. Das Bestreichen der erwähnten Stellen wird nach Bedürfniß wiederholt, nicht so der innere Gebrauch.

V.

Behandlung gebissener Thiere.

Da nach den in Oesterreich bestehenden Gesetzen alle von der Wasserscheu befallenen Thiere ohne Unterschied, und die nicht nutzbaren Hausthiere selbst bloß nach einem verdächtigen Bisse getödtet werden müssen, so kann hier nur von der Prophylaxis für nutzbare Hausthiere die Rede seyn, und diese besteht in Folgendem:

Man waſche das gebissene Thier sobald wie möglich nach dem Bisse, und suche es von allem Geifer zu reinigen, dann lasse man in einem reinen unverzinnten kupfernen Kessel Wasser durch eine halbe Stunde sieden, und durch 12 Stunden in demselben stehen; hierauf nehme man vier Loth von der Wuthwurzel, schneide sie klein, und gebe sie mit Salz und hinreichender Menge obigen Wassers vermischt, dem Thiere ein. Die Wiederholung der Gabe geschieht auch durch neun Tage, und zwar immer des Morgens.

Ferner muß die Bißwunde, wenn sie noch frisch und offen ist, mit Rosmaringeist gewaschen, und obigem Teige verbunden; ist sie aber geschlossen, vorher scarificirt werden.

IV.

Postępowanie w szczególnych wypadkach:

a) W uporczywych przypadkach choroby, kiedy się w piérwszych dniach wciąż jeszcze słabe napady wścieklizny postrzegać dają, bierze się do robienia lékarstwa nie zwyczajnéj, lecz pod V. opisać się mającéj wody; nacina też się w dniu 5tym kuracyi jeszcze raz żylki podjęzyczne, co nadewszystko wtenczas uczynić potrzeba, jeżeli przy piérwszém nacięciu mało krwi uszło.

b) Jeżeli chory sam od siebie nie ma stolca, to daje mu się trzeciego dnia kuracyi jakiebądź lékarstwo na przeczyszczenie, które niezawodnie 3 — 4 razy skutkować będzie.

c) Gdyby się w czasie kuracyi pokazało wielkie osłabienie, przyczém nieraz chory i mowę utraci; to w takim razie naciéra mu się czoło, skroń, szyję, pierś i stawy opisanym powyżéj spirytusem rozmarynowym i zadaje wieczorem w szklance wody blizko czwartą część łóta tego samego spirytusu rozmarynowego. Tym spirytusem można wymienione części ciała podług potrzeby powtórnie naciérać, ale nie można go wewnętrznie powtórnie zadawać.

V.

Léczenie pokąsanych zwiérząt.

Ponieważ podług istniejących w Monarchii Austryjackiéj praw każde wściekłe zwiérzę bez różnicy, a niepożyteczne zwiérzęta domowe nawet w razie podejrzanego pokąsania muszą być zabite; nie może tu więc być mowy tylko o sposobie léczenia pożytecznych zwiérząt domowych, a ten zasadza się na tém:

Trzeba pokąsane zwiérzę ile możności jak najprędzéj po ukąszeniu umyć, i starać się oczyścić je zupełnie z piany; potemu nastawić wody w czystym niepobielanym kociołku miedzianym, dać jéj kipieć przez pół godziny i zostawić ją w nim przez 12 godzin; następnie wziąć cztéry łóty korzenia na wściekliznę, pokrajać drobno i zmieszawszy z solą i dostateczną ilością powyższéj wody, zadać zwiérzęciu. To lékarstwo powtarza się także przez dziewięć dni, a zawsze rano.

Trzeba też ranę z ukąszenia, jeżeli jeszcze jest świéża i niezaskorupiała, wymyć spirytusem rozmarynowym i przyłożyć na nią podaną powyżéj papkę; gdyby zaś już zaskorupiała, to ją piérwéj zedrzeć.

Behandlungsweiſe von giftigen Schlangen gebiſſener Menſchen und Thiere.

I.

Beſchreibung der Pflanze.

Die Pflanze heißt: Inula squarrosa, Sparriger Alant, und hat folgende botaniſche Charaktere:

Der gemeinſchaftliche Kelch beſteht aus dachziegelförmig übereinander liegenden, glatten, lancetförmigen Schuppen, deren Spitzen zurückgebeugt ſind. Die gelben Blüthen des Strahles ſind zahlreich. Die Staubbeutel endigen ſich an beiden Seiten an der Grundfläche in zwei Borſten. Der Fruchtboden nackt. Die Blätter elliptiſch, d. i. ihre Länge größer als ihre Breite, auf beiden gleichförmig zulaufend, an ihrer Spitze und Baſis rund, fein geſägt, ſteif und ſcharf, d. i. an der Oberfläche mit kleinen rauhen Puncten oder Höckerchen verſehen, die man mehr durch das Gefühl als durch das Geſicht wahrnimmt, und mit einem netzförmigen Adergewebe verſehen, die Stengelblüthen ſtiellos.

Eine perennirende, im Juli und Auguſt blühende Pflanze, die auf Bergen zwiſchen Sträuchern, auch in Wäldern vorkommt.

II.

Das Extract.

Dieſes wird auf folgende Art bereitet: man nehme friſche blühende Pflanzen, und koche ſie mit Waſſer unter öfterem Umrühren ſo lange, bis ſich die äußere Rinde vom Stengel löst. Das Decoct wird dann bis zu einem dickflüſſigen Extract abgedampft und aufbewahrt.

III.

Behandlungsweiſe bei Menſchen.

Wurde ein Menſch von einer giftigen Schlange gebiſſen, und wird man in den erſten zwei Stunden zur Behandlung gerufen, ſo wird die Bißwunde mit dem Extract beſtrichen und ein Kaffehlöffel voll davon innerlich gereicht.

Sind nach dem Biße einige Stunden oder Tage verſtrichen, ſo wird die Wunde früher ſcarrificirt, und durch zwei Morgen dasſelbe wiederholt.

IV.

Behandlungsweiſe bei Thieren.

Bei Thieren iſt ein gleiches Verfahren einzuleiten. Die Wunde muß jedenfalls ſcarrificirt, von dem Extract aber innerlich die doppelte Doſis gereicht werden.

Léczenie ludzi i zwiérząt, ukąszonych od węża jadowitego.

I.

Opisanie rośliny.

Roślina ta nazywa się: Inula squarrosa, oman chropawy, (oman kosmaty), i ma następujące botaniczne znamiona: Wspólny kielich składa się z dachówkowato jedna nad drugą ułożonych, gładkich, lancetowatych łusek, których końce są odwrócone. Na strzałce jest dużo żółtych kwiatuszków. Główki pyłkowe wychodzą po obydwu stronach u podstawy we dwa wąsy. Dno nasienne jest nagie. Listki są eliptyczne, to jest na długość są większe, aniżeli na szérokość, z obydwu stron idą równo, na końcu i u spodu są okrągłe, drobniutko ząbkowane, sztywne i szorstkie, to jest na powierzchni znajdują się drobniutkie chropawe punkciki albo garbki, dające się raczéj czuciem, aniżeli wzrokiem dostrzedz, i siatkową tkanką żyłek opatrzone. Kwiat pręcików nie ma ogónka.

Jestto roślina zimotrwała, kwitnąca w Lipcu i Sierpniu, rosnąca na górach między krzakami, także i w lasach.

II.

Wyciąg.

Wyciąg robi się następującym sposobem: Bierze się świéżéj kwitnącéj rośliny i gotuje w wodzie, często mieszając, dopóty, dopóki się od łodygi nie puści łyczko zewnętrzne. Odwar ten odparowuje się aż do stężałości ekstraktu i tak przechowywa.

III.

Sposób léczenia ludzi.

Jeżeli wąż jadowity ukąsił człowieka, a pomocy wezwano zaraz w piérwszych dwóch godzinach; to napuszcza się ranę tym ekstraktem i daje go się zażyć łyżeczkę do kawy.

Jeżeli po ukąszeniu upłynęło kilka godzin albo dni, to trzeba ranę piérwéj zedrzeć (skaryfikować), i przez dwa ranki to samo powtórzyć.

IV.

Sposób léczenia zwiérząt.

Do zwiérząt użyć tego samego sposobu. Ranę zawsze trzeba zedrzeć, wewnątrz zaś zadać podwójną dozę.

V.

Das Decoct.

Hat man kein Extract, so nimmt man das Decoct zum inneren Gebrauche, welches bereitet wird, indem man eine Hand voll des Krautes mit einem Pfund Wasser durch einige Minuten kochen läßt. Das von der Abkochung zurückgebliebene Kraut wird auf die Wunde gelegt.

58.

Ueber die Anwendung des 2. §. des allerhöchsten Patents vom 14. Hornung 1804 Zahl 652 auf die abweislichen Bescheide über alle im Wege der Execution überreichten Gesuche, deren Bewilligung eine Eintragung in die öffentlichen Bücher zur Folge haben würde.

Bezüglich der Vorschriften des Patents vom 14. Hornung 1804 Zahl 652 und der Hofdecrete vom 21. Juni 1805 Zahl 734 und 16. April 1830 Zahl 2459 der Justiz-Gesetzsammlung, wird in Gemäßheit der allerhöchsten Entschließung vom 29. Hornung 1840 für die Landtafel und Grundbücher Folgendes bestimmt:

1. Die Anordnung des §. 2. des Patents vom 14. Hornung 1804 Zahl 652, nach welchem abweisliche Bescheide über Gesuche um Einverleibung oder Pränotirung in den öffentlichen Büchern angemerkt werden müssen, ist sammt den übrigen sich hierauf beziehenden Bestimmungen auch auf die abweislichen Bescheide über alle im Wege der Execution überreichten Gesuche anzuwenden, deren Bewilligung eine Eintragung in die öffentlichen Bücher zur Folge haben würde.

2. Alle an die zweite und dritte Instanz gerichteten Recurse, sowohl wider abschlägige, als auch wider bewilligende Bescheide über Gesuche um Einverleibung oder Pränotirung, oder über die in dem vorhergehenden Paragraphe bezeichneten Executions-Gesuche ohne Unterschied, sind innerhalb vierzehn Tagen, nach dem Tage der Zustellung des Bescheides bei dem Richter erster Instanz, der den ersten Bescheid erlassen hat, zu überreichen.

3. Wenn nach der Vorschrift der Gesetze das Gesuch nicht unmittelbar bei der Real-Instanz, sondern bei einem anderen Gerichte angebracht wird, so muß dieses Gericht seinen abschlägigen Bescheid an die Real-Instanz zur Anmerkung in dem öffentlichen Buche übersenden.

V.

Odwar.

Jeżeli nie ma ekstraktu, to używa się na wewnętrzne zadanie odwaru, który się robi, wziąwszy pełną garść tego ziela i przegotowawszy je przez kilka minut w jednym funcie wody. Pozostałe po odgotowaniu ziele przykłada się do rany.

58.

O zastosowaniu 2go §fu najwyższego Patentu z dnia 14. Lutego 1804 do liczby 652, na rezolucyje odmawiające o wszelkie w drodze egzekucyi podane prośby, które, gdyby na nie przyzwolono, spowodowałyby zapisanie w księgach publicznych.

Odnosząc się do przepisów Patentu z dnia 14. Lutego 1804 do liczby 652 i dekretów nadwornych z d. 21. Czerwca 1805 do liczby 734 i z d. 16. Kwietnia 1830 do liczby 2459 Zbioru Ustaw sądowych, daje się Tabuli krajowéj w skutek najwyższego postanowienia z dnia 29. Lutego 1840 następujące rozporządzenie:

1. Przepis §fu 2go Patentu z dnia 14. Lutego 1804 do liczby 652, podług którego rezolucyje odmawiające prośbom o intabulacyję albo prenotacyję w księgach publicznych muszą być zanotowane, ma być wraz ze wszystkiémi nań ściągającémi się ustanowieniami zastosowany także na rezolucyje odmawiające prośbom w drodze egzekucyi podanym, które, gdyby na nie zezwolono, pociągnęłyby za sobą zapisanie w księgach publicznych.

2. Wszystkie do drugiéj albo trzeciéj Instancyi założone rekursy tak przeciwko odmawiającym, jako też przyzwalającym rezolucyjom na prośby o intabulacyję lub prenotacyję, albo na wymienione w poprzednim paragrafie prośby egzekucyjne, bez różnicy, mają być w ciągu cztérnastu dni po doręczeniu rezolucyi do Sędziego piérwszéj Instancyi, który piérwszą rezolucyję wydał, podane.

3. Jeżeli podług przepisu prawa nie podaje się prośby bezpośrednio do Instancyi rzeczowéj (realnéj), ale do innego Sądu, to ten Sąd musi swoję rezolucyję odmawiającą przesłać Instancyi rzeczowéj do zanotowania jéj w księdze publicznéj.

In dieſem Falle wird dem Geſuchſteller die Priorität nur von dem Tage geſichert, an welchem das Erſuchen des Gerichtes an die Real-Inſtanz gelanget.

4. Im Uebrigen ſind die im Eingange erwähnten Vorſchriften wie bisher zu beobachten.

Welches in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 10. März 1840 Zahl 7717-1095 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 3. April 1840 Gubernial-Zahl 19922.

59.

Erhöhung der Diſtanzausmaß zwiſchen den Poſtſtationen Grybow und Neu-Sandec.

Die bisher beſtandene Diſtanzausmaß zwiſchen den Poſtſtationen Grybow und Neu-Sandec wird von $1\frac{1}{4}$ auf $1\frac{3}{8}$ Poſt erhöhet. Welches im Grunde des hohen Hofkammer-Decrets vom 11. März 1840 Zahl 7763-333 zur allgemeinen Kenntniß mit dem Beiſatze gebracht wird, daß die geſetzliche Wirkung dieſer Poſtausmaß-Veränderung vom 1. Mai 1840 zu beginnen habe.

Gubernial-Kundmachung vom 4. April 1840 Gubernial-Zahl 20773.

60.

Verfahren bei Anhaltungen von Briefen, wenn ſie vermengt mit Geld oder Werthpapieren im Transporte durch Private betreten werden.

Da die geſetzliche Freigebung des Transports von Geld und Werthpapieren ſich nicht auf Briefe ausdehnen kann, welche Sendungen von Geld oder Werthpapieren beigelegt, oder in welche derlei Sendungen eingeſchloſſen werden, weil Briefe als ſolche in Gemäßheit des §. 7. des Poſtgeſetzes vom 5. November 1837 dem Transporte durch die Poſtanſtalt ausſchließlich vorbehalten ſind, ſo müſſen Briefe, auch wenn ſie vermengt mit Geld oder Werthpapieren im Transporte durch Private betreten werden ſollten, die im §. 12. des Poſtgeſetzes vorgeſehenen Fälle ausgenommen, angehalten werden.

Aus Anlaß der über das dießfällige Verfahren vorgekommenen Anfragen, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 28. Jäner l. J. Zahl 42730-1732 Folgendes feſtgeſetzt:

W takim razie zapewnia się proszącemu piérwszeństwo dopiéro od tego dnia, w którym odezwa sądowa dojdzie do Instancyi rzeczowéj.

4. Z resztą należy wszystkie na wstępie wymienione przepisy tak jak dotąd zachowywać.

Co w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 10. Marca 1840 do liczby 7717-1095, do powszechnéj podaje się wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 3. Kwietnia 1840 do l. gub. 19922.

59.

Podwyższenie wymiaru odległości między stacyjami pocztowémi Grybów i Nowy-Sądcz.

Dotychczasowy wymiar odległości między stacyjami pocztowémi Grybów i Nowy-Sądcz z $1\frac{1}{4}$ stacyi na $1\frac{3}{4}$ stacyi podwyższony został. Co na zasadzie dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 11. Marca 1840 za liczbą 7763-333, do powszechnéj wiadomości z tym dokładem podaje się, że ta zmiana w wymiarze stacyi pocztowéj z dnia 1. Maja 1840 prawnie obowiązywać zaczyna.

Uwiadomienie gub. z dnia 4. Kwietnia 1840 do l. gub. 20773.

60.

Jak postępować, gdy listy z pieniądzmi lub papiérami wartość mającémi przez osoby prywatne wiezionémi, na transporcie dopadnięte, przytrzymanémi zostaną.

Gdy prawem zostawiona wolność przesyłania pieniędzy i papiérów wartość mających, na listy rozciągać się nie może, które do posełek pieniężnych lub papiérów wartości dołączane, lub do których podobne posełki wkładane być zwykły; ponieważ listy, jako listy, na mocy §fu 7. Ustawy pocztowéj z dnia 5. Listopada 1837, zachowane są wyłącznie dla transportu pocztowego; przeto listy, gdyby nawet z pieniądzmi lub papiérami wartości przez prywatne osoby wiezione, dopadniętémi zostały, wyjąwszy wypadki w §fie 12. Ustawy pocztowéj przewidziane, zatrzymane być powinny.

Z powodu poczynionych zapytań, jak sobie postąpić w téj mierze, postanowiła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z d. 28. Stycznia r. b. za l. 42730-1732, co następuje:

1. Im Privat-Transporte angehaltene Sendungen, welche die äußere Form von Briefen haben, und von welchen angegeben wird, daß ſie Geld oder Werthpapiere ohne Beiſchluß ſchriftlicher Mittheilungen an Abweſende (Briefen) enthalten, können bei obwaltendem Verdachte des Vorhandenſeyns ſolcher Beiſchlüſſe, gleich ſonſtigen Sendungen, bei welchen Grund zum Verdachte obwaltet, von den Gefälls-Organen, welche die Thatbeſchreibung aufzunehmen berufen ſind, in Gegenwart des Beſchuldigten geöffnet werden. Zeigt ſich, daß der Verdacht ungegründet war, ſo iſt die Sendung, wofern ſie geſiegelt war, ämtlich zu verſiegeln, von Außen mit der Bemerkung »geöffnet wegen Verdacht der Briefſchwärzung« zu verſehen, und der Parthei auszufolgen. Finden ſich dagegen Briefeinſchlüſſe vor, ſo ſind dieſelben von dem übrigen Inhalte der Sendung an Geld oder Werthpapieren zu trennen, welcher Letztere der angehaltenen Parthei gegen abgeſonderte oder auf die Thatbeſchreibung zu ſetzende Empfangs-Beſtätigung ſogleich auszufolgen iſt. In Abſicht auf die vorgefundenen Briefe hat das Verfahren nach Vorſchrift des mit dem Circulare vom 13. Juni 1836 Zahl 10141 bekannt gemachten hohen Hofdecrets vom 26. März 1836 Zahl 1799-p. p. mit dem Unterſchiede einzutreten, daß, wofern der Umſchlag (Couvert) der angehaltenen Sendung nicht für den vorgefundenen Brief benützt werden kann, ein Umſchlag (Couvert) darüber von Seite des Gefälls- oder Poſtamtes unter deſſen Siegel zu machen, und derſelbe mit der Addreſſe an jene Parthei, welcher die ganze Sendung zukommen ſollte, zu verſehen iſt.

2. Das gleiche Verfahren hat in Abſicht auf ſolche im Privat-Transporte angehaltene Sendungen von Geld oder Werthpapieren einzutreten, welche von der Parthei ſelbſt als Briefe mit dem Bemerken angegeben werden, daß ſie Beiſchlüſſe von Geld oder Werthpapieren enthalten, wofern die Parthei nicht ausdrücklich verlangt, daß die angehaltene Sendung ohne Rückſicht auf den Beiſchluß von Geld oder Werthpapieren und ohne einer dafür von der Poſtanſtalt zu übernehmenden Haftung uneröffnet als Brief behandelt und hiernach das Strafverfahren, die Taxirung und poſtämtliche Zuſtellung der ganzen Sendung an den Addreſſaten veranlaßt werde.

Hiernach haben die Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Gefällsämter die entſprechenden Amtshandlungen vorzunehmen.

Die Vorgeſetzten der Gränz- und Gefällenwach-Abtheilung haben die Untergebenen von dieſen Beſtimmungen, in ſoweit ſolche von denſelben in Anwendung gebracht werden können, in Kenntniß zu ſetzen und deren genaue Befolgung zu überwachen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 28. Februar 1840 Z. 4949, an ſämmtliche Cameral-Bezirks-Verwaltungen, Gefällsämter, Gränzwach-Compagnie-Commanden und Gefällenwach-Inſpectoren.
Gubernial-Erledigung vom 6. April 1840 Gubernial-Zahl 19740.

1. Przytrzymane na transporcie posełki, zewnątrz postać listów mające, względem których oświadczono się, że zawiérają pieniądze lub papiéry wartości, bez dołączenia pisemnych udziałów do nieobecnych (listów), mogą w obecności obwinionego otworzone być przez urzędników dochodowych, do spisania istoty czynu powołanych, natenczas, jeżeli zachodzi zasadne podejrzenie, że takie listy dołączone są, a to podobnie, jak inne posełki, o których zasadne podejrzenie mieć można. Jeżeli się okaże, iż podejrzenie zasady nie miało, posełkę, jeżeli opieczętowaną była, urzędowną pieczęcią zapieczętować, na wiérzchu napisać: »z powodu podejrzenia o przemycanie listu, otworzono« i stronie na powrót wydać należy. Jeżeliby zaś okazać się miało, że listy istotnie dołączone były, takowe od zawartéj w posełce reszty w pieniądzach lub papiérach wartości oddzielone, a pieniądze lub papiéry wartości stronie przytrzymanéj za poświadczeniem odebrania osobném, lub na spisaniu istoty czynu położoném, wydane być mają. Co do znalezionych listów należy podług przepisu wysokiego dekretu nadwornego z d. 26. Marca 1836 za liczbą 1799-p. p., okólnikiem z dnia 13. Czerwca 1836 za liczbą 10141 ogłoszonego, z tą różnicą postępować, iż jeżeli koperta przytrzymanéj posełki do znalezionego listu użytą być nie może, takowa do listu ze strony Urzędu dochodowego lub pocztowego, pod tegoż pieczęcią zrobioną, i na téjże adres do strony, która całą posełkę odebrać miała, wypisany być ma.

2. Podobnie postępować należy z takiémi na prywatnéj przesełce zatrzymanémi posełkami pieniędzy i papiérów wartości, które przez samę stronę, jako listy podane są, z dołożeniem, że w nich znajdują się dołączone pieniądze lub papiéry wartość mające, jeżeli strona nie żąda wyraźnie, by zatrzymana posełka bez względu na dołączone pieniądze lub papiéry wartości i bez ręczenia za nią przez Zakład pocztowy, nieodpieczętowaną, jako list uważana, i stosownie do tego postępowanie karne, taksowanie i doręczenie całéj posełki adresowanemu z Urzędu pocztowego, rozporządzoną była.

Podług tego mają Administracyje powiatowe i Urzędy dochodowe stosownie pełnić swój urząd.

Przełożeni oddziałów straży granicznéj i dochodowéj zawiadomić mają o tych przepisach sobie podrzędnych, jak dalece tychże użyć będą mogły, i czuwać, aby takowych ściśle dopełnili.

Rozporządzenie c. k. połączonéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 28. Lutego 1840 do liczby 4949, do wszystkich Administracyj powiatow., Urzędów dochod. i Komend kompanijnych w straży granicznéj, oraz Inspektorów straży dochodowéj. Uwiadomienie gub. z dnia 6. Kwietnia 1840 do liczby gub. 19740.

61.

Einführung der gegenseitigen Vermögens-Freizügigkeit zwischen dem Königreiche Niederlande und dem Großherzogthume Luxemburg einerseits, und dem österreichischen Staate andererseits.

Mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 26. Februar 1840 Zahl 5109-342, ist eine beglaubigte Abschrift nebst einer deutschen Uebersetzung von dere ntworfenen, mit allerhöchster Entschließung vom 4. Februar d. J. genehmigten Erklärung, welche sonach am 7. Februar d. J. über die Einführung der gegenseitigen Vermögens-Freizügigkeit zwischen dem Königreiche Niederlande und dem Großherzogthume Luxemburg einerseits, und dem österreichischen Staate andererseits bezüglich ihrer Unterthanen ausgefertigt, und am 8. desselben Monats gegen eine ganz gleichlautende Erklärung des königl. niederländischen Ministeriums ddo. Haag den 13. Jäner 1840 ausgewechselt wurde, zur Kundmachung herabgelangt.

Die k. k. Kreisämter erhalten daher in der Anlage eine weitere Abschrift .|· der deutschen Uebersetzung von dieser Erklärung, mit der Weisung, dieselbe allgemein kund zu machen.

Gubernial-Verordnung vom 9. April 1840 Gubernial-Zahl 21032.

.|·

Abschrift der deutschen Uebersetzung.

Da Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen ꝛc. und Seine Majestät der König der Niederlande, Großherzog von Luxemburg ꝛc. Sich in der Absicht vereinigt haben, die gegenseitige Aufhebung der Abfahrts- und Emigrations-Abgaben (gabella haereditaria, census emigrationis) zwischen Ihren respectiven Staaten und Unterthanen durch formelle Stipulationen festzusetzen, so wurde der unterzeichnete Hof- und Staatskanzler ermächtigt, Namens Sr. k. k. apostol. Majestät nachstehende Erklärung auszustellen, um gegen eine gleichlautende Erklärung des Ministeriums Sr. Majestät des Königs der Niederlande ausgewechselt zu werden:

1. Es soll bei der Exportation eines Vermögens, Geldes oder sonstiger Effecten aus den Staaten Sr. Majestät des Kaisers von Oesterreich in die Staaten Sr. Majestät des Königs der Niederlande, Großherzogs von Luxemburg, so wie aus den letzteren in die österreichischen Staaten, diese Exportation möge wegen Auswanderung, Erbschaft, Legat, Heirathsgut, Schenkung oder aus irgend einem andern Titel Statt finden, keinerlei Abschoß-

61.

Zaprowadzenie wzajemnego wolnego wywozu majątków między Królestwem Niderlandzkiém i Wielkiém Księztwem Luksemburskiém a c. k. Państwem Austryjackiém.

Wysoka c. k. Kancelaryja nadworna wydała dekretem z d. 26. Lutego 1840 do liczby 5109-342 zawierzytelniony odpis wraz z tłómaczeniem niemieckiém zrobionego, najwyższą uchwałą z dnia 4. Lutego r. b. zatwierdzonego oświadczenia, które w skutek tego na dniu 7. Lutego r. b. co do zaprowadzenia wzajemnego wolnego wywozu majątków między Królestwem Niderlandzkiém i Wielkiém Księztwem Luksemburskiém z jednéj, a Państwem Austryjackiém z drugiéj strony, co do ich poddanych wygotowano i na dniu 8. tegoż miesiąca, na zupełnie zgodne oświadczenie kr. Niderlandzkiego Ministerium z Hagi dnia 13. Stycznia 1840 wymieniano.

Rząd krajowy przeséła c. k. Urzędom cyrkułowym w załączeniu .|· dalszy odpis niemieckiego tłómaczenia tego oświadczenia z zaleceniem, aby je powszechnie ogłosiły.

Rozporządzenie gub. z dnia 9. Kwietnia 1840 do l. gub. 21032.

.|·

Przekład odpisu tłómaczenia niemieckiego.

Ponieważ Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Austryjacki, Król Węgierski i Czeski, i Najjaśniejszy Król Jegomość Niderladzki, Wielki Książe Luksemburski zgodzili się w życzeniu, aby wzajemne zniesienie opłaty od wywozu majątku i od emigracyi między Swojémi Państwami i poddanymi przez formalne umowy zapewnić, przeto podpisany Kanclerz Dworu i Państwa dostał moc wydania w imieniu Jego c. k. Apostolskiéj Mości następującego oświadczenia, dla wymieniania go na zgodne oświadczenie Ministerstwa Najjaśniejszego Króla Jegomości:

1. Przy wyprowadzeniu jakiego majątku, pieniędzy lub innych rzeczy z Państw Najjaśniejszego Cesarza Jegomości Austryjackiego do Państw Najjaśniejszego Króla Jegomości Niderlandzkiego, Wielkiego Księcia Luksemburskiego, równie jak z tych ostatnich do Państw Austryjackich, bez względu, czy to wyprowadzenie następuje pod nazwą emigracyi, spadku, dziedzictwa, legatu, posagu, darowizny, albo pod jakim-

gebühr oder Abgabe wegen Emigration erhoben werden, so, daß die bei dergleichen Vermögens-Uebertragungen betheiligten Personen keiner andern Abgabe oder Taxe unterworfen seyn sollen, als welche wegen des Erbrechtes, Verkaufes, oder wegen sonstiger Besitzveränderung von den eigenen Unterthanen gedacht Ihrer Majestäten nach den bestehenden oder künftig zu erlassenden Gesetzen, Vorschriften und Anordnngen in Ihren respectiven Staaten entrichtet werden müssen.

2. Diese Enthebung ist nicht bloß von den Abschoßgeldern und Emigrationsgebühren, welche in die Staatscassen fließen, sondern auch von jenen zu verstehen, welche den Cassen der Städte, Märkte, Gemeinden, Patrimonial-Jurisdictionen, Corporationen oder Stiftungen zukommen; diese sollen sonach in Folge gegenwärtiger Stipulationen keine der vorerwähnten Gebühren von dem Vermögen, Gelde oder sonstigen Effecten, die aus einem Staate in den andern exportirt werden, einzufordern oder zu erheben berechtiget seyn, mit Ausnahme jedoch des Königreichs Ungarn, rücksichtlich dessen, wegen der in selbem bestehenden besondern Gesetzgebung, die gegenwärtige Uebereinkunft an den von Städten, Herrschaften oder Gemeinden gesetzlich erworbenen Rechten auf Erhebung einer Abzugssteuer bei Exportation von den ihrer Jurisdiction unterliegenden Vermögenschaften, Geldern oder Effecten nichts ändern soll.

Dagegen kann von jenem Vermögen, welches Bewohnern solcher Ortschaften, wo diese Abzugssteuer noch fortzubestehen hat, in dem Königreiche der Niederlande oder dem Großherzogthume Luxemburg zufallen sollte, ein jener Abgabe gleichkommender Betrag zurückbehalten werden, welcher der Casse der Gemeinde zuzufallen hat, aus welcher die Exportation Statt findet.

3. Die Aufhebung der in den Artikeln 1. und 2. erwähnten Gebühren bezieht sich auf alle zu exportirenden Vermögenschaften, Gelder und sonstige Effecten; allein die in den Staaten Sr. k. k. apostol. Majestät und Sr. Majestät des Königs der Niederlande, Großherzogs von Luxemburg, bestehenden Gesetze in Ansehung der Person des Auswanderers, seiner persönlichen Pflichten und seiner Militärpflichtigkeit verbleiben ungeachtet der gegenwärtigen Uebereinkunft in voller Giltigkeit. In Betreff des Militärdienstes und der persönlichen Pflichten des Auswanderers soll daher keine der beiden Regierungen durch gegenwärtige Uebereinkunft weder in der Handhabung ihrer bestehenden Gesetze und Vorschriften, noch in ihrer künftigen Gesetzgebung beschränkt seyn.

4. Vom Tage der Auswechslung gegenwärtiger Erklärung mit einer gleichlautenden Erklärung des Ministeriums Sr. Majestät des Königs der Niederlande soll selbe in Kraft und Wirksamkeit treten, ihre Bekanntmachung unverzüglich eingeleitet und auf deren genauen Vollzug gehalten werden.

kolwiek innym tytułem, nie ma być pobiérany żaden podatek od wywozu spadków, albo opłata od wywozu lub od emigracyi, tak, iż osoby przy wyprowadzeniu w ten sposób majątków interesowane, nie mają podpadać żadnéj innéj opłacie, jak tylko téj, która z powodu prawa do spadku, z powodu przedaży, albo innéj odmiany w posiadaniu poddani wymienionych Najjaśniejszych Panów podług istniejących w ich Państwach, albo na przyszłość ustanowić się mających praw, przepisów i rozporządzeń płacić muszą.

2. To uwolnienie rozumi się nietylko o wyż wzmiankowanym podatku od wywozu spadków i opłacie emigracyjnéj, wpływających do Kas skarbowych, lecz i o owych, które dostają się Kasom miast, miasteczek, gmin, juryzdykcyj patrymonijalnych, korporacyj albo fundacyj; te więc w skutek niniejszych umów nie mają mieć prawa domagania się albo pobiérania żadnéj z pomienionych opłat od majątku, pieniędzy albo jakichkolwiek rzeczy, z jednego Państwa do drugiego wyprowadzanych; wyjąwszy Królestwo Węgierskie, w którém niniejsza konwencyja z powodu oddzielnego prawodawstwa w nabytych przez miasta, korporacyje lub gminy prawach pobiérania podatku od wywozu znajdujących się w okręgu ich juryzdykcyi majątków, pieniędzy lub rzeczy żadnéj nie ma sprawić odmiany.

Przeciwnie od majątku, któreuby w Królestwie Niderlandzkiém albo w Wielkiém Księztwie Luksemburskiém miał spaść na mieszkańców takich miejsc, gdzie podatek od wywozu spadków jeszcze istnieć ma, wolno zatrzymać równą owemu podatkowi kwotę dla Kasy owéj gminy, z któréj się majątek wywozi.

3. Zniesienie wymienionych w artykułach 1. i 2. opłat odnosi się do wszystkich majątków, pieniędzy i innych rzeczy, mających być wywiezionémi; ale istniejące w Państwach Jego c. k. Apostolskiéj Mości i Najjaśniejszego Króla Jegomości Niderlandzkiego, Wielkiego Księcia Luksemburskiego ustawy o osobie emigranta, jego obowiązkach osobistych, jego obowiązku służenia wojskowo, pozostaną mimo niniejszéj umowy w zupełnéj mocy. Co do służby wojskowéj i osobistych obowiązków emigranta żadnemu więc z obu Mocarstw niniejsza umowa nie ma być przeszkodą ani w wykonaniu istniejących praw i przepisów, ani też na przyszłość w stanowieniu praw.

4. Od dnia wymiany niniejszego oświadczenia na zgodne oświadczenia ministerstwa Najjaśniejszego Króla Jegomości Niderlandzkiego, umowa ta ma mieć moc obowiązującą i wejść w wykonanie, ogłoszenie onéj ma niezwłocznie nastąpić, a nad ścisłém onéj wykonaniem ściśle czuwanie zaleca się.

Zu Bekräftigung deſſen haben Wir Hof- und Staatskanzler Sr. k. k. apoſtol. Majeſtät gegenwärtige Urkunde unterzeichnet, und mit dem Siegel der geheimen Hof- und Staatskanzlei verſehen laſſen.

So geſchehen Wien den 7. Februar 1840.

(L. S.) Fürſt von Metternich, m. p.

62.

Benennung der Fuhrweſens-Mannſchaft in ämtlichen Verhandlungen.

Nach einer vom k. k. Hofkriegsrathe der hohen Hofkanzlei mitgetheilten Eröffnung ſoll der Fall nicht ſelten eintreten, daß ſich in ämtlichen, die Fuhrweſens-Mannſchaft betreffenden Verhandlungen der Benennung Fuhrweſensknechte von den Civilbehörden bedient wird; eine Benennung, die für Soldaten, als welche doch die Fuhrweſens-Mannſchaft mit Rückſicht auf die nämliche Verpflichtung vor dem Feinde zu dienen, angeſehen werden muß, nicht paßt.

Da ſeit Jahren her, dieſe aus alten Zeiten herrührende Benennung in der Militär-Correſpondenz nicht mehr in Uebung iſt, und die gemeine Fuhrweſen-Mannſchaft gleich anderen Soldaten ſowohl in den Standesacten, als auch von den vorgeſetzten Militärbehörden und ſelbſt von Sr. k. k. Majeſtät als Gemeine behandelt und benannt wird, ſo werden im Grunde des hohen Hofkanzleidecrets vom 20. März 1840 Zahl 8127-488 zur Vermeidung von Inconvenienzen die k. k. Kreisämter zur eigenen Wiſſenſchaftsnahme und Belehrung der unterſtehenden Ortsobrigkeiten, hievon mit dem Auftrage in Kenntniß geſetzt, bei vorkommenden Amtshandlungen ſich nicht mehr des Ausdruckes Fuhrweſensknechte, ſondern der Benennung Fuhrweſensgemeine zu bedienen.

Gubernial-Verordnung vom 16. April 1840 Gubernial-Zahl 23541.

63.

Die durch Beiziehung von Militär-Commanden zur Vollziehung der Todesurtheile an Civil-Perſonen, nach dem Militär-Oekonomie-Syſteme ſich ergebenden Auslagen, hat das Militär-Aerar zu tragen.

In Folge der, aus Anlaß eines ſpeciell vorgekommenen Falles, in Anregung gebrachten Frage: »welcher Fond überhaupt zur Tragung der durch Beiziehung von Militär-Commanden zur Voll-

Dla zatwierdzenia tego My, Kanclerz Dworu i Państwa Jego c. k. Apostolskiéj Mości, podpisaliśmy niniejszą umowę i pieczęcią tajnéj Kancelaryi Dworu i Państwa opatrzyć nakazaliśmy.

Działo się w Wiédniu dnia 7. Lutego 1840.

(L. S.) Książe Metternich, w. r.

62.

Jak nazywać w rozprawach urzędowych ludzi, służących przy furgonach wojskowych.

Według oświadczenia c. k. nadwornéj Rady wojennéj do wysokiéj Kancelaryi nadwornéj ma się to nieraz trafiać, że Instancyje cywilne w urzędowych rozprawach, tyczących się ludzi od furgonów wojskowych, używają nazwy parobka od furgonów; nazwy, niestosownéj dla żołniérzów, za których ludzi od furgonów ze względu na taki sam obowiązek służenia naprzeciw nieprzyjaciela koniecznie mieć trzeba.

Ponieważ już od lat wielu nie używa się téj z dawnych czasów pochodzącéj nazwy w korespondencyjach wojskowych, a prości od furgonów nietylko w rodowodach, lecz i od przełożonych Instancyj wojskowych, a nawet od Jego c. k. Mości uważani i nazywani bywają równie jak inni żołniérze szeregowymi; przeto, chcąc uchylić nieprzyzwoitość, uwiadamia się stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 20. Marca 1840 do liczby 8127-488 c. k. Urzędy cyrkułowe dla ich własnéj wiadomości, a oraz dla nauczenia podwładnych sobie Zwierzchności miejscowych, ażeby w zachodzących rozprawach urzędowych nie używano wyrazu parobek od furgonów, lecz nazwy prosty żołniérz (szeregowy) od furgonów.

Rozporządzenie gub. z dnia 16. Kwietnia 1840 do l. gub. 23541.

63.

Wydatki, wynikające podług systemu wojskowo-ekonomicznego z użycia zasłony wojskowéj do spełnienia wyroku śmierci na osobach stanu cywilnego, ma ponosić Skarb wojskowy.

Na zapytanie, któren z funduszów w ogólności powinien ponosić wydatki, wynikające podług systemu wojskowo-ekonomicznego na podwody, noclegi i t. d, z użycia zasłony wojsko-

ziehung von Todesurtheilen an Civil-Personen, nach dem Militär-Oekonomie-Systeme sich ergebenden Auslagen für Vorspann, Schlafgeld ꝛc. ꝛc. berufen sey?« ist von der vereinigten Hofkanzlei, dem k. k. Hofkriegsrathe und der k. k. allgemeinen Hofkammer der Grundsatz ausgesprochen worden, daß diese Auslagen von dem Militär-Aerar zu tragen seyen.

Wovon die k. k. Kreisämter im Grunde des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 27. März 1840 Zahl 7580-453, zur Wissenschaft in Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 16. April 1840 Gubernial-Zahl 25246.

64.

An preußische, von ihrer Regierung zum Reisen und zum Aufenthalte im Auslande nicht berechtigte Unterthanen, sind weder Pässe noch Wanderbücher zu erfolgen.

Nach Eröffnung der hohen Hofkanzlei vom 26. v. M. Zahl 8564-824, hat die k. preußische Regierung aus Anlaß eines speciellen Falles, in welchem von einer österreichischen Behörde einem preußischen Handwerksgesellen nach Verlauf von zwei Jahren über die Dauer der Giltigkeit seines Passes ein Wanderbuch ausgefertigt worden ist, das Ansinnen gestellt, es möchten sämmtliche, bei dem Paßwesen betheiligte k. k. Behörden, so wie auch die Magistrate und Herrschaftsämter angewiesen werden, k. preußischen Unterthanen, insbesondere wandernden Handwerksgesellen, welche zum Reisen und zum Aufenthalte im Auslande nicht von ihrer Regierung legitimirt sind, keine Wanderbücher oder Pässe zur Fortsetzung ihres Aufenthaltes im Auslande auszufertigen, sondern dieselben, mit Ausnahme dringender Fälle, in welchen ihnen bis zur Beibringung vorschriftsmäßiger Reise-Documente Interimspässe zu ertheilen wären, an ihre Heimathbehörde zu verweisen. Diesem ohnehin in den bestehenden Vorschriften gegründeten Ansinnen wurde entsprochen, und es sind dem zu Folge die unterstehenden Ortsobrigkeiten hiernach anzuweisen.

Gubernial-Verordnung vom 21. April 1840 Präs. Zahl 2732, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

63.

Ueber die zu beobachtenden Sicherheits-Maßregeln gegen die Gefahr der Explosionen bei Dampfmaschinen und die künftige Einrichtung der Locomotiv-Dampfkessel.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 8. Hornung 1840 die Herabsetzung des, bei den Proben der Lo-

wéj do spełnienia wyroku śmierci na osobach stanu cywilnego, podała połączona Kancelaryja nadworna c. k. nadwornéj Radzie wojennéj i c. k. powszechnéj Kamerze nadwornéj za zasadę, że te wydatki ma ponosić Skarb wojskowy.

O czém c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 27. Marca 1840 do liczby 7580-453 uwiadomione zostają.

Rozporządzenie gub. z dnia 16. Kwietnia 1840 do l. gub. 25246.

64.

Poddanym pruskim, niemającym od swego Rządu pozwolenia na podróżowanie i bawienie za granicą, nie dawać ani paszportów, ani książek wędrowniczych.

Z powodu, iż pewna Instancyja austryjacka pruskiemu czeladnikowi rzemieślniczemu po upłynieniu dwóch lat po zakréślonym w jego paszporcie czasie, wydała książkę wędrowniczą, wynurzył podług oznajmienia wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z d. 26. z. m. do l. 8564-824 król. Rząd pruski życzenie, ażeby wszystkim, w sprawy paszportowe wchodzącym Instancyjom zalecić, aby poddanym pruskim, a osobliwie wędrującym czeladnikom rzemieślniczym, nieupoważnionym od swego Rządu do podróżowania i przebywania za granicą, nie dawać książek wędrowniczych, ani paszportów na dłuższy za granicą pobyt, tylko ich, wyjąwszy nagłe przypadki, w którychby im aż do wykazania się należytémi dokumentami podróżnémi należało wydać paszporty tymczasowe, odsélać do ich Instancyj ojczystych. Do tego i tak na istniejących przepisach opartego życzenia skłoniono się, potrzeba więc stosownie do tego dać Zwierzchnościom miejscowym odpowiedne rozporządzenie.

Rozporządzenie gub. z d. 21. Kwietnia 1840 do liczby prez. 2732, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

65.

O zachować się mających środkach ostrożności przeciw niebezpieczeństwu z pęknienia maszyn parowych i przyszłém urządzeniu kotłów parowych w lokomotywach.

Zniżenie potrójnego parcia na podwójne obciążenie przy próbach kotłów parowych do lokomotywów, używanego dotąd

comotiv-Dampfkeſſel in Folge der mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 30. März 1831 Zahl 7627, und dem Gubernial-Kreisſchreiben vom 23. April 1831 Z. 22416 bekannt gemachten allgemeinen Vorſchriften, zur Verhütung der Gefahren bei Anwendung der Dampfmaſchinen bisher angewandten dreifachen Druckes, auf eine zweifache Belaſtung unter folgenden Vorſichtsmaßregeln allergnädigſt zu genehmigen geruhet:

1. Nachdem von der betreffenden Eiſenbahn-Direction oder von den Eigenthümern der Locomotive die höchſte Dampfſpannung angegeben worden iſt, welche jemals im Keſſel Statt finden ſoll, müſſen die vorhandenen, zum Niederdrücken oder gleichſam zur Belaſtung der Sicherheits-Ventile dienenden Federn und Federwagen ſo eingerichtet werden, daß ſie mit Rückſicht auf den ohnehin vorhandenen Druck der Atmoſphäre keinen dieſes Maximum überſteigenden Druck auf die Sicherheits-Ventile geſtatten. Soll alſo z. B. der Dampf im Keſſel beim Gebrauche der Locomotive höchſtens und niemals mehr als 50 Pfund über den gewöhnlichen Luftdruck auf jeden Quadratzoll betragen, ſo dürfen auch die Federn, welche entweder unmittelbar oder mittelſt eines Hebels auf die Sicherheits-Ventile drücken, keinen größeren Druck oder keine größere Spannung geſtatten, als daß auf jeden Quadratzoll des betreffenden Ventils ein directer Druck von höchſtens 50 Pfunden entfällt, indem ohnehin noch außerdem der Druck der Atmoſphäre vorhanden iſt.

Bei der auf die vorgeſchriebene Weiſe vorzunehmenden Probe iſt dann das eine Ventil zu befeſtigen, dagegen das andere zu belaſten, daß ohne Rückſicht auf den Druck der Atmoſphäre für jeden Quadratzoll ein Druck von zwei Mal 50 oder 100 Pfund entfällt.

2. Bleibt der Eigenthümer oder die betreffende Einſenbahn-Direction dafür ſtrenge verantwortlich, daß weder in den bei der Probe vorhanden geweſenen Hebeln noch Federwagen u. dgl. irgend eine Aenderung vorgenommen werde, wodurch es den Maſchinenführern jemals möglich werde, den Dampf im Keſſel höher zu ſpannen, als bei der Probe angegeben und wofür die Keſſelprobe vorgenommen wurde.

3. Eben ſo wird es den Eigenthümern oder der betreffenden Eiſenbahn-Direction zur Pflicht gemacht, als Maſchinenführer nur ſolche Individuen zu verwenden, welche nicht bloß durch die hiezu nöthigen Kenntniſſe, ſondern auch durch eines ſolides, beſonnenes und Zutrauen erweckendes Betragen in jeder Hinſicht volle Beruhigung gewähren, ſo wie ſie auch ſtrenge verpflichtet iſt, auf jeden Keſſel, beſonders in Beziehung auf ſeine, durch den längern Gebrauch erfolgte Benützung ein wachſames Auge zu haben, und Alles aufzubieten, was zur Hindanhaltung von Unglücks-

w skutek ogłoszonych dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 30. Marca 1831 do liczby 7627, i okólnikiem gubernijalnym z dnia 23. Kwietnia 1831 do liczby 22416, powszechnych przepisów w celu przeszkodzenia niebezpieczeństwu przy używaniu maszyn parowych, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 8. Lutego 1840 pod warunkiem następujących zachować się mających środków ostrożności najłaskawiéj zatwierdzić:

1. Skoro właściwa Dyrekcyja kolei żelaznéj, albo właściciel lokomotywu podał najwyższe, w kotle powstać mogące parcie pary, to sprężyny i wagi u sprężyn, służące do przyciśnienia, albo niejako do obciążenia klap bezpieczeństwa, muszą być tak urządzone, ażeby ze względem na istniejące już i tak ciśnienie powietrza atmosferycznego nie dopuszczały większego od tego maximum parcia na klapy bezpieczeństwa. Jeżeli więc para w kotle ma n. p. podczas używania lokomotywu najwięcéj i w żadnym razie więcéj jak 50 funtów nad zwyczajne ciśnienie powietrza na każdy cal kwadratowy wynosić, to też i sprężyny, wywiérające czyto bezpośrednio, czy też za pomogą dźwigni parcie na klapy bezpieczeństwa, nie powinny dopuszczać większego parcia albo większego prężenia, jak tylko takie, aby na każdy cal kwadratowy klapy wypadało prostego parcia najwięcéj 50 funtów, albowiem już i tak zachodzi parcie atmosfery.

Przy próbie, mającéj się tym sposobem odbywać, trzeba jednę klapę umocować, drugą zaś obciążyć, ażeby bez względu na ciśnienie powietrza atmosferycznego wypadło na każdy cal kwadratowy dwa razy po 50 funtów, czyli 100 funtów parcia.

2. Właściciel albo Dyrekcyja kolei żelaznéj jest za to ściśle odpowiedzialną, ażeby ani w użytych podczas próby dźwigniach, ani też w wagach u sprężyn i t. p. najmniejszéj nie robiono odmiany, przezcoby kierujący maszynę mógł parze w kotle więcéj nadać prężności, aniżeli podczas próby podano, w którymto celu próba kotła odbywała się.

3. Niemniéj wkłada się na właściciela albo Dyrekcyję kolei żelaznéj obowiązek nieprzyjmowania na sterników maszyn tylko takich ludzi, którzy nietylko przez potrzebne do tego wiadomości, lecz i przez porządne, rozważne i na zaufanie zasługujące prowadzenie się w każdym względzie dają dostateczną bezpieczeństwa otuchę, równie jak jest obowiązana na każdy kocioł, osobliwie na wynikające z długiego używania zużycie baczne mieć oko i wszelkich użyć sposobów, aby zapobiédz nieszczęśliwym wypadkom, któreby z długiego

fällen, die aus einer, durch zu lange fortgesetzten Gebrauch erfolgten Beschädigung oder Schwächung des Kessels möglicherweise entstehen könnten, beizutragen vermag.

Wovon die k. k Kreisämter zu Bochnia und Wadowice, dann der Lemberger Magistrat und die Provinzial-Baudirection, in Folge des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 28. Hornung 1840 Zahl 4696, zur genauesten Darnachachtung in Fällen, wo es sich um die Probe eines Locomotiv-Dampfkessels künftig handeln sollte, in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 24. April 1840 Gubernial-Zahl 18993.

66.

Errichtung zweier Ansageposten zu Klimiec und Bielasowice.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit Decret vom 16. October 1839 Zahl 43278 angeordnet: daß, bis das Zoll- und Dreißigstamt in Also-Werecko eine andere Aufstellung erhält, zwei Ansageposten in Klimiec und Bielasowice errichtet werden.

Diese Ansageposten treten mit erstem Juni 1840 in Wirksamkeit, und werden die, in den §§. 29., 30., 120. und 391. der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung bezeichneten Amtshandlungen vorzunehmen haben (§. 36. der Vorschrift über die Vollziehung der Staats- und Monopols-Ordnung).

Gubernial-Kundmachung vom 25. April 1840 Gubernial-Zahl 26870.

67.

Vorschrift über die Aufnahme unentgeltlicher Kanzlei-Accessisten bei den Justizbehörden.

Seine k. k. Majestät haben, um für diejenigen, welche eine besoldete Anstellung in Kanzleien und Registraturen landesfürstlicher reiner Justizbehörden zu erlangen wünschen, die Gelegenheit offen zu halten, sich für diese Dienstcathegorien auszubilden, und ihre Brauchbarkeit zu bewähren, durch allerhöchste Entschließung vom 30. November 1839 die Aufnahme und Beibehaltung unentgeltlicher Kanzlei-Accessisten bei den landesfürstlichen Justizbehörden noch ferner unter nachstehenden Bedingungen zu gestatten geruhet:

1. Die Bewerber um diese Stellen müssen das achtzehnte Lebensjahr vollendet, und das vierzigste Lebensjahr noch nicht überschritten haben.

a nieprzerwanego używania, z zaszłego uszkodzenia, albo osłabienia kotła wyniknąć mogło.

O czém się w skutek dekretu Kancelaryi nadwornéj z d. 28. Lutego 1840 do liczby 4696 uwiadamia c. k. Urzędy cyrkułowe: bocheński i wadowicki, Magistrat lwowski i prowincyjną Dyrekcyję budowniczą, ażeby się w razie, gdyby kiedy potrzeba było wypróbować kocioł parowy dla lokomotywu, jak najściśléj trzymały niniejszego przepisu.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Kwietnia 1840 do l. gub. 18993.

66.

Ustanowienie dwóch stanowisk do zapowiadania cłowego w Klimcu i Bielasowicach.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna rozporządziła dekretem z dnia 16. Października 1839 do liczby 43278, ażeby dopóty, dopóki Urząd celny i trzydziestowy w Also-Wereczko nie dostanie innego stanowiska, ustanowić dwa stanowiska do zapowiadania, w Klimcu i Bielasowicach.

Te dwa stanowiska do zapowiadania istnieć zaczną z dniem piérwszym Czerwca 1840, a do ich czynności urzędowych należéć będą czynności w §§. 29., 30., 120. i 391. Ustawy o cłach i monopolijach rządowych przytoczone, (§. 36. rozporządzenia o wykonaniu Ustawy o cłach i monopol. rządowych).

Obwieszczenie gub. z d. 25. Kwietnia 1840 do liczby gub. 26870.

67.

Rozporządzenie względem przyjmowania bezpłatnych akcesistów kancelaryjnych do Instancyj sądowych.

Jego c. k. Mość chcąc, aby ci, którzyby sobie życzyli dostąpić płatnéj posady w kancelaryjach albo registraturach monarchicznych Instancyj czysto sądowych, mieli sposobność wykształcenia się do służby swoich posad i udowodnienia swojéj zdolności, raczył najwyższém postanowieniem z dnia 30. Listopada 1839 pozwolić na dalsze przyjmowanie i zatrzymanie bezpłatnych akcesistów kancelaryjnych przy monarchicznych Instancyjach sądowych pod następującémi warunkami:

1. Starający się o takie miejsce musi mieć nie mniéj lat ośmnastu i nie więcéj lat cztérdziestu.

2. Ihre Sitten und Lebenswandel müſſen in jeder Beziehung tadellos ſeyn.

3. Sie müſſen die vier Grammatical-Claſſen, oder die Realſchule mit gutem Erfolge vollendet haben, daher die Schüler von welch' immer einem Zweige der Technik in dem politechniſchen Inſtitute zur Aufnahme in die Kanzleipraxis geeignet ſind, ſobald ſie nachweiſen, die Realſchule mit gutem Erfolge zurückgelegt zu haben. Die Realſchule zu Trieſt iſt auch, ohne dem höhern nautiſchen, commerciellen und architectoniſchen Curs, jener zu Wien gleich zu halten. Die Zöglinge der Ingenieur- und Neuſtädter Militär-Akademie müſſen ſich über die Vollendung des dritten Curſes in jeder Akademie ausweiſen, um zur Aufnahme in die Kanzleipraxis fähig zu ſeyn. In Galizien können jedoch nur diejenigen, welche die vier Grammatical-Claſſen mit gutem Erfolge zurückgelegt haben, zu Acceſſiſten aufgenommen werden.

4. Die Bewerber haben zu beweiſen, daß des Bittſtellers Unterhalt bis zur Erlangung einer beſoldeten Dienſtſtelle durch ſein eigenes Einkommen, oder durch eine in einer rechtsverbindlichen Form von einer dritten Perſon ausgeſtellte Unterhaltserklärung zureichend geſichert iſt. Wenn der Unterhalt von einer dritten Perſon zugeſichert wird, muß dargethan werden, daß dieſe Perſon, unbeſchadet der Pflichten gegen die eigenen Familienglieder, dieſem ihren Verſprechen vermöge ihrer Vermögenskräfte nachkommen kann, und müſſen zugleich die Mittel näher bezeichnet werden, aus welchen der Unterhalt geleiſtet werden ſoll.

5. Unter Vorlegung des Ausweiſes über alle vorerwähnten Erforderniſſe hat der Bewerber bei der Behörde, wo er eine Acceſſiſtenſtelle zu erlangen wünſcht, die Zulaſſung zur vorläufigen proviſoriſchen Dienſtleiſtung in der Dauer von ſechs Monaten anzuſuchen.

6. Wenn die Behörde die vorgelegten Ausweiſe genügend findet, und die Zahl der vorhandenen Acceſſiſten nicht ſchon die Hälfte der Zahl der ſyſtemiſirten beſoldeten Kanzliſten, oder bei ungleicher Zahl die größere Hälfte derſelben erreicht hat, hat dieſelbe den Bittſteller einer Prüfung im Schreiben des mündlich Vorgeſagten und im Abſchreiben ſchriftlicher Aufſätze, und zwar nebſt der Geſchäftsſprache in jener, deren Kenntniß ſonſt im Allgemeinen bei der Behörde erforderlich iſt, zu unterziehen, und mit gehöriger Berückſichtigung des Reſultats dieſer Prüfung, in Hinſicht auf die Beſchaffenheit der Handſchrift und die Regelmäßigkeit der Schreibart, das Geſuch mit dem Prüfungs-Operate dem Appellationsgerichte, welches über die probeweiſe Aufnahme eines Individuums zum Acceſſiſten zu entſcheiden hat, gutächtlich vorzulegen, und wenn dieſe Entſcheidung dahin erfolgt, daß der Bittſteller zur probeweiſen Verwendung zugelaſſen werde,

2. Musi być nieposzlakowanych obyczajów i prowadzenia się.

3. Musi ukończyć z dobrym postępem wszystkie cztéry gramatykalne klasy albo szkoły realne; dla tego też uczniowie któregokolwiek wydziału techniki Instytutu politechnicznego są zdatni do przyjęcia ich na praktykę kancelaryjną, skoro udowodnią, że szkoły realne z dobrym postępem ukończyli. Szkoła realna tryjestyńska ma być nawet bez wyższego, nautycznego, handlowego i architektonicznego kursu uważana za równą wiédeńskiéj. Uczniowie akademii inżénierów i wojskowéj najsztadzkiéj, muszą złożyć dowód, że ukończyli trzeci kurs w jednéj z tych akademij, aby mogli być przyjętymi na praktykę kancelaryjną. W Galicyi zaś nie mogą tylko ci być przyjętymi na akcesistów, którzy wszystkie cztéry gramatykalne klasy z dobrym postępem ukończyli.

4. Starający się powinien udowodnić, że jego utrzymanie aż do dostąpienia posady płatnéj zapewnione jest własnym dochodem, albo wydaném w formie prawomocnie obowiązuéj oświadczeniem trzeciéj osoby, iż go utrzymywać będzie. Jeżeli utrzymanie trzecia osoba przyrzeka, to trzeba okazać, że ta osoba, nienaruszając obowiązków względem swojéj familii, będzie w stanie danemu przyrzeczeniu z swego majątku zadosyć uczynić, a oraz należy wymienić środki, z których utrzymanie będzie dawane.

5. Starający się, składając wykaz wszystkich powyżéj wymienionych warunków, powinien w ciągu sześciu miesięcy prosić owéj Instancyi, u któréj chce dostać miejsce akcesisty, o przyjęcie go uprzednio w służbę prowizoryczną.

6. Jeżeli Instancyja uzna złożone dowody za dostateczne, a liczba przyjętych już akcesistów nie dochodzi połowy stale płatnych Kancelistów, albo, gdyby liczba była nieparzysta, więcéj, jak onéj połowy, to powinna starającego się egzaminować z pisania dyktando i z przepisywania pisemnych konceptów, i to prócz w języku urzędowym także w owym, którego umiejętność w ogólności jest w Instancyi potrzebna, i, mając należyty wzgląd na skutek tego egzaminu co do foremności pisma i zachowywanie pisowni, prośbę wraz z robotą popisową Sądowi apelacyjnemu z wyrażeniem swego zdania przedłożyć, któren wyrzeknie, ażali starający się o miejsce ma być na akcesistę na próbę przyjęty lub nie, a gdyby ten wyrok tak wypadł, że starający się o miejsce ma być na próbę wzięty, to go po wysłuchaniu przysięgi na zamilczenie, przypuścić do pełnienia służby na próbę i w téj go o tyle,

ist der Bittsteller gegen an Eidesstatt abzugebende Angelobung der Verschwiegenheit, zur probeweisen Dienstleistung zuzulassen, und in dieser, in soferne es ohne Gefährde der guten Geschäftsbesorgung geschehen kann, so vielseitig zu beschäftigen, daß man hiedurch zu einer richtigen und erschöpfenden Würdigung seiner Brauchbarkeit gelange.

7. Nach Verlauf der sechsmonatlichen Probezeit, welche von den Unterbehörden eigenmächtig nicht verlängert werden darf, sind unverweilt von den Behörden erster Instanz im Wege des vorgesetzten Appellationsgerichtes, und von diesem wegen seiner eigenen Accessisten unmittelbar die Anträge auf Zurückweisung des Bewerbers, oder um dessen definitive Ernennung zum unentgeltlichen Accessisten, der obersten Justizstelle vorzulegen, welche hierüber zu entscheiden hat.

8. Die Accessisten unter sich haben keinen Rang, und es wird über ihre Beförderung nur Verdienst und Fähigkeit entscheiden.

9. In jedem Jahre haben die Justizbehörden erster und zweiter Instanz bei Vorlegung ihrer Geschäftsausweise, in einem besondern Ausweise die Dienstleistung ihrer Accessisten, in Hinsicht auf Kenntnisse, Fähigkeit und Verwendung, dann wie sich ihre Moralität und Lebenswandel darstellt, genau und mit Beifügung des Gutachtens anzugeben, ob sie die bei ihrer Aufnahme erregte Hoffnung, brauchbare Kanzleibeamte zu werden, bestätigen, damit, wenn diese Hoffnung wegen Nachläßigkeit oder wahrgenommenen Mangels der nöthigen Fähigkeit oder wegen schlechter Aufführung verschwindet, ihre Entlassung verfügt werde, welche unter diesen Umständen bevorstehende Verfügung ihnen bei ihrer Aufnahme und vor ihrer Beeidigung ausdrücklich in Erinnerung zu bringen ist.

10. In Beziehung auf die pensionirten Officiere wird mit Rücksicht der ihnen zum Behufe der Ausbildung für den Civildienst durch besondere Anordnungen gestatteten Verwendung in den Kanzleien der Gerichtsbehörden, durch die gegenwärtige Vorschrift nichts geändert.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 16. März 1840 Zahl 1707-631 hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 26. April 1840 Gubernial-Zahl 22095.

68.

Vorkehrungen in Absicht auf die in der Erwerbsteuer-Vorschreibung einzuführende individuelle Evidenz.

Aus vielfältigen Verhandlungen in Erwerbsteuersachen ist man zur Ueberzeugung gelangt, daß gegenwärtig nicht bei allen Obrig-

o ile to bez przeszkody w toku czynności urzędowych być może, zatrudniać, aby tym sposobem módz należyte i dokładne o jego zdatności powziąć wyobrażenie.

7. Po upływie sześciomiesięcznéj próby, któréj Instancyjom podwładnym samowolnie przedłużyć niewolno, mają Sądy piérwszéj Instancyi niezwłocznie przez swój przełożony Sąd apelacyjny, a tenże względem swoich własnych akcesistów bezpośrednio wniosek na oddalenie starającego się o miejsce, albo na ostateczne onegoż mianowanie akcesistą bezpłatnym przedłożyć najwyższéj Instancyi sądowéj, która w tym względzie zadecyduje.

8. Między akcesistami nie zachodzi żadne starszeństwo (stopień), a w promocyi ich tylko zasługa i zdolności stanowić będą.

9. Sądy piérwszéj i drugiéj Instancyi są obowiązane co rok, składając wykazy z swoich czynności urzędowych, w osobnym wykazie pełnienie służby swoich akcesistów pod względem ich wiadomości, zdolności i przykładania się, tudzież ich obyczajności i prowadzenia się dokładnie podać, wypisując zarazem swoje zdanie, ażali powzięta w czasie przyjmowania ich nadzieję doczekania się z nich dobrych urzędników kancelaryjnych usprawiedliwiają, ażeby w razie, gdyby się zawiedziono w nadziei z powodu ich niedbalstwa, dostrzeżonego w nich braku potrzebnych zdolności, albo złego prowadzenia się można było kazać ich oddalić, a że w takich okolicznościach podobny nakaz istotnie nastąpi, o tém im w czasie przyjmowania ich i przed wysłuchaniem ich przysięgi wyraźnie powiedzieć należy.

10. Co się tyczy oficerów pensyjonowanych, to, mając wzgląd na dane im w celu wykształcenia ich do służby cywilnéj osobnémi rozporządzeniami pozwolenie możności być w kancelaryjach Instancyj sądowych użytymi, niniejszym przepisem nic się nie odmienia.

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 16. Marca 1840 do liczby 1707-631 niniejszém do publicznéj wiadomości.

Rozporządzenie gub. z d. 26. Kwietnia 1840 do liczby gub. 22095.

68.

Rozporządzenia w celu zaprowadzenia indiwidualnéj ewidencyi w przepisywaniu podatku zarobkowego.

Z wielokrotnych rozpraw w rzeczach, podatku zarobkowego dotyczących, przekonano się, że obecnie nie ma u wszystkich

keiten die individuelle Evidenz vorhanden sey, von welchem Gewerbsmanne dermal die Erwerbsteuer und in welchem Betrage gebühre.

Damit also diesem wesentlichen, auf die gesammte Verwaltung des Erwerbsteuergeschäftes nachtheilig einwirkenden Gebrechen bald möglichst, dort, wo es nothwendig ist, abgeholfen werden könne, werden die k. k. Kreisämter hiemit ermächtiget, für jene Obrigkeiten, wo die Evidenz der individuellen Vorschreibung nach der Ueberzeugung des Kreisamtes auf einem andern Wege herzustellen nicht möglich seyn wird, unter ausführlicher Begründung einzeln für diese und jene Obrigkeit anzutragen, damit eine ganz neue Bemessung eingeleitet werde.

Im Falle der erhaltenen Bewilligung ist

1. von der Obrigkeit der vorschriftsmäßige Ausweis zur Steuerbemessung in triplo abzufordern, und die vollständige und möglichst verläßliche Ausfüllung der Rubriken ans Herz zu legen;

2. derselben der zweite Absatz des Normatives vom 18. September 1827 Zahl 51046;

3. insbesondere aber die unter dem 3. April 1832 Zahl 12102 bekannt gegebene allerhöchste Entschließung wörtlich gegenwärtig zu halten, vermöge welcher

ad 3. »in denjenigen Fällen, wo Verpflichtungen zur Er»werbsteuer überhaupt, oder zur höheren Bemessung derselben nach »den dermaligen Gesetzen, neu begründet werden, die zur Ver»waltung dieser Abgabe berufenen Organe verpflichtet sind, die ge»setzmäßige Bemessung von Amtswegen im gehörigen Wege zu »veranlassen, und wenn sie dieser Verpflichtung nicht nachkom»men, für den Nachtheil, der daraus dem öffentlichen Einkom»men zugeht, in der Verantwortung und Ersatzverbindlichkeit zu »halten sind.

4. Ist die Obrigkeit anzuweisen, die Gewerbsbefugnisse der als Händler, Handelsleute, Krämer, in den Bemessungsausweisen anzuführenden Gewerbsleute vorzulegen, oder ausdrücklich zu bemerken, daß sie mit keinen Befugnissen versehen sind, weil nur darnach mit Beruhigung entnommen werden kann, ob sie in die II. Beschäftigungs-Abtheilung des Erwerbsteuer-Patents vom Jahre 1812 unbedingt eingereihet werden sollen, oder auch den Directiven gemäß in die III. Abtheilung eingereihet werden können.

5. Von den hierorts mit der Steuerbemessung auszufüllenden drei Parien wird das eine wie gewöhnlich hierorts zurückbehalten, die übrigen zwei werden aber dem Kreisamte zurückgestellt werden, zu dem Behufe, damit das eine wie gewöhnlich der Obrigkeit zurückgestellt werde, das zweite aber bei dem Kreisamte verbleibe.

Zwierzchności indywidualnéj ewidencyi, od którego z profesyjonistów należy się teraz i ile podatku zarobkowego.

Aby téj znacznie na ogółowe zawiadywanie sprawami podatku zarobkowego szkodliwie wpływającéj niedogodności można było jak najspieszniéj tam, gdzie tego potrzeba wymaga, zaradzić, daje się c. k. Urzędom cyrkułowym moc, dla tych Zwierzchności, gdzie ewidencyi indywidualnego przepisywania podług przekonania Urzędu cyrkułowego innym sposobem uskutecznić niepodobna, po dokładném przytoczeniu powodów wnieść osobno dla téj lub owéj Zwierzchności na całkiem nowy wymiar.

W razie uzyskania na to pozwolenia, należy

1. od Zwierzchności zażądać w trzech egzemplarzach prawem nakazanego wykazu dla wymierzenia podatku, i zalecić jéj dokładne i ile możności zgodne z prawdą zapełnienie rubryk;

2. przywieść jéj na pamięć drugi odstęp przepisu z d. 18. Września 1827 do liczby 51046;

3. nadewszystko zaś ogłoszone pod dniem 3. Kwietnia 1832 do liczby 12102 co do słowa najwyższe postanowienie, podług którego

ad 3. w razie, »gdzie zobowiązania do podatku zarob»kowego w ogólności, lub dla wyższego wymierzenia go, po»dług teraźniejszéj ustawy ugruntowane są, urzędnicy do za»wiadywania tym podatkiem zobowiązani być mają, wymiar »stosownie do przepisów w przyzwoitéj drodze z urzędu usku»tecznić, któremu obowiązkowi gdy zadość nie uczynią, za »szkodę ztąd publicznym dochodom zrządzoną, do odpowie»dzialności i wynagrodzenia pociągnieni być mają.«

4. Nakazać Zwierzchności, ażeby upoważnienia profesyjonistów, mających być w wykazie wymiarowym jako handlarze, kupcy, kramarze wymienionymi, podały, albo wyraźnie powiedziały, iż żadnych upoważnień nie posiadają, albowiem tylko z tego z zaspokojeniem można wnosić, czy mają być bezwarunkowo umieszczeni w IIgim oddziele zatrudnień Patentu o podatku zarobkowym z roku 1812, albo też podług Normatywu do IIIgo oddziału wcieleni być mogą.

5. Z trzech egzemplarzów, które Rząd krajowy wymiarem podatku zapełni, zostanie się jeden u Rządu krajowego, dwa zaś odesłane będą na powrót Urzędowi cyrkułowemu, w celu, aby z nich jeden jak zwykle zwrócił Zwierzchności, drugi zaś u siebie zatrzymał.

6. Diese zwei Parien werden dann den neuen Erwerbsteuer-Cataster des Ortes und die künftige Grundlage der Evidenz des Geschäftes in der Art zu bilden haben, daß bei dem Kreisamte und bei der Obrigkeit jede im weitern Verlaufe der Zeit von hieraus herablangende Abschreibung oder Steuerherabsetzung, und eben so eine allenfällige Steuererhöhung in der Rubrik »Anmerkung« unter Anführung der Gubernial-Verordnung nach Zahl und Datum ersichtlich zu machen, jede neue Bemessung aber als Fortsetzung eben so einzutragen seyn wird.

7. Versteht es sich von selbst, daß durch diesen Cataster die betreffenden Dominien von der Führung der im Jahre 1837 vorgeschriebenen Einzahlungstabellen keineswegs enthoben werden; da Letztere zur Evidenz der Semestral-Einzahlungen bestimmt sind, und in der Regel alljährlich verlegt werden sollen; die neuen Bemessungsausweise aber einen bleibenden, ein für allemal zu verlegenden, und nur von Fall zu Fall zu vervollständigenden Steuercataster zu bilden haben werden.

Durch diese neue allgemeine Steuerbemessung wird bei den betreffenden Obrigkeiten, für welche diese Maßregel zu Stande kömmt, mit einem Male die Evidenz des dermaligen Bestandes der Verhältnisse hergestellt, und bei genauer Beobachtung der vorausgegangenen Bestimmungen, namentlich des obigen Absatzes 6., wofür man die k. k. Kreisämter verantwortlich macht, diese Evidenz leicht fortan erhalten werden. Es wird sich übrigens nur noch darum handeln, die für das Vergangene bestehenden Rückstände mit allem Eifer durch Eintreibung derselben, und wo dieselbe nicht mehr thunlich wäre, durch die anderweite Behandlung derselben, nach den dießfalls bestehenden gesetzlichen Bestimmungen, aus dem Verweise zu bringen, um die Ordnung in allen Beziehungen herzustellen.

Da diese neue allgemeine Bemessung der Erwerbsteuer nur als eine ausnahmsweise Verfügung für einzelne Obrigkeiten, wo die Nothwendigkeit dieser besondern Maßregel vollkommen angedeutet ist, zu gelten hat, so versteht es sich von selbst, daß die Kreisämter bei den übrigen, zu dieser ausnahmsweisen Behandlung nicht berufenen Obrigkeiten, die Ordnung und Evidenz in der bisher beobachteten gesetzlichen Art herzustellen bemühet seyn müssen, wie man dieß mit Wohlgefallen bei einem und dem andern Kreisamte als bereits geschehen, wahrnimmt, und unerläßlich ist, wenn in dieses umfangsreiche Geschäft, nicht die nachtheiligsten Verwirrungen aufs Neue einreißen sollen.

Gubernial-Verordnung vom 28. April 1840 Gubernial-Zahl 12238.

6. Te dwa egzemplarze mają stanowić nowy kataster podatku zarobkowego i przyszłą podstawę ewidencyi, a to w ten sposób, że u Urzędu cyrkułowego i Zwierzchności każde z następstwem czasu od Rządu krajowego nadchodzące zmazanie lub zniżenie i tak samo podwyższenie podatku w rubryce uwag, z przytoczeniem rozporządzenia gubernijalnego podług liczby i daty wyjaśnione, każden zaś nowy wymiar, jako ciąg dalszy tak samo zapisane być powinny.

7. Rozumi się samo przez się, że przez ten kataster nie uwalnia się dominijów od obowiązku prowadzenia nakazanych w roku 1837 tabel płacenia podatku; ponieważ te ostatnie służą do ewidencyi półrocznych uiszczonych podatków, i zwyczajnie co pół roku układane będą; nowe zaś wykazy wymiaru stanowić będą stały, raz na zawsze ułożyć i tylko od czasu do czasu uzupełniać się mający kataster podatkowy.

Przez ten nowy powszechny wymiar podatku zarobkowego doprowadzi się u Zwierzchności, dla którychby tego środka użyto, od razu do ewidencyi obecnych stosunków, a przez ścisłe zachowanie przytoczonych powyżéj przepisów, mianowicie powyższego odstępu 6go, za które c. k. Urzędy cyrkułowe będą odpowiedzialnymi, utrzyma się ją nieprzerwanie. Chodzić tu jeszcze będzie tylko o to, aby dawne zaległości z gorliwością przez pobranie onych, a gdzieby się to uczynić nie dało, przez postąpienie sobie z nimi innym sposobem podług istniejących w tym względzie przepisów prawnych, usunąć z wykazu, aby porządek w każdéj mierze zaprowadzić.

Ponieważ ten nowy wymiar podatku zarobkowego ma tylko za wyjątkowe rozporządzenie dla pewnych Zwierzchności służyć, u których potrzebę tego szczególnego środka dostatecznie wskazano, rozumi się więc samo przez się, że Urząd cyrkułowy usiłować powinien u reszty, do tego wyjątkowego obejścia się z niémi nienależących Zwierzchności porządek i ewidencyję prawnym dotychczas przestrzeganym sposobem utrzymać, co już, jak Rząd krajowy z upodobaniem uważa, u niektórych Urzędów cyrkułowych nastąpiło, i koniecznie się tak dziać musi, jeżeli się do tego tak rozległego sprawunku nie ma znowu wcisnąć najszkodliwsze w swych skutkach zamieszanie.

Rozporządzenie gub. z dnia 28. Kwietnia 1840 do l. gub. 12238.

69.

Alle Polizei-Geldſtrafen, für welche keine bereits geſetzliche Widmung ausgeſprochen iſt, ſind dem Armenfonde des Ortes, wo das Vergehen begangen wurde, zuzuwenden.

Die hohe Hofkanzlei hat aus Anlaß eines ſpeciellen Falles mit Decret vom 6. März 1840 Zahl 4069-266 zu verordnen befunden, daß in Zukunft alle für Polizeivergehen verhängten Geldſtrafen, für welche keine bereits geſetzliche Widmung ausgeſprochen iſt, (als: z. B. die Strafen für den Landes-Polizeifond, (Verordnung vom 8. November 1830 Zahl 65565), dann die Adelsanmaſſungsſtrafen) jederzeit dem Armenfond des Ortes, wo das Vergehen begangen worden iſt, zuzuwenden ſeyen.

Die k. k. Kreisämter haben hiernach das Weitere zu verfügen, und darüber zu wachen, daß nach dieſer Weiſung ſich pünctlich benommen, und bei den Magiſtraten und Ortsobrigkeiten über die richtige Einzahlung und Verwendung dieſer Strafgelder zu dem vorgezeichneten Zwecke eine verläßliche Controlle eingeführt werde.

Gubernial-Verordnung vom 29. April 1840 Gubernial-Zahl 18507.

70.

Erneuerung der Vorſchrift, wornach zu Kanzleidienern und derlei Aushelfersſtellen bei Civil-Behörden in der Regel Real-Invaliden, und nur ausnahmsweiſe Halb-Invaliden aufgenommen werden ſollen.

Aus Anlaß eines vorgekommenen ſpeciellen Falles, daß ein Kreisdragoner vor zurückgelegten zehn Civil-Dienſtjahren dienſtuntauglich wurde, und vom Militär nicht in Verpflegung genommen werden wollte, weil es ſich erwieſen hat, daß er weder Real- noch Halbinvalide war, ſondern aus dem activen Militärdienſte unmittbar in den Civildienſt übertreten iſt, wird den k. k. Kreisämtern die mit der Gubernial-Verordnung vom 1. October 1835 Z. 55486 (Prov. Geſetzſamml. Seite 690) bekannt gegebene allerhöchſte Entſchließung vom 29. Mai 1835, nach welcher zu Kanzleidienern und derlei Aushelfersſtellen bei Civil-Behörden in der Regel Real-Invaliden, welche in ärariſcher Verſorgung ſtehen, und ausnahms-

69.

Wszystkie policyjne kary pieniężne, niemające prawem przepisanego przeznaczenia, należy oddać funduszowi na ubogich tego miejsca, w którém przestępstwo popełniono.

Wysoka c. k. Kancelaryja nadworna widziała potrzebę z powodu zaszłego wypadku rozporządzić dekretem z d. 6. Marca 1840 do liczby 4069-266, ażeby na przyszłość wszystkie za przestępstwa policyjne zawyrokowane kary pieniężne, niemające jeszcze żadnego prawem przepisanego przeznaczenia, (jak n. p. kara dla krajowego funduszu policyjnego, (rozporządzenie z dnia 8. Listopada 1830 do liczby 65565), tudzież kary za przywłaszczenie sobie szlachectwa), zawsze oddawać na fundusz dla ubogich tego miejsca, w którém przestępstwo popełniono.

C. k. Urzędy cyrkułowe mają więc stosownie do tego rozporządzić, co będzie potrzeba, i czuwać nad tém, ażeby się ściśle tego zalecenia trzymano, i aby w Magistratach i u Zwierzchności miejscowych pozaprowadzano wiarygodną kontrolę należytego zapłacenia i użycia kar pieniężnych.

Rozporządzenie gub. z dnia 29. Kwietnia 1840 do l. gub. 18507.

70.

Odnowienie przepisu, według którego na woźnych (kancleidynerów) i zastępców ich miejsc przy Instancyjach cywilnych zwyczajnie nie mają być przyjmowani tylko istotni inwalidzi, i tylko wyjątkowo półinwalidzi.

Z powodu takiego wypadku, że dragon cyrkułowy, niewysłużywszy jeszcze lat dziesięciu w służbie cywilnéj, stał się do służby niezdatnym, a w wojskowości niechciano mu dać opatrzenia, gdyż okazało się, iż on nie był ani istotnym, ani półinwalidem, lecz z czynnéj służby wojskowéj bezpośrednio przeszedł do służby cywilnéj, przypomina się c. k. Urzędom cyrkułowym ogłoszone rozporządzeniem gubernijalném z dnia 1. Października 1835 do liczby 55486 (Zbiór Ustaw prowinc. str. 690) najwyższe postanowienie z dnia 29. Maja 1835, podług którego na woźnych i ich zastępców w Instancyjach cywilnych nie powinni być zwyczajnie tylko istotni, opatrzenie

weise, so weit es unvermeidlich ist, nur solche Halbinvaliden, die dafür vorschriftsmäßig erkannt sind, aufgenommen werden sollen, bei welch letzteren von Seite der competenten Militär-Behörde die bestimmte Zusicherung in vorkommenden Fällen zu verlangen ist, daß sie bis zur Zurücklegung von zehn Civil-Dienstjahren bloß als Beurlaubte im Militärstande geführt werden, mit dem Beisatze in Erinnerung gebracht, bei Besetzung derlei Stellen diese allerhöchste Entschließung stets genau zu beobachten.

Gubernial-Verordnung vom 1. Mai 1840 Gubernial-Zahl 25538.

71.

Beim Einschreiten um Gnadengaben für, das Normalalter bereits überschrittene Beamtens-Waisen, ist nebst dem Zeugniße über ihre Erwerbsunfähigkeit auch jenes über deren sittliches Wohlverhalten beizubringen.

Mit der allerhöchsten Entschließung vom 17. d. M. haben Se. Majestät anzuordnen geruhet, es sey bei künftigen Anträgen um Gnadengaben für Beamten-Waisen, welche das Normalalter überschritten haben, sich immer gegenwärtig zu halten, daß nebst dem Zeugniße über die Erwerbsunfähigkeit auch jenes über das sittliche Wohlverhalten der zu betheilenden Person nicht fehlen soll. Diese Vorschrift ist zu Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 30. April 1840 Hof-Zahl 11714-1637 auch auf politische, städtische und ständische Fonds anzuwenden. (Gub. Zahl 32276).

Hofkammer-Decret vom 30. März 1840 Hof-Zahl 12472-885.
Gubernial-Erledigung vom 3. Mai 1840 Gubernial-Zahl 26961.

72.

Neue Bestimmungen über die Borgung der Verzehrungssteuer von der Erzeugung gebrannter geistiger Flüssigkeiten.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit den Decreten vom 11. December 1839 Z. 49551 und vom 5. Hornung 1840 Zahl 3216 festgesetzt, daß

1. den propinationsberechtigten Branntweinerzeugern, welche über die nach §. 9. des Kreisschreibens vom 3. October 1835 Z. 60081 Statt findende Borgung der allgemeinen Verzehrungs-

ze Skarbu mający inwalidzi, a wyjątkowo, jeżeli inaczéj być nie może, tylko tacy półinwalidzi przyjmowani, których za takich prawnie uznano, i w tym ostatnim przypadku, ilekroć razy się zdarzy, żądać od właściwych Instancyj wojskowych zaręczenia, ażeby ich dopóty, dopóki im dziesięć lat w służbie cywilnéj nie upłynie, tylko jako urlopników w stanie wojskowym zapisano. C. k. Urzędy cyrkułowe mają się więc przy każdém obsadzaniu takich miejsc ściśle trzymać tego najwyższego postanowienia.

Rozporządzenie gub. z dnia 1. Maja 1840 do l. gub. 25538.

71.

Wstawiając się o dary łaski za siérotami po urzędnikach, które już przekroczyły lata normalne, przyłączyć należy prócz zaświadczenia ich niezdolności do zarobkowania także owo o ich obyczajném prowadzeniu się.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 17. b. m. rozporządzić, ażeby na przyszłość w razie, gdyby wnoszono na dary łaski dla siérot po urzędnikach, którym już upłynął wiek normalny, mieć to w pamięci, że oprócz zaświadczenia ich niezdolności do zarobkowania załączyć trzeba zaświadczenie o obyczajném prowadzeniu się osoby do łaski przedstawionéj. To rozporządzenie ma być podług dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 30. Kwietnia 1840 do liczby nadw. 11714-1637 zastosowane także do funduszów politycznych, miejskich i stanowych. (Licz. gub. 32276).

Dekret Kamery nadwor. z d. 30. Marca 1840 do l. nadw. 12472-885. Expedycyja gub. z dnia 3. Maja 1840 do liczby gub. 26961.

72.

Nowe przepisy o kredytowaniu podatku konsumcyjnego od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych.

Wysoka c. k. Kamera nadworna postanowiła dekretem z d. 11. Grudnia 1839 do liczby 49551 i z dnia 5. Lutego 1840 do liczby 3216, iż

1. prawo propinacyi posiadającym fabrykantom wódki, którzy po zakredytowaniu im podług §fu 9. okólnika z dnia 3. Października 1835 do liczby 60081 powszechnego podatku

steuer von den erzeugten gebrannten geistigen Flüssigkeiten noch um eine weitere Borgung, nach den Bestimmungen des §. 13. des erwähnten Kreisschreibens ansuchen, dieselbe unter den Bedingungen, welche rücksichtlich der Gutspächter mit dem Kreisschreiben vom 13. December 1835 Zahl 75331 vorgeschrieben wurden, zugestanden werden können.

2. Hat jeder Eimer Branntwein, welcher zur Sicherstellung der geborgten Steuer in ämtliche Verwahrung oder Mitsperre genommen wird, zur Deckung eines Betrages zu dienen, welchem die Steuer entspricht, die nach dem Kreisschreiben vom 1. September 1835 Z. 53274 mit 2 fl. vom Eimer 20grädigen Branntweins entfällt.

3. Die Borgungen dürfen nicht auf länger als ein Jahr, von dem Zeitpuncte an, erstreckt werden, an welchem die Steuer eigentlich zu entrichten gewesen wäre.

4. Wird der zur Sicherheit der Borgungen unter ämtlicher Mitsperre gehaltene Branntwein in den Fällen, wo wegen Nichtzuhaltung der Borgungstermine, zur Veräußerung desselben geschritten werden muß, unmittelbar von der Gefällsbehörde, auf die im §. 20. des Kreisschreibens vom 5. October 1835 Z. 60081 (für die in ämtliche Verwahrung übergebenen geistigen Flüssigkeiten) vorgeschriebene Art, feilgebothen werden.

Dieß wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Gefälls-Bezirksbehörden angewiesen sind, denjenigen propinationsberechtigen Branntweinerzeugern, welche schon in der Benützung der Borgung bis zur Auskellerung stehen, diese auf ein Jahr gegen dem zuzugestehen, daß sich eine der geborgten Steuer nach den gegenwärtigen Bestimmungen entsprechende Menge Branntwein in der Mitsperre befinde.

Zu diesem Ende wird gefällsämtlicher Seite der Instand und die Gradhältigkeit des in der Mitsperre befindlichen Branntweines aufgenommen, hievon nur jene Menge, welche nach der gegenwärtigen Bestimmung zur Deckung der schon fälligen, jedoch wegen der zugestandenen Borgung nicht berichtigten Steuer nothwendig ist, wenn von der Parthei ein hiezu geeignetes Locale nach den Bestimmungen des §. 13. Absatz 2. des Kreisschreibens vom 3. October 1835 Zahl 60081 eingeräumt wurde, in die Sperre genommen, und zur Entrichtung der auf diesem Wege sichergestellten Steuer eine vom Tage der Uebernahme in die Sperre zu rechnende Jahresfrist festgesetzt, der übrige Branntweinvorrath aber der Parthei freigelassen werden.

Gubernial-Kundmachung vom 4. Mai 1840 Gubernial-Zahl 26464.

konsumcyjnego od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych, o dalszy kredyt podług §fu 13. wymienionego okólnika proszą, tenże im pod warunkami, okólnikiem z dnia 13. Grudnia 1835 do liczby 75331, dla dzierzawców dóbr przepisanémi, dozwolonym być może.

2. Każde wiadro wódki, wzięte do urzędowego schowku lub pod wspólny zamek, dla zabezpieczenia zakredytowanego podatku oddane, ma służyć do zabezpieczenia kwoty, równéj podatkowi, należącemu się podług okólnika z dnia 1. Września 1835 do liczby 53274, po 2 złr. od wiadra wódki 20stostopniowéj.

3. Kredytu na dłużéj dawać niewolno, jak na rok, licząc od czasu, w którym podatek właściwie do zapłacenia przypadał.

4. Wódka dla zabezpieczenia borgu pod urzędowym spólnym zamkiem zostająca, w razie, gdyby ją z powodu niedotrzymania terminu kredytowego sprzedawać musiano, bezpośrednio przez Instancyją dochodową, a to sposobem w §fie 20. okólnika z dnia 5. Października 1835 do liczby 60081 (dla oddanych do urzędowego schowku płynów spirytusowych) przepisanym, na przedaż wystawioną będzie.

To rozporządzenie podaje się z tym dodatkiem do powszechnéj wiadomości, że obwodowym Instancyjom dochodowym zalecono, ażeby tym, prawo propinacyi posiadającym fabrykantom wódki, którym już podatek aż do wyprowadzenia jéj z magazynu pokredytowano, dały kredyt na rok, pod warunkiem, ażeby się odpowiedna zakredytowanemu podatkowi podług niniejszego rozporządzenia ilość wódki pod spólnym zamkiem znajdowała.

W tym celu Urząd dochodowy spisze objętość i stopnie zawartéj pod spólnym zamkiem wódki, i z niéj tylko tyle, ile podług niniejszego rozporządzenia do pokrycia należących się już, ale z powodu danego kredytu niezapłaconych podatków potrzeba, jeżeli strona podług §fu 13. ustępu 2 okólnika z d. 3. Października 1835 do l. 60081 stosowne do tego miejsce wyznaczyła, pod klucz weźmie i do zapłacenia zapewnionego tym sposobem podatku termin roczny od wzięcia pod klucz wódki postanowi, resztę zaś stronie do wolnego nią rozrządzenia zostawi.

Obwieszczenie gub. z dnia 4. Maja 1840 do l. gub. 26464.

73.

Wegen Borgung der Verzehrungssteuer von der Erzeugung gebrannter geistiger Flüssigkeiten und Einbringung der geborgten Steuerbeträge.

Mit Bezug auf das unter Einem über die Borgung der Verzehrungssteuer von der Erzeugung gebrannter geistiger Flüssigkeiten ergehende Kreisschreiben, wird den k. k. Kreisämtern hierneben ein Pare .|· der dießfalls von der k. k. Gefällen-Verwaltung an sämmtliche Bezirks-Verwaltungen erlassenen Circular-Verordnung vom 29. März l. J. Zahl 5494, zur eigenen Wissenschaft und mit dem Auftrage zugestellt, auf die genaue Handhabung des 16. Absatzes dieser Verordnung von Seite der Gefällsbehörden, im Sinne der hierortigen Normative vom 4. October 1836 Zahl 46856 und vom 11. Jäner 1837 Zahl 74121 Bedacht zu nehmen, damit dadurch jeder Schmälerung des Erholungsfondes der directen Steuern begegnet werde.

Gubernial-Verordnung vom 4. Mai 1840 Gubernial-Zahl 26464.

.|·

Verordnung der galizischen k. k. vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 29. März 1840 Zahl 5494, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

In Verfolg des mit dem hierortigen Erlaße vom 27. December 1839 Zahl 38436 bekannt gegebenen hohen Hofkammer-Decretes vom 11. December 1839 Zahl 49551, mit welchem bewilligt wurde, den propinationsberechtigten Branntwein-Erzeugern, welche über die nach §. 9. des Gubernial-Kreisschreibens vom 3. October 1835 Zahl 60081 Statt findende Borgung der Verzehrungssteuer noch um eine weitere Borgung nach den Bestimmungen des §. 13. des erwähnten Kreisschreibens ansuchen, dieselbe unter den Bedingungen zuzugestehen, welche laut hierortigen Erlaßes vom 6. December 1835 Zahl 35245 rücksichtlich der Gutspächter vorgeschrieben wurden, und welche darin bestehen, daß sie das Erzeugniß der Branntwein-Brennerei in einer der unberichtigten Verzehrungssteuer entsprechenden Menge unter ämtlicher Sperre hinterlegen, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 5. Februar 1840 Zahl 3216 weiter genehmigt, daß jeder Eimer Branntwein, welcher zur Sicherstellung der geborgten Steuer in ämtliche Verwahrung oder Mitsperre genommen wird, zur Deckung eines Betrages zu dienen hat, welchem die Steuer entspricht,

73.

O kredytowaniu podatku konsumcyjnego od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych i pobraniu pokredytowanego.

Odwołując się do wychodzącego okólnika o kredytowaniu podatku konsumcyjnego od wyrobu wypalanych płynów spirytusowych, przesłała Rząd krajowy w załączeniu .|· c. k. Urzędom cyrkułowym egzemplarz wydanego w tym względzie przez c. k. Administracyję dochodów skarbowych do wszystkich Administracyj obwodowych rozporządzenia z dnia 29. Marca r. b. do liczby 5494, a to z tym nakazem, ażeby nad ścisłém wypełnianiem 16go odstępu tegoż rozporządzenia ze strony Instancyj dochodowych, stosownie do przepisów gubernijalnych z dnia 4. Października 1836 do liczby 46856 i 11. Stycznia 1837 do liczby 74121, czuwały, ażeby tym sposobem Skarb od wszelkiego uszczerbku ochronić.

Rozporządzenie gub. z dnia 4. Maja 1840 do l. gub. 26464.

.|·

Rozporządzenie c. k. galic. połączonéj Administracyi dochodów skarb. z dnia 29. Marca 1840 do l. 5494, do wszystkich c. k. Administracyj obwodowych.

W dalszém przeprowadzeniu ogłoszonego rozporządzeniem Administracyi dochodów skarbowych z dnia 27. Grudnia 1839 do liczby 38436, dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 11. Grudnia 1839 do liczby 49551, pozwalającego, ażeby wypalającym wódkę, a do propinowania upoważnionym osobom, które po zakredytowaniu im podatku konsumcyjnego podług §fu 9. okólnika gubernijalnego z dnia 3. Października 1835 do liczby 60081, proszą o dalsze kredytowanie im podług §fu 13. wymienionego okólnika, dawano kredyt pod warunkami, ogłoszeniem Administracyi dochodów skarbowych z dnia 6. Grudnia 1835 do liczby 35245 co do dzierżawców dóbr przepisanémi, a zasadzającémi się na tém, że ci wyrobioną w gorzelni wódkę oddają pod zamknięcie urzędowe w ilości odpowiadającéj niezapłaconemu podatkowi, znowu wysoka c. k. Kamera nadworna pozwoliła dekretem z dnia 5. Lutego 1840 do liczby 3216, ażeby każde dla zabezpieczenia podatku do urzędowego schowku, albo pod spólny zamek oddane wiadro wódki, służyło do zapewnienia kwoty, równéj

die nach dem Kreisschreiben vom 1. September 1835 vom Eimer entfällt, und daß die Borgungen nicht auf länger als ein Jahr von dem Zeitpuncte an erstreckt werden dürfen, an welchem die Steuer eigentlich zu entrichten gewesen wäre; auch wurde ferner genehmigt, daß der zur Sicherheit der Borgungen unter ämtlicher Mitsperre gehaltene Branntwein in den Fällen, wo wegen Nichtzuhaltung der Borgungs-Termine zur Veräußerung desselben geschritten werden muß, unmittelbar von der Gefällsbehörde auf die im §. 20. des Kreisschreibens vom 13. December 1835 vorgeschriebene Art feilgebothen werde, wobei jedoch früher stets die Zahlungsforderung an die Parthei voraus zu gehen hat.

Indem man dieses der Bezirks-Verwaltung zur genauen Darnachachtung bekannt gibt, wird, um dem bisherigen ungleichen Verfahren bei Ertheilung der Borgung zu begegnen, Folgendes bedeutet:

1. Die Borgung der Verzehrungssteuer von der Branntwein-Erzeugung nach den Bestimmungen der §§. 13. und 14. des Kreisschreibens vom 3. October 1835, und rücksichtlich nach dem hohen Hofkammerdecrete vom 11. December 1839 Z. 49551, findet bezüglich der Propinationsberechtigten nur in jenen Fällen Statt, wenn die Borgung nach §. 9. des erwähnten Kreisschreibens bereits in Anspruch genommen und bewilligt wurde.

Es darf demnach der Ersten für sich allein, wie es bisher hie und da geschehen ist, selbst auch dann keine Folge gegeben werden, wenn der Propinationsberechtigte ausdrücklich auf die Begünstigung des §. 9. Verzicht leistet, und nur die zweite Borgungsart anspricht.

2. Zur Berichtigung der geäußerten Ansicht, als wenn für die Ausmaß desjenigen Betrages, welcher den Propinationsberechtigten gegen Bezahlung in zwölf Monatsraten zu borgen ist, gegenwärtig kein Maßstab bestände, weil die dießfällige Bestimmung im §. 9. des erwähnten Kreisschreibens bloß für das Jahr 1836 galt, wird erklärt, daß die so eben erwähnte Bestimmung auch weiterhin den Bezirks-Verwaltungen als die einzige Richtschnur zur Ausmittlung des gegen Ratenzahlung zu borgenden Betrages zu dienen habe.

3. Die Steuerborgung nach §. 9. soll in der Regel vor dem Beginnen des Verwaltungsjahres angesucht und bewilligt werden.

Wird um dieselbe erst im Laufe der Brenn-Campagne das Ansuchen gestellt, und sind zu deren Gewährung Gründe vorhanden, so ist diese nur für den künftigen Betrieb, worüber noch keine Bollete gelöst wurde, zu ertheilen. Sie darf für keinen Fall auf die bereits verfloßene Zeit und fälligen Gebühren ausgedehnt werden, und es ist dabei der §. 11. des Kreisschreibens vom 3. October 1835 Zahl 60081 in Anwendung zu bringen, nämlich

podatkowi, należącemu się podług okólnika z dnia 1. Września 1835 od wiadra, i że kredytu na dłużéj dawać niewolno, jak na rok, licząc od czasu, w którym podatek właściwie powinien był być zapłacony; niemniéj pozwoliła wysoka Kamera nadworna, ażeby dla zapewnienia podatku zostająca pod spólnym zamkiem wódka w razie, gdyby z powodu nieuiszczenia się w terminach musiano się wziąć do przedawania jéj, przedawały ją bezpośrednio Instancyje dochodowe w sposób w §ście 20. okólnika z dnia 13. Grudnia 1835 przepisany, co jednakże zawsze poprzedzić ma żądanie od strony zapłaty należności.

Administracyja dochodów skarbowych, uwiadamiając o tém Administracyję obwodową w celu, aby nad ścisłém dopełnieniem czuwała, chcąc uchylić dotychczasową niejednostajność w dawaniu kredytu, oświadcza, co następuje:

1. Kredytowanie podatku od wyrobu wódki podług przepisu §§. 13. i 14. okólnika z dnia 3. Października 1835, a względnie podług dekretu wysokiej Kamery nadwornéj z dnia 11. Grudnia 1839 do liczby 49551, może co do upoważnionych do propinowania tylko w takim razie mieć miejsce, kiedy o pokredytowanie podług §fu 9. wymienionego okólnika już proszono i na nie pozwolenie uzyskano.

Na kredyt piérwszego gatunku sam w sobie niewolno więc, jak się tu i owdzie trafiało, nawet wtenczas pozwolić, gdyby się mający prawo propinowania wyraźnie zrzekł wyrażonéj w §ście 9. ulgi i tylko prosił o kredyt drugiego gatunku.

2. Prostując wyrzeczone mniemanie, jakoby do wymiaru kwoty, na wypłatę w dwunastu miesięcznych ratach do propinowania upoważnionym kredytować się mającéj, nie było obecnie żadnéj skazówki, gdyż stosowny do tego przepis w §ście 9. wymienionego okólnika dany był tylko na rok 1836, oświadcza się, iż dopiéro co wymieniony przepis ma Administracyjom obwodowym i nadal służyć za jedyną skazówkę w wymiarze mającéj się kredytować kwoty.

3. O kredyt podług §fu 9. należy regularnie przed zaczęciem się roku administracyjnego prosić i nań zezwolić.

Kiedy oń proszą dopiéro po puszczeniu w ruch gorzelni, a jest powód do zezwolenia nań, to wydać go tylko na przyszły wyrób, na który jeszcze bolety nie zapłacono. Nigdy niewolno rozciągać go na czas upłyniony i na należności, które już się płacić powinno, i stosować się w tym względzie do §fu 11. okólnika z dnia 3. Października 1835 do liczby 60081, to jest, strona musi zaraz te raty gotowizną zapłacić,

die Parthei muß diejenigen Raten ſogleich bar bezahlen, welche bis zu dem Zeitpuncte, um den es ſich handelt, hätten entrichtet werden müſſen, wenn die Borgung vom 1. November an bewilligt worden wäre.

4. In der Verſtändigung an die Parthei über die nach §. 9. bewilligte Borgung hat die Bezirks-Verwaltung immer

a) den Betrag der geborgten Steuer,

b) die Bedingung, unter welcher die Borgung Statt findet, nämlich die Verpflichtung, den unter a) angegebenen geborgten Betrag in 12 ununterbrochen auf einander folgenden Monaten des Verwaltungs-Jahres, das iſt vom 1. November des einen bis zum November des darauf folgenden Jahres, in gleichen Raten zu berichtigen;

c) den Betrag einer jeden Rate und die Caſſe oder Steuer-Bezirks-Obrigkeit, bei welcher dieſelbe zu erlegen iſt, ausdrücklich zu bezeichnen, ferner

d) zu erklären, daß jede Rate nach §. 9. des Kreisſchreibens vom 3. October 1835 am 1. eines jeden Monats in vorhinein eingezahlt werden muß, ſo wie auch

e) daß, wenn die Einzahlung einer Rate zurückbleibt, die zwangsweiſe Beitreibung eingeleitet, und bei wiederholter Verabſäumung der Ratenzahlung die Parthei der bewilligten Borgung, gemäß §. 22. des erwähnten Kreisſchreibens, verluſtig erklärt, und der ganze fällige und in Folge der Borgung nicht berichtigte Steuerbetrag mittelſt Execution beigetrieben werden wird.

5. Ueber die nach §. 9. bewilligten Borgungen hat die Rechnungs-Abtheilung einen genauen Vormerk zu führen, und die pünctliche Einzahlung der Raten unter perſönlicher Haftung des Vorſtehers zu überwachen; dieſe Haftung geht auf die Bezirks-Verwaltung über, wenn ſie unterläßt, die Rechnungs-Abtheilung von der Borgungs-Bewilligung zu gehöriger Zeit in die Kenntniß zu ſetzen.

Gleichzeitig iſt auch das Organ, welchem die Parthei ihre Anmeldung zur Bolletirung zu überreichen hat, ſo wie auch die Caſſe oder Steuer-Bezirks-Obrigkeit, bei welcher die Raten einzufließen haben, von der bewilligten Borgung zu verſtändigen, damit vom Erſteren bei der Ausfertigung der Bollete hiernach die Zahlungs-Anweiſung eingerichtet, und von Letzterer die Berichtigung der Raten überwacht werde.

Geſchieht die Zahlung unmittelbar bei der Gefällscaſſe oder einem einhebenden Amte, ſo iſt dieſelbe oder daſſelbe verbunden dieſe zu überwachen, und wenn ſie nicht erfolgt, ſogleich an die Bezirks-Verwaltung die Anzeige zu erſtatten.

Wird die Entrichtung der Raten an eine Steuer-Bezirks-Obrigkeit gewieſen, ſo iſt dieſe anzuweiſen, die übernommene Rate in demſelben Monate, für welchen ſolche entrichtet wurde, und zwar

które do czasu, o któren chodzi, powinny były być zapłacone, gdyby kredyt od dnia 1. Listopada był dany.

4. Uwiadamiając stronę o dozwolonym jéj podług §fu 9. kredycie, powinna Administracyja obwodowa zawsze wyraźnie oznaczyć:

a) ilość zakredytowanego podatku;
b) warunki, pod któremi kredyt dano, mianowicie obowiązek płacenia wyrażonéj pod a) zakredytowanéj kwoty w 12tu nieprzerwanie po sobie następujących miesiącach roku administracyjnego, to jest od dnia 1. Listopada jednego roku, aż do listopada drugiego roku w równych ratach;
c) ile wynosi każda rata, tudzież miano Kasy, albo obwodowéj Zwierzchności podatkowéj, w któréj ma być składana;
d) oświadczyć, że każda rata podług §fu 9. okólnika z dnia 3. Października 1835 ma być 1go każdego miesiąca z góry płacona; niemniéj,
e) że rata, gdyby jéj niezapłacono, pobrana będzie sposobem zmuszającym, a za powtórném nieuiszczeniem raty uzna się stronę, stosownie do §fu 22. wymienionego okólnika, za pozbawioną danego jéj kredytu, i cała należąca się a dla danego kredytu niezapłacona kwota podatkowa przez egzekucyję pobrana będzie.

5. Wydział rachunkowy powinien dokładnie zapisywać dany podług §fu 9. kredyt, i nad punktualną wypłatą rat pod osobistą przełożonego odpowiedzialnością czuwać; ta odpowiedzialność przechodzi na Administracyję obwodową, jeżeliby zaniedbała w przyzwoity czas uwiadomić Wydział rachunkowy o zezwoleniu na kredyt.

Jednocześnie należy uwiadomić osobę, któréj strona swoję opowiédź do boletowania podać ma, niemniéj i Kasę albo Zwierzchność poborową, które mają pobrać raty, uwiadomić o danym kredycie, ażeby tamta, wydając boletę, mogła podług tego ułożyć asygnacyję wypłaty, ta zaś czuwać nad uiszczeniem rat.

Jeżeli się płaci bezpośrednio do Kasy dochodowéj albo Urzędu poborowego, to ta Kasa, albo ten Urząd są obowiązane czuwać nad uiszczeniem, a gdyby nie zapłacono, zaraz o tém donieść do Administracyi obwodowéj.

Jeżeli się ma płacić Zwierzchności poborowéj, to jéj polecić, ażeby pobraną ratę w tym miesiącu, za który ją złożono, i to w terminie okólnikiem z dnia 15. Stycznia 1830

in dem im Kreisſchreiben vom 15. Jäner 1830 Z. 77978 vorgeſchriebenen Termine abzuführen, oder, wenn die Berichtigung nicht erfolgte, den Ausſtand nach der Weiſung für die Steuer-Bezirks-Obrigkeiten der Bezirks-Verwaltung anzuzeigen, weil im entgegengeſetzten Falle die Rate als hinter derſelben aushaftend angeſehen, und das Zwangsverfahren gegen dieſelbe eingeleitet werden wird.

6. Bleibt der Propinationsberechtigte mit einer Rate im Rückſtande, ſo iſt dieſe ohne Verzug dem Kreisamte zur Beitreibung auszuweiſen, und bei wiederholter Nichteinzahlung der Raten überdieß die zugeſtandene Begünſtigung der Borgung in Gemäßheit des §. 22. des Kreisſchreibens vom 3. October 1835 aufzuheben, hievon das Bolletirungs-Organ, damit weiterhin die Bolleten mit der Anweiſung der ſogleichen Zahlung der Gebühr ausgefertigt werden, ſo wie auch die Parthei zu verſtändigen, und Letztere unter Feſtſetzung eines achttägigen Termines zur Entrichtung des geborgten Betrages, in ſoweit ſolcher durch den Betrieb erſchöpft wurde, aufzufordern. Wird dieſer Aufforderung nicht entſprochen, ſo hat das Executions-Verfahren einzutreten.

Der Einwendung der Parthei, die Rate ſey bei der Steuer-Bezirks-Obrigkeit entrichtet, und nur von der Letzteren nicht abgeführt worden, iſt kein Gehör zu geben, weil Borgungen gegen Ratenzahlungen nur den Propinationsberechtigten gewährt werden dürfen, dieſe in der Regel Grrundherſchaften ſind, und als ſolche auch die Steuer-Bezirks-Obrigkeit bilden, welche dieſes Geſchäft durch beſtellte Beamte beſorgen, daher auch für deren Handlungen haften.

Tritt aber der Fall ein, daß ein Propinationsberechtigter mit der Ratenzahlung an eine von ihm nicht abhängige Steuer-Bezirks-Obrigkeit gewieſen wurde, ſo iſt, wenn von der Letzteren weder die Rate abgeführt, noch die Nichteinzahlung derſelben in dem vorgeſchriebenen Termine angezeigt wurde, gegen dieſelbe das Executions-Verfahren einzuleiten.

7. Wenn ein Propinationsberechtigter über die bereits erwirkte Borgung gegen Ratenzahlung auch jene nach §. 13. in Anſpruch nehmen will, ſo iſt derſelbe verbunden, in ſeinem dießfälligen Einſchreiten zugleich das zum Hinterlegen des Branntweins beſtimmte Locale zu bezeichnen.

Geſuche, welche dieſe Bezeichnung nicht enthalten, ſind unter Vorhaltung des Mangels ſogleich zurückzuſtellen.

Iſt dagegen das erwähnte Locale von der Parthei angezeigt worden, ſo hat die Bezirks-Verwaltung von deſſen Beſchaffenheit im Wege des betreffenden Unter-Inſpectors ſich die Gewißheit zu verſchaffen.

Dem Letztern liegt ob, ſich perſönlich zu überzeugen, ob das von der Parthei zur Niederlegung des Branntweins angebo-

do liczby 77978 przepisanym, odwiezła, albo też, gdyby wypłaty nieuiszczono, o zaległości podług danéj dla Zwierzchności poborowych instrukcyi doniesła Administracyi obwodowéj, inaczéj bowiem uważanoby ratę, jakby u Zwierzchności poborowéj zaległą, i użytoby na nią środków zmuszających.

6. Jeżeli rata u upoważnionego do propinowania zaleguie, to zaraz o tém donieść Urzędowi cyrkułowemu, aby ją wymógł, a przy powtórném nieuiszczeniu rat znieść oprócz tego stosownie do §fu 22. okólnika z dnia 3. Października 1835 dozwolony kredyt, uwiadomić o tém osobę, któréj boletowanie poruczono, ażeby nadal wydawała bolety z nakazem uiszczenia zaraz należności, równie też uwiadomić o tém stronę, i, wyznaczywszy jéj termin ośmiodniowy, wezwać ją do zapłacenia pokredytowanéj kwoty, o ile ta wyrobem wyczerpnięta została. Gdyby to wezwanie było bez skutku, to użyć egzekucyi.

Na zarzut strony, iż ratę zapłaciła Zwierzchności poborowéj, i że tylko ta jéj nie odesłała, zważać nie należy, albowiem kredytu na wypłatę ratami niewolno dawać tylko do propinowania upoważnionym, a tymi są zwyczajnie właściciele dóbr, a w téj własności są oni i Zwierzchnością poborową, wykonywują ją tylko przez przybranych urzędników, a więc i odpowiadają za ich uczynki.

Gdyby zaś do propinowania upoważnionego przydzielono co do wypłaty rat Zwierzchności poborowéj, od niego niezawisłéj, to w razie, gdyby ta ani raty nie odwiezła, ani też o nieuiszczeniu jéj w przepisanym do tego terminie nie doniesła, przeciw niéj użyć egzekucyi.

7. Jeżeliby do propinowania upoważniony po uzyskaniu kredytu na wypłatę ratami chciał jeszcze korzystać z owego podług §fu 13., to w takim razie powinien w swojéj prośbie zarazem oznaczyć miejsce na skład wódki.

Prośby, w których się takie oznaczenie nie zawiéra, należy zaraz zwrócić, wytknąwszy niedostateczność.

Jeżeli zaś strona miejsce pomienione oznaczyła, to Administracyja obwodowa powinna się przez właściwego Podinspektora o stanie tego miejsca przekonać.

Obowiązkiem Podinspektora będzie przekonać się, czy ofiarowane przez stronę miejsce na skład gorzałki jest wła-

thene Behältniß so beschaffen sey, wie es im §. 13. Nro. 2. des Kreisschreibens vom 3. October 1835 Zahl 60081 vorgezeichnet ist, und ob es so eingerichtet sey, daß hieran mit Beruhigung die ämtliche Sperre, für deren Herstellung die Parthei zu sorgen hat, gehandhabt werden kann.

Der Unter-Inspector hat diese Untersuchung gleich nach Erhalt des Auftrages vorzunehmen, und den Befund, für dessen Richtigkeit derselbe haftet, ohne Verzug der Bezirks-Verwaltung anzuzeigen.

8. Sind alle zur Gewährung der Borgung gegen Mitsperre vorgeschriebenen Bedingungen vorhanden, so hat die Bezirks-Verwaltung diese zu bewilligen, hievon die Parthei zu verständigen, in dem dießfälligen Bescheide die Dauer, für welche die Borgung zu gelten hat, das ist den Zeitpunct des Beginnens und der Beendigung derselben, dann die Zeitabschnitte, in welchen die geborgten Steuerbeträge zu entrichten sind, genau zu bezeichnen, gleichzeitig das Gefällsorgan, welches die Mitsperre zu führen hat, wozu immer der Vorgesetzte der nächsten Wachabtheilung zu wählen ist, zu bestimmen, ferner die Vormerkung der Borgung bei der Rechnungs-Abtheilung zu verfügen, das Bolletirungsamt zur Ausfertigung der Bolleten mit Rücksicht auf die Borgung und die Casse oder Steuer-Bezirks-Obrigkeit zur Uebernahme der geborgten Steuer anzuweisen.

9. Ueber das Niederlags-Locale ist ein Verifications-Protocoll aufzunehmen, hiebei der Zustand der Aufbewahrungs-Gefäße zu untersuchen, und wenn sie nicht fest und dauerhaft construirt befunden werden sollten, auf deren Auswechslung gegen zur längeren Aufbehaltung des Branntweins geeignete Gefäße zu dringen, sodann dieses Locale äußerlich gefällsämtlich zu bezeichnen, und das aufgenommene Protokoll jenem über die Verification der Gewerbsstätte und der Vorrichtung beizuheften.

10. Die Parthei, welche von der Bewilligung der Steuerborgung gegen Mitsperre Gebrauch machen will, ist verpflichtet, vor der Ueberreichung der Anmeldung die der zu borgenden Steuer nach der oben erwähnten Bestimmung der hohen Hofkammer entsprechende Menge des Branntweins unter die Mitsperre zu überliefern, und sich hierüber von dem Sperrführer auf der zu überreichenden Anmeldung die Bestätigung beirücken zu lassen.

Ohne dieser Bestätigung darf keine Bollete zur Vornahme des Gewerbsverfahrens gegen Borgung erfolgt werden.

11 Die Sperre ist in der Art zu führen, daß der Eingang in die Niederlage unter der Mitsperre des Gefälls-Angestellten gehalten werde. Jede anderweitige Mitsperre, welche der Parthei den freien Eintritt in die Niederlage ohne Beiseyn des Sperrführers gewährt, ist unzuläßig.

śnie takie, jakie §. 13. Nrem. 2. okólnika z dnia 3. Października 1835 do liczby 60081 przepisano, i czy jest tak urządzone, ażeby je można było bezpiecznie wziąć pod zamek urzędowy, o który się strona ma postarać.

Podinspektor obowiązany będzie zaraz po odebraniu zlecenia rozpoznać miejsce, i o stanie jego, za którego rzeczywistość ręczy, niezwłocznie donieść Administracyi obwodowéj.

8. Jeżeli zachodzą wszystkie okoliczności do dania kredytu pod warunkiem wspólnego zamknięcia, to Administracyja obwodowa powinna na to zezwolić, o tém stronę uwiadomić, a w rezolucyi dokładnie oznaczyć czas trwania kredytu, to jest chwilę, kiedy się ma zaczynać i kończyć, tudzież odstępy czasu, w których zakredytowane kwoty podatkowe mają być płacone, jednocześnie wyznaczyć osobę od dochodów skarbowych, która ma mieć klucz od wspólnego zamku, do czego zawsze ma być użyty przełożony najbliższego oddziału straży; nalazać, ażeby Wydział rachunkowy kredyt w książkach zapisywał, Urzędowi boletującemu zalecić, ażeby bolety ze względem na kredyt wydawał, a Kasie albo Zwierzchności poborowéj, ażeby zakredytowany podatek odbiérała.

9. O miejscu na skład należy spisać protokół sprawdzenia, przy téj sposobności rozpoznać stan naczyń do przechowania służących, a gdyby je uznano za słabe i nietrwałe, nalegać, ażeby je wymieniano na inne, do dłuższego przechowywania gorzałki zdatne, potém to miejsce zewnętrznie naznaczyć ze strony Urzędu dochodowego, a spisany protokół przyszyć do owego o sprawdzeniu miejsca wyrobu i sprzętów wyrobowych.

10. Strona, zamyślająca użytkować z pozwolenia na kredyt podatku pod warunkiem wspólnego zamknięcia, jest obowiązana przed podaniem zapowiedzenia oddać pod spólny zamek odpowiednią podatkowi podług przepisów Kamery nadwornéj ilość wódki, i dać sobie to, przez klucz utrzymującego na podać się mającéj opowiedzi potwierdzić.

Bez tego potwierdzenia niewolno wydać bolety na wyrób za kredytem.

11. Zamknięcie ma być takie, że wchód do składu ma zostawać pod spólnym zamkiem osoby ze strony dochodów skarbowych ustanowionéj. Żądanie innego zamknięcia, któreby stronie wolnego wstępu bez obecności klucz utrzymującego pozwalało, nie może być przyjęte.

12. Ueber die unter die Sperre gestellten Branntwein-Quantitäten hat der Sperrführer einen Vormerk zu führen.

Dieser hat zu enthalten:

a) den Tag der Einlagerung des überlieferten Branntweins,
b) die Menge und die Gradhältigkeit desselben,
c) die Nummern der Gefäße, in welchen solcher aufbewahrt wird,
d) den Betrag der Steuer, für welchen das Erzeugniß in die Sperre übergeben, endlich
e) den Monat, für welchen die Steuer geborgt wurde.

Jeder Eintragung in diesen Vormerk muß die eigenhändige Fertigung des Sperrführers und der Parthei beigerückt werden.

Wird während der Dauer der Sperre ein Theil des Branntweins in Folge der berichtigten Steuer ausgelagert, so muß jede solche Auslagerung in dem erwähnten Vormerke auf einem hiezu zu bestimmenden Blatte ersichtlich gemacht, und hiebei die Bestätigung der Casse über die geleistete Zahlung bemerkt werden.

Ueberhaupt ist dieser Vormerk so zu führen, daß er zu jeder Stunde abgeschlossen, und aus demselben der Vorrath entnommen werden könne.

13. So oft der Sperrführer in dem Gewerbs-Locale erscheint, hat derselbe stets unter Beiziehung der Gewerbs-Parthei oder ihres Vertreters in der Niederlage Nachschau zu pflegen. Derselbe darf der Parthei nicht verwehren, den Zustand der Aufbewahrungs-Gefäße zu untersuchen, die daran entdeckten Gebrechen zu beheben, oder nöthigenfalls eine Umfüllung vorzunehmen.

14. Die Borgung auf ein Jahr ist so zu verstehen, daß der Betrag der geborgten Steuer mit dem Ablaufe der Jahresfrist von dem Tage an gerechnet, entrichtet werden muß, an welchem derselbe, wenn die Borgung nicht Statt gefunden hätte, zu bezahlen gewesen wäre.

15. Es liegt zunächst in der Verpflichtung der Rechnungs-Abtheilung die pünctliche Einzahlung der geborgten Steuern zu überwachen; es hat aber auch das zur Führung der Mitsperre bestimmte Individuum, da selbes in der Lage ist, gleich nach Ablauf des Zahlungs-Termines sich darüber die Gewißheit zu verschaffen, die Einzahlung zu überwachen, und wenn die Berichtigung unterblieb, ohne geringster Verzögerung die Anzeige an die Bezirks-Verwaltung zu erstatten.

16. Wird die geborgte Steuer in dem vorgezeichneten Termine nicht erlegt, so ist zur Einbringung derselben auf die im §. 20. des Kreisschreibens vom 3 October 1835 Z. 60081 vorgeschriebene Art zu schreiten.

Zu diesem Ende ist vor Allem an die Parthei der Zahlungsauftrag zu erlassen, und dieselbe darin zur Berichtigung des

12. Utrzymujący klucz jest obowiązany prowadzić książkę oddanéj pod zamek ilości wódki.

W któréj się ma zawiérać:

a) dzień złożenia oddanéj wódki;
b) ilość jéj i tęgość (stopnie alkoholu);
c) numer naczyń, w których się ją przechowuje;
d) kwotę podatkową, za którą wódkę w zamknięcie oddano; nakoniec
e) miesiąc, za któren podatek pokredytowano.

Po każdém zapisaniu w tę książkę musi następować własnoręczny podpis klucz utrzymującego i strony.

Gdyby w ciągu zostawania wódki w zamknięciu część jéj w skutek zapłaconego podatku zabrano ze składu, to każde takie zabranie należy w książce na umyślnéj do tego kartce zapisać i o potwierdzeniu Kasy na uiszczenie zapłaty wzmiankę uczynić.

W ogólności książkę tę tak trzeba prowadzić, ażeby ją można było każdéj godziny zamknąć i z niéj o zapasie dowiedzieć się.

13. Ile razy klucz utrzymujący będzie w gorzelni, powinien w przytomności strony, wyrobem trudniącéj się, albo jéj zastępcy oglądnąć skład. Nie może on wzbraniać stronie rozpoznawać stan użytych do przechowania naczyń, postrzeżone w nich wady usunąć, albo w razie potrzeby przelać z nich wódkę do innych.

14. Kredyt na rok tak trzeba rozumiéć, że kwota pokredytowanego podatku musi być po upływie roku zapłacona, licząc od tego dnia, któregoby należało było podatek zapłacić, gdyby kredytu nie było dano.

15. Jestto najprzód obowiązkiem Wydziału rachunkowego czuwać nad punktualną wypłatą pokredytowanego podatku; jednakże i osoba, któréj klucz od wspólnego zamku powierzono, powinna, jeżeli się tylko zaraz po upływie terminu o tém przekonać może, czuwać nad zapłatą, a jeżeli jéj nie uiszczono, bez najmniejszéj zwłoki donieść o tém Administracyi obwodowéj.

16. Jeżeliby pokredytowanego podatku w terminie wyznaczonym nie złożono, to go wybrać sposobem w §lie 20. okólnika z d. 3. Października 1835 do liczby 60081 przepisanym.

W tym celu najprzód posłać stronie nakaz płacenia, i w nim wezwać ją do uiszczenia zaległéj kwoty w ciągu ośmiu

rückſtändigen Betrages binnen 8 Tagen mit der ausdrücklichen Erklärung aufzufordern, daß bei unterbleibender Berichtigung der Ausſtand durch die Veräußerung des hiefür in die Mitſperre überlieferten Branntweins ſammt den in Folge dieſer Maßregel erwachſenen Auslagen werde eingebracht werden.

Bleibt dieſe Aufforderung ohne Erfolg, ſo hat die Bezirks-Verwaltung über das zur Sicherſtellung des Ausſtandes in die Sperre genommene Branntwein-Quantum eine Licitation 14 Tage vor der Licitationstagfahrt auszuſchreiben, dieſe gehörig zu verlautbaren, davon die Parthei zu verſtändigen, ſo wie auch gleichzeitig das k. k. Kreisamt zu dem Ende in die Kenntniß zu ſetzen, damit von Seite dieſer Behörde, wenn eine gleiche Maßregel wegen Rückſtänden an directen Steuern zu treffen wäre, über den nach Einbringung der Gefällsforderung verbleibenden Reſt das Nöthige verfügt werde. Hierauf iſt die Verſteigerung abzuhalten, und von dem gelößten Betrage ſind die rückſtändigen Steuern, dann die erwachſenen Auslagen, welche thunlichſt zu beſchränken ſind, einzubringen, der Reſt aber, wenn er vom Kreisamte nicht in Anſpruch genommen wird, der Parthei zu erfolgen, ſofern dieſelbe nicht andere bereits fällige Zahlungen an das Gefäll zu leiſten hat, welche ohne weiterem von dem Reſte einzubringen ſind.

17. Da endlich gegenwärtig Borgungen bis zur Auskellerung beſtehen, ſo wird für dieſe Fälle verordnet, gleich nach Empfang des gegenwärtigen Erlaßes, die in der Mitſperre befindlichen Branntwein-Quantitäten und ihre Gradhältigkeit genau aufnehmen zu laſſen, hievon nur jene Menge, welche nach der gegenwärtigen Beſtimmung zur Deckung der ſchon fälligen, jedoch wegen der zugeſtandenen Borgung noch nicht berichtigten Steuer erforderlich iſt, wenn von der Parthei hiezu ein geeignetes Locale eingeräumt wurde, in die Sperre zu nehmen, und zur Entrichtung der auf dieſem Wege ſichergeſtellten Steuer eine vom Tage der Uebernahme in die Sperre zu rechnende Jahresfriſt feſtzuſetzen, der übrige Vorrath aber der Parthei frei zu laſſen.

Sollte der vorhandene Branntwein-Vorrath die ſchuldige Steuer mit Rückſicht auf die gegenwärtigen Beſtimmungen nicht völlig decken, ſo verſteht es ſich von ſelbſt, daß der Borgung nur in ſoferne Folge zu geben ſey, als die vorſchriftsmäßige Deckung vorhanden iſt. In dieſem Falle iſt die Parthei zur Bezahlung der unbedeckten Steuerquote unter Feſtſetzung eines 14tägigen Termines und unter Freilaſſung des Recurſes aufzufordern, und wenn dieſe Aufforderung in Rechtskraft erwächſt, wegen zwangsweiſer Eintreibung im Wege der politiſchen Behörde das Erforderliche zu verfügen.

Zur Verdeutlichung der gegenwärtigen Beſtimmungen wird folgendes Beiſpiel angeführt:

dnt z tém wyraźném oświadczeniem, że w razie nieuiszczenia zaległość przez przedaż oddanéj za nią pod zamek wódki wraz z powstałémi z tego powodu wydatkami pobraną będzie.

Gdyby to wezwanie skutku nie odniesło, to Administracyja obwodowa ma na wzięta dla bezpieczeństwa należności pod klucz wódkę rozpisać licytacyję 14 dni przed terminem do odbycia się jéj, ogłosić ją należycie, uwiadomić o tém stronę, jako też jednocześnie c. k. Urząd cyrkułowy, a to w tym celu, ażeby i ta Instancyja, gdyby z powodu zaległych podatków stałych potrzeba było użyć takichże środków, mogła co do reszty, pozostałéj po zaspokojeniu należności dochodowéj, stosowne poczynić kroki. Potém zrobić licytacyję, a z uzyskanych pieniędzy wybrać zaległe podatki, tudzież wydatki, które ile możności ograniczać należy, resztę zaś, jeżeli jéj się Urząd cyrkułowy nie domaga, stronie zwrócić, jeżeli ta innych już należących się kwot dochodom skarbowym nie ma płacić, które bez namysłu z reszty odebrać należy.

17. Gdy nareszcie to kredytowanie tylko tak długo może mieć miejsce, jak długo piwnicy nie wypróżniono, przeto pod względem takich wypadków nakazuje się, ażeby zaraz po odebraniu niniejszego rozporządzenia znajdującą się pod wspólnym zamkiem wódkę i jéj tęgość kazać dokładnie spisać, z téj ilości, jeżeli strona ofiaruje stosowne miejsce, tylko tyle wziąć w zamknięcie, ile podług niniejszego przepisu do pokrycia należącego się już, lecz z powodu danego kredytu jeszcze niezapłaconego podatku potrzeba, i do zapłacenia zabezpieczonego tym sposobem podatku wyznaczyć termin roczny, zaczynający się od dnia przyjęcia wódki w zamknięcie, resztę zapasu zaś stronie zostawić do wolnego rozrządzenia.

Gdyby zapas wódki nie wystarczał na zupełne pokrycie podatku podług niniejszych przepisów, to rozumi się samo przez się, że tylko tak dalece można dawać kredyt, jak dalece na prawne bezpieczeństwo wystarcza. W takim razie, wyznaczywszy stronie termin 14dniowy i wolność rekurowania, wezwać ją do zapłacenia niepokrytéj kwoty podatkowéj, a skoro to wezwanie stanie się prawomocném, uczynić to, czego będzie potrzeba do pobrania jéj sposobem zmuszającym w drodze politycznéj.

Do objaśnienia niniejszych przepisów niechaj służy następujący przykład:

Es ſchreitet ein propinationsberechtigter Branntweibrennerei-Beſitzer, welcher in den Jahren 1833 bis 1835 an der Verzehrungsſteuer vom Branntwein-Ausſchanke jährlich 400 fl. entrichtet hat, im Monat October 1840 um eine Steuerborgung nach §§. 9. und 13. für das Jahr 1841 mit der Erklärung ein, daß er in dieſem Jahre bis 900 Eimer Branntwein erzeugen wolle.

Demſelben wäre mit Bezug auf §. 9. der Betrag von 480 fl., nämlich die Quote, die er in den erwähnten Jahren als Steuer entrichtet, mit einem 20percentigen Zuſchlage gegen dem zu bewilligen, daß er dieſen Betrag in 12 Monatsraten a 40 fl. vom 1. November 1840 bis 1. October 1841 am 1. eines jeden dieſer Monate einzuzahlen gehalten ſeye. Die weitere Borgung, nämlich jene nach §. 13., tritt erſt dann ein, wenn die geborgte Summe von 480 fl. erſchöpft wurde.

Bei dieſer Parthei wird ſich die Borgung im Verlauf der Betriebszeit beiſpielweiſe folgender Maßen darſtellen: Sie wird für den Monat November 1840 einen Maiſchraum von 3000 Eimer anmelden, daher außer der erwähnten Rate pr. 40 fl. nach der Löſung der Bollete und von der Ausübung des angemeldeten Verfahrens keine Steuer zu bezahlen haben, weil dieſe in der geborgten Summe von 480 fl. die Deckung findet. In der Bollete für den Monat November 1840 hat der Belletirende beizuſetzen: »die Verzehrungsſteuer wurde mit dem Betrage von 480 fl. gegen Bezahlung in 12 Monatsraten vom 1. November 1840 angefangen geborgt.«

Ueberreicht die Parthei für den Monat December 1840 eine Anmeldung auf 3100 Eimer Maiſchraum, wovon die Steuer mit 310 fl. entfällt, ſo muß dieſelbe, da von der geborgten Summe pr. 480 fl. ſchon im Monat November ein Betrag von 300 fl. erſchöpft wurde, daher auf die für December zu entrichtende Steuer nur noch 180 fl. erübrigen, den unbedeckt erſcheinenden Betrag pr. 130 fl. durch die vor der Ueberreichung der Anmeldung zu bewirkende Uebergabe von 65 Eimer 20- (oder 44 Eimer 30-) grädigen Branntwein unter die Mitſperre ſicherſtellen. Für dieſen Fall ſoll in der Bollete ausgedrückt werden: »Von der ſchuldigen Steuer ſind 180 fl. in der Borgung gegen monatliche Ratenzahlung begriffen, und 130 fl. durch Uebergabe von 65 Eimer 20grädigen Branntweins in die Mitſperre ſichergeſtellt worden. Letzterer Betrag pr. 130 fl. iſt am 1. December 1841 bei der Caſſe (Steuer-Bezirks-Obrigkeit) zu . . . . zu bezahlen.«

Bei der Anmeldung für den Monat Jäner 1841 auf 3100 Eimer Maiſchraum muß der ganze entfallende Betrag pr. 310 fl. durch Uebergabe von 155 Eimer 20 (oder 104 Eimer 30-) grädigen Branntwein ſicher geſtellt ſeyn. In der über dieſe Anmel-

Pewny, do propinowania upoważniony właściciel gorzelni, który w latach 1833 do 1835 płacił rocznie od wyszynku wódki 400 złr., prosi w miesiącu Październiku 1840 o pokredytowanie mu podatku podług §§. 9. i 13. na rok 1841, oświadczając, że w tym roku do 900 wiader wódki wyrobić zamyśla.

Mając wzgląd na §. 9. należałoby mu na 480 złr., to jest na kwotę, którą w wyrażonych latach jako podatek opłacał, z 20stuprocentowym dodatkiem pod tym warunkiem zezwolić, ażeby tę kwotę w 12 ratach miesięcznych po 40 złr., zacząwszy od dnia 1. Listopada 1840 aż do 1. Października 1841, zawsze dnia 1. każdego miesiąca płacił. Dalsze kredytowanie, to jest owe podług §fu 13. dopiéro wtenczas nastąpić może, jeżeli pokredytowaną sumę 480 złr. wyczerpano.

Co do téj strony, to kredyt w ciągu wyrobu będzie naprzykład taki: Na miesiąc Listopad 1840 zapowie ona 3000 wiader zaciéru, a więc oprócz wymienionéj raty 40 złr. po odebraniu bolety i od wyrobu zapowiedzianéj roboty nie będzie obowiązaną płacić żadnego podatku, ponieważ tenże jest pokredytowaną sumą 480 złr. pokryty. W bolecie na miesiąc Listopad 1840 powinien wydający boletę dodać: »podatek od wyrobu pokredytowano w ilości 480 złr. z warunkiem zapłacenia go w 12 ratach miesięcznych, poczynając od 1. Listopada 1840.«

Jeżeli strona na miesiąc Grudzień 1840 zapowié 3100 wiader zaciéru, od których wypada 310 złr. podatku, to musi, ponieważ z pokredytowanych jéj 480 złr. już w miesiącu Listopadzie 300 złr. wyczerpała, a więc na należący się za Grudzień podatek tylko 180 złr. pozostało, niepokrytą kwotę 130 złr. przez oddanie 65 wiader 20stu-, (czyli 44ch wiader 30stu-) stopniowéj wódki pod zamknięcie jeszcze przed zapowiedzeniem roboty zabezpieczyć. W takim razie należy w bolecie wyrazić: »Z dłużnego podatku zawiéra się 180 złr. w kredycie za miesięczną opłatą ratami, a 130 złr. zabezpieczono oddaniem 65 wiader 20stustopniowéj wódki pod zamknięcie. Kwota 130 złr. ma być dnia 1. Grudnia 1841 Kasie (Zwierzchności poborowéj) w . . . . . zapłacona.«

Przy zapowiadaniu roboty na miesiąc Styczeń 1841 z 3100 wiader zaciéru musi być całkowity podatek, to jest 310 złr. przez oddanie 155 wiader 20stu-, (albo 104 wiader 30stu-) stopniowéj wódki zabezpieczony. W wydanéj na tę zapowiedzianą

dung ausgefertigten Bollete hat der Bolletirende auszudrücken: »die Steuer pr. 310 fl. ist durch Uebergabe von 155 Eimer 20grädigen Branntwein sichergestellt, und am 1. Jäner 1842 bei . . . . . zu bezahlen.«

Auf gleiche Weise wird mit den Anmeldungen für die folgenden Monate zu verfahren seyn. Nur versteht es sich von selbst, daß der Termin zur Bezahlung der geborgten Steuer in der Bollete immer auf den ersten des gleichen Monats im nächstkommenden Jahre ausdrücklich bezeichnet werden muß. Daher in der Bollete für Februar 1841, der 1. Februar 1842 u. s. w.

Nach diesen Bestimmungen haben die Bezirks-Verwaltungen genau vorzugehen, und sich keine wie immer geartete Abweichungen oder Verzögerungen, sowohl in der Verhandlung der Borgungsgesuche, als auch in der Einbringung rückständig gewordener Steuerbeträge zu Schulden kommen zu lassen.

74.

Die Strecken der in die Aerarial-Strassen einmündenden Wege sind zu beschottern, und deren Communications-Brücken im guten Zustande zu erhalten.

Der gute Zustand der Aerarial-Strassen hängt wesentlich auch von der Erhaltung der Seitengräben, von deren Reinigung und von der gehörigen Conservirung der Strassen-Banquete ab. Zu diesem Zwecke wird die Einmündung der landartig erhaltenen Seitenwege in die Aerarial-Strasse über die Seitengräben nur unter der Bedingung gestattet, daß darüber Brücken errichtet, und dieselben in einer Art erhalten werden, welche weder hinsichtlich des freien Ablaufes des Wassers in den Seitengräben, noch für den Zustand der Strasse und zunächst der Strassen-Banquete nachtheilig ist. In der letzteren Beziehung enthält das Kreisschreiben vom 5. September 1787 Zahl 21115 die Bestimmung der Strafe für derlei Beschädigungen der Banquete.

Demgemäß wird den Kreisämtern zur Verhütung mehrerer dießfalls vorgekommener Beschädigungen der Aerarial-Strassen eingeschärft, den Dominien zur Pflicht zu machen, daß sie nicht nur die erwähnten über die Seitengräben der Aerarial-Strasse führenden Brücken stets in gutem Zustande zu erhalten, sondern auch die nächste hinter denselben liegende Strecke der Landwege zu beschottern haben, indem außerdem der Koth von den Letzteren auf die Strassen gebracht, und die Banquete verunreinigt und aufgeweicht werden. Bei denjenigen Brücken und Landwegen, wo

robotę bolecie powinien wydający boletę wyrazić: »310 złr. podatku zabezpieczono oddaniem 155 wiader 20stustopniowéj wódki, które dnia 1. Stycznia 1842 w . . . . . zapłacone być mają.«

Tym samym sposobem postąpić sobie z zapowiedzianą robotą na następujące miesiące. Tylko, że, jak się to samo przez się rozumi, termin do wypłaty pokredytowanego podatku zawsze na piérwszego takiegoż miesiąca w następującym roku wyraźnie ma być postanowiony. A więc w bolecie na Luty 1841, na 1szy Lutego 1842 i t. d.

Administracyje obwodowe mają ściśle podług podanych tutaj przepisów postępować, i nie dopuszczać się żadnego zboczenia albo zwłoki ani w rozpoznawaniu próśb o kredyt, ani też w pobraniu zaległych podatków.

74.

Kawałek drogi, łączącéj się z gościńcem skarbowym, powinien być żwirem posypany, a mosty komunikacyjne w dobrym stanie utrzymane.

Dobry stan gościńców skarbowych wiele zależy od utrzymania rowów pobocznych, od ich czyszczenia i należytego utrzymywania poboczów gościńca. Z tego powodu niewolno dróg pobocznych, jak zwykle w kraju tutejszym utrzymywanych, z gościńcem skarbowym po nad rów tylko pod tym warunkiem łączyć, że po nad rów będzie most dany i tak utrzymywany, że to ani wolnemu spadowi wody w rowie, ani stanowi gościńca, a przedewszystkiém poboczom jego nie będzie szkodziło. Co do ostatniego względu zawiéra okólnik z d. 5. Września 1787 do liczby 21115 karę na uszkodzenie poboczów.

Stosownie do tego i w celu zapobieżenia uszkodzeniu gościńców skarbowych nakazuje się Urzędom cyrkułowym włożyć na dominija ten obowiązek, aby nietylko wymienione powyżéj, przez rowy boczne prowadzące mosty ciągle w dobrym stanie utrzymywały, lecz i najbliższą za nim przestrzeń drogi krajowéj żwirem wysypywały, ile że w przeciwnym razie wynosiłoby się błoto z niéj na gościniec, a pobocza plugawiłyby się i rozmiękałyby. Na owych mostach i drogach, gdzie tego nie przestrzegają, komunikacyja ma być zamknięta, a stoso-

dieſes unterlaſſen wird, hat die Sperre der Communication einzutreten, und hiernach werden unter Einem die k. k. Straſſenbau-Commiſſariate durch die Provinzial-Baudirection verſtändigt.

Gubernial-Verordnung vom 6. Mai 1840 Gubernial-Zahl 27797.

75.

Ueber die Verificirung der Patronats-Baurechnungen auf Staats- und Fondsgütern.

Mit Bezug auf den hierortigen Erlaß vom 18. December 1839 Zahl 60589, wird den k. k. Kreisämtern im Anſchluße die von der k. k. vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung unterm 20. März 1840 Zahl 4954 an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Cameral-Wirthſchaftsämter erlaſſene Verordnung wegen Verificirung der Patronats-Baurechnungen auf Staats- und Fondsgütern zur Wiſſenſchaft zugeſtellt.

Gubernial-Verordnung vom 9. Mai 1840 Gubernial-Zahl 24324.

Verordnung der k. k. galiziſchen vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 20. März 1840 Zahl 4954, an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, (mit Ausnahme Tarnopol, Brody und Żółkiew) und Cameral-Wirthſchafts-Aemter.

Mit dem hierortigen Circulare vom 14. November 1837 Zahl 30974 wurde angeordnet: daß (vor der Hand bis auf weitere Weiſung) hinſichtlich der Verificirung der Baurechnungen von Kirchen-, Pfarr- und Schul-Baulichkeiten auf Staats- und Fondsgütern, in Abſicht auf die planmäßige und ſolide Herſtellung, die Einwirkung der k. k. Kreis-Ingenieure nur bezüglich auf neue Kirchen-, Pfarr- und Schulgebäude, dann Hauptreparaturen an dieſen Gebäuden, in Anſpruch zu nehmen, ſonſt aber die Baureviſion durch die Bezirks-Baumeiſter oder geeignete Bezirks-Verwaltungs-Beamte zu bewirken ſey.

Für die Zukunft hat Folgendes zur Richtſchnur zu dienen:

Laut der bezogenen hierortigen Circular-Verordnung, und der darin bezogenen Gubernialweiſung an die k. k. Kreisämter

a) iſt die Ausführung ſolcher Kirchen-, Pfarr- und Schul-Baulichkeiten auf den Staats- und Fondsgütern den Cameral-

wnie do tego zawiadamia się zarazem o tém c. k. Komisaryjaty drogowe przez prowincyjną Dyrekcyję budowniczą.

Rozporządzenie gub. z dnia 6. Maja 1840 do l. gub. 27797.

75.

O sprawdzaniu rachunków z budowli patronackich, przedsiębranych w dobrach skarbowych i funduszowych.

Odnosząc się do rozporządzenia gubernijalnego z dnia 18go Grudnia 1839 do liczby 60589, przeséła Rząd krajowy c. k. Urzędom cyrkułowym w załączeniu .|· rozporządzenie c. k. połączonéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 20go Marca 1840 do liczby 4954, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych i kameralnych Urzędów gospodarczych o sprawdzaniu rachunków z budowli, przedsiębranych w dobrach skarbowych i funduszowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 9. Maja 1840 do l. gub. 24324.

.|·

Rozporządzenie c. k. galic. połączon. Administracyi dochodów skarb. z dnia 20. Marca 1840 do l. 4954, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych, (wyjąwszy tarnopolską, brodzką i żółkiewską), i kameralnych Urzędów gospodarczych.

Okólnikiem Administracyi dochodów skarbowych z dnia 14. Listopada 1837 do liczby 30974 rozporządzono: że, (tymczasem aż do dalszego rozkazu) co się tyczy sprawdzania rachunków budowniczych z budowli kościelnych, plebańskich i szkolnych w dobrach skarbowych i funduszowych pod względem zbudowania ich podług planu i dobrze, nie należy c. k. inżenierów cyrkułowych tylko co do nowych budowli kościelnych, plebańskich i szkolnych, tudzież napraw tychże budynków używać, z resztą zaś przegląd budowy zlecać budowniczym obwodowym, albo zdolnym urzędnikom od Administracyi obwodowéj.

Na przyszłość trzymać się tego, co się tu rzeknie:

Podług wymienionego rozporządzenia Administracyi dochodów skarbowych i przytoczonego nakazu gubernijalnego do c. k. Urzędów cyrkułowych

a) zdano uskutecznienie takich budowli kościelnych, plebańskich i szkolnych w dobrach skarbowych i funduszo-

Behörden überlassen, bei denen keine Concurrenz-Verpflichtung anderer Privat-Dominien, der Magistrate und Nettocassen eintritt, wo somit die Cameral- und Fonds-Herrschaften den Patronats- und Dominicalbeitrag, und ihre Gemeinden die unentgeltlichen Frohnen ganz allein zu bestreiten haben, dagegen

b) hat es bei jenen Kirchen-, Pfarr- und Schul-Baulichkeiten auf Staats- und Fondsgütern, wo zu den Baukosten fremde eingepfarrte oder eingeschulte Dominien, Magistrate, die Nettocassen und Privat-Gemeinden in Concurrenz treten, bezüglich der Einleitung, Durchführung und Ausführung dieser Bauten bei der bis dahin bestandenen Verfahrungsweise ungeändert zu verbleiben.

Mit dem Gubernial-Circulare vom 18. Juni 1838 Zahl 33879 wurde den k. k. Kreisämtern bedeutet: »daß die Verificirung der Patronats-Baurechnungen durch die Kreisingenieure nur dann vorzunehmen sey, wo dieselbe nach der bestehenden Vorschrift auch bei Baurechnungen eines Privat-Dominiums einzutreten haben würde.« Da jedoch nach der bestehenden Vorschrift die Verificirung der Patronats-Baurechnungen eines Privat-Dominiums nur dann eintritt, wenn zu dem Baue eine Concurrenz Statt findet, die obige Verfügung des k. k. Landesguberniums daher von den k. k. Kreisämtern leicht dahin gedeutet werden könnte, daß die Kreisingenieure nur auf die Verificirung der Baurechnungen in dem Falle ad b), als dem mit Privat-Dominien analogen, nicht aber auch in dem Falle ad a) Einfluß zu nehmen haben, wodurch die Staats- und Fondsherrschaften mit der Verificirungs-Vornahme der Baurechnungen ad a) in Verlegenheit gerathen könnten; so hat das k. k. Landesgubernium zur Vermeidung von Mißverständnissen den k. k. Kreisämtern mit Circulare vom 18. December 1839 Zahl 60589 nachträglich verordnet: »daß die Kreisingenieure auch die Verificirung der Patronats-Baurechnungen von Staats- und Fondsgütern in dem ad a) erwähnten Falle (d. i. wenn bei dem Baue keine Concurrenz von Privat-Dominien, Magistraten, Nettocassen und Privat-Gemeinden eintritt), in sofern vorzunehmen haben, als sie um diese Amtshandlung von den betreffenden Cameral-Bezirks-Verwaltungen durch das k. k. Kreisamt, welchem sie unterstehen, angegangen werden sollten, was jedoch nur bei wichtigeren ganz neuen Bauten, oder, wo bei Baulichkeiten besondere Verhältnisse eintreten, oder in Bezirken, wo keine Cameral-Bezirks-Baumeister aufgestellt sind, und in soferne die Verificirung nicht durch die technischen Beam-

wych Instancyjom kameralnym, do których inne Dominija prywatne, Magistraty i Kasy czystych dochodów krajowych (Nettokasy) należeć nie są obowiązane, a gdzie więc państwa kameralne i funduszowe do datków patronackich i dominikalnych, a ich gminy do daremszczyzn same tylko są obowiązane;

b) co się zaś tyczy owych budowli kościelnych, plebańskich i szkolnych w dobrach skarbowych i funduszowych, przy których do opędzenia kosztów obce, do parafii albo szkółki wcielone Dominija, Magistraty, Nettokasy i gminy prywatne przyczyniają się, to pod względem rozpoczęcia, przeprowadzenia i dokonania tych budowli zwyczajne do owego czasu postępowanie ma niezmienione pozostać.

Okólnikiem gubernijalnym z dnia 18. Czerwca 1838 do liczby 33879 powiedziano Urzędom cyrkułowym: »że sprawdzenie rachunków z budowli patronackich przez inżénierów cyrkułowych tylko wtenczas ma być przedsiębrane, gdyby podług istniejącego przepisu także co do rachunków z budowli prywatnego Dominijum nastąpić powinno było. Gdy jednak podług istniejącego przepisu nie sprawdza się rachunków z budowli patronackich prywatnego Dominijum tylko wtenczas, kiedy wspólne przyczynianie się do budowy zachodzi, a przeto c. k. Urzędy cyrkułowe mogłyby powyższe rozporządzenie Rządu krajowego tak tłómaczyć, że inżénierowie cyrkułowi do sprawdzania rachunków z budowli tylko w wyrażonym pod b) przypadku, jako stosownym Dominijów prywatnych, nie zaś w przypadku pod a) przytoczonym, należéć mają, coby państwa skarbowe i funduszowe pod względem przedsiębrać się mającego sprawdzenia rachunków z budowli ad a) mogło nabawić trudności; więc c. k. Rząd krajowy, chcąc zapobiédz nieporozumieniom, nakazał dodatkowo okólnikiem z dnia 18. Grudnia 1839 do liczby 60589 c. k. Urzędom cyrkułowym: »że inżénierowie cyrkułowi także rachunki z budowli patronackich w dobrach skarbowych i funduszowych w przytoczonym pod a) przypadku, (to jest, kiedy do budowli nie przyczyniają się zaspół Dominija prywatne, Magistraty, Nettokasy lub gminy prywatne), o tyle mają sprawdzać, o ile ich do téj czynności urzędowéj właściwe Administracyje obwodowe przez ich przełożony Urząd cyrkułowy wezwały, co jednak tylko co do ważniejszych całkiem nowych budowli, albo, gdzieby co do budowli szczególniejsze zachodziły stosunki, albo też w obwodach, gdzie nie ma kameralnych budowniczych obwodowych, i o ileby się rachunki przez urzę-

ten der Bezirks-Verwaltungen besorgt werden können, Statt finden wird.«

Hievon werden die k. k. Bezirks-Verwaltungen und Wirthschaftsämter mit folgender Weisung verständigt:

1. Haben die k. k. Wirthschafts-Aemter die Patronats-Baurechnungen in dem Falle ad a) in Hinkunft nicht mehr (wie es bisher zu Folge der Staatsgüter-Administrations-Circular-Verordnungen vom 23. April 1816 Zahl 3628, 28. Mai 1822 Zahl 5712 und 23. December 1828 Zahl 17029 zu geschehen hatte) an das k. k. Kreisamt, sondern an die Cameral-Bezirks-Verwaltung, binnen der zur Legung von Baurechnungen überhaupt durch besondere Vorschriften vorgezeichneten Frist, einzusenden.

Der Cameral-Bezirks-Verwaltung liegt ob, die Verificirung der erhaltenen Baurechnungen entweder durch den Kreisingenieur, soferne nach dem Obigen die Bedingungen, welche die Intervenirung des Letztern gestatten, vorhanden sind, oder aber durch den Cameral-Bezirks-Baumeister, oder einen geeigneten technischen Beamten der Bezirks-Verwaltung in der Art einzuleiten, daß hiebei die Rücksicht auf möglichste Ersparniß an Reisekosten erzielt werde, was dadurch möglich seyn wird, daß der mit der Verificirung beauftragte Beamte derlei Verificirungen wo möglich gelegenheitlich anderweitiger Dienstreisen vornehme, und das Reisen wegen einzelnen Baurechnungen möglich vermieden, vielmehr dahin getrachtet werde, stets mehrere Baurechnungen mittelst einer Reise der Verificirung zu unterziehen.

Die verificirten Baurechnungen hat sodann die Cameral-Bezirks-Verwaltung, soferne die bewilligte Bausumme nicht überschritten wurde, und sich sonst kein wesentlicher Anstand ergab, ungesäumt dem Wirthschaftsamte zurückzusenden, welchem dann nach der Vorschrift vom 28. Mai 1822 Zahl 5712 und dem Circulare vom 14. November 1837 Zahl 30974 lit. C. obliegt, die Bausumme unter Vorbehalt der buchhalterischen Amtshandlung zu verrechnen, und die Baurechnung der Rentrechnung beizulegen. Dagegen sind

2. Baurechnungen über Patronats-Baulichkeiten in dem oberwähnten Falle ad b) von den Cameral-Wirthschafts-Aemtern wie bisher, unmittelbar dem k. k. Kreisamte, Behufs der Verificirungs-Veranlassung durch den Kreisingenieur, und Einbeförderung an das k. k. Landesgubernium vorzulegen.

dników technicznych od Administracyj obwodowych sprawdzić nie dały, ma mieć miejsce.«

O tém uwiadamia się c. k. Administracyje obwodowe i Urzędy gospodarcze z tém zaleceniem:

1. C. k. Urzędy gospodarcze mają rachunki z budowli patronackich w razie ad a) wymienionym nie c. k. Urzędom cyrkułowym, (jak dotychczas stosownie do rozporządzeń Administracyi dóbr skarbowych z dnia 23. Kwietnia 1816 do liczby 3628, z dnia 28. Maja 1822 do liczby 5712 i 23. Grudnia 1828 do liczby 17029, czynić należało), lecz kameralnym Administracyjom obwodowym, w czasie, do składania rachunków z budowli w ogólności osobnémi rozporządzeniami przepisanym, przesełać.

Kameralna Administracyja obwodowa powinna sprawdzenie odebranych rachunków z budowli albo inżénierowi cyrkułowemu, jeżeli podług powyższych zasad zachodzą warunki, pozwalające na wezwanie do tego inżéniera cyrkułowego, albo też kameralnemu budowniczemu obwodowemu, albo zdolnemu urzędnikowi technicznemu od Administracyi obwodowéj i to w ten sposób polecić, ażeby ile możności oszczędzić wydatków na podróże, co się tym sposobem osiągnie, gdy urzędnik, na którego zdano sprawdzenie, będzie one przedsiębrał ile razy to być może, przy sposobności innych podróży urzędowych, gdy się ile możności unikać będzie podróży dla jednego rachunku z budowli, owszem, gdy zajdzie usiłowanie, zawsze kilka rachunków w jednéj podróży sprawdzić.

Kameralna Administracyja obwodowa powinna potém sprawdzone rachunki z budowli, jeżeli tylko dozwolonéj na budowlę sumy nie przekroczono, i z resztą żadna istotna przeszkoda nie zachodzi, niezwłocznie odesłać na powrót Urzędowi gospodarczemu, którego obowiązkiem będzie, stosownie do przepisu z dnia 28. Maja 1822 do liczby 5712 i okólnika z d. 14. Listopada 1837 do liczby 30974 lit. C., w rachunkach zapisać, z zastrzeżeniem podania ich do przejrzenia Izbie obrachunkowéj, i rachunek z budowli dołączyć do rachunków dochodowych.

2. Rachunki zaś z budowli patronackich w wymienionym powyżéj przypadku pod b) mają kameralne Urzędy gospodarcze tak jak dotąd, bezpośrednio c. k. Urzędowi cyrkułowemu dla oddania ich do sprawdzenia inżénierowi cyrkułowemu i przesłania Rządowi krajowemu, przedkładać.

76.

Das unter dem Namen Zapparln vorkommende Kartenspiel betreffend.

Da das unter dem Namen Zapparln hervorgetretene Kartenspiel ein bloßes Glücks- oder Hazardspiel ist, indem der Erfolg desselben ganz allein vom Zufalle abhängt, so ist dieses Spiel nach Maßgabe des allerhöchsten Patents vom 1. Mai 1784 unter die verbothenen Spiele zu rechnen.

Welches in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 17. April 1840 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 9. Mai 1840 Gubernial-Zahl 29019.

77.

Die Obrigkeiten und Magistrate sollen ihre Marktpreiszettel-Remunerationen in gehörigen Terminen erheben.

Es haben sich Fälle ereignet, daß marktberechtigte Städte und Dominien, welche für die Ausstellung der Marktpreiszettel für die k. k. Militär-Verpflegs-Magazine Remunerationen anzusprechen befugt sind, durch Verzögerungen dieser Anforderungen unnütze Schreibereien und Anstände herbeigeführt haben.

Um diesem vorzubeugen, haben die k. k. Kreisämter alle betreffenden Obrigkeiten anzuweisen, daß sie die gebührende Remuneration in gleichen monatlichen, viertel-, halb- oder längstens ganzjährigen Terminen, und zwar spätestens im Schluße October eines jeden Militärjahres bei dem betreffenden Militär-Verpflegs-Magazine um so gewisser erheben, als sämmtliche Magazine von dem k. k. General-Militär-Commando beauftragt sind, jede nach dem Abschluße ihrer Rechnungen mit Schluße October jedes Jahres für das verflossene Militärjahr etwa nachträglich angesprochene Marktpreis-Remuneration zurückzuweisen, und als die Magistrats-Vorsteher (Kämmerei- oder Gemeindgerichts-Vorsteher) für den, den Stadtrenten daraus zugehenden Nachtheil ersatzpflichtig bleiben.

Gubernial-Verordnung vom 12. Mai 1840 Gubernial-Zahl 27143.

78.

Verboth des freien Verkaufes der sogenannten Wurmbiskotten.

Da die sogenanten Wurmbiskotten ein heftig wirkendes Mittel (Jalappa) enthalten, welches bei Kindern, wenn es zu lange oder

76.

O grze w karty, zwanéj caperle.

Ponieważ gra w karty, zwana caperle, jest jedynie grą hazardowną, albowiem skutek jéj zawisł od samego tylko przypadku, gra więc ta ma być stosownie do najwyższego Patentu z dnia 1. Maja 1784 poczytana między gre zakazane.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 17. Kwietnia 1840 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z d. 9. Maja 1840 do liczby gub. 29019.

77.

Zwierzchności i Magistraty powinny należące im się wynagrodzenie za spisy cen targowych w przyzwoitym czasie odbiérać.

Nieraz się trafiło, że upoważnione do odbywania targów miasta i Dominija, mające prawo domagania się wynagrodzenia za wydanie kartki cen targowych dla c. k. wojskowych magazynów żywności, przez spóźnienie się z témi pretensyjami były niepotrzebnéj pisaniny i przeszkód powodem.

W celu zapobieżenia temu mają c. k. Urzędy cyrkułowe zalecić właściwym Zwierzchnościom, ażeby należące im się wynagrodzenie w równych terminach miesięcznych, ćwierć-, pół- albo całorocznych od właściwych wojskowych magazynów żywności tém pewniéj odbiérały, ile że wszystkie magazyny dostały od c. k. jeneralnéj Komendy wojskowéj rozkaz odrzucenia każdego upomnienia się o wynagrodzenie za kartki cen targowych, któreby po zamknięciu ich rachunków z końcem Października każdego roku za upłyniony rok wojskowy nadeszły, i ile że Przełożeni Magistratu (Przełożeni Kameraryj i Przełożeni Sądów gmin) za wynikły ztąd dla dochodów miejskich uszczerbek stają się odpowiedzialnymi.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Maja 1840 do l. gub. 27113.

78.

Wolna przedaż biskoktów tak zwanych na robaki zakazuje się.

Ponieważ tak zwane biskokty na robaki zawiérają w sobie środek mocno działający (jalapę), z którego mogą dzieci, je-

in zu großer Quantität gereicht wird, leicht ſchlimme Zufälle, ja ſelbſt Entzündungen verurſachen kann; ſo wird der freie Verkauf derſelben allgemein eingeſtellt, und ihre Hindangabe nur gegen Verſchreibung eines Arztes geſtattet.

Dieſes wird in Folge des herabgelangten hohen Hofkanzlei-Decretes vom 16. April l. J. Z. 11073 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 13. Mai 1840 Gubernial-Zahl 30049.

79.

Beſtimmung der Eingangs-Zollgebühren für einige Baum- und Schafwollwaaren, für welche die Bewilligung zur Einfuhr für den Privatgebrauch vorſchriftsmäßig erwirkt wurde.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat ſich im Einverſtändniße mit der hohen k. k. politiſchen Hofſtelle beſtimmt gefunden, für die in dem nebenliegenden Verzeichniße.|· genannten Baumwoll- und Schafwollwaaren, wenn ſie gegen die vorgeſchriebene Bewilligung zum Privatgebrauche aus dem Auslande eingeführt werden, die in dieſem Verzeichniße enthaltenen Eingangsgebühren feſtzuſetzen.

Die Wirkſamkeit dieſer neuen Zollbeſtimmungen hat mit dem Tage der öffentlichen Verlautbarung zu beginnen, wobei es ſich übrigens von ſelbſt verſteht, daß die Einfuhr dieſer Waaren zum Behufe des Handels noch fortan dem Verbothe unterworfen bleibt.

Gubernial-Kundmachung vom 13. Mai 1840 Gubernial-Zahl 32658.

Ausweis

der neuen Eingangs-Gebühren für nachstehende Waaren:

Post-Nro.	Benennung der Artikel	Einfuhr			
		Maßstab der Verzollung	Zoll fl.	Zoll kr	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat
1	Baumwollwaaren, gestrickte, gewirkte, gewebte und dergleichen, welche in dem 27. Absatze des in Kraft stehenden Zolltarifes für die Ein- und Ausfuhr der Waaren begriffen sind, mit Ausnahme des unter den Postenzahlen 24, 25 und 26 des gedachten Tarifes besonders genannten Bobbinets, dann des ostindischen und chinesischen Nankins, in Ansehung welcher die Bestimmungen des erwähnten Tarifs aufrecht bleiben .	1 Pfund netto	1	10	Haupt-Zollamt
2	Schafwollwaaren, feine, nämlich: Tücher, Kasimir und Merinos, schafwollene und kamehlhaarene Zeuge aller Art; Plüsch, Molton, Fries und Ratin, Bänder, Binden und Schnüre, endlich alle Schafwollwaaren, welche in dem nachstehenden Zollsatze nicht begriffen sind	detto	1	50	detto
3	Schafwollwaaren, gemeine, und zwar: Teppiche, Beuteltuch und Rasch, Schafwollwaaren mit Beimischung von leinenem Garne, oder mit Garnen von Hasen-, Küh-, Ziegen-, Pferd- oder Hundshaaren, alle gestrickten und gewirkten Schafwollwaaren, Boden- und Halinentuch, gemeine Flanelle, gemeine Kotzen und derlei Decken; gemeine wollene Gürtel, Tuchenden und Hutabschnitte	detto	—	40	detto

Anmerkung. 1. Die Eingangs-Zollbestimmungen hinsichtlich der Shawls und Shawlstücher aus Schafwolle, dann der jüdischen Betmäntel bleiben unverändert.

2. Auch werden die Ausgangszölle aller Baumwoll- und Schafwollwaaren, so wie die wechselseitigen Eingangs-Gebühren derselben bei ihrem Zuge aus den deutschen Erbstaaten nach Ungarn und Siebenbürgen und umgekehrt aufrecht erhalten.

(Beilage zur Sig. 15. Pag. 232 ex 1840.)

Wykaz

nowych opłat cła wchodowego od towarów następujących:

Liczba porządkowa	Nazwa towarów	Wchód			
		Wymiar oclenia	Cło		Komory, gdzie oclenie dziać się ma
			złR.	kr.	
1	Towary bawełniane, dziane na drótach i na warstacie, tkane i tym podobne, taryfą cła w ustępie 27. na wchód i wychód towarów, w mocy obowiązującéj będącą, objęte, z wyjątkiem umieszczonych osobno pod liczbami porządkowémi 24, 25 i 26 rzeczonéj taryfy, jako to: bobinetu, tudzież nankinu wschodnio-indyjskiego i chińskiego, względem których przepisy taryfy rzeczonéj w mocy swojéj utrzymane zostają	1 funt netto	1	10	Główny Urząd cłowy
2	Towary wełniane, przednie, jako to: sukno, kazimirek i merynos, materyje z wełny owczéj i wielbłądziej (kamelorowe) wszelkiego rodzaju, plusz, multan, frys i ratyna, taśmy, pasy i sznurki, naostatek wszystkie towary wełniane następującą pozycyją nieobjęte.	detto	1	50	detto
3	Towary wełniane, pospolite, a mianowicie: kobierce, pytle i haras, towary wełniane z przymieszaną przędzą lnianą, lub z przędziwem włosa zającego, krowiego, koziego, końskiego lub psiego; wszystkie towary wełniane dziane drótem lub na warstacie, sukno niewałkowane i siermięga, flanela pospolita, koce pospolite i takież derhy; pospolite wełniane pasy, krajki i okrawki z kapeluszów	detto	—	40	detto

Uwaga. 1. Cło wchodowe od szalów i chustek szalowych z wełny, tudzież żydowskich talesów (płaszczów do modlitwy) zostaje nieodmienne.

2. Podobnież cło wychodowe od wszystkich towarów wełnianych i bawełnianych, równie jak wzajemne opłaty wchodowe od tychże na wchodzie z niemieckich prowincyj do Węgier i nawzajem, utrzymane są w swéj mocy.

żeli go im się długo i w znacznéj ilości zadaje, zasłabnąć a nawet dostać zapalenia, więc wolna przedaż tych biskoktów ogólnie zakazaną zostaje, i wydawać je tylko za receptą lékarza wolno.

Co się w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 16. Kwietnia r. b. do liczby 11073 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 13. Maja 1840 do liczby gub. 30049.

79.

Oznaczenie cła wchodowego od niektórych towarów wełnianych i bawełnianych, dla których uzyskane było drogą przepisaną pozwolenie wprowadzenia dla użytku prywatnego.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna za porozumieniem się z wysoką c. k. nadworną Instancyją polityczną spowodowaną została, na towary wełniane i bawełniane w załączonym spisie .|· wymienione, gdy za pozwoleniem drogą przepisaną uzyskaném dla użytku prywatnego z zagranicy wprowadzane będą, ustanowić opłatę cła wchodowego w pomienionym spisie zawartą.

To nowe ustanowienie opłaty cłowéj obowiązywać zaczyna z dniem publicznego ogłoszenia, przyczém rozumi się wreście samo przez się, że wprowadzenie tych towarów dla handlu ulega ciągle jeszcze zakazowi.

Obwieszczenie gub. z dnia 13. Maja 1840 do l. gub. 32658.

80.

Erläuterung des allerhöchsten Taxpatentes.

Mit allerhöchster Entschließung vom 7. März l. J. haben Se. k. k. Majestät über einen von der k. k. obersten Justizstelle erstatteten allerunterthänigsten Vortrag nachstehende Erläuterung des allerhöchsten Taxpatentes zu genehmigen geruhet:

In Folge vorgekommener Zweifel wird erklärt: die Anordnung des allerhöchsten Taxpatentes, daß wegen Bestimmung der Taxen nie eine eigene Schätzung vorgenommen werden soll, hat nur den Vortheil der Parthei zum Zwecke; daher steht es dem Erben oder Legatar, welcher von einem Gute die Mortuargebühr zu entrichten hat, frei, zur Bemessung derselben eine gerichtliche Schätzung des Gutes zu begehren.

Diese gesetzliche Erläuterung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 26. v. M. Zahl 12867 hiemit kund gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 15. Mai 1840 Gubernial-Zahl 32279.

81.

Behandlung der am 1. Mai 1840 in der Serie 265 verlosten Obligationen der königl. ungarischen Hofkammer zu fünf, zu vier und einhalb, zu vier, dann zu drei und einhalb Percent.

In Folge eines Decrets der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird, mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. November 1829 Zahl 8345, Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die Obligationen der königl. ungarischen Hofkammer zu fünf und zu vier und einhalb Percent, welche, und zwar Nummer 3178 mit einem Dreizehntel der Capitals-Summe, dann von Nummer 4403 bis einschließig Nummer 5454 mit den vollen Capitals-Beträgen in die verloste Serie 265 eingetheilt sind, werden an die Gläubiger im Nennwerthe des Capitals bar in C. M. zurückbezahlt; dagegen werden die in dieser Serie begriffenen königl. ungarischen Hofkammer-Obligationen zu vier und zu drei und einhalb Percent nach den Bestimmungen des allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue mit vier, dann mit drei und einhalb Percent in C. M. verzinsliche Staatsschuldverschreibungen umgewechselt.

80.

Objaśnienie najwyższego Patentu taksowego.

Na najuniżeńszy wniosek c. k. najwyższéj Instancyi sądowniczéj raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 7go Marca r. b. następujące objaśnienie najwyższego Patentu taksowego potwierdzić:

Z powodu zaszłych wątpliwości daje się następująco objaśnienie: przepis najwyższego Patentu taksowego, że dla oznaczenia taks nigdy nie należy przedsiębrać umyślnéj detaksacyi, jest tylko na korzyść strony dany; spadkobiercom lub legataryjuszowi, mającym płacić mortuarium, wolno więc dla wymierzenia mortuarium żądać sądowéj dóbr detaksacyi.

To prawno objaśnienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 26. z. m. do liczby 12867 niniejszém do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 15. Maja 1840 do l. gub. 32279.

81.

Postępowanie z pięcio-, półpięta-, cztéro- i półczwartaprocentowémi obligacyjami kr. węgierskiéj Kamery nadwornéj, dnia 1. Maja 1840 w rzędzie 265 wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 2. b. m., a z odniesieniem się do okólnika z dnia 29. Listopada 1829 do liczby 8345, czyni się wiadomo, co następuje:

§. 1.

Obligacyje pięcio- i półpiętaprocentowe kr. węgierskié Kamery nadwornéj, umieszczone w seryi 265, a mianowicie numer 3178 z trzynastą częścią sumy kapitalnéj, tudzież od numeru 4403 aż włącznie do numeru 5454 z całkowitą sumą kapitalną, będą wierzycielom w wartości imiennéj kapitału gotowizną w monecie konw. wypłacone; objęte zaś tym rzędem obligacyje król. węgierskiéj Kamery nadwornéj cztéro- i półczwartaprocentowe wymieniane będą podług przepisów najwyższego Patentu z dnia 21. Marca 1818 na nowe, po cztéry i półczwarta procentu w monecie konw. przynoszące obligacyje długu Stanu.

§. 2.

Die Auszahlung der verloſten fünfpercentigen und vier und einhalb percentigen Capitalien beginnt am 1. Julius 1840, und wird von der königl. ungariſchen Creditscaſſe in Ofen geleiſtet, bei welcher die verloſten Obligationen einzureichen ſind.

§. 3.

Mit der Zurückzahlung des Capitals werden zugleich die darauf haftenden Intereſſen, und zwar bis 1. Mai d. J. zu zwei und einhalb, dann zu zwei und ein Viertelpercent in Wiener Währung, für die Monate Mai und Junius 1840 hingegen die urſprünglichen Zinſen zu fünf, dann zu vier und einhalb Percent in C. M. berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beſchlag, ein Verboth oder ſonſt eine Vormerkung haftet, iſt vor der Capitals-Auszahlung von der Behörde, welche den Beſchlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu bewirken.

§. 5.

Bei der Capitals-Auszahlung von verloſten Obligationen, welche auf Fonde, Kirchen, Klöſter, Stiftungen, öffentliche Inſtitute und andere Körperſchaften lauten, finden jene Vorſchriften ihre Anwendung, welche bei der Umſchreibung von derlei Obligationen befolgt werden müſſen.

§. 6.

Die Umwechslung der in die Verloſung gefallenen königl. ungariſchen Hofkammer-Obligationen zu vier, dann zu drei und einhalb Percent gegen neue Staatsſchuldverſchreibungen geſchieht gleichfalls bei der königl. ungariſchen Creditscaſſe in Ofen.

§. 7.

Die Zinſen der neuen Staatsſchuldverſchreibungen in C. M. laufen vom 1. Mai 1840, und die bis dahin von den älteren Schuldbriefen ausſtändigen Intereſſen in Wiener Währung werden bei der Umwechslung der Obligationen berichtiget.

§. 8.

Den Beſitzern ſolcher Obligationen, deren Verzinſung auf eine andere Creditscaſſe übertragen iſt, ſteht es frei, die Capitals-Auszahlung und beziehungsweiſe die Obligations-Umwechslung bei der königl. ungariſchen Creditscaſſe in Ofen, oder bei jener Creditscaſſe zu erhalten, wo ſie bisher die Zinſen bezogen haben.

Im letzteren Falle haben ſie die verloſten Obligationen bei der Caſſe einzureichen, aus welcher ſie bisher die Zinſen erhoben haben.

Gubernial-Kundmachung vom 18. Mai 1840 Präſidial-Zahl 3506.

§. 2.

Wypłata wylosowanych pięcio- i półpiętaprocentowych kapitałów zaczyna się dnia 1. Lipca 1840, a uiszczona będzie przez król. węgierską Kasę kredytową w Budzie, do któréj obligacyje wylosowane podawać należy.

§. 3.

Przy wypłacie kapitału wypłacone będą zarazem i prowizyje na nim ciążące, a to do 1. Maja tego roku po półtrzecia i dwa i ćwierć procentu w walucie wiédeńskiéj, zaś za miesiące Maj i Czerwiec 1840 prowizyje piérwiastkowe po pięć i półpięta procentu w monecie konwencyjnéj.

§. 4.

Co do obligacyj, na których cięży sekwestracyja, kondykcyja lub jaka inna prenotacyja, to zniesienie onych ma być przed wypłatą kapitału w téj Instancyi wyjednane, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję nakazała.

§. 5.

Przy wypłacie kapitałów obligacyj, wydanych na rzecz funduszów, kościołów, klasztorów, fundacyj, zakładów publicznych i innych korporacyj, mają być owe przepisy zastosowane, które przy przeistaczaniu takich obligacyj zachowane być powinny.

§. 6.

Wymiana wylosowanych obligacyj król. węgierskiéj Kamery nadwornéj cztéro- i półczwartaprocentowych na nowe obligacyje długu Stanu nastąpi równie w król. węgierskiéj Kasie kredytowéj.

§. 7.

Prowizyje od nowych obligacyj długu Stanu w monecie konw. zaczynają się od 1. Maja 1840, a należące się aż do tego czasu od dawnych obligacyj procenta w walucie wiédeńskiéj będą przy wymianie obligacyj wypłacone.

§. 8.

Posiadaczom obligacyj, od których procenta wypłaca inna Kasa kredytowa, wolno wypłatę kapitału a odnośnie wymieniane obligacyje odbiérać w król. węgierskiéj Kasie kredytowéj, lub też w owéj Kasie, z któréj dotąd procenta pobiérali. W takim razie mają obligacyje podawać do owéj Kasy, z któréj dotąd prowizyje pobiérali.

Obwieszczenie gub. z dnia 18. Maja 1840 do l. prez. 3506.

82.

Wann die Streitigkeiten zwischen zwei Privilegirten in Sachen des jedem von ihnen zugestandenen Erfindungs-Privilegiums vor den Civilrichter oder zur politischen Entscheidung gehören.

Aus Anlaß eines vorgekommenen speciellen Falles ist die Frage in Anregung gekommen, ob die Streitigkeiten zwischen zwei ausschließend Privilegirten über die Identität des jedem von ihnen zugestandenen Erfindungs-Privilegiums vor den Civilrichter oder zur politischen Entscheidung gehören.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat nach gepflogener Rücksprache mit dem k. k. obersten Gerichtshofe und im Einverständniße mit demselben Nachstehendes bedeutet:

In dem §. 27. des allerhöchsten Privilegien-Patents vom 31. März 1832 ist zwar von dem Falle, wenn nämlich ein Streit über die Identität eines Privilegiums mit einem andern entsteht, nicht ausdrücklich erwähnt, in sofern der bestimmte Ausdruck: »Identität« in diesem §phe nicht vorkömmt; allein die Bestimmungen dieses §phs in Verbindung mit den früheren §§. des Patents und in richtiger Anwendung auf die Natur eines aus der Identität entspringenden Streites weisen ganz klar nach, daß auch derlei Streitigkeiten ausschließend nur dem Civilrichter zugewiesen seyn können; der §. 27. räumt nämlich das Erkenntniß über die Existenz eines Eingriffes oder einer Verletzung, so wie über das rechtmäßige Eigenthum eines Privilegiums dem Civilrichter ohne Ausnahme ein, der Streit möge wegen der Priorität der Erfindung, oder aus einem privatrechtlichen Titel entspringen; die Ausübung eines Privilegiums, wenn gleich solches dem Ausübenden von der Behörde wirklich verliehen worden, ist aber unstreitig dann ein Eingriff und eine Verletzung eines andern Privilegirten, wenn die Objecte beider Privilegien identisch sind.

Wenn nun der Civilrichter über die Existenz des Eingriffes und der Verletzung selbst zu entscheiden competent ist, so muß auch der Umstand, wodurch dieser Eingriff bedingt wird, nämlich hier die Identität der beiden Privilegien-Objecte, der Beurtheilung desselben zugewiesen seyn.

Da nun der §. 21. lit. c. ausdrücklich die daselbst bezeichnete Erlöschungsart von der Priorität und Identität abhängig macht, und die Entscheidung, ob ein Privilegium wegen Priorität, somit auch wegen der dabei zugleich unterwaltenden Identität rücksichtlich des später Privilegirten aufzuheben sey, nach §. 27. dem Civilrichter zugewiesen ist, so kann es auch im Zusammenhange

82.

Kiedy spór między dwoma uprzywilejowanémi, tyczący się danego każdemu z nich przywileju na wynalazek, należy do Sędziego cywilnego albo do politycznéj decyzyi?

W zaszłym przypadku wzniecono zapytanie, ażali spór między dwoma wyłącznie uprzywilejowanémi o tożsamość udzielonego każdemu z nich przywileju na wynalazek rozstrzygać powinien Sędzia lub też Instancyja polityczna?

Wysoka c. k. Kamera nadworna, zniósłszy i porozumiawszy się z najwyższym c. k. Sądem, oświadczyła, co następuje:

W §ście 27. najwyższego Patentu o przywilejach z dnia 31. Marca 1832 nie wspomniano wprawdzie wyraźnie o przypadku, gdy między dwoma zachodzi spór o tożsamość przywileju, albowiem tego wyrazu: »tożsamość« nie ma w tym §ście; ale brzmienie tego §fu łącznie z poprzedniémi tegoż Patentu §§fami i po należytém zastosowaniu do istoty wynikającego z tożsamości sporu przekonywują dostatecznie, że także takie spory wyłącznie tylko do Sędziego cywilnego należéć mogą; albowiem §f. 27. przyznaje Sędziemu cywilnemu bez wyjątku prawo wyrokowania, ażali zachodzi wdzieranie się lub naruszenie, niemniéj do kogo prawnie należy własność przywileju, a to bez warunku, czy spór toczy się o piérwszeństwo wynalezienia, czy też z tytułu w prawie cywilném ugruntowanego; wykonywanie przywileju, aczkolwiek wykonywającemu istotnie od Instancyi nadanego, jest bez wątpienia wtenczas wdzieraniem się i naruszeniem przywileju drugiego uprzywilejowanego, jeżeli przedmiot obudwu przywilejów jest j e d n a k i.

Jeżeli więc sam tylko Sędzia cywilny wyrokować powinien, czy zachodzi wdzieranie się lub naruszenie, to i okoliczność, będąca warunkiem tego wdzierania się, mianowicie tutaj tożsamość obydwóch przedmiotów przywilejowych pod jego wyrok należéć musi.

Gdy więc §f. 21. lit. c. wymieniony tamże sposób zgasania wyraźnie od piérwszeństwa i tożsamości zawisłym czyni, a zawyrokowanie o tém, czy przywiléj dla piérwszości, a więc i dla zachodzącéj przytém zarazem tożsamości co do późniéj uprzywilejowanego ma być zniesiony, podług §fu 27. Sędziemu cywilnemu polecono, a więc mając wzgląd łącznie na §§.

der §§. 27., 21. und 26. keinem Zweifel unterliegen, daß auch die Entscheidung über die Identität nach der gerichtsordnungsmäßigen Form dem Civilrichter zustehen müsse.

Zugleich wurde bedeutet, daß es sich von selbst verstehe und müsse sich stets gegenwärtig gehalten werden, daß in jedem Falle, wo ein ausschließendes Privilegium, wenngleich von einem andern mit einem ausschließenden Privilegium Betheilten, jedoch nicht wegen Identität des Privilegien-Objectes, sondern wegen Mangels der Neuheit der Erfindung, oder wegen Nichterfüllung der andern im §. 21. des allerhöchsten Privilegien-Patentes sub a), b), d), e), f) und g) bezeichneten Bedingungen angefochten wird, die Amtshandlung und Entscheidung hierüber fortan der politischen Behörde vorbehalten bleibe.

Wovon die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 30. März 1840 Zahl 13084-585 zur künftigen Nachachtung in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 20. Mai 1840 Gubernial-Zahl 26243.

83.

Verpflichtung der Ortsobrigkeiten, die in Schub gesetzten ausweislosen In- und Ausländer mit der unentbehrlichsten Leibes- und Fußbekleidung zu versehen.

Es kommen häufige Fälle vor, daß die ausweislos betretenen Individuen, welche zur Abschaffung in eine andere Provinz oder über die Landesgränze bestimmt sind, in Schub gesetzt werden, ohne mit der erforderlichen Leibesbekleidung versehen, und auf diese Art wenigstens theilweise gegen den (besonders bei der rauhen Winterszeit) für die Gesundheit so nachtheiligen Einfluß der Witterung verwahrt zu seyn.

Den k. k. Kreisämtern wird daher verordnet, die Ortsobrigkeiten, (welchen nach den bestehenden Schubvorschriften, und insbesondere nach der Schubordnung vom 3. November 1786 §. 36., die Bestreitung der aus dem Schubgeschäfte entspringenden Kosten auf Nahrung, Kleidung ꝛc. ꝛc. ohnehin obliegt), anzuweisen, und strenge darüber zu wachen, damit kein Schübling weder im Lande, noch in eine auswärtige Provinz oder in das Ausland verschoben werde, der nicht mit der nothdürftigen Leibesbekleidung versehen ist, und diese Maßregel rücksichtlich der an die auswärtigen Gränzbehörden abzuschaffenden Ausweislosen um so strenger handzuhaben, als diese sich weigern, Schüblinge, welche eine schlechte Leibes- und Fußbekleidung haben, zur weitern Beförderung zu übernehmen.

27., 21. i 26. nie można bynajmniéj wątpić, że i decyzyja o tożsamości podług należytéj formy postępowania sądowniczego do Sędziego cywilnego należéć musi.

Przy téj sposobności powiedziano, że się to samo przez się rozumi, i że się tego wciąż trzymać trzeba, iż w każdym razie, chociażby kto inny wyłącznym przywilejem udarzony, jednakże nie dla tożsamości przedmiotu przywilejowego, lecz dla braku nowości wynalazku, albo dla niedopełnienia innych w §ie 21. najwyższego Patentu o przywilejach pod a), b), d), e), f), g) wyrażonych warunków na wyłączny przywiléj nastawał, urzędowe tego rozpoznawanie i wyrok na to wciąż do Instancyi politycznéj należy.

O czém się w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 30. Marca 1840 do liczby 13084-585, uwiadamia c. k. Urzędy cyrkułowe.

Rozporządzenie gub. z dnia 20. Maja 1840 do l. gub. 26243.

83.

Zwierzchności miejscowe są obowiązane tak krajowców, jako też cudzoziemców, niemających zaświadczenia i szupasem odsełanych, zaopatrzyć niezbędnie potrzebném odzieniem i obuwiem.

Często się zdarza, że przydybane bez zaświadczenia osoby, mające być do innéj prowincyi, albo też za granicę odesłane, idą szupasem, nie mając potrzebnego odzienia, a tém samém nie będąc przynajmniéj po części zaopatrzonémi przeciwko szkodliwemu zdrowiu (osobliwie w zimie) wpływowi powietrza.

Rozporządza się więc, ażeby c. k. Urzędy cyrkułowe nakazały Zwierzchnościom miejscowym (i tak już istniejącémi przepisami o szupasach, a osobliwie Porządkiem szupasowym z dnia 3. Listopada 1786 §. 36. do opędzania wynikających z czynności szupasowéj wydatków na żywność, odzienie i t. p. obowiązanych), i nad tém ściśle czuwały, ażeby żaden szupaśnik nie był ani w kraju, ani też do innéj prowincyi albo za granicę szupasem posełany, któryby nie miał koniecznie potrzebnego odzienia, i tego przepisu szczególniéj co do szupaśników do obcych Urzędów granicznych odsełanych, jak najściśléj przestrzegały, ile że te niechcą źle odzianych i obutych szupaśników do dalszego ich odesłania przyjmować.

In dieſer Abſicht iſt gleichzeitig die Veranlaſſung zu treffen, damit in Zukunft in dem Schubpaße eine genaue Beſchreibung der Kleidungsſtücke beigeſetzt, und dieſe auf jeder Schubſtation controllirt werde.

Gubernial-Verordnung vom 26. Mai 1840 Gubernial-Zahl 23358.

84.

Aufſtellung von Beamten in Brzeżan, Sanok und Neumarkt, zu Erhebungen und Unterſuchungen über Gefälls-Uebertretungen und deren Amtsbefugniſſe.

Die hochlöbliche k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 10. Juli 1839 Zahl 25219-1553 in Gemäßheit des §. 511. des Gefälls-Strafgeſetzbuches für einen jeden der, den Cameral-Bezirks-Verwaltungen in Lemberg, Sambor und Neu-Sandec zugewieſenen Amtsbezirke die Aufſtellung eines Gefällenwach-Unter-Inſpectors zur Vornahme der Unterſuchungen über Gefälls-Uebertretungen bewilliget.

Zum Amtsſitze dieſer Beamten wurden die Kreisſtädte Brzeżan und Sanok, dann die Stadt Neumarkt, im Sandecer Kreiſe, beſtimmt.

Nebſt den, der Gefällenwache überhaupt zukommenden Befugniſſen ſteht dieſen, mit den Unterſuchungen über Gefälls-Uebertretungen beauftragten Gefällenwach-Unter-Inſpectoren zu:

1. Den Thatbeſtand über Gefälls-Uebertretungen, und über die von Jemanden nach den Vorſchriften zu leiſtenden Nachweiſungen, wie auch die Unterſuchung hierüber aufzunehmen.

2. Dieſelben ſind im Grunde des §. 543. Abſatz 2 des Gefällen-Strafgeſetzbuches ermächtigt, das Ablaſſen von der Vollziehung des geſetzlichen Verfahrens, wo der Strafbetrag 25 fl. nicht überſteigt, zu gewähren, und

3. die Maßregeln zur Sicherſtellung des Unterſuchungs-Verfahrens, und der auf Gefälls-Uebertretungen feſtgeſetzten Strafen in Gemäßheit des dritten Hauptſtückes des Gefälls-Strafgeſetzbuches zu ergreifen.

Dieſe Anordnung wird mit dem Beiſatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß deren Amtswirkſamkeit, da die Poſten bereits beſetzt ſind, ohne Verzug zu beginnen habe.

Gubernial-Kundmachung vom 26. Mai 1840 Gubernial-Zahl 34559.

W tym celu potrzeba zarazem nakazać, ażeby na przyszłość było odzienie dokładnie w szupasie opisane i na każdéj stacyi szupasowéj kontrolowane.

Rozporządzenie gub. z dnia 26. Maja 1840 pod l. gub. 23358.

84.

Ustanowienie urzędników w Brzeżanach, Sanoku i Nowymtargu do rozpoznawań i śledztw w przestępstwach dochodowych, i okres ich upoważnień.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna zezwoliła dekretem z dnia 10. Lipca 1839 do liczby 25219-1553, stosownie do §fu 511. Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe, na ustanowienie w każdym z przydzielonych kameralnym Administracyjom obwodowym we Lwowie, Samborze i Nowym-Sączu obwodzie Podinspektora straży dochodowéj do przedsiębrania rozpoznawań i śledztw w przestępstach dochodowych.

Za siedzibę urzędową tych urzędników wyznaczono miasta cyrkułowe Brzeżany i Sanok i miasto Nowytarg w cyrkule Sądeckim.

Oprócz danych straży dochodowéj upoważnień w ogólności należéć będzie do tych śledztw w przestępstwach dochodowych wezwanych Podinspektorów straży dochodowéj:

1. Speciem facti o przestępstwach dochodowych i dowodach, mających być przez kogo podług przepisów złożonych, jako też śledztwa z tego powodu przedsiębrać.

2. Na mocy §fu 543. ustępu 2go Ustawy karnéj są oni upoważnieni do odstąpienia od wykonania prawnego postępowania, jeżeli kara pieniężna nie przechodzi 25 złr.

3. Do użycia środków do zapewnienia postępowania śledczego i postanowionych na przestępstwa dochodowe kar stosownie do trzeciego rozdziału Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe.

To rozporządzenie podaje się z tym dodatkiem do powszechnéj wiadomości, że, gdy stanowiska już są obsadzone, czynność urzędowa niezwłocznie się ma zacząć.

Obwieszczenie gub. z dnia 26. Maja 1840 do liczby 34559.

Biblioteka Narodowego w Przemyślu Ziemi Przemyskiej

85.

Die wegen Verbrechen abgeurtheilten, oder aus Abgang rechtlicher Beweiſe losgeſprochenen Perſonen werden von Licitationen und Accordverhandlungen für Straſſenbau-Unternehmungen ausgeſchloſſen.

Nachdem Individuen, welche wegen eines Verbrechens zu einer Strafe verurtheilt, oder welche in eine ſtrafgerichtliche Unterſuchung verfallen ſind, die nur aus Abgang rechtlicher Beweiſe aufgehoben wurde, nicht das Vertrauen der Regierung beſitzen, ſo findet man hiemit anzuordnen, daß dergleichen Perſonen künftighin zu Licitationen oder Accordverhandlungen für Straſſenbau-Unternehmungen nicht zugelaſſen werden ſollen.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur künftigen Nachachtung mit dem Bedeuten in die Kenntniß geſetzt, daß die erwähnte neue Beſtimmung in die dießfälligen Licitations-Ankündigungen aufzunehmen, und der betreffende Sph der gedruckten Licitations-Protokolle in der Art abzuändern ſeyn werde, daß in dem Licitations-Protokolle für die Straſſen-Conſervation in der 4ten Beſtimmung nach den Worten: »Ganze Gemeinden ſowohl als einzelne Private werden ohne Unterſchied des Standes und der Religion zur Verſteigerung zugelaſſen, der Beiſatz einzuſchalten iſt, »doch werden Individuen, welche wegen eines Verbrechens zu einer Strafe verurtheilt, oder welche in eine ſtrafgerichtliche Unterſuchung verfallen ſind, die nur aus Abgang rechtlicher Beweiſe aufgehoben wurde, hievon ausgeſchloſſen.«

In dem Licitations-Protokolle für die Material-Lieferungen zur Straſſen-Conſervation iſt der eben angeführte Beiſatz mit denſelben Worten der Beſtimmung sub 4tens beizufügen.

In dem Licitations-Protokolle für Brücken-Schutzwerk und Waſſerbaulichkeiten iſt der erwähnte Beiſatz in der angedeuteten Art der 6ten Beſtimmung nach den Worten einzuſchalten: »Jedermann, der die Befugniß zur Abſchließung zweiſeitig verbindlicher Verträge beſitzt, wird ohne Unterſchied des Standes und der Religion zur Verſteigerung zugelaſſen.«

Gubernial-Verordnung vom 2. Juni 1840 Gubernial-Zahl 30752.

85.

Osoby, za zbrodnię skazane, albo dla braku prawnych dowodów uwolnione, są od licytacyj i układów o przedsiębierstwa przy budowie gościńców wykluczone.

Ponieważ osoby za zbrodnię na karę skazane, albo pod śledztwo Sądu karnego oddane i dla braku prawnych dowodów uwolnione, nie posiadają zaufania Rządu, więc uznano za rzecz stosowną rozporządzić, ażeby takich osób na przyszłość nie przypuszczano do licytacyj albo układów o przedsiębierstwa przy budowie gościńców.

Rząd krajowy, uwiadamiając o tém c. k. Urzędy cyrkułowe, nakazuje im, że wymieniony nowy przepis ma być w ogłoszeniach licytacyjnych umieszczony, a dotyczący się tego paragraf drukowanego protokółu licytacyjnego w ten sposób odmieniony, że w protokóle licytacyjnym na utrzymanie gościńców w 4tym punkcie ma być po słowach: »Tak całe gminy, jako też osoby prywatne będą bez różnicy stanu i religii do licytacyi przypuszczone« dodano: »jednakże osoby za zbrodnię na karę skazane, albo pod śledztwo Sądu karnego oddane, i tylko dla braku prawnych dowodów uwolnione, są z tego wykluczone.«

W protokóle licytacyjnym na dostawę budulcu do naprawy dróg ma być właśnie co przytoczony dodatek w te same słowa do punktu 4go dołączony.

W protokóle licytacyjnym na roboty budownicze przy mostach, ochronach i budowlach wodnych ma być wymieniony dodatek podanym sposobem w 6tym punkcie po tych słowach umieszczony: »Kto tylko posiada prawo wchodzenia w ugody obustronnie obowiązujące, ten będzie bez względu na stan i religiję do licytacyi przypuszczony.«

Rozporządzenie gub. z d. 2. Czerwca 1840 do liczby gub. 30752.

86.

Beſtimmung der priviligirten königlichen Städte in Galizien, deren Bürger dem Perſonal-Stämpel von 45 kr. unterliegen.

Die vereinte k. k. Hofkanzlei hat der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer das Reſultat bekannt gegeben, welches die vom galiziſchen k. k. Landesgubernium eingeleitete Reviſion über die Eintheilung der galiziſchen Städte zur Folge hatte.

Dieſen Erhebungen gemäß, in Verbindung mit dem aufgeſtellten Grundſatze, daß nur jene Städte königliche ſeyen, welche Seine k. k. Majeſtät zu königlichen zu erheben und ihnen zu geſtatten geruhet haben, den Titel »königliche Stadt« zu führen, ſind nur nachſtehende 10 als privilegirte königliche Städte anerkannt worden, als: Sambor, Drohobycz, Sniatyn, Przemyśl, Landskron, Myślenice, Neumarkt, Bochnia, Podgórze und Biała.

Zu Folge des herabgelangten hohen Hofkammer-Decrets vom 1. Mai 1840 Zahl 14178-1300 haben die Bürger der oberwähnten 10 königlichen Städte bezüglich der Anwendung des Perſonal-Stämpels, jenem von 45 kr. C. M. zu unterliegen.

Dieß wird der k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltung mit Bezug auf die hierortige Circular-Verordnung vom 23. Februar 1840 Zahl 5329 zur Darnachachtung mit dem Beiſatze bekannt gegeben, daß laut Eröffnung des k. k. galiziſchen Landesguberniums vom 28. April 1840 Zahl 16638, die Stadt Alt-Sambor (Stare miasto) ſich nachträglich mit dem, von Sr. Majeſtät Kaiſer Franz allerhöchſt ausgefertigten Privilegium vom 24. Mai 1794 ausgewieſen habe, in die Claſſe der landesfürſtlichen oder königlichen Städte zu gehören.

Verordnung der k. k. vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 16. Mai 1840 Zahl 13583, an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 3. Juni 1840 Gubernial-Zahl 37367, an ſämmtliche k. k. Kreisämter.

87.

Wegen Excindirung der Stola von alten Pfarren, ihre Zutheilung zu neu errichteten Curatien und Einrechnung derſelben in die Dotation eines Pfründners.

Laut Hofkanzlei-Decrets vom 30. April d. J. Zahl 13206, haben Seine k. k. Majeſtät über die Excindirung der Stola von alten

86.

Oznaczenie uprzywilejowanych miast króleskich w Galicyi, których obywatele podlegają stęplowi na swoję osobę 45 kr.

C. k. połączona Kancelaryja nadworna uwiadomiła wysoką c. k. powszechną Kamerę nadworną o skutku z przedsięwziętéj przez c. k. Rząd krajowy galicyjski rewizyi podziału miast galicyjskich.

Stosownie do tych sprawdzeń w połączeniu z ustanowioną zasadą, że tylko owe miasta są *królestkiémi*, które Jego c. k. Mość na króleskie wynieść i im pozwolić raczył używać tytułu *miasta króleskiego*, uznano tylko następujących 10 za *uprzywilejowane miasta króleskie*, jako to: Sambor, Drohobycz, Śniatyn, Przemyśl, Lanckoronę, Myślenice, Nowytarg, Bochnię, Podgórze i Białą.

W skutek otrzymanego dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 1. Maja 1840 do liczby 14178-1300 mają obywatele wymienionych powyżéj 10ciu miast króleskich, używając stępla na swoję osobę, podlegać stęplowi 45 kr. monetą konwencyjną.

Administracyja dochodów skarbowych, odwołując się na swoje rozporządzenie z dnia 23. Lutego 1840 do liczby 5329, ogłasza to c. k. Administracyi obwodowéj z tym dodatkiem, że się podług oznajmienia c. k. galicyjskiego Rządu krajowego z dnia 28. Kwietnia 1840 do liczby 16638 miasto Stary-Sambor (Stare Miasto) poźniéj wykazało na danym mu najłaskawiéj przez Najjaśniejszego Cesarza Franciszka pod dniem 24. Maja 1794 przywilejem prawo należenia do pocztu miast króleskich.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 16. Maja 1840 do liczby 13583, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 3. Czerwca 1840 do l. gub. 37367, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

87.

O odłączeniu praw stóły od dawnych parafij, przyłączeniu do nowo ustanowionych kuratoryj i wrachowaniu ich w dotacyję plebańską.

Podług dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 30. Kwietnia r. b. do liczby 13206, raczył Najjaśniejszy Pan względem

Pfarren und ihre Zutheilung zu neu errichteten Curatien, mit allerhöchſter Entſchließung vom 25. April 1840 allergnädigſt zu befehlen geruhet: das Geſchäft der Excindirung der Stola-Einkünfte gemäß der mit hierortiger Verordnung vom 2. März 1819 Zahl 9745 bekannt gemachten allerhöchſten Entſchließung vom 25. Jäner 1819 ſey überall, wo es anwendbar und bisher noch nicht angewendet worden iſt, in der Art fortzuführen, wie es mit der allerhöchſten Entſchließung vom 2. Juli 1819 für Wien angeordnet worden ſey.

Durch dieſe allerhöchſte Entſchließung iſt allergnädigſt ausgeſprochen worden, daß die Anwendung dieſer Vorſchrift in Abſicht auf die Art, Zeit und eine allenfalls feſtzuſetzende Entſchädigung dem Inhalte der Vorſchrift vom Jahre 1819 gemäß, für jede altgeſtiftete Pfarre abgeſondert im commiſſionellen Wege auszumitteln ſey. Seine k. k. Majeſtät haben in der eingangserwähnten allerhöchſten Entſchließung weiters zu verordnen geruhet, daß das Einkommen von der Stola zur Einrechnung in die Dotation eines Pfründners geeignet ſey.

Eine Abrechnung des Stolaertrages an der Congrua oder deren Ergänzung, welche ein Pfründner aus dem Religionsfonde empfängt, finden Allerhöchſtdieſelben jedoch ohne Rückwirkung auf das Geſchehene nur dann und in dem Maße Statt zu geben, als dieſer jährliche Ertrag die Summe von 50 fl. überſteigt.

Hiernach haben ſich die k. k. Kreisämter und ſämmtliche Conſiſtorien im vorkommenden Falle zu benehmen, und jedesmal die Anzeige zur Einholung der hierortigen Entſcheidung zu erſtatten.

Gubernial-Verordnung vom 9. Juni 1840 Gubernial-Zahl 32973.

88.

Ausdehnung des Wirkungskreiſes zur Ablaſſung vom geſetzmäßigen Verfahren bei zahlungsunfähigen in Verhaft genommenen Uebertretern.

Mit Beziehung auf den hierortigen Erlaß vom 21. Mai 1838 Z. 26199, wird den k. k. Kreisämtern nebenliegend die gedruckte Circular-Verordnung .|· der k. k. galiziſchen Cameral-Gefällen-Verwaltung, betreffend die Ausdehnung des Wirkungskreiſes zur Ablaſſung vom geſetzmäßigen Verfahren bei zahlungsunfähigen in Verhaft genommenen Uebertretern zur Wiſſenſchaft mitgetheilt.

Gubernial-Verordnung vom 11. Juni 1840 Gubernial-Zahl 32269.

odłączenia praw stóły od dawnych parafij i przyłączenia onych do nowo ustanowionych kuratoryj najwyższém postanowieniem z dnia 25. Kwietnia 1840 najłaskawiéj rozporządzić: ażeby sprawę odłączania dochodów stóły stosownie do ogłoszonego rozporządzeniem gubernijalném z dnia 2. Marca 1819 do liczby 9745, najwyższego postanowienia z dnia 25. Stycznia 1819 wszędzie, gdzie się tylko da zastosować a dotychczas zastosowane nie było, tak przeprowadzono, jak to najwyższém postanowieniem z dnia 2. Lipca 1819 dla Wiédnia przepisano.

W tém najwyższém postanowieniu powiedziano najłaskawiéj, że zastosowanie tego przepisu co do sposobu, czasu i ustanowić się mającego wynagrodzenia według przepisu z r. 1819 na każdą plebaniję z osobna przez Komisyję okazane być powinno. Najjaśniejszy Pan raczył w wymienioném na wstępie najwyższém postanowieniu daléj uchwalić, że dochody z stóły w dotacyję plebana wrachowane być mogą.

Najjaśniejszy Pan uznał jednak za stosowne, niedozwolić skutku wstecznego na potrącenie dochodów stóły z kongruy, albo uzupełnienie onéj, które pleban z funduszu religijnego pobiéra, tylko wtenczas, jeżeli, i o tyle, o ile ten roczny dochód przewyższa 50 złr.

Podług tego mają c. k. Urzędy cyrkułowe i wszystkie Konsystorze postępować, i każdą razą donieść o tém Rządowi krajowemu dla dania decyzyi.

Rozporządzenie gub. z dnia 9. Czerwca 1840 do l. gub. 32973.

88.

Rozszérzenie mocy do odstąpienia od prawnego postępowania co do przyaresztowanych przestępców, niebędących w stanie płacenia.

Rząd krajowy, odwołując się do swego oznajmienia z dnia 21. Maja 1838 do liczby 26199, przesłała w załączeniu .|· c. k. Urzędom cyrkułowym drukowane rozporządzenie c. k. galicyjskiéj Administracyi dochodów skarbowych, tyczące się rozszérzenia mocy do odstąpienia od prawnego postępowania co do niebędących w stanie płacenia przyaresztowanych przestępców.

Rozporządzenie gub. z d. 11. Czerwca 1840 do liczby gub. 32269.

Verordnung der galizischen k. k. vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 23. April 1840 Zahl 11354, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und unterstehenden Gefällsämter.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat sich veranlaßt gefunden, die Verordnung vom 28. Juni 1837 Zahl 26739 über die Behandlung zahlungsunfähiger in Verhaft genommener Uebertreter, welche um die Ablassung von dem gesetzmäßigen Verfahren ansuchen, noch fernerhin in Wirksamkeit zu belassen, und die Bezirksbehörden, dann die zufolge des §. 511. G. St. G. zu den Untersuchungen über Gefälls-Uebertretungen bestellten Beamten zu ermächtigen, die mit dem §. 1. der Verordnung vom 28. Juni 1837 ertheilte Berechtigung unter genauer Beobachtung der Bestimmungen dieser Verordnung in den Fällen auszuüben, in denen der nach dem §. 541. Zahl 1. G. St. G. entfallende Strafbetrag Zehn Gulden nicht überschreitet.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Aemter in Folge des hohen Hofkammer-Decretes vom 26. März d. J. Zahl 7380-535, und mit Bezug auf die hierortige Verordnung vom 30. März 1838 Zahl 3188, zur Benehmung in die Kenntniß gesetzt.

89.

Betreffend die Subsistenz-Zulagen für, zur Aufrechthaltung der öffentlichen Sicherheit oder im Interesse der Staats-Gefälle aufgebothene Militär-Assistenz-Commanden.

Seine k. k. Majestät haben laut allerhöchsten Cabinetschreibens vom 4. Mai 1840 (Hofkanzleidecret vom 22. April 1840 Zahl 11441), über einen durch Anstände in einer andern Provinz veranlaßten Vortrag des k. k. Hofkriegsrathes wegen Bewilligung von Subsistenz-Zulage für die zur Aufrechthaltung der öffentlichen Sicherheit oder im Interesse der Staatsgefälle aufgebothenen Militär-Assistenz-Commanden, die aus der beifolgenden Abschrift ersichtliche allerhöchste Entschließung zu erlassen geruhet.

Indem die k. k. Kreisämter hievon zur geeigneten Darnachachtung in vorkommenden Fällen angewiesen werden, muß denselben zugleich erinnert werden, daß es die fräglichen Assistenzen

.|·

Rozporządzenie c. k. galic. połącz. Administracyi dochodów skarbow. z d. 23. Kwietnia 1840 do l. 11354, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych i podwładnych Urzędów dochodowych.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna uznała za rzecz stosowną, rozporządzenie z dnia 28 Czerwca 1837 do liczby 26739 o obejściu się z niebędącymi w stanie płacenia przyaresztowanymi przestępcami, którzy o odstąpienie od prawnego postępowania proszą, pozostawić i nadal w swéj mocy, a Administracyje obwodowe, tudzież urzędników, § 511. Ustawy na przestępstwa dochodowe do śledztw z powodu przestępstwa dochodowego wezwanych upoważnić, ażeby danéj im §fem 1. rozporządzenia z dnia 28. Czerwca 1837 mocy z ścisłém zachowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia w takim razie używali, gdzie należąca się podług §fu 541. l. 1. Ustawy na przestępstwa dochod. kara pieniężna nie przenosi dziesięciu złotych reńskich.

O czém się uwiadamia c. k. kameralne Administracyje obwodowe i Urzędy w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kamery nadwornéj z dnia 26. Marca r. b. do liczby 7380-535, i z odniesieniem się do rozporządzenia Administracyi dochodów skarbowych z dnia 30. Marca 1838 do liczby 3188.

89.

O zasiłkach na wyżywienie dla wojskowych Komend asystujących, użytych do utrzymania bezpieczeństwa publicznego, albo w interesie dochodów skarbowych.

Na uczyniony z powodu zaszłych w innéj prowincyi trudności wniosek c. k. nadwornéj Rady wojennéj na pozwolenie zasiłków na wyżywienie dla użytych do utrzymania publicznego bezpieczeństwa, albo w interesie dochodów skarbowych wojskowych Komend asystujących, raczył Jego c. k. Mość najwyższym listem gabinetowym z dnia 4. Maja 1840 (dekret Kancelaryi nadwornéj z dnia 22. Kwietnia 1840 do liczby 11441) wydać zawarte w załączonym .|· tutaj odpisie najwyższe postanowienie.

Rząd krajowy udzielając tego c. k. Urzędom cyrkułowym dla ścisłego przestrzegania w zachodzących wypadkach, musi zarazem wymienić, że c. k. Urzędy cyrkułowe nie powinny bę-

immer nur in Fällen erwieſener Nothwendigkeit, das iſt dann, wenn die eigenen ihm zu Gebothe ſtehenden Mittel entweder nicht zureichend oder bereits erſchöpft ſind, aufrufen, dann aber die betreffenden Militär-Behörden ſtets genau von allen obwaltenden Verhältniſſen in Kenntniß und dadurch in die Lage ſetzen muß, ihrerſeits die in ihrem Bereiche liegenden militäriſchen Dispoſitionen auf die den Orts- und Zeitverhältniſſen entſprechendſte und zugleich jede überflüßige Verſplitterung und Abnützung der Truppen hintanhaltende Weiſe einzuleiten.

Gubernial-Verordnung vom 12. Juni 1840 Gubernial-Zahl 33081.

.|.

Abſchrift einer allerhöchſten Entſchließung auf den hofkriegsräthlichen Vortrag vom 11. October 1839.

Für die gehörige Subſiſtenz der Mannſchaft bei Aſſiſtenz-Commanden muß jederzeit gleich bei ihrer Ausſendung unverzüglich geſorgt werden.

Wird die Aſſiſtenz im Intereſſe eines Staatsgefälles geleiſtet, ſo ſind die für die Subſiſtenz-Erleichterung der Mannſchaft nöthigen Zulagen auf die bisher beobachtete Art zu bedecken.

Geſchieht dagegen die Aſſiſtenzleiſtung im Intereſſe der öffentlichen Sicherheit im Allgemeinen, ſo liegt vor Allem dem Lande ob, für die gehörige Subſiſtenz der Mannſchaft regulamentmäßig zu ſorgen.

Kann in einem beſonderen Falle dieſes nicht dergeſtalt geſchehen, daß die Mannſchaft mit dem Menage-Geld das genügende Auslangen zu finden vermag, ſo muß nach gehöriger Erhebung gleich unmittelbar von der dazu berufenen Militär-Behörde, wie der Hofkriegsrath in dem hier angezeigten Falle ganz recht verfügt hat, durch entſprechende Geldzulagen geholfen werden.

Dieſe Zulagen ſind jedoch aus der Militär-Dotation zu beſtreiten.

90.

Beſtimmung des Alters für, zur Stellvertretung ſich meldende Trompeter der deutſchen dann der lombardiſch-venetianiſchen Regimenter und Jäger-Bataillons.

Im Anſchluße .|. erhält das k. k. Kreisamt die mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 15. v. M. Zahl 13802 herabgelangte Abſchrift jener Verordnung, welche der k. k. Hofkriegsrath bezüglich

dących w mowie asystencyj tylko w razie koniecznéj potrzeby, to jest wtenczas wzywać, kiedy własne ich środki są albo niedostateczne, albo już wyczerpane, lecz w ówczas też właściwe Instancyje wojskowe zawsze dokładnie o wszystkich zachodzących okolicznościach uwiadomić i tym sposobem postawić je w możności dania ze swojéj strony należących do okresu ich działalności dyspozycyj wojskowych, stosownych do okoliczności miejscowych i czasowych, a zarazem przeskadzających wszelkiemu niepotrzebnemu marnowaniu i wycieńczaniu wojska.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Czerwca 1840 do l. gub. 33081.

.|·

Odpis najwyższego postanowienia na wniosek nadwornéj Rady wojennéj z dnia 11. Października 1839.

O należyte utrzymanie wojskowych w razie Komend asystencyjnych potrzeba się zawsze zaraz przy wysélaniu ich niezwłocznie postarać.

Jeżeli asystencyję czynią w interesie dochodów skarbowych, to potrzebne do ulżenia w wyżywieniu dodatki mają być zwyczajnym dotychczas sposobem pokryte.

Jeżeli zaś asystencyja jest w interesie publicznego bezpieczeństwa w ogólności dodana, to przedewszystkiém kraj się postarać powinien o należyte podług regulaminu utrzymanie żołnierzów.

Gdyby to w jakim szczególnym przypadku tak być nie mogło, ażeby żołnierze pieniędzmi menażowémi wyżywić się mogli, to wezwana do tego Instancyja wojskowa powinna po należytém sprawdzeniu zaraz bezpośrednio zasiłkami pieniężnémi zaradzić, jak to nadworna Rada wojenna w przytoczonym tutaj przypadku bardzo słusznie nakazała.

Te zasiłki mają być jednak z funduszu wojskowego dawane.

90.

Oznaczenie wieku dla trębaczów z pułków niemieckich, tudzież lombardzko-weneckich i batalijonów strzelców, zgłaszających się za zastępców.

W załączeniu .|· udziela się c. k. Urzędowi cyrkułowemu odebranego dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 15. z. m. do liczby 13802 odpisu rozporządzenia c. k. na-

des Alters der zur Stellvertretung ſich meldenden Trompeter der deutſchen dann der lombardiſch-venetianiſchen Regimenter und Jäger-Bataillons an das General-Commando erlaſſen hat, zur eigenen Wiſſenſchaft und Darnachachtung.

Gubernial-Verordnung vom 12. Juni 1840 Gubernial-Zahl 39760.

Verordnung des k. k. Hofkriegsrathes vom 27. Jäner 1840 H. 295, Nro. 1. an das lombardiſch-venetianiſche General-Commando, und Nro. 2. an ſämmtliche übrigen General-Commanden.

1. und 2.

Den Schwierigkeiten zu begegnen, welche nach der bisherigen Erfahrung ſich der Aufbringung von geeigneten Trompetern bei den Cavallerie-Regimentern und Jäger-Bataillons entgegengeſtellt haben, findet der Hofkriegsrath die

1.

mit dem Reſcripte vom 1. September 1832 H. 2776, in Folge allerhöchſter Ermächtigung den Unterofficieren der lombardiſch-venetianiſchen Truppenkörper, an deren Beibehaltung dem Dienſte gelegen iſt, zugeſtandene Begünſtigung, daß ſie ſelbſt bis zum vollendeten 40. Lebensjahre noch als Stellvertreter reengagirt werden können, auch auf phyſiſch geeignete vorzüglich brauchbare Trompeter des Chevéaux-legers-Regiments Noſtiz und der zwei italieniſchen Jäger-Bataillons, in ſofern ſie vermöge ihrer Nationalität zum Fortdienen in den benannten Truppenkörpern nach dem Geſetze oder in Folge ausnahmsweiſer Bewilligung auch berechtiget ſind, auszudehnen.

Eben ſo wird auch geſtattet, daß die hierortigen Reſcripte vom 18. Auguſt 1829 H. 2680 und 24. Juni 1839 H. 2055, nach welchen brauchbare Unterofficiere der deutſchen Truppenkörper ſelbſt bis zum vollſtreckten Alter von 37 Jahren, und Unterofficiere des Kaiſer-Jäger-Regiments bis zum vollendeten 40. Lebensjahre als Stellvertreter reengagirt werden können, auch auf geeignete Trompeter der deutſchen Cavallerie-Regimenter und Jäger-Bataillons, dann des Kaiſer-Jäger-Regiments unter der obigen Bedingung in Anwendung gebracht werden können.

2.

Mit dem Reſcripte vom 18. Auguſt 1829 H. 2680 den in jeder Beziehung zur Stellvertretung geeigneten ausgedienten Unterofficieren zugeſtandene Begünſtigung, daß ſie ſelbſt noch bis zum vollendeten 37. Lebensjahre als Stellvertreter reengagirt werden können, auch auf geeignete und vorzüglich brauchbare Trompeter der

dwornéj Rady wojennéj do jeneralnéj Komendy pod względem wieku trębaczów z pułków niemieckich i lombardzko-weneckich, tudzież batalijonów strzelców, zgłaszających się za zastępców.

Rozporządzenie gub. z d. 12. Czerwca 1840 do liczby gub. 39760.

Rozporządzenie c. k. nadwornéj Rady wojennéj z dnia 27. Stycznia 1840 L. 293, 1ód do lombardzko-weneckiéj jeneralnéj Komendy, a 2re do wszystkich innych jeneralnych Komend.

1. i 2.

Chcąc uchylić trudności, jakie według dotychczasowego doświadczenia stają na przeszkodzie zebraniu zdatnych trębaczów dla pułków jazdy i batalijonów strzelców, uznała nadworna Rada wojenna za rzecz stosowną,

1.

okazany reskryptem z d. 11. Września 1832 L. 2776 w skutek najwyższego upoważnienia wzgląd dla podoficerów wojsk lombardzko-weneckich, na których utrzymaniu służbie zależy, że nawet aż do ukończenia 40tu lat wieku mogą być za zastępców przyjmowani, rozszérzéć także na zdolnych fizycznie, bardzo dogodnych trębaczów z pułku szwoleżerów Nostyca i dwóch włoskich batalijonów strzelców, o ile przez swoję narodowość do dalszéj służby w wymienionych korpusach wojsk podług praw, albo w skutek pozwolenia wyjątkowego są upoważnieni.

Niemniéj pozwala się, ażeby reskrypty nadwornéj Rady wojennéj z dnia 18. Sierpnia 1829 L. 2680 i z dnia 24. Czerwca 1839 L. 2055, według których dogodni podoficerowie z pułków niemieckich aż do ukończenia 37miu lat życia i podoficerowie pułku strzelców Cesarza aż do ukończenia 40tu lat życia, jako zastępcy mogą być nanowo przyjmowani, także na zdolnych trębaczów z pułków jazdy niemieckiéj i batalijonów strzelców, tudzież z pułku strzelców Cesarza pod wymienionémi powyżéj warunkami były zastosowane.

2.

Okazany reskryptem z dnia 18. Sierpnia 1829 L. 2680 wzgląd zdatnym, ze wszech miar wysłużonym podoficerom, że nawet aż do ukończenia 37miu lat życia mogą być za zastępców przyjmowani, także na zdolnych i bardzo dogodnych trębaczów z pułków jazdy niemieckiéj i z batalijonów strzel-

deutſchen Cavallerie-Regimenter und Jäger-Bataillons, an deren Beibehaltung dem Dienſte gelegen iſt, und welche vermöge ihrer phyſiſchen Körperbeſchaffenheit die Ausdienung einer noch weiteren Capitulation hoffen laſſen, in ſoferne auszudehnen, als ſie vermöge ihrer Nationalität zum Fortdienen in den betreffenden Truppenkörpern nach dem Geſetze oder in Folge ausnahmsweiſer Bewilligung auch berechtiget ſind.

Eben ſo wird auch geſtattet, daß die hierortigen Reſcripte vom 1. September 1832 H. 2776 und vom 24. Juni 1839 H. 2055, nach welchen brauchbare Unterofficiere der lombardiſch-venetianiſchen Truppenkörper und des Kaiſer-Jäger-Regiments ſelbſt bis zum vollſtreckten Alter von 40 Jahren als Stellvertreter reengagirt werden können, auch auf geeignete und vorzüglich brauchbare Trompeter des Cheveaux-legers-Regiments Noſtiz, des 8. und 11. Jäger-Bataillons und des Kaiſer-Jäger-Regiments unter obiger Bedingung in Anwendung gebracht werden können.

1. und 2.

Das ꝛc. wird hievon zu ſeinem Benehmen und zur weiteren Verlautbarung in die Kenntniß geſetzt.

91.

Behandlung der am 1. Juni 1840 in der Serie 206 verloſten Hofkammer-Obligationen zu fünf, zu vier und einhalb, zu vier, dann zu drei und einhalb Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird mit Beziehung auf das Kreisſchreiben vom 29. November 1829 Zahl 8345 Nachſtehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die Hofkammer-Obligationen zu fünf und zu vier und einhalb Percent, welche in die am 1. Juni 1840 verloſte Serie 206 von Nummer 54679 bis einſchließig Nummer 56059 eingetheilt ſind, werden an die Gläubiger im Nennwerthe des Capitales bar in Conv. Münze zurückbezahlt; die in dieſer Serie begriffenen Obligationen zu vier und zu drei und einhalb Percent, werden nach den Beſtimmungen des allerhöchſten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue mit vier, dann mit drei und einhalb Percent in Conv. Münze verzinsliche Staatsſchuldverſchreibungen umgewechſelt.

ców, na których utrzymaniu służbie zależy, i którzy przez swój fizyczny stan ciała dają otuchę, że jeszcze dalszą kapitulacyję wysłużą, o tyle rozszérzéć, o ile przez swoję narodowość do dalszéj służby w pomienionych korpusach wojskowych podług praw, albo w skutek pozwolenia wyjątkowego są upoważnieni.

Niemniéj pozwala się, ażeby reskrypty nadwornéj Rady wojennéj z dnia 1. Września 1832 L. 2776 i z dnia 24. Czerwca 1839 L. 2055, według których dogodni podoficerowie z korpusów lombardzko-weneckich i pułku strzelców Cesarza aż do ukończenia 40tu lat życia mogą być za zastępców nanowo przyjmowani, także na zdolnych i bardzo dogodnych trębaczów z pułku szwoleżerów Nostyca, z 8go i 11go batalijonu strzelców i pułku strzelców Cesarza pod wyrażonym powyżéj warunkiem były zastosowane.

1. i 2.

O czém uwiadamia się . . . . . dla przestrzegania i dla dalszego ogłoszenia.

91.

Postępowanie z pięcio-, półpięta-, cztéro- i półczwartaprocentowémi obligacyjami Kamery nadwornéj dnia 1. Czerwca 1840 w rzędzie 206 wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 2. b. m., a z odniesieniem się do okólnika z dnia 29. Listopada 1829 do liczby 8345, czyni się wiadomo, co następuje:

§. 1.

Obligacyje pięcio- i półpiętaprocentowe Kamery nadwornéj, umieszczone w rzędzie 206 od liczby 54679 aż do liczby 56059 włącznie, będą wierzycielom w wartości imiennéj kapitału gotowizną w monecie konwencyjnéj wypłacone; objęte tym rzędem obligacyje Kamery nadwornéj cztéro- i półczwartaprocentowe wymieniane będą podług przepisów najwyższego Patentu z dnia 21. Marca 1818 na nowe, po cztéry i półczwarta procentu w monecie konwencyjnéj przynoszące obligacyje długu Stanu.

§. 2.

Die Auszahlung der verlosten fünf- und vier und einhalb percentigen Capitalien beginnt am 1. Julius 1840, und wird von der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse geleistet, bei welcher die verlosten Obligationen einzureichen sind.

§. 3.

Mit der Zurückzahlung des Capitales werden zugleich die darauf haftenden Interessen, und zwar bis 1. Junius 1840 zu zwei und einhalb, dann zu zwei und einviertel Percent in Wiener Währung, für den Monat Junius d. J. hingegen die ursprünglichen Zinsen zu fünf, dann zu vier und einhalb vom Hundert in Conv. Münze berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beschlag, ein Verboth oder sonst eine Vormerkung haftet, ist vor der Capitals-Auszahlung von der Behörde, welche den Beschlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu bewirken.

§. 5.

Bei der Capitals-Auszahlung von Obligationen, welche auf Fonde, Kirchen, Klöster, Stiftungen, öffentliche Institute und andere Körperschaften lauten, finden jene Vorschriften ihre Anwendung, welche bei der Umschreibung von derlei Obligationen befolgt werden müssen.

§. 6.

Die Umwechslung der in die Verlosung gefallenen Hofkammer-Obligationen zu vier und zu drei und einhalb Percent gegen neue Staatsschuldverschreibungen geschieht gleichfalls bei der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse.

§. 7.

Die Zinsen der neuen Staatsschuldverschreibungen in Conv. Münze laufen vom 1. Junius 1840, und die bis dahin von den älteren Schuldbriefen ausständigen Interessen in Wiener Währung werden bei der Umwechslung der Obligationen berichtiget.

§. 8.

Den Besitzern solcher Obligationen, deren Verzinsung auf eine Filial-Creditscasse übertragen ist, steht es frei, die Capitals-Auszahlung und beziehungsweise die Obligations-Umwechslung bei der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse oder bei jener Creditscasse zu erhalten, wo sie bisher die Zinsen bezogen haben.

Im letzteren Falle haben sie die verlosten Obligationen bei jener Casse einzureichen, aus welcher sie bisher die Zinsen erhoben haben.

Gubernial-Kundmachung vom 14. Juni 1840 Gubernial-Zahl 4361.

§. 2.

Wyplata wylosowanych pięcio- i półpiętaprocentowych kapitałów zaczyna się dnia 1. Lipca 1840, a uiszczona będzie przez c. k. powszechną Kasę długu Stanu i banku, do któréj obligacyje wylosowane podawać należy.

§. 3.

Przy wypłacie kapitału wypłacone będą zarazem i prowizyje na nim ciążące, a to do 1. Czerwca 1840 po półtrzecia i dwa i ćwierć procentu w walucie wiédeńskiéj, zaś za miesiąc Czerwiec t. r. prowizyje piérwiastkowe po pięć i półpięta procentu w monecie konwencyjnéj.

§. 4.

Co do obligacyj, na których cięży sekwestracyja, kondykcyja, lub jaka inna prenotacyja, to zniesienie onych ma być przed wypłatą kapitału w téj Instancyi wyjednane, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję nakazała.

§. 5.

Przy wypłacie kapitałów obligacyj, wydanych na rzecz funduszów, kościołów, klasztorów, fundacyj, zakładów publicznych i innych korporacyj, mają być owe przepisy zastosowane, które przy przeistaczaniu takich obligacyj zachowane być powinny.

§. 6.

Wymiana wylosowanych obligacyj Kamery nadwornéj cztéro- i półczwartaprocentowych na nowe obligacyje długu Stanu nastąpi równie w powszechnéj Kasie długu Stanu i banku.

§. 7.

Prowizyje od nowych obligacyj długu Stanu w monecie konw. zaczynają się od 1. Czerwca 1840, a należące się aż do tego czasu od dawnych obligacyj procenta w walucie wiédeńskiéj będą przy wymianie obligacyj wypłacone.

§. 8.

Posiadaczom obligacyj, od których procenta wypłaca filijalna Kasa kredytowa, wolno wypłatę kapitału a odnośnie wymieniane obligacyje odbiérać w c. k. powszechnéj Kasie długu Stanu i banku, lub też w owéj Kasie kredytowéj, z któréj dotąd procenta pobiérali.

W takim razie mają obligacyje podawać do owéj Kasy, z któréj dotąd prowizyje pobiérali.

Obwieszczenie gub. z d. 14. Czerwca 1840 do liczby prez. 4361.

92.

Ueber die bei Penſionsbemeſſung einzurechnende Dienſtzeit, welche ſowohl die unbeeideten proviſionsfähigen Arbeiter, als auch die beeideten minderen Diener zugebracht haben.

Seine k. k. Majeſtät haben aus Anlaß eines ſpeciellen Falles, wo die Anrechnungsfähigkeit der von einem Beamten früher in der Eigenſchaft eines zwar unbeeideten, jedoch proviſionsfähigen Arbeiters zugebrachte Zeit in Frage geſtellt wurde, mit allerhöchſter Entſchließung vom 21. März 1840 die frühere allerhöchſte Entſchließung vom 13. Juli 1816, auf welche ſich die in der politiſchen Geſetzſammlung Band 51 Nro. 150 Seite 317 kund gemachte Vorſchrift gründet, daß in Penſionsfällen ſolcher Beamten, welche aus der Claſſe der Arbeiter und minderen Diener zu Beamten befördert werden, nur jene Zeit zu Dienſtjahren gerechnet werden dürfe, welche ſie als beeidete mindere Diener zugebracht haben, dahin zu erläutern geruhet, daß die mit einer Dienſtleiſtung verbundene Proviſionsfähigkeit allein ſchon hinreichend iſt, um die Zeit derſelben, wenn ſonſt die geſetzlichen Bedingungen dazu vorhanden ſind, zum Behufe der Penſionsbemeſſung in Anrechnung bringen zu können.

Hievon wird das k. k. Landesgubernium mit dem Bedeuten zur Wiſſenſchaft und Nachachtung in die Kenntniß geſetzt, daß dieſe allerhöchſte Beſtimmung auch auf Beamte politiſcher, ſtändiſcher und ſtädtiſcher Fonds anzuwenden iſt.

Hofkanzlei-Decret vom 9. Mai 1840 Hof-Zahl 12982-1805.
Gubernial-Erledigung vom 14. Juni 1840 Gubernial-Zahl 37417.

93.

Bekanntgebung des civilgerichtlichen Erkenntniſſes über die Annullirung eines ausſchließenden Privilegiums wegen Identität mit einem früher ertheilten Privilegium, an die betreffende politiſche Behörde.

Im Nachhange zum hierortigen Erlaße vom 20. Mai 1840 Z. 26243, wird demſelben zu Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 18. Mai l. J. Zahl 17791 bedeutet, daß der oberſte Gerichtshof bereits unterm 30. März l. J. erſucht worden ſey, die betreffen-

92.

Jak przy wymierzaniu pensyi, czas służby tak przez robotników nieprzysięgłych prowizyjonowanymi być mogących, jako i przez przysięgłych sług mniejszego stopnia sprawowanéj, rachowany być ma?

Jego c. k. Mość raczył z powodu poszczególnego wypadku, gdzie zapytanie uczynione zostało, czyli czas służby przebyty przez urzędnika piérwéj wprawdzie w charakterze nieprzysięgłego, ale prowizyjonowanym być zdolnego robotnika, do lat wysłużonych policzonym być może? najwyższém postanowieniem z dnia 21. Marca 1840, dawniejsze najwyższe postanowienie z dnia 13. Lipca 1816, na którém przepis w Zbiorze Ustaw politycznych T. 51. Nro. 150. str. 317 obwieszczony, opiéra się, mianowicie: że w wypadkach pensyjonowania urzędników, którzy z klasy robotników i sług stopnia mniejszego na urzędników posuniętymi zostali, ten tylko czas do lat służbowych policzonym być może, który, jako przysięgli słudzy pomniejszego stopnia spędzili, — objaśnić w ten sposób: że sama zdolność być prowizyjonowanym połączona z jaką posadą służbową, dostateczną jest, aby czas takiéj służby, jeżeli wreście warunki prawem przepisane odpowiadają, dla wymierzenia pensyi liczyć można.

O tém zawiadamia się c. k. Rząd krajowy dla własnéj wiedzy i zachowania z tém dołożeniem, że to najwyższe postanowienie także do urzędników funduszów politycznych, stanowych i miejskich zastosowane być ma.

Dekret Kancelaryi nadwornéj z d. 9. Maja 1840 do liczby nadwornéj 12982-1805.

Uwiadomienie gub. z d. 14. Czerwca 1840 do liczby gub. 37417.

93.

O wyroku Sądu cywilnego, na nieważność wyłącznego przywileju z powodu tożsamości z udzielonym popiérwéj wyłącznym przywilejem, ma być właściwa Instancyja polityczna uwiadomiona.

Dodatkowo do rozporządzenia gubernijalnego z dnia 20. Maja 1840 do liczby 26243 oświadcza Rząd krajowy w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 18. Maja r. b. do liczby 17791 c. k. Urzędom cyrkułowym, że jeszcze pod dniem

den Civil-Justizbehörden anzuweisen, daß in jedem speciellen Falle, wo die Annullirung eines bestehenden ausschließenden Privilegiums wegen Identität mit einem früher ertheilten Privilegium gerichtlich ausgesprochen worden, und das dießfällige richterliche Erkenntniß zur Rechtskraft erwachsen ist, die betreffende politische Behörde hievon in Kenntniß gesetzt werde, damit von der Letzteren sodann die weiteren durch das allerhöchste Privilegien-Patent vorgeschriebenen Amtshandlungen in dieser Hinsicht getroffen werden können.

Wovon die k. k. Kreisämter zur künftigen Darnachachtung verständigt werden.

Gubernial-Verordnung vom 15. Juni 1840 Gubernial-Zahl 37009.

94.

Das Regulativ über die Art der Einrichtung des Fuhrwerks wird bekannt gemacht.

Seine k. k. Majestät haben, in der Absicht, um den Nachtheilen vorzubeugen, welche durch die Einrichtung des Fuhrwerkes dem guten Stande der öffentlichen Straſſen, und selbst der Sicherheit der Personen und des Privateigenthums verursacht werden können, laut des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 30. April 1840 Zahl 10259 durch die allerhöchste Entschließung vom 19. October 1839 folgende Anordnungen zu erlaſſen geruhet:

§. 1.

Die Breite der Ladung der Lastwägen soll das Maß von 9 Wiener Schuhen bei einer Strafe von 2 fl. bis 25 fl. nicht überschreiten.

§. 2.

Bei einer Strafe von 2 fl. bis 25 fl. dürfen an zweirädrigen Wägen nicht mehr als vier Pferde, und bei vierrädrigen Wägen nicht mehr als acht Pferde angespannt werden.

Unter dieser Zahl von Pferden sind jedoch jene nicht begriffen, welche in bergigten Gegenden nur streckenweise als Vorspann angewendet werden.

§. 3.

Das Gewicht der Ladung von Wägen mit weniger als 6 Wiener Zoll breiten Radfelgen darf bei einer Strafe von 10 fl. bei zweirädrigen 30 Wiener Zentner, und bei vierrädrigen 60 Wiener Centner nicht übersteigen. Dem Fuhrwerke mit 6 Wiener Zoll breiten Radfelgen bleibt übrigens die Nachsicht der halben Mauthgebühr noch ferner zugestanden.

§. 4.

Eine Ausnahme von den obigen in den §§. 1., 2. und 3. enthaltenen Bestimmungen findet nur bei der Verführung solcher

30. Marca r. b. proszono najwyższéj Instancyi sądowniczéj o wydanie nakazu Sądom cywilnym, ażeby zawsze, ile razy wyłączny przywiléj dla tożsamości z nadanym popiérwéj przywilejem sądownie za nieważny uznany będzie, i wydany z tego powodu wyrok sądowy stanie się prawomocnym, właściwa Instancyja polityczna była o tém uwiadomiona, ażeby mogła dalsze w tym względzie najwyższym Patentem o przywilejach przepisane czynności urzędowe przedsiębrać.

O czém się c. k. Urzędy cyrkułowe dla przestrzegania tego na przyszłość uwiadamia.

Rozporządzenie gub. z d. 15. Czerwca 1840 pod l. gub. 37009.

94.

Ogłoszenie przepisu o urządzeniu bryk.

Jego c. k. Mość, chcąc zapobiédz szkodom, jakieby z urządzenia bryk dla dobrego stanu gościńców a nawet dla bezpieczeństwa osób i własności prywatnych wyniknąć mogły, raczył podług dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 30. Kwietnia 1840 do liczby 10259 najwyższém postanowieniem z dnia 19. Października 1839 wydać następujące rozporządzenia:

§. 1.

Ładunek bryk nie ma na szérokość przechodzić miary 9 stóp wiédeńskich pod karą 2 do 25 złr.

§. 2.

Pod karą 2 do 25 złr. niewolno do dwukołowego wozu zaprzęgać więcéj cztérech koni, a do cztérokołowego wozu więcéj ośmiu koni.

Tą liczbą koni nie są jednak objęte owe konie, które się w górzystych okolicach tylko miejscami przyprzęga.

§. 3.

Waga ładunku bryk, których dzwona nie mają 6 cali wiédeńskich szerokości, nie może pod karą 10 złr. u dwukołowych przenosić 30 cetnarów wiédeńskich, a u cztérokołowych 60 cetnarów wiédeńskich. Wreszcie brykom z szérszémi dzwonami jak 6 cali wiédeńskich, upuszcza się i nadal połowę myta drogowego.

§. 4.

Wyjątek od powyższych w §§. 1., 2. i 3. zawartych przepisów zajść może tylko w przewożeniu takich niepodziel-

untheilbaren Gegenstände Statt, deren Breite, dabei angewandte Bespannung, oder Gewicht das normalmäßige Maximum überschreitet.

§. 5.

Der Gebrauch einer Vorrichtung zum Bremsen der aus weniger als 6 Zoll breiten Radfelgen hergestellten Wagenräder zur Hemmung ihres ununterbrochenen Umganges, mittelst eines durch eine Schraubenvorrichtung angedrückten Holzes, wenn sich nicht des Radschuhes bedient wird, ist für alle Gattungen der Fuhrwerke bei 10 fl. Strafe verboten.

§. 6.

Die Fläche der Reife eines jeden Rades muß für alle Arten der Fuhrwerke ihrer Breite nach eben, d. i. ohne convexe, wulstartige Erhöhung und ohne hervorstehende Nägel- und Schraubenknöpfe hergestellt seyn. Für jedes dieser gesetzlichen Bestimmungen nicht entsprechend hergestellte, auf einer öffentlichen Strasse im Gebrauche befundene Rad, hat die Abnahme eines Strafbetrages von 5 fl. einzutreten.

§. 7.

In Betretungsfällen einer zu breiten oder zu schweren Ladung, oder einer übermäßigen Bespannung, dann des Gebrauches von Bremsvorrichtungen zum Sperren der Räder, wenn das Fuhrwerk mit keinem Radschuhe versehen ist, so wie von gesetzwidrig hergestellten Rädern wird den Partheien das Weiterfahren nur dann gestattet seyn, wenn sie das Gesetzwidrige abgestellt haben.

§. 8.

Das Einlegen von Rießketten oder der Gebrauch von was immer für Mitteln, womit das Aufreißen der Strassenbahnen verursacht wird, ist ausnahmsweise nur dann gestattet, wenn diese zeitweilig mit Glatteise bedeckt ist, sonst aber gegen einen Strafbetrag von 20 fl. und den Verlust der Kette oder der sonst angewendeten Vorrichtung verboten.

§. 9.

Diese gesetzlichen Bestimmungen haben mit 1. October 1840 in Wirksamkeit zu treten.

Diese allerhöchsten Anordnungen werden hiemit zu Jedermanns Wissen und Nachachtung, so wie auch zur genauen Ueberwachung und Handhabung derselben durch die Behörden bekannt gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 15. Juni 1840 Gubernial-Zahl 38508.

95.

Republicirung der Vorschrift über die Versehung kranker Katholiken mit den heiligen Sacramenten.

Es ist zur hierortigen Kenntniß gekommen, daß sich seit einiger Zeit mehrere Fälle ergeben haben, in welchen kranke Katholiken

nych przedmiotów, których szerokość, użyta do nich uprząż, albo waga ustanowione maximum przechodzi.

§. 5.

Używanie urządzenia do hamowania kół, których dzwona nie są 6 cali szerokie, dla wstrzymania ich nieustannego obrotu za pomocą drzewa, przyborem śrubowym przyciśnionego, jest, jeżeli się nie używa hamulca, pod karą 10 złr. wszystkim gatunkom wozów zabronione.

§. 6.

Płaszczyzna obręcza na każdém kole musi być u wszystkich gatunków wozów na całéj szérokości równa, to jest bez wypukłéj, buchastéj sklepistości i bez wystających gwoździ i główek śrubowych urządzona. Za każde nie podług tego prawnego przepisu zrobione, a na publicznym gościńcu w użytku przydybane koło nałożona będzie kara 5 złr.

§. 7.

Ile razy się postrzeże, że albo ładunek jest za szeroki, albo za ciężki, albo wiele uprzęży, albo, że się znajduje przybor kleszczowy do hamowania kół, kiedy przy bryce nie ma hamulca, albo, że koła nie są zrobione jak przepis każe, to tylko wtenczas jadącym puszczać się w dalszą drogę pozwolić można, jeżeli usunęli to, co się przepisom sprzeciwiało.

§. 8.

Podkładać łańcuchy porzące, albo używać jakichbądź środków, któreby gościńce darły, wolno wyjątkowo tylko wtenczas, kiedy jest gołoledź, inaczéj zaś pod karą 20 złr. i utratą łańcucha albo jakiego innego użytego przyboru zakazuje się.

§. 9.

Te rozporządzenia prawne mają dnia 1. Października 1840 wejść w wykonanie.

Te najwyższe rozporządzenia ogłasza się dla wiadomości publicznéj i ścisłego nad niémi czuwania ze strony Instancyj.

Obwieszczenie gub. z dnia 15. Czerwca 1840 do l. gub. 38508.

95.

Powrotne ogłoszenie przepisu, aby chorzy katolicy SS. Sakramentami opatrywani byli.

Doszło wiadomości Rządu krajowego, iż od niejakiego czasu wydarzyło się kilka wypadków, że chorzy katolicy z tego świata

von dieſer Welt geſchieden ſind, ohne daß während ihrer Krankheit für die Verſehung derſelben mit den heiligen Sacramenten geſorgt worden wäre.

Durch dieſes pflichtwidrige Benehmen der ſchuldtragenden Partheien ſieht man ſich veranlaßt, die Normalvorſchrift vom 7. Hornung 1812 Zahl 4522, mit welcher allen jenen, die mit dem Heilgeſchäfte ſich abzugeben befugt ſind, zur Pflicht gemacht worden iſt, bei einem jeden Kranken, ſogleich als ſie Gefahr bemerken, wegen Adminiſtrirung der heiligen Sacramente eine Erinnerung zu machen, und dieſes insbeſondere bei jenen Kranken, welche mit anhaltendem Fieber behaftet ſind, wenigſtens bei der fünften Viſite zu thun, republiciren zu laſſen, und auf deren genaue und gewiſſenhafte Befolgung zu dringen.

Die k. k. Kreisämter haben dem geſammten im Kreiſe befindlichen Sanitäts-Perſonale die obbezogene, in dieſer Angelegenheit beſtehende Normalvorſchrift in Erinnerung zu bringen, und die gewiſſenhafte Befolgung dieſer Anordnung von Seite des erſten zu überwachen.

Gubernial-Verordnung vom 18. Juni 1840 Gubernial-Zahl 29766.

96.

Erneuerung der Vorſchrift über die Gebahrung mit den Taxgeldern bei den Magiſtraten.

Bei Verfaſſung und Einſendung der Tax-Protokolle und Tax-Geldrechnungen wird die Gubernial-Verordnung vom 18. Auguſt 1819 Zahl 40524 von den Magiſtraten nicht immer beobachtet, welches zu Unrichtigkeiten und nachträglichen Aufklärungen Veranlaſſung gibt.

Die in der bezogenen hierortigen Verordnung enthaltene Weiſung iſt demnach den unterſtehenden Magiſtraten in Erinnerung zu bringen, dieſelben zur genauen Befolgung dieſer Verfügung anzuweiſen, und iſt ihnen weiter noch zu bedeuten, daß die Tax-Protokolle immer von dem Taxbemeſſer und Approbanten unter Beiſetzung dieſer Eigenſchaft, die Tax-Gelderrechnungen aber von dem Taxbeſorger und dem Approbanten gefertiget ſeyn müſſen, und daß der Approbant ſowohl mit dem Taxbemeſſer für die Taxbemeſſungsfehler, als auch mit dem Taxbeſorger hinſichtlich der Taxgeldergebahrung in solidum verantwortlich ſey.

Die Kreisämter haben dieſe Vorſchrift auch ſich genau vor Augen zu halten, und die Taxrechnungen, die nicht auf dieſe Art verfaßt und gefertigt ſind, zur Vervollſtändigung den Magiſtraten zurückzugeben, und erſt nach geſchehener Berichtigung einzuſenden.

Gubernial-Verordnung vom 19. Juni 1840 Gubernial-Zahl 35369.

zeszli, bez postarania się w ciągu ich choroby, aby SS. Sakramentami opatrzeni byli.

To przeciwne obowiązkowi zachowanie się osób winę ponoszących, spowodowało Rząd rozporządzić, aby przepis normalny z dnia 7. Lutego 1812 za liczbą 4522, mocą którego wszystkim sztuką léczenia zajmować się uprawnionym, za obowiązek włożono zostało, przy każdym chorym, skoro niebezpieczeństwo uważać będą, natychmiast ostrzedz o udzielenie SS. Sakramentów; osobliwie zaś u takich chorych, którzy obłożeni są ciągle trwającą gorączką, uczynić to zaraz przy piątéj wizycie, — był republikowany, i na to nastawać, by przepis ten ściśle i sumieńnie był dopełniany.

C. k. Urzędy cyrkułowe przypomnieć mają ten wyżéj powołany w téj mierze trwający przepis normalny, wszystkim w ich Cyrkułach znajdującym się urzędnikom zdrowia, i nad sumiennem zachowaniem tego rozporządzenia przez tychże mieć dozór.

Rozporządzenie gub. z dnia 18. Czerwca 1840 do l. gub. 29766.

96.

Ponowienie przepisu zarządzenia pieniędzmi z taks magistratualnych.

Przy układaniu i przesélaniu protokołów taksalnych, oraz rachunków z pieniędzy taksowych, nie zawsze Magistraty zachowują rozporządzenie gubernijalne z dnia 18. Sierpnia 1819 pod liczbą 40524, co daje powód do różnych niezgodności i wymagania następnych wyjaśnień.

Przepis więc objęty tutejszém, dopiéro powołaném rozporządzeniem, podwładnym Magistratom przywiedziony ma być do pamięci, z zaleceniem, aby go ściśle dopełniały, a nadto wskazać im należy, że protokóły taksowe zawsze przez wymierzającego taksy i potwierdzającego, z dołożeniem tegoż charakteru, rachunki zaś z pieniędzy taksalnych przez zawiadującego taksami i potwierdzającego (aprobanta) podpisane być muszą; i że aprobujący, jako i wymierzający taksy, za popełnione w wymierzaniu taks błędy, jako też z zawiadowcą taks, co do zarządu taksami, solidarnie odpowiedzialnym jest.

Przepis ten Urzędy cyrkułowe powinny mieć przed oczyma, i rachunki taksowe tym sposobem nie ułożone, ani podpisane, Magistratom dla uzupełnienia zwrócić, i dopiéro po sprostowaniu takowych przesélać.

Rozporządzenie gub. z dnia 19. Czerwca 1840 do l. gub. 35369.

97.

In den Päſſen und Wanderbüchern iſt ſtatt der Rubrik: »Alter«, jene des »Geburtsjahres« einzuſchalten.

Aus Anlaß des, von dem ſteyermärkiſchen Gubernium erſtatteten Berichtes über den Erfolg der Conſcriptions-Reviſion vom Jahre 1834, hat ſich die vereinte k. k. Hofkanzlei nach gepflogener Rückſprache mit dem k. k. Hofkriegsrathe beſtimmt gefunden, zum Behufe der vermehrten Evidenzhaltung der conſcribirten Unterthanen, und zur Hintanhaltung wiederholt vorgekommener Ex officio-Stellungen unter dem geſetzlichen Alter, dem ſteyermärkiſchen Gubernium nach dem, von dieſer Landesſtelle ſelbſt gemachten Antrage, mit Hofdecret vom 20. Jäner 1835 Zahl 32771-2256 zu bedeuten: daß in Zukunft in den Päſſen und Wanderbüchern der betreffenden Individuen ſtatt der Rubrik: »Alter«, jene des »Geburtsjahres« eingeſchaltet werde.

Die von Seite der Hofſtellen gewonnene Ueberzeugung des entſprechenden Erfolges dieſer Maßregel in der Provinz Steyermark, ſo wie anderſeits die vorzugsweiſe in der letzteren Zeit gemachte Wahrnehmung, daß auch in den übrigen Provinzen nicht ſelten Ex officio-Stellungen unter dem geſetzlichen Alter Statt gefunden haben, beſtimmen nun die vereinigte k. k. Hofkanzlei, im Einvernehmen mit dem k. k. Hofkriegsrathe, die oberwähnte, für Steyermark angeordnete Maßregel, für die Zukunft auch auf die übrigen militäriſch-conſcribirten Provinzen auszudehnen.

Von dieſem hohen mit Hofkanzlei-Decret vom 29. v. M. Z. 15273 herabgelangten Beſchluße werden die k. k. Kreisämter zur eigenen genauen Darnachachtung und Verſtändigung aller unterſtehenden Magiſtrate und Dominien zur genauen künftigen Darnachachtung in Kenntniß geſetzt.

Gubernial-Verordnung vom 19. Juni 1840 Gubernial-Zahl 41034.

98.

Nachträgliche Weiſung über die Verrechnung der Strafbothengelder.

Nach Anzeige der Provinzial-Staatsbuchhaltung werden die Strafbothengebühren, welche die Partheien den Strafbothen nicht bezahlen, welche daher in der Strafbothenrechnung als rückſtändig angeführt werden, von den Kreisämtern in die Rechnung des Monats individuel übertragen, welche Uebertragung in den wei-

97.

W paszportach i książeczkach wędrownych zamiast rubryki: »Wiek«, rubryka: »Rok urodzenia« położoną być ma.

Z powodu doniesienia uczynionego przez Rząd krajowy styryjski względem rezultatów rewizyi spisowéj z roku 1834, zniewolona została c. k. połączona Kancelaryja nadworna, porozumiawszy się z c. k. nadworną Radą wojenną, w pomoc powiększonego utrzymywania w ewidencyi poddanych konskrybowanych i dla wstrzymania znowu krotnie wydarzających się przystaw do wojska ex officio takich, co prawem oznaczonego wieku nie osiągnęli, Rządowi styryjskiemu, podług własnego przez tenże Rząd uczynionego wniosku, oświadczyć dekretem nadwornym z dnia 20. Stycznia 1835 za liczbą 32771-2256, iż na przyszłość w paszportach i książkach wędrownych osób dotyczących, zamiast rubryki: »Wiek«, rubryka: »Rok urodzenia«, położoną być ma.

Przekonanie, które powzięły Instancyje nadworne o odpowiednym celowi skutku tego środka w prowincyi styryjskiéj użytego, równie jak z drugiéj strony szczególne w ostatnim czasie poczynione postrzeżenia, że i w drugich prowincyjach wydarzyły się nieraz przystawy ex officio ludzi prawnego wieku niemających, spowodowały teraz c. k. Kancelaryja nadworną zmownie z c. k. nadworną Radą wojenną środek pomieniony dla Styryi przepisany, na przyszłość także na resztę prowincyj wojskowo-konskrybowanych rozciągnąć.

O téj wysokiéj uchwale dekretem Kancelaryi nadwornéj z dnia 29. z. m. za liczbą 15273 tu nadeszléj, obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla własnego zachowania się, oraz uwiadomienia wszystkich podwładnych Magistratów i Dominijów, aby się ściśle podług tego zachowywały.

Rozporządzeniegub. z d. 19. Czerwca 1840 do liczby gub. 41034.

98.

Dodatkowy przepis rachowania karnego dla posłańców cyrkułowych.

Podług doniesienia Izby rachunkowéj prowincyjnéj, należytości karnego, którego strony posłańcom cyrkułowym nie płacą, które zatém w rachunku posłańców karnego, jako zaległość umieszczane są, przenoszą Urzędy cyrkułowe indywidualnie do rachunku miesiąca następującego, któreto przenoszenie do

teren Monaten so lange fortgesetzt wird, bis die rückständigen Gebühren von den Partheien in der Folge berichtigt, oder denselben vom Kreisamte nachgesehen werden Da die alljährlich an die Provinzial-Staatsbuchhaltung einzusendende Rechnung nur eine Abschrift der vom Kreisamte geführt werdenden Strafbothenrechnung ist, so werden diese jährlichen Rechnungen durch die erwähnte Uebertragung der Rückstände von Monat zu Monat unnöthigerweise voluminös gemacht, und deren Prüfung ungemein erschwert. Um diesem Uebelstande zu begegnen, erhalten die Kreisämter im Nachhange zu der hierortigen Verordnung vom 19. September 1837 Zahl 44581 (Prov. Gesetz. Samml. Seite 650) die Weisung, diese monatweise Uebertragung der rückständig gebliebenen Strafbothengebühren für die Zukunft zu unterlassen, die rückständigen Gebühren bei den betreffenden Posten bloß in der Colonne: »Anmerkung« ersichtlich zu machen, und am Schluße der jährlichen an die Provinzial-Staatsbuchhaltung einzusendenden Rechnung, die am Ende des Jahres noch wirklich rückständigen Posten bloß summarisch mit Berufung auf die betreffenden Posten-Nummern zu recapituliren, und die Summe des Rückstandes von jener der Gebühren, welche nach der ausgefertigten Strafbothenbollete vorgeschrieben wurde, und einzugehen hatte, in Abschlag zu bringen.

Gubernial-Verordnung vom 23. Juni 1840 Gubernial-Zahl 33761.

99.

Bestimmungen über die Aufnahme militärpflichtiger Individuen in die k. k. Gränzwache.

In der Anlage .|· erhalten die k. k. Kreisämter von der vereinten k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Gränzwach-Commanden unterm 11. April 1840 Z. 9504 erlassene Verordnung, enthaltend die Bestimmungen über die Aufnahme militärpflichtiger Individuen in die k. k. Gränzwache, zur Wissenschaft und Darnachachtung.

Gubernial-Verordnung vom 24. Juni 1840 Gubernial-Zahl 30689.

.|·

Verordnung der k. k. vereinten galizischen Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 11. April 1840 Zahl 9504, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Gränzwach-Compagnie-Commanden.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat aus Anlaß eines speciellen Falles, wo ein mittelst Edictal-Vorladung zur Militär-

rachunków miesięcy późniejszych trwa dopóty, póki zaległe należytości następnie przez strony odpłaconémi, lub przez Urząd cyrkułowy tymże darowanémi nie będą. Gdy rachunek Izbie rachunkowéj prowincyjnéj corocznie posełany, jest tylko odpisem (kopiją) rachunku opłat karnego za posłańca, przez Urząd cyrkułowy prowadzonego, przeto te roczne rachunki urastają wielkiemi plikami bezpotrzebnie, przez przenoszenie zaległości z miesiąca na miesiąc i roztrząsanie ich nader utrudnianém bywa. Zapobiegając téj niedogodności otrzymują c. k. Urzędy cyrkułowe dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z d. 19. Września 1837 za liczbą 44581 (Zbiór Ustaw str. 650) niniejszém zalecenie, aby na przyszłość tego comiesięcznego przenoszenia zaległych należytości karnego posłańniczego zaniechały, takowe zaległe należytości tylko przy właściwéj pozycyi w kolumnie »Uwaga« wykazywały, i przy końcu rocznego rachunku do Izby rachunkowéj prowincyjonalnéj posełanego, pozycyje z końcem roku istotnie jeszcze zaległémi pozostałe, tylko sumarycznie, z powołaniem się do właściwych liczb pozycyjnych, rekapitułowały, i ogół zaległości od ogólnéj sumy należytości podług wydanych biletów karnego posłanniczego wypisanéj, która wpłynąć miała, potrącały.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Czerwca 1840 do l. gub. 33761.

99.

Przepisy przyjmowania osób do wojska obowiązanych w służbę c. k. straży granicznéj.

W anneksie .|· otrzymują c. k. Urzędy cyrkułowe rozporządzenie c. k. połączonéj Administracyi dochodów skarbowych wydane pod dniem 11. Kwietnia 1840 za liczbą 9504 do wszystkich Administracyj powiatowych i Komend straży granicznéj, zawiérające przepisy przyjmowania ludzi do wojska obowiązanych w służbę c. k. straży granicznéj, a to dla wiadomości i zachowania.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Czerwca 1840 do l. gub. 30689.

.|·

Rozporządzenie c. k. połącz. galic. Administracyi dochodów skarbowych z d. 11 Kwietnia 1840 do l. 9504, do wszystkich c. k. powiatowych Administracyj i Komend kompanij straży granicznéj.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna raczyła z powodu poszczególnego wypadku, gdzie wezwany edyktalnie do

Aſſentirungs-Commiſſion Vorgeforderter in die k. k. Gränzwache aufgenommen wurde, mit Decret vom 19. März 1840 Z. 5242 bedeutet, daß in vorkommenden ähnlichen Fällen nicht der Umſtand, ob die Edictal-Aufforderung zur Stellung vor oder nach dem erreichten 19. Lebensjahre geſchehen iſt, ſondern vielmehr nur der Umſtand, ob dieſe Aufforderung vor oder nach dem Eintritte in die Gränzwache Statt gefunden hat, entſcheidend ſeyn kann.

Iſt dieſelbe nach dem Eintritte geſchehen, ſo war die Aufnahme rechtmäßig, und das Individuum genießt alſo alle mit derſelben verbundenen Wohlthaten, ſomit auch jene der zeitlichen Militärbefreiung; iſt dieſelbe jedoch vor dem Eintritte erfolgt, und ſomit das Recht zu fordern, daß der Mann ſeiner Militärpflicht entſpreche, ſchon früher geltend gemacht worden, ſo hätte die Aufnahme nicht mehr geſchehen ſollen.

Ob aber die Aufforderung dem betreffenden Manne ſelbſt zugekommen iſt, oder nicht, kann dabei nicht in Betracht kommen, da die Wirkſamkeit der Edictal-Vorforderung unmöglich hievon abhängig gemacht werden kann.

100.

Behandlung der in Lemberg betretenen Schubrevertenten.

Es ereignet ſich vielfältig der Fall, daß Leute, die von hier in ihre Heimath abgeſchafft oder abgeſchoben werden, zu oft wiederholtenmalen in der Schubreverſion zu Lemberg betreten werden.

Bei dieſen Umſtänden erſcheint auch die angeſtrengteſte Thätigkeit der hieſigen Local-Polizei-Behörden gegen das Andrängen auswärtiger Bettler und Vagabunden vom Lande durch die Nachläßigkeit der Ortsobrigkeit in einer entſprechenden Ueberwachung dieſer Individuen erfolglos.

Wenn mann auch nicht verkennt, daß eine ſolche Ueberwachung ſchwierig iſt, ſo iſt es doch andererſeits auch unbezweifelt, daß von Seite der Ortsobrigkeiten in dieſer Beziehung bisher ſehr wenig geleiſtet wird, und vorzugsweiſe durch eine entſprechende Anweiſung und Anhaltung der betreffenden Dorf- und Gemeinderichter, ſo wie auch Anhaltung der betreffenden Gemeinden, ihre arbeitsunfähigen Armen nach den beſtehenden Directivregeln zu verſorgen, viel gethan werden könnte.

Man findet es demnach für nothwendig, die k. k. Kreisämter zur weiteren Erinnerung an die unterſtehenden Dominien auf den §. 38. des Schubpatents vom 3. November 1786 aufmerkſam zu machen, nach welchem bei vorkommenden Schubreverſionen aus Nachläßigkeit der Grundherrſchaft die Koſten der

Komisyi wojskowéj asentującéj, przyjęty został do c. k. straży granicznéj — dekretem z dnia 19. Marca 1840 za liczbą 5242 oznajmić: iż w zachodzących podobnych wypadkach, nie ta okoliczność, czy pozew edyktalny do stawienia się wydany był przed, lub po osiągnionym 19tym roku życia, ale raczéj tylko ta może być stanowczą, czy ten pozew przed, lub po wstąpieniu w służbę straży granicznéj nastąpił.

Jeżeli pozew uczyniony był po wstąpieniu, to przyjęcie było prawne, a przyjęta osoba używa wszystkich dobrodziejstw z tém połączonych, a więc i dobrodziejstwo czasowego uwolnienia od służby wojskowéj; jeżeli jednak przed wstąpieniem był wydany, a zatém prawo żądania, by ten człowiek powinności służenia w wojsku zadosyć uczynił, już piérwéj użytém zostało, przyjmowanym być był nie powinien.

Czyli zaś pozew doszedł wiadomości takiéj osoby lub nie, na to nie może być wzgląd miany, ponieważ skutek pozwu edyktalnego nie może na żaden sposób uczyniony być od tego zawisłym.

100.

Postępowanie z odesłanymi szupasem, gdy powrotnie we Lwowie dostrzeżonymi będą.

Wydarza się wielokrotnie, że ludzie ze Lwowa do domu rodzinnego odkazani, lub szupasem odesłani, częstokroć raz po razu powrotnie we Lwowie przydybani bywają.

W takich okolicznościach okazuje się i najusilniejsza czynność tutejszych miejscowych Władz policyjnych przeciwko napływowi obcych żebraków i włóczęgów ze wsiów, przez niedbalstwo Zwierzchności miejscowych w należytém dozorowaniu tych ludzi, bezskuteczną.

Jakkolwiek Rząd nie zapoznaje tego, że dozór w tym sposobie jest trudny, tak przecie z drugiéj strony jest rzeczą niewątpliwą, że Zwierzchności miejscowe w tym względzie dotąd nader mało przykładają się, a szczególniéj, że przez stosowne zalecenie wójtom dotyczących wsiów i gromad, oraz zniewolenie tychże i dotyczących gromad, aby swoich ubogich pracować niezdolnych, podług trwających i za skazówkę służyć mających prawideł, opatrywali, wiele uczynić się da.

Uznaje się więc za potrzebę zwrócić uwagę c. k. Urzędów cyrkułowych na §f. 38. Patentu szupasowego z dnia 3. Listopada 1786 dla dalszego upomnienia podwładnych Dominijów, na mocy którego, w razach powrotu szupasowych przez niedbałość państwa gruntowego, koszta nowéj wyprawy szu-

neuerlichen Verabschiebung dieser oder der Zuständigkeitsgemeinde zur Last fallen, und zugleich den Lemberger Magistrat anzuweisen, nicht nur alle Schubrevertenten überhaupt nach dem §. 82. St. G. B. II. Theil, sondern insbesondere jene, welche schon mehrmal in der Reversion betreten wurden, strenger als bisher zu bestrafen, sondern dieselben auch darüber, ob sie vom Schubtransporte, in welcher Station, auf welche Art, sohin ob erst aus ihrem Geburts- oder Bestimmungsorte oder unter Wegs entwichen sind, näher zu vernehmen.

Bei der Rückschiebung von solchen Schubrevertenten sind die betreffenden Zuständigkeits-Obrigkeiten aufzufordern, diese Individuen einer besondern Ueberwachung zu unterziehen, als, wenn sie sich eine Nachläßigkeit in dieser Beziehung zu Schulden kommen lassen, nachdem sie auf einzelne Personen dieser Art besonders aufmerksam gemacht wurden, dieselben nicht nur zum Ersatz der Kosten der Verpflegung und Abschiebung dieser Individuen nach dem §. 38. des Schubpatents vom Jahre 1786 verhalten werden würden, sondern bei wiederholter Schubrückkehr und Wiederbetretung das betreffende Individuum auch auf Kosten der Zuständigkeits-Obrigkeit in das hiesige Zwangsarbeitshaus gebracht, und daselbst durch eine den Umständen entsprechende Zeit zur Angewöhnung zur Arbeit behalten, und sodann seiner Zuständigkeits-Obrigkeit wieder rückgeschoben werden würde.

Wovon die k. k. Kreisämter zur eigenen Wissenschaft und Darnachachtung in vorkommenden Fällen und neuerlichen Erinnerung an die unterstehenden Dominien hiemit verständigt werden.

Gubernial-Verordnung vom 30. Juni 1840 Gubernial-Zahl 29911.

101.

Vorsichten in Absicht auf die Verpackung und Versendung der Giftkörper.

Da für die Versendung der Gifte in größeren Quantitäten bisher keine besonderen Vorschriften bestanden, indem die bestehenden gesetzlichen Bestimmungen fast ausschließlich nur den Giftverkauf im Kleinen betreffen, und die Art und Weise, wie die Giftkörper bisher versendet wurden, in dem Verhältniße bedeutende Mängel zeigt, als sie zur Verstaubung und Verstreuung der gefährlichen Giftkörper einen Anlaß gibt, hat die hohe Hofkanzlei auf diesen hochwichtigen Gegenstand der öffentlichen Sanitäts-Polizei ihr Augenmerk gerichtet, und mit dem hohen Decrete vom 20. Mai d. J. Zahl 13562 folgende bei der Verpackung und Versendung der Giftkörper zu beobachtende Vorsichten vorgezeichnet:

pasowéj spadają na nie lub na gminę, do któréj szupaśnik należy, oraz Magistratowi lwowskiemu zalecić, by nietylko wszystkich powrotnie przybyłych szupaśników w ogólności, podług §fu 82. Ustawy karnéj części II., ale w szczególności tych, którzy już kilkakrotnie w powrocie przydybanymi byli, surowiéj jak dotychczas karali, wybadawszy ich poprzednio dokładniéj i o to, czyli z transportu szupasowego, z któréj stacyi, jakim sposobem, a zatém, czyli dopiéro z miejsca ich urodzenia, albo przeznaczenia, albo na drodze zemknęli.

Odsełając takich powrotnych szupaśników powtórnie, przynależne Zwierzchności wezwać należy, aby takich ludzi oddały pod szczególny dozór, ile, że gdy się w tym względzie jakiéj opieszałości dopuszczą, gdy na poszczególne osoby tego rodzaju uważnémi się je czyni, nietylko do powrócenia kosztów za utrzymywanie i odsełanie szupasem tych ludzi podług §fu 38. Patentu szupasowego z r. 1786 zmuszonémi byłyby, ale w razie ponowionego powrotu szupaśnika i przydybaniu takowego, będzie tenże na koszt Zwierzchności przyzwoitéj do tutejszego domu przymuszonéj roboty oddany, i tamże przez czas okolicznościom odpowiadający zatrzymany, aby się do pracy przyzwyczaił, a potém znowu do swojéj przynależytéj Zwierzchności na odwrót szupasem odesłany będzie.

O czém c. k. Urzędy cyrkułowe dla własnéj wiadomości i zachowania się w zachodzących wypadkach i powtórnego przypomnienia Dominijom podwładnym, niniejszém zawiadamia się.

Rozporządzenie gub. z d. 30. Czerwca 1840 do l. gub. 29911.

101.

Ostrożności, jakie zachowane być mają przy pakowaniu i przesełaniu trucizn.

Gdy dla przesełania trucizn w znaczniejszéj ilości nie było dotychczas żadnych osobnych przepisów, albowiem przepisy dotąd trwające odnoszą się wyłącznie prawie tylko do przedaży trucizn w drobnych ilościach, a sposób dotychczasowy przesełania trucizn wykrywa znaczne niedoskonałości w tym względzie, że daje powód do rozprószenia i rozsypania się niebezpiecznych ciał truciznowych, zwróciła wysoka c. k. nadworna Kancelaryja uwagę swoją na ten nader ważny przedmiot w rzeczach policyi publicznéj zdrowia i dekretem z dnia 20. Maja r. b. za liczbą 13562 oznaczyła następujące przepisy, które przy pakowaniu i przesełaniu ciał truciznowych zachować należy:

Die Versendung der Giftkörper in größeren Quantitäten hat von nun an bloß in, auf den Inhalt eines Centners Arsenik berechneten Fäßchen Statt zu finden.

Diese Fäßchen sind von etwas stärkerem weichen Holze anzufertigen, mit wenigstens zwölf, mittelst guter Nägel befestigten hölzernen Reifen zu beschlagen, inwendig zuerst mit einer nicht allzugroben Leinwand und dann mit starkem Schreibpapiere gut auszukleben. Der obere auf diese Art inwendig beklebte Boden ist nicht wie gewöhnlich, mittelst Abnahme einiger Reifen einzufügen, weil dadurch die innere Auskklebung wieder zerrissen würde, sondern in den eigens angefertigten Falz einzupassen, die Fugen sind mit einem, aus einem Gemische von leimdicken Terpentin und Sägespänen angefertigten Kitt auszustreichen, und mit einem Einlegreife zu befestigen, welcher mit einigen Nägeln verwahrt, und auch mit eben diesem Kitt verstrichen werden muß.

Das Fäßchen ist von außen mit der Aufschrift »Gift« zu bezeichnen.

Diese hohe Vorschrift haben die k. k. Kreisämter den Materialisten und Waaren-Spediteuren, so wie allen Magistraten und Ortsobrigkeiten sogleich bekannt zu machen, und in ihrem genauen Vollzuge strenge zu überwachen, wobei noch bemerkt wird, daß nach dem ferneren Inhalte des bezogenen hohen Hofanzlei-Decretes auch alle Zollämter zur gleichmäßigen Ueberwachung dieser Verordnung bei Vornahme der zollämtlichen Manipulation, und zur genauen Befolgung des Amtsunterrichtes in Betreff der Aufbewahrung und zollämtlichen Untersuchung der Gifte, dann der Monopols-Ordnung, welche in dieser Beziehung genügende Vorschriften zur Vermeidung von Unglücksfällen enthalten, angewiesen werden.

Gubernial-Verordnung vom 2. Juli 1840 Gubernial-Zahl 39814.

102.

Die strengämtliche Correspondenz der Pfarrämter mit den Consistorien, Ordinariaten und Decanaten ist portofrei.

Laut von der Ober-Postverwaltung unterm 22. v. M. Z. 1751 erstatteten Berichtes, hat die oberste Hof-Postverwaltung über dahin gemachte Anfrage erklärt, daß dieselbe portofreie Behandlung, welche den Pfarrämtern bei ihrer strengämtlichen Correspondenz mit den k. k. Behörden zugestanden wurde, sich auch auf die strengämtliche Correspondenz mit den Consistorien, Ordina-

Ciała truciznowe w większéj ilości przesełane być mają odtąd w faseczkach czyli baryłkach, co do objętości tylko na jeden cetnar arszeniku wyrachowanych.

Baryłki te robić należy z nieco mocniejszego drzewa miękkiego, takowe przynajmniéj dwunastoma obręczkami drzewianémi poobijać, które dobrémi ćwiokami przymocowane być mają. Wewnątrz baryłki te, naprzód płótnem nie nadto grubém, a potém trwałym papiérem klejonym dobrze wylepione być mają. Dno górne podobnież spodem wylepione nie wsadza się zwyczajnym sposobem przez zdięcie kilku obręczy, ponieważby przez to wewnętrzne wyklejenie znowu się popsuło, ale wciska się do fugi czyli rowku, umyślnie na to wyrobionego; fugi te polepione być mają kitem z terpentyny jak klej gęstéj i trocin, i obręczą wkładalną przymocowane, która kilkoma ćwioczkami utwierdzona i tym samym kitem zalepiona być powinna.

Baryłkę taką należy zewnątrz naznaczyć przez napis: »Trucizna «

Wysoki przepis ten c. k. Urzędy cyrkułowe kupcom materyjałów i spedytorom towarów, tudzież wszystkim Magistratom i Zwierzchnościom miejscowym natychmiast obwieścić mają i surowo czuwać na to, aby ściśle wypełniany był; przyczém czyni się ta uwaga, iż podług dalszéj treści powołanego dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj także wszystkie Urzędy cłowe do podobnegoż nadzorowania, aby rozporządzenie to przy ropoczęciu manipulacyi cłowéj dopełniane było, i do ścisłego zachowania Instrukcyi urzędowéj względem chowania i rozpoznawania przez Urzędy cłowe trucizn, oraz Ustawy cła i monopolijów, które w tym względzie zawiérają dostateczne przepisy dla uniknienia przypadkowych nieszczęść, odkazane zostają.

Rozporządzenie gub. z d. 2. Lipca 1840 do liczby gub. 39814.

102.

Korespondencyja Urzędów parafijalnych ściśle urzędowa z Konsystorzami, Ordynaryjatami i Dekanatami jest wolna od portorium pocztowego (listowego).

Podług doniesienia zwierzchnego Zarządu pocztowego z dnia 22. z. m. za liczbą 1751, najwyższy nadworny Zarząd poczt zadeklarował na uczynione sobie zapytanie, iż takie same wolne od opłaty listowego postępowanie, które Urzędom parafijalnym w ich korespondencyjach ściśle urzędowych z c. k. Instancyjami przyznane zostało, odnosi się także do ściśle

riaten und Decanaten beziehe, und daß nur auf die, wenngleich strengämtliche, Correspondenz der Pfarrämter unter einander die zugestandene Portofreiheit nicht angewendet werden könne, weil diese Anwendung nothwendiger Weise eine Ausdehnung derselben bewirken würde. Hiernach seyen die Postämter bereits angewiesen worden, die strengämtliche Correspondenz der Pfarrämter mit den Consistorien, Ordinariaten und Decanaten portofrei zu behandeln, sobald das so geartete Correspondenzstück auf dem Couvert als solches ausdrücklich bezeichnet wird.

Wovon sämmtliche Consistorien und die Superintendentur mit Beziehung auf den hierortigen Erlaß vom 29. Jäner l. J. Zahl 2782 in Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 2. Juli 1840 Gubernial-Zahl 44654.

103.

In Betreff der Rückvergütung der Verzehrungssteuer von außer das Zollgebieth ausgeführten gebrannten geistigen Flüßigkeiten.

In der Absicht, die Erzeugung der gebrannten geistigen Flüßigkeiten, soviel als es thunlich ist, zu erleichtern, und den Verkehr mit denselben zu befördern, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer laut Decrets vom 20. März 1840 Z. 9326 beschlossen, eine Rückvergütung der Verzehrungssteuer für Branntwein, der in das Ausland, die Zollausschlüsse, dann nach Tirol und dem lombardisch-venetianischen Königreiche und nach Ungarn ausgeführt wird, in sämmtlichen Provinzen Statt finden zu lassen, in denen die Besteuerung der Maische eingeführt ist. Diesemnach fand Hochdieselbe Folgendes zu verfügen:

§. 1.

Für Branntwein, dessen Alkoholgehalt bei einer Temperatur von 14° Reaumur, nicht unter 30° beträgt, und der in nicht geringeren Mengen, als 10 N. Oe. Eimer in das Ausland oder in Zollausschlüsse, oder nach Tirol, oder in das lombardisch-venetianische Königreich geführt wird, findet die Rückvergütung der Verzehrungssteuer Statt, in sofern diese geistige Flüßigkeit aus mehligen Stoffen oder aus concentrirten Flüßigkeiten gewonnen worden ist.

Branntwein, der aus nicht mehligen Stoffen erzeugt wird, wie auch alle mit andern Stoffen versetzten geistigen Flüßigkeiten sind von der Steuervergütung ausgeschlossen.

§. 2.

Für jeden N. Oe. Eimer 30 grädigen Branntweins wird an Steuer rückvergütet außerhalb Galizien ein Betrag von 2 fl.

urzędowych korespondencyj z Konsystorzami, Ordynaryjatami i Dekanatami, i że przyznane uwolnienie od téj opłaty do korespondencyj Urzędów parafijalnych między sobą acz ściśle urzędowych, zastosowane być nie może, ponieważ takie zastosowanie zrządziłoby koniecznie rozciągnienie tego uwolnienia. Stosownie do tego zalecono Urzędom pocztowym, aby korespondencyje ściśle urzędowe Urzędów parafijalnych z Konsystorzami, Ordynaryjatami i Dekanatami w postępowaniu jako wolne od opłaty uważały, jeżeli expedycyja tego rodzaju jako taka na kopercie wyraźnie oznaczoną będzie.

O czém zawiadamia się wszystkie Konsystorze i Superintendenturę, odnośnie do rozporządzenia tutejszego z dnia 29. Stycznia r. b. za liczbą 2782.

Rozporządzenie gub. z dnia 2. Lipca 1840 do l. gub. 44654.

103.

O zwracaniu podatku konsumcyjnego od wyprowadzonych za obręb celny wypalanych płynów spirytusowych.

W celu ułatwienia ile możności wyrobu wypalanych płynów spirytusowych i podniesienia handlu onémi, postanowiła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z dnia 20. Marca 1840 do liczby 9326, ażeby podatek konsumcyjny od wódki, idącéj za granicę, w obręb z pod cła wyłączony, tudzież do Tyrolu, do Królestwa Lombardzko-Weneckiego i do Węgier zwracano we wszystkich podatek od wyrobu płacących prowincyjach. Stosownie do tego wydała następujące rozporządzenie:

§. 1.

Od wódki, trzymającéj przy temperaturze 14° Reaumura nie mniéj 30° alkoholu i idącéj nie w mniejszéj ilości jak 10 niższo-austryjackich wiader za granicę, do obrębu z pod cła wyłączonego, do Tyrolu albo do Królestwa Lombardzko-Weneckiego, ma być podatek konsumcyjny zwrócony, jeżeli tę wódkę wyrobiono z substancyj mączystych albo z płynów skoncentrowanych.

Od wódki, z niemączystych substancyj wyrobionéj, równie jak od wszystkich płynów spirytusowych, innémi substancyjami zaprawionych, podatku zwracać się nie będzie.

§. 2.

Od każdego niższo-austryjackiego wiadra 30-stopniowéj wódki zwróci się podatku w innych prócz Galicyi prowincy-

1 kr., Zwei Gulden ein Kreuzer, in Galizien aber von 1 fl. 21 kr., Einen Gulden Ein und Zwanzig Kreuzer. Diese Rückvergütung wird in der Art berechnet, daß die Zahl der Eimer mit der Zahl der Grade multiplicirt, das Product, das hiernach für die ganze in einer und derselben Erklärung enthaltene Weingeistsendung, für welche die Steuervergütung angesprochen wird, entfällt, durch 30 getheilt werde, und für 30 Grad Zwei Gulden 1 kr., und in Galizien 1 fl. 21 kr. zurückersetzt werden, wobei jene Grade, die bei der Theilung mit 30 in Bruchtheilen erübrigen, außer Berücksichtigung bleiben; daher zum Beispiel, wenn eine Branntweinsendung aus 10 Eimern zu 30 Grad, 11 Eimer zu 32°, und 5 Eimer zu 33°, zusammen aus 26 Eimern mit 817 Graden besteht, diese Summe von 817 mit 30 getheilt, und der Betrag von 27 mal 2 fl. 1 kr., das ist 54 fl. 27 kr. zurückvergütet, der mit 30 untheilbare Rest von 7 Graden hingegen außer Anschlag gelassen wird.

Dieses Ausmaß der Vergütung findet auch für den Branntwein Statt, der in Galizien gehörig versteuert, und von welchem die an der mährisch-schlesischen Gränze zu entrichtende Gebühr gezahlt worden ist.

§. 3.

Die Rückvergütung der Steuer kömmt nur jenem ausgeführten Branntweine zu Statten, dessen Versteuerung nachgewiesen ist. Diese Nachweisung wird aber nur dann als dargethan angesehen, wenn der Branntwein aus einer Erzeugungsstätte hervorgegangen ist, in welcher die Gewerbsbücher über die Erzeugung, den Verbrauch und die Veräußerung in der vorgeschriebenen Art geführt werden, und daher mittelst derselben die genaue und deutliche Uebersicht der Menge und Gradhältigkeit des erzeugten und vorhandenen Branntweins erhalten wird.

§. 4.

Für den Fall, als der auszuführende Branntwein nicht unmittelbar aus der Branntweinbrennerei, in welcher derselbe erzeugt ist, oder deren Vorrathsmagazin in das Ausland verführt werden soll, sondern früher in andern Localitäten aufbewahrt wurde, setzt die genannte Begünstigung der Steuerrückvergütung, nebst der im §. 3. festgesetzten Bedingung, noch voraus, daß über den Geschäftsbetrieb desjenigen, der den Branntwein mit Vorbehalt der Steuervergütung versendet, die Geschäftsbücher vorschriftsmäßig geführt werden.

§. 5.

Nebst den allgemeinen, über die Führung der Gewerbsbücher bestehenden Anordnungen (§§. 733. bis 737 G. St. G. und §§. 60. bis 63. der Vorschrift vom 31. Jäner 1836) ist bei Führung der Gewerbsbücher Folgendes zu beobachten:

jach 2 złr. 1 kr. dwa złote reńskie i jeden krajcar, w Galicyi zaś 1 złr. 21 kr. jeden złoty reński i dwadzieścia i jeden krajcarów. Ile zwrócić przyjdzie, obliczone będzie w sposób następujący, że liczbę wiader rozmnaża się przez liczbę stopni, a iloczyn (produkt), któren wypadnie na całą w jedném i tém samém zapowiedzeniu zawartą posółkę wódki, za którą zażądano zwrotu podatku, podzieli się przez 30 stopni, i za 30 stopni zwróci dwa złote reńskie i 1 kr., w Galicyi zaś 1 złr. 21 kr., a stopnie, które się z podzielenia przez 30 w ułamkach zostają, opuści; tak na przykład, jeżeli się posółka wódki składa z 10ciu wiader 30-stopniowych, 11tu wiader po 32° i 5ciu wiader po 33°, razem z 26 wiader o 817tu stopniach, to sumę 817 dzieli się przez 30, a kwotę 27 razy po 2 złr. 1 kr., to jest: 54 złr. 27 kr. zwraca, niepodzielne zaś przez 30, pozostające 7 stopni całkiem opuszcza.

To obliczenie zwrotu podatku ma być zastosowane także do wódki, od której w Galicyi zapłacono podatek, a na morawsko-szląskiéj granicy przypadającą należność.

§. 3.

Tylko za ową wyprowadzoną wódkę będzie można żądać zwrotu podatku, względem któréj udowodniono, że podatek od niéj zapłacono. Ten dowód jednak tylko wtenczas za dostateczny uznany będzie, kiedy gorzałka wyszła z miejsca wyrobu, gdzie tak co do wyrobu, zużywania, jako i przedaży prowadzą książki profesyjne przepisanym sposobem, w których więc dokładnie i jasno wykazana jest ilość i stopnie (alkoholu) wyrobionéj i pozostałéj wódki.

§. 4.

W razie, gdyby gorzałka, na wywóz przeznaczona, miała być niebezpośrednio z gorzelni, w któréj ją wyrobiono, albo z jéj składu za granicę wyprowadzona, lecz piérwéj w innych miejscach była złożona, natenczas, aby odzyskać napowrót podatek, potrzeba prócz wyrażonego w §ie 3. warunku, ażeby co do czynności przedsiębierczych wysełającego wódkę za granicę z zastrzeżeniem sobie zwrotu podatku, książki profesyjne podług przepisów prowadzone były.

§. 5.

Prócz powszechnych o prowadzeniu książek profesyjnych istniejących przepisów (§§. 733. do 737. Ustawy karnéj na przest. dochod. i §§. 60. do 63. rozporządzenia z d. 31. Stycznia 1830) zachowywać należy, co następuje:

a) Für dieſe Bücher werden die beiliegenden Muſter .|· vorgezeichnet.

Das Gewerbsbuch muß ſtets die in dieſen Muſtern vorgeſchriebenen Abtheilungen enthalten, wodurch aber dem Gewerbetreibenden nicht unterſagt wird, nebſt den Angaben, die das Buch ſtets enthalten muß, noch andere Aufklärungen und Angaben in daſſelbe aufzunehmen.

b) Bei der Eintragung der erzeugten Menge Branntweins muß in dem Gewerbsbuche über den Geſchäftsbetrieb der Brennerei die Bollete über die Anmeldung des ſteuerbaren Verfahrens, und bei dem aus mehligen Stoffen erzeugten Branntweine der angemeldete Maiſchraum, aus welchem das Erzeugniß hervorgegangen iſt, angegeben werden.

c) Der Alkoholgehalt iſt nach Beaumé's Gradeintheilung für jede in Empfang oder Ausgabe geſtellte Menge Branntweines anzugeben, und die Zahl der Grade mit jener der Eimer vervielfältiget, in der letzten Rubrik auszuwerfen.

d) Wird ein Theil des eingetragenen Getränkes verdünnt, ſo iſt daſſelbe mit der Gradhältigkeit, die ſolches vor der Verdünnung hatte, in Ausgabe, und die verdünnte Menge mit ihrer Gradhältigkeit in Empfang zu ſtellen.

e) Die Eintragung des durch das ſteuerbare Verfahren gewonnenen Erzeugnißes hat ſtets noch an demſelben Tage zu erfolgen, an dem ſolches erzeugt wurde.

§. 6.

Die Expedition ſolcher Transporte auszuführenden Branntweines darf nur bei den Zollegſtätten zu Brody und Podgórze, dann den Commercial-Zollämtern zu Babice, Chwałowice, Bełzec, Hussiatyn und Suczawa, gegen die mit der gegenwärtigen Verordnung feſtgeſetzten Vorſichten, geſchehen.

§. 7.

Wer die Steuerrückvergütung zu erlangen beabſichtiget, hat in dreifacher Ausfertigung eine Erklärung zu überreichen, welche zu enthalten hat:

a) den Vor- und Zunamen des Verſenders,

b) den Vor- und Zunamen des Frächters,

c) die Bezeichnung des Ortes, wohin die Sendung beſtimmt iſt,

d) die Straße, auf welcher der Transport zu erfolgen hat,

e) des Zollamtes, über welches der Austritt der Waare zu geſchehen hat,

f) der Beſchaffenheit des Transportes mittels,

g) die Zahl, Zeichen und Nummer der Gefäße, in denen die Verführung geſchieht,

h) die Menge des Branntweins nach dem Maßgehalte und dem Sporcogewichte,

a) Dla tych książek przepisuje się załączone .[· tutaj wzory.

Książka profesyjna musi zawsze w sobie zawiérać przepisane w tych wzorach rubryki, acz przez to nie zakazuje się, oprócz wyszczególnień, mających się zawsze w téj książce zawiérać, umieszczać w niéj także inne objaśnienia i wyszczególnienia.

b) Zapisując ilość wyrobionéj wódki potrzeba w książce do zapisywania wyrobu gorzelni przeznaczonéj, wymienić boletę, wydaną na zapowiedzianą, podatkowi podlegającą czynność, a co do wódki z substancyj mączystych wyrobionéj, zapowiedzianą objętość zaciéru, z którego ona pochodzi.

c) Tęgość alkoholu podana być ma podług podziałki Beaumego za każdą, w perceptę wziętą, lub też na rozchód wydaną ilość wódki, i liczbę stopni, rozmnożoną przez liczbę wiader, w ostatniéj rubryce umieścić należy.

d) Jeżeli się część zapisanego trunku rozmaja, to stopnie tęgości, które miał przed rozmajeniem (rozpuszczaniem), na rozchód, a ilość rozmajoną wraz z jéj stopniami tęgości na przychód zapisać należy.

e) Wyrób, przez czynność opłacie podatku podpadającą uzyskany, powinien być zawsze jeszcze tego samego dnia, którego go uzyskano, do książki wciągnięty.

§. 6.

Takie na wywóz przeznaczone transporty wódki nie mogą tylko Komory cłowe w Brodach i Podgórzu i komercyjonalne Urzędy cłowe w Babicach, Chwałowicach, Bełzcu, Husiatynie i Suczawie z zachowaniem podanych w niniejszém rozporządzeniu przepisów ekspedyjować.

§. 7.

Kto odebrać na powrót podatek zamierza, powinien potrójnie (w trzech egzemplarzach) podać oświadczenie, w którém się ma zawiérać:

a) imię i nazwisko posełającego,
b) imię i nazwisko wekturanta,
c) oznaczenie miejsca, dokąd transport przeznaczony,
d) gościniec, którym transport pójdzie,
e) Urząd cłowy, którędy towar wychodzić będzie,
f) właściwość środka transportowania,
g) ilość, znaki i liczby naczyń, w których się wiezie,
h) ilość wódki podług miary i wagi obwojowéj (sporco),

i) den Alkoholgehalt deſſelben und die Summe der Grade des Alkoholgehaltes der ganzen Branntweinſendung,

k) die Berufung auf den Artikel des Gewerbsbuches.

Dieſe Erklärung iſt für den Fall, wenn der Branntwein unmittelbar aus der Erzeugungsſtätte, in welcher der Branntwein erzeugt wurde, weggeführt werden ſoll, jenem Amte oder Beamten zu überreichen, welchem die Ausfertigung der Bolleten über die Anmeldungen des Maiſchverfahrens übertragen iſt; wenn der Branntwein aber nicht unmittelbar aus der Brennerei, in der ſolcher erzeugt worden iſt, ausgeführt wird,

a) im Gränzbezirke, bei dem Controllsamte, dem der Ort der Verſendung für das Controllsverfahren zugewieſen iſt,

b) im innern Zollgebiethe, ſo ferne ſich in dem Orte der Verſendung ein Hauptzollamt, eine Zollegſtätte, oder ein Controllsamt befindet, bei dieſem Amte, außerdem aber bei demjenigen Beamten der Gefällenwache, oder deſſen Stelle vertretenden Gefällenwach-Reſpicienten, dem die in dem erwähnten Orte oder deſſen Nähe beſtehenden Branntwein-Brennereien zur Aufſicht zugewieſen ſind, zu übergeben.

§. 8.

Zugleich mit der Erklärung muß die Nachweiſung über die gehörige Steuerentrichtung beigebracht werden.

Zu dieſem Zwecke iſt

a) anzugeben, unter welchen Zahlen des Gewerbsbuches der Branntwein, um deſſen Verſendung es ſich handelt, in Empfang erſcheine, und unter welcher Zahl des Buches derſelbe in Ausgabe geſtellt worden ſey;

b) bei Branntwein, der unmittelbar aus der Erzeugungsſtätte verſendet wird, die Anmeldungsbollete übereinſtimmend mit dem Gewerbsbuche vorzulegen, von welcher derſelbe herrührt;

c) bei Branntwein, der nicht unmittelbar von dem Erzeuger desſelben verſendet wird, die Verſendungskarte oder Bezugsnote, mittelſt welcher der Branntwein an den Verſender gelangt iſt, zu überreichen;

d) bei Branntwein, der aus Galizien bezogen wurde, nebſt der Verſendungskarte über denſelben auch die Bollete über die bei Ueberſchreitung der galiziſch-ſchleſiſchen Gränze geleiſtete Zahlung der Verzehrungsſteuer-Nachtragsgebühr, oder der Beweis, daß das Getränke ununterbrochen unter ämtlichem Verſchluße gehalten, und außerämtlich nicht abgelegt worden ſey, beizubringen.

§. 9.

Zu der mit dem §. 8. vorgeſchriebenen Ausweiſung werden keine Bolleten, Verſendungskarten oder andere Urkunden angenommen, die auf eine geringere Menge als 5 Eimer lauten, oder

i) ilość alkoholu i sumę stopni alkoholu całego transportu wódki,

k) powołanie się na pozycyję (liczbę ciągłą) w książce professyjnéj.

To oświadczenie należy w razie, kiedy wódka ma być bezpośrednio z miejsca wyrobu, w którém ją wypalono, wywieziona, podać do owego Urzędu, albo urzędnika, któremu zlecono wydawać kartę na zapowiadanie zaciéru; jeżeli zaś wódka nie idzie bezpośrednio z gorzelni, w któréj ją wypalono,

a) to w okręgu granicznym do owego Urzędu kontrolnego, któremu miejsce wysélki co do kontroli jest przydzielone,

b) wewnątrz okręgu cłowego, jeżeli w miejscu wysélki jest główny Urząd cłowy, Komora cłowa, albo Urząd kontrolny, do tego Urzędu, w przeciwnym razie do owego urzędnika ze straży dochodowéj, albo owemu, jego miejsce zastępującemu respicyjentowi, któremu gorzelnie w pomienionem miejscu, albo jego poblizkości są pod dozór oddane.

§. 8.

Podając oświadczenie, potrzeba zarazem złożyć dowód, że podatek należycie zapłacono.

W tym celu potrzeba

a) wyrazić, w których pozycyjach książki professyjnéj wódka, na wysélkę przeznaczona, zapisana jest między przychodem, a w któréj pozycyi między rozchodem;

b) co do wódki, mającéj wychodzić z miejsca, w którém ją wyrobiono, złożyć kartę na zapowiedziany wyrób, zgodną z książką professyjną tameczną, zkąd wódka pochodzi;

c) co do wódki, która niebezpośrednio ten poséła, który ją wyrobił, podać kartę posélkową czyli kwit na sprowadzenie, za którym wódka się do wysélającego dostała;

d) co do wódki z Galicyi sprowadzonéj, oprócz kwitu na sprowadzenie jéj, także kwit na uiszczoną dopłatę podatku konsumcyjnego na granicy galicyjsko-szląskiéj, czyli dowód, że trunek nieprzerwanie trzymano pod zamknięciem urzędowém i nigdzie go pozaurzędownie nie złożono, podać należy.

§. 9.

W przepisaném w §ie 8. wykazywaniu się nie będą żadne bolety, karty na sprowadzenie, albo inne dokumenta przyjmowane, które brzmią na mniejszą ilość, jak na 5 wia-

deren Anwendbarkeit zur Ausweisung nach den bestehenden Zollvorschriften erloschen ist, oder (außer den Fällen der Anwendung dieser Vorschriften) seit deren Ausstellung der Zeitraum eines Jahres verstrichen ist.

§. 10.

Der Beamte oder das Amt, bei dem die mit dem §. 7. vorgeschriebene Erklärung eingebracht wird, hat

a) die Zahl und den Zustand der Gefäße, in denen sich das zur Ausfuhr bestimmte Getränke befindet, zu erheben;
b) die Menge, Beschaffenheit und den Alkoholgehalt, und zwar: für jedes einzelne Gefäß oder Behältniß zu untersuchen;
c) die Erklärung und beigebrachten Nachweisungen zu prüfen, und sowohl gegenseitig, als auch mit dem Zustande des erklärten Getränkes zu vergleichen, und
d) sofern nicht die gehörige Uebereinstimmung zwischen den beigebrachten Urkunden unter sich, oder mit dem Zustande des Getränkes wahrgenommen wird, oder überhaupt eine der vorgezeichneten Bedingungen mangelt, die Parthei auf die obwaltenden Gebrechen aufmerksam zu machen, und deren Verbesserung anzuweisen; wenn aber gesetzliche Gründe des Strafverfahrens vorhanden wären, dasselbe einzuleiten;
e) wenn alle vorgeschriebenen Bedingungen erfüllt wurden, und in keiner Beziehung ein Anstand obwaltet, die Versendungskarte, in welcher die mit dem §. 7. unter a) bis i) bemerkten Angaben anzuführen sind, auszustellen;
f) den ämtlichen Verschluß an die Gefäße und Behältnisse mit Sorgfalt anzulegen;
g) ein Exemplar der Erklärung dem Register anzuschließen, die beiden andern Exemplare aber sammt den beigebrachten Nachweisungen der vorgesetzten Bezirks-Verwaltung vorzulegen.

§. 11.

In den Versendungskarten über den mit Vorbehalt der Steuervergütung versendeten Branntwein ist ausdrücklich anzusetzen:

»Mit dem Vorbehalte der von dem Versender angesuchten Steuervergütung.«

Dieser Vorbehalt gewährt der Parthei nur in sofern einen Anspruch auf die Steuervergütung, als auch die Bezirksbehörde erkennt, daß die Bedingungen zur Erlangung dieser Vergütung erfüllt seyen. Wünscht der Versender vor der Ausfuhr Sicherheit für die Aufrechthaltung des erwähnten Vorbehaltes zu erlangen, so kann er bis zur Entscheidung der Bezirks-Verwaltuug den Branntwein einem Hauptzollamte, oder einer Zolllegstätte in ämtliche Verwahrung übergeben, und den Transport aus der Letztern nach erhaltener Entscheidung der Bezirksbehörde Statt finden lassen.

der, albo których użycie do wykazania się niemi podług istniejących przepisów cłowych już zgasło, albo (wyjąwszy przypadki zastosowania niniejszych przepisów) od ich wydania rok upłynął.

§. 10.

Urzędnik, albo też Urząd, do którego przepisane w §ie 7. oświadczenie ma być podane, powinien

a) przekonać się o ilości i stanie naczyń, w których się przeznaczony na wychód trunek zawiéra;
b) ilość, gatunek i tęgość alkoholu, a to: każdego naczynia albo sudziny rozpoznać;
c) oświadczenie i złożone dowody sprawdzić, i tak jedne z drugiémi, jako też ze stanem zapowiedzianego trunku porównać; i
d) gdyby się złożone dowody albo między sobą, albo ze stanem trunku nie zgadzały, albo w ogólności któregokolwiek z przepisanych warunków brakowało, zwrócić uwagę strony na zachodzące niedostateczności i zalecić jéj usunienie onych; gdyby zaś prawne powody do postępowania karnego zachodziły, zaraz je rozpocząć;
e) jeżeli dopełniono wszystkich przepisanych warunków, i w żadnym względzie nie ma trudności, wydać kwit na wysełkę, w którym mają się zawiérać wymienione w §ie 7. pod a) aż do i) szczegóły;
f) pieczęć urzędową na naczyniach i sudzinach troskliwie położyć;
g) jeden egzemplarz oświadczenia załączyć do rejestru, dwa inne zaś wraz z złożonémi dowodami odesłać do przełożonéj Administracyi obwodowéj.

§. 11.

W karcie na wysłanie, na wódkę wysłaną z zastrzeżeniem zwrotu podatku, wyraźnie dodać należy:

»Z zastrzeżeniem żądanego przez posełającego zwrotu podatku.«

To zastrzeżenie nadaje stronie tylko tak dalece prawo domagania się zwrotu podatku, jak dalece Instancyja obwodowa uznała, że warunków do dostąpienia zwrotu podatku dopełniono. Jeżeli wysełający chce przed wywiezieniem mieć pewność, że pomienione zastrzeżenie będzie dochowane, to może aż do decyzyi Administracyi obwodowéj oddać wódkę głównemu Urzędowi cłowemu, albo Komorze składowéj cłowéj do schowku urzędowego, i z téjże transport po odebraniu rezolucyi wysłać.

§. 12.

Der zur Versendung mit dem Vorbehalte der Steuervergütung bestimmte Branntwein muß sich in wohlverwahrten, zur Anlegung des ämtlichen Verschlußes geeigneten Gefäßen befinden. Sind die Gefäße nicht so beschaffen, daß der ämtliche Verschluß mit Sicherheit an dieselben angelegt werden kann, so darf deren Ausfuhr mit dem Vorbehalte der Steuervergütung nicht zugestanden werden.

§. 13.

Auf dem Zuge des Branntweins bis zu dem Austrittsamte, sind die für den Transport unverzollter angewiesener Eingangsgüter bestehenden Anordnungen zu beobachten.

§. 14

Die Anweisung des mit Vorbehalt der Steuervergütung versendeten Branntweins durch Ungarn und Siebenbürgen, oder über die See, oder durch ein ausländisches Gebieth in eine Provinz, in der die Besteuerung des Branntweins bei der Erzeugung eingeführt ist, findet nicht Statt.

§. 15.

Bei dem Amte, an das die Branntweinsendung zum Austritte über die Zoll- oder Steuerlinie angewiesen wurde, soll die ämtliche Untersuchung auf die mit dem §. 10. a) und b) vorgeschriebene Art von beiden Oberbeamten vereint mit demjenigen Beamten der Gränz- oder Gefällenwache, welchen die Bezirks-Verwaltung zu dieser Amtshandlung bestimmen wird, vollzogen werden.

§. 16.

Ist die Sendung binnen des auf der Versendungskarte vorgezeichneten Zeitraumes bei dem Austrittsamte eingetroffen, wurden auf dem Zuge zum Austrittsamte die für den Transport der Durchfuhrwaaren bestehenden Vorschriften beobachtet, befinden sich die Gefäße und der ämtliche Verschluß in unverletztem Zustande, und wird bei der Beschau die Ueberzeugung von der vollständigen Uebereinstimmung der Sendung mit der Versendungskarte erlangt, so stellt das Austrittsamt die Austrittsbollete aus. Dieselbe soll von den Beamten, welche die Beschau vorgenommen haben, unterschrieben werden.

In der Austrittsbollete ist die Zahl der Grade nicht nur für jedes Behältniß und Gefäß, sondern auch im Ganzen die Summe der Grade deutlich anzugeben, die Versendungskarte, mit welcher der Branntwein einlangte, zu berufen und auszudrücken, daß die Ausfuhr mit dem Vorbehalte der Steuervergütung geschehen sey.

§. 17.

In Absicht auf die Ueberwachung des Austrittes über die Zoll- und Steuerlinie, und die darüber auf der Austrittsbollete

§. 12.

Wódka, na wysełkę z zastrzeżeniem sobie zwrotu podatku przeznaczona, musi się zawiérać w dobrze opatrzonych, do urzędowego zamknięcia przydatnych naczyniach. Jeżeli naczynia nie są takie, aby je można było bezpiecznie ze strony Urzędu zapieczętować, to niewolno na wywóz z zastrzeżeniem zwrotu podatku pozwolić.

§. 13.

W drodze do Urzędu, przez któren wódka wychodzi, zachować należy przepisy o transportach nieoclonych, przekazanych towarów wchodowych.

§. 14.

Wódki, z zastrzeżeniem zwrotu podatku przez Węgry, Siedmiogrodzką Ziemię, przez morze, albo kraj obcy wysłanéj do prowincyi, w któréj na wódkę jest zaprowadzony podatek wyrobu, przekazywać nie można.

§. 15.

Przy Urzędzie, któremu transport wódki do ekspedyjowania przez liniję cłową lub podatkową przekazano, powinni obadwa starsi urzędnicy z urzędnikiem ze straży granicznéj albo dochodowéj, którego Administracyja obwodowa do téj czynności wyznaczy, przeglądnąć transport urzędownie sposobem w §ie 10. a) i b) przepisanym.

§. 16.

Jeżeli transport w czasie, na karcie przesełkowéj wyrażonym, stanie w Urzędzie wychodowym, jeżeli w drodze do Urzędu wychodowego zachowano przepisy o transportach towarów przechodowych, jeżeli naczynia i zamknięcie urzędowe są nienaruszone, i jeżeli przy sprawdzeniu przekonano się o zupełnéj zgodności transportu z kartą przesełkową, to Urząd wychodowy wyda kartę wychodową, podpisaną przez urzędnika, który sprawdzał.

W karcie wychodowéj jasno wyrazić należy ilość stopni nietylko każdéj sudziny i naczynia, ale także w całkowitości sumę stopni, na kartę przesełkową, z którą wódka nadeszła, powołać się, niemniéj wyrazić, że wywóz z zastrzeżeniem zwrotu podatku nastąpił.

§. 17.

Co do dopilnowania wychodu przez liniję cłową albo podatkową, i poświadczenia tegoż na karcie wychodowéj po-

zu ertheilende Bestätigung ist sich auf die für den Austritt der Durchzugswaaren vorgeschriebene Art zu benehmen.

§. 18.

Die Austrittsbollete ist von der Parthei zum Behufe der Erlangung der Steuervergütung längstens binnen 3 Monaten nach der Ausstellung der Bezirks-Verwaltung, aus deren Bezirk der Branntwein mit dem Vorbehalte der Steuervergütung versendet wurde, vorzulegen.

§. 19.

Den Bezirks-Verwaltungen liegt eine zweifache Amtshandlung ob:

a) Ueber die zu Folge der §§. 7., 8., 10. vorgeschriebenen Erklärungen und Nachweisungen.

Die Bezirksbehörde hat diese Nachweisungen genau zu prüfen, dieselben mit den Revisionsbefunden der Gefällenwache zu vergleichen, wenn sich bei dieser Prüfung und Vergleichung nicht die gehörige Uebereinstimmung ergibt, oder wenn der Beweis über die gehörige Buchführung nicht vorliegt, oder wenn überhaupt Bedenken gegen die Richtigkeit der Angaben entstehen, die weitere Erörterung, die Aufnehmung einer genauen Durchsuchung und die Einsicht in die Gewerbsbücher einzuleiten. Insbesondere ist bei den Versendungen, welche von Handeltreibenden und nicht von den Erzeugern selbst geschehen, mit Vorsicht zu verfahren. Es steht der Bezirksbehörde zu, die Vergleichung der Bezugsnoten oder der Versendungskarten, die zur Ausweisung beigebracht wurden, mit den Gewerbsbüchern des Erzeugers, auf den solche zurückweisen, einzuleiten. Führt die Amtshandlung zur Ueberzeugung, daß der Branntwein gehörig versteuert worden sey, so wird, wenn nicht die Austrittsbollete in der Zwischenzeit vorgelegt wurde, ein Exemplar der Erklärung mit dem Bescheide der Parthei zurückgestellt, daß der Vorbehalt der Steuervergütung genehmigt werde. Findet die Bezirks-Verwaltung den Vorbehalt der Steuervergütung unzuläßig, so wird dieses gleichfalls auf dem erwähnten Exemplare der Erklärung angesetzt.

b) Ueber die Austrittsbolleten.

Die Bezirksbehörde hat, wenn nicht der Vorbehalt der Steuervergütung für unzuläßig erklärt wurde, zu prüfen, ob diese Bollete gehörig ausgestellt worden sey, und ob sich gegen die Leistung der vorbehaltenen Vergütung kein Anstand ergebe; zeigt sich kein Hinderniß, so verfügt die Bezirksbehörde,

aa) wenn die Versendung von einer eben im Betriebe stehenden Erzeugungsstätte geschah, daß der zur Anweisung ge-

stąpić tak, jak przy wychodzie towarów przechodowych należy.

§. 18.

Strona, chcąc odebrać na powrót podatek, powinna złożyć boletę wychodową najpóźniéj we 3 miesiące po wydaniu jéj przez tę Administracyję obwodową, z któréj obwodu wódka z zastrzeżeniem zwrotu podatku była wysłana.

§. 19.

Do Administracyj obwodowych należy dwojaka czynność urzędowa:

a) Co do oświadczeń i złożonych dowodów, przepisanych §§. 7., 8. i 10.

Instancyja obwodowa ma te dowody ściśle rozpoznawać, z kontrolą straży granicznéj porównywać, gdyby się przy rozpoznawaniu i porównywaniu należyta zgodność nie okazała, albo gdyby nie udowodniono dostatecznie, że książki, jak przepisy każą, prowadzono, albo gdyby w ogólności zachodziła wątpliwość względem rzetelności podań, rzecz daléj rozpoznawać, ściśle wszystko zrewidować i do książek profesyjnych zaglądnąć. Szczególnie wtenczas mają ostrożnie postępować, kiedy transport wysyła kupiec a nie sam producent. Instancyja obwodowa ma prawo porównywania kart na sprowadzenie albo kart wysyłkowych, dla udowodnienia złożonych, z książkami profesyjnémi producenta, na którego one się ściągają. Jeżeli z rozpoznawania urzędowego przekonano, że od wódki podatek, jak należało, zapłacono, to, jeźli tymczasem karty wychodowéj nie złożono, oddać należy stronie jeden egzemplarz oświadczenia z zawiadomieniem, że zastrzeżenie sobie zwrotu podatku przyjęto. Gdyby Administracyja obwodowa uważała, że na zastrzeżony sobie zwrót podatku przystać nie można, to i to powinna na pomienionym egzemplarzu oświadczenia wyrazić.

b) Co do bolet wychodowych.

Administracyja obwodowa powinna, jeżeli zastrzeżenia zwrotu podatku nie uznała za niemogące być dozwoloném, rozpoznawać, czy też tę boletę należycie wydano i czy się wypłacie zastrzeżonego wynagrodzenia nic nie sprzeciwia; jeżeli żadnéj nie ma przeszkody, to Administracyja obwodowa nakaże,

aa) jeżeli transport wysłano z gorzelni wypalającéj jeszcze, ażeby kwotę, którą za stosowną do zaasygnowa-

eignet erkannte Betrag auf Abſchlag der laufenden Steuergebühr angenommen;

bb) in andern Fällen hingegen dieſer Betrag bei der Bezirkscaſſe bar ausgezahlt werde. Dem Auftrage iſt die Erklärung ſammt den Nachweiſungen und die Austrittsbollete anzuſchließen; der als Steuervergütung angewieſene Betrag wird in dem unter aa) bemerkten Falle bei der Bezirkscaſſe als Abfuhr des Amtes oder der Steuerbezirksobrigkeit, wo die Steuergebühr einzufließen hat, in Empfang, und als Zurückſtellung von Gefällsgebühren (Abtheilung X. des Hauptbuches) in Ausgabe geſtellt. In dem unter bb) erwähnten Falle wird der auszuzahlende Betrag gleich unmittelbar als Zurückſtellung von Gefällsgebühren in Ausgabe gebracht.

§. 20.

Den Bezirks-Verwaltungen wird zur Pflicht gemacht, die ihnen obliegenden Amtshandlungen über die Anſprüche der Steuervergütungen ſtets thätigſt zu beſchleunigen, und auch bei den untergeordneten Aemtern, Beamten und Angeſtellten in dieſen Verhandlungen keine Zögerung zu geſtatten.

§. 21.

Was den Branntwein betrifft, der nach Ungarn und Siebenbürgen ausgeführt wird, findet man für denſelben die Rückvergütung der Verzehrungsſteuer in der hier angeordneten Art zwar nicht zuzugeſtehen, jedoch die Befreiung dieſer Branntweinſendungen vom Ausfuhrszolle und Einfuhr-Dreißigſt ſammt den Nebengebühren, und zwar ohne Beſchränkung auf eine beſtimmte Menge oder Gradhältigkeit des Branntweins zu bewilligen.

Gubernial-Kundmachung vom 4. Juli 1840 Gubernial-Zahl 44298.

Empfangs-Register

der in . . . . . sub Nro. Cons. . . . befindlichen Branntweinbrennerei des N N.

Post-Nro.	Datum des Brandes		Versteuerter Maischraum in Eimer	Branntwein			Nro. der Gefäße	Rauminhalt eines jeden	Summe der Grade	Anmerkung
				Eimer	Maß	Gradhältigkeit				
1	2. October 1839	Erzeugt laut Zahlungsbollete ad . .	80	6	—	30	1	10	180	Siehe Post 3 der Ausgabe
2	3. detto	Erzeugt laut Zahlungsbollete ad . .	80	5	20	32	12	10	175	
3	4. detto	Verdünnt aus dem Faße Nro. I. 2 Eimer 30°	—	3	—	20	67	$1\frac{1}{2}$	60	

(Beilage zur Sig 19. Pag. 292 ex 1840.))(

Formularz I.

Książka przychodowa

znajdującéj się w . . . . . pod liczbą kons. . . . gorzelni N N.

Liczba ciągła (pozycyja)	Dzień wypalania		Objętość w wiadrze, od któréj podatek zapłacono	Wódka			Ner. naczyń	Objętość każdego z nich	Suma stopni	Uwagi.
				wiadra	masy	stopnie alkoholu				
1	2go Października 1839	Wypalono jak świadczy boleta zapłaty . . .	80	6	—	30	1	10	180	Obacz numer ciągły 3ci rozchodu.
2	3go detto	Wypalono jak świadczy boleta zapłaty . . .	80	5	20	32	12	10	175	
3	4go detto	Rozmajono z kufy Ner. 1. 2 wiadra 30° . . .	—	3	—	20	67	1½	60	

Ausstoß-Register

der in . . . . . sub Nro. Cons. . . liegenden Branntweinbrennerei des N N.

Post-Nro.	Tag	Monat und Jahr		Branntwein			Nro. der Fässer	Rauminhalt eines jeden	Summe der Grade	Anmerkung
				Eimer	Maß	Gradhältigkeit				
1	2.	October 1859	an den Schankwirth N. N.	6	—	20	8, 9	2	120	
2	4.	detto	an den Gastwirth N. N.	10	—	30	10, 11	5	300	
3	4.	detto	zur Verdünnung . .	2	—	30	1	10	60	Siehe Post 3 des Empfanges

)(*

Formularz II.

Książka rozchodu

znajdującéj się w . . . . . pod liczbą kons. . . . gorzelni N. N.

Liczba ciągła	Dzień	Miesiąc i rok		Wódka			Ner. naczyń	Objętość każdego z osobna	Suma stopni	Uwagi.
				wiara	masy	stopnie alkoholu				
1	2.	Października 1830	Szynkarzowi N. N.	6	—	20	8, 9	2	120	
2	4.	detto	Oberzyście N. N.	10	—	30	10, 11	5	300	
3	4.	detto	Na rozmajenie . .	2	—	30	1	10	60	Obacz Ner. 3 ciągły przychodu.

Empfangs-Register

des in . . . . . sub Cons. Nro. . . . befindlichen Branntweinlagers des N N.

Post-Nro.	Tag	Monat und Jahr	Bezugsausweisung	Branntwein			Nro. der Gefäße	Rauminhalt eines jeden	Summe der Grade	Anmerkung
				Eimer	Maß	Gradhältigkeit				
1	1.	November 1839	von N. N. . . . laut Versendungskarte des vom Amte N. . . . . 24ten October 1839 Nro. 371	100	—	30	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10	10	3000	Sieh Post-Nro. 3 der Ausgabe
2	5.	detto	von N. N. hier laut Bezugsnote vom 1ten November 1839. . .	60	—	20	11, 12 13	20	1200	
3	6.	detto	Verdünnt aus dem Nro. 6. 3 Eimer 30°	4½	—	20	14	5	90	

Formularz III.

Książka przychodowa

znajdującego się w . . . . pod liczbą kons . . . składu wódki N. N.

Liczba ciągła	Dzień	Miesiąc i rok	Wykazanie się z tego, zkąd wódkę sprowadzono	Wódka			Ner. naczyń	Objętość każdego z osobna	Suma stopni	Uwagi.
				wiadra	masy	stopnie alkoholu				
1	1.	Listopada 1839	Od N. N. jak świadczy karta posełkowa Urzędu N. z dnia 24 Października 1839 do liczby 371 . .	100	—	30	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10	10	3000	Obacz liczbę ciągłą 3 rozchodu.
2	5.	detto	Od N. N. w miejscu, jak świadczy karta na sprowadzenie z dnia 1go Listopada 1830	60	—	20	11, 12, 13	20	1200	
3	6.	detto	Rozmajono z kufy Ner. 6, 3 wiadra 30°	$4\frac{1}{2}$	—	20	14	5	90	

Ausstoß-Register

des in . . . . . sub Nro. Cons. . . . liegenden Branntweinlagers des N. N.

Post-Nro.	Tag	Monat und Jahr		Branntwein			Nro. der Fässer	Rauminhalt eines jeden	Summe der Grade	Anmerkung
				Eimer	Maß	Gradhältigkeit				
1	2.	October 1839	an den Gastwirth N. N.	6	—	20	1, 2, 3	2	120	
2	4.	detto	an den Essigsieder N. N.	10	—	30	4, 5	5	300	
3	6.	detto	zur Verdünnung . .	3	—	30	6	10	—	Sieh Post-Nro. 3 des Empfanges

Formularz IV.

Książka rozchodowa

znajdującego się w . . . . pod liczbą kons . . . składu wódki N. N.

Liczba ciągła	Dzień	Miesiąc i rok		Wódka			Ner. kuf	Objętość każdéj	Suma stopni	Uwagi.
				wiadra	masy	stopnie alkoholu				
1	2.	Październiknika 1839	Oberzyście N. N.	6	—	20	1, 2, 3	2	120	
2	4.	detto	Octownikowi N. N.	10	—	30	4, 5	5	300	
3	6.	detto	Na rozmajenie . .	3	—	30	6	10	—	Obacz liczbę ciągłą 3 przychodu.

nia jéj uznano, przyjęto do potrącenia z podatku bieżącego;

bb) w innych zaś przypadkach tę kwotę z Kasy obwodowéj wypłacono. Do nakazu należy przyłączyć oświadczenie i boletę wychodową; kwotę, jako wynagrodzenie podatku zaasygnowaną, zapisze Kasa obwodowa w przypadku pod aa) przytoczonym, jako odwózkę (wypłatę) owego Urzędu albo obwodowéj Zwierzchności poborowéj, gdzie należność podatkowa ma wpłynąć, między przychodami, a jako zwrót należności dochodowych (oddział X. księgi głównéj) między wydatkami. W wyrażonym pod bb) razie zapisze zwrócić się mającą kwotę zaraz bezpośrednio, jako zwrót należności dochodowych między wydatkami.

§. 20.

Na Administracyje obwodowe wkłada się obowiązek, ażeby swoje czynności urzędowe, tyczące się próśb o zwrót podatku, zawsze ile możności przyspieszały, i podwładnym Urzędom, urzędnikom i ustanowionym niedopuszczały najmniejszéj zwłoki.

§. 21.

Co się tyczy wódki do Węgier lub Ziemi Siedmiogrodzkiéj wyprowadzanéj, to nie uznano wprawdzie za rzecz stosowną przyzwalać na zwrót podatku konsumcyjnego w sposób tutaj podany, jednakże te wysełki wódki od cła wychodowego i wchodowego trzydziestowego z innémi należnościami pomniejszémi, a to bez ograniczenia na pewną ilość lub tęgość (stopnie alkoholu) wódki uwolnione zostają.

Co się niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje

Obwieszczenie gub. z dnia 4. Lipca 1840 do l. gub. 44298.

104.

Ausmaß der für privatherrſchaftliche Oberbeamten bei ihren ämtlichen Geſchäftsreiſen zu paſſirenden Pferde.

Nach dem hohen Hofkammer-Decrete vom 9. Mai 1828 Zahl 15321 (Gubernial-Intimat vom 12. Juni 1828 Zahl 39129), gehören die galiziſchen privatherrſchaftlichen Oberbeamten unter die XI. Diätenclaſſe. Sie können daher, wenn es ſich um die bei ihren Geſchäftsreiſen zu paſſirende Pferdezahl handelt, abgeſehen davon, daß nach einem früheren Hofkammer-Decrete vom 7. Februar 1809 Zahl 4347, (Gubernial-Intimat vom 3. März 1809 Zahl 7610), auch auf die gleichzeitige Eigenſchaft als Werbbezirks-Commiſſäre, (welche Cathegorie von Beamten hierlandes überhaupt nicht exiſtirt), zurückzuſehen war, nicht günſtiger behandelt werden, als die Staatsbeamten ſelbſt.

Da dieſen nicht nur der XII. und XI., ſondern auch noch jenen der X. Claſſe in Galizien nur zwei Pferde paſſirt werden, was auch laut des mit Gubernial-Erlaß vom 11. Jäner 1840 Zahl 84139 intimirten hohen Hofkanzlei-Decrets vom 27. November 1839 Zahl 35394, bei der neueſten analogen Frage über die Paſſirung für die Staatsgüterbeamten zur Grundlage angenommen wurde; ſo haben die k. k. Kreisämter dieſen aus Anlaß eines ſpeciellen Falles mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 27. Mai 1840 Zahl 15953 aufgeſtellten Grundſatz als Norm für privatherrſchaftliche Oberbeamte bei Aufrechnung der Vorſpannspferde in ihren ämtlichen Geſchäftsreiſen, ſämmtlichen Dominien bekannt zu machen.

Gubernial-Verordnung vom 5. Juli 1840 Gubernial-Zahl 39945.

105.

Maßregeln zur Beſeitigung illegaler Ehen zwiſchen galiziſchen und Krakauer Juden.

Zur Beſeitigung der ſchon in einigen Fällen eingetretenen Unzukömmlichkeiten, welche daraus entſtehen, wenn illegale Juden-Ehen zwiſchen galiziſchen und Krakauer Individuen eingegangen werden, iſt von Seite des Senats der freien Stadt Krakau auf Anlangen des k. k. Reſidenten die Anordnung getroffen worden, daß keinem galiziſchen Juden der Eheconſens ertheilt werde, be-

104.

Ile koni rachować się ma nadurzędnikom (urzędnikom naczelnym) u Państw prywatnych do podróży w sprawach urzędowych.

Podług dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 9. Maja 1828 za liczbą 15321, a gubernijalnéj intymacyi z dnia 12. Czerwca 1828 pod liczbą 39129, należą galicyjscy nadurzędnicy u Państw prywatnych do klasy XI. Urządzenia dla urzędników publicznych względem dyjurny. Jeżeli więc rzecz idzie o porachowanie im liczby koni do ich podróży w sprawach urzędowych, nie zważając na to, że podług wcześniejszego dekretu Kamery nadwornéj z dnia 7. Lutego 1809 za liczbą 4347, (intymatu gubernijalnego z d. 3. Marca 1809 za liczbą 7610), oglądano się także na charakter czyli stopień ówczasowy Komisarzy werbowniczych, (którato kategoryja urzędników w tym kraju w ogólności nie istnieje), nie mogą być w téj mierze korzystniéj uważani, jak sami urzędnicy Stanu.

Gdy zaś tym, nietylko gdy należą do XII. i XI., ale chociaż i do X. klasy, tu w Galicyi tylko para koni do porachowania przyjmuje się, co także podług osnowy dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 27. Listopada 1839 za liczbą 35394, rozporządzeniem gubernijalném z dnia 11. Stycznia 1840 pod liczbą 84139 udzielonego, z powodu podobnego zapytania względem urzędników dóbr skarbowych za zasadę przyjęto; przeto c. k. Urzędy cyrkułowe za zasadę rzeczoną z powodu poszczególnego wypadku dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 27. Maja 1840 za l. 15953 wskazaną, ogłosić mają wszystkim Dominijom, jako przepis dla nadurzędników u Państw prywatnych przy rachowaniu koni przedprzężnych do podróży w sprawach urzędowych służyć mającą.

Rozporządzenie gub. z dnia 5. Lipca 1840 do l. gub. 30945.

105.

Środki zapobieżenia bezprawnym małżeństwom między żydami galicyjskimi a wolnego miasta Krakowa.

Dla uchylenia nieprzyzwoitości zaszłych już w kilku wypadkach, które ztąd wynikają, gdy między żydami galicyjskimi i wolnego miasta Krakowa zawiérają się małżeństwa bezprawne; Senat wolnego miasta Krakowa rozporządził na żądanie c. k. Rezydenta: iż żadnemu żydowi galicyjskiemu nie ma być dany konsens do zawarcia małżeństwa, dopóki się nie

vor ſich derſelbe mit der Bewilligung ſeiner competenten politiſchen Obrigkeit zur Schließung dieſer Ehe dortorts ausgewieſen haben wird.

Gleichermaßen findet man auch hierorts, über das dießfällige Anſinnen des Krakauer Senats, die Kreisämter hiemit anzuweiſen, in Fällen, wo es ſich um jüdiſche Ehen zwiſchen Krakauer und galiziſchen Individuen handelt, bei Ertheilung der Bewilligung den Umſtand, ob der fremde Bräutigam oder die fremde Braut den Conſens der freiſtädtiſchen Behörde zur Schließung dieſer Ehe beſitzt, ſtets gehörig zu berückſichtigen, und die Heirathslicenz nicht eher, als nach Beibringung deſſelben auszufertigen.

Gubernial-Verordnung vom 7. Juli 1840 Gubernial-Zahl 39344.

106.

Einhebung und Verwaltung der allgemeinen Verzehrungsſteuer in dem Verwaltungsjahre 1841.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 20. Mai 1840 Zahl 20520 angeordnet, die Sicherſtellung des Ertrages der allgemeinen Verzehrungsſteuer für das Verwaltungs-Jahr 1841 in derſelben Art zu pflegen, welche für das Verwaltungsjahr 1840 vorgeſchrieben, und mit dem Kreisſchreiben vom 11. Juli 1839 Zahl 47009 bekannt gegeben wurde.

Dieſes wird mit dem Beiſatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Verhandlungen zur Verpachtung und zu gemeinſchaftlichen Abfindungen mit Corporationen oder ganzen Gemeinden, bezüglich der Verzehrungsſteuer von den Steuer-Objecten Tarif-Poſt-Nro. 4. bis 6., dann Nro. 10. bis 16., das iſt, vom Weinausſchanke und Fleiſche, in doppelter Art, nämlich auf Ein Jahr mit ſtillſchweigender Erneuerung und zugleich auf drei Jahre, wobei ſich der Staatsſchatz den vortheilhafteren Anboth vorbehält, werden gepflogen werden.

Gubernial-Kundmachung vom 9. Juli 1840 Gubernial-Zahl 46073.

107.

Ueber die Verpflichtung zur Beſtreitung der Beheizungskoſten bei Kreishauptſchulen, die zugleich die Stelle der Pfarrſchulen vertreten.

Mit dem §. 395. der den k. k. Kreisämtern, Conſiſtorien und der Superintendentur zugekommenen neueſten Auflage der politiſchen Schulverfaſſung, wird die Verpflichtung zur Beheizung der Kreishauptſchulen, aus einem Druckfehler nur dem Patrone, den Grundobrigkeiten und Gemeinden zugewieſen.

wykaże zezwoleniem swojéj właściwéj Zwierzchności politycznéj na zawarcie tamże małżeństwa.

Podobnież i tu uznano zostało, na wezwanie Senatu krakowskiego, c. k. Urzędom cyrkułowym zalecić w téj mierze, aby tam, gdzie idzie o zawarcie małżeństwa między żydami wolnego miasta Krakowa i galicyjskimi, zawsze przy udzielaniu na to pozwolenia ta okoliczność, czyli narzeczony tamtego kraju, lub takaż narzeczona, ma konsens na zawarcie takiego małżeństwa od Instancyi wolnego miasta Krakowa, należyty wzgląd był miany, i by pozwolenie żenienia się nie prędzéj wydane było, aż konsens rzeczony okazanym zostanie.

Rozporządzenie gub. z dnia 7. Lipca 1840 do l. gub. 39344.

106.

Pobiéranie i zarządzanie powszechnym podatkiem konsumpcyjnym w roku administracyjnym 1841.

Wysoka c. k. Kamera nadworna rozporządziła dekretem z d. 20. Maja 1840 do liczby 20520, ażeby dochód podatku konsumcyjnego na rok administracyjny 1841 tym samym sposobem zabezpieczony był, jak na rok 1840 przepisano i okólnikiem z d. 11. Lipca 1839 do liczby 47009 ogłoszono było.

Co się z tym dokładem do powszechnéj wiadomości podaje, że rozprawy względem wypuszczenia w dzierżawę lub spólnéj ugody z korporacyjami lub całémi gminami co do podatku konsumcyjnego od podpadających podatkowi przedmiotów od pozycyi 4téj aż do 6téj, tudzież pozycyi 10téj aż do 16téj taryfy, to jest od wyszynku wina i od mięsa dwojakim sposobem odbywać się będą, mianowicie na rok jeden, z zamilczoném (domniemaném na przypadek niewypowiedzenia) odnowieniem, a razem i na trzy lata, przyczém Skarb zastrzega sobie korzystniejszą ofertę.

Obwieszczenie gub. z dnia 9. Lipca 1840 do l. gub. 46073.

107.

O powinności ponoszenia wydatków na opalanie głównych szkół cyrkułowych, zastępujących razem miejsce szkół parafijalnych.

Moca §fu 395. politycznéj Ustanowy dla szkół, najnowszego wydania, c. k. Urzędom cyrkułowym, Konsystorzom i Superintendenturze udzielonéj, powinność opalania głównych szkół cyrkułowych przypisaną jest przez omyłkę druku tylko patronowi, Zwierzchnościom gruntowym i gminom.

In Gemäßheit des hohen Studien-Hofcommiſſions-Decretes vom 18. Mai 1840 Z. 3008-618, wird daher denſelben bedeutet, daß zufolge des, mit der hierortigen Verordnung vom 2. Mai 1836 Zahl 25038 bekannt gegebenen hohen Hofdecretes vom 16. April 1836 Zahl 2364, (Prov. G. S. Seite 400.), zur Beheizung der Normal- und Kreishauptſchulen, welche zugleich die Stelle der Pfarrſchulen vertreten, das Brennholz, im Falle dasſelbe angekauft werden muß, bei derlei Hauptſchulen von drei Claſſen, vom Schulfonde, vom Patrone, den Grundobrigkeiten und den Gemeinden zu gleichen Theilen, und bei Hauptſchulen von vier Claſſen, vom Schulfonde zu zwei Fünftheilen, und das übrige von dem Patrone, den Grundobrigkeiten und Gemeinden gleichzeitig zu beſtreiten ſey.

Von dieſer Erläuterug der eingangsbezogenen Beſtimmung der politiſchen Schulverfaſſung werden die k. k. Kreisämter, Conſiſtorien und die Superintendentur zur genaueſten Darnachachtung hiemit in die Kenntniß geſetzt.

Gubernial-Verordnung vom 12. Juli 1840 Gubernial-Zahl 46677.

108.

Die Verpfändung oder Verſetzung der Zahlungsbögen der Penſioniſten, Quiescenten und Proviſioniſten betreffend.

Zu Folge allerhöchſter Entſchließung vom 13. Juni d. J. können für die Zukunft die Zahlungsbögen der Penſioniſten, der Quiescenten und der Proviſioniſten, eben ſo wenig als diejenigen der dienenden Staatsbeamten verpfändet oder verſetzt werden, und die verpfändeten oder verſetzten ſollen von den adminiſtrativen Behörden ohne weiters dem Beſitzer abgefordert, und von dieſem zurückgeſtellt werden.

Auf bisher geſchehene Verpfändungen oder Verſetzungen von Zahlungsbögen hat jedoch dieſe Anordnung keinen Bezug.

Welche allerhöchſte Entſchließung in Gemäßheit des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 21. Juni 1840 Zahl 18825-1105 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 12. Juli 1840 Gubernial-Zahl 46787.

109.

Regulirung mehrerer Weg- und Brückenmauth-Stationen im Wadowicer Kreiſe.

In Gemäßheit des hohen Hofkammer-Decretes vom 16. März 1840 Zahl 9578-857, haben nachſtehende Aenderungen in der

W skutek zaś dekretu wysokiéj nadwornéj Komisyi nauk z dnia 18. Maja 1840 za liczbą 3008-618, wskazuje się tymże Urzędom, iż podług wysokiego dekretu nadwornego z d. 16. Kwietnia 1836 za liczbą 2364, rozporządzeniem tutejszém z dnia 2. Maja 1836 za liczbą 25038 obwieszczonego, (Zbiór Ustaw prow str. 400), do opalania szkół normalnych i głównych cyrkułowych, które razem miejsce szkół parafijalnych zastępują, do drzewa na opał, jeżeliby kupować trzeba było dla takich szkół głównych z trzech klas składających się, fundusz szkolny, patron, Zwierzchności gruntowe i gminy, w równych częściach, a dla szkół głównych o cztérech klasach, fundusz szkolny w dwóch piątych częściach, a resztę patron, Zwierzchności gruntowe i gminy w równych częściach przykładać się mają.

O tém objaśnieniu powołanego na wstępie przepisu politycznéj Ustanowy dla szkół obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe, Konsystorze i Superintendenturę, dla najściślejszego wykonania.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Lipca 1840 do l. gub. 46677.

108.

O zafantowaniu i zastawianiu arkuszów pensyjonistów, kwijescentów i prowizyjonistów.

W skutek najwyższego postanowienia z dnia 13. Czerwca r. b. niewolno na przyszłość arkuszów pensyjonistów, kwijescentów i prowizyjonistów właśnie tak, jak arkuszów urzędników w służbie zostających, dawać na fant albo w zastaw, a zafantowane lub zastawione powinny Instancyje administrujące bez namysłu odebrać od posiadacza, a tenże je oddać.

Rozporządzenie niniejsze nie ściąga się jednak do arkuszów dotychczas zafantowanych albo zastawionych.

To najwyższe rozporządzenie ogłasza się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 21. Czerwca 1840 do liczby 18825-1105.

Obwieszczenie gub. z dnia 12. Lipca 1840 do l. gub. 46787.

109.

Regulacyja niektórych rogatek drogowych i mostowych w Cyrkule Wadowickim.

Stosownie do dekretu wysokiéj c. k. Kamery nadwornéj z d. 16. Marca 1840 do liczby 9578-357, mają zajść na niektó-

Gebühreneinhebung bei mehreren Mauthstationen des Wadowicer Kreises Statt zu finden, und zwar:

1. Bei dem Lipniker Wegmauthschranken wird, auf dem gegenwärtigen Standpuncte, die Wegmauthgebühr für drei Meilen eingehoben werden.

2. Der gegenwärtig in Kenty bestehende Doppelschranken wird beseitigt, und es werden statt dessen nachstehende drei Mauthschranken errichtet werden:

a) in Kobiernica am linken Sola-Ufer ein Brückenmauth-Schranken mit der III. Tarifsclasse;

b) in Łęki auf der Oświęcimer Verbindungsstraße ein Wegmauth-Schranken mit der Einhebung für zwei Meilen, und

c) in Andrychau gleichfalls ein Wegmauth-Schranken mit der Einhebung für zwei Meilen.

3. Der Babicer Wegmauth-Schranken wird mit dem daselbst bestehenden Zollschranken vereinigt, und die bisherige Gebühr für zwei Meilen beibehalten.

4. Die bei der Pietrzykowicer Mauthstation gegenwärtig bestehende Brückenmauth wird von der II. zur III. Tarifsclasse erhöhet.

5. Der gegenwärtig in Łękawice bestehende Wegmauth-Schranken wird nach Okraynik mit der Einhebung der Wegmauth für zwei Meilen versetzt. Dagegen wird die bei der Łękawicer Mauthstation befindlich gewesene Brückenmauth-Einhebung aufgehoben, der andere der zwei Łękawicer Schranken wird mit Beibehaltung der bisherigen Gebühren, das ist: der Wegmauth für zwei Meilen, und der Brückenmauth nach der II. Classe, nach Kocierz versetzt.

6. Der gegenwärtig zu Lass bestehende Weg- und Brückenmauth-Schranken wird mit den jetzt bestehenden Gebühren, das ist: der Wegmauth für zwei Meilen und der Brückenmauth nach der III. Classe, nach Kukow versetzt, und

7. bei dem zu Kasperki bestehenden Weg- und Brückenmauth-Schranken wird die Wegmauthgebühr anstatt für zwei Meilen, künftig für drei Meilen, und wie bisher die Brückenmauth nach der III. Classe eingehoben werden.

Dieses wird zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht, daß die Gebühren-Einhebung bei den genannten Mauthstationen auf die oben angedeutete Art mit dem 1. November 1840 beginnen werde.

Gubernial-Kundmachung vom 16. Juli 1840 Gubernial-Zahl 44297.

rych rogatkach drogowych w Cyrkule Wadowickim następujące w poborze należności odmiany, jako to:

1. Na rogatce Lipnickiéj pobiérane będzie na dotychczasowém stanowisku myto drogowe za trzy mile.

2. Dotychczasowa podwójna rogatka w Kętach będzie zniesiona, a na jéj miejsce zaprowadzi się trzy następujące rogatki:

a) w Kobiernicy na lewym brzegu Soli rogatka mostowa, gdzie się płacić będzie podług III. klasy taryfy;

b) w Łękach na gościńcu komunikacyjnym Oświęcimskim rogatka drogowa z poborem za dwie mile; i

c) w Jędrychowie rogatka drogowa z poborem za dwie mile.

3. Rogatka drogowa Babicka będzie złączoną z tameczną rogatką cłową, a drogowe będzie i nadal za dwie mile pobiérane.

4. Na stacyi myta Pietrzykowickiéj podwyższa się teraźniejszą opłatę mostowego z klasy IIgiéj na klasę IIIcią taryfy.

5. Rogatkę drogową Łękawicką przenosi się do Okrajnika z poborem drogowego za dwie mile. Pobiérane zaś na rogatce Łękawickiéj mostowe ustaje, a drugą z dwóch Łękawickich rogatek z zatrzymaniem dotychczasowéj opłaty, to jest: drogowego za dwie mile, a mostowego podług IIgiéj klasy przenosi się do Kocierza.

6. Rogatkę drogową i mostową z tą samą co i teraz opłatą, to jest: drogowego za dwie mile, a mostowego podług IIIciéj klasy, przenosi się z Lasu do Rukowa.

7. Na rogatce drogowéj i mostowéj w Kasperkach pobiérane będzie myto drogowe zamiast za dwie mile, na przyszłość za trzy mile, mostowe zaś jak dotąd podług klasy IIIciéj.

Co się z tą uwagą do powszechnéj wiadomości podaje, że pobór opłat na wymienionych rogatkach w sposób powyżéj podany, zacznie się dnia 1. Listopada 1840.

Obwieszczenie gub. z dnia 16. Lipca 1840 do l. gub. 44297.

110.

Strafbestimmung auf die Uebertretungen des Verbothes des Hausirens mit Losen und Gewinnstobjecten.

Die k. k. allgemine Hofkammer hat im Einvernehmen mit der k. k. vereinigten Hofkanzlei den Beschluß gefaßt, daß auf die Uebertretungen des Verbothes des Hausirens mit Losen und Gewinnst-Objecten die im §. 451. des Gefälls-Strafgesetzes enthaltene Strafbestimmung angewendet werden soll, wornach für jede solche Uebertretung eine Strafe von Zwei Gulden bis Einhundert Gulden auszusprechen ist.

Welches in Folge des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 2. Juni l. J. Zahl 16915, bezüglich auf das Kreisschreiben vom 26. October 1836 Z. 56005, zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 18. Juli 1840 Gubernial-Zahl 42542.

111.

Enthebung des deutschen Ordens vom Ersatze der Kosten, welche die Bildung der von ihm aufzunehmenden Priester während ihres theologischen Studiums dem Religions- oder Diöcesanfonde verursacht hat.

Unterm 23. Mai l. J. haben Seine k. k. Majestät folgende allerhöchste Entschließung auszusprechen geruhet:

»Der deutsche Orden ist zu einem Ersatze der Kosten, welche die Bildung der von ihm aufzunehmenden Priester während ihres theologischen Studiums dem Religions- oder Diöcesanfonde verursacht hat, nicht zu verhalten.«

Diese allerhöchste Entschließung wird den Consistorien im Grunde des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 10. Juni l. J. Zahl 16782 zur Wissenschaft und Darnachachtung eröffnet.

Gubernial-Verordnung vom 18. Juli 1840 Gubernial-Zahl 42801.

112.

Ueber den Umfang der Wechsel-Execution zur Sicherstellung.

Seine k. k. apostolische Majestät haben über einen von der k. k. obersten Justizstelle im Einverständniße mit der k. k. Hofcommission

110.

Postanowienie kary na przekroczenie zakazu domokrążenia z losami i rzeczami do wygrania.

C. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z c. k. połączoną Kancelaryją nadworną, postanowiła, ażeby na przekroczenie zakazu domokrążenia z losami i rzeczami do wygrania, karano podług przepisów §fu 451. Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe, podług których powinna być na każde takie przekroczenie nałożona kara od dwóch do stu złotych reńskich.

Co w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 2. Czerwca r. b. do liczby 16915, z powołaniem się na okólnik z dnia 26. Października 1836 do liczby 56005, do powszechnéj wiadomości podaném zostaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 18. Lipca 1840 do liczby gub. 42542.

111.

Uwolnienie Zakonu niemieckiego od zwrócenia kosztów funduszowi religijnemu, albo dyjecezalnemu, z powodu kształcenia księży przez Zakon przyjmowanych, przez czas ich teologicznéj nauki zrządzonych.

Pod dniem 23. Maja r. b. raczył Jego c. k. Mość wyrzec następujące Swoje najwyższe postanowienie:

»Zakon niemiecki nie jest obowiązany do zwrotu kosztów funduszowi religijnemu, albo dyjecezalnemu z powodu kształcenia księży przez Zakon przyjmowanych, przez czas ich teologicznéj nauki zrządzonych.«

To najwyższe postanowienie oznajmuje się Konsystorzom, na zasadzie dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 10. Czerwca r. b. za liczbą 16782, dla wiadomości i zachowania.

Rozporządzenie gub. z dnia 18. Lipca 1840 do l. gub. 42801.

112.

O rozciągłości egzekucyi wekslowéj do uzyskania ubezpieczenia.

Na najuniżeńszy wniosek c. k. najwyższéj Instancyi sądowéj, podany w porozumieniu z c. k. nadworną, do rzeczy, tyczą-

in Justiz-Gesetzsachen erstatteten allerunterthänigsten Vortrag, mit allerhöchster Entschließung vom 25. April 1840 eine allgemein kund zu machende Verordnung über den Umfang der Wechsel-Execution zur Sicherstellung dahin zu genehmigen geruhet, daß unter der Execution bis zur Sicherstellung, im Falle der Ermanglung anderer Sicherstellungsmittel, auch der Personal-Arrest des präsumtiven Wechselschuldners zu verstehen sey.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 5. Juni 1840 Zahl 17305-2485, zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 19. Juli 1840 Gubernial-Zahl 42515.

113.

Ueber die Termine zur Auszahlung oder Einstellung der Alimentationen.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage fand die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 16. Mai 1840 Zahl 16095-1233, mit Beziehung auf die den bestandenen Gefällen-Inspectoraten mit Circular vom 15. Jäner 1830 Zahl 1627 bekannt gemachte hohe Weisung vom 29. December 1829 Zahl 47592-4135, Folgendes zu erinnern:

Alimentationen sind mit denjenigen Terminen auszuzahlen und einzustellen, welche für die Auszahlung und Einstellung der Bezüge, deren Stelle sie vertreten, vorgeschrieben sind.

Wenn daher eine Alimentation als Theilbetrag einer Besoldung erscheint, so gelten für deren Auszahlung und Einstellung diejenigen Termine, von welchen die Besoldung vor der Suspendirung des Beamten auszuzahlen war.

Ist die Alimentation der Theilbetrag eines Ruhegenußes, so hat deren Auszahlung und Einstellung nach den in dieser Beziehung für Ruhegenüsse bestehenden Vorschriften zu geschehen.

Wovon die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen zur genauen Darnachachtung in Kenntniß gesetzt werden.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 31. Mai 1840 Zahl 15269.

Gubernial-Erledigung vom 20. Juli 1840 Gubernial-Zahl 426672.

114.

Die bei den Stadt- und Kämmereicassen deponirten Cautions- und sonstigen Papier-Urkunden sind in dem Vermögens-Inventar nachzuweisen.

Da laut Erlaßes der hohen Hofkanzlei vom 7. November 1839 Zahl 35283, alle in den Cassen der Städte und Kämmereien

cych się prawodawstwa sądowniczego, ustanowioną Komisyją, raczył Jego c. k. Apostolska Mość najwyższém postanowieniem z dnia 25. Kwietnia 1840 mające być powszechnie ogłoszone rozporządzenie o rozciągłości egzekucyi wekslowéj do uzyskania ubezpieczenia, w ten sposób zatwierdzić: że pod egzekucyją aż do ubezpieczenia w przypadku, kiedy nie ma innych środków do ubezpieczenia, rozumieć się ma także areszt osoby domniemywanego dłużnika wekslowego.

To najwyższe postanowienie ogłasza się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 5. Czerwca 1840 do liczby 17305-2485.

Obwieszczenie gub. z dnia 19. Lipca 1840 do l. gub. 42515.

113.

O terminach płacenia lub zastanowienia alimentacyj.

Z powodu wzniecionego zapytania uznała wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z dnia 16. Maja 1840 za liczbą 16095-1235, z odniesieniem się do wysokiego rozporządzenia z dnia 29. Grudnia 1829 za liczbą 47592-4135, byłym Inspektoratom dochodowym przez okólnik z dnia 15. Stycznia 1830 za l. 1627 ogłoszonego, wskazać, co następuje:

Alimentacyje wypłacać i zastanawiać należy w tych terminach, które przepisane są dla wypłaty i zastanowienia płacy, zamiast których nastają alimenta.

Jeżeli więc alimenta okazują się częścią płacy służbowéj, wtedy służą do wypłaty i zastanowienia onych takie termina, od których płacę przed zasuspendowaniem urzędnika wypłacać należało.

Jeżeli alimenta są częścią pensyi wysłużonéj, wypłata i zastanowienie tychże dziać się ma w tym względzie podług przepisów trwających dla pensyj wysłużonych.

O czém zawiadamia się c. k. Administracyje powiatowe dla ścisłego zachowania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 31. Maja 1840 do liczby 15269.

Uwiadomienie gub. z dnia 20. Lipca 1840 do l. gub. 42672.

114.

Dokumenta na kaucyje i inne papiéry, składane w Kasach miejskich i kameraryjnych, w inwentarzu iścizny wykazywane być mają.

Gdy podług rozporządzenia wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 7. Listopada 1839 za liczbą 35283, wszystkie w Ka-

deponirten Papier-Urkunden in dem Vermögens-Inventar nachgewiesen werden sollen, so haben die k. k. Kreisämter sämmtlichen Magistraten und Stadtkämmereien aufzutragen, zufolge der Instruction vom 14. Jäner 1825 bei Verfassung der Vermögens-Inventarien künftig alle in Papieren eingelegten Cautions-Capitalien und sonstige deponirten Papier-Urkunden laut §. 3. lit. i) beim Activ-Vermögen vor den Colonnen 3 und 4, dagegen dieselben bei dem Passiv-Vermögen §. 4. lit. c) ebenfalls vor den Colonnen 3 und 4 aufzuführen.

Gubernial-Verordnung vom 22. Juli 1840 Gubernial-Zahl 42422.

115.

Einhebung der Erwerb- und Judensteuer für das Verwaltungsjahr 1841.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchstem Cabinetsschreiben vom 30. Mai l. J. allergnädigst anzuordnen geruhet, daß die Erwerbsteuer und Judensteuer, so wie diese Abgaben im laufenden Jahre 1840 bestanden haben, auch für das nächste Verwaltungsjahr 1841 ausgeschrieben und in derselben Art eingehoben werden sollen.

Welches hiemit im Grunde des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 7. Juli l. J. Zahl 17276-2163, zur allgemeinen Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Gubernial-Kundmachung vom 23. Juli 1840 Gubernial-Zahl 50339.

116.

Betreffend die Vorlage und Verfassung der periodischen Ausweise über Religions-Veränderungen.

Laut Hofkanzleidecret vom 4. d. M. Zahl 20699, haben Seine k. k. Majestät aus Anlaß der über die im Militärjahre 1838 vorgefallenen Religions-Veränderungen überreichten Ausweise mit allerhöchster Entschließung vom 30. Juni 1840 anzuordnen geruhet, daß sich diese Ausweise für die Zukunft auf die Religions-Veränderungen unter den christlichen Confessionen zu beschränken haben.

Ferner hat die k. k. Hofkanzlei hinsichtlich der Vorlage und Verfassung der Ausweise über die Religions-Veränderungen angeordnet:

1. Die Ordinariate haben dafür Sorge zu tragen, daß die sich ergebenen Religions-Veränderungen ihnen immer in der ge-

sach miejskich i kameraryjnych składane dokumenta, w inwentarzu iścizny majątku wykazywać należy, przeto c. k. Urzędy cyrkułowego zalecić mają wszystkim Magistratom i Kameraryjom miejskim, aby stosownie do Instrukcyi z dnia 14. Stycznia 1825 układając inwentarze iścizny majątkowéj, na przyszłość wszystkie kapitały na kaucyje w papiérach i inne dokumenta u nich składane, podług §fu 3. lit. i) przy majątku czynnym przed kolumnami 3 i 4, a przy majątku biernym podług §fu 4. lit. c) także przed kolumnami 3 i 4 wykazywały.

Rozporządzenie gub. z dnia 22. Lipca 1840 do l. gub. 42422.

115.

Pobór podatku zarobkowego, tudzież podatku przez żydów opłacanego, na rok administracyjny 1841.

Jego c. k. Mość raczył najwyższym listem gabinetowym z d. 30. Maja r. b. najłaskawiéj rozporządzić, ażeby podatek zarobkowy i podatek przez żydów opłacany, tak jak w roku bieżącym istniały, także i na następujący rok administracyjny 1841 rozpisane i takimże sposobem pobiérane były.

Co się w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 7. Lipca r. b. do liczby 17276-2163 dla powszechnego zachowania do publicznéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z d. 23. Lipca 1840 do liczby gub. 50339.

116.

O układaniu i przedstawianiu wykazów peryjodycznych względem zmieniających religiją.

Podług brzmienia dekretu Kancelaryi nadwornéj z dnia 4. b. m. za liczbą 20699, raczył Jego c. k. Mość z powodu wykazu osób, które w roku wojskowym 1838 odmienili religiją, złożonego, najwyższém postanowieniem z dnia 30. Czerwca 1840 rozporządzić, aby wykazy te na przyszłość tylko na odmianach religii pomiędzy wyznaniami chrześcijańskiémi ograniczały się.

Wreście co do układania i przedstawiania wykazów zaszłych odmian religij, przepisała c. k. nadworna Kancelaryja:

1. Ordynaryjaty starać się mają o to, by wydarzające się odmiany religii, zawsze w przyzwoitym czasie odbiérały,

hörigen Zeit angezeigt werden, damit sie noch in den Ausweis jenes Quartals, in welchem sie vorgefallen sind, aufgenommen werden können.

Sollten jedoch nachträgliche Anzeigen von Religions-Veränderungen unvermeidlich seyn, so sind dieselben immer am Anfange des nächsten Quartalsausweises ersichtlich zu machen.

2. Sowohl die nachträglich anzuzeigenden, als auch die im Laufe des Quartales vorgefallenen Religions-Veränderungen sind kathegorienweise und mit Beobachtung der chronologischen Ordnung aufzuführen, und am Schluße einer jeden Kathegorie ist die Summe der in derselben enthaltenen Individuen genau zu constatiren.

3. Mit dem letzten Quartale eines jeden Jahres ist von den Consistorien eine summarische Uebersicht aller in den vier Quartalen des verflossenen Militärjahres in der Diöcese eingetretenen Religions-Veränderungen genau vorzulegen.

Hievon werden die Consistorien zur künftigen genauen Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 25. Juli 1840 Gubernial-Zahl 49051.

117.

Die aus dem Militärdienste und dem Armee-Verbande getretenen Individuen haben auf Belohnung und Unterstützung aus der für hilfsbedürftige Krieger der k. k. Armee gegründeten Stiftung, keinen Anspruch.

Zur Betheilung aus der von dem Wiener Großhandlungs-Gremium gegründeten Stiftung zur Belohnung und Unterstützung verdienter hilfsbedürftiger Krieger der k. k. Armee, sind den, mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 2. Hornung 1839 Zahl 32544 anher bekannt gegebenen, und den k. k. Kreisämtern unterm 10. März 1839 Zahl 13618 kundgemachten Bestimmungen des, von Seiner k. k. Majestät sanctionirten Stiftbriefes zufolge, zunächst vorzugsweise ausgezeichnete hilfsbedürftige Krieger, welche in den Feldzügen 1813 und 1814 die Waffen führten, und zwar sowohl Oberofficiere ohne Unterschied der Charge, als auch Unterofficiere und Gemeine, sie mögen noch in der Dienstleistung stehen, oder zum Stande der Invaliden gehören, dann die von solchen Kriegern hinterlassenen Witwen oder minderjährigen Waisen berufen, welche der Unterstützung im besonderen Grade bedürftig sind.

Nebst diesen Individuen, und in sofern durch die Betheilung derselben das gesammte jährliche Fondserträgniß von 5109 fl.

aby przez to wzięte być mogły do wykazu tego jeszcze ćwierćrocza, w którém się wydarzyły.

Gdyby zaś późniejszych doniesień o takich odmianach uniknąć nie było można, tedy takowe zawsze na początku następującego wykazu ćwierćrocznego umieszczone być mają.

2. Odmiany religij tak te, o których dodatkowo doniesiono być ma, jak i te, które się w ciągu ćwierćrocza wydarzyły, wypisane być mają podług kategoryj i z zachowaniem porządku chronologicznego, a przy zakończeniu każdéj kategoryi, ogół osób w niéj zawartych dokładnie sprawdzony być ma.

3. Z końcem ostatniego ćwierćrocza każdego roku przedłoży Konsystorze osobno wykaz sumaryczny wszystkich w czterech kwartałach upłynionego roku wojskowego w dyecezyi wydarzonych odmian religii.

O tém obwieszcza się Konsystorze dla ścisłego na przyszłość zachowania tego przepisu.

Rozporządzenie gub. z dnia 25. Lipca 1840 do l. gub. 49051.

117.

Osoby wyszłe ze służby wojskowéj i zawiązku c. k. armii, nie mają żadnego prawa do nagród i wsparcia z funduszu, dla c. k. wojska pomocy potrzebujących, utworzonego.

Do udziału z fundacyi do rozdawania nagród i wsparcia zasłużonym i pomocy potrzebującym wojownikom z c. k. armii, przez grono wiédeńskich kupców hurtownych założonéj, powołani są stosownie do przepisów sankcyjonowania przez Najjaśniejszego Pana dokumentu téjże fundacyi, dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 2. Lutego 1839 za liczbą 32544 Rządowi temu udzielonych, a c. k. Urzędom cyrkułowym ztąd pod 10. Marca 1839 za liczbą 13618 obwieszczonych, najpierwéj przed wszystkimi odznaczeni a pomocy potrzebujący wojownicy, którzy w wyprawach roku 1813 i 1814 potykali się z nieprzyjacielem, a to równie oficerowie wyżsi bez różnicy stopnia, jako i podoficerowie i szeregowi, czyliby dotąd jeszcze w służbie zostawali, lub do stanu inwalidów należeli; tudzież wdowy i nieletne sieroty, po takich wojownikach pozostałe, które osobnego wsparcia potrzebują.

Prócz tych osób, jeżeli przez obdzielenie onych całoroczny dochód funduszu 5109 złr. mon.ę konw. nie będzie wy-

Conv. Münze nicht erschöpft wird, sind während der dermaligen Friedenszeit verdiente Krieger gleichfalls ohne Unterschied des militärischen Ranges, welche erst nach der glorreichen Epoche der Jahre 1813 und 1814 in die Armee eintraten, wenn sie unverschuldeter Noth Preis gegeben sind, und ihre in ähnlicher Lage sich befindenden Witwen und Waisen zum Genuße der aus dieser Stiftung zu ertheilenden Unterstützungen zuzulassen.

Nach den Bestimmungen dieses allerhöchst sanctionirten Stiftbriefes haben demnach auf die Betheilung aus dem in Rede stehenden Fonde jene Krieger keinen Anspruch, welche, wenn sie gleich in den Feldzügen von 1813 und 1814 die Waffen führten, seitdem aus dem Militärdienste und dem Armee-Verbande getreten sind.

Dem ungeachtet sind durch die Kreisämter und Herrschaften theils directe, theils im Wege der General-Commanden bis jetzt eine große Anzahl Gesuche an das Hofkriegsraths-Präsidium eingesendet worden, in welchen Leute, die den Feldzügen von 1813 und 1814 beigewohnt haben, seitdem aber mit Abschied entlassen wurden, und ganz aus dem Militär-Verbande getreten sind, um die Betheilung aus diesem Fonde bitten.

Den k. k. Kreisämtern wird daher in Folge des hohen Hofdecretes vom 29. v. M. Zahl 15864 aufgetragen, künftig nur solche Gesuche in Verhandlung zu nehmen, und an die betreffenden Militärbehörden zu leiten, welche nach den vorgedachten Bestimmungen zur Betheilung aus dem fräglichen Fonde geeignet sind.

Hievon haben die k. k. Kreisämter auch die unterstehenden Magistrate und Dominien zur genauen Darnachachtung zu verständigen.

Gubernial-Verordnung vom 25. Juli 1840 Gubernial-Zahl 49061.

118.

Errichtung einer Weg- und Brückenmauth in Czortkow.

In Gemäßheit des hohen Hofkammer-Decretes vom 21. Juni 1840 Z. 23961-838, wird ein neuer Mauthschranken in Czortkow errichtet werden, bei welchem die Wegmauth für zwei Meilen, und die Brückenmauth nach der II. Tarifsclasse eingehoben werden wird.

Dieses wird zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht, daß die Einhebung dieser Weg- und Brückenmauth-Gebühren mit dem 1. September 1840 beginnen werde.

Gubernial-Kundmachung vom 25. Juli 1840 Gubernial-Zahl 50564.

czerpanym, przypuszczeni będą do udziału tego wsparcia z pomienionéj fundacyi, także w teraźniejszym czasie pokoju wojownicy zasłużeni toż samo bez różnicy stopnia wojskowego, którzy dopiéro po słynnéj epoce lat 1813 i 1814 w służbę c. k. armii wstąpili, jeżeli bez winy własnéj w nieszczęście popadli, niemniéj i wdowy i siéroty po nich, gdy się w podobném znajdować będą położeniu.

Podług przepisów zatém tego przez Najjaśniejszego Pana sankcyjonowanego dokumentu rzeczonéj fundacyi, wojownicy, którzy chociaż w wyprawach z r. 1813 i 1814 broń nieśli, ale od owéj epoki ze służby wojskowéj i zawiązku (węzła) c. k. armii wystąpili, do udziału z funduszu w obmowie będącego, nie mają prawa.

Z tém wszystkiém przychodzą dotąd do Prezydium nadwornéj Rady wojennéj przez Urzędy cyrkułowe i Dominija, częścią wprost, częścią przez główną Komendę wojskową liczne prośby o udział z tego funduszu od ludzi, którzy wprawdzie do wypraw z r. 1813 i 1814 należeli, atoli od owego czasu dymisyję wzięli i ze związku wojskowego wystąpili.

W skutek więc wysokiego dekretu nadwornego z dnia 29. z. m. do liczby 15864 zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym, aby na przyszłość takich tylko osób prośby podobne pod rozprawę brały i właściwym Władzom wojskowym przesélały, które podług przepisów powyższych do udziału z tego funduszu są usposobione.

O tém uwiadomić mają c. k. Urzędy także podwładne Magistraty i Dominija dla ścisłego zachowania.

Rozporządzenie gub. z dnia 25. Lipca 1840 do l. gub. 49061.

118.

Zaprowadzenie myta drogowego i mostowego w Czortkowie.

Stosownie do dekretu wysokiéj c. k. Kamery nadwornéj z d. 21. Czerwca 1840 do liczby 23961-838, wystawiona będzie w Czortkowie rogatka, na któréj pobiérać się będzie drogowe za dwie mile, a mostowe podług II. klasy taryfy.

Co się z tą uwagą do powszechnéj wiadomości podaje, że pobór tego drogowego i mostowego zacznie się dnia 1go Września 1840.

Rozporządzenie gub. z dnia 25. Lipca 1840 do l. gub. 50561.

119.

Maßregeln zur Verminderung der städtischen Activrückstände und unverrechneten Vorschüsse, nebst Formulare zur periodischen summarischen Nachweisung derselben.

Die hohe Hofkanzlei hat mit Decret vom 6. Juni l. J. Zahl 17091 bedeutet, die Zunahme der Activrückstände bei den hierländigen Städten habe Zeuge der Verhandlungsacten bereits seit Jahren die Aufmerksamkeit der administrativen Behörden für diese wichtige Parthie des städtischen Haushaltes in Anspruch genommen. Aus den dießfälligen Zusammenstellungen der Activreste mit Schluße der Jahre 1828 und 1838 habe sich jedoch ein bedeutendes Steigen und ein beunruhigender Stand der Activrückstände mehrerer Städte ergeben, deren viele ein einjähriges Einkommen, bei manchen auch ein mehrjähriges Einkommen übersteigen, was die Besorgniß einer Verwahrlosung von Seite der zunächst berufenen städtischen Verwaltungsorgane errege, da man in dieser 10jährigen Periode, wo das Licitations-System in erreichbarer Ausdehnung in Wirksamkeit war, und man daher auf möglichste Sicherheit des Stadteinkommens hoffen sollte, dennoch häufig so große Ausfälle erfahren muß. Denn, wie man in einzelnen Fällen oft wahrzunehmen Gelegenheit hat, besteht die Abminderung der Reste selbst da, wo sie eintritt, beinahe mehr in aufgegebenen Forderungen und somit Verlusten, als in durchgeführter Perception, ungeachtet der bestgemeinten klarsten Vorschriften über Licitationen, Cautionen, Contract-Stilisirungen u. s. w., und der städtischen Instructionen.

Die hohe Hofkanzlei hat daher die Landesstelle beauftragt, alle erforderlichen Einleitungen zu treffen, um diesem Uebelstande kräftig und mit Erfolg entgegen zu wirken.

Die Landesstelle widmet den Activrückständen der Städte ohnehin bereits ihre vorzügliche Aufmerksamkeit; durch die den Kreisämtern so eben bekannt gegebene höchste Weisung sieht man sich indessen veranlaßt, die Einwirkung zu verdoppeln, und die in Bezug auf die Activrückstände und unverrechneten Vorschüsse getroffenen Verfügungen und Resultate einer noch genaueren Ueberwachung zu unterziehen.

Es ist mit der hierortigen Verordnung vom 12. Juni 1838 Zahl 36538, mit welcher das ganze bei der Richtigstellung, Erörterung und Einbringung der Activrückstände zu beobachtende Verfahren vorgezeichnet wurde, bestimmt worden, daß mit dem Schluße

119.

Srodki zmniejszenia miejskich zaległości czynnych i niewyrachowania się z przedpłat, i wzór sumarycznego wykazu peryjodycznego takowych.

Wysoka c. k. nadworna Kancelaryja oznajmiła dekretem z dnia 6. Czerwca r. b. za liczbą 17091, że mnożenie się zaległości czynnych w miastach tego kraju, ściągnęło już od lat kilku, jak świadczą akta urzędowych rozpraw, uwagę Władz administracyjnych na tę ważną gałęź gospodarstwa miejskiego. Z porównania jednak tych czynnych zaległości z końcem roku 1828 i 1838 okazało się po wielu miastach znaczne powiększanie się tych czynnych zaległości i niepokojący stan onych, tak dalece, że w wielu miejscach przechodzą dochód roczny, a w niektórych nawet dochody kilkoletne; co nawet wznieca obawę, czy organy Administracyi miejskiéj do tego najbliżéj powołane nie dopuszczają się w téj mierze wyraźnego zaniedbania, gdy w tym 10letnym przeciągu czasu, gdzie system wprowadzonych licytacyj działał w rozciągłości mogącéj dostąpić swojego celu, gdzie zatém jak największego zabezpieczenia dochodów miejskich spodziewać się należało, przecież tak licznych i znacznych niedoborów doznawać potrzeba; albowiem, jak w szczególnych wypadkach częstokroć postrzegać się daje, same zmniejszenie reszt zaległych tam, gdzie takowe nastąpiło, pochodzi prawie po większéj części ze zrzeczenia się swoich roszczeń tak w poniesionych stratach, jak i w przeprowadzonych poborach, mimo najjaśniejsze i najlepiéj myślane przepisy o licytacyjach, kaucyjach, pisaniu kontraktów i t. p., pomimo instrukcyje dla miast wydane.

Zaleciła więc Rządowi krajowemu wysoka c. k. nadworna Kancelaryja, aby poczynić wszystkie potrzebne rozporządzenia ku dzielnemu i skutecznemu zaradzeniu téj szkodliwéj nieprzyzwoitości.

Rząd krajowy poświęcał prócz tego szczególną uwagę swoją dla miast co do ich czynnych zaległości; teraz tém najwyższém rozporządzeniem, które właśnie Urzędom cyrkułowym obwieszcza się, widzi się spowodowanym podwoić usiłowania swoje i rozporządzenia co do zaległości czynnych i niewyrachowanych przedpłat powydawane, wraz z ich rezultatami podciągnąć pod jeszcze ściślejsze nadzorowanie.

Rozporządzeniem tutejszém z dnia 12. Czerwca 1838 za liczbą 36538, mocą którego całe postępowanie w obliczeniu, dochodzeniu i wybiéraniu zaległości czynnych, zachować się mające, przepisane było, postanowiono: iż zaległości czynne

des Jahres 1837 ein Abſchnitt zu machen, die ältern Rückſtände bis Ende 1837 für ſich abzuſchließen, und nicht weiter mehr mit den künftigen Jahren zu vermengen ſeyen. Eben ſo wurde verordnet, alles aufzubiethen, damit neue Activrückſtände vermieden werden, zu welchem Ende die deutlichſten und beſtimmteſten Weiſungen erlaſſen wurden.

Um in der genauen Kenntniß des Erfolges dieſer Verfügungen zu ſeyn, findet man Folgendes zu beſtimmen:

a) Gleich nach dem Empfange des gegenwärtigen Auftrages haben die k. k. Kreisämter von ſämmtlichen dortkreiſigen Magiſtraten und Stadtkämmereien über die ſämmtlichen Activrückſtände und unverrechneten Vorſchüſſe der ältern Periode bis zum Schluße des Jahres 1837 nach dem mitfolgenden Formulare . | · eine ſummariſche Ueberſicht verfaſſen zu laſſen, welche den Stand dieſer Activrückſtände mit Ende 1837, die Summe, welche ſeit 1. November 1838 bis Ende des erſten halben Jahres 1840 hieran eingebracht wurde, und die Rückſtände mit Ende April l. J. genau nachzuweiſen hat, und von ſämmtlichen Magiſtraten und Kämmereien des Kreiſes dem k. k. Kreisamte binnen 14 Tagen vorgelegt ſeyn muß, widrigens ſelbe auf der Stelle und mit ernſten Zwangsmitteln zu betreiben iſt, damit ſelbe nicht, wie es ſchon ſo oft mit den Verhandlungen der Activrückſtände der Fall war, bei den Magiſtraten ſo lange in Vergeſſenheit gerathe, bis ſolche von hieraus mehrmalen betrieben wird.

b) Gleiche Nachweiſungen haben ſämmtliche Städte für die Jahre 1838 und 1839, und zwar für jedes Jahr abgeſondert zu liefern.

c) Dieſe ſummariſchen Ueberſichten haben die k. k. Kreisämter dermalen ſogleich mit einem einfachen Einbegleitungsberichte vorzulegen.

d) Von halb zu halb Jahr, und zwar binnen 14 Tagen nach Schluße eines jeden halben Jahres, daher längſtens mit 15. Mai und 15. November jeden Jahres, müſſen dieſe Ueberſichten mit der Ausfüllung der das halbe Jahr betreffenden beiden Columnen den k. k. Kreisämtern vorgelegt werden. Die k. k. Kreisämter werden

e) dieſe Ueberſichten prüfen, und ſelbe mit den, in den Händen der Bezirks-Commiſſäre befindlichen individuellen Rückſtandsausweiſen vergleichen und beurtheilen, ob die Magiſtrate bei den ältern Rückſtänden in dem abgelaufenen halben Jahre ſowohl im allgemeinen oder ſpeciell in Bezug auf die denſelben vom k. k. Kreisamte zugekommenen Weiſungen ihre Pflicht erfüllt haben, oder ſich eine Vernachläßigung derſel-

do końca roku 1837 sięgające od dalszych odciąć należy, te dawniejsze zaległości do końca roku 1837 obliczyć i zamknąć i z następnémi latami więcéj nie mieszać. Podobnież rozporządzono, aby wszystko na to łożyć, by nowych zaległości czynnych wystrzegać się, ku czemu najwyraźniejsze i najokreśluiejsze instrukcyje wydane były.

Aby więc uzyskać dokładną wiadomość o skutku tych rozporządzeń, stanowi się, co następuje:

a) Zaraz po odebraniu niniejszego nakazu zalecić mają c. k. Urzędy cyrkułowe wszystkim w ich Cyrkułach będącym Magistratom i Kameraryjom miejskim, aby co do wszelkich zaległości czynnych i przedpłat niewyrachowanych z lat dawniejszych aż do roku 1837, zrobiły wykaz sumaryczny podług załączonego .|* wzoru, któryby wskazywał dokładnie stan tych zaległości z końcem roku 1837, sumę, która od 1. Listopada 1838 do końca piérwszego półrocza 1840 na te zaległości wybraną została, i zaległości z końcem Kwietnia r. b. urosłe, a który od wszystkich Magistratów i Kameraryj właściwemu c. k. Urzędowi cyrkułowemu w przeciągu dni 14 przedłożony być ma; w razie przeciwnym natychmiast i to środkami ostro zmuszającémi przedłożenie tego wykazu przyspieszane być ma, aby nie tak, jak się już tyle razy przy rozprawach w zaległościach czynnych wydarzało, wykaz ów tak długo u Magistratów w niepamięć był puszczony, dopóki ztąd o to kilkakrotnie upominać się nie musiano.

b) Podobnież wykazy podać mają wszystkie miasta za rok 1838 i 1839, a mianowicie za każdy rok osobno.

c) Owe sumaryczne wykazy przedłożyć mają c. k. Urzędy cyrkułowe natychmiast z prostą do tego relacyją (konkomitatywą).

d) Od jednego półrocza do drugiego, a mianowicie we 14 dni po zamknięciu każdego półrocza, a zatém najpoźniéj z dniem 15. Maja i 15. Listopada każdego roku wykazy te Urzędom cyrkułowym z wypełnieniem obiedwóch kolumn przeznaczonych dla dotyczącego półrocza.

e) C. k. Urzędy cyrkułowe rozpoznawać będą te wykazy i porównywać je z wykazami indywidualnémi tych zaległości, w ręku Komisarzy okręgu znajdującémi się, i osądzą, czy Magistraty co do zaległości dawniejszych w półroczu upłynionćm tak w ogólności, jak w szczególności, pod względem danych sobie przez Urzędy cyrkułowe instrukcyj, obowiązku swojego dopełniły, lub się też nie-

ben zu Schuld kommen ließen, und ob nicht bei ein oder der anderen Rubrik ein Zurückbleiben mit der Einbringung oder mit der Verhandlung bemerkbar ſey, in welchem Falle die k. k. Kreisämter ſogleich das Erforderliche verfügen werden. Bei den Ueberſichten der folgenden Jahre, vom Jahre 1838 angefangen, werden die k. k. Kreisämter mit allem Ernſte und Nachdrucke darüber wachen, daß keine neuen Activrückſtände geſtattet werden, und da, wo wirklich ſolche unvermeidlich, wo die Anweiſung von Vorſchüſſen unumgänglich nothwendig iſt, die Einbringung der erſtern und die Verrechnung der letztern unverzüglich erfolge.

Dieſe halbjährigen Ueberſichten haben jährlich längſtens bis 15. Juni und 15. December hierorts mit einem Berichte einzulangen, in welchem die k. k. Kreisämter ſowohl das Verfahren der Localbehörden gehörig begutachten, als auch ihre eigenen Verfügungen nachweiſen werden.

Uebrigens wird durch die gegenwärtige Verfügung in der die Activrückſtände betreffenden Hauptvorſchrift vom 12. Juni 1838 Zahl 36538 nichts geändert.

Gubernial-Verordnung vom 27. Juli 1840 Gubernial-Zahl 41782.

Kreis

Stadt

Summarische Uebersicht

der sämmtlichen Activ-Rückstände und unverrechneten Vorschüsse der ältern Periode bis zum Schluße des Jahres 1837 — und des gegenwärtigen Standes mit Ende April 1840.

Activ-Rückstände	Mit Ende 1837		Seit dem eingebracht		Mit Ende April 1840 rückständig		Seit dem eingebracht		Rückstand Ende 1840		Seit dem eingebracht		Rückstd. Ende April 1841	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Inventar-Grundzinse	51	53	9	4	42	49								
Laudemien	288	22	200	—	88	22								
Pachtschillinge von Gütern . . .	1540	30	840	—	700	30								
Miethzinse	210	—	100	—	100	—								
Gerichtstaxen	386	—	144	—	242	—								
Branntwein-Propinations-Ertrag .	2450	25	950	—	1500	25								
Bier-Propinations-Ertrag . . .	1280	—	775	—	505	—								
Delegations-Gebühr	350	—	—	—	350	—								
Polizei-Gewerbs-Gebühr . . .	25	—	—	—	25	—								
Interessen von Activ-Capitalien .	485	—	200	—	285	—								
Ersätze von verschiedenen geringen Vorschüssen	1280	15	375	—	905	15								
Mängelersätze	3450	7	1150	—	2300	7								
Verschiedene außerordentliche Einnahmen	285	10	180	—	105	10								
Rückgezahlte Vorschüsse gegen Ersatz	889	20	382	—	507	20								
Summe . .	12972	2	5305	4	7666	58								
Vorschüsse gegen Verrechnung . .	900	2	732	—	168	2								
	13872	4	6037	4	7835	—								

(Beilage zur Sig. 20. Pag. 316. ex 1840).

dbałości jakiéj dopuściły, i czy w jednéj lub drugiéj rubryce jakowe ociąganie się z wyegzekwowaniem lub w postępowaniu nie daje się postrzegać; w którymto razie c. k. Urzędy cyrkułowe natychmiast co potrzeba przedsięwezmą. Przy wykazach z lat następujących, poczynając od roku 1838, będą c. k. Urzędy cyrkułowe z całą surowością i dosadnością czuwać na to, aby nowych zaległości czynnych niedopuszczano, a gdzie tego uniknąć nie można, gdzie asygnowanie przedpłat będzie nieodzownie potrzebném, aby wyegzekwowanie tamtych, a wyrachowanie się z tych drugich bezzwłocznie nastąpiło.

Te półroczne wykazy przesełać będą Urzędy cyrkułowe rocznie najpóźniéj do 15. Czerwca i 15. Grudnia Rządowi krajowemu z relacyją, w któréj i względem postępowania Zwierzchności miejscowych swoje zdanie, jak należy otworzą, i z tego, jakie rozrządzenia same poczyniły, wywieść się mają.

Wreście przez rozporządzenie niniejsze nie odmienia się w niczém główny przepis o zaległościach czynnych pod 12. Czerwca 1838 za liczbą 36538 wydany.

Rozporządzenie gub. z dnia 27. Lipca 1840 do l. gub. 41782.

120.

Enthaltend die im §. 19. des Postgesetzes vom 5. November 1837 vorbehaltene besondere gesetzliche Bestimmung der Verhältnisse der Eisenbahn-Unternehmungen zum Postregale.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 19. October 1839, die im §. 19. des Postgesetzes vom 5. November 1837 vorbehaltene besondere gesetzliche Bestimmung der Verhältnisse der Eisenbahn-Unternehmungen zum Postregale, mittelst folgender Anordnungen zu erlassen geruhet:

a) Die Eisenbahn-Unternehmungen sind verpflichtet, auf Begehren der Postgefälls-Verwaltung alle Briefe, Schriften und Amtspackete ohne Vergütung zur Transportirung zu übernehmen;

b) die Beförderung der übrigen, bei den Postämtern aufgegebenen, zur Fahrpost gehörigen Sendungen liegt den Eisenbahn-Unternehmungen nur gegen ein Entgelt ob, in Ansehung dessen, so wie der Modalitäten der Beförderung von Seite jeder einzelnen Unternehmung mit der Postgefälls-Verwaltung ein besonderes Uebereinkommen zu treffen, und hiebei als Richtschnur anzunehmen ist, daß das Entgelt für den Transport solcher Sendungen den gewöhnlichen Tarif der Eisenbahn über Abzug von 4|00 nicht übersteigen darf;

c) eben so steht es der Finanz-Verwaltung zu, bei Personen-Transporten, wenn sie auf Eisenbahnen zwischen solchen Orten Statt finden, welche durch Staats-Postanstalten verbunden sind, dann eine mäßige Gebühr, und zwar in Form einer Abfindungssumme einzuheben, wenn die Ertragsverhältnisse mit Rücksicht auf die landesüblichen Zinsen und den bei anderen Industrie-Unternehmungen vorkommenden Ertrag günstig sind.

Die Bemessung der Gebühr selbst hat im Einverständnisse mit der politischen Hofstelle zu geschehen.

Welches hiemit im Grunde hohen Hofkanzlei-Decretes vom 2. Juli 1840 Zahl 20280-1597 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 29. Juli 1840 Gubernial-Zahl 50760.

120.

Zastrzeżone w §ście 19. Ustawy pocztowéj z dnia 5. Listopada 1837 osobne prawne zakreślenie stosunków przedsiębierstw kolei żelaznéj do regalijów pocztowych.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 19. Października 1839 zastrzeżone w §ście 19. Ustawy pocztowéj z dnia 5. Listopada 1837 osobne prawne zakreślenia stosunków przedsiębierstw kolei żelaznych do regalijów pocztowych przez następujące rozporządzenia wydać:

a) Przedsiębierstwa kolei żelaznéj są obowiązane na żądanie Dyrekcyi poczt wszystkie listy, pisma i pakiety urzędowo przyjmować do przewiezienia bezpłatnie;

b) inne, w Urzędach pocztowych oddane, do jazdy pocztowéj wozowéj należące posełki, obowiązane przedsiębierstwo kolei żelaznéj tylko za opłatę przewozić, względem tego, równie jak względem sposobu przewożenia każde przedsiębierstwo ma z Dyrekcyją pocztowych dochodów skarbowych osobną zawrzeć ugodę, przyczém tego trzymać się trzeba, że zapłata za odstawę takich posełek nie może przewyższać zwyczajnéj taryfy kolei żelaznéj po odtrąceniu 4|00;

c) toż samo Zarząd finansowy ma prawo, od przewozu osób, odbywającego się na kolei żelaznéj między miejscami za pomocą skarbowego urządzenia pocztowego połączonémi, w ówczas mierną opłatę a to w sumie ugodzonéj pobiérać, jeżeli stosunki dochodowe (z kolei żelaznéj) ze względem na zwyczajne w kraju prowizyje i dochód z innych przedsiębierstw przemysłowych korzystnémi się być okazują.

Wymiar samójże należności ma nastąpić w porozumieniu się z polityczną Instancyją nadworną.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 2. Lipca 1840 do liczby 20280-1597 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 29. Lipca 1840 do l. gub. 50760.

121.

Die Herabsetzung des Durchfuhrszolls vom galizischen Getreide in Preußisch-Polen wird bekannt gemacht.

Laut hohen Hofkammer-Präsidial-Decrets vom 19. l. M. Zahl 4245, haben die seit längerer Zeit hinsichtlich der Herabsetzung des Transitozolles auf galizisches Getreide bei dem Durchzuge durch Preußisch-Polen anhängig gewesenen diplomatischen Verhandlungen nunmehr zum Abschluße eines Uebereinkommens zwischen der k. k. österreichischen und der k. preußischen Regierung mittelst gegenseitiger Erklärungen über folgende Bestimmungen geführt:

1. Die k. preußische Regierung hat zugesichert, bei der Zoll-Entrichtung von dem auf der Weichsel aus Galizien kommenden, auf österreichischen Fahrzeugen verladenen, bei Thorn ein- und über Danzig austretenden Getreide einen Rabatt von $33\frac{1}{3}$ Percent eintreten zu lassen, welcher Rabatt bei einer allfälligen künftigen Erhöhung des preußischen Getreide-Transitozolles im Allgemeinen in der Art erweitert werden soll, daß das galizische Getreide auch dann nicht höher belastet wird, als es bei Anwendung des obengedachten Rabatts auf das jetzt bestehende Zollausmaß belegt ist.

2. Dieser Rabatt hat jedoch nur bei denjenigen Getreide-Quantitäten Statt zu finden, deren Wiederausfuhr über Danzig vorschriftmäßig nachgewiesen wird, wogegen es hinsichtlich der Einhebung des Eingangszolles von solchem Getreide, dessen Wiederaustritt nicht in der vorgeschriebenen Art dargethan wird, bei dem bisherigen Verfahren verbleibt, wobei jedoch nach der mit dem hierortigen Erlaße vom 28. März v. J. Zahl 2369-P. bekannt gemachten Verfügung der gedachten Regierung, das auf dem Transporte verdorbene, unter ämtlicher Controlle in Preußen vernichtete Getreide von jeder Zollnachzahlung befreit bleiben soll.

3. Wurde der in Rede stehende Zollrabatt zu Gunsten des galizischen Getreidehandels vor der Hand, ohne an die Beibringung besonderer Ursprungszeugnisse geknüpft zu seyn, gegen dem zugestanden, daß in den dießseitigen Austritts-Zollbolleten, von denen die Getreidesendungen zu ihrer Bedeckung begleitet sind, der Name des Schiffers, das Maß und die Beschaffenheit der Ladung, so wie die Beschaffenheit und Bezeichnung des Fahrzeuges deutlich bemerkt werde. Die k. preußische Regierung hat sich jedoch für den Fall, daß die von ihr zum Beweise der Herkunft gegenwärtig zugelassenen Zollbolleten zur Verhütung von Mißbräuchen als genügend befunden würden, vorbehalten, auf die Verabredung anderweitiger Controllmaßregeln zurückzukommen.

121.

Ogłoszenie zniżenia cła przechodowego od zboża galicyjskiego w Polszcze pruskiéj.

Podług oznajmienia w dekrecie wysokiego c. k. Prezydyjum Kamery nadwornéj z dnia 19. b. m. pod liczbą 4245, rozpoczęte już dawniéj dyplomatyczne układy o zniżenie cła przechodowego od zboża galicyjskiego w przechodzie przez Polskę pruską doprowadziły teraz do zawarcia umowy między Rządami c. k. Austryjackim i k. Pruskim za pomocą wzajemnych oświadczeń, co do następujących punktów:

1. Rząd k. pruski przyrzekł, przy opłacie cła od przybywającego Wisłą z Galicyi na statkach austryjackich pod Toruniem wchodzącego, a przez Gdańsk wychodzącego zboża spuścić 33 1/3 procentu, któreto spuszczenie na wypadek podwyższenia na przyszłość pruskiego cła przechodowego od zboża w ogólności w ten sposób ma być rozciągnięte, że zboże galicyjskie nawet i wtenczas nie ma być bardziéj obarczone, jak przy zastosowaniu wyrażonego powyżéj spuszczenia podług teraźniejszego wymiaru cła obłożone jest.

2. To spuszczenie nastąpi jednak tylko za owe zboże, którego wywóz przez Gdańsk będzie tak, jak prawo każe, udowodniony, gdy przeciwnie, co do poboru cła wchodowego od takiego zboża, którego wywozu w sposób przepisany nie udowodniono, ma być dotychczasowe postępowanie zatrzymane; z tém wszystkiém podług rozporządzenia pomienionego Rządu, przez Rząd krajowy galicyjski pod dniem 28. Marca r. z. do liczby 2369-P. ogłoszonego, zboże, które się w drodze zepsuło i które pod kontrolą Urzędu w Prusiech zniszczono, od wszelkiéj opłaty cła wolne pozostać ma.

3. Na będące w mowie spuszczenie z cła dla galicyjskiego handlu zbożem zezwolono tymczasem, nie wymagając składania umyślnych zaświadczeń na pochodzenie zboża, pod warunkiem, ażeby w tutejszych wychodowych kartach cłowych, w które transporty zbożowe dla swojéj osłony są opatrzone, nazwisko szypra, miara i gatunek ładunku, jako też rodzaj i znamię statku jasno były wymienione. Rząd k. pruski zastrzegł sobie jednak na wypadek, gdyby karty cłowe obecnie przezeń za dowody pochodzenia przypuszczone, niedostatecznémi do przeszkodzenia nadużyciom okazały się, umawiać się o nowe środki kontrolne.

4. In Erwiederung dieſer Zugeſtändniſſe hat ſich die k. k. öſterreichiſche Regierung verbindlich gemacht, auf die Durchfuhr aus Preußen durch die öſterreichiſchen Staaten nach andern Ländern hinſichtlich der über die galiziſche Zollinie eintretenden Güter keine höheren Zollauflagen zu legen, als die gegenwärtig beſtehenden, auch in dem an den gegenſeitigen Gränzen zur Anwendung kommenden zollämtlichen Abfertigungs-Verfahren eine dieſem Durchfuhrverkehre nachtheilige Abänderung nicht eintreten zu laſſen, in ſofern nicht derartige Abänderungen gleichzeitig an den öſterreichiſchen Gränzen allgemein getroffen werden.

5. Das gegenwärtige Uebereinkommen hat vorläufig bis zum letzten December 1845, ſodann aber noch weiter durch ein halbes Jahr von dem Zeitpuncte der von der einen oder der anderen Seite allenfalls erfolgten Aufkündigung an gerechnet, in Wirkſamkeit zu bleiben.

Dieſes wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 31. Juli 1840 Präſidial-Zahl 5719.

122.

Ueber das, den Berg- und Salinen-Aemtern zuſtehende Recht, die zur Sicherſtellung des allerhöchſten Aerars nöthigen gerichtlichen Verfügungen durch die k. Fiscalämter zu erwirken.

Das zufolge Hofdecrets vom 18. September 1786, den Hof- und Länderſtellen zuſtehende Recht, durch die Fiscalämter die zur Sicherſtellung des allerhöchſten Aerars nöthigen gerichtlichen Verfügungen zu erwirken, wird hiemit gemäß der allerhöchſten Entſchließung vom 25. April 1840 auch den nachfolgenden Berg- und Salinen-Aemtern: dem Salinen-Oberamte zu Gmunden, der Eiſenwerks-Direction zu Eiſenerz, dem Ober-Bergamte zu Klagenfurth, der ſalzburgiſch-tyroliſchen Berg- und Salinen-Direction zu Hall, den Berg-Oberämtern zu Przibram und Joachimsthal, und der Salinen- und Salzverſchleiß-Direction zu Wieliczka, eingeräumt.

Dieſe allerhöchſte Entſchließung wird zufolge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 2. Juli 1840 Zahl 23349 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 31. Juli 1840 Gubernial-Zahl 48659.

4. Odwzajemniając te zezwolenia, Rząd c. k. Austryjacki zobowiązał się ze swojéj strony nie nakładać na przewóz z Prus przez Państwo austryjackie do krajów obcych na towary, przez linię cłową galicyjską wchodzące, wyższego cła od obecnie istniejącego, ani też w postępowaniu cłowém expedycyjném na obopólnych granicach nie zaprowadzać szkodliwéj temu handlowi przewozowemu odmiany, jeżeliby takich odmian jednocześnie na granicach austryjackich powszechnie nie zaprowadzono.

5. Niniejsza umowa ma uprzednio trwać do ostatniego Grudnia 1845, potém zaś jeszcze przez pół roku po wypowiedzeniu z jednéj lub drugiéj strony (może) nastąpioném.

Co niniejszém do powszechnéj wiadomości podaném zostaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 31. Lipca 1840 do l. prez. 5719.

122.

O prawie Urzędów górniczych i solnych wyrabiania przez k. Urzędy fiskalne potrzebnych do zabezpieczenia najwyższego Skarbu sądowych rozporządzeń.

Dane dekretem nadwornym z dnia 18. Września 1786 Instancyjom nadwornym i prowincyjnym prawo wyrabiania przez k. Urzędy fiskalne potrzebnych do zabezpieczenia najwyższego Skarbu sądowych rozporządzeń, rozciąga się niniejszém stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 25. Kwietnia 1840 także na wymienione poniżéj Urzędy górnicze i solne: na Urząd zwierzchny solny w Gmunden, Dyrekcyję huty żelaznéj w Eisenerz, Urząd zwierzchni górniczy w Klagenfurcie (Żelowcu), Dyrekcyję górniczą i solną zalcburską i tyrolską w Hall, Urzędy zwierzchne górnicze w Przybramie i Joachimsthalu i Dyrekcyję salin i przedaży soli w Wieliczce.

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 2. Lipca 1840 do liczby 23349 do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 31. Lipca 1840 pod l. gub. 48659.

123.

Die mit 15. Auguſt 1840 eintretenden neuen Beſtimmungen der Poſtrittgebühren werden kundgemacht.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mittelſt des herabgelangten Decrets vom 21. d. M. Zahl 29217 ſich beſtimmt gefunden, das Poſtrittgeld für ein Pferd und eine einfache Poſtſtation ſowohl bei Aerarial- als Privatritten vom 15. Auguſt angefangen, in Niederöſterreich auf einen Gulden, in Oeſterreich ob der Enns auf vier und fünfzig Kreuzer, in Mähren und Schleſien auf ſechs und fünfzig Kreuzer, in Steiermark auf acht und fünzig Kreuzer, in Kärnthen und Krain auf einen Gulden vier Kreuzer, und im Küſtenlande auf einen Gulden acht Kreuzer zu erhöhen; für ganz Galizien aber mit fünfzig Kreuzer feſtzuſetzen, und die Gebühr für den Gebrauch eines gedeckten Wagens auf die Hälfte, und für den Gebrauch eines ungedeckten Wagens auf ein Viertheil des Poſtrittgeldes für ein Pferd feſtzuſetzen.

In den übrigen Ländern werden die gegenwärtig beſtehenden Poſtrittgelder und Wagengebühren in ihrem Ausmaße unverändert beibehalten, und das Wagenſchmiergeld in allen Ländern in dem bisherigen Ausmaße belaſſen; das Poſtillons-Trinkgeld aber iſt nach den, mit 1. Mai 1839 zur Wirkſamkeit gekommenen Poſtvorſchriften zu entrichten.

Welches hiemit in Gemäßheit des obigen Hofkammer-Decrets zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 31. Juli 1840 Gubernial-Zahl 52529.

124.

Ermächtigung der Gefällenwach-Oberaufſeher zu Durchſuchungen zum Schutze des Tabak-Monopols.

Den k. k. Kreisämtern wird hierneben ein Exemplar der Circular-Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung an ſämmtliche Bezirks-Verwaltungen wegen Ermächtigung der Gefällenwach-Oberaufſeher zu Durchſuchungen zum Schutze des Tabak-Monopols in Fällen der §§. 273. und 275. der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung zur eigenen Wiſſenſchaft mitgetheilt.

Gubernial-Verordnung vom 1. Auguſt 1840 Gubernial-Zahl 50214.

123.

Ogłoszenie nowego wymiaru opłaty od koni i za jazdę pocztą, zacząwszy od 15. Sierpnia 1840.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna uznała potrzebę dekretem z dnia 21. b. m. do liczby 29217, zacząwszy od dnia 15. Sierpnia podwyższyć opłatę za jazdę pocztą od konia i pojedyńczéj stacyi pocztowéj tak przy jazdach skarbowych, jako i prywatnych, w Austryi Niższéj na jeden złoty reński, w Austryi powyżéj Anizy na pięćdziesiąt i cztéry krajcary, w Morawie i Szląsku na pięćdziesiąt i sześć krajcarów, w Styryi na pięćdziesiąt i ośm krajcarów, w Karyntyi i Karnioli na jeden złoty reński i cztéry krajcary, w nadbrzeżu (litorale) na jeden złoty reński i ośm krajcarów; dla całéj Galicyi zaś na pięćdziesiąt krajcarów, a należność za użycie powozu krytego na połowę, a powozu niekrytego na czwartą część tego, co wynosi opłata za jazdę pocztą od jednego konia, wyznaczyć.

W innych krajach Monarchii pozostaje przy dotychczasowéj opłacie za jazdę pocztą i od powozu, i opłata za smarowidło we wszystkich krajach ta sama pozostanie, poczesne zaś dla pocztylijonów ma być podług zaprowadzonych z dniem 1. Maja 1839 przepisów pocztowych opłacane.

Co się niniejszém w skutek powyższego dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 31. Lipca 1840 do liczby gub. 52529.

124.

Upoważnienie naddozorców ze straży dochodowéj do przetrząsania dla ochrony monopolu tytuniowego.

W załączeniu udziela się c. k. Urzędom cyrkułowym rozporządzenia c. k. Administracyi dochodów skarbowych, do wszystkich Administracyj obwodowych o upoważnieniu naddozorców ze straży dochodowéj do przetrząsania dla ochrony monopolu tytuniowego w przypadkach w §§. 273. i 275. Ustawy o cłach i monopolijach przytoczonych.

Rozporządzenie gub. z dnia 1. Sierpnia 1840 do l. ub. 50214.

Verordnung der k. k. galiziſchen vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 26. Juni 1840 Zahl 13049, an ſämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Gefällenwach-Oberen.

Man hat beſchloßen, zum Schutze des gefährdeten Tabak-Monopols im Grunde des §. 276. der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung die den Gefällenwach-Unter-Inſpectoren und Reſpicienten der an der ungariſchen Gränze gelegenen 5 Cameral-Bezirke unterm 27. September 1839 Z. 23632 auf unbeſtimmte Zeit, daher widerruflich, ertheilte Ermächtigung zur Verfügung von Durchſuchungen bei nicht Gewerbe treibenden Perſonen, nicht nur in den gleich erwähnten 5 Cameral-Bezirken, ſondern auch in jenen Bezirken, in welchen der Tabakbau getrieben, oder das rohe Tabakblatt aus den Plantagen in die Einlös-Magazine, — und aus Letztern in die Winniker Tabakfabrik verfrachtet wird, dahin auszudehnen: daß in den, in den §§. 273. und 275. der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung bezeichneten Fällen, nämlich außer den der Controlle unterliegenden Gewerbsräumen, bei andern Gewerbtreibenden, und auch bei nicht Gewerbe treibenden Perſonen, jedoch mit Ausnahme von Honoratioren, das Recht in Fällen des bedrohten Tabakgefälls Durchſuchungen, jedoch ſtets mit ſorgfältiger Beobachtung der in den bezogenen §§. 273. und 275. vorbezeichneten Bedingungen zu verfügen, auch jenen Gefällenwach-Oberaufſehern auf unbeſtimmte Zeit, daher widerruflich, eingeräumt werde, welche als Befehlshaber oder als deren Stellvertreter einer Wachabtheilung vorgeſetzt ſind, und welche zur Verfügung derlei Durchſuchungen, namentlich von dem Bezirksvorſteher einverſtändlich mit den Sections-Inſpectoren oder deren Stellvertreter werden beſtimmt werden.

Den k. k. Bezirks-Verwaltungen und Sections-Inſpectoren wird zur verantwortlichen Pflicht gemacht, dieſe Befugniß nur jenen Oberaufſehern zu ertheilen, von welchen dieſelben verſichert ſind, daß ſie nicht nur Vertrauen verdienen, ſondern auch die erforderliche Bildung beſitzen, um richtig beurtheilen zu können, ob die vorgezeichneten geſetzlichen Bedingungen zur Verfügung der Durchſuchung vorhanden ſind.

Es verſteht ſich, daß dieſe den Oberaufſehern eingeräumte Befugniß, in den bezeichneten Bezirken, und unter denſelben Bedingungen auch für die höheren Chargen der Reſpicienten und der Oberen, ſoweit ihnen ſolche nicht ſchon verfaſſungsmäßig zuſteht, zu gelten habe.

Rozporządzenie c. k. galic. połączonéj Administracyi dochod. skarbow. z d. 26. Czerwca 1840 do l. 13049, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj obwodowych i przełożonych ze straży dochodowéj.

Dla ochrony narażonego na uszczerbek monopolu tytuniu postanowiono, nadane na mocy §fu 276. Ustawy o cłach i monopolach podinspektorom ze straży dochodowéj i respicyjentom położonych na granicy węgierskiéj 5 obwodów kameralnych pod dniem 27. Września 1839 do liczby 23632 na czas nieograniczony, a więc odwołalnie, upoważnienie do nakazania przetrząsań u osób, profesyją nietrudniących się, nietylko w wymienionych dopiéro 5ciu obwodach kameralnych, lecz i w owych obwodach, w których tytuń uprawiają, lub liście tytuniowe nieprzyprawione z plantacyj do magazynów zakupna, a z tych do winnickiéj fabryki tytuniu odsélają, tak rozszérzeć: ażeby w przypadkach, w §§. 273. i 275. Ustawy o cłach i monopolach wyrażonych, to jest, oprócz w podpadających kontroli miejscach wyrobu, u innym wyrobem trudniących się także i u niezajmujących się wyrobem, jednakże wyjąwszy osoby znakomitsze, prawo nakazania przetrząsań, wszakże zawsze z ścisłém zachowaniem podanych w wymienionych §§fach warunków, w razie narażenia dochodów skarbowych z tytuniu na uszczerbek, było na czas nieoznaczony, a więc odwolalnie, także owym naddozorcom ze straży dochodowéj nadane, którzy jako dowódzcy, albo jako ich zastępcy są nad oddziałami straży przełożeni, a których dla zlecenia takich przetrząsań, mianowicie przełożeni nad obwodem w porozumieniu z Inspektorami sekcyj albo ich zastępcami wyznaczać będą.

Na c. k. Administracyje obwodowe i Inspektorów sekcyj wkłada się obowiązek z odpowiedzialnością nie udzielać tego upoważnienia tylko takim naddozorcom, o których są tego przekonania, że nietylko są zaufania godni, lecz zarazem posiadają tyle oświaty, aby słusznie osądzić, czy prawem zakreślone warunki do nakazania przetrzęsienia zachodzą lub nie.

To się samo przez się rozumi, że dane naddozorcom upoważnienie, w oznaczonych obwodach i pod témi samémi warunkami służyć ma także dla wyższych stopni respicyjentów i starszych, jeżeli im się to już podług organizacyi nie należy.

Jedes Ausſchreiten aus dem eingeräumten Wirkungskreiſe iſt unnachſichtlich zu ahnden, jedenfalls aber iſt bei demjenigen, der ſich deſſen ſchuldig macht, die Befugniß ſogleich zu widerrufen.

Mit Ende December d. J. hat jeder Sections-Inſpector ein Verzeichniß der von den einzelnen Ermächtigten verfügten Durchſuchungen und deren Erfolge im Wege der Bezirks-Verwaltung vorzulegen, und Letztere hat ſich gutächtlich zu äußern, ob es nothwendig ſeyn werde, dieſe Maßregel weiter hinaus beizubehalten, oder ob, und welche Modificationen gerathen erſcheinen.

125.

In Betreff der Zuſammenſchreibung oder Zertheilung der Empfangs-Beſtätigungen über die in dem Staatsſchulden-Tilgungsfonde angelegten Dienſt- und Pacht-Cautionen, dann hinſichtlich der Auszahlung ihrer Zinſen.

Im Nachhange zu den Gubernial-Erläſſen vom 20. Mai und 12. November 1837 Zahl 21681 und 71361 (Prov. G. S. Seite 246 und 786), wird den k. k. Kreisämtern im Grunde eines Decrets des hohen Hofkammer-Präſidiums vom 4. v. M. Z. 3380, Nachſtehendes bedeutet:

1. Die in Folge einer Ceſſion oder des geänderten Dienſtverhältnißes der Cautionanten angeſuchte Umſchreibung der Empfangs-Beſtätigungen über die beim Staatsſchulden-Tilgungsfonde angelegten Dienſtcautionen, oder nöthigen Falles eine Zuſammenſchreibung oder Zertheilung derſelben aus der einen oder der andern der angeführten Urſachen, darf von der Staats-Schulden-Tilgungsfonds-Hauptcaſſe ſelbſtſtändig vorgenommen werden, wenn ſie darum von den Caſſen und Behörden, welchen die Anlegung und Aufkündigung der Cautions-Depoſiten zuſteht, auf die vorgeſchriebene Weiſe angegangen wird.

Eine ſolche Umſchreibung und rückſichtlich Zuſammenſchreibung oder Zertheilung der Empfangs-Beſtätigungen kann jedoch nur entweder auf den nämlichen Cautionsleger, wenn gleich unter andern Dienſtverhältniſſen, oder auf einen andern zum Erlage einer Dienſtcaution verpflichteten Staatsbeamten, und zwar in dem letztern Falle unter Beibringung der erforderlichen Ceſſion und der Nachweiſung der von dem früheren Cautionsleger gepflogenen vollkommenen Rechnungsrichtigkeit auf jenem Poſten, wofür er die Caution zu leiſten hatte, keineswegs aber auch auf eine Privatparthei, welche in keinem Dienſtverhältniße zu dem Staate ſteht, ohne beſondere Bewilligung des hohen Hofkammer-Präſidiums Statt finden.

Każde przekroczenie zakreślonego obrębu działalności ma być bezwzględnie skarcone, na każden wypadek zaś upoważnienie winnemu odebrane.

Z końcem Grudnia r. b. powinien każdy Inspektor sekcyi podać przez Administracyję obwodową wykaz śledztw przez upoważnionych nakazanych, a Administracyja dać swoje zdanie, czy będzie potrzeba dłużéj trzymać się tego środka, albo, czy się i jakie odmiany potrzebnémi być zdają.

125.

O spisywaniu wraz lub rozdzielaniu poświadczeń na przyjęcie składanych u funduszu, umarzającego długi Stanu, kaucyj służbowych i dzierzawnych, tudzież o wypłacaniu prowizyj od tychże kaucyj.

Dodatkowo do rozporządzeń gubernijalnych z dnia 20. Maja i 12. Listopada 1837 za liczbą 21681 i 71361 (Zbiór Ustaw prowinc. str. 246 i 786), wskazuje się c. k. Urzędom cyrkułowym na zasadzie dekretu Prezydyjum wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 4. z. m. za liczbą 3380, co następuje:

1. Jeżeli kto w skutek cessyi, lub zmienionego stosunku służby kaucyję dającego, prosi o przepisane poświadczenie na odebrane kaucyje służbowe, składane u funduszu umarzającego długi Stanu, albo w razie potrzeby o spisanie razem, lub rozdzielenie taktowych, z jednéj, lub drugiéj przytoczonéj przyczyny, taktowe może fundusz umarzający długi Stanu samodzielnie przedsiębrać, jeżeli o to przez Kasy i Instancyje, którym umieszczanie i wypowiadanie składanych kaucyj przystoi, sposobem przepisanym wezwanym będzie.

Taktowe przepisanie, a odnośnie spisanie wraz, albo rozdzielenie poświadczeń na odebrane kaucyje może jednak albo tylko na tę samę kaucyją składającą osobę, chociażby w innych stosunkach służbowych, lub na innego urzędnika Stanu do złożenia kaucyi służbowéj obwiązanego, a wprawdzie w tym drugim razie, za okazaniem należytéj cesyi i za wykazaniem, że ten, co przódy złożył kaucyją, zupełnie wyrachował się co do tych pozycyj, dla których winien był złożyć kaucyją, w żadnym razie zaś na osobę prywatną, która w żadnym stosunku służbowym względem Rządu nie zostaje, jeżeli na to nie będzie osobnego pozwolenia od wysokiego Prezydyjum Kamery nadwornéj.

2. Ebenso unterliegt die Umschreibung der Empfangs-Bestätigungen über erlegte Pachtcautionen auf denselben Cautionsleger unter einem andern Pachtverhältniße, oder auf einen andern Pächter eines ärarischen Gegenstandes, unter den bei den Dienstcautionen angedeuteten Modalitäten keinem Anstande. Dagegen darf die Umschreibung solcher Empfangs-Bestätigungen auf den Namen einer in keinem ähnlichen Verhältniße zur Staatsverwaltung stehenden Parthei eben so wenig, wie bei den Dienstcautionen ohne eine specielle Bewilligung des hohen Hofkammer-Präsidiums vorgenommen werden.

3. In Ansehung des bei der Umschreibung von Empfangs-Bestätigungen über Dienst- und Pachtcautionen eintretenden Zinsenfußes, welcher bis zum 1. Jäner 1836 in jährlichen 4% bestand, von diesem Zeitpuncte angefangen aber auf 3% herabgesetzt wurde, hat das hohe Hofkammer-Präsidium Folgendes zu bestimmen befunden:

a) Bei der Umschreibung einer Empfangs-Bestätigung auf einen andern Namen wegen Uebertragung oder Cedirung eines mit 4% angelegten Dienstcautionsbetrages an einen andern cautionspflichtigen Staatsdiener hat der geringere Zinsenfuß zu 3% aus dem Grunde einzutreten, weil in einem solchen Falle die Caution des Cedenten erlischt, und ein ganz neuer Cautionserlag eintritt, welcher nur nach dem dermaligen geringeren Zinsenfuße verinteressirt werden kann.

b) Wenn jedoch die Umschreibung einer Empfangs-Bestätigung wegen des Uebertrittes des Cautionslegers in eine andere Dienstkathegorie erforderlich seyn sollte, wird in dem Falle, daß das Cautions-Capital gegen eine Verzinsung von 4% hinterlegt wurde, dieser höhere Zinsenfuß auch fernerhin beizubehalten seyn, weil hier das Verhältniß des Cautionslegers zur Staatsverwaltung eigentlich keine Aenderung erleidet.

c) Auch in dem Falle, daß der Cautionant in eine andere Dienstkathegorie tritt, in welcher er eine höhere Caution zu leisten hat, und demnach zur Ergänzung seiner früheren Caution verpflichtet ist, hat es bei Umschreibung der Empfangs-Bestätigung über den früher mit 4% verzinsten Cautionserlag bei diesem höheren Zinsenfuße zu verbleiben, und es ist alsdann, da hier ebenfalls keine Aenderung in der Person und in dem Verhältniße des Cautionslegers zur Staatsverwaltung, sondern nur rücksichtlich der von demselben geleisteten Ergänzungssumme ein neuer Cautionserlag eintritt, bloß über letzteren eine Empfangs-Bestätigung nach dem gegenwärtigen Zinsenfuße von 3% auszufertigen.

d) Bei der Umschreibung der Empfangs-Bestätigung über mit 4% verzinsliche Pachtcautionen, wenn solche mittelst

2. Podobnież nie podlega żadnéj trudności przepisanie poświadczeń na odebranie składanych kaucyj dzierżawnych na tego samego kaucyjonanta w innym stosunku dzierżawnym, lub na innego dzierżawcę przedmiotu skarbowego z zachowaniem odmiany co do tych obuch kaucyj wskazanéj. Przeciwnie zaś przepisanie takowych poświadczeń na imię strony, nie będącéj względem Administracyi Stanu w żadnym podobnym stosunku, równie, jak przy kaucyjach służbowych bez wyraźnego prezydyjalnego pozwolenia wysokiéj Kamery nadwornéj nastąpić nie może.

3. Co do wymiaru prowizyi przy przepisywaniu poświadczeń na odebiérane kaucyje służbowe i dzierżawne, do 1. Stycznia 1836 rocznie po 4 0|0 ustanowionéj, odtąd zaś poczynając na 3 0|0 zniżonéj, Prezydyjum wysokiéj Kamery nadwornéj postanowiło, co następuje:

a) Gdy poświadczenie na odbiérane kaucyje na imię drugiego, z powodu przeniesienia czyli ustąpienia założonéj i po 4 0|0 uprocentowanéj kaucyi służbowéj na drugiego, do kaucyi obowiązanego urzędnika Stanu, przepisać się ma, porachowana będzie prowizyja niniejszéj stopy, to jest po 3 0|0, z tego powodu, że w takim razie kaucyja ustępującego gaśnie, i nowa zupełnie kaucyja nastaje, która tylko podług teraźniejszéj niniejszéj stopy uprocentowaną być może.

b) Gdyby jednak przyszło przepisać poświadczenie z powodu przejścia kaucyjonanta do innéj kategoryi służbowéj, w takim razie, ponieważ kapitał na kaucyją złożony był na 4 0|0 prowizyi, owa wyższa stopa prowizyi zatrzymaną zostanie i na potém, ponieważ tu stosunek kaucyjonanta do Administracyi Stanu nie podpadł żadnéj odmianie.

c) I w takim razie, gdy kaucyjonant w inną służby wchodzi kategoryją, w któréj większą kaucyję dać musi, a przeto obowiązany jest dawniejszą kaucyję uzupełnić; gdy poświadczenie na odebraną ilość kaucyi przódy po 4 0|0 uprocentowanéj, przy téj wyższéj stopie prowizyi pozostać ma; a wtenczas, gdy tu nie zachodzi równie żadna odmiana w osobie i w stosunku kaucyjonanta do Administracyi Stanu, ale tylko względnie ilości przez tegoż na uzupełnienie danéj, nowa ilość kaucyi, poświadczenie wydane ma być tylko na odebraną ilość uzupełniającą, podług stopy teraźniejszéj, to jest po 3 0|0 prowizyi.

d) Gdy przychodzi poświadczenia przepisywać na odbiérane kaucyje dzierżawne po 4 0|0 uprowizyjonowane,

Ceſſion an einen andern Pächter übergehen, ſind die neuen Empfangs-Beſtätigungen aus den angeführten Gründen nur mit 3% zu verzinſen.

e) Wenn jedoch die Umſchreibung von Empfangs-Beſtätigungen ohne Aenderung in der Perſon des Cautionslegers wegen geänderten Pachtbedingungen, oder wegen Verlängerung des Pachttermins, oder wegen Veränderung des Objectes der Pachtung erforderlich ſeyn ſollte, wird die Staatsſchulden-Tilgungsfonds-Hauptcaſſe, im Falle als die betreffende Pachtcaution bisher noch mit 4% verzinſet wurde, bei deren Umſchreibung keine Aenderung in dem Zinſenfuße vorzunehmen, ſondern nur den allenfalls erhöhten Betrag künftig mit 3% zu verzinſen haben.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur Wiſſenſchaft und Nachachtung in vorkommenden Fällen verſtändigt.

Gubernial-Verordnung vom 3. Auguſt 1840 Gubernial-Zahl 50980.

126.

Wegen gegenſeitiger Aufhebung des Abſchoßes und des Abfahrtsgeldes zwiſchen ſämmtlichen öſterreichiſchen Ländern, mit Ausnahme von Ungarn und Siebenbürgen einerſeits, und dem Gebiethe der freien Stadt Frankfurt andererſeits.

In Gemäßheit eines zwiſchen der k. k. öſterreichiſchen Regierung zu Folge allerhöchſter Entſchließung vom 10. März d. J., dann dem Senate der freien Stadt Frankfurt getroffenen Uebereinkommens, wurde beiderſeits erklärt, daß für die Zukunft die Beſtimmungen des Bundesbeſchluſſes vom 23. Juni 1817 über die den Unterthanen der deutſchen Bundesſtaaten bei Vermögens-Exportationen aus einem in den andern Bundesſtaat zuſtehende Freiheit von allen Nachſteuern (jus detractus, gabella emigrationis) auch auf die Provinzen des öſterreichiſchen Kaiſerſtaates, welche nicht zum deutſchen Bunde gehören, ihre Anwendung finden ſollen; ſo, daß demnach bei allem Vermögen, welches aus den k. k. öſterreichiſchen Staaten in das Gebieth der freien Stadt Frankfurt, oder aus dieſem Gebiethe in die k. k. öſterreichiſchen Staaten exportirt wird, die im obigen Bundesbeſchluße enthaltenen Verabredungen volle Anwendung zu finden haben, und daß nur die ungariſchen Länder hievon eine Ausnahme machen, in ſoferne rückſichtlich derſelben die Freizügigkeit ſich bloß auf die Abgaben, welche in die landesherrlichen Caſſen fließen, erſtreckt; ferner wurde gegenſeits erklärt, daß ſich hiernach in allen Vermögens-Exportationsfällen,

kiedy przez cesyją na innego dzierzawcę przechodzą, nowe poświadczenia na odebrane kaucyje z powodów przytoczonych, tylko na 3 0|0 prowizyi wydawane być mają.

c) Gdy jednak poświadczenia te, bez odmiany w osobie kaucyjonanta, tylko dla odmienionych warunków dzierzawnych, lub przedłużenia terminu dzierzawy, lub dla zmiany przedmiotu dzierzawy, przepisać było potrzeba, główna Kasa funduszu umarzającego długi Stanu, jeżeli dotycząca kaucyja dzierzawna dotąd jeszcze po 4 0|0 uprowizyjowaną była, przy takowém przepisywaniu żadnéj odmiany w stopie procentowéj przedsiębrać nie powinna, ale tylko, gdyby ilość kaucyi podwyższoną została, na przyszłość tę tylko po 3 0|0 uprowizyjonować.

O tém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla wiadomości i zachowania się w zachodzących wypadkach.

Rozporządzenie gub. z dnia 3. Sierpnia 1840 do l. gub. 50980.

126.

O wzajemném zniesieniu opłaty podatku od wywiezienia spadków z kraju i podatku emigracyjnego między wszystkiémi krajami austryjackiémi, wyjąwszy Węgry i Ziemię Siedmiogrodzką, z jednéj strony, a okręgiem wolnego miasta Frankfurtu z drugiéj strony.

Stosownie do umowy, zawartéj w skutek najwyższego postanowienia z dnia 10. Marca r. b., między c. k. Rządem austryjackim a Senatem wolnego miasta Frankfurtu, oświadczono obustronnie, że na przyszłość postanowienia Uchwały Zgromadzenia Związku Niemieckiego z dnia 23. Lipca 1817 o uwolnieniu poddanych Związku Niemieckiego od wszelkich dopłat podatkowych (jus detractus, gabella emigrationis) przy wynoszeniu majątków z jednego Państwa związkowego do drugiego, zastosowane być mają także do nienależących do Związku Niemieckiego prowincyj Cesarstwa Austryjackiego; tak, że podług tego przy wyprowadzeniu jakiegokolwiek majątku z c. k. Państw Austryjackich do okręgu wolnego miasta Frankfurtu, albo z tego Państwa do c. k. Państw Austryjackich zupełnie zastosowane być mają, zawarte w powyższéj Uchwale Związku Niemieckiego umowy, i że tylko kraje węgierskie są od tego wyjęte, o ile co do tych wolny wywóz ogranicza się jedynie na podatkach, wpływających do Kas skarbowych; niemniéj oświadczono wzajemnie, że się tego we wszystkich

die bis zum Tage der erfolgten Auswechslung gegenwärtiger Erklärungen, das ist: bis 27. Mai l. J. nicht vollzogen sind, geachtet werden solle.

Dieses Uebereinkommen wird mit Beziehung auf das allerhöchste Patent vom 2. März 1820 über die Vermögens-Freizügigkeit innerhalb des Gebiethes des deutschen Bundes, im Grunde des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 15. v. M. Zahl 17858-1144 hiemit allgemein kundgemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 6. August 1840 Gubernial-Zahl 51725.

127.

Neue allgemeine Zollbestimmungen für Gegenstände des Buch- und Kunsthandels.

Um im Verkehre mit wissenschaftlichen und literarischen Werken, dann mit Bildern, Zeichnungen und Gemälden die darauf anzuwendenden Zolltarifs-Bestimmungen mit den dermaligen Zeitverhältnissen in besseren Einklang zu bringen, und zugleich die damit vereinbarlichen Zollerleichterungen eintreten zu lassen, werden in Folge Verordnung der allgemeinen Hofkammer vom 17. Juli l. J. Zahl 27830 nachstehende allgemeine Ein- und Ausfuhr-Zollbestimmungen bekannt gemacht:

I.

Bücher und schriftstellerische Werke überhaupt, gedruckte und geschriebene, dann Musikalien und Landkarten, ferner alle Bestandtheile oder Beigaben von schriftstellerischen Werken, als z. B. Pläne, Zeichnungen, Bilder und Bildertafeln, sie mögen zur Erklärung oder Verzierung bestimmt seyn, gebunden und ungebunden, unterliegen in der Einfuhr der Zollentrichtung mit fünf Gulden Conv. Münze vom Wiener Netto Centner.

Zur Einfuhrbehandlung sind nur Hauptlegstätten und Legstätten ermächtigt.

Der Ausfuhrzoll ist mit zwölf und einem halben Kreuzer Conv. Münze vom Wiener Centner Sporco festgesetzt.

Anmerkung 1. Zeichnungen, Bilder und Bildertafeln, die gesondert von den schriftstellerischen Werken, zu denen sie gehören, eingeführt werden, und keine ausdrückliche Bezeichnung als Beigaben oder Bestandtheile von solchen Werken an sich tragen, sind nach ihrer allgemeinen Eigenschaft als Bilder auf Papier zu erklären und zu verzollen.

Anmerkung 2. Hinsichtlich der zollfreien Behandlung der mittelst der k. k. Postämter bezogenen periodischen Zeitschriften bleiben die bestehenden Anordnungen aufrecht, und eben so hinsichtlich der Einfuhr von, im Auslande gedruckten jüdischen oder hebräischen Gebeth- und Religionsbüchern und von illirischen und wallachischen Büchern, wornach selbe ohne besondere Bewilligung aus dem Auslande nicht bezogen werden dürfen.

przypadkach wyprowadzania majątku z kraju, które do dnia wymiany niniejszych oświadczeń, to jest: do dnia 27. Maja r. b. nie przyszły do skutku, trzymać należy.

Ta umowa odnosząc się do najwyższego Patentu z dnia 2. Marca 1820 o wolném wynoszeniu majątków w obrębie Związku Niemieckiego podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 15. z. m. do liczby 17858-1144 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 6. Sierpnia 1840 do liczby gub. 51725.

127.

Nowe powszechne przepisy cłowe o przedmiotach handlu książkami i dziełami kunsztu.

Aby w handlu dziełami naukowémi i literatury, tudzież obrazami, rysunkami i malowidłami, mające być do nich zastosowane przepisy taryfy cłowéj do większéj z teraźniejszémi stosunkami czasu zgodności przyprowadzić, a zarazem zgodnych z tém ulg w cle dopuścić, ogłasza się w skutek rozporządzenia powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 17. Lipca r. b. do liczby 27830, następujące przepisy o cle wchodowém i wychodowém:

I.

Książki i dzieła w ogólności, drukowane i pisane, tudzież sztuki muzyczne i mapy jeograficzne, niemniéj wszystkie części lub dołączenia dzieł, jak n. p. plany, rysunki, obrazy i tablice obrazkowe, czyto do objaśnienia lub przyozdobienia przeznaczone, oprawne albo nieoprawne, podpadają przy wprowadzeniu cłu pięciu złotych reńskich monetą konw. od cetnara wiédeńskiego czystéj wagi (netto).

Do postępowania przy wprowadzeniu są tylko główne Komory cłowe i Komory cłowe składowe umocowane.

Cło wychodowe postanowiono na dwanaście i pół krajcara od cetnara wiédeńskiego wagi obwojowéj (sporco).

Uwaga 1. Rysunki, obrazy i tablice obrazkowe osobno od dzieł, do których należą, wprowadzane i niemające wyraźnych znaków, że są dołączeniami albo częściami tychże dzieł, mają być podług swojéj powszechnéj własności jako obrazy na papiérze zapowiedziane i oclone.

Uwaga 2. Co do uwolnienia od cła pism czasowych, przez c. k. Urzędy pocztowe sprowadzonych, pozostają istniejące przepisy w swéj mocy, toż samo co do wprowadzenia z zagranicy drukowanych żydowskich albo hebrajskich książek do modlenia i religijnych książek iliryjskich i wołoskich, podług których niewolno ich bez osobnego na to pozwolenia z zagranicy sprowadzać.

II.

Für Bilder auf Papier, als: Stahlſtiche, Kupferſtiche, Holzſchnitte, Steinabdrücke u. ſ. w., auch bemalt oder colorirt, dann Zeichnungen und Malereien auf Papier, in ſoferne die Zolltarifs-Beſtimmungen für Beigaben oder Beſtandtheile von ſchriftſtelleriſchen Werken auf ſie keine Anwendung findet, ferner Dupf- und Deſſin-Papier und Geſellſchaftsſpiele auf Papier, iſt die Eingangsgebühr mit zehn Gulden C. M. vom Wiener Centner Netto zu entrichten.

Die Einfuhrbehandlung iſt auf Hauptlegſtätten und Legſtätten beſchränkt.

Der Ausfuhrzoll iſt mit zwölf und einem halben Kreuzer C. M. vom Wiener Centner Sporco feſtgeſetzt.

Anmerkung 1. Bilderwerke, d. i. Sammlungen von Bildern, die zu den Gegenſtänden des Kunſthandels gehören, ſind auch in Verbindung mit erklärenden oder erläuternden Schriftterten, die bloß als Nebenſache oder Beigabe ſich darſtellen, in dem vorſtehenden Tarifsartikel begriffen.

Anmerkung 2. Die öffentlichen Anſtalten bildender Künſte ſind wie bisher zum zollfreien Bezuge ſolcher Gegenſtände berechtigt.

Anmerkung 3. Gemeine Chriſtenlehr- und Wallfahrtsbilder, ſie mögen Kupfer-, Holz- oder Steinabdrücke ſeyn, ſo wie jene, die mit Zeug- oder Metall-Folienſtücken ausgelegt ſind, bleiben ſo wie Amulete, Scapulire u. dgl. mit dem Einfuhrsverbothe belegt.

III.

Gemälde, mit Ausnahme der unter Bilder auf Papier begriffenen Malereien, unterliegen bei der Einfuhr der Zollzahlung mit fünf Gulden C. M vom Wiener Netto Centner.

Die Einfuhrbehandlung iſt auf Hauptlegſtätten und Legſtätten beſchränkt.

Die Ausgangsgebühr iſt mit zwölf einem halben Kreuzer C. M. vom Wiener Sporco Centner abzuſtatten.

Anmerkung. Gemälde für öffentliche Anſtalten bleiben nach den beſtehenden Anordnungen zollfrei.

Die Cenſur-Vorſchriften werden von dieſen Zollbeſtimmungen nicht berührt.

Die obigen Beſtimmungen treten mit 1. September 1840 in Wirkſamkeit.

Gubernial-Kundmachung vom 8. Auguſt 1840 Gubernial-Zahl 54340.

128.

Aufhebung der Zurückhaltung der nach Belgien beſtimmten hierländigen Erbſchaften.

Mit Beziehung auf den hierortigen Erlaß vom 30. April 1838 Zahl 27962 wird das k. k. Kreisamt angewieſen, die beiliegende

II.

Od obrazów na papiérze, jako to: rycin na stali, miedziorytów, drzeworytów, kamieniorytów i t. p. także pomalowanych albo kolorowanych, tudzież rysunków i malowideł na papiérze, jak dalece przepisy taryfy cłowéj o dołączeniach lub częściach dzieł nie dadzą się do nich zastosować, niemniéj od papiéru kropkowanego i deseniowego i gier towarzyskich na papiérze, płaci się cła wchodowego dziesięć złotych reńskich mon. konw. od cetnara wiédeńskiego netto.

Postępowanie przy wprowadzeniu ogranicza się na główne Komory cłowe i Komory cłowe składowe.

Cło wychodowe postanowiono na dwanaście i pół krajcara mon. konw. od cetnara wiédeńskiego sporco.

Uwaga 1. Dzieła obrazkowe, to jest zbiory obrazów, należące do rzędu przedmiotów handlu dziełami sztuki, są nawet w połączeniu z objaśniającémi tekstami, które się jako rzecz uboczna albo dodatek wydają, poprzednią pozycyją taryfy objęte.

Uwaga 2. Publicznym zakładom sztuk nadobnych pozostawia się dotychczasowe prawo sprowadzania tych przedmiotów bez opłaty cła.

Uwaga 3. Prostych obrazów z religii chrześcijańskiéj i obrazów miejsc cudownych, bez różnicy, czy są miedzioryty, drzeworyty albo kamienioryty, tudzież wykładane materyją lub podlewą metalową, nie wolno równie tak, jak amuletów, szkaplérzów i t. p. wprowadzać.

III.

Malowidła, wyjąwszy owe, które pod obrazami na papiérze objęto, podpadają przy wprowadzeniu opłacie cła pięciu złotych reńskich mon. konw. od cetnara netto.

Postępowanie przy wprowadzeniu ogranicza się na główne Komory cłowe i Komory cłowe składowe.

Cła wychodowego płaci się dwanaście i pół krajcarów mon. konw. od cetnara wiédeńskiego sporco.

Uwaga. Malowidła dla zakładów publicznych pozostaną podług istniejących przepisów wolne od opłaty cła.

Przepisy o cenzurze nie doznają przez te postanowienia cłowe najmniejszéj odmiany.

Powyższe przepisy wejdą z dniem 1szym Września 1840 w wykonanie.

Obwieszczenie gub. z dnia 8. Sierpnia 1840 do l. gub. 54340.

128.

Uchylenie dotychczasowego wstrzymywania spuścizn tukrajowych do Belgii przeznaczonych.

Z odniesieniem się do rozporządzenia tutejszego z dnia 30. Kwietnia 1838 do liczby 27962, zaleca się c. k. Urzędom

Kundmachung . | · des k. k. Appellationsgerichtes wegen Aufhebung der Zurückhaltung der nach Belgien bestimmten hierländigen Erbschaften sogleich den Magistraten, Dominien und Dominical-Jurisdictionen mitzutheilen.

Gubernial-Verordnung vom 10. August 1840 Gubernial-Zahl 47394.

·|·

Kundmachung des k. k. galizischen Appellationsgerichtes vom 1. Juli 1840 Zahl 11680.

Gemäß Note der k. k. geheimen Haus-, Hof- und Staatskanzlei vom 10. Mai 1840, wird die mit Hofdecret vom 27. März 1838 Hofzahl 1636 verfügte Einhaltung mit der Ausfolgung jener Erbschaften, deren Anfall vor dem 20. Mai 1837 zu Gunsten belgischer Erben Statt gefunden hat, wieder aufgehoben, und die Einantwortung dieser Erbschaften gestattet.

Was im Grunde hohen Hofdecrets vom 26. Mai 1840 Zahl 2915 - 148 zur Darnachachtung bekannt gegeben wird.

129.

Die auf Entdeckung, Untersuchung und Bestrafung der Vergehen gegen die Strassen-Polizei festgestellten Bestimmungen, haben auch auf das Verboth des Anhängens eines beladenen Wagens an einen andern zu gelten.

In Folge hohen Hofdecrets vom 24. v. M. Zahl 22606, wird den k. k. Kreisämtern zur Nachachtung in vorkommenden Fällen und zur Beseitigung aller Mißverständnisse zwischen den politischen und den Cameral-Behörden bedeutet, daß die mit dem hierortigen Kreisschreiben vom 21. Juli 1837 Z. 38539 (Prov. G. S. Seite 338) bekannt gemachten Bestimmungen über die Amtshandlungen in Beziehung auf die Entdeckung, Untersuchung und Bestrafung der Vergehen gegen die Strassen-Polizei durch die Ueberladung der schmalfelgigen Wägen, auch hinsichtlich der Amtshandlung über die Entdeckung, Untersuchung und Bestrafung der Uebertretung des mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 26. September 1823 Zahl 52517 (Prov. G. S. Seite 214) unter einer Geldstrafe von zwei Gulden verbothenen Anhängens eines beladenen Wagens an einen andern, zu gelten habe.

Gubernial-Verordnung vom 11. August 1840 Gubernial-Zahl 54291.

cyrkułowym załączono .|· tu uwiadomienie c. k. Sądu Apellacyjnego o uchyloném wstrzymaniu spuścizn tukrajowych do Belgii przeznaczonych, zaraz Magistratom, Dominijom i juryzdykcyjom dominikalnym obwieścić.

Rozporządzenie gub. z dnia 10. Sierpnia 1840 do l. gub. 47394.

.|·

Uwiadomienie od c. k. galicyjskiego Sądu Apellacyjnego z dnia 1. Lipca 1840 do liczby 11680.

Podług Noty c. k. tajnéj Kancelaryi Domu, Dworu i Stanu z dnia 10. Maja 1840 wstrzymanie wydawania spuścizn, które przed 20tym Maja 1837, na rzecz spadkobierców, będących poddanymi belgijskimi przypadły, dekretem nadwornym z dnia 27. Marca 1838 za liczbą nadw. 1636 rozporządzone, znowu uchyloném i wydanie spuścizn takowych dozwoloném zostało.

Co na mocy wysokiego dekretu nadwornego z dnia 26. Maja 1840 za liczbą 2915-148 dla stosowania się, niniejszém się ogłasza.

129.

Przepisy względem odkrycia, dochodzenia i ukarania przekroczeń przeciwko policyi drogowéj, służyć mają także co do zakazu przyczepiania jednego wozu ładownego do drugiego.

W skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 24. z. m. za liczbą 22606, wskazuje się c. k. Urzędom cyrkułowym dla stosowania się w wypadkach zachodzących i uchylenia wszelkich nieporozumień między politycznémi a kameralnémi Instancyjami, że przepisy okólnikiem tutejszym pod 21. Lipca 1837 za liczbą 38539 (Zbiór Ustaw prowinc. str. 338) o czynnościach urzędowych w odkrywaniu, dochodzeniu i karaniu wykroczeń przeciwko policyi drogowéj przez przeładowywanie wozów o wązkich dzwonach, wydane, służyć mają także w czynnościach urzędowych co do odkrywania, dochodzenia i karania wykroczeń przez przyczepianie wozów ładownych do drugich, które okólnikiem z dnia 26. Września 1823 pod liczbą 52517 (Zbiór Ustaw prowinc. str. 214) pod karą dwóch złotych reńskich zakazane jest.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Sierpnia 1840 do l. gub. 54291.

130.

Bei Uebernahme des Getreides, welches die Unterthanen auf den Staats- und Fondsgütern als ein erhaltenes Darlehen, oder als eine inventarmäßige Schuldigkeit in Abstattung bringen, oder welches, wo noch eine eigene Wirthschaft besteht, von der Dreschtenne aufgehoben wird, ist die Abnahme eines Uebermaßes streng untersagt.

Die bestandene k. k. Staatsgüter-Administration hat im Grunde des hohen Hofkammer-Decrets vom 20. Jäner 1814 Zahl 1485 unterm 14. März 1814 Zahl 3363 wörtlich folgendes Circulare an sämmtliche Cameral-Oekonomie-Inspectoren zur Verständigung der Cameral-Wirthschaftsämter erlassen:

»Aus Anlaß einer gegen Cameralbeamte vorgenommenen Untersuchung ist mit höchstem Decrete vom 20. Jäner 1814 Zahl 1485 unter Andern auch die Weisung herabgelangt, daß von den Unterthanen in keinem Falle, und unter sonst zu erwartender scharfer Ahndung ein Uebermaß an Zinskörnern abgenommen werden soll, sondern die Unterthanen seyen zur Abfuhr von gehörig gereinigten Zinskörnern zu verhalten, folglich jeder Unterthan, welcher dennoch unreines Getreide abführen wollte, zur ordentlichen Reinigung desselben an Ort und Stelle zu verhalten, sodann aber die gereinigten Körner nach dem gestrichenen Maße zu übernehmen«

Hiedurch wurde die bis dahin allgemein bestandene Uebung: bei der Uebernahme des Zinsgetreides das Getreidemaß nicht ganz zu streichen, sondern einen sogenannten Randkamm von einigen Zollen zu lassen, abgestellt.

Da hervorkommt, daß diese Uebung auf verschiedenen Staats- und Fondsgütern Galiziens und der Bukowina, besonders bei der Uebernahme desjenigen Getreides, welches die Unterthanen in Folge einer vorausgegangenen Getreideverleihung in natura zurückschütten, noch besteht, und die Cameral-Wirthschaftsämter von dem hier mitgetheilten Staatsgüter-Administrations-Circulare keine Kenntniß haben, so wird diese Vorschrift den mit der Domainen-Respicirung beauftragten Cameral-Bezirks-Verwaltungen und sämmtlichen Cameral-Wirthschafts-Aemtern zur genauesten Darnachachtung mit dem Beisatze bekannt gegeben, daß sich das Verboth der Abnahme eines Uebermaßes nicht bloß auf das von den Unterthanen in Abstattung gebrachte Zinsgetreide, sondern auch auf dasjenige Getreide erstrecke, welches die Unter-

130.

Zakazuje się surowo, aby odbiérając zboże od poddanych w dobrach skarbowych i funduszowych, które jako otrzymaną zapomogę, lub inwentarską daninę uiszczają, lub które w dobrach jeszcze pod własnym zarządem będących, z klepiska idzie do schowu, takowego nie nadmierzać.

Istniała przedtém c. k. Administracyja dóbr skarbowych wydała była na zasadzie dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 20. Stycznia 1814 za liczbą 1485 dosłownie następujący okolnik do wszystkich Inspektorów ekonomii skarbowéj, dla uwiadomienia Urzędów ekonomicznych skarbowych, a to z dnia 14. Marca 1814 pod liczbą 3363:

»Z powodu śledztwa, przeciwko urzędnikom dóbr skarbowych przedsięwziętego, dekretem najwyższym z dnia 20. Stycznia 1814 za liczbą 1485, między innémi i to wskazaném zostało: iż w każdym razie, i pod surową karą, nie wolno od poddanych ziarna osepowego odbiérać z nadmiarem (z kołnierzem), ale poddanych należy zniewolić, aby zboże osepowe, czyli daninę w zbożu, w ziarnie należycie czyszczoném odstawiali, a zatém każdy poddany, któryby pomimo tego, nieczyste zboże oddawać chciał, do porządnego oczyszczenia go na miejscu odstawy zmuszonym, a potém ziarno czyste pod miarą strychowaną odebrane być ma.«

Tym przepisem zniesiony został do owego czasu były zwyczaj: że przy odbiéraniu zboża dannego miara zbożem nasypana nie całkiem pod strych wzięta była, ale zawsze na kilka cali tak zwany kołnierz zostawiano.

Gdy się wykazało, że ten zwyczaj miejscami po dobrach skarbowych i funduszowych w Galicyi i na Bukowinie, szczególniéj przy odbiéraniu zboża, które poddanym wprzódy na zapomogę w naturze dane było, przez tychże zwracanego, dotąd utrzymuje się, i Urzędy ekonomiczne kameralne o tém tu udzielonym okólniku Administracyi dóbr skarbowych nic nie wiedzą, a zatém przepis niniejszy obwieszcza się Administracyjom kameralnym powiatowym, do nadzorowania dóbr skarbowych upoważnionym, dla ścisłego zachowania z tym dokładem, że zakaz odbiérania nadmiarków, nietylko rozciąga się do zboża przez poddanych w daninie inwentarskiéj uiszczanego, ale to samo i do zboża, które poddani, jako daną sobie wprzódy zapomogę w naturze odsypują,

thanen in Folge einer vorausgegangenen Getreideverleihung in natura zurückschütten, oder welches da, wo noch eine eigne Feldwirthschaft besteht, von der Dreschtenne aufgehoben wird.

Die gesetzlichen Vorschriften: ob, und in wieferne die Unterthanen bei Getreidevorleihungen überhaupt die 1|16 Aufgabe zu leisten haben, werden durch dieses Circulare nicht berührt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 10. Juni 1840 Zahl 14638.
Gubernial-Verordnung vom 16. August 1840 Gubernial-Zahl 47778.

131.

Einführung eines neuen Stämpel- und Targesetzes.

Den k. k. Kreisämtern wird hierneben das allerhöchste Patent .|. vom 27. Jäner l. J., mit welchem das neue Stämpel- und Taxgesetz eingeführt, dagegen aber die früheren dießfälligen Gesetze wie auch die Erbsteuer aufgehoben wurden, mit dem Auftrage zugetheilt, dieses Gesetz am 1. September l. J. (nach ausdrücklicher Anordnung der hohen Hofstelle, nicht früher und nicht später) angefangen, im unterstehenden Kreise mit möglichster Beschleunigung kund zu machen.

Gubernial-Verordnung vom 16. August 1840 Gubernial-Zahl 56361.

.|.

Wir Ferdinand der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, dieses Namens der Fünfte, ꝛc. ꝛc.

Um die Vorschriften über die bisher unter der Benennung der Stämpelgebühren, der gerichtlichen, politischen, Cameral-, Landtafel- und Grundsbuchstaxen, dann der Erbsteuer und der Sterb-Taxe (Mortuarium) für den Staatsschatz eingehobenen Abgaben mit dem bestehenden Besteuerungs-Systeme in Uebereinstimmung zu bringen, haben Wir die Einführung eines neuen Stämpel- und Targesetzes beschloßen.

Dem zu Folge befehlen Wir, daß das gegenwärtige Gesetz für Unsere sämmtlichen Staaten, mit Ausnahme Unsers Königreiches Ungarn und Unseres Großfürstenthumes Siebenbürgen, kundgemacht, und mit dem 1. November 1840 in Anwendung gebracht werde.

In Unseren Königreichen Lombardei und Venedig, dann Dalmatien hat dasselbe Gesetz mit einigen durch die eigenthümlichen Verhältnisse dieser Länder veranlaßten Abweichungen in Wirksamkeit zu treten.

lub które tam, gdzie jeszcze dobra pod własnym zarządem utrzymują się, z klepiska (boiska) idzie do schowu.

Przepisy prawne: czyli i jak dalece poddani w ogólności zwracając zapomogę w zbożu do 1|16 części nadsypu obowiązani są, okólnikiem tym nie są naruszone.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 10. Czerwca 1840 do liczby 14638.

Rozporządzenie gub. z dnia 16. Sierpnia 1840 do l. gub. 47778.

131.

Zaprowadzenie nowéj Ustawy stęplowéj i taksowéj.

Doséła się c. k. Urzędom cyrkułowym w załączeniu .|. najwyższy Patent z dnia 27. Stycznia r. b. 1840, mocą którego nowa Ustawa taks i stęplu zaprowadzoną, a dawniejsze w téj mierze dotąd istniałe Ustawy i podatek spadkowy, uchylonémi zostały; z tym nakazem, aby Ustawy te dnia 1. Września r. b. (podług wyraźnego rozporządzenia c. k. nadwornéj Instancyi ani prędzéj, ani poźniéj) poczynając, w Cyrkule podwładnym, ile możności jak najspieszniéj ogłoszone były.

Rozporządzenie gub. z dnia 16. Sierpnia 1840 do l. gub. 56361.

.|.

My Ferdynand Piérwszy, z Bożéy Łaski Cesarz Austryi, Król Węgierski i Czeski, tego imienia piąty, etc. etc.

Aby przepisy o podatkach, dotąd na Skarb pod nazwą należności stęplowych, tax sądowych, politycznych, kameralnych, tabularnych i od ksiąg gruntowych, tudzież podatku spadkowego i taxy pośmiertnéj (mortuarium) pobiéranych, z istniejącym systemem podatkowania w zgodność wprowadzić, postanowiliśmy zaprowadzić nową stęplową i taxową Ustawę.

W skutek tego rozkazujemy, ażeby niniejsza Ustawa dla wszystkich Naszych Państw, wyjąwszy Nasze Królestwo Węgierskie i Nasze Wielkie Księstwo Siedmiogrodzkie, ogłoszoną i z dniem 1. Listopada 1840 w wykonanie wprowadzoną została.

W Królestwach Naszych Lombardzkiém i Weneckiém, jako też w Dalmacyi ma ta sama Ustawa z niektóremi, z właściwych stosunków tych krajów wynikającémi odmianami wejść w wykonanie.

Es werden dadurch mit dem erwähnten Tage die jetzt geltenden, auf die genannten Abgaben ſich beziehenden Geſetze und Vorſchriften theils ganz außer Kraft geſetzt, theils in ihrer Wirkſamkeit eingeſchränkt.

In wiefern das eine oder das andere Statt findet, wird durch beſondere Circulare kund gemacht werden.

Hierbei wollen Wir geſtatten, daß die vor dem Tage der Kundmachung dieſes Geſetzes ausgeſtellten Urkunden oder Schriften, welche ſtämpelpflichtig, jedoch entweder gar nicht, oder nicht vorſchriftmäßig geſtämpelt ſind, gegen Entrichtung der in den vorigen Geſetzen beſtimmten einfachen Gebühr, oder des darauf fehlenden Betrages mit dem entſprechenden Stämpel damals verſehen werden, wenn ſie vor dem Tage der Wirkſamkeit des Geſetzes der Stämplung unterzogen werden, es mag darüber eine Unterſuchung bereits anhängig ſeyn oder nicht.

Außerdem iſt über ſolche Urkunden oder Schriften nach Anordnung der früheren Geſetze zu verfahren.

Gegeben in Unſerer kaiſerlichen Haupt- und Reſidenzſtadt Wien am 27. Januar, nach Chriſti Geburt im Ein Tauſend Achthundert und vierzigſten, Unſerer Reiche im fünften Jahre.

Ferdinand.

(L. S.)

Anton Friedrich Graf Mittrowsky von Mittrowiz und Nemiſchl,
Oberſter Kanzler.

Carl Graf von Inzaghi,
Hofkanzler.

Franz Freiherr von Pillersdorf,
Kanzler.

Johann Limbek Freiherr von Lilienau,
Vice-Kanzler.

Nach Sr. k. k. apoſtol. Majeſtät höchſt eigenem Befehle:
Alois Freiherr von Kübeck,
Hofrath.

Inhalt.

Einleitung.

Allgemeine Beſtimmungen . . . . . §. 1. — 3.

Erſter Theil.

Von der mittelſt des Stämpels einzuhebenden Abgabe.

Erſtes Hauptſtück.

Von der Größe der Stämpelgebühren und den Gegenſtänden ihrer Entrichtung . . . . §. 4 — 5.

Przez to z nastaniem wyrażonego dnia istniejące teraz, na pomienione opłaty ściągające się Ustawy i przepisy albo całkiem moc obowiązującą utracą, albo w działalności swojéj ograniczone zostają.

O ile ma jedno albo drugie nastąpić, osobnémi okólnikami ogłoszono będzie.

Przyczém dozwalamy, ażeby wydane przed dniem ogłoszenia niniejszéj Ustawy dokumenta lub pisma stęplowi podlégające, jednakże albo wcale nie, albo nie podług przepisów zastęplowane, za opłatą wyznaczonéj w dawniejszych prawach pojedyńczéj należności, albo niedostającéj do należności kwoty, w ówczas odpowiadającym stęplem opatrzone zostały, jeżeli przed dniem, w którym Ustawa nabywa mocy obowiązującéj, zastęplowaniu poddane będą, bez względu, czy śledztwo z tego powodu już rozpoczęto, lub nie.

To wyjąwszy, z takiémi dokumentami i pismami podług dawniejszych praw postąpić należy.

Dan w Naszém cesarskiém głównem i stołecznem mieście Wiédniu dnia 27. Stycznia, w roku po narodzeniu Chrystusa tysiącznym ośmsetnym cztérdziestym, panowania Naszego piątym.

Ferdinand.

(L.S.)

Antoni Frydryk Hrabia Mittrowsky de Mittrowiz i Nemischl,
Naywyższy Kanclerz.
Karol Hrabia de Inzaghi,
Nadworny Kanclerz.
Franciszek Baron de Pillersdorf,
Kanclerz.
Jan Limbek de Lilienau,
Wice-Kanclerz.

Za najwyższym własnym rozkazem Jego c. k. Apost. Mości:
Alojzy Baron de Kübeck,
Radźca nadworny.

Treść.

Wstęp.

Ogólne postanowienia . . . . . §. 1. — 3.

Część piérwsza.

O opłacie, która przez stępel pobiéraną być ma.

Rozdział piérwszy.

O wymiarze należytości stęplowych i o przedmiotach ich opłaty . . . . . §. 4. do 5.

Erſter Abſchnitt.

Von dem Stämpel für Urkunden . . . . . §. 6. — 24.

Zweiter Abſchnitt.

Von dem Stämpel für gerichtliche Acte in Streitſachen:

I. bei den landesfürſtlichen Gerichten . . . §. 25. — 38.

II. bei den Patrimonial- (gutsherrlichen) und den Communal- (ſtädtiſchen und Markt-) Gerichten . . . . . §. 39. — 48.

Dritter Abſchnitt.

Von dem Stämpel für gerichtliche Acte außer Streitſachen:

I. bei den landesfürſtlichen Gerichten . . . §. 49. — 59.

II. bei den Patrimonial- (gutsherrlichen) und den Communal- (ſtädtiſchen und Markt-) Gerichten . . . . . §. 60. — 67.

Vierter Abſchnitt.

Von dem Stämpel für ämtliche Acten in nichtgerichtlichen Angelegenheiten . . . . . §. 68. — 78.

Zweites Hauptſtück.

Von den Stämpelbefreiungen . . . . . §. 79. — 91.

Drittes Hauptſtück.

Von dem Gebrauche des Stämpels, der Stämpelgebühr und den Geſetzes-Uebertretungen §. 92. — 132.

Zweiter Theil.

Von der unmittelbar einzuhebenden Abgabe (den Taxen.)

Erſtes Hauptſtück.

Von den Gegenſtänden und dem Ausmaße der Taxen . . . . . §. 133.

Erſter Abſchnitt.

Von den Taxen für landesfürſtliche Gnaden-Verleihungen . . . . . §. 134. — 175.

Zweiter Abſchnitt.

Von den Taxen für Dienſt-Verleihungen . §. 176. — 188.

Dritter Abſchnitt.

Von den Taxen für die Beſetzung geiſtlicher Beneficien . . . . . §. 189. — 204.

Odstęp piérwszy.

O stęplu na dokumentach . . . . . §. 6. — 24.

Odstęp wtory.

O stęplu na działania sądowe w sprawach spornych:

I. w Sądach Monarchy . . . . . §. 25. — 38.
II. w Sądach patrymonijalnych (dominikalnych) i komunalnych (miast i miasteczek) . §. 39. — 48.

Odstęp trzeci.

O stęplu na działania sądowe w sprawach niespornych:

I. w Sądach Monarchy . . . . . §. 49. — 59.
II. w Sądach patrymonijalnych (dominikalnych) i komunalnych (miast i miasteczek) . §. 60. — 67.

Odstęp czwarty.

O stęplu na działania urzędowe w interesach niesądowych . . . . . §. 68. — 78.

Rozdział drugi.

O uwolnieniach od stęplu . . . . . §. 79. — 91.

Rozdział trzeci.

O użyciu stępla, o należytości stęplowéj i o przestępstwach przeciw prawu (stęplowemu) . . . . . §. 92. — 132.

Część wtora.

O opłacie, która bezpośrednio pobiéraną być ma (o taxach).

Rozdział piérwszy.

O przedmiotach i wymiarze tax . . . . §. 133.

Odstęp piérwszy.

O taxach od nadania łaski od Monarchy . §. 134. — 175.

Odstęp wtory.

O taxach od nadania urzędów . . . . . §. 176. — 188.

Odstęp trzeci.

O taxach od osadzenia duchownych beneficyjów . . . . . §. 189. — 204.

Vierter Abſchnitt.

Von den Taxen für Privilegien-Verleihungen §. 205. — 209.

Fünfter Abſchnitt.

Von den Taxen für verſchiedene Berechtigungen §. 210. — 217.

Sechſter Abſchnitt.

Von der Taxe für die Verwahrung gerichtlich hinterlegter Güter (Depoſiten-Taxe, Zählgeld) . . . . . §. 218.

Zweites Hauptſtück.

Von der Zahlung der Taxen und den geſetzlichen Folgen der verhinderten Vorſchreibung, oder verzögerten Entrichtung oder Einhebung derſelben . . . . . §. 219. — 240.

Einleitung.

Allgemeine Beſtimmungen.

§. 1.

Dem gegenwärtigen Geſetze iſt unter den darin ausgedrückten Bedingungen und in den Ländern, in welchen dasſelbe in Wirkſamkeit tritt, Jedermann unterworfen, wenn ihm nicht aus dieſem Geſetze, oder einer ſeit dem Tage ſeiner Wirkſamkeit erhaltenen Begünſtigung eine Befreiung zu Statten kommt.

§. 2.

Die Zahlung der durch dieſes Geſetz eingeführten Abgabe liegt demjenigen ob, der ein dieſer Abgabe unterliegendes Geſchäft unternimmt, deſſen Angelegenheit bei einer öffentlichen Behörde, einem Amte oder einer Obrigkeit vorkommt, in deſſen Geſchäfte eine ämtliche Ausfertigung geſchieht, oder dem eine der Abgabe unterliegende Bewilligung zu Theile wird. (§§. 108. u. 109). Hat Jemand auch nach Vorſchrift dieſes Geſetzes die Gebühr für den zur Entrichtung derſelben Verpflichteten vorgeſtreckt, ſo ſteht ihm das Recht zu, von dieſem den Erſatz zu fordern; er iſt aber in keinem Falle berechtiget, von dem Staatsſchatze die Zurückſtellung des für einen Andern entrichteten Betrages anzuſprechen.

§. 3.

Die Abgabe wird theils mittelſt des Stämpels, theils unmittelbar eingehoben.

Odstęp czwarty.

O taxach od nadania przywilejów . . . §. 205. — 209.

Odstęp piąty.

O taxach na rozmaite upoważnienia . . §. 210. — 217.

Odstęp szósty.

O taxie za przechowanie sądownie złożonych rzeczy (taxa depozytowa, pieniędzy zaliczenie) . . . . . §. 218.

Rozdział wtory.

O wypłacie tax i o prawnych skutkach przeszkody w onychże zapisaniu, lub omieszkanéj albotéż opoźnionéj zapłaty, albo odebrania onychże . . . . . §. 219. — 240.

Wstęp.

Ogólne postanowienia.

§. 1.

Niniejszemu prawu pod wyrażonémi tamże warunkami i w krajach, w których toż prawo w działanie wstępuje, każdy podléga, jeżeli mu z tegoż prawa, albo z innéj jakiéj od dnia działania onego otrzymanéj ulgi, uwolnienie jakowe nie przynależy.

§. 2.

Uiszczenie wprowadzonéj przez niniejsze prawo opłaty winien uskutecznić ten, który podlegający téjże opłacie interes przedsiębierze, którego sprawa przed jaką publiczną Instancyją, jakim Urzędem albo Zwierzchnością zajdzie, w którego interesie urzędowe jakie wydanie (expedycyja) nastąpi, albo który jakie opłacie podlégające dozwolenie otrzyma (§§. 108. i 109). Jeżeli kto podług przepisów tego prawa należność za tego, który do niéj jest obowiązany, zastąpił, ma prawo od tegoż zwrócenia zażądać; w żadnym przypadku jednak nie ma prawa od Skarbu publicznego zwrócenia ilości za kogo innego zapłaconéj wymagać.

§. 3.

Opłata częścią pośrednio przez stępel, częścią bezpośrednio pobiéraną będzie.

Erſter Theil.

Von der mittelſt des Stämpels einzuhebenden Abgabe.

Erſtes Hauptſtück.

Von der Größe der Stämpelgebühren und den Gegenſtänden ihrer Entrichtung.

§. 4.

Die Stämpelgebühren werden in fünfzehn Abſtufungen eingehoben, und es werden zum Zeichen ihrer Entrichtung eben ſo viele Stämpel in Anwendung gebracht, nämlich:

| | | |

Część piérwsza.

O opłacie, która przez stępel pobiéraną być ma.

Rozdział piérwszy.

O wymiarze należytości stęplowych i o przedmiotach onychże opłacenia.

§. 4.

Należności stęplowe podług piętnastu stopniowań (klas) pobiérane i na znak onychże opłacenia, tyleż stęplów w użytek wzięte będą, to jest:

1sza	po	.	.	.	.	.	3	kr.	
2ga	-	.	.	.	.	.	6	-	
3cia	-	.	.	.	.	.	10	-	
4ta	-	.	.	.	.	.	15	-	
5ta	-	.	.	.	.	.	30	-	
6ta	-	.	.	.	.	.	45	-	
7ma	-	.	.	.	.	1	zlr.	—	-
8ma	-	.	.	.	.	2	-	—	-
9ta	-	.	.	.	.	3	-	—	-
10ta	-	.	.	.	.	4	-	—	-
11ta	-	.	.	.	.	6	-	—	-
12ta	-	.	.	.	.	8	-	—	-
13ta	-	.	.	.	.	12	-	—	-
14ta	-	.	.	.	.	16	-	—	-
15ta	-	.	.	.	.	20	-	—	-

§. 5.

Przedmioty, które stęplowi podlégają, są:

1. dokumenta,
2. działania (akty) sądowe w interesach spornych,
3. działania (akty) sądowe w sprawach niespornych,
4. działania urzędowe w interesach niesądowych.

Odstęp piérwszy.

O stęplu na dokumentach.

§. 6.

Każdy dokument albo pismo, które przeznaczone jest, aby umówione zobowiązanie się, albo dopełnienie, albo też uchylenie onegoż potwierdzić, komu prawo jakie przyznać, albo obowiązek nałożyć, w utrzymaniu jakiego prawa, albo w obronie przeciw jakowemu roszczeniu (pretensyi) za dowód służyć, podléga stęplowi, jeżeli wyraźnie od tego wyjęte nie jest.

§. 7.

Dokumenta przeznaczone do nadania komu tytułu, nabycia zupełnego albo niezupełnego prawa własności, albo

tes, oder eines andern dinglichen, oder eines persönlichen Rechtes auf einen Geldbetrag oder auf eine Sache oder Leistung einzuräumen, unterliegen, wenn der Geldbetrag oder der Geldwerth der Sache oder der Leistung in der Urkunde selbst angegeben, oder auch nur durch Beziehung auf andere Urkunden, Schriften, Bücher oder Rechnungen ausgedrückt ist, dem Stämpel nach der Größe des Geldbetrages. Es hat demzufolge z. B. bei Urkunden über Kauf-, Lieferungs-, Schenkungs-, Darleihens-Verträge der Kaufschilling, die Summe des Lieferungspreises, der Betrag des Geschenkes, des Darleihens, bei Urkunden über Mieth- und Pachtverträge die Summe des Mieth- oder Pachtzinses, bei Urkunden über Verträge, welche Dienstleistungen zum Gegenstande haben, bei Verwahrungs-Verträgen die Summe des bedungenen Lohnes, der Bestallung oder Belohnung, als Richtschnur für die Höhe der Stämpelgebühr zu dienen.

§. 8.

Dem Stämpel nach der Größe des Geldbetrages unterliegen ferner Urkunden über Verzichtleistungen auf Rechte oder bestimmte Sachen, wenn deren Geldwerth in der Urkunde selbst angegeben, oder auch nur durch Beziehung auf andere Urkunden, Schriften, Bücher oder Rechnungen ausgedrückt ist.

§. 9.

Diesem Stämpel sind endlich Urkunden unterworfen, in welchen der Berechtigte dem Verpflichteten die ganze oder theilweise Zahlung desjenigen, was er an ihn zu fordern hatte, bestätigt, wenn der Geldwerth des Empfangenen angegeben, oder auch nur durch Beziehung auf andere Urkunden, Bücher oder Rechnungen ausgedruckt ist.

§. 10.

Hat eine dem Stämpel nach der Größe des Geldbetrages (§§. 7., 8. und 9.) unterworfene Urkunde mehrere einzelne Geldbeträge zum Gegenstande, oder lautet sie auf mehrere wiederkehrende, für eine bestimmte Dauerzeit, jedoch unter 10 Jahren bedungene Zahlungen, so richtet sich die Größe der Stämpelgebühr im ersten Falle nach der Summe aller einzelnen, und im zweiten Falle nach der Summe der für die ganze Dauerzeit zusammengerechneten Geldbeträge.

§. 11.

Ist eine solche Urkunde über Zahlungen ausgestellt, deren Dauer auf zehn oder mehr als zehn Jahre bedungen wird, so muß die Stämpelgebühr nach dem zehnfachen Betrage der jährlichen Zahlungen entrichtet werden.

innego rzeczowego (Jus reale), albo prawa osobistego do kwoty pieniężnéj, albo do jakiéj rzeczy, albo posługi (prestacyi), podlégają stęplowi podług ilości sumy pieniężnéj, jeżeli suma pieniężna, albo wartość pieniężna rzeczy albo dostawy w samym dokumencie wymienioną, albo też tylko przez odwołanie się do innych dokumentów, pism, książek albo rachunków wyrażoną jest. Przeto na przykład przy dokumentach na umowy względem kupna, dostawy, darowizny, pożyczki, cena kupna, suma wartości dostawy, kwota darowizny, pożyczki przy dokumentach na umowy — o najem i dzierżawę, suma czynszu, najmu albo dzierżawy — przy dokumentach na umowy, które posługi za przedmiot mają, przy umowach względem przechowania, suma umówionych zasług, zapłaty czasowéj, albo nagrody za podstawę wymiaru opłaty stęplu służyć mają.

§. 8.

Stęplowi podług ilości kwoty pieniężnéj podlégają daléj dokumenta względem zrzeczenia się praw albo oznaczonych rzeczy, jeżeli tychże wartość pieniężna w dokumencie samym wymienioną, albo też tylko przez odwołanie się do innych dokumentów, pism, książek albo rachunków, wyrażoną jest.

§. 9.

Temu stęplowi podlégają nakoniec dokumenta, w których prawo mający obowiązanemu całkowitą albo częściową wypłatę tego, co mu się od niego należy, poświadcza, jeżeli wartość pieniężna tego, co się odbiéra, wymienioną, albo też tylko przez odwołanie się do innych dokumentów, pism, książek albo rachunków, wyrażoną jest.

§. 10.

Jeżeli podlégający stęplowi podług ilości kwoty pieniężnéj dokument (§§. 7., 8. i 9.) ma za przedmiot kilka lub więcéj pojedyńczych kwot, albo jeżeli opiewa na kilkokrotne powtarzane na wymieniony przeciąg czasu, jednak na mniéj, jak na lat dziesięć umówione wypłaty, natenczas wymiar należności stęplowéj w piérwszym przypadku stosuje się do sumy wszelkich pojedyńczych, w drugim przypadku do sumy za cały czas trwania razem porachowanych kwot pieniężnych.

§. 11.

Jeżeli taki dokument wydany zostaje na wypłaty, których trwanie na dziesięć albo więcéj jak dziesięć lat umówioném jest, natenczas należytość stęplowa w dziesięćkrotnéj ilości corocznéj wypłaty uiszczoną być ma.

§. 12.

Wird eine ſolche Urkunde über immerwährende Leiſtungen ausgefertiget, ſo unterliegt ſie dem Stämpel nach dem zwanzigfachen Betrage der jährlichen Leiſtung.

§. 13.

Hat eine ſolche Urkunde Leiſtungen zum Gegenſtande, deren Dauer auf die Lebenszeit einer beſtimmten Perſon beſchränkt iſt, ſo unterliegt ſie dem Stämpel nach dem zehnfachen Betrage der jährlichen Leiſtung.

Iſt die Leiſtung auf eine andere ungewiſſe Zeit bedungen, ſo muß die Stämpelgebühr nach dem dreifachen Betrage der jährlichen Leiſtung entrichtet werden.

§. 14.

Der mit Rückſicht auf die Größe des Geldbetrages (§. 7. bis einſchließig 13.) zu entrichtende Stämpel wird nach folgenden 12 Claſſen feſtgeſetzt, und zwar: für Beträge

			bis	20	fl.	C.	M.	W.	W.	mit	3	kr.
über	20	fl.	=	50	=	—	—	=	6	=		
—	50	=	=	125	=	—	—	=	15	=		
—	125	=	=	250	=	—	—	=	30	=		
—	250	=	=	500	=	—	—	=	1	fl.		
—	500	=	=	1000	=	—	—	=	2	=		
—	1000	=	=	2000	=	—	—	=	4	=		
—	2000	=	=	3000	=	—	—	=	6	=		
—	3000	=	=	4000	=	—	—	=	8	=		
—	4000	=	=	6000	=	—	—	=	12	=		
—	6000	=	=	8000	=	—	—	=	16	=		
—	8000	=				—	—	=	20	=		

§. 15.

Iſt in einer Urkunde, welche dem in den §§. 7., 8. und 9. feſtgeſetzten Stämpel unterliegt, der Geldwerth nicht in C. M. im 20 fl. Fuße angegeben, oder beziehungsweiſe ausgedrückt, ſo hat ſich die Größe des Stämpels doch immer nur nach dem Betrage, welcher durch Berechnung auf dieſe Währung entfällt, zu richten.

§. 16.

Wenn eine Urkunde, welche dem in den §§. 7., 8. und 9. feſtgeſetzten Stämpel unterworfen iſt, aus mehreren Bögen beſteht, ſo unterliegt nur ein Bogen, und zwar der erſte dem Stämpel nach den im §. 14. angeführten Claſſen. Jeder weitere Bogen iſt mit dem Stämpel von 10 kr. zu verſehen, es wäre denn, daß die Urkunde ſchon hinſichtlich des erſten Bogens einen geringeren Stämpel erforderte, in welchem Falle für jeden weiteren Bogen der gleiche Stämpel, wie für den erſten, anzuwenden iſt.

§. 12.

Jeżeli taki dokument na wieczne zobowiązania wydany jest, podléga stęplowi podług dwudziestokrotnéj ilości corocznego zobowiązania.

§. 13.

Jeżeli taki dokument ma za przedmiot zobowiązania, których trwanie do czasu życia wymienionéj jakowéj osoby ograniczone jest, dokument taki stęplowi podléga podług dziesięćkrotnéj ilości corocznego zobowiązania.

Jeżeli zobowiązanie na inny niepewny czas umówione jest, to należytość stęplowa podług potrójnéj ilości corocznego zobowiązania opłaconą będzie.

§. 14.

Stępel, który względnie do ilości kwoty pieniężnéj (§§. 7. włącznie aż do 13.) opłacany być ma, podług następujących 12 klas ustanowionym zostaje, a to:

				na ilości	do	20	złr.	k. m. w.	w.	3 kr.
na ilości	nad	20	do	50	-	—	—			6 —
—	-	50	-	125	-	—	—			15 —
—	-	125	-	250	-	—	—			30 —
—	-	250	-	500	-	—	—			1 złr.
—	-	500	-	1000	-	—	—			2 —
—	-	1000	-	2000	-	—	—			4 —
—	-	2000	-	3000	-	—	—			6 —
—	-	3000	-	4000	-	—	—			8 —
—	-	4000	-	6000	-	—	—			12 —
—	-	6000	-	8000	-	—	—			16 —
—	-	8000	-			—	—			20 —

§. 15.

Jeżeli w dokumencie, któren stęplowi w §§. 7., 8. i 9. wyznaczonemu podléga, wartość pieniężna nie w konwencyjnéj monecie, podług stopy dwudziestu złotych reńskich wymienioną, ani też odnośnie (do innego dokumentu) wyrażoną jest, to jednak zawsze klasa stęplu do téj ilości stosować się ma, która przez wyrachowanie na pomienioną walutą wypadnie.

§. 16.

Jeżeli dokument, który stęplowi w §§. 7., 8. i 9. ustanowionemu podlega, z kilku arkuszy składa się, natenczas jeden tylko arkusz, a to piérwszy, stęplowi podług klas w §ście 14. wymienionych podléga. Każdy dalszy arkusz stęplem 10krajcarowym opatrzony być ma, chybaby dokument już co do piérwszego arkusza niższego stępla wymagał, w którym przypadku na każdem dalszy arkusz takiego samego stępla, co na piérwszy, użyć należy.

§. 17.

Ist in den, in den §§. 7. und 8. bezeichneten Urkunden ein Geldbetrag, oder der Geldwerth weder angegeben, noch auch durch Beziehung auf andere Urkunden, Schriften, Bücher oder Rechnungen ausgedrückt, so unterliegen sie dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen.

§. 18.

Cessionen unterliegen dem Stämpel nach den in den §§. 7. und 10. bis einschließig 17. festgesetzten Vorschriften.

Wäre jedoch die Cession gegen ein Entgelt geschlossen worden, und dieses geringer, als der in der Urkunde zugleich ausgedrückte Betrag der abgetretenen Forderung, so unterliegt die Urkunde nur demjenigen Stämpel, welcher dem für die Uebertragung der Forderung bedungenen Preise entspricht. (§§. 14., 15. und 16).

§. 19.

Von den Vorschriften der vorhergehenden Paragraphe sind ausgenommen:

1. Förmliche und trockene Wechsel (§. 14.), welche bis einschließig zu dem Betrage von Ein Hundert Gulden C. M. W. W. (§. 15.) dem Stämpel von 6 kr., über Ein Hundert bis Ein Tausend Gulden C. M. W. W. dem Stämpel von 15 kr., über Ein Tausend bis Zwei Tausend Gulden C. M. W. W. dem Stämpel von 30 kr., und über Zwei Tausend Gulden C. M. W. W. dem Stämpel von Einem Gulden für das Stück (§. 99.) unterworfen sind.

2. Bilancen, Conti und Ausweise (§§. 7. und 14 bis einschließig 17.), welche Handelsleute, Fabrikanten, Apotheker, Künstler oder Handwerker sich gegenseitig ausstellen, und welche die gegenseitigen Creditirungen und Debitirungen, oder die Schuldigkeit und das Guthaben in sich begreifen, unterliegen ohne Rücksicht, ob sie bloß von dem Aussteller, oder bloß von demjenigen, für welche sie ausgestellt werden, oder von beiden unterfertigt sind, dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen.

§. 20.

Eben so sind ausgenommen die schiedsrichterlichen Urtheile, welche dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen unterliegen.

§. 21.

Urkunden, worin persönliche Eigenschaften, Thatsachen oder Umstände bestätiget werden, um demjenigen, für welchen sie ausgestellt werden, zunächst im Verhältniße zu dritten Personen als Beweismittel zu dienen, sie mögen von öffentlichen Behörden, Aemtern und Obrigkeiten, oder von Privatpersonen ausgefertigt werden, als: Zeugnisse, Lehrbriefe, Wechselproteste u. s. w., sind dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen unterworfen.

§. 17.

Jeżeli w dokumentach, w §§. 7. i 8. wymienionych, kwota pieniężna, albo wartość pieniężna ani wymieniona, ani też przez odwołanie się na inne dokumenta, pisma, książki, albo rachunki wyrażoną nie jest, natenczas takowe dokumenta stęplowi 30 kr. za arkusz podlégają.

§. 18.

Ustąpienia (cessyje) podlégają stęplowi podług przepisów w §§. 7. i 10. aż włącznie do 17. postanowionych.

Gdyby jednak cessyja za odpłatę zawartą a taż mniejszą była, jak wyrażona zarazem w dokumencie kwota odstąpionego prawa, natenczas dokument tylko temu stęplowi podléga, który umówionéj za przeniesienie prawa cenie odpowiada. (§§. 14., 15 16).

§. 19.

Od przepisów poprzedzających §§fów wyjęte są:

1. Formalne i suche wexle (§. 14.), które włącznie do kwoty sto złotych reńskich k. m. w. w. (§. 15.) stęplowi 6 kr., nad sto do tysiąca złotych reńskich k. m. w. w. stęplowi 15 kr., nad tysiąc do dwóch tysięcy złotych reńskich k. m. w. w. stęplowi 30 kr., a nad dwa tysiące złotych reńskich k. m. w. w. stęplowi jednego złotego reńskiego od sztuki (§. 99.) podlégają.

2. Bilanse, rachunki od kupców (Conti) i wykazy (§§. 7. i 14. włącznie do 17.), które kupcy, fabrykanci, aptékarze, artyści albo rzemieślnicy sobie nawzajem wydają, i które wzajemne borgowania i zadłużenia, albo co się komu winno i co się od kogo należy, w sobie zawiérają, bez względu, czy tylko przez wydawcę, albo przez tego, dla kogo wydane zostały, albo przez obu razem podpisane są, stęplowi 10 krajcarów od arkusza podlégają.

§. 20.

Podobnież wyjęte są dekreta Sędziów polubownych, które stęplowi 15 kr. od arkusza podlégają.

§. 21.

Dokumenta, w których osobiste przymioty, wypadki, albo okoliczności poświadczane bywają, aby temu, dla którego wydane są, w stosunku do innych osób w najbliższém użyciu za dowody służyć, bądź przez publiczne Instancyje, Urzędy, Zwierzchności, albo przez osoby prywatne wydane będą, jako to: zaświadczenia, świadectwa odbytéj przy rzemiośle nauki (Lehrbriefy), protesty na wexle i tym podobne, stęplowi 30 kr. od arkusza podlégają.

Ausnahmsweise unterliegen jedoch:

1. dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen, die Tauf- oder Geburts-, Aufgebothe- oder Verkündigungs-, Trauungs- und Todtenscheine;

2. dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen, die Schul- und Studien-Zeugniſſe über den Erfolg einer einzelnen Semeſtral- oder Jahres-Prüfung aus einem oder mehreren Lehrfächern (§. 81. Zahl 27.), in ſofern dadurch nicht zugleich die Befugniß zur Ausübung einer Kunſt oder Wiſſenſchaft erworben wird; dann die Zeugniſſe, welche Dienſtbothen, Geſellen, Lehrjungen oder Taglöhnern über ihr Verhalten von demjenigen ausgeſtellt werden, bei welchem ſie im Dienſte oder in Arbeit ſtanden;

3. dem Stämpel von 6 kr. für das Stück, die Schlußzettel der beeidigten Senſalen, und

4. dem Stämpel von 3 kr. für den Bogen, die Zeugniſſe oder ämtlichen Beſtätigungen, welche Unterthanen aus Anlaß des fruchtloſen Verſuches in den unter ihnen, oder zwiſchen ihnen und ihren Herrſchaften obwaltenden Streitigkeiten eine gütliche Ausgleichung zu Stande zu bringen, ausgeſtellt werden. (§. 81. Z. 8).

§. 22.

Die in einer beſondern Urkunde ertheilte Bewilligung des Eigenthümers zur Einverleibung in die öffentlichen Bücher, ferner die Bewilligung zur Löſchung eines in den öffentlichen Büchern eingetragenen Rechtes, endlich Urkunden, wodurch die Richtigkeit abgelegter Rechnungen außergerichtlich anerkannt wird (Rechnungs-Agnoscirungen, Rechnungs-Abſolutorien), unterliegen dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen.

§. 23.

Alle nach §. 6. ſtämpelpflichtigen Urkunden, rückſichtlich welcher in den §§. 7. bis einſchließig 22. nicht etwas Anderes beſtimmt iſt, unterliegen dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen.

Insbeſondere ſind dieſem Stämpel unterworfen die Bücher der beeidigten Senſalen, in welche die von ihnen vermittelten Käufe und Verkäufe eingetragen werden, dann das zur Beweisführung beſtimmte Hauptbuch jedes berechtigten Handelsmannes, Fabrikanten, Apothekers und Handwerkers.

§. 24.

Jede Urkunde, durch welche eine ausgefertigte Urkunde erneuert wird, unterliegt dem durch das gegenwärtige Geſetz für die erſte Errichtung derſelben vorgeſchriebenen Stämpel.

Wyjątkowo jednak podlégają:

1. stęplowi 15. kr. od arkusza poświadczenia chrztu lub urodzenia, zapowiedzi lub przedślubnego ogłoszenia, zawarcia ślubów małżeńskich i śmierci;

2. stęplowi 6 kr. za arkusz zaświadczenia szkół i nauk co do powodzenia pojedyńczego, półrocznego, albo całorocznego examinu, z jednego lub więcéj przedmiotów naukowych (§. 81. L. 27.), jeżeli przez to zarazem uzdolnienie do wykonywania kunsztu, albo jakiéj nauki, uzyskaném nie zostaje. Tudzież zaświadczenia, które sługom, czeladnikom, chłopcom terminującym, albo najemnikom względem ich sprawowania się przez tego wydane będą, u kogo w służbie lub na robocie zostawali;

3. stęplowi 6 kr. od sztuki wyciągi z ksiąg prrzysięgłych sensalów (Schlusscetle) i

4. stęplowi 3 kr. od arkusza świadectwa, lub urzędowe poświadczenia, które poddanym z powodu daremnego usiłowania, aby względem toczących się między nimi a ich Panami gruntowymi sporach, dobrowolną zgodę uskutecznić, wydawane bywają. (§. 81. liczba 8).

§. 22.

Wydane w osobnym dokumencie zezwolenia właściciela na zapisanie w publiczne księgi, tudzież zezwolenia na wymazanie wpisanego jakiego w publiczne księgi prawa, nakoniec dokumenta, przez które rzetelność złożonych rachunków niesądownie uznaną zostaje (przystania na rachunki, Absolutoria rachunkowe), stęplowi 15 kr. od arkusza podlégają.

§. 23.

Wszystkie podług §. 6. stęplowi podlégające dokumenta, względem których w §§. 7. włącznie do 22. co innego postanowioném nie jest, stęplowi 10 kr. od arkusza podlégają.

W szczególności podlégają temuż stęplowi książki przysięgłych sensalów, do których kupna i sprzedaże za ich pośrednictwem zdziałane zapisują, tudzież do prowadzenia dowodu przeznaczona główna księga każdego upoważnionego kupca, fabrykanta, aptékarza i rzemieślnika.

§. 24.

Każdy dokument, przez któren wydany już dokument odnowionym zostaje, podléga stęplowi przez niniejsze prawo na piérwsze wydanie onegoż przepisanemu.

Zweiter Abschnitt.

Von dem Stämpel für gerichtliche Acte in Streitsachen.

I.

Bei den landesfürstlichen Gerichten.

§. 25.

Die Schriften, welche im gerichtlichen Verfahren in Streitsachen dem Stämpel unterliegen, sind:

1. die Eingaben der Partheien;
2. die Duplicate der Eingaben;
3. die Abschriften der Rubrik der Eingaben;
4. die Beilagen, welche mit den Eingaben überreicht, oder von der Parthei zu den Protokollen beigebracht werden;
5. folgende ämtliche Ausfertigungen:

a) die gerichtlichen Protokolle;
b) die gerichtlichen Vidimirungen von Abschriften;
c) die gerichtlichen Abschriften für die Partheien;
d) die von einer Gerichtsbehörde erster Instanz gefällten Urtheile, oder statt der Urtheile geschöpften Erkenntnisse;
e) die Depositen-Extracte.

§. 26.

Die Eingaben der Partheien unterliegen dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen, wenn sie bei einem Collegialgerichte, d. i. einer aus mehreren geprüften Richtern zusammengesetzten Gerichtsstelle, und dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen, wenn sie bei einer andern Gerichtsbehörde überreicht werden.

§. 27.

Von der im §. 26. aufgestellten Regel finden folgende Ausnahmen Statt:

1. Die Eingaben, womit um eine Eintragung oder Löschung in den öffentlichen Büchern im Wege der gerichtlichen Execution angesucht wird, sind dem im §. 50. Zahl 4. festgesetzten Stämpel unterworfen, und nach den dort ausgedrückten Vorschriften zu behandeln. Wird nicht eine schriftliche Eingabe überreicht, so ist statt derselben jederzeit ein Protokoll aufzunehmen.

2. die Anmeldung der Appellation oder der Revision (ohne Rücksicht, ob darin die Appellations- oder Revisionsbeschwerden enthalten sind oder nicht), dann die Recurse gegen diejenigen gerichtlichen Erkenntnisse, welche in erster Instanz zufolge dieses Gesetzes ausdrücklich dem Stämpel unterworfen werden (§. 35. und 36), erfordern rücksichtlich des ersten Bogens denselben Stämpel, welchem Ein Exemplar des Urtheils oder des Erkenntnißes des Richters erster Instanz über die Streitsache, in welcher die Entscheidung des höheren Richters angesucht wird, unterworfen ist.

Odstęp wtory.

O stęplu na działania (akty) sądowe w sprawach spornych.

I.

W Sądach Monarchy.

§. 25.

Pisma, które w postępowaniu sądowém w sprawach spornych stęplowi podlégają, są:

1. podania (exhibita) stron;
2. duplikaty podań;
3. naślady (kopije) napisów podań (copia rubri);
4. załączenia (allegata), które wraz z podaniami oddane, albo przez stronę do protokołów wniesione będą;
5. następujące urzędowe wydania:

a) sądowe protokóły;
b) sądowe uwierzytelnienia (widymaty) kopij;
c) sądowe kopije dla stron;
d) wydane przez Sąd piérwszéj Instancyi wyroki, albo wypadłe zamiast wyroków rezolucyje;
e) extrakty depozytowe.

§. 26.

Podania stron podlégają stęplowi 15 kr. od arkusza, jeżeli wniesione są do Sądów kollegijalnych, to jest: do Urzędów sądowych z kilku egzaminowanych Sędziów złożonych, a stęplowi 10 kr. od arkusza, kiedy do innych Urzędów sądowych wniesione będą.

§. 27.

Od ustanowionéj w §ście 26. reguły następujące wyjątki miejsce mają:

1. Podania, przez które o zapisanie, albo wymazanie w publicznych księgach w drodze sądowéj egzekucyi uprasza się, stęplowi w §ście 50. liczba 4. wyznaczonemu podlégają, i z takowémi podług przepisów tamże wyrażonych obchodzić się należy. Jeżeli podanie na piśmie wniesione nie było, natenczas zamiast tegoż zawsze protokół sporządzić należy.

2. Oświadczenie apellacyi albo rewizyi, (bez względu, czy w témże żałoby apellacyi albo rewizyi już zawiérają się, lub nie), tudzież rekursa przeciwko tym sądowym rezolucyjom, które w piérwszéj Instancyi podług niniejszego prawa wyraźnie stęplowi podlégają (§§. 35. i 36.), wymagają co do piérwszego arkusza tego samego stęplu, któremu podléga egzemplarz wyroku albo rezolucyi Sędziego piérwszéj Instancyi w sprawie spornéj, względem któréj o rozsądzenie wyższego Sędziego uprasza się.

Jeder weitere Bogen unterliegt dem im §. 26. vorgeſchriebenen Stämpel.

3. Die Geſuche um Ausfertigung von Edicten jeder Art, dann die Geſuche um Annahme eines Depoſitums (Erlags-Anbringen) erfordern bei Collegialgerichten den Stämpel von 45 kr., bei andern Gerichten den Stämpel von 30 kr. für den Bogen. Wird nicht eine ſchriftliche Eingabe überreicht, ſo iſt ſtatt derſelben jederzeit ein Protokoll aufzunehmen.

§. 28.

Die Duplicate der Eingaben unterliegen dem Stämpel von 15 kr. oder 10 kr. für den Bogen, je nachdem die Eingabe, deren Duplicat ſie ſind, bei einer Collegial- oder einer andern Gerichtsbehörde überreicht wird.

§. 29.

Jede Abſchrift der Rubrik einer Eingabe (Rathſchlag), dieſe mag an eine Collegial- oder andere Gerichtsbehörde gerichtet ſeyn, unterliegt bei jedem Gerichte dem Stämpel von 6 kr.

§. 30.

Die Beilagen der Eingaben und die Beilagen, welche von der Parthei zu den gerichtlichen Protokollen beigebracht werden, unterliegen ohne Unterſchied der Gerichtsbehörde, bei welcher die Eingabe überreicht, oder von welcher das Protokoll aufgenommen wird, dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen; es wäre denn, daß Originalien oder vidimirte Abſchriften, welche mit dem, in dieſem oder einem früheren Geſetze vorgeſchriebenen Stämpel verſehen ſind, oder Originalien beigebracht würden, welchen nach dem gegenwärtigen Geſetze die unbedingte Stämpelfreiheit (§. 81.) zukommt. Solche Beilagen bedürfen keiner Nachſtämplung.

§. 31.

Die gerichtlichen Protokolle über mündlich angebrachte Geſuche, über mündliche Verhandlungen, dann Augenſcheins-, Schätzungs-, Licitations-Protokolle und andere in Angelegenheiten der Partheien aufgenommenen Protokolle unterliegen, je nachdem das Gericht, bei welchem ſie aufgenommen werden, eine Collegial- oder andere Gerichtsbehörde iſt, dem Stämpel von 15 kr. oder 10 kr. für den Bogen. Hierbei finden folgende Ausnahmen Statt:

1. Wenn ein Protokoll die Stelle einer ſchriftlichen Eingabe vertritt, welche nach dieſem Geſetze einem höheren Stämpel unterliegt (§. 27), ſo muß es mit dem für dieſe ſchriftliche Eingabe angeordneten Stämpel verſehen ſeyn.

2. Die Protokolle über gerichtliche Vergleiche unterliegen für den Fall, als der Vergleich vor der Inrotulirung der Acten, oder vor dem Schluße der mündlichen Verhandlung zu Stande kommt, für den erſten Bogen bei Collegialgerichten dem Stämpel von Einem Gulden, und bei andern Gerichten dem Stämpel mit 30

Każdy dalszy arkusz podléga stęplowi w §ście 26. przepisanemu.

3. Prośby o wydanie edyktów jakiegobądź gatunku, tudzież prośby o przyjęcie depozytu wymagają przy Sądach kollegijalnych stępla 45 kr., u innych Sądów stępla 30 kr. od arkusza. Jeżeli podanie na piśmie wniesione nie było, natenczas zamiast tegoż zawsze protokół sporządzić należy.

§. 28.

Duplikaty podań podlégają stęplowi 15 kr., albo 10 kr. od arkusza, podług tego, czy podanie, którego są duplikatem u kollegijalnéj, lub innéj jakowéj sądowéj Instancyi wniesionem było.

§. 29.

Każda kopija napisu (rubrum) podania (indorsata) bądź do kollegijalnéj, czy też do innéj jakiéj sądowéj Instancyi wniesione było, u każdego Sądu stęplowi 6 kr. podléga.

§. 30.

Allegata podań i allegata, które przez strony do sądowych protokołów wniesione będą, podlégają bez różnicy Instancyi sądowéj, u któréj podanie wniesione, albo przez którą protokół sporządzonym jest, stęplowi po 6 kr. od arkusza; chybaby oryginały, albo uwierzytelnione kopije, które stęplem w tém, albo w wcześniejszém jakiém prawie przepisanym już opatrzone są, albo też oryginały przyłączone były, którym podług niniejszego prawa bezwarunkowe uwolnienie od stęplu (§. 81.) przynależy. Takie allegata niepotrzebują następnego zastęplowania.

§. 31.

Sądowe protokóły względem ustnie wniesionych próśb, względem ustnych rozpraw, tudzież protokóły oględu (wizyi), oszacowania (detaxacyi), licytacyi i inne w okolicznościach stron sporządzone protokóły, podług tego, czy Sąd, u którego sporządzone będą, jest kollegijalną, albo inną sądową Instancyją, stęplowi 15, albo 10 kr. od arkusza podlégają. Przytém następujące wyjątki miejsce mają:

1. Kiedy protokół miejsce pisemnego podania zastępuje, które podług niniejszego prawa wyższemu stęplowi podléga, (§. 27.), natenczas stęplem na to pisemne podanie wyznaczonym, opatrzonym być musi.

2. Protokóły względem sądowych ugod (komplanacyj) podlégają na ten przypadek, kiedy komplanacyja przed zebraniem aktów (inrotulacyją), albo przed ukończeniem ustnego postępowania do skutku przyszła, za piérwszy arkusz u Sądów kollegijalnych stęplowi jednego złotego reńskiego.

kr., in dem Falle hingegen, wenn der Vergleich erſt nach der Inrotulirung der Acten oder nach dem Schluße der mündlichen Verhandlung zu Stande gekommen iſt, bei Collegialgerichten dem Stämpel von zwei Gulden, und bei andern Gerichten dem Stämpel von Einem Gulden. Wird jedoch über eine Streitſache, welche einen beſtimmten, ohne Einrechnung der Nebenverbindlichkeiten Ein Hundert Gulden Conv. Münze nicht überſteigenden Geldbetrag zum Gegenſtande hat, vor der Inrotuliruug der Acten, oder vor dem Schluße der mündlichen Verhandlung ein gerichtlicher Vergleich eingegangen, ſo iſt das hierüber aufgenommene Protokoll bei jedem Gerichte hinſichtlich des erſten Bogens dem Stämpel von 15 kr. unterworfen. Jeder weitere Bogen unterliegt in allen hier bemerkten Fällen dem in der Regel für die Protokolle feſtgeſetzten Stämpel.

§. 32.

Von den Partheien ſelbſt beſorgte Abſchriften, welche der gerichtlichen Vidimirung unterzogen werden, müſſen auf jedem Bogen mit dem Stämpel von 15 kr. verſehen ſeyn, das Gericht, welches die Vidimirung vornimmt, mag eine Collegial- oder andere Behörde ſeyn.

§. 33.

Einfache gerichtliche Abſchriften für die Partheien unterliegen ſowohl bei Collegial- als bei andern Gerichten dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen.

§. 34.

Vidimirte gerichtliche Abſchriften für die Partheien unterliegen ſowohl bei Collegial- als bei anderen Gerichten dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen.

§. 35.

Die nachfolgenden gerichtlichen Urtheile erſter Inſtanz, oder ſtatt der Urtheile erlaſſenen Erkenntniſſe (§. 81. Zahl 6.) unterliegen in jeder Ausfertigung dem Stämpel von zwei Gulden, wenn das Urtheil oder Erkenntniß von einem Collegialgerichte, und dem Stämpel von Einem Gulden, wenn es von einem anderen Gerichte geſchöpft worden iſt; nämlich die Urtheile oder Erkenntniſſe:

1. über die Rechtfertigung des Ausbleibens bei einer Tagſatzung,

2. über den Zurückerlag einer Klage,

3. über die Frage, ob Jemand bei Behandlung der Gläubiger der Mehrheit beizutreten ſchuldig ſey,

4. über die Einwendung, daß dem Richter die Gerichtsbarkeit nicht zuſtehe,

5. über die Geſtattung der in der Replik oder in der Duplik beigebrachten Neuerungen,

6. über die Frage, ob die Vertretung Statt habe,

a u innych Sądów stęplowi 30 kr.; w tym przypadku zaś, kiedy komplanacyja aż po inrotulacyi aktów, albo po ukończeniu ustnego postępowania do skutku przyszła, u Sądów kollegijalnych stęplowi na dwa złote reńskie, a u innych Sądów stęplowi na jeden złoty reński; jeżeli jednak względem sporu o wyraźnie oznaczoną, bez porachowania obocznych zobowiązań, sto złotych reńskich mon. konw. nieprzewyższającą kwotę pieniężną, przed inrotulacyją aktów, albo przed ukończeniem ustnego postępowania sądowa komplanacyja zawartą zostanie, natenczas sporządzony w téj mierze protokół u każdego Sądu co do piérwszego arkusza stęplowi 15 kr. podléga. Każdy dalszy arkusz podléga we wszystkich tu wzmiankowanych przypadkach stęplowi z reguły dla protokołów postanowionemu.

§. 32.

Kopije staraniem stron samych sporządzone, które sądowéj widymacyi poddane zostają, na każdym arkuszu stęplem 15 kr. opatrzone być muszą, bez różnicy, czy Sąd widymujący jest Urzędem kollegijalnym, lub innym.

§. 33.

Proste (niewidymowane) sądowe kopije dla stron, podlégają tak u kollegijalnych, jak u innych Sądów stęplowi 15 kr. od arkusza.

§. 34.

Widymowane sądowe kopije dla stron podlégają tak przy kollegijalnych, jak przy innych Sądach stęplowi 30 kr. od arkusza.

§. 35.

Następujące sądowe wyroki piérwszéj Instancyi, albo wydane zamiast wyroków rezolucyje (§. 81. liczba 6.), podlegają w każdém wydaniu stęplowi na dwa złote reńskie, kiedy wyrok albo rezolucyja przed Sąd kolegijalny, a stęplowi jednego złotego reńskiego, kiedy przez inny jaki Sąd wydane zostaną, to jest wyroki albo rezolucyje:

1. na usprawiedliwienie niestawienia się na termin,
2. na zwrot pozwu (redhibitio actionis),
3. na pytanie, czyli kto względem postąpienia z wierzycielami do większości onychże przyłączyć się powinien,
4. na zarzut, że Sędziemu sądownictwo (jurysdykcyja) nie przynależy,
5. na zezwolenie wniesienia w replice albo duplice wyrażonych nowości (novorum),
6. na pytanie, czyli zastąpienie (w obronie) miejsce ma,

7. über die Auflegung des ewigen Stillschweigens in Folge einer Aufforderungsklage,

8. über die Richtigkeit der Forderung eines bei dem Concurse sich meldenden Gläubigers,

9. über eine Vorrechtsklage,

10. über die angesuchte Einsetzung in den vorigen Stand,

11. über die Klage wegen einer Besitzesstörung (in possessorio summarissimo) in den Ländern, wo dieses Verfahren besteht,

12. über die Aufkündigung eines Pacht- oder Miethvertrages, in sofern der Streit bloß darüber geführt wird, ob die Pacht- oder Miethzeit abgelaufen sey,

13. über die Klage um Bezahlung des Liedlohnes,

14. über eine Streitsache, welche einen bestimmten, ohne Einrechnung der Nebenverbindlichkeiten Ein Hundert Gulden C. M. nicht übersteigenden Geldbetrag zum Gegenstande hat,

15. Erkenntnisse, durch welche die Bezahlung einer Forderung, die sich auf eine vollen Glauben verdienende Urkunde gründet, dem Schuldner auferlegt wird, wenn die Sache nicht in das ordentliche Verfahren eingeleitet worden ist,

16. die Contumaz-Urtheile, in soferne eine Einrede nicht erstattet worden ist,

17. die Erkenntnisse auf den Beweis durch Sachverständige, in sofern dieser Beweis bloß wegen Dringlichkeit des Gegenstandes oder Gefahr am Verzuge angeordnet wird,

18. Endurtheile, welche in Folge des früher auf Beschwörung der Zeugnisse, auf den Beweis durch Zeugen, oder auf den Beweis durch Sachverständige erflossenen Urtheils oder Erkenntnißes gefället werden, in soferne schon dieses Urtheil oder Erkenntniß dem im §. 36. vorgeschriebenen Stämpel unterliegt.

§. 36.

Jedes Exemplar eines gerichtlichen Urtheils erster Instanz, oder statt des Urtheils erlassenen gerichtlichen Erkenntnißes auf Beschwörung der Zeugnisse, auf den Beweis durch Zeugen oder auf den Beweis durch Sachverständige, wenn dieser letztere Beweis außer den im §. 35. unter Zahl 17. bezeichneten Fällen angeordnet wird, so wie jedes Exemplar eines gerichtlichen Urtheils erster Instanz, welches über ein ordentliches Klagebegehren in der Hauptsache gefällt wird, und im §. 35. nicht ausdrücklich einem geringeren Stämpel unterworfen ist, unterliegt dem Stämpel von sechs Gulden, wenn es von einem Collegialgerichte geschöpft, und dem Stämpel von drei Gulden, wenn es von einem andern Gerichte gefällt wird.

7. na nakazanie wiecznego milczenia w skutek pozwu powołania (actio provocatoria),

8. na rzeczywistość prawa przy konkursie (krydzie) oznajmującego się wierzyciela,

9. na skargę o piérwszeństwo prawa (prioritas),

10. na proszone przywrócenie do dawnego stanu (restitutio in integrum),

11. na skargę o niepokojenie posiadania (in possessorio summarissimo) w krajach, gdzie takowe postępowanie istnieje,

12. na wypowiedzenie kontraktu dzierżawy albo najmu, jeźli spór o to tylko toczy się, czy czas dzierżawy lub najmu upłynął,

13. na skargę o zapłacenie zasług,

14. na sprawę sporną, o wyraźnie oznaczoną, bez dorachowania ubocznych zobowiązań, sto złotych reńskich mon. konw., nieprzewyższającą kwotę pieniężną,

15. rezolucyje, przez które zapłacenie roszczenia (pretensyi) na dokumencie na zupełną wiarę zasługującym opartego, dłużnikowi nakazane jest, jeżeli spór w zwykłe postępowanie wdrożonym nie został,

16. wyroki kontumacyjne, jeżeli odwód (excepcyja) podaną nie była,

17. rezolucyje nakazujące dowód przez znawców rzeczy, jeżeli tenże dowód jedynie dla przynaglających okoliczności przedmiotu, albo dla niebezpieczeństwa ze zwłoki nakazanym zostaje,

18. wyroki ostateczne, które w skutek wcześniéj na zaprzysiężenie świadectw, na dowód przez świadków, albo na dowód przez znawców rzeczy wypadłych wyroków, albo rezolucyi wyrzeczone zostają, jeżeli już ten wyrok albo rezolucyja przepisanemu w §ie 36. stęplowi podléga.

§. 36.

Każdy exemplarz wyroku sądowego piérwszéj Instancyi, albo zamiast wyroku wydanéj sądowéj rezolucyi, na zaprzysiężenie świadectw, na dowód przez świadków, albo na dowód przez znawców rzeczy, jeżeli tenże ostatni wzmiankowany dowód, oprócz w wyrażonych w §ie 35. liczba 17. przypadkach, nakazanym jest, tak jak i każdy egzemplarz sądowego wyroku piérwszéj Instancyi, któren na zwyczajne zaskarzenie (actio ordinaria) w głównym przedmiocie wydanym zostaje, a w §ie 35. wyraźnie pod niższy stępel podciągniony nie jest, podléga stęplowi sześciu złotych reńskich, jeżeli przez Sąd kollegijalny, a stęplowi trzech złotych reńskich, jeżeli przez inny jaki Sąd wydanym zostaje.

§. 37.

Eine Ausnahme von den Vorschriften der §§. 35. und 36. machen im Concursverfahren:

1. das Liquidationsurtheil, von welchem nur das für den Gläubiger, nicht aber auch das für den Massevertreter bestimmte Exemplar dem Stämpel von zwei oder Einem Gulden, nach dem bemerkten Unterschiede der Gerichte, unterliegt, und

2. das Classificationsurtheil, von welchem bloß das für den Massevertreter bestimmte Exemplar auf einem Stämpelbogen von sechs oder drei Gulden nach dem erwähnten Unterschiede der Gerichte auszufertigen ist, die den Gläubigern zuzustellenden Auszüge aus dem Classificationsurtheile aber dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen unterliegen.

§. 38.

Die Depositen-Extracte sind sowohl bei Collegial- als bei andern Gerichten dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen unterworfen.

II.

Bei den Patrimonial- (gutsherrlichen) und den Communal- (städtischen und Markt-) Gerichten.

§ 39.

Die in den §. 25. angeführten Schriften im gerichtlichen Verfahren in Streitsachen unterliegen auch bei den Patrimonial- (gutsherrlichen) und den Communal- (städtischen und Markt-) Gerichten dem Stämpel.

§ 40.

Die Eingaben der Partheien unterliegen dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen.

Hierbei werden folgende Ausnahmen festgesetzt:

1. die Eingaben, womit um eine Eintragung oder Löschung in den öffentlichen Büchern im Wege der gerichtlichen Execution angesucht wird, sind dem im §. 61. Zahl 3. festgesetzten Stämpel unterworfen.

Wird nicht eine schriftliche Eingabe überreicht, so ist statt derselben jederzeit ein Protokoll aufzunehmen.

2. Die Anmeldung der Appellation oder der Revision (ohne Rücksicht, ob darin die Appellations- oder Revisions-Beschwerden enthalten sind oder nicht), so wie der Recurs gegen die im §. 35. unter 1. bis einschließig 16. aufgeführten, dann gegen die auf Beschwörung der Zeugnisse, auf den Beweis durch Zeugen oder auf den Beweis durch Sachverständige erflossenen Urtheile, oder statt der Urtheile erlassenen Erkenntnisse, erfordern rücksichtlich des ersten Bogens den Stämpel von zwei Gulden, in fofern das Urtheil oder Erkenntniß in erster Instanz von

§. 37.

Wyjątkom od przepisów §§. 35. i 36. podlégają w postępowaniu względem zbiegu wierzycieli (krydalném):

1. wyrok likwidacyi, którego tylko dla wierzyciela, nie zaś dla zastępcy masy przeznaczony egzemplarz stęplowi dwóch albo jednego złotego reńskiego w miarę wzmiankowanéj różnicy Sądów podléga, i

2. wyrok klasyfikacyi, którego tylko dla zastępcy masy przeznaczony egzemplarz na arkuszu stęplowym sześciu lub trzech złotych reńskich podług wzmiankowanéj różności Sądów wydany być ma, wyciągi zaś z wyroku klasyfikacyi, które wierzycielom doręczone będą, podlégają stęplowi 15 kr. od arkusza.

§. 38.

Extrakty depozytowe tak przy kollegijalnych, jak i przy innych Sądach stęplowi 15 kr. od arkusza podlégają.

II.

U Sądów patrymonijalnych (dominikalnych) i komunalnych, (miast i miasteczek).

§. 39.

Wyliczone w §ście 25. pisma w sądowém postępowaniu w sprawach spornych, podlégają stęplowi także u Sądów patrymonijalnych (dominikalnych) i komunalnych (miast i miasteczek).

§. 40.

Podania stron podlégają stęplowi 6 kr. od arkusza.

Przytém następujące wyjątki postanowione zostają:

1. Podania, w których się o zapisanie albo wymazanie w publicznych księgach w drodze sądowéj egzekucyi uprasza, podlégają stęplowi w §ście 61. liczba 3. wyznaczonemu.

Jeżeli pisemne podanie wniesione nie jest, natenczas zamiast tego zawsze protokół sporządzić należy.

2. Oznajmienia apellacyi albo rewizyi, (bez względu, czy w tychże żałoby apellacyjne albo rewizyjonalne objęte są lub nie), tak, jak i rekurs przeciw wyliczonym w §ście 35. pod liczbami 1. aż włącznie 16, tudzież przeciw wyrokom zapadłym, albo zamiast wyroków wydanym rezolucyjom na dowód przez świadków, albo na dowód przez znawców rzeczy, wymagają co do piérwszego arkusza stępla dwóch złotych reńskich, jeżeli wyrok albo rezolucyja w piérwszéj Instancyi przez Sąd z kilku egzaminowanych Sędziów złożony, wydana

einer aus mehreren geprüften Richtern zusammengesetzten Gerichtsstelle gefället wurde, und dem Stämpel von Einem Gulden, wenn das Urtheil oder Erkenntniß in erster Instanz von einem anderen Gerichte geschöpft worden ist, hinsichtlich jedes weiteren Bogens aber dem für die Eingaben in der Regel vorgeschriebenen Stämpel.

Wird die Appellation gegen ein im §. 35. von 1. bis einschließig 16. nicht ausdrücklich angeführtes Urtheil, welches über ein ordentliches Klagebegehren in der Hauptsache gefällt wurde, angemeldet, so unterliegt die Anmeldung rücksichtlich des ersten Bogens dem Stämpel von sechs oder drei Gulden, je nachdem das Gericht, welches in erster Instanz das Urtheil fällte, eine Collegial- oder andere Gerichtsbehörde ist, hinsichtlich jedes weiteren Bogens aber dem für die Eingaben in der Regel festgesetzten Stämpel.

3. Die Gesuche um Ausfertigung von Edicten jeder Art, dann die Gesuche um Annahme eines Depositums (Erlags-Anbringen) erfordern den Stämpel von 15 kr. für den Bogen. Wird nicht eine schriftliche Eingabe überreicht, so ist statt derselben jederzeit ein Protokoll aufzunehmen.

§. 41.

Die Duplicate der Eingaben und die Abschriften ihrer Rubrik (Rathschläge) unterliegen dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen.

§. 42.

Die Beilagen der Eingaben und die Beilagen, welche von der Parthei zu den gerichtlichen Protokollen beigebracht werden, sind nach den in dem §. 30. ertheilten Vorschriften zu behandeln.

§. 43.

Die gerichtlichen Protokolle über mündlich angebrachte Gesuche, über mündliche Verhandlungen, dann Augenscheins-, Schätzungs-, Licitations-Protokolle und andere in Angelegenheiten der Partheien aufgenommene Protokolle unterliegen dem Stämpel von 3 kr. für den Bogen.

Hierbei werden folgende Ausnahmen festgesetzt:

1. wenn ein Protokoll die Stelle einer schriftlichen Eingabe vertritt, welche nach diesem Gesetze einem höheren Stämpel unterliegt (§. 40.), so muß es mit dem für diese schriftliche Eingabe angeordneten Stämpel versehen seyn, wobei jedoch, wenn ein Protokoll über die mündlich angemeldete Appellation oder Revision, oder den mündlich vorgebrachten Recurs aufgenommen wird, jeder, dem ersten nachfolgenden Bogen, nur dem Stämpel von 3 kr. unterworfen ist;

2. die Protokolle über gerichtliche Vergleiche, der Vergleich mag vor oder nach der Inrotulirung der Acten, oder dem Schluße der mündlichen Verhandlung zu Stande kommen, unterliegen für den ersten Bogen dem Stämpel von 15 kr., und dem Stämpel von 3 kr. für jeden weiteren Bogen.

została, a stęplowi jednego złotego reńskiego, jeżeli wyrok albo rezolucyja w piérwszéj Instancyi od innego jakiego Sądu wypadła, względem każdego dalszego arkusza zaś, stęplowi z reguły na podania przepisanemu podlégają.

Jeżeli apellacyja albo rewizyja oznajmioną zostaje przeciw wyrokowi w §ie 35. od 1go do 16tu wyraźnie niewymienionemu, któren wyrok na zwyczajne zaskarzenie w rzeczy głównéj wydanym został, natenczas takowe oznajmienie co do piérwszego arkusza stęplowi sześciu albo trzech złotych reńskich, w miarę tego, czy Sąd, który w piérwszéj Instancyi wyrok wydał, jest Sądem kollegijalnym, albo innym jakim, względem każdego dalszego arkusza zaś, stęplowi z reguły na podania przepisanemu podléga.

3. Prośby o wydanie edyktów wszelakiego rodzaju, tudzież prośby o przyjęcie depozytu, wymagają stępla na 15 kr. od arkusza. Jeżeli pisemne podanie wniesione nie jest, natenczas zamiast tego zawsze protokół sporządzić należy.

§. 41.

Duplikaty podań i kopije ich rubrum (indorsaty), podlégają stęplowi 6 kr. od arkusza.

§. 42.

Allegata podań i allegata, które przez strony do sądowych protokołów wniesione zostają, podług udzielonych w §ie 30. przepisów uważane być mają.

§. 43.

Protokóły sądowe względem próśb ustnie podanych, względem ustnych rozpraw, tudzież protokóły oględu (wizyi) detaxacyi, licytacyi i inne w interesach stron sporządzone protokóły, podlégają stęplowi 3 kr. od arkusza.

Przytém następujące wyjątki postanowione zostają:

1. Kiedy protokół miejsce pisemnego podania zastępuje, które podług niniejszego prawa wyższemu stęplowi podléga (§. 40), natenczas stęplem na pisemne podanie wyznaczonym, opatrzony być musi, przyczém jednak, jeżeli protokół względem ustnie oświadczonéj apellacyi albo rewizyi, albo względem ustnie wniesionego rekursu sporządzony jest, każdy za piérwszym następujący arkusz, tylko stęplowi 3 kr. podlega.

2. Protokóły na sądowe komplanacyje, bądź komplanacyja przed, lub po inrotulacyi aktów, albo po ukończeniu ustnego postępowania zawartą zostanie, podlégają stęplowi za piérwszy arkusz 15 kr., a stęplowi 3 kr. za każdy następujący arkusz.

§. 44.

Sowohl gerichtliche, als auch von den Partheien selbst besorgte Abschriften, welche der gerichtlichen Vidimirung unterzogen werden, müssen auf jedem Bogen mit dem Stämpel von 15 kr. versehen seyn.

§. 45.

Einfache gerichtliche Abschriften für die Partheien unterliegen dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen.

§. 46.

Jedes Exemplar eines in den §§. 35. und 36. bezeichneten gerichtlichen Urtheils erster Instanz oder statt des Urtheils erlassenen Erkenntnißes (§. 81. Z. 6.) unterliegt dem Stämpel von 15 kr.

§. 47.

Eine Ausnahme von der Vorschrift des §. 46. machen bloß im Concursverfahren:

1. das Liquidations-Urtheil, von welchem nur das für den Gläubiger, nicht aber auch das für den Massevertreter bestimmte Exemplar dem Stämpel von 15 kr. unterliegt, und

2. das Classifications-Urtheil, von welchem bloß das für den Massevertreter bestimmte Exemplar auf einem Stämpelbogen von 15 kr. auszufertigen ist, die den Gläubigern zuzustellenden Auszüge aus dem Classifications-Urtheile aber dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen unterliegen.

§. 48.

Die Depositen-Extracte sind dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen unterworfen.

Dritter Abschnitt.

Von dem Stämpel für gerichtliche Acte außer Streitsachen.

I.

Bei den landesfürstlichen Gerichten.

§. 49.

Die Schriften, welche im gerichtlichen Verfahren außer Streitsachen dem Stämpel unterliegen, sind:

1. die Eingaben der Partheien,
2. die Duplicate der Eingaben,
3. die Abschriften der Rubrik der Eingaben,
4. die Beilagen, welche mit den Eingaben überreicht, oder von der Parthei zu den gerichtlichen Protokollen beigebracht werden;
5. folgende ämtliche Ausfertigungen:

a) die gerichtlichen Protokolle,
b) die gerichtlichen Vidimirungen von Abschriften,
c) die gerichtlichen Abschriften für die Partheien,

§. 44.

Tak sądowe, jako też staraniem stron samych sporządzone kopije do sądowéj widymaty podane, na każdym arkuszu stęplem 15 kr. opatrzone być muszą.

§. 45.

Proste (niewidymowane) sądowe kopije dla stron, podlégają stęplowi 6 kr. za arkusz.

§. 46.

Każdy egzemplarz w §§. 35. i 36. wymienionego sądowego wyroku piérwszéj Instancyi, albo wydanéj zamiast wyroku rezolucyi (§. 81. liczba 6), podléga stęplowi 15 kr.

§. 47.

Od przepisu §. 46. jedynie w postępowaniu zbiegu wierzycieli (krydalném) wyjęte są:

1. Wyrok likwidacyi, którego tylko dla wierzyciela, nie zaś dla zastępcy masy przeznaczony egzemplarz stęplowi 15 kr. podléga, i

2. wyrok klasyfikacyi, którego tylko dla zastępcy massy przeznaczony egzemplarz na arkuszu stęplowym 15 kr. wydany być ma, wyciągi zaś z wyroku klasyfikacyi, które wierzycielom doręczone będą, stęplowi 6 kr. od arkusza podlégają.

§. 48.

Extrakty depozytowe stęplowi 15 kr. od arkusza podlégają.

Odstęp trzeci.

O stęplu na działania sądowe w sprawach niespornych.

I.

W Sądach Monarchy.

§. 49.

Pisma, które w postępowaniu sądowém w sprawach niespornych stęplowi podlégają, są:

1. podania stron,
2. duplikaty podań,
3. kopije napisów podania (Copia Rubri),
4. allegata, które wraz z podaniami oddane, albo przez stronę do sądowych protokołów wniesione będą,
5. następujące urzędowe wydania (expedycyje):

a) sądowe protokóły,
b) sądowe widymaty kopij,
c) sądowe kopije dla stron,

d) die gerichtliche Verordnung zur Einantwortung der Verlaſſenſchaft und die gerichtliche Verordnung zur Uebergabe des Pupillar- oder Curatels-Vermögens,

e) die Final-Erledigung über die Abſonderung der Allodial-Güter von Fideicommiß-, Subſtitutions- oder Lehengütern, die Bewilligung zur Vertauſchung, Verwandlung oder Verſchuldung eines Fideicommißgutes, und die Bewilligung zur Auflöſung des Fideicommißbandes,

f) die Gült- oder Gewähr- und die Satzbriefe, dann die Landtafel- und Grundbuchs-Extracte, endlich

g) die Depoſiten-Extracte.

§. 50.

Die Eingaben der Partheien unterliegen in der Regel dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen, wenn ſie bei einer Collegial-Gerichtsbehörde, und dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen, wenn ſie bei einer andern Gerichtsbehörde überreicht werden.

Ausgenommen hievon ſind:

1. die Eingaben, womit Vormundſchafts oder Curatels-Rechnungen zur gerichtlichen Erledigung überreicht werden, welche bei Collegialgerichten dem Stämpel von Einem Gulden, bei anderen Gerichten dem Stämpel von 45 kr. für den Bogen unterworfen ſind;

2. die Geſuche um Ausfertigung von Edicten jeder Art, dann die Geſuche um Annahme eines Depoſitums (Erlags-Anbringen), welche bei Collegialgerichten dem Stämpel von 45 kr., bei anderen Gerichten dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen unterliegen.

3. die Eingaben, womit die gerichtliche Legaliſirung einer Urkunde angeſucht wird, welche bei jedem Gerichte dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen unterliegen, und

4. die Geſuche um Anſchreibung an die Gülte oder Gewähr, um Einverleibung (Intabulation) oder Vormerkung (Pränotation) einer Schuldforderung, eines die Freiheit des Eigenthumes beſchränkenden Verhältniſſes, und überhaupt jedes Rechtes oder Anſpruches und jeder wie immer gearteten Verbindlichkeit, um Löſchung eines einverleibten oder vorgemerkten Capitals, Rechtes oder Anſpruches, endlich um die Abſchreibung eines in einer Abtheilung (Rubrik) der Landtafel oder des Grundbuches als Zugehör begriffenen Theiles, und Zuſchreibung desſelben zu einer andern in der Landtafel oder im Grundbuche ſchon enthaltenen oder neu zu eröffnenden Abtheilung (Rubrik), welche bei Collegial-Gerichten dem Stämpel von Drei Gulden, bei anderen Gerichten dem Stämpel von Einem Gulden für den Bogen unterliegen.

Wird jedoch über ein, nach dieſer Vorſchrift geſtämpeltes Geſuch die Anſchreibung, Einverleibung, Vormerkung oder Lö-

d) sądowe rozporządzenie względem wydania spuścizny (dekreta addykcyi), i sądowe rozporządzenie względem oddania majątku, pod opieką albo kuratelą zostającego,
e) ostateczne rozstrzygnienie względem odzielenia dóbr allodyjalnych (wolnego zarządu), od dóbr fideikomisowych, substytucyjnych i lennych, zezwolenie na zamianę, przekształcenie albo zadłużenie majątku fideikomisowego, i zezwolenie na rozwiązanie stosunku fideikomisowego,
f) tabularne zapisy na własności, tudzież extrakty tabularne i z ksiąg gruntowych, nakoniec
g) extrakty depozytowe.

§. 50.

Podania stron podlégają z reguły stęplowi 15 kr. od arkusza, jeżeli u kollegijalnéj sądowéj Instancyi, a stęplowi 10 kr. od arkusza, jeżeli u innéj Instancyi wniesione będą.

Wyjęte od tego są:

1. podania, któremi rachunki z opieki albo kurateli do sądowego rozwiązania wniesione będą, te u Sądów kollegijalnych stęplowi jednego złotego reńskiego, a u innych Sądów stęplowi 45 kr. od arkusza podlégają;

2. prośby o wydanie edyktów wszelkiego rodzaju, tudzież prośby o przyjęcie depozytu, które u Sądów kollegijalnych stęplowi 45 kr., a u innych Sądów stęplowi 30 kr. od arkusza podlégają;

3. podania z prośbą o sądową legalizacyję jakiego dokumentu, które u każdego Sądu stęplowi 30 kr. od arkusza podlégają, i

4. prośby o zapisanie tabularne, tyczące się realności samój lub jéj dziedzictwa, o intabulacyją albo prenotacyją długu jakowego, wolność własności ograniczającego stosunku, a w ogólności każdego prawa albo pretensyi, tudzież każdego jakiegobądź rodzaju zobowiązania, o wymazanie intabulowanego albo prenotowanego kapitału, prawa albo pretensyi; nakoniec o odpisanie (oddzielenie) jakowéj części w oddziale (rubryce) Tabuli krajowéj albo księgi gruntowéj, jako przynależność (Attinens) objętéj, i o dopisanie (przyłączenie) téjże części do innego w Tabuli krajowéj albo w księdze gruntowéj już znajdującego się, albo na nowo utworzyć się mającego oddziału (rubryki), któreto prośby u Sądów kollegijalnych stęplowi trzech złotych reńskich, u innych zaś Sądów stęplowi jednego złotego reńskiego od arkusza podlégają.

Jeżeli jednak na podobną podług niniejszego przepisu zastęplowaną prośbę intabulacyja, prenotacyja, albo wymaza-

schung von dem Richter erster Instanz verweigert, sohin aber über den ergriffenen Recurs von dem höheren Richter bewilliget, so unterliegt das in Folge dieser höheren Bewilligung etwa überreichte Anschreibungs-, Einverleibungs-, Vormerkungs- oder Löschungs-Gesuche nur mehr dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen bei Collegialgerichten, und dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen bei anderen Gerichten.

Werden endlich dergleichen Gesuche nicht unmittelbar bei der Real-Instanz, sondern bei einer andern Behörde oder einem andern Amte zur Beförderung an die erstere und zur Veranlassung der Vornahme der bemerkten Acte überreicht, so müssen diese Gesuche mit demjenigen Stämpel versehen seyn, welcher für derlei bei der Real-Instanz unmittelbar überreichte Gesuche bestimmt ist.

§. 51

Wird in den im vorhergehenden §. (50) unter 1., 2. und 4. bezeichneten Fällen nicht eine schriftliche Eingabe überreicht, so ist statt derselben jederzeit ein Protokoll aufzunehmen.

In dem unter 3. angeführten Falle wird jedoch gestattet, daß, wenn eine schriftliche Eingabe nicht überreicht wird, entweder ein Protokoll statt derselben aufgenommen, oder der Urkunde, obschon sie mit dem nach ihrer Eigenschaft etwa erforderlichen Stämpel versehen ist, der Legalisirungs-Stämpel von 30 kr. aufgedruckt (§. 95.), oder derselben ein Stämpelbogen von diesem Betrage auf die im §. 105. vorgeschriebene Art beigeheftet werde. (§. 95).

§. 52.

Für die Duplicate der Eingaben und die Abschriften ihrer Rubrik (Rathschläge) gelten die in den §§. 28. und 29. ertheilten Vorschriften.

§. 53.

In Rücksicht auf den Stämpel für die mit den Eingaben überreichten oder die von der Parthei zu den gerichtlichen Protokollen beigebrachten Beilagen, für die gerichtliche Vidimirung von Abschriften, und für die gerichtliche Ausfertigung einfacher und vidimirter Abschriften ist sich an die in den §§. 30. dann 32. bis einschließig 34. gegebenen Vorschriften zu halten.

§. 54.

Die gerichtlichen Protokolle über mündlich angebrachte Gesuche, über mündliche Verhandlungen, dann gerichtliche Inventarien, Augenscheins-, Schätzungs-, Licitations-Protokolle und andere in Angelegenheiten der Partheien aufgenommene Protokolle unterliegen bei Collegialgerichten dem Stämpel von 15 kr., bei anderen Gerichten dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen.

Wenn jedoch ein Protokoll die Stelle einer Urkunde oder einer schriftlichen Eingabe vertritt, welche nach diesem Gesetze einem höheren Stämpel unterliegt (§§. 6. bis einschließig 24. und

nie przez Sędziego piérwszéj Instancyi odmówione, potém zaś na podany rekurs przez wyższego Sędziego dozwolone będzie, natenczas podana w skutek tego wyższego zezwolenia prośba o intabulacyją, prenotacyją, albo wymazanie, już tylko stęplowi 15 kr. od arkusza u Sądów kollegijalnych, a stęplowi 10 kr. od arkusza u innych Sądów podléga.

Jeżeli nakoniec podobne prośby niebezpośrednio u Instancyi realnéj, tylko u innego Urzędu o przesłanie do niéj i o naprowadzenie sporządzenia wymienionych aktów podane będą, natenczas takowe prośby tym stęplem opatrzone być muszą, któren na podobne u Instancyi realnéj bezpośrednio podane prośby przeznaczony jest.

§. 51.

Jeżeli w przypadkach, w §ie poprzedzającym (§. 50.) pod 1., 2. i 4. wymienionych, pisemne podanie wniesione nie będzie, to zamiast tego zawsze protokół sporządzić należy.

Dozwala się jednak w przypadku pod 3. wymienionym, aby, jeżeli pisemne podanie wniesione nie jest, albo protokół zamiast tego sporządzony, albo na dokumencie, chociaż już tenże stosownie do swojéj własności może stęplem przynależnym opatrzony jest, stępel legalizacyi 30 kr. wyciśniony (§. 95), albo do dokumentu arkusz stęplowy téjże saméj ilości, na sposób w §ie 105. przepisany, przyszyty został. (§. 95)

§. 52.

Względem duplikatów podań i kopij ich napisów (Copia Rubri) mają ważność udzielone w §§. 28. i 29. przepisy.

§. 53.

Względem stępla na wniesione wraz z podaniami, albo przez strony do sądowych protokołów przyłączone allegata względem sądowego widymowania kopij i względem sądowego wydania prostych i widymowanych kopij, przepisów w §§. 30., tudzież 32. aż włącznie 34. danych, trzymać się należy.

§. 54.

Sądowe protokóły względem ustnie wniesionych próśb, względem ustnych rozpraw, tudzież sądowe inwentarze, protokóły wizyi, detaxacyi, licytacyi i inne w interesach stron sporządzone protokóły, podlégają u Sądów kollegijalnych stęplowi 15 kr., a u innych Sądów stęplowi 10 kr. od arkusza.

Jeżeli jednak protokół miejsce dokumentu, albo pisemnego podania zastępuje, które podług niniejszego prawa wyższemu stęplowi podléga (§§. 6. aż włącznie do 24. i 50.),

50.), ſo muß es mit dem für dieſe Urkunde oder ſchriftliche Eingabe angeordneten Stämpel verſehen ſeyn.

§. 55.

Die gerichtliche Verordnung zur Einantwortung der Verlaſſenſchaft, und die gerichtliche Verordnung zur Uebergabe des Pupillar- oder Curatels-Vermögens, wenn einem Mündel oder Pflegebefohlenen die freie Verwaltung deſſelben übertragen wird, ſind bei jedem Gerichte in der erſten Ausfertigung, wenn das reine Verlaſſenſchafts-, Pupillar- oder Curatels-Vermögen Zwei Hundert Gulden C. M. W. W. nicht überſteigt, dem Stämpel von 30 kr., bei einem reinen Werthe über Zwei Hundert bis Ein Tauſend Gulden C. M. W. W. dem Stämpel von 6 fl., über Ein Tauſend bis Fünf Tauſend Gulden C. M. W. W. dem Stämpel von 12 fl., und über Fünf Tauſend Gulden C. M. W. W. dem Stämpel von 20 fl. unterworfen.

§. 56.

Sollte über die Beſtimmung der Claſſe, in welche das Vermögen nach der Vorſchrift des §. 55. einzureihen iſt, ein Zweifel entſtehen, ſo liegt die Entſcheidung dem Gerichte ob, welchem die Ausfertigung der Verordnung zukommt.

§. 57.

Die Final-Erledigung über die Abſonderung der Allodial-Güter von Fideicommiß-, Subſtitutions- oder Lehengütern, die Bewilligung zur Vertauſchung, Verwandlung oder Verſchuldung eines Fideicommißgutes, und die Bewilligung zur Auflöſung des Fideicommißbandes unterliegt bei Collegialgerichten dem Stämpel von zwölf Gulden, bei andern Gerichten dem Stämpel von ſechs Gulden in der erſten Ausfertigung.

§. 58.

Die Gült- oder Gewähr- und die Satzbriefe, dann die Landtafel- und Grundbuchs-Extracte unterliegen bei Collegialgerichten dem Stämpel von 45 kr., bei andern Gerichten dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen.

§. 59.

Die Depoſiten-Extracte unterliegen ſowohl bei Collegial- als bei anderen Gerichten dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen.

II.

Bei den Patrimonial- (gutsherrlichen) und den Communal- (ſtädtiſchen und Markt-) Gerichten.

§. 60.

Die in dem §. 49. angeführten Schriften im gerichtlichen Verfahren außer Streitſachen unterliegen, in ſofern ſie in den folgenden §§. 61. bis einſchließig 67. nicht übergangen ſind, auch

to stęplem na takowy dokument, albo pisemne podanie wyznaczonym, opatrzony być musi.

§. 55.

Sądowe rozporządzenie na addykcyją spuścizny i sądowe rozporządzenie na oddanie majątku pod opieką albo kuratelą zostającego, jeżeli się na małoletniego (pupilla), lub pod kuratelą zostającego przenosi wolne zarządzenie onymże, u każdego Sądu w piérwszém wydaniu, jeżeli czysty majątek spadku, opieki, albo kurateli dwieście złotych reńskich kon. mon. w. w. nie przenosi, stęplowi 30 kr., przy czystéj wartości nad dwieście do tysiąca złotych reńskich k. m. w. w. stęplowi 6 złotych reńskich, nad tysiąc do pięciu tysięcy złotych reńskich k. m. w. w. stęplowi 12 złotych reńskich, a nad pięć tysięcy złotych reńskich k. m. w. w. stęplowi 20 złotych reńskich podlégają.

§. 56.

Jeżeliby względem wyznaczenia klasy, do któréj majątek podług przepisu §fu 55. należy, wątpliwość powstała, rozsądzenie zależéć będzie od tego Sądu, któremu wydanie rozporządzenia (dekretu) przystoi.

§. 57.

Ostateczne rozstrzygnienie względem oddzielenia dóbr alodyjalnych (wolnego zarządu) od dóbr fideikomisowych, substytucyjnych i lennych, zezwolenie na zamianę, przekształcenie, albo zadłużenie majątku fideikomisowego, podléga u Sądów kollegijalnych stęplowi dwunastu złotych reńskich, u innych Sądów stęplowi sześciu złotych reńskich w piérwszém wydaniu.

§. 58

Tabularne zapisy na własność, tudzież extrakty tabularne i z ksiąg gruntowych, podlégają u Sądów kollegijalnych stęplowi 45 kr., a u innych Sądów stęplowi 30 kr. od arkusza.

§. 59.

Wyciągi (extrakty) depozytowe tak przy kollegijalnych, jak i przy innych Sądach stęplowi 15 kr. od arkusza podlégają.

II.

W Sądach patrymonijalnych (dominikalnych) i komunalnych (miast i miasteczek).

§. 60.

Wyliczone w §fie 49. pisma w sądowém postępowaniu w sprawach niespornych, podlégają stęplowi także i u Sądów patrymonijalnych (dominikalnych) i komunalnych (miast i mia

bei den Patrimonial- (gutsherrlichen) und den Communal- (städtischen und Markt-) Gerichten dem Stämpel.

§. 61.

Die Eingaben der Partheien unterliegen dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen.

Ausgenommen hievon sind:

1. die Eingaben, womit Vormundschafts- oder Curatels-Rechnungen zur gerichtlichen Erledigung überreicht werden, oder die Legalisirung einer Urkunde angesucht wird, welche dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen unterliegen;

2. die Gesuche um Ausfertigung von Edicten jeder Art, dann die Gesuche um Annahme eines Depositums (Erlags-Anbringen), welche dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen unterworfen sind, und

3. die Gesuche um Anschreibung an die Gewähr, um Einverleibung oder Vormerkung einer Schuldforderung, eines die Freiheit des Eigenthums beschränkenden Verhältnißes, und überhaupt jedes Rechtes oder Anspruches, und jeder wie immer gearteten Verbindlichkeit, um Löschung eines einverleibten oder vorgemerkten Capitals, Rechtes oder Anspruches, endlich um die Abschreibung eines in einer Rubrik des Grundbuches als Zugehör begriffenen Theiles, und Zuschreibung desselben zu einer andern, im Grundbuche schon enthaltenen oder neu zu eröffnenden Rubrik, welche, sie mögen bei dem Richter erster Instanz unmittelbar, oder in Folge der über den ergriffenen Recurs von dem höheren Richter erhaltenen Anschreibungs-, Einverleibungs-, Vormerkungs- oder Löschungs-Bewilligung überreicht werden, dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen unterliegen.

Werden jedoch dergleichen Gesuche nicht unmittelbar bei der Real-Instanz, sondern bei einer andern Behörde oder bei einem anderen Amte zur Beförderung an die erstere, und zur Veranlassung der Vornahme der bemerkten Acte überreicht, so müssen diese Gesuche mit demjenigen Stämpel versehen seyn, welcher für derlei bei der Real-Instanz unmittelbar überreichte Gesuche bestimmt ist.

§. 62.

Wird in den, im vorhergehenden §. (§. 61.) unter 1. bis 3. bezeichneten Fällen nicht eine schriftliche Eingabe überreicht, so ist statt derselben, mit Ausnahme des Falles der Legalisirung, jederzeit ein Protokoll aufzunehmen.

Bei Legalisirungen ist sich jedoch auf die im §. 51. vorgezeichnete Weise zu benehmen.

§. 63.

Bei den Duplicaten der Eingaben und den Abschriften ihrer Rubrik (Rathschlägen) ist die in dem §. 41. enthaltene Vorschrift zu beobachten.

steczek), jeżeli w §§. 61. aż włącznie do 67. opuszczone nie są.

§. 61.

Podania stron podlégają stęplowi 6 kr. za arkusz.

Wyjęte od tego są:

1. podania, którémi rachunki z opieki albo kurateli do sądowego rozpoznania wniesione zostają, albo w których o legalizycyją dokumentu uprasza się, te stęplowi 30 kr. od arkusza podlégają;

2. prośby o wydanie edyktów wszelkiego rodzaju, tudzież prośby o przyjęcie depozytu, które stęplowi 15 kr. od arkusza podlégają, i

3. prośby o zapisanie tabularne tyczące się realności saméj, lub jéj dziedzictwa, o intabulacyją, albo prenotacyją długu jakowego wolność własności ograniczającego stosunku, a w ogólności każdego prawa, albo pretensyi, tudzież każdego jakiegobądź rodzaju zobowiązania, o wymazanie intabulowanego, albo prenotowanego kapitału, prawa albo pretensyi, nakoniec o odpisanie (oddzielenie) jakowéj części w oddziale (rubryce) Tabuli krajowéj, albo księgi gruntowéj, jako przynależność (attinens) objętéj, i o dopisanie (przyłączenie) téjże części do innego w Tabuli krajowéj, albo w księdze gruntowéj już znajdującego się, albo na nowo utworzyć się mającego oddziału (rubryki), które bądź u Sędziego piérwszéj Instancyi bezpośrednio, albo w skutek na podany rekurs od wyższego Sędziego otrzymanego zezwolenia na intabulacyją, prenotacyją, albo wymazanie podane będą, stęplowi 15 kr. na arkusz podlégają.

Jeżeli jednak podobne prośby nie bezpośrednio u Instancyi realnéj, tylko u innego Urzędu o przesłanie do niéj i o naprowadzenie sporządzenia wymienionych aktów podane będą, natenczas takowe prośby tym stęplem opatrzone być muszą, któren na podobne u Instancyi realnéj bezpośrednio podane prośby przeznaczony jest.

§. 62.

Jeżeli w przypadkach w poprzedzającym §ście (§. 61.) pod 1. aż do 3. wyrażonych, pisemne podanie wniesione nie jest, to zamiast tegoż, wyjąwszy przypadek legalizacyi, zawsze protokół sporządzić należy.

Przy legalizacyjach jednak w sposobie w §ście 51. przepisanym postąpić należy.

§. 63.

Przy duplikatach podań i przy kopijach napisu (rubrum) onychże, przepis w §ście 41. objęty, zachowany być ma.

§. 64.

Wegen des Stämpels für die mit den Eingaben überreichten, oder die von der Parthei zu den gerichtlichen Protokollen beigebrachten Beilagen, dann für die gerichtliche Vidimirung und Ausfertigung von Abſchriften ſind die in den §§. 42., (29.), 44. und 45. ertheilten Vorſchriften zur Richtſchnur zu nehmen.

§. 65.

Die gerichtlichen Protokolle über mündlich angebrachte Geſuche, über mündliche Verhandlungen, dann gerichtliche Inventarien, Augenſcheins-, Schätzungs-, Licitations-Protokolle, und andere in Angelegenheiten der Partheien aufgenommene Protokolle unterliegen dem Stämpel von 3 kr. für den Bogen.

Vertritt jedoch ein Protokoll die Stelle einer Urkunde, welche nach dieſem Geſetze einem höheren Stämpel als 3 kr. unterworfen iſt (§§. 6. bis einſchließig 24.), oder einer ſchriftlichen Eingabe, die einem höheren Stämpel als von 6 kr. unterliegt (§ 61.), ſo muß es mit dem für dieſe Urkunde oder ſchriftliche Eingabe angeordneten Stämpel verſehen ſeyn.

§. 66.

Die gerichtliche Verordnung zur Einantwortung der Verlaſſenſchaft und die gerichtliche Verordnung zur Uebergabe des Pupillar- oder Curatels-Vermögens, wenn einem Mündel oder Pflegebefohlenen die freie Verwaltung deſſelben übertragen wird, unterliegen dem Stämpel von 30 kr. in der erſten Ausfertigung. Ausgenommen von dieſer Beſtimmung ſind die bezeichneten Einantwortungs- und Uebergabs-Verordnungen, wenn das reine Verlaſſenſchafts-, Pupillar- oder Curatels-Vermögen Zwei Hundert Gulden C. M. W. W. nicht überſteigt, in welchem Falle ſie nur dem Stämpel von 6 kr. in der erſten Ausfertigung unterliegen.

§. 67.

Die Gült- oder Gewähr- und die Satzbriefe, dann die Grundbuchs- und Depoſiten-Extracte unterliegen dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen.

Vierter Abſchnitt.

Von dem Stämpel für ämtliche Acte in nichtgerichtlichen (obgleich auch bei Gerichtsſtellen vorkommenden) Angelegenheiten.

§. 68.

Die Schriften, welche im Geſchäftszuge in nicht gerichtlichen Angelegenheiten dem Stämpel unterliegen, ſind:

1. alle an öffentliche Behörden oder Aemter oder an Obrigkeiten gerichteten Eingaben von Privatperſonen;

2. die Abſchriften der Rubrik ſolcher Eingaben;

§. 64.

Względem stępla na allegata wraz z podaniami wniesione, albo przez stronę do sądowych protokołów przyłączone, tudzież na sądową widymacyją i wydanie kopij, służyć mają za regułę udzielone w §§. 42. (29.), 44. i 45. przepisy.

§. 65.

Sądowe protokóły względem ustnie wniesionych próśb, względem ustnych rozpraw, tudzież sądowe inwentarze, protokóły wizyi, detaxacyi, licytacyi i inne w interesach stron sporządzone protokóły, podlégają stęplowi 3 kr. od arkusza.

Jeżeli jednak protokół miejsce dokumentu, albo pisemnego podania zastępuje, które podług niniejszego prawa wyższemu stęplowi, jak na 3 kr. podléga (§§. 6. aż włącznie do 24.), albo pisemnego podania wyższemu stęplowi, jak na 6 kr. podlégającego (§. 61.), to stęplem na takowy dokument, albo pisemne podanie wyznaczonym, opatrzony być musi.

§. 66.

Sądowe rozporządzenie na addykcyją spuścizny i sądowe rozporządzenie na oddanie majątku pod opiekę, albo kuratelą zostającego, jeżeli się na małoletniego (pupilla), lub pod kuratelą zostającego przenosi wolne zarządzenie onymże, podlégają stęplowi 30 kr. w piérwszém wydaniu. Wyjętémi od tego postanowienia są zmiankowane rozporządzenia addykcyi i wydania, kiedy czysty majątek dziedzictwa opieki albo kurateli dwieście złotych reńskich k. m. w. w. nie przenosi, w którym przypadku tylko stęplowi 6 kr. w piérwszém wydaniu podlégają.

§. 67.

Zapisy tabularne na własność, (Gült-, Gewähr- und Satzbriefe), tudzież extrakty ksiąg gruntowych i depozytowych podlégają stęplowi 15 kr. od arkusza.

Odstęp czwarty.

O stęplu na działania (akty) w niesądowych (chociaż także do Instancyj sądowych przychodzących) interesach.

§. 68.

Pisma, które w toku interesów w niesądowych sprawach stęplowi podlégają, są:

1. wszelkie do publicznych Instancyj, albo Urzędów, albo Zwierzchności wniesione podania osób prywatnych;

2. kopije napisu (rubrum) takichże podań;

3. die Beilagen, welche mit den ſtämpelpflichtigen Eingaben überreicht, oder von der Parthei zu den ſtämpelpflichtigen Protokollen beigebracht werden;

4. folgende ämtliche Ausfertigungen:

a) die ämtlichen Protokolle über eine mündlich angebrachte oder verhandelte Privatſache;

b) die ämtlichen Vidimirungen von Abſchriften;

c) die ämtlichen Abſchriften für Privatperſonen;

d) die Päſſe, die als Reiſepäſſe geltenden Paßierſcheine und die Wanderbücher.

§. 69.

Die Eingaben der Privatperſonen unterliegen in der Regel:

1. dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen, wenn ſie an den Landesfürſten, an den Vicekönig des lombardiſch-venetianiſchen Königreichs, an einen Hofſtaat oder ein Hofamt, an die Kanzlei eines öſterreichiſchen Ritterordens, an eine Hofſtelle oder wie immer genannte Staats-Central-Behörde, an eine Hof- oder Haupt-Staatsbuchhaltung oder an den Vorſteher einer der hier angeführten Behörden gerichtet ſind;

2. dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen, wenn ſie an eine Behörde, deren Wirkſamkeit ſich mindeſtens auf ein Gouvernements-Gebieth erſtreckt, oder welcher die Oberleitung eines einzelnen Zweiges der Militär-Verwaltung übertragen iſt; ferner an eine Provinzial-Staatsbuchhaltung, an ein Collegialgericht oder an den Magiſtrat der Hauptſtadt einer Provinz, oder endlich an einen Biſchof, ein geiſtliches Conſiſtorium, oder eine biſchöfliche Kanzlei, oder an den Vorſteher einer der hier genannten Behörden gerichtet ſind;

3. dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen, wenn ſie an eine Kreis-, Bezirks- oder Ortsbehörde, an ein Regiments- oder Corps-Commando, kurz an Aemter, Obrigkeiten und Authoritäten, welche in die Beſtimmungen der vorſtehenden Abſätze dieſes Paragraphes nicht einbegriffen werden können, oder an den Vorſteher einer der in dieſem Abſatze bezeichneten Behörden gerichtet ſind.

§. 70.

Von den Vorſchriften des §. 69. ſind folgende Eingaben ausgenommen, welche ohne Rückſicht auf den Rang, die Verfaſſung und die Eigenſchaft der Behörde, an die ſie gerichtet ſind, dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen unterliegen.

1. die Geſuche um Verleihung oder Beſtätigung von Privilegien, Vorrechten, Freiheiten, perſönlichen Vorzügen oder Auszeichnungen;

2. die Geſuche um Zulaſſung zur Geſchäftspraxis und um Verleihung von Anſtellungen oder Dienſtplätzen bei öffentlichen

3. allegata, które wraz z podaniami, stęplowi podlégającémi, wniesione, albo przez stronę do protokołów stęplowi podlégających przyłączone będą;

4. następujące urzędowe wydania (expedycyje):

a) urzędowe protokóły względem ustnie wniesionego, albo pertraktowanego prywatnego interesu;

b) urzędowe widymacyje i kopije;

c) urzędowe kopije dla osób prywatnych;

d) paszporty, kartki do przejścia, jako paszporty do podróży służące i książki na wędrówkę (wanderbuchy).

§. 69.

Podania osób prywatnych podlégają z reguły:

1. stęplowi 15 kr. od arkusza, jeżeli do Monarchy, do Wice-Króla królestwa Lombardzko-Weneckiego, do jakiéj nadwornéj Intendencyi, albo do jakiego Urzędu przy Dworze, do Kancelaryi jakiego austryjackiego orderu, do jakiéj nadwornéj, albo jakiéjbądź na ogół krajów centralnéj Instancyi, do jakiéj nadwornéj albo głównéj Izby rachunkowéj (buchalteryi), albo do Przełożonego wymienionych tu Instancyj wniesione są;

2. stęplowi 10 kr. od arkusza, jeżeli są wniesione do jakiéj Instancyi, któréj działanie przynajmniéj na okrąg (terytoryjum) wielkorządztwa (Gubernii) rozciąga się, albo któréj zwierzchniczy Zarząd pojedyńczéj jakiéj gałęzi wojskowéj administracyi oddany jest; tudzież do Buchalteryi prowincyjonalnéj, do Sądu kollegijalnego, albo do Magistratu stolicy prowincyi, albo nakoniec do jakiego Biskupa, Konsystorza duchownego, biskupiéj Kancelaryi, albo do Przełożonego jakiéj z wymienionych tu Instancyj;

3. stęplowi 6 kr. od arkusza, jeżeli wniesione są do cyrkularnéj, dystryktowéj albo miejscowéj Instancyi, do Komendy regimentu albo korpusu, krótko mówiąc do Urzędów, Zwierzchności i Władz, które postanowieniami poprzedzających odstępów niniejszego paragrafu objęte być nie mogą, albo do Przełożonego jakiéj w niniejszym odstępie wymienionéj Instancyi.

§. 70.

Od przepisów §fu 69. następujące podania wyjęte są, które bez względu na stopień (rangę), skład i właściwość Instancyi, do któréj wniesione są, stęplowi 30 kr. od arkusza podlégają:

1. prośby o nadanie albo potwierdzenie przywilejów, uprawnień, uwolnień, osobistego (prerogatywy) piérwszeństwa, albo odznaczeń (dystynkcyi);

2. prośby o przypuszczenie do praktyki w jakiém urzędowém działaniu i o nadanie umieszczenia, albo posady służ-

Behörden und Aemtern, mit Ausnahme derjenigen, welche auf die Erlangung eines Dienſtplatzes der Dienerſchaft gerichtet ſind;

3. die Geſuche um Zulaſſung zur Richteramts-, Auscultanten-, Advocaten-, Agenten-, Notariats-, Senſalen-, Waarenbeſchauers-, politiſchen, berggerichtlichen oder was immer für einer anderen Prüfung, die zur Ausübung eines öffentlichen Amtes erforderlich, oder vor der Erlangung einer Anſtellung in einem Zweige der öffentlichen Verwaltung überhaupt oder einer beſtimmten Anſtellung insbeſondere abzulegen iſt;

4. die Geſuche um die Berechtigung oder Befugniß zum Betriebe von Gewerben, Unternehmungen und Erwerbsgeſchäften aller Art, mithin auch um die Ausfertigung von Hauſir-Päſſen, Verſchleiß-Licenzen u. dgl.

5. die Geſuche um Anerkennung oder Verleihung der öſterreichiſchen Staatsbürgerſchaft und um die Bewilligung zur Auswanderung;

6. die Geſuche um Diſpenſen in Eheſachen;

7. die Geſuche um die Beſtätigung der Annahme an Kindesſtatt;

8. die Geſuche um die Bewilligung zur Errichtung oder Erweiterung eines Familien-Fideicommiſſes;

9. alle Vorſtellungen, welche gegen Entſcheidungen oder Verfügungen einer untergeordneten bei einer höheren Behörde gemacht werden, ſo wie alle Recurſe gegen Entſcheidungen öffentlicher Behörden, Aemter oder Obrigkeiten;

10. diejenigen außerordentlichen Gnadengeſuche um eine Milderung oder um die Nachſicht von Strafen wegen Gefälls-Uebertretungen, welche nach Ablauf der durch das Strafgeſetz über Gefälls-Uebertretungen vorgeſchriebenen Friſt überreicht werden (§. 81.);

11. die Geſuche um die ämtliche Legaliſirung einer Urkunde.

Wird jedoch nicht eine ſchriftliche Eingabe überreicht, ſo iſt entweder ein Protokoll ſtatt derſelben aufzunehmen, oder der Urkunde, obſchon ſie mit dem nach ihrer Eigenſchaft etwa erforderlichen Stämpel verſehen iſt, der Legaliſirungs-Stämpel von 30 kr. aufdrücken (§. 95.), oder derſelben ein Stämpelbogen von dieſem Betrage auf die im §. 105. vorgeſchriebene Weiſe beiheften zu laſſen (§. 95.).

§. 71.

Die von den Privaten beigebrachten Abſchriften der Rubrik der Eingaben unterliegen dem Stämpel der Eingabe, deren Rubrik ſie enthalten.

§. 72.

Die Beilagen der ſtämpelpflichtigen Eingaben, dieſe mögen an den Landesfürſten ſelbſt, oder an was immer für eine öffent-

bowéj u publicznych Instancyj i Urzędów, wyjąwszy te, które względem osiągnienia posady sługi urzędowego (woźnego i t. p.) podane są;

3. prośby o przypuszczenie do examinu na Sędziego, auskultanta, adwokata, ajenta, notaryjusza, sensala, oglądacza towarów, do examinu politycznego, montanistyczno-sądowego, albo jakiegobądź innego, któren do wykonywania publicznego urzędu potrzebnym jest, albo przed dostąpieniem umieszczenia w jakiéjbądź gałęzi publicznéj administracyi w ogólności, albo do pewnego jakiego umieszczenia w szczególności, złożony być musi;

4. prośby o uprawnienie lub upoważnienie do wykonywania rzemiosł, przedsiębierstw i zarobkowania wszelkiego rodzaju, a zatém także o wydania paszportów domokrążtwa, licencyj do przedawania (trafiku) i t. d.;

5. prośby o uznanie albo nadanie austryjackiego obywatelstwa, i o dozwolenie wywędrowania;

6. prośby o dyspensy w sprawach małżeństwa;

7. prośby o potwierdzenie przyjęcia za dziecko (adopcyją);

8. prośby o zezwolenie na ustanowienie albo rozszérzenie familijnego fideikomisu;

9. wszelkie przedstawienia (remonstracyje), które przeciw dekretom albo rozporządzeniom (decyzyjom) niższéj do wyższéj Instancyi podane będą, tak, jak wszelkie rekursa przeciw dekretom publicznych Instancyj, Urzędów albo Zwierzchności;

10. te prośby w drodze łaski o złagodzenie albo darowanie kar za przestępstwa dochodowe, które po upłynieniu przepisanego przez Ustawę karną na przestępstwa dochodowe terminu, poza porządkiem podane będą (§. 81);

11. prośby o urzędową legalizacyją dokumentu.

Jeżeli jednak pisane podanie wniesione nie jest, to albo protokół względem tegoż sporządzić, albo na dokumencie, chociaż tenże stęplem podług onegoż własności potrzebnym opatrzony jest, stępel legalizacyjny 30 kr. wycisnąć (§. 95.), albo też do dokumentu arkusz stęplowy téjże saméj ilości na sposób §. 105. przepisany, przyszyć kazać należy (§. 95).

§. 71.

Wniesione przez prywatnych kopije napisów podań (Copia rubri), podlégają stęplowi podania, którego napis zawiérają.

§. 72.

Allegata podlégające stęplowi podań bądź do Monarchy samego, albo do jakiéjbądź publicznéj Instancyi albo Zwierzch-

liche Behörde oder Obrigkeit gerichtet seyn, so wie die Beilagen, welche von der Parthei zu den stämpelpflichtigen Protokollen beigebracht werden, unterliegen dem Stämpel von 6 kr. für den Bogen; es wäre denn, daß Originalien oder vidimirte Abschriften, welche mit dem in diesem oder einem früheren Gesetze vorgeschriebenen Stämpel versehen sind, oder Originalien beigebracht würden, welchen nach dem gegewärtigen Gesetze die unbedingte Stämpelfreiheit (§. 81.) zukommt. Solche Beilagen bedürfen keiner Nachstämplung.

§. 73.

Die ämtlichen Protokolle, welche über eine mündlich angebrachte oder mündlich verhandelte Privatsache aufgenommen werden, unterliegen nach Maßgabe der in dem §. 69. aufgestellten Unterscheidungen dem Stämpel von 15 kr., oder von 10 kr., oder von 6 kr. für den Bogen. Nur wenn ein Protokoll die Stelle einer Urkunde oder einer schriftlichen Eingabe vertritt, welche nach diesem Gesetze einem höheren Stämpel unterliegt (§§. 6. bis einschließig 24. und §. 70.) muß es mit dem für diese Urkunde oder schriftliche Eingabe vorgeschriebenen Stämpel versehen seyn.

§. 74.

Von den Privaten selbst besorgte Abschriften, welche der ämtlichen Vidimirung unterzogen werden, müssen ohne Rücksicht auf die Eigenschaft der Behörde, welche die Vidimirung vornimmt, auf jedem Bogen mit dem Stämpel von 15 kr. versehen seyn.

§. 75.

Einfache ämtliche Abschriften für Privatpersonen unterliegen bei allen Behörden dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen.

§. 76.

Vidimirte ämtliche Abschriften für Privatpersonen unterliegen bei allen Behörden dem Stämpel von 30 kr. für den Bogen.

§. 77.

Alle Päße, sie mögen zu Reisen in das Ausland oder im Inlande, oder zum Hausirhandel, oder zur Ein-, Aus- oder Durchfuhr von Waaren und Gütern berechtigen, oder was immer für einen Zweck haben, so wie alle Passirscheine, in soferne sie statt der Reisepäße ausgestellt werden, endlich die Wanderbücher für Handwerksgesellen und Arbeiter unterliegen:

1. dem Stämpel von Zwei Gulden, wenn sie von einer Hof- oder Centralbehörde oder von einer Landesstelle ertheilt werden;

2. dem Stämpel von Einem Gulden, wenn sie von einem Kreisamte, einer Delegation oder einer Polizei-Direction erfolgt werden;

3. dem Stämpel von 30 kr., wenn sie von einem Magistrate oder einer wie immer genannten Orts- oder Bezirksobrigkeit ausgefertigt werden.

ności wniesionych, tak jak i allegata, które strony do podlégających stęplowi protokołów przyłączają, stęplowi 6 kr. od arkusza podlégają; chybaby oryginały, albo uwierzytelnione kopije, które stęplem w tém, albo w wcześniejszém jakiém prawie przepisanym już opatrzone są, albo też oryginały przyłączone były, którym podług niniejszego prawa bezwarunkowe uwolnienie od stęplu (§. 81.) przynależy. Takie allegata nie potrzebują następnego zastęplowania.

§. 73.

Urzędowe protokóły na ustnie wniesioną, albo ustnie roztrząsaną prywatną sprawę sporządzone, podlégają w miarę postanowionych w §ie 69. rozróżnień stęplowi 15, albo 10, albo 6ciu kr. od arkusza. Tylko, jeżeli protokół miejsce dokumentu, albo pisemnego podania zastępuje, które podług niniejszego prawa wyższemu stęplowi podléga (§§. 6. aż włącznie 24. i §. 70.), tenże protokół stęplem na takowy dokument albo pisemne podanie przepisanym, opatrzony być musi.

§. 74.

Własném prywatnych staraniem sporządzone, do urzędowéj widymaty podane kopije, bez względu na stopień Instancyi widymatę uskuteczniającéj, na każdym arkuszu stęplem 15 kr. opatrzone być muszą.

§. 75.

Proste urzędowe kopije dla osób prywatnych u wszystkich Instancyj, stęplowi 15 kr. od arkusza podlégają.

§. 76.

Widymowane urzędowe kopije dla osób prywatnych u wszystkich Instancyj, stęplowi 30 kr. od arkusza podlégają.

§. 77.

Wszystkie paszporty, bądź do podróży za granicę, albo w kraju, albo do handlu domokrążnego, albo do wprowadzenia, wyprowadzenia, albo przeprowadzenia towarów, i innego dobra uprawniające, lub też jakibądź inny cel mające, tudzież kartki wolnego przepuszczenia (przepustki), jeżeli zamiast paszportów do podróży wydane są, naktoniec książki do wędrówki (Wanderbuchy) dla czeladników rzemieślniczych i robotników, podlégają:

1. stęplowi dwóch złotych reńskich, jeżeli od Instancyi nadwornéj centralnéj, albo Gubernijum krajowego udzielone są;

2. stęplowi jednego złotego reńskiego, jeżeli przez jaki Urząd cyrkułowy, Delegacyją, albo Dyrekcyją Policyi wydane są;

3. stęplowi 30 kr., jeżeli przez jaki Magistrat, albo jakiegobądź imienia miejscową albo obwodową Zwierzchność wydane są.

§ 78.

Eine Ausnahme von den Beſtimmungen des §. 77. machen bloß die für Dienſtbothen, Lehrjungen und Taglöhner beſtimmten Reiſepäſſe oder als Reiſepäſſe geltenden Paſſirſcheine, welche von was immer für einer Behörde ertheilt, ſtets auf einem Stämpel von 6 kr. auszufertigen ſind.

Zweites Hauptſtück.

Von den Stämpelbefreiungen.

§. 79.

Die Stämpelfreiheit kommt theils Urkunden und Schriften, theils Perſonen zu Statten.

§. 80.

Die Stämpelfreiheit iſt entweder unbedingt, oder nur bedingt.

§. 81.

Die Urkunden und Schriften, welchen eine unbedingte Stämpelfreiheit zugeſtanden wird, ſind:

1. alle Eingaben, welche von einem öffentlichen Beamten in Erfüllung ſeiner Amtspflicht an eine öffentliche Behörde, ein Amt, oder eine Obrigkeit, oder an einen anderen öffentlichen Beamten gemacht werden;

2. die Engaben, in welchen Anzeigen oder Vorſchläge in öffentlichen Angelegenheiten gemacht werden, und die über ein derlei mündliches Anbringen aufgenommenen Protokolle, wenn derjenige, welcher die Anzeige oder den Vorſchlag macht, in der Eingabe oder dem Protokolle weder für ſich noch für einen andern um die Zuwendung irgend eines Vortheils das Anſuchen ſtellt;

3. die gerichtlichen Sperr-Relationen oder Protokolle über die Anlegung der Sperre bei Verlaſſenſchaften;

4. alle in Angelegenheiten der Gerichtsbarkeit über Verbrechen und ſchwere Polizei-Uebertretungen vorkommenden Eingaben, ſammt den aus den Verhandlungen über ſolche Gegenſtände entſtehenden Schriften, in ſoferne ihnen die Stämpel- und Taxfreiheit durch das allgemeine Strafgeſetzbuch zugeſtanden iſt; ferner alle Eingaben, Schriften und ämtlichen Ausfertigungen, die ſich aus Anlaß des durch das Strafgeſetz über Gefälls-Uebertretungen vorgeſchriebenen Verfahrens und der Verhandlungen hierüber ergeben, mit Ausnahme der außerordentlichen Gnadengeſuche (§. 70. unter Zahl 10.); endlich alle Eingaben, Schriften und ämtlichen Ausfertigungen in Betreff anderer Straffälle, worüber aus öffentlichen Rückſichten Verhandlungen gepflogen werden;

5. alle Verhandlungen, welche zwiſchen den Behörden in der Ausübung der ihnen eingeräumten Amtswirkſamkeit Statt fin-

§. 78.

Od postanowień §. 77. jedynie wyjęte są, przeznaczone dla służących, chłopców w terminie i najemników, paszporty do podróży lub przepustki, jako paszporty do podróży ważące, które przez jakąbądź Instancyją udzielone, zawsze na stęplu 6 kr. wydane bydź mają.

Rozdział drugi.

O uwolnieniach od stęplu.

§. 79.

Uwolnienie od stępla częścią do dokumentów i pism, częścią do osób ściąga się.

§. 80.

Uwolnienie od stępla jest albo bezwarunkowe, albo tylko pod warunkami.

§. 81.

Dokumenta i pisma, którym bezwarunkowe uwolnienie od stępla przyznane jest, są:

1. wszelkie podania, które przez publicznego jakiego urzędnika w dopełnieniu jego urzędowych powinności do publicznéj Instancyi, Urzędu, albo Zwierzchności, albo do innego jakiego publicznego urzędnika czynione będą;

2. podania, w których doniesienia albo projekta w powszechnych okolicznościach czynione będą, oraz protokóły na takowe ustne wniesienia sporządzone, jeżeli ten, któren doniesienie albo projekt podaje, ani dla siebie, ani dla kogo innego o dozwolenie korzyści jakiéj nie prosi;

3. sądowe doniesienia względem obsygnacyi, albo protokóły względem obsygnacyi przy spuściznach;

4. wszelkie podania w sprawach sądownictwa, tyczącego się zbrodni i ciężkich przestępstw policyjnych, równie jak i pisma z postępowania względem takowych przedmiotów wynikające, jak dalece onymże uwolnienie od stęplów i tax przez powszechną Ustawę (Kodex) karną przyznany jest, tudzież wszelkie podania, pisma i urzędowe wydania (expedycyje), które z powodu postępowania przez Ustawę karną na przestępstwa dochodowe przepisanego i z wynikających ztąd rozpraw wypadają; wyjąwszy nie z porządku postępowania wynikłe prośby o ułaskawienie (§. 70. pod liczbą 10); nakoniec wszelkie podania, pisma i urzędowe wydania względem innych wypadków karnych, względem których z powszechnych względów (e causa publica) rozprawy toczyć się będą;

5 wszelkie rozprawy, które pomiędzy Instancyjami w wykonywaniu powierzonéj onymże urzędowéj działalności wypa-

den, ſo wie alle Erläſſe, welche von einer Behörde an die andere ergehen, nebſt den beigelegten Amtsabſchriften;

6. alle an Privatperſonen gerichteten Ausfertigungen öffentlicher Behörden, Aemter und Obrigkeiten, in ſoferne ſie in dieſem Geſetze nicht ausdrücklich dem Stämpel unterworfen ſind;

7. die Landtafel- und Grundbücher, dann die bei den obrigkeitlichen Aemtern in die ämtlichen Vormerkbücher eingetragenen Duplicate und Abſchriften der in den Händen der Contrahenten befindlichen und mit dem gehörigen Stämpel verſehenen Urkunden über die von herrſchaftlichen Unterthanen geſchloſſenen Rechtsgeſchäfte;

8. alle Schriften über die aus dem Unterthansverhältniße (e nexu subditelae) entſtehenden Streitigkeiten, deren Verhandlung den Wirthſchaftsämtern und Kreisämtern als ein politiſcher Gegenſtand zugewieſen iſt;

9. die Annahms-Certificate, d. i. die Erklärung eines Gutsherrn, einen Unterthan einer fremden Herrſchaft als den ſeinigen aufnehmen zu wollen;

10. die Entlaßſcheine, d. i. die Erklärung eines Gutsherrn, einen ſeiner Unterthanen aus dem Verhältniße der Unterthänigkeit entlaſſen zu wollen;

11. alle Verhandlungen der geiſtlichen Behörden und Vorſteher aller Glaubensbekenntniſſe in ſolchen Angelegenheiten, welche bloß die Seelſorge oder Kirchenzucht zum Gegenſtande haben;

12. alle Steuer-Reclamationen, welche von den Steuerpflichtigen in Folge einer ämtlichen Aufforderung angebracht werden, ſo wie die dadurch veranlaßten Verhandlungen;

13. die Staatsſchuldverſchreibungen, und jene, die ihnen gleich gehalten werden, ſammt den auf denſelben ausgeſtellten Ceſſionen;

14. die Talons zur Erhebung der Zinsanweiſungen (Coupons) von öffentlichen Schuldverſchreibungen und die Zinsanweiſungen (Coupons) zum Bezuge der Zinſen von ſolchen Obligationen;

15. die Quittungen über die Zinſen von Staatsſchuldverſchreibungen und den ihnen gleich gehaltenen Obligationen, in ſoferne dieſen Quittungen die Stämpelfreiheit ausdrücklich zugeſichert iſt;

16. alle Quittungen über eingehobene öffentliche und Gemeinde-Auflagen, dann über die an ſolchen Abgaben geleiſteten Rückzahlungen;

17. die Quittungen über ſolche Leiſtungen der Unterthanen an ihre Herrſchaften, welche aus dem Unterthans-Verhältniße (e nexu subditelae) entſpringen;

dną, również wszelkie korespondencyje od jednéj Instancyi do drugiéj, wraz z dołączonémi kopijami urzędowémi;

6 wszelkie wydania (expedycyje) publicznych Instancyj, Urzędów i Zwierzchności do osób prywatnych stosowane, jak dalece w niniejszém prawie wyraźnie stęplowi poddane nie są;

7. księgi Tabuli krajowéj i gruntowe, tudzież zapisane do ksiąg urzędowych przy Urzędach Zwierzchności (miejscowych) duplikaty i kopije w rękach kontrahentów (stron działających) znajdujących się, i przynależnym stęplem opatrzonych dokumentów na zawarte przez poddanych pańskich (Dominij) prawne czynności;

8. wszelkie pisma, tyczące się sporów, wynikających ze związku poddaństwa (e nexu subditelae), których załatwienie Urzędom ekonomicznym i cyrkułowym jako przedmiot polityczny przekazane jest;

9. certyfikaty przyjęcia, to jest: oświadczenia właściciela dóbr, że poddanego obcego Państwa (Dominijum) przyjąć chce;

10. karty uwolnienia, to jest: oświadczenie właściciela dóbr, że swego poddanego od stosunku poddaństwa uwolnić chce;

11. wszelkie działania duchownych Instancyj i przełożonych wszelkich wyznań religijnych w takich sprawach, które jedynie duszną opiekę (Curam animarum), albo karność kościelną za przedmiot mają;

12. wszelkie reklamacyje podatkowe, które podatkujący w skutek urzędowego wezwania zanoszą, równie jak wynikające ztąd rozprawy;

13. zapisy długu Państwa (obligacyje), i te, które zarówno z niémi uważane bywają, wraz z cesyjami na nichże samych zapisanémi;

14. talony (karty), do odebrania asygnacyi na prowizyje (kupony) od publicznych zapisów długu, i asygnacyje na prowizyją (kupony) na odebranie prowizyi od takowych obligacyj;

15. kwity na prowizyje od zapisów długu Państwa i od obligacyj zarówno z niémi uważanych, jak dalece dla takowych kwitów uwolnienie od stępla wyraźnie zapewnione jest;

16. wszelkie kwity na odebrane publiczne i gminne daniny, tudzież na uczynione z tychże daniu zwrócenia;

17. kwity na dopełnienia (prestacyje) poddanych ku ich Państwom, które ze stosunku poddaństwa (e nexu subditelae) wynikają;

18. die Quittungen über Zehente und Zehent-Reluitionsgelder;

19. die Waisenbüchel, welche den Vormündern und Curatoren von den Waisenämtern hinausgegeben werden;

20. die Quittungen über eingehobene Schulgelder;

21. die Quittungen über empfangenes Almosen;

22. die Quittungen über Vergütungen für Vorspannsleistungen überhaupt, und für sämmtliche in den politischen Vorschriften gegründete Leistungen der Unterthanen an das Militär;

23. die Quittungen über Geldbeträge unter Zwei Gulden Conv. Münze W. W.;

24. alle Empfangs-Bestätigungen über Leistungen an was immer für einen Zweig der öffentlichen Verwaltung;

25. die Quittungen, Scheine und Urkunden, welche den Cassen oder Aemtern wegen der Ordnung ihrer Manipulation nebst den eigentlichen Beweisurkunden übergeben werden müssen, so wie die Quittungen über Geldvorschüsse, welche aus öffentlichen Cassen gegen Verrechnung erfolgt werden, und die Quittungen, welche Personen, die in Staatsgeschäften reisen, über die Vergütung der von ihnen bestrittenen Reiseauslagen ausstellen;

26. die Recepissen über die auf die Briefpost oder den Postwagen aufgegebenen oder von diesen Anstalten erhaltenen Briefe und Effecten;

27. die Prüfungs-Zeugnisse der Normal- und Trivialschulen;

28. die Zeugnisse in Betreff der überstandenen Schutzpocken;

29. die Zeugnisse über die Armuth;

30. die Zeugnisse, welche Personen, die mit einer Pension, Provision, Gnadengabe, einem Unterhalts- oder Erziehungsbeitrage u. dgl. aus dem Staatsschatze, einem öffentlichen Fonde oder einer ständischen oder Communal-Casse betheilt sind, über ihren Aufenthaltsort und den Umstand, daß sie sich noch am Leben befinden, wegen der Erfolglassung der ihnen ausgemessenen Bezüge beibringen müssen;

31. die Dienstabschiede, die Dienstenthebungs-, Dienstentlassungs-Urkunden und die Urlaubspässe für Unterofficiere, gemeine Soldaten und die Mannschaft der Gränz- und Gefällenwache, dann der Militär-Polizeiwache;

32. alle die Ordnung des Militärdienstes und das Dienstverhältniß der Gränz- und Gefällenwache unmittelbar angehenden Urkunden und Schriften, als: Wach-, Passir-, Quartierzettel, die von der Mannschaft der Gränz- oder der Gefällenwache überreichten Gesuche um Ablegung der zur Erlangung einer höheren Stelle vorgeschriebenen Prüfung, und die hierüber verhandelten Schriften u. dgl.;

18. kwity na dziesięcinę i pieniężny odkup (relucyją) dziesięciny;

19. książeczki siérocińskie, które opiekunom i kuratorom przez Urzędy siérocińskie wydane będą;

20. kwity na odebrane pieniądze ze szkół (didactrum);

21. kwity na odebraną jałmużnę;

22. kwity na zapłatę za podwody (forszpan) w ogólności, i na wszystkie na politycznych przepisach oparte wysługi poddanych dla wojska;

23. kwity na kwoty pieniężne niżéj dwóch złotych reńskich k. m. w. w.

24. wszelkie potwierdzenia uskutecznienia powinności dla jakiéjbądź gałęzi publicznéj administracyi;

25. kwity, karty i dokumenta, które Kassom albo Urzędom dla porządku ich manipulacyi oprócz właściwie dowodzących dokumentów oddane być mają, również kwity na pieniężne przedpłaty (forszusy), które z publicznych Kas do wyrachowania się wydane bywają, i kwity, które osoby, w interesach Rządu podróżujące, na zwrócenie podjętych przez nie wydatków podróży wydają;

26. recepisy na listy i rzeczy na pocztę listową, albo na wóz pocztowy oddane, albo od tychże zakładów otrzymane;

27. zaświadczenia z examinów w szkołach normalnych i trywijalnych;

28. zaświadczenia przebytéj szczepionéj ochronnéj ospy (krowinki);

29. zaświadczenia ubóstwa;

30. zaświadczenia, które osoby pensyją, prowizyją (pensyją dla sług niższych przepisaną), chléb łaskawy, lub dodatki dla utrzymania lub wychowania i t. d., ze Skarbu, z jakiego publicznego funduszu, albo z jakiéj stanowéj lub komunalnéj Kasy pobiérające, względem miejsca swego pobytu i téj okoliczności, że się jeszcze przy życiu znajdują, dla otrzymania wymierzonych im datków, okazać są obowiązane;

31. odprawy od służby (abszyty), dokumenta, uwolnienia i oddalenia od służby, paszporty urlopowe dla podoficerów i prostych żołniérzy, tudzież dla ludzi ze straży granicznéj i dochodowéj, również ze straży militarno-policyjnéj;

32. wszelkie porządku służby wojskowéj i stosunku służbowego straży granicznéj i dochodowéj bezpośrednio tyczące się dokumenta i pisma, jako to: cedułki na wartę, przejście (przepustki), leżę (kwatérę), podane przez ludzi straży granicznéj i dochodowéj, prośby o złożenie przepisanego do dostąpienia wyższéj posady examinu, i wynikłe z tego powodu pisma i t. d.;

33. alle Urkunden und Schriften, welche die an jedem Orte bestehenden Polizei-Vorschriften wegen Handhabung der öffentlichen Ordnung und Sicherheit fordern, als: Meldungszettel, Aufenthaltskarten, Passirscheine, Postzettel u. dgl.

34. die durch die Gefällsgesetze vorgeschriebenen Waaren-Erklärungen, Steuer-Anmeldungen und Steuer-Ansagen, dann überhaupt alle Urkunden und Schriften, deren Ausfertigung durch die Gefällsgesetze gebothen wird, in soferne ihnen durch diese Gesetze die Stämpelbefreiung ausdrücklich zugesichert ist;

35. die Fracht- und Seebriefe (Connoissements, polices de chargement, polizze di carico), wenn sie außer dem Verzeichnisse der versendeten Güter und dem mit dem Fuhrmanne oder Schiffer geschlossenen Lohn- oder Miethvertrage keine dem Stämpel unterliegende Bestimmungen enthalten;

36. die Acceptationen und Giri der Wechsel, ferner die Giri aller andern, nach den Handels-, Wechsel- oder Seegesetzen den Giro zulassenden Urkunden, dann die auf den Wechseln selbst geschriebenen Wechselbürgschaften, und die darauf ausgefertigte Bestätigung des Empfanges der Wechsel-Forderung;

37. die Abonnements-, Pränumerations- und Subscriptionsscheine auf literarische, musikalische oder Kunstwerke;

38. die Hausbüchel, welche zwischen einer Haushaltung und einem Handelsmanne, Fabrikanten, Apotheker, Künstler oder Handwerker über abgenommene Waaren oder Arbeiten geführt werden, in soferne darin eine Bestätigung des Empfanges der für die gelieferten Waaren oder Arbeiten geleisteten Zahlung nicht enthalten ist; endlich

39. die Originalien der letztwilligen Anordnungen.

§. 82.

Die Urkunden und Schriften, welchen eine bedingte Stämpelfreiheit zukommt, sind:

1. alle im Auslande oder im stämpelfreien Inlande ausgefertigten Urkunden und Schriften, welchen nach den Bestimmungen des §. 81. nicht die unbedingte Stämpelfreiheit zu Statten kommt;

2. die Urkunden und Schriften, welche von Gesandtschafts-Personen, die österreichische Unterthanen sind (§. 88.), dann von den, von der österreichischen Regierung anerkannten Consulen auswärtiger Mächte in ihrer ämtlichen Eigenschaft für die Unterthanen der Regierung, von welcher sie bestellt sind, ausgefertigt werden;

3. die Rechnungen, welche von dem Diener, Beamten oder Machthaber dem Dienstherrn oder Machtgeber gelegt werden, sammt den damit zusammenhängenden außergerichtlich gestellten Mängeln und Erläuterungen und Auszügen aus denselben, dann jene Rechnungsbeilagen, welche von dem Rechnungsleger demje-

33. wszelkie dokumenta i pisma podług przepisów policyjnych w każdém miejscu istniejących, dla utrzymania publicznego porządku i bezpieczeństwa potrzebne, jako to: cedułki oznajmienia (meldunku), cedułki na pobyt, przepustki, cedułki na wydanie koni pocztowych i t. d.;

34. przepisane przez prawa dochodowe oznajmienia (deklaracyje) towarów, oświadczenia i oznajmienia do podatku, tudzież w ogólności wszelkie dokumenta i pisma, których wydanie Ustawy dochodowe nakazują, jak dalece onymże przez też prawa uwolnienie od stęplu zapewnioném jest;

35. listy frochtowe i przewozu morzem (Connoissements, polices de chargement, polizze di carico), jeżeli oprócz spisu przesełanych rzeczy i zawartego z przewoźcą (furmanem) albo szyprem kontraktu nagrody lub najmu, kondycyj stęplowi podlégających nie zawiérają;

36. przyjęcia (akceptacyje) i odstąpienia (Giry) wexlów, tudzież Giry wszelkich innych dokumentów, przy których, stosownie do praw handlowych, wexlowych i morskich Giro miejsce ma, oraz na samych wexlach zapisane zaręczenia za wexel i wydane na tymże poświadczenie odebrania zapewnionéj przez wexel należytości;

37. bilety abonamentu, przedpłaty (prenumeraty) i na zapewnienie kupienia (subskrypcyi) na dzieła literatury, muzyki lub kunsztu;

38. książeczki domowe, które pomiędzy gospodarzem i kupcem, fabrykantem, aptékarzem, artystą albo rzemieślnikiem na pobiérany towary albo roboty prowadzone bywają, jeżeli w nich poświadczenie zapłaty za oddane towary i roboty zawarte nie jest; nakoniec

39. piérwopłody (oryginały) rozporządzeń ostatniéj woli (testamenta).

§. 82.

Dokumenta i pisma, pod warunkami od stępla wolne, są:

1. wszystkie za granicą, albo w krajach tutejszych od stępla wolnych sporządzone dokumenta i pisma, dla których przepisami §fu 81. bezwarunkowe uwolnienie od stępla przyznane nie jest;

2. dokumenta i pisma, które osoby poselstwa poddanymi austryjackimi będące (§. 88.), tudzież uznani przez Rząd austryjacki Konsulowie obcych Mocarstw, z urzędu swego dla poddanych Rządu, przez któren postanowieni są, wydają;

3. rachunki, które sługa, urzędnik, albo pełnomocnik swemu panu, albo mocodawcy składa, wraz z będącémi z tém w związku pozasądownie wydanémi wykazami omyłek i objaśnieniami, oraz z wyciągami z tychże, tudzież owe allegata

nigen, dem die Rechnung gelegt wird, oder von dem Letzteren dem Ersteren ausgestellt werden, und das Vermögen, worüber Rechnung gelegt wird, selbst unmittelbar betreffen.

§. 83.

Die im §. 82. angeführten Urkunden und Schriften sind vom Stämpel nur so lange befreit, als davon kein ämtlicher Gebrauch gemacht wird. Will man daher von einer solchen Urkunde oder Schrift vor einem öffentlichen Amte, einer Behörde oder Obrigkeit Gebrauch machen, so muß sie vorher der gehörigen Stämplung unterzogen werden. Nur sollen

1. im Auslande oder im stämpelfreien Inlande ausgefertigte Fracht- und Seebriefe, welche außer dem Verzeichniße der versendeten Güter, und dem mit dem Fuhrmanne oder Schiffer geschlossenen Lohn- oder Miethvertrage, Bestimmungen, welche dem Stämpel unterliegen, enthalten, ferner Pässe, statt der Reisepässe ausgestellte Passirscheine und Wanderbücher auch dann, wenn davon ein ämtlicher, jedoch nicht gerichtlicher Gebrauch gemacht wird;

2. Rechnungen in dem Falle, als sie einer Gerichtsbehörde nur zur besseren Aufklärung einer Streitsache, und nicht als der eigentliche Gegenstand des Streites vorgelegt werden; und

3. Rechnungen der Gemeinden, Kirchen und anderen unter der unmittelbaren Aufsicht des Staates stehenden Körper und Anstalten, in dem Falle, daß sie der vorgesetzten Behörde bloß zu dem Behufe der ordnungsmäßigen Revision und Erledigung unterzogen, oder in Folge einer besonderen ämtlichen Aufforderung vorgelegt werden, vom Stämpel befreit bleiben.

§. 84.

Den öffentlichen Behörden und Aemtern und deren Bevollmächtigten steht die Stämpelfreiheit in allen Geschäften, rücksichtlich deren, wenn sie von Privatpersonen unternommen würden, die Urkunden und Schriften dem Stämpel unterworfen wären, in dem Falle zu, wenn die Stämpelgebühren aus dem Staatsvermögen für sie bestritten werden müßten.

§. 85.

Unter den in den §§. 86. bis einschließig 90. enthaltenen Bedingungen genießen folgende Personen eine Befreiung vom Stämpel:

1. die zum Militärstande und zum Militärkörper gehörigen Personen;

2. die Mannschaft der Gränzwache und der Gefällenwache;

3. die Gesandtschaftspersonen, welche zugleich fremde Unterthanen sind;

4. der Concursmasse-Vertreter und der Concurs-Vermögens-Verwalter; dann

rachunków, które przez składającego rachunki, dla tego, przed kim rachunek złożony jest, albo przez tegoż piérwszemu wydane będą, a które bezpośrednio tyczą się tego samego majątku, z którego rachunek składany jest.

§. 83.

Wyliczone w §fie 82. dokumenta i pisma od stępla tylko na tak długo uwolnione są, póki z onychże urzędowy użytek uczyniony nie będzie; jeżeli więc z takiego dokumentu, lub pisma przed publicznym jakim Urzędem, Instancyją albo Zwierzchnością użytek zrobiony być chce, to wprzódy takowy dokument należnym stęplem opatrzony być musi. Powinny wolnémi od stępla pozostać tylko:

1. za granicą, albo w wolnych od stępla tutejszych krajach wydane listy frochtowe i przewozu morzem, które oprócz spisu przesélanych rzeczy i zawartego z furmanem albo szyprem kontraktu nagrody lub najmu, kondycyje stęplowi podlégające obejmują, tudzież paszporty i zamiast paszportów wydane przepustki i wanderbuchy, i wtenczas nawet, jeżeli z onychże urzędowy jednak niesądowy użytek czyniony będzie;

2. rachunki w tym przypadku, jeżeli sądowéj Instancyi jedynie do lepszego objaśnienia sporu, nie zaś jako właściwy przedmiot sporu przedłożone będą, i

3. rachunki gmin, kościołów i innych pod bezpośrednim dozorem Rządu zostających korporacyj i zakładów, w przypadku, gdy wyższéj Instancyi tylko w celu stosownego do porządku przejrzenia (rewizyi) i do rozeznania podane, albo w skutek poszczególnego urzędowego wezwania przedłożone będą.

§. 84.

Publicznym Instancyjom i Urzędom i onychże pełnomocnikom we wszystkich interesach, względem których, gdyby przez osoby prywatne przedsięwzięte były, dokumenta i pisma stęplowi podlégałyby, w tym przypadku uwolnienie od stępla przynależy, kiedy należytość stęplowa ze Skarbu publicznego opłaconą byćby musiała.

§. 85.

Pod zawartémi w §§. 86. aż włącznie do 90. warunkami, następujące osoby uwolnienia od stęplu używają:

1. do stanu wojskowego i do ciała (ogółu) wojska należące osoby;

2. ludzie ze straży granicznéj i dochodowéj;

3. osoby do poselstwa należące, które razem obcymi poddanymi są;

4. zastępcy mas krydalnych i zawiadowcy majątku krydalnego; tudzież

5. die Armen, und diejenigen, welchen wegen ihres unbekannten Aufenthaltes von Amtswegen ein Vertreter bestellt wird.

§. 86.

Die zum Militärstande und zum Militärkörper gehörigen Personen genießen die Stämpelfreiheit:

a) rücksichtlich aller Eingaben und Schriften, welche in den gerichtlichen Verhandlungen über ihre der Gerichtsbarkeit der Auditoriate, bei den Garden, Corps und Regimentern zugewiesenen Rechtsstreitigkeiten vorkommen, und

b) in Ansehung der Quittungen über jene Genüsse, welche sie vom Staate in ihrer militärischen Eigenschaft beziehen.

§. 87.

Der Mannschaft der Gränzwache und der Gefällenwache wird die Stämpelfreiheit in Betreff der Quittungen und Empfangs-Bestätigungen über jene Genüsse zugestanden, welche sie vom Staate in ihrer Eigenschaft als Gränzwache oder als Gefällenwache bezieht.

§. 88.

Den Gesandtschaftspersonen, welche zugleich fremde Unterthanen sind (§. 82.), kommt die Stämpelfreiheit rücksichtlich aller Urkunden und Schriften zu, welche von ihnen selbst, oder von ihren Bevollmächtigten statt ihrer ausgestellt werden.

Ausgenommen hiervon, und daher dem Stämpel unterworfen, sind jene von solchen Personen ausgefertigten Urkunden und Schriften, welche Geschäfte zum Gegenstande haben, die sich auf unbewegliche, in den Ländern, wo dieses Gesetz verbindliche Kraft hat, gelegene Sachen beziehen.

§. 89.

Dem Vertreter einer Concursmasse kommt die Stämpelfreiheit mit der in den §§. 37., 47. und 102. enthaltenen Einschränkung, rücksichtlich aller die Concursmasse angehenden Verhandlungen und Schriften zu Statten.

Dem Verwalter eines Concursvermögens wird in den auf die Concurs-Vermögens-Verwaltung Bezug nehmenden Geschäften die Stämpelfreiheit zugestanden, jedoch nur in soferne, als er nicht Rechtsstreite führt, oder Rechtsgeschäfte in Bezug auf die Verwaltung oder Realisirung des Concurs-Vermögens mit anderen Personen abschließt.

§. 90.

Denjenigen, deren Armuth durch ein gesetzmäßig ausgefertigtes Zeugniß erwiesen ist, wird die Stämpelfreiheit im gerichtlichen Verfahren über ihre eigenen Streitsachen, außerdem aber nur für solche mit einem vorschriftmäßigen Armuths-Zeugnisse belegten Gesuche zugestanden, welche auf die Erlangung eines Almosens gerichtet sind. Wird einem Abwesenden, dessen Armuth durch ein gesetzmäßiges Zeugniß erwiesen ist, von Amtswegen ein Vertreter

5. ubodzy i ci, którym dla niewiadomego onychże pobytu z urzędu zastępca wyznaczony jest.

§. 86.

Do stanu wojskowego i do ciała (ogółu) wojska należące osoby uwolnienia od stępla używają:

a) względem wszelkich podań i pism, które w sądowych rozprawach względem ich sporów juryzdykcyi audytoryjatów przy gwardyi, korpusach i regimentach przekazanych, wypadają;

b) względem kwitów i poświadczeń odebrania należności od Rządu w wojskowéj ich własności pobiéranych.

§. 87.

Ludziom ze straży granicznéj i dochodowéj uwolnienie od stępla względem tych kwitów i poświadczeń odebrania tych należności przyznaném zostaje, które w własności swojéj, jako straż graniczna i dochodowa pobiérają.

§. 88.

Osobom z poselstwa, które razem obcymi poddanymi są (§. 82.), uwolnienie od stępla względem wszystkich dokumentów i pism przynależy, które przez nie same, albo przez ich pełnomocników za nie wydane będą.

Wyjęte od tego, a zatém stęplowi podległe, są wydane przez też osoby dokumenta i pisma, mające za przedmiot interesa, które się nieruchomych w krajach, gdzie niniejsze prawo ma moc obowiązującą, położonych rzeczy dotyczą.

§. 89.

Zastępcy masy krydalnéj uwolnienie od stępla w ograniczeniu §§. 37., 47. i 102. zawartém, względem wszystkich masy krydalnéj dotyczących rozpraw i pism przynależy.

Zawiadowcy majątku krydalnego uwolnienie od stępla w interesach zarządzenia majątkiem krydalnym tyczących się, przyznaném zostaje, jednak tylko tak dalece, jak tenże sporów prawnych (procesów) nie prowadzi, albo względem zarządzenia, albo spieniężenia (zrealizowania) majątku krydalnego z innémi osobami prawnych czynności nie zawiéra.

§. 90.

Tym, których ubóstwo prawnie wydaném świadectwem dowiedzione jest, uwolnienie od stępla w sądowém postępowaniu w ich własnych procesach, oprócz tego zaś tylko względem takich przepisanémi świadectwami ubóstwa opatrzonych próśb (suplik) przyznane zostaje, których przedmiotem jest otrzymanie jałmużny. Jeżeli nieobecnemu, którego ubóstwo prawném świadectwem dowiedzione jest, z Urzędu (ex officio)

bestellt, so tritt im gerichtlichen Verfahren über des Abwesenden eigene Streitsachen gleichfalls die Stämpelfreiheit ein. Wird einem Abwesenden aus dem Grunde, weil dessen Aufenthalt unbekannt ist, ein Vertreter von Amtswegen bestellt, so sind die in dem Rechtsstreite auflaufenden Stämpelgebühren vorzumerken, und nur dann, wenn die abwesende Parthei den Proceß behauptet, und hierdurch die Mittel zur Bezahlung dieser Stämpelgebühren erlangt, nachträglich zu entrichten.

§. 91.

Wer mit einer Behörde oder einem Amte (§. 84.) oder einer Person (§. 85.), welche von der Stämpelpflicht befreit sind, Geschäfte schließt, kann darum für sich keine gleiche Befreiung ansprechen. Daher muß in einem solchen Falle, wenn eine stämpelpflichtige Urkunde mehrfach ausgefertigt wird, das von der stämpelpflichtigen Person ausgestellte Exemplar, oder wenn eine stämpelpflichtige Urkunde nur einmal ausgefertigt wird, das von beiden Contrahenten unterzeichnete Exemplar auf Kosten des stämpelpflichtigen Theiles mit dem gesetzmäßigen Stämpel versehen seyn.

Drittes Hauptstück.

Von dem Gebrauche des Stämpels, der Stämpelgebühr und den Gesetzes-Uebertretungen.

Erster Abschnitt.

Von dem Gebrauche des Stämpels.

§. 92.

Jede stämpelpflichtige Urkunde oder Schrift muß gleich bei der Ausfertigung auf dem mit dem gesetzmäßigen Stämpel versehenen Papiere geschrieben werden. Wenn jedoch der Urkunde oder Schrift eine bedingte Stämpelfreiheit zu Statten kommt (§. 82), so ist sie bei dem Eintritte der gesetzlichen Bedingung, welche die Stämpelpflicht begründet (§. 83.), der Stämplung zu unterziehen, oder bei dem Amte oder der Obrigkeit, von welchen von der Urkunde oder Schrift der Gebrauch gemacht wird, mit dem vorschriftsmäßigen Stämpelbogen zu belegen (indossiren). Wird auf die letztere Art der Stämpelpflicht entsprochen, so ist von dem erwähnten Amte oder der Obrigkeit in Absicht auf die Beiheftung des Stämpelbogens (Indossirung) nach der im §. 105. vorgeschriebenen Anordnung sich zu benehmen.

§. 93.

Es wird Sorge getragen werden, daß sich Jedermann das nach allen Classen des im §. 4. vorgeschriebenen Stämpels gestämpelte Papier um den mit der Gebühr gleichen Preis verschaffen könne.

zastępca wyznaczonym zostaje, natenczas w sądowém postępowaniu względem sporów nieobecnego własnych, również uwolnienie od stępla miejsce ma. Jeżeli nieobecnemu dla tego, że miejsce pobytu jego wiadome nie jest, zastępca z Urzędu wyznaczonym zostaje, natenczas wypadające w procesie należności stęplowe zapisać (zanotować) należy, i tylko wtenczas, jeżeli nieobecna osoba proces wygra, a przeto środków do zapłacenia tychże stęplowych należności dostąpi, takowe następnie uiszczone być mają.

§. 91.

Kto z Instancyją, albo Urzędem (§. 84.), albo osobą (§. 85.), które od stępla wolne są, interesa zawiéra, z tego powodu podobnego uwolnienia dla siebie żądać nie może. Dla tego w podobnym przypadku, jeżeli dokument stęplowi podlégający w kilku egzemplarzach wydany będzie, egzemplarz przez osobę stęplowi podlégającą wydany, albo jeżeli podlégający stęplowi dokument raz tylko wydany będzie, egzemplarz, przez obu kontrahentów podpisany, na koszt strony, stęplowi podlégającéj, prawnym stęplem opatrzony być powinien.

Rozdział trzeci.

O użyciu stępla, o należytości stęplowéj i o przestępstwach przeciw prawu.

Odstęp piérwszy.

O użyciu stępla.

§. 92.

Każdy stęplowi podlégający dokument lub pismo, zaraz przy wydaniu onego na papiérze, stęplem prawnym opatrzonym, zapisane być powinno, jeżeli jednak dokumentowi albo pismu uwolnienie od stępla pod warunkami przynależy (§. 82.), natenczas stęplowi przy nastaniu prawnego warunku, powinność zastęplowania gruntującego, podciągnione (§. 83.), albo przez Urząd lub Zwierzchność, która z dokumentu albo pisma użytek czyni, stosownym do przepisu arkuszem stęplowym obłożone (indossowane) być ma. Jeżeli na ten ostatni sposób obowiązek zastęplowania dopełniony zostaje, natenczas przez wzmiankowany Urząd albo Zwierzchność względem przyszycia arkusza stęplowego (indossowania), podług w §ście 105. przepisanego rozporządzenia postąpić należy.

§. 93.

Będzie staraniem Urzędu, aby każdy papiér stęplowany podług wszystkich klas stępla w §ście 4. przepisanego, mógł otrzymać za cenę równą należności.

Es ſteht aber auch Jedermann frei, gegen Entrichtung der Gebühr ſein eigenes unbeſchriebenes, oder ſoweit dieſes Statt findet (§§. 51., 62., 70., 92., 100 und 105.), ſchon beſchriebenes Papier ſtämpeln zu laſſen.

§. 94.

Die Urkunden und Schriften, die gleich bei der Ausfertigung auf dem mit dem geſetzmäßigen Stämpel verſehenen Papiere zu ſchreiben ſind (§. 92.), müſſen dergeſtalt geſchrieben werden, daß ſie auf der Seite, wo ſich der Stämpelabdruck befindet, unmittelbar unter demſelben anfangen, oder daß der Raum zwiſchen der erſten Zeile und dem Stämpelabdrucke ausgefüllt ſey.

§. 95.

Unter Einem Stämpel darf nur Eine Urkunde oder Schrift ausgefertigt werden. In Abſicht auf die Stämpelpflicht werden die in dem §. 23. erwähnten Geſchäftsbücher, dann die einer Urkunde beigefügten mehreren Legaliſirungen (§§. 51., 62., 70.) als Eine Urkunde angeſehen, und ebenſo die am Schluße der Urkunde über ein durch einen Bevollmächtigten eingegangenes Geſchäft beigeſetzte Genehmigung (Ratification) des Machtgebers, und die den Vollmachten für gerichtliche Sachwalter und Advocaten beigefügten beſonderen Erklärungen über die Beſtellung eines Stellvertreters oder die Annahme der Subſtitution als Beſtandtheile derſelben Urkunde betrachtet, die eines beſonderen Stämpels nicht bedürfen.

§. 96.

Werden in einer Urkunde mehrere auf ein und dasſelbe Geſchäft Bezug nehmende Beſtimmungen zuſammengefaßt, wird z. B. in demſelben Kaufvertrage der Kaufſchilling feſtgeſetzt, der Empfang desſelben beſtätiget, und die Bewilligung zur Einverleibung in die öffentlichen Bücher ertheilt, oder in einem Schuldſcheine dem Gläubiger zur größeren Sicherheit der Schuldforderung ein Pfand oder eine Bürgſchaft beſtellet, ſo iſt dazu der Stämpel nach derjenigen Beſtimmung zu verwenden, welche in Vergleichung mit den übrigen den höchſten Stämpel erfordert. Würden jedoch in einer Urkunde mehrere in Verbindung ſtehende Geſchäfte, die ſich auf verſchiedene Gegenſtände beziehen, zuſammengefaßt, wie z. B. in derſelben Urkunde die Veräußerung mehrerer Realitäten bedungen, und der Kaufſchilling für jede abgeſondert ausgedrückt, oder bei einem Pachtvertrage der Pachtſchilling beſtimmt, und dem Pächter zugleich der vorhandene Vorrath an Getreide u. ſ. w. käuflich überlaſſen, ſo unterliegt die Urkunde in dem Falle, als für jedes dieſer Geſchäfte einzeln genommen, die Stämpelgebühr nach der Größe des Geldbetrages zu entrichten wäre, dem Stämpel nach der Summe aller einzelnen Geldbeträge (§. 10.); in dem Falle aber, als dieſe Geſchäfte theils dem Stämpel nach der Größe des Geldbetrages, theils dem Stämpel in einem unveränderlichen

Wolno jednak każdemu za opłaceniem należności swój własny niezapisany, albo, jak dalece to miejsce mieć może (§§. 51., 62., 70., 92., 100. i 105.), już zapisany papiér dać zastęplować.

§. 94.

Dokumenta i pisma, które zaraz przy wydaniu na papiérze prawnym stęplem opatrzonym, zapisane być powinny (§. 92.), tym sposobem pisane być mają, ażeby na téj stronicy, gdzie się odcisk stępla znajduje, bezpośrednio pod tymże zaczynały się, albo, żeby przestrzeń między piérwszym wiérszem a znakiem stęplowym zapełnioną była.

§. 95.

Pod jednym stęplem tylko jeden dokument albo pismo wydane być może. Względem obowiązku zastęplowania wymienione w §ście 23. księgi, tudzież przyłączone do dokumentu kilkokrotne legalizacyje (§§. 51., 62. i 70.), za jeden dokument uważane będą; podobnież umieszczone na końcu dokumentu przystanie na czynność przez pełnomocnika zawartą (ratyfikacyja), mocodawcy, tudzież przydane do plenipotencyi dla sądowych zastępców i adwokatów poszczególne oświadczenia względem ustanowienia substytuta, albo przyjęcie substytucyi, jako części tegoż samego dokumentu, osobnego stępla niepotrzebujące, uważane będą.

§. 96.

Jeżeli w jednym dokumencie kilka jednego i tegoż samego interesu dotyczących się postanowień objęte są, n. p. jeżeli w tymże samym kontrakcie kupna cena kupna umówioną, odebranie onéjże poświadczone i zezwolenie do zapisania w publiczne księgi udzielone zostaje, albo w jednymże skrypcie wierzycielowi dla większego zapewnienia długu fant, albo zaręczenie wymienione zostaje, natenczas stępla stosownie do tego postanowienia użyć należy, które w porównaniu z innémi stępla najwyższego wymaga. Jeżeli jednak w jednym dokumencie kilka w związku zostających interesów do różnych przedmiotów ściągających się, objęte zostają, n. p. jeżeli w tymże samym dokumencie przedaż kilku realności umówioną i cena przedaży za każdą z osobna wyrażoną, albo przy kontrakcie dzierżawy czynsz dzierżawy ustanowionym, a dzierżawcy zarazem znajdujący się zapas zboża i t. d. przedawczo odstąpionym zostaje, natenczas w tym przypadku, gdyby za każden z tych interesów pojedyńczo, należność stęplowa podług kwoty pieniężnéj opłaconą być powinna, taki dokument stęplowi podług sumy wszystkich pojedyńczych kwot pieniężnych (§. 10.), w przypadku jednak, gdyby te interesa częścią stęplowi podług kwoty pieniężnéj, częścią stęplowi

Betrage, oder verſchiedenen mit einem unveränderlichen Betrage feſtgeſetzten Stämpeln unterworfen wären, dem Stämpel nach demjenigen Geſchäfte, welches in Vergleichung mit den übrigen, den höchſten Stämpel erfordert.

§. 97.

Wenn bei einer Gerichts- oder anderen Behörde, einem Amte oder einer Obrigkeit ein Protokoll aufgenommen wird, ſo können, ſoweit es der Raum geſtattet, in der Regel (§. 98.) alle daſſelbe Geſchäft, mithin insbeſondere dieſelbe Rechtsangelegenheit betreffenden Verhandlungen, wenn ſie auch an mehreren Gerichts- oder Amtstagen gepflogen werden, auf dem nämlichen Stämpelbogen verzeichnet werden.

§. 98.

Von der Anordnung des §. 97. iſt der Fall ausgenommen, wenn in einem Protokolle mehrere der Geſchäfte vorkommen, welche nach den §§. 31., 43., 54., 65. und 73. verſchiedenen Gebühren unterliegen. In dieſem Falle muß jeder einzelne in dem Protokolle enthaltene Act mit dem ſeiner Eigenſchaft entſprechenden Stämpel verſehen ſeyn. Nur wenn ein Protokoll die Stelle einer Urkunde (§. 6. bis einſchließig 24.) vertritt, iſt ſich an die im §. 96. gegebene Vorſchrift zu halten.

§. 99.

Wenn eine Urkunde oder Schrift mehrfach ausgefertigt wird, ſo muß jedes Exemplar mit demſelben, für dieſe Urkunde oder Schrift feſtgeſetzten Stämpel verſehen ſeyn. Die Ausnahmen von dieſer Vorſchrift ſind in den §§. 37., 47., 55., 57., 66. und 91. enthalten.

§. 100.

In der Regel hat das Stämpelpapier zur Ausfertigung eines gerichtlichen Urtheils, oder ſtatt des Urtheiles zu erlaſſenden gerichtlichen Erkenntnißes erſter Inſtanz (§§. 35., 36., 37. dann 46. und 47.), wenn beide ſtreitenden Theile anweſend ſind, jeder für ſich, und wenn eine Parthei ſich contumaziren läßt, die anweſende für beide Theile im ſchriftlichen Verfahren bei der Inrotulirung der Acten, und im mündlichen Verfahren bei dem Schluße der mündlichen Verhandlung dem Acten-Verzeichniße (rotulus actorum) beizuſchließen, oder dem Expeditor des Gerichtes oder deſſen Stellvertreter zu übergeben. In dem letzten Falle iſt die Beſtätigung des erwähnten Beamten über den Empfang des Stämpelpapiers dem Acten-Verzeichniße beizulegen. Von der Beilegung des Stämpelpapiers oder der Empfangsbeſtätigung iſt in dem bemerkten Verzeichniße ausdrücklich die Erwähnung zu machen.

Ausnahmen hievon ſind:

1. Wenn ein Theil ſich contumaziren läßt, und dem abweſenden, nicht aber auch dem anweſenden Theile, wegen geſetzlich

w nieodmiennéj ilości, albo różnym w nieodmiennéj ilości postanowionym stęplom podlégały, stęplowi podług tego interesu podléga, któren w porównaniu z innémi najwyższego stęplu wymaga.

§. 97.

Jeżeli u Instancyi sądowéj albo innéj, u jakiego Urzędu albo Zwierzchności protokół sporządzony będzie, natenczas ile tylko miejsca pozostanie, z reguły (§ 98.) wszelkie tegoż samego interesu, a zatém w szczególności tegoż samego przedmiotu sporu dotyczące rozprawy, chociaż przez kilka sądowych albo urzędowych dni przedsiębrane będą, na tymże samym arkuszu stęplowym spisane być mogą.

§. 98.

Od rozporządzenia §fu 97. wyjęty zostaje przypadek, jeżeli w jednymże protokóle kilka takowych interesów zachodzą, które podług §§. 31., 43., 54., 65. i 73. różnym należnościom stęplowym podlégają, w tym przypadku każdy pojedyńczy w protokóle zawarty akt, stęplem właściwości swojéj odpowiadającym opatrzony być powinien, tylko, jeżeli protokół miejsce dokumentu (§§. 6. aż włącznie do 24.) zastępuje, przepisu w §fie 96. danego trzymać się należy.

§. 99.

Jeżeli dokument albo pismo w kilku egzemplarzach wydaném zostaje, natenczas każdy egzemplarz tymże samym dla takiego dokumentu albo pisma postanowionym stęplem opatrzony być powinien. Wyjątki od tego przepisu w §§. 37., 47., 55., 57., 66. i 91. objęte są.

§. 100.

Z reguły papiér stęplowy na wydanie sądowego wyroku, albo zamiast wyroku wychodzącéj sądowéj rezolucyi piérwszéj Instancyi (§§. 35., 36., 37. oraz 46. i 47.), jeżeli obie spór wiodące strony obecne są, każda dla siebie, a jeżeli jedna strona kontumacyi dopuści, obecna za obie strony, w pisemném postępowaniu przy inrotulacyi aktów, a w ustném postępowaniu przy ukończeniu ustnéj rozprawy do spisu aktów (Rotulus actorum) dołączyć, albo Expedytorowi Sądu, albo tegoż zastępcy oddać powinna. W tym ostatnim przypadku poświadczenie pomienionego urzędnika na odebranie papiéru stęplowego do spisu aktów przyłączyć należy. O przyłączeniu papiéru stęplowego, albo poświadczeniu odebrania onegoż w wspomnionym spisie zmiankę wyraźnie uczynić należy.

Wyjątkami od tego są:

1. Jeżeli jedna strona zaocznego wyroku (kontumacyi) dopuści i nieobecnéj, nie zaś także obecnéj stronie dla dowie-

erwieſener Armuth, die Stämpelfreiheit zukommt, (§. 90.), ſo iſt von dem Letzteren nur das Stämpelpapier zu dem für ihn ſelbſt beſtimmten Exemplare des Urtheiles oder ſtatt des Urtheiles zu erlaſſenden gerichtlichen Erkenntnißes einzulegen, für den abweſenden Theil aber das Urtheil oder Erkenntniß auf ungeſtämpeltem Papiere auszufertigen. Ebenſo iſt auch dann vorzugehen, wenn einem Abweſenden, aus dem Grunde, weil deſſen Aufenthalt unbekannt iſt, von Amtswegen ein Vertreter beſtellt wird, mit dem Unterſchiede jedoch, daß in dieſem Falle die Stämpelgebühr vorzumerken iſt.

2. Wenn ein Theil ſich contumaziren läßt, und der anweſende, nicht aber auch der abweſende Theil die Befreiung vom Gebrauche des Stämpels genießt (§§. 37., 47., 84., 86. und 90.), und auch eine Vormerkung der Stämpelgebühr für die abweſende Parthei nicht Statt findet, ſo iſt für beide Theile das Urtheil oder das Erkenntniß auf ungeſtämpeltem Papiere auszufertigen, rückſichtlich des abweſenden Theiles jedoch der, die Gefällsangelegenheiten in dem Bezirke, wo das Gericht aufgeſtellt iſt, leitenden Bezirksbehörde die Anzeige, daß das für den abweſenden Theil ausgefertigte Urtheil oder Erkenntniß ohne Stämpel iſt, mit Angabe ſeines Namens und Wohnortes, dann des Streitgegenſtandes, worüber das erwähnte Urtheil oder Erkenntniß geſchöpft worden, gleich bei der Ausfertigung dieſes Urtheiles oder Erkenntnißes zu dem Ende zu machen, damit derſelbe, wenn er das ihm zugeſtellte Urtheil oder Erkenntniß innerhalb 14 Tagen, vom Tage des Empfanges, dieſen mitgerechnet, der gehörigen Stämplung nicht unterziehen, oder binnen eben dieſer Friſt bei dem Gerichte, welches das Urtheil oder Erkenntniß beſtellte, mit dem gehörigen Stämpelbogen nicht belegen (indoſſiren) ſollte, zur geſetzlichen Strafe gezogen werden könne.

Wird der Stämpelpflicht auf die zuletzt angeführte Weiſe entſprochen, ſo hat das erwähnte Gericht in Abſicht auf die Beiheftung des Stämpelbogens (Indoſſirung) nach der im §. 105. vorgeſchriebenen Anordnung ſich zu benehmen.

§. 101.

Wenn die Partheien in der Rechtsſache, in welcher das zur Ausfertigung des Urtheiles, oder des ſtatt des Urtheiles zu erlaſſenden gerichtlichen Erkenntnißes erſter Inſtanz erforderliche Stämpelpapier (§. 100.) beigebracht wurde, vor der Ausfertigung dieſes Urtheiles oder Erkenntnißes entweder von dem Rechtsſtreite abſtehen, oder ſich außergerichtlich oder gerichtlich vergleichen, ſo iſt dieſes Stämpelpapier in jedem Falle der Parthei, von welcher es eingelegt wurde, zurückzuſtellen.

§. 102.

Die im Concursverfahren zur Ausfertigung des Claſſifications-Urtheiles und der Auszüge für die Gläubiger (§§. 37. und 47.) erforderlichen Stämpelbögen hat der Maſſevertreter dem Richter zu überreichen.

dzionego prawnie ubóstwa uwolnienie od stępla przynależy (§. 90.), natenczas przez tę ostatnią (obecną) papiér stęplowy tylko na egzemplarz wyroku, albo zamiast wyroku wychodzącéj sądowéj rezolucyi dla niéj saméj przeznaczony przedłożony, dla strony nieobecnéj zaś, wyrok albo rezolucyja na niestęplowanym papiérze wydaną być ma. Podobnież i natenczas postąpić należy, kiedy nieobecnemu z przyczyny, że pobyt onegoż niewiadomy jest, zastępca z Urzędu wyznaczony zostaje, z tą różnicą jednak, że w tym przypadku należność stęplowa zapisaną (zanotowaną) być ma.

2. Jeżeli jedna strona kontumacyi dopuści, a obecnéj, nie zaś także nieobecnéj stronie uwolnienie od stępla należy (§§. 37., 47., 84., 86. i 90.), a zapisanie (zanotowanie) należności dla strony nieobecnéj także miejsca nie ma, natenczas dla obu stron dekret albo rezolucyją na niestęplowanym papiérze wydać, względem nieobecnéj strony jednak Urzędowi obwodowemu w obwodzie, w którym Sąd posadę swoję ma, sprawami dochodu stęplowego zawiadującemu, zaraz przy wydaniu wyroku albo rezolucyi doniesienie uczynić należy, że wydany zostaje dla nieobecnéj strony wyrok lub rezolucyja bez stęplu, wymieniając razem nazwisko i miejsce mieszkania strony, oraz przedmiot sporu, na któren pomieniony wyrok albo rezolucyja wypadła, a to w tym celu, aby strona do kary prawnéj pociągnioną być mogła, jeżeliby doręczony wyrok albo rezolucyją w 14tu dniach od dnia odebrania, sam dzień odebrania wrachowawszy, przyzwoitemu stęplowi nie poddała, albo w tymże samym terminie u Sądu, który wyrok albo rezolucyją doręczył, należnym stęplowym arkuszem nieopatrzyła (indossowała).

Jeżeli obowiązek zastęplowania sposobem dopiéro wymienionym dopełniony będzie, natenczas przerzeczony Sąd względem przyszycia arkusza stęplowego (indossowania) podług rozporządzenia w §ie 105. przepisanego postąpić ma.

§. 101.

Jeżeli strony w sporze, w którym potrzebny papiér stęplowy do wydania wyroku, albo zamiast wyroku sądowéj rezolucyi piérwszéj Instancyi złożonym był (§. 100), przed wydaniem tego wyroku albo téj rezolucyi od sporu odstąpią, albo pozasądownie lub sądownie się pogodzą, natenczas ten stęplowy papiér w każdym przypadku téj stronie, która go złożyła, zwrócony być ma.

§. 102

Arkusze stęplowe w postępowaniu krydalném do wydania wyroku klasyfikacyi i wyciągów dla wierzycieli (§§. 37. i 47.) potrzebne, zastępca masy Sędziemu podać obowiązany.

§. 103.

Das Stämpelpapier, welches zur Ausfertigung der gerichtlichen Verordnung zur Einantwortung der Verlaſſenſchaft, der gerichtlichen Verordnung zur Uebergabe des Pupillar- oder Curatels-Vermögens, der Final-Erledigung über die Abſonderung der Allodialgüter von Fideicommiß-, Subſtitutions- oder Lehengütern, der Bewilligung zur Vertauſchung, Verwandlung oder Verſchuldung eines Fideicommißgutes und der Bewilligung zur Auflöſung des Fideicommißbandes, ferner eines Gült- oder Gewährbriefes, eines Satzbriefes, eines Landtafel-Grundbuchs- oder Depoſiten-Extractes, endlich einer zum Gebrauche einer Parthei beſtimmten gerichtlichen oder ämtlichen Abſchrift, oder einer anderen, hier nicht ausdrücklich genannten, dem Stämpel unterliegenden ämtlichen Ausfertigung erforderlich iſt, hat derjenige beizubringen, welcher um dieſe Verfügungen, Bewilligungen oder Ausfertigungen anſucht.

Bei der Vidimirung einer Abſchrift, folglich auch wenn eine vidimirte gerichtliche oder ämtliche Abſchrift ausgefertigt wird, iſt die Größe des Stämpels, womit die Originalurkunde oder Schrift bezeichnet iſt, oder der Umſtand, daß das Original nicht geſtämpelt iſt, beizuſetzen.

§. 104.

Das Stämpelpapier zur Aufnahme eines gerichtlichen oder ämtlichen Protokolls (§§. 27. (Zahl 1. und 3), 31., 40. (Zahl 1. und 3), 43., 54., 65. und 73.), folglich auch zur Aufnahme des Protokolls über einen gerichtlichen Vergleich, dieſer mag vor oder nach der Inrotulirung der Acten, oder vor oder nach dem Schluße der mündlichen Verhandlung eingegangen werden, haben die Partheien, auf deren Veranlaſſung das Protokoll verfaßt wird, beizubringen.

§. 105.

Wenn die Urkunde, welche der Legaliſirung bei einer gerichtlichen oder anderen Behörde unterzogen wird, mit dem Legaliſirungs-Stämpel nicht ſchon bezeichnet iſt, (§§. 51., 62., 70.) und auch eine mit dieſem Stämpel verſehene Eingabe nicht überreicht, oder ſtatt derſelben ein Protokoll aufgenommen wurde, ſo iſt der Urkunde ein unbeſchriebener, mit dem geſetzmäßigen Stämpel verſehener Bogen, welchen die um die Legaliſirung anſuchende Parthei beizubringen hat, mittelſt eines Fadens, deſſen beide Ende auf eine gegen Mißbrauch ſchützende Weiſe mit dem Amtsſigille zu befeſtigen ſind, beizuheften, auf dem beigehefteten Stämpelbogen ſelbſt aber unmittelbar unter dem Stämpelabdrucke diejenige Urkunde oder Schrift, unter Angabe ihres Gegenſtandes und des Tages ihrer Ausfertigung zu bezeichnen, welcher derſelbe beigeheftet wurde, der Grund anzugeben, aus welchem die Beihef-

§. 103.

Papiér stęplowy potrzebny do wydania sądowego rozporządzenia na abdykacyją dziedzictwa, na sądowe rozporządzenie oddania majątku pupilarnego, albo pod kuratelą będącego, do ostatecznego rozstrzygnienia o oddzielenie dóbr alodyjalnych od fideikomisowych, substytucyjnych albo lennych, na dozwolenie zamiany, przekształcenia albo zadłużenia majątku fideikomisowego i na dozwolenie rozwiązania związku fideikomisowego, tudzież zapisu tabularnego na własność i obciążenie, tabularnego z ksiąg gruntowych albo depozytowego extraktu, nakoniec przeznaczonéj dla użytku jakiéj strony sądowéj albo urzędowéj kopii, albo innego jakiego, tu wyraźnie niewymienionego, stęplowi podlégającego urzędowego wydania (expedycyi), ten przełożyć ma, który o takowe rozporządzenie dozwolenia albo wydania usprasza.

Przy widymowaniu kopii, azatém i wtenczas, gdy widymowana sądowa albo urzędowa kopija wydaną zostaje, ilość stępla, którym oryginalny dokument albo pismo oznaczone jest, lub też tę okoliczność, że oryginał stęplowany nie jest, wymienić należy.

§. 104.

Papiér stęplowy do sporządzenia sądowego albo urzędowego protokółu (§§. 27. (liczba 1. i 3.), 31., 40. (liczba 1. i 3.), 43., 54., 65. i 73.), a zatém także do sporządzenia protokółu, sądowéj komplanacyi, bądź ta przed, albo po inrotulacyi aktów, albo przed lub też po ukończeniu ustnego postępowania zawartą zostanie, mają strony, na których żądanie protokół zrobiony był, przyłączyć.

§. 105.

Jeżeli dokument do legalizacyi przy sądowéj jakiéj lub innéj Instancyi podany, stęplem legalizacyjnym już oznaczony nie jest, (§§. 51., 62., 70.), a także podania takowym stęplem opatrzonego nie wniesiono, albo zamiast tego protokół sporządzony nie był, natenczas do dokumentu niezapisany, prawnym stęplem opatrzony arkusz przez stronę o legalizacyją proszącą podany, i nicią, któréj oba końce sposobem od nadużycia zabezpieczającym, pieczęcią urzędową przymocować należy, przyszyty być ma; na samym stęplowym przyszytym arkuszu zaś, bezpośrednio pod odciskiem stępla, dokument albo pismo, do którego arkusz przyszyty był, wymieniając onego przedmiot i dzień wydania, oznaczyć należy, oraz wymienić przyczynę, dla któréj przyszycie nastąpiło, i podpis urzędnika, z wyrażeniem onegoż urzędowéj własności dołożyć.

tung geſchah, und die Unterfertigung des Beamten, nebſt Anführung ſeiner ämtlichen Eigenſchaft beizufügen.

§. 106.

Die Stämpelgebühren für Päſſe, Paſſierſcheine und Wanderbücher (§§. 77. und 78.) hat derjenige, welchem die Ausfolgung dieſer Ausfertigungen obliegt, unter eigener Haftung unmittelbar bei der Ausfolgung derſelben einzugeben.

§. 107.

Verdorbenes Stämpelpapier wird gegen reines Stämpelpapier bloß bei den Stämpelämtern der Provinzial-Hauptſtädte, und bei den, die Gefällsangelegenheiten leitenden Bezirksbehörden, jedoch nur dann umgetauſcht, wenn die darauf geſchriebene Urkunde oder Schrift nicht vollſtändig ausgefertigt, dieſer Umſtand deutlich zu erkennen, und keine Uebertretung des Geſetzes vorhanden iſt.

Zweiter Abſchnitt.

Von der Stämpelgebühr.

I.

Von der Verpflichtung zur Entrichtung der Stämpelgebühr und zum vorſchriftsmäßigen Gebrauche des Stämpels.

§. 108.

Zur Entrichtung der Stämpelgebühr und zur Beobachtung der über den Gebrauch des Stämpels vorgezeichneten Vorſchriften ſind verpflichtet:

1. bei Urkunden, die im ſtämpelpflichtigen Inlande errichtet werden:
   a) der Ausſteller, das iſt, derjenige,
      aa) welcher die Urkunde im eigenen Namen errichtet, oder
      bb) in deſſen Namen die Urkunde von einem Bevollmächtigten desſelben errichtet wird, und
   b) der Empfänger, nämlich derjenige, welcher die Urkunde zu ſeiner Verſicherung oder Ausweiſung ſelbſt oder durch einen Anderen annimmt;
2. bei Urkunden, die außerhalb des ſtämpelpflichtigen Inlandes errichtet worden ſind, derjenige,
   a) der im eigenen Namen, oder
   b) in deſſen Namen ein Bevollmächtigter deſſelben

von der Urkunde einen die Stämpelpflicht begründenden Gebrauch macht;

3. bei den Eingaben und den Beilagen der Eingaben und Protokolle derjenige, in deſſen Geſchäfte die Eingabe oder das Anſuchen von ihm ſelbſt, oder von einem Bevollmächtigten desſelben angebracht wird;

§. 106.

Należności za paszporty, przepustki i wanderbuchy (§§. 77. i 78.) ten, któremu doręczenie podobnych wydań poruczone jest, pod własną odpowiedzialnością bezpośrednio przy wręczeniu onychże pobiérać ma.

§. 107.

Zepsuty papiér stęplowy na czysty papiér stęplowy tylko w Urzędach stęplowych stołecznych miast prowincyi i w Urzędach obwodowych, sprawami dochodowémi zawiadujących i jednak tylko wtenczas zamieniony będzie, jeżeli zapisany na nim dokument albo pismo niezupełnie sporządzone zostało, a okoliczność ta niewątpliwie poznać się daje i żadne przestąpienie prawa miejsca nie ma.

Odstęp wtory.

O należności stęplowéj.

I.

O obowiązku do opłacania należności stęplowéj i do użycia przepisanego stęplu.

§. 108.

Do opłacenia należności stęplowéj i do dopełniania przepisów względem użycia stęplu postanowionych, obowiązani są:

1. przy dokumentach, które wewnątrz kraju (cesarsko-austryjackiego) stęplowi podlégającego sporządzone będą;
   a) wydawca, to jest ten,
      aa) który dokument w własném imieniu sporządza, lub
      bb) w którego imieniu dokument przez pełnomocnika onegoż sporządzony zostaje, i
   b) odbiérca, to jest ten, który dokument dla swego zabezpieczenia, lub wykazania się, sam albo przez kogo innego przyjmuje;

2. przy dokumentach, które poza krajem stęplowi podlégającym sporządzone zostały, ten,
   a) który w własném imieniu,
   b) w którego imieniu pełnomocnik onegoż

z dokumentu użytek czyni, obowiązek zastęplowania gruntujący;

3. przy podaniach i allegatach podań i protokołów ten, w którego interesie podanie albo prośba przez niego samego, albo przez pełnomocnika onego wniesioną zostaje;

4. bei ämtlichen Ausfertigungen diejenigen Personen, in deren Geschäfte die ämtliche Ausfertigung erlassen wird.

§. 109.

Hat Jemand im Namen eines Andern, ohne von diesem ausdrücklich oder stillschweigend bevollmächtigt zu seyn,

1. eine Urkunde im stämpelpflichtigen Inlande ausgestellt oder angenommen, oder

2. von einer außerhalb des stämpelpflichtigen Inlandes ausgestellten Urkunde einen die Stämpelpflicht begründenden Gebrauch gemacht, oder

3. eine Eingabe oder Beilagen bei einer Behörde überreicht, oder

4. Anlaß zu einer ämtlichen Ausfertigung gegeben,

so ist derjenige, in dessen Geschäfte diese Handlungen vorgenommen worden sind, zur Entrichtung der durch dieselben begründeten Stämpelgebühr verpflichtet, wenn er

a) die ohne seinen Auftrag Statt gefundene Geschäftsführung ausdrücklich oder stillschweigend genehmigt, oder

b) durch dieselbe einen Vortheil erlangt hat.

Ist hingegen keine dieser Bedingungen (a. und b.) vorhanden, so trifft die Verbindlichkeit zur Entrichtung der Stämpelgebühr den Geschäftsführer.

§. 110.

Unabhängig von den Strafen, welche bei einer Uebertretung dieses Gesetzes den Uebertreter treffen, ist, wenn die Urkunde oder Schrift mit keinem oder mit einem geringeren als dem gesetzmäßigen Stämpel versehen ist, im ersten Falle die gesetzliche Gebühr ganz, und im zweiten Falle der zur Ergänzung derselben erforderliche Betrag zu entrichten.

§. 111.

Die unberichtigten Stämpelgebühren, daher auch, in soferne der im §. 90. ausgedrückte Fall der nachträglichen Entrichtung vorgemerkter Stämpelgebühren eintritt, die vorgemerkten Stämpelgebühren, sind entweder mittelst der gerichtlichen Execution, oder mittelst des zur Einbringung der Rückstände an den landesfürstlichen Steuern vorgeschriebenen Verfahrens einzutreiben.

Die Entscheidung, ob die Eintreibung auf die eine oder die andere Weise zu geschehen habe, steht den die Gefälls-Angelegenheiten leitenden Behörden zu.

§. 112.

Ein gerichtliches Verfahren findet weder über die Frage, ob ein Stämpelbetrag gebühre, noch über das Ausmaß desselben Statt.

§. 113.

Die Stämpelgebühren unterliegen keiner Verjährung.

4. przy wydaniach (exhibitach) urzędowych te osoby, w których interesie wydanie urzędowe wychodzi.

§. 109.

Jeżeli kto w imieniu drugiego, nie będąc przez onegoż wyraźnie, albo w milczeniu umocowanym,

1. dokument wewnątrz kraju stęplowi podlégającego wydał, albo przyjął, albo

2. z dokumentu poza krajem stęplowi podlégającym wydanego użytek zrobił, obowiązek zastęplowania gruntujący, albo

3. podanie lub allegat do jakiéj Instancyi wniósł, albo

4. dał powód do urzędowego jakiego wydania,

natenczas ten, w którego interesie te czynności przedsięwzięte były, do opłacenia należności stęplowéj przez też czynności ugruntowanéj obowiązany jest, jeżeli on

a) sprawowanie interesów bez jego zlecenia przedsięwzięte, wyraźnie albo w milczeniu potwierdził, albo

b) przez takowe sprawowanie korzyści jakiéj dostąpił.

Jeżeli przeciwnie żaden z tych warunków (a. i b.) obecny nie jest, natenczas obowiązek opłacenia należności stęplowéj na sprawującego interesa (negotiorum gestor) spada.

§. 110.

Niezawiśle od kar, które za przestąpienie niniejszego prawa na przestępcę spadają, jeżeli dokument albo pismo wcale nie, albo niższym, jak prawny stępel opatrzone jest, w piérwszym przypadku prawna należytość całkowicie, a w drugim ilość do uzupełnienia onéjże potrzebna opłaconą być ma.

§. 111.

Nieopłacone należności stęplowe, a zatém, jak dalece wyrażony w §ie 90. przypadek następnego opłacenia zanotowanych należności stęplowych miejsce ma, także i zanotowane należności stęplowe albo przez sądową egzekucyją, albo przez postępowanie do wybrania niedopłat (Restancyj) podatków rządowych przepisane, wymagane będą.

Rozstrzygnienie, czy egzekucyja jedną lub drugą drogą nastąpić ma, Instancyjom sprawami dochodowémi zawiadującym przynależy.

§. 112.

Sądowe postępowanie ani względem pytania, czy ilość jaka stęplowa należy, ani względem wymiaru onéjże miejsca nie ma.

§. 113.

Należności stęplowe przedawnieniu (preskrypcyi) nie podlégają.

§. 114.

In Concursfällen ſind die Stämpelgebühren wie andere landesfürſtliche Steuern zu claſſificiren.

II.

Von der Haftung für die Entrichtung der Stämpelgebühr und den vorſchriftmäßigen Gebrauch des Stämpels.

§. 115.

Für die Entrichtung der Stämpelgebühr und für den vorſchriftmäßigen Gebrauch des Stämpels haften, nebſt den im §. 108. bezeichneten Perſonen:

1. Jedermann, der im Namen eines Andern

a) eine ſtämpelpflichtige Urkunde im ſtämpelpflichtigen Inlande ausſtellt oder annimmt, oder

b) von einer außerhalb des ſtämpelpflichtigen Inlandes ausgeſtellten Urkunde oder Schrift einen die Stämpelpflicht begründenden Gebrauch macht, oder

c) eine ſtämpelpflichtige Eingabe oder Beilage bei einer Behörde überreicht, oder

d) Anlaß zu einer ſtämpelpflichtigen ämtlichen Ausfertigung gibt, in Abſicht auf die Stämpelgebühr, zu deren Entrichtung derjenige, in deſſen Geſchäfte er eine dieſer Handlungen vornimmt, verpflichtet wäre, wenn der Letztere ſolche ſelbſt vornehmen würde;

2. derjenige, dem nach dieſem Geſetze obliegt, das Stämpelpapier für einen Andern beizubringen (§. 100.);

3. die Advocaten, Notaren und die unter öffentlicher Beglaubigung aufgeſtellten Agenten oder Sachwalter bei jenen Urkunden oder Schriften, die unter ihrem Einfluße oder ihrer Mitwirkung errichtet oder ausgefertigt worden ſind;

4. die Beſitzer der mit einer Gerichtsbarkeit oder politiſchen Geſchäftsverwaltung verbundenen Güter in Anſehung der von ihnen ſelbſt oder ihren Beamten in ihrer ämtlichen Eigenſchaft errichteten, oder unter ihrer oder ihrer Beamten ämtlichen Mitwirkung zu Stande gekommenen Urkunden oder Schriften, dann der von ihnen oder ihren Beamten gemachten ämtlichen Ausfertigungen;

5. die Gemeinden, welche die Gerichtsbarkeit oder politiſche Geſchäftsverwaltung ausüben, hinſichtlich der von ihren Beamten in ihrer ämtlichen Eigenſchaft errichteten, oder unter ihrer Beamten ämtlicher Mitwirkung verfaßten Urkunden oder Schriften, dann der von ihren Beamten gemachten ämtlichen Ausfertigungen;

6. die landesfürſtlichen, die ſtändiſchen, die gutsherrlichen und die bei Gemeinden angeſtellten Beamten rückſichtlich der von

§. 114.

W przypadkach krydy, należności stęplowe tak, jak inne monarchiczne podatki klasyfikowane być mają.

II.

O odpowiedzialności za opłacenie należności stęplowéj i za użycie stępla podług przepisów.

§. 115.

Za opłacenie należytości stęplowéj i za użycie stępla podług przepisów, zostają w odpowiedzialności oprócz wymienionych w §ie 108. osób:

1. każdy, kto w imieniu drugiego

a) podlégający stęplowi dokument w podlégającym stęplowi kraju (austryjackim) wydaje albo przyjmuje, albo

b) z dokumentu poza krajem stęplowi podlégającym sporządzonego czyni użytek, obowiązek do zastęplowania gruntujący, albo

c) podlégające stęplowi podanie albo allegat do Instancyi jakiéj wnosi, albo

d) daje powód do urzędowego jakowego wydania (expedycyi), względem należytości stęplowéj zaś, którą opłacić byłby powinien, gdyby sam jedną z przerzeczonych czynności przedsięwziął, ten, w czyim interesie przez innego przedsięwzięta była;

2. ten, który podług niniejszego prawa papiér stęplowy za drugiego podać obowiązany jest (§. 100.);

3. adkwokaty, notaryjusze i postanowieni pod publiczném zawierzytelnieniem, ajenci lub zastępcy przy tych dokumentach albo pismach, które za ich wpływem, albo za ich spółdziałaniem sporządzone albo wydane zostały;

4. posiadacze dóbr, z sądownictwem albo polityczną administracyją połączonych, względem przez nich samych, albo przez ich urzędników w onychże urzędowym stosunku sporządzonych, albo za ich własném, albo ich urzędników urzędowém spółdziałaniem uskutecznionych dokumentów albo pism, tudzież względem zdziałanych przez nich, albo ich urzędników urzędowych wydań (expedycyj);

5. Gminy, sądownictwo albo polityczną administracyją wykonywające, względem przez ich urzędników w onychże urzędowym stosunku sporządzonych, albo za ich urzędników urzędowém spółdziałaniem spisanych dokumentów lub pism, tudzież zdziałanych przez ich urzędników urzędowych wydań;

6. publiczni, stanowi, dominikalni i komunalni urzędnicy, względem przez nich w urzędowym ich stosunku sporzą-

ihnen in ihrer ämtlichen Eigenſchaft errichteten, oder unter ihrer ämtlichen Mitwirkung verfaßten Urkunden oder Schriften, dann ihrer ämtlichen Ausfertigungen;

7. Jedermann, dem eine Schuld oder Theilnehmung an einer Uebertretung, die das Geſetz für eine Gefällsverkürzung erklärt, zur Laſt fällt, er mag in Abſicht auf dieſelbe ſtraffällig ſeyn oder nicht, für den Betrag, rückſichtlich deſſen dieſe Gefällsverkürzung verübt worden iſt.

§. 116.

Für die mit den §§. 108. und 115. feſtgeſetzte Verbindlichkeit haften zur ungetheilten Hand:

1. die im §. 108. angeführten Perſonen unter ſich,

2. ſowohl mit dieſen (Zahl 1.), als auch unter ſich die im §. 115. unter Zahl 3., 6. und 7. angeführten Perſonen.

Dritter Abſchnitt.

Von den Geſetzes-Uebertretungen.

I.

Von den Strafen und dem Verfahren bei Geſetzes-Uebertretungen.

§. 117.

Wenn in einer nicht gerichtlichen Angelegenheit bei einer Behörde, einem Amte oder einer Obrigkeit ein ſtämpelpflichtiges Geſuch ohne Stämpel überreicht worden iſt, oder einem ſolchen Geſuche einfache, bloß von der Parthei ſelbſt beſorgte Abſchriften, ohne daß dieſe geſtämpelt ſind, beiliegen, ſo hat als Regel zu gelten, daß die Eingabe, wenn ſie von einer Parthei perſönlich überreicht wird, an dieſe allſogleich zurückzuſtellen iſt, in dem Falle aber, als die Eingabe von einer Parthei nicht perſönlich eingereicht worden ſeyn ſollte, weder die Einhebung der Stämpelgebühr, noch eine Strafe, jedoch die nachtheilige Folge eintritt, daß keine Amtshandlung über dieſe Eingabe vorgenommen, ſondern dieſelbe den Acten beigelegt wird (Strafgeſetz über Gefälls-Uebertretungen §. 408. Zahl 4.); ausnahmsweiſe iſt nur dann über eine ſolche Eingabe die Amtshandlung vorzunehmen, zugleich aber das geſetzliche Strafverfahren einzuleiten, wenn im erſteren Falle die Parthei erkläret, die Eingabe nicht zurücknehmen zu wollen, und im letzteren Falle die Amtshandlung aus öffentlichen Rückſichten, oder weil aus Unterlaſſung derſelben eine Gefahr für die Parthei entſtehen könnte, als nothwendig ſich darſtellt.

§. 118.

In allen anderen Fällen (§. 117.) hat bei Gefällsverkürzungen, welche durch Uebertretung der Vorſchriften dieſes Geſetzes in Anſehung der mittelſt des Stämpels einzuhebenden Abgabe verübt

dzonych, albo pod ich urzędowém spółdziałaniem spisanych dokumentów lub pism, tudzież względem ich urzędowych wydań;

7. każdy, na którym ciąży wina, albo uczestnictwo przestąpienia, które prawo za pokrzywdzenie stęplowego dochodu uznaje, czy on względem tego przestąpienia karze podléga lub nie, a to za ilość, o którą pokrzywdzenie dochodu wykonane zostało.

§. 116.

Za obowiązki §§mi 108. i 115. wyrzeczone są w odpowiedzialności jeden za wszystkich i wszyscy za jednego (in solidum):

1. w §ście 108. wymienione osoby pomiędzy sobą,

2. tak wraz z témi (liczba 1.), jak i pomiędzy sobą wymienione w §ście 115. pod liczbami 3., 6. i 7. osoby.

Odstęp trzeci.

O przestępstwach przeciw prawu.

I.

O karach i postępowaniu przy przestępstwach przeciw prawu.

§. 117.

Jeżeli w interesie niesądowym do jakiéj Instancyi, jakiego Urzędu, albo jakiéj Zwierzchności podlégająca stęplowi prośba bez stępla podaną została, albo do takiéj prośby proste przez stronę samę sporządzone niestęplowane kopije przyłączone są, natenczas ma służyć za regułę, że podanie, jeżeli przez stronę osobiście wniesioném zostaje, téjże natychmiast zwrócone być powinno, w przypadku zaś, gdyby podanie przez stronę nieosobiście wniesione było, ani wymaganie należności stęplowéj, ani też kara, jednak ten szkodliwy skutek nastąpić ma, że na takowe podanie żadna czynność urzędowa przedsięwzięta nie będzie, tylko toż podanie do aktów złożone będzie (Ustawa karna na przestępstwa dochodowe §. 408. liczba 4.), wyjątkowo jednak wtenczas tylko na takowe podanie urzędowe działanie przedsięwziąść, lecz zarazem prawne postępowanie karne rozpocząć należy, jeżeli strona w piérwszym przypadku oświadczy, że podania nazad wziąć niechce, a w drugim przypadku czynność urzędowa z publicznych względów, albo dla tego, że z onéjże opuszczenia niebezpieczeństwo dla strony wypaśćby mogło, potrzebną być okazuje się.

§. 118.

We wszystkich innych przypadkach (§. 117.), przy wszystkich pokrzywdzeniach dochodu, które przestąpieniem przepisów niniejszego prawa względem podatku przez stępel po-

werden, das Strafgeſetz über Gefälls-Uebertretungen ſowohl hinſichtlich der Strafen, als rückſichtlich des zu beobachtenden Verfahrens die volle Anwendung zu finden.

§. 119.

Bei der Anwendung des Strafgeſetzes über Gefälls-Uebertretungen ſind nebſt den in den §§. 408., 411. und 412. desſelben Geſetzes bezeichneten Urkunden und Schriften noch folgende als ungeſtämpelt zu betrachten:

1. Urkunden und Schriften, die außer den Fällen, in welchen das gegenwärtige Geſetz dieß ausdrücklich für zuläſſig erklärt (§§. 51., 62., 70. (Zahl 11.) 92., 100. (Zahl 2.) und 105.), ſtatt geſtämpelt zu ſeyn, bloß mit einem, obſchon geſetzmäßigen Stämpelbogen belegt (indoſſiret) ſind;

2. Urkunden und Schriften, rückſichtlich deren die Beilegung (Indoſſirung) des Stämpelbogens geſtattet iſt, wenn die eine oder die andere, oder alle für die Beiheftung in dieſem Geſetze vorgezeichneten Förmlichkeiten (§§. 92., 100. (Zahl 2.) und 105.) außer Acht gelaſſen werden;

3. Urkunden und Schriften, bei welchen die Ausfertigung nicht auf der Seite, auf welcher ſich der Stämpelabdruck befindet, in der vom Geſetze vorgeſchriebenen Art (§. 94.) beginnt, dann

4. Urkunden und Schriften, welche gegen die Vorſchrift des Geſetzes (§. 95.) auf einem Stämpelbogen ausgefertigt werden, auf dem ſich bereits eine Urkunde oder Schrift, dieſelbe mag vollſtändig oder unvollſtändig ausgefertigt worden ſeyn, befindet.

§. 120.

Wird einer der in den §§. 27. (Zahl 1. und 3.), §. 40. (Zahl 1. und 3.), §§. 50., 51., 61., 62. und 70. (Zahl 11.) angeführten Acte vollzogen, ohne daß

1. eine mit dem vorſchriftmäßigen Stämpel verſehene Eingabe überreicht, oder

2. ſtatt der Eingabe ein Protokoll, in ſoferne dieſes angeordnet iſt, auf dem vorſchriftmäßigen Stämpelpapier aufgenommen, oder

3. rückſichtlich der Legaliſirung einer Urkunde, dieſer der vorgeſchriebene Stämpel aufgedrückt, oder ein mit dem geſetzlichen Stämpel verſehener Bogen beigeheftet worden iſt,

ſo ſoll dieſe Uebertretung des Geſetzes als eine Gefällsverkürzung nach dem Strafgeſetze über Gefälls-Uebertretungen §. 413. geſtraft werden.

§. 121.

Als Thäter der bei einer ämtlichen Ausfertigung oder rückſichtlich der Beiheftung (Indoſſirung) eines Stämpelbogens verübten Gefällsverkürzung iſt der Beamte zu behandeln, dem

biérać się mającego, wykonane zostaną, Ustawa karna na przestępstwa dochodowe tak względem kar, jak względem zachować się mającego postępowania, zupełnie zastosowaną będzie.

§. 119.

Przy zastosowaniu Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe, oprócz wymienionych w §§. 408., 411. i 412. tegoż prawa dokumentów i pism, jeszcze następujące za niestęplowane uważać należy:

1. Dokumenta i pisma, które oprócz przypadków, gdzie to w niniejszém prawie wyraźnie dozwolone jest (§§. 51., 62., 70. (liczba 11.), 92., 100. (liczba 2.) i 105.), zamiast zastęplowania, tylko arkuszem stęplowym, chociaż prawu odpowiadającym, obłożone (indossowane) są;

2. dokumenta i pisma, względem których przyłożenie (indossowanie) arkusza stęplowego dozwolone jest, jeżeli ta lub owa, albo wszystkie w niniejszém prawie przepisane formalności (§§. 92., 100. (liczba 2.) i 105.) opuszczone były;

3. dokumenta i pisma, w których zapisanie (text) nie na téj stronicy, na któréj się odcisk stępla znajduje, sposobem w prawie przepisanym (§. 94.) zaczyna się; tudzież

4. dokumenta i pisma, które przeciw przepisowi prawa (§. 95.) na arkuszu stęplowym wydane zostają, na którym się już dokument albo pismo bądź zupełnie, bądź niezupełnie sporządzone znajduje.

§. 120.

Jeżeli akt jaki, w §lie 27. (liczba 1. i 3), §. 40. (liczba 1. i 3.), §§. 50., 51., 61., 62. i 70. (liczba 11.) wymieniony, zdziałany będzie, a

1. stęplem przepisanym opatrzone podanie wniesione, albo

2. zamiast podania protokół, jak dalece to nakazaném jest, na przepisanym papiérze stęplowym sporządzony, albo

3. względem legalizacyi dokumentu przepisany stępel na téjże wyciśnięty, albo prawnym stęplem opatrzony arkusz przyszyty nie został,

takowe przestąpienie prawa, jako pokrzywdzenie dochodu, podług Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe § 413. ukaraném być ma.

§. 121.

Jako sprawca wykonanego przy urzędowém wydaniu (expedycyi), albo względem przyszycia (indossowania) arkusza stęplowego, pokrzywdzenia dochodu, ten urzędnik uważany będzie, do którego należy:

1. nach der Einrichtung der Behörde, bei welcher die ämtliche Ausfertigung oder die Beiheftung eines Stämpelbogens an eine Urkunde oder Schrift erfolgt, und

2. ſoweit es ſich um ämtliche Ausfertigungen handelt, nach der Beſchaffenheit der Ausfertigung die Pflicht obliegt, die Verwendung des zu der Ausfertigung zu gebrauchenden Papiers oder die Beiheftung des Stämpelbogens ſelbſt oder durch die ihm beigegebenen Gehilfen zu beſorgen.

§. 122.

Als Thäter in den mit dem §. 120. bemerkten Fällen iſt der Beamte zu betrachten, welcher den ämtlichen Act ſelbſt oder durch die ihm beigegebenen Gehilfen vollzieht, ohne daß eine der in dem erwähnten §. 120. unter 1., 2. und 3. vorgeſchriebenen Bedingungen erfüllt worden iſt.

§. 123.

Derjenige Empfänger einer ſtämpelpflichtigen, jedoch nicht geſtämpelten, oder als ungeſtämpelt zu behandelnden, oder mit einem geringeren als dem geſetzmäßigen Stämpel verſehenen Urkunde oder Schrift, welcher binnen der auf den Tag des Empfanges einer ſolchen Urkunde oder Schrift folgenden dreißig Tage der Gefällsbehörde oder den zur Handhabung der Gefällsvorſchriften beſtellten Beamten oder Dienern von der Uebertretung des Geſetzes die Anzeige macht, wird dadurch von der Strafe befreit. Erhellet der Umſtand, daß dieſe Friſt noch nicht abgelaufen iſt, nicht aus der Urkunde oder Schrift ſelbſt, ſo muß darüber der Beweis geführt werden.

§. 124.

Der Verkauf des Stämpelpapieres von befugten Stämpel-Papier-Verſchleißern um einen höheren Preis, als jener iſt, welcher durch den Stämpelabdruck angezeigt wird, iſt als unbefugter Handel mit Stämpelpapier zu betrachten (§. 420. des Strafgeſetzes über Gefälls-Uebertretungen).

II.

Von der Haftung für die Strafen.

§. 125.

Die landesfürſtlichen, ſtändiſchen, gutsherrlichen und die bei Gemeinden angeſtellten Beamten, daher auch die Gutsbeſitzer, welche die ihren Gütern anklebende Gerichtsbarkeit oder politiſche Geſchäftsverwaltung perſönlich ausüben, haften nebſt den Fällen, in denen ihnen eine Haftung für die Vermögensſtrafen nach den Beſtimmungen des Strafgeſetzes über Gefälls-Uebertretungen obliegt, rückſichtlich der unter ihrer ämtlichen Mitwirkung

1. von den Partheien errichteten ſtämpelpflichtigen Urkunden oder Schriften,

1. podług składu Instancyi, u któréj urzędowe wydanie, albo przyszycie arkusza stęplowego do jakiego dokumentu albo pisma nastąpi, i

2. jak dalece o urzędowe wydania (expedycyje) idzie, podług właściwości wydania, zdziałać użycie potrzebnego do wydania papiéru stęplowego, albo przyszycie arkusza stęplowego samemu, albo przez dodanych mu podręcznych.

§. 122.

Jako sprawcę w przypadkach, w §ie 120. wyszczególnionych, tego urzędnika uważać należy, który urzędowy akt sam, albo przez dodanych mu podręcznych wykonywa, a przytém jednego z przepisanych w wspomnionym §ie 120. pod 1., 2. i 3. warunków nie dopełni.

§. 123.

Ten odbierca podpadającego stęplowi, jednak niestęplowanego, albo za niestęplowany uważać się mającego, albo niższym jak prawny stępel opatrzonego dokumentu, albo pisma, który w przeciągu następujących po dniu odebrania takowego dokumentu albo pisma, dni trzydziestu Instancyi dochodowéj, albo postanowionemu do przestrzegania przepisów dochodowych urzędnikowi albo słudze o przestąpieniu prawa doniesie, przez to doniesienie od kary uwolniony zostanie. Jeżeli zaś okoliczność, że termin ten jeszcze nie upłynął, z dokumentu albo pisma samego nie wykazuje się, natenczas dowiedzioną być musi.

§. 124.

Przedawanie papiéru stęplowego przez upoważnionych papiéru stęplowego przedawców za cenę wyższą nad tę, którą znak stęplowy okazuje, za nieuprawniony handel papiérem stęplowym uważane będzie (§. 420. Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe).

II.

O odpowiedzialności za karę.

§. 125.

Cesarscy, stanowi, dominikalni i komunalni urzędnicy, a zatém i właściciele dóbr, przywiązaną do ich dóbr jurysdykcyją, albo polityczną administracyję osobiście sprawujący, obok przypadków, w których odpowiedzialność za kary majątkowe podług przepisów Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe na nich cięży, odpowiadają także względem pod ich urzędowém współdziałaniem

1. przez strony sporządzonych podlégających stęplowi dokumentów lub pism,

2. veranlaßten Beiheftung (Indoſſirung) eines Stämpelbogens an eine Urkunde oder Schrift,

3. erlaſſenen Urtheile oder Erkenntniſſe und Verordnungen einer der in den §§. 55., 57. und 66. bemerkten Arten,

4. verfügten ämtlichen Acte, von denen der §. 120. handelt,

für die Vermögensſtrafen, welche wegen der mit dieſen Urkunden oder Schriften, oder in Bezug auf dieſe ämtlichen Ausfertigungen und Acte verübten Gefälls-Verkürzungen verhängt werden.

§. 126.

Die gleiche Haftung (§. 125.) trifft die Advocaten, Notare und die unter öffentlicher Beglaubigung aufgeſtellten Agenten oder Sachwalter in Bezug auf diejenigen Urkunden und Schriften, welche unter ihrem Einfluße oder unter ihrer Mitwirkung errichtet oder ausgefertigt worden ſind.

§. 127.

Die Beamten, welche bei einer landesfürſtlichen, ſtändiſchen, gutsherrlichen oder für eine Gemeinde beſtellten gerichtlichen oder nicht gerichtlichen Behörde zur Aufſicht über die Beſorgung der Reinſchrift und der Unterſchriften ſtämpelpflichtiger ämtlicher Ausfertigungen verpflichtet ſind, haften nebſt den Fällen, in welchen ihnen eine Haftung nach den Beſtimmungen des Strafgeſetzes über Gefälls-Uebertretungen obliegt, rückſichtlich aller ämtlichen Ausfertigungen, für die ſie die erwähnte Aufſicht zu führen verbunden ſind, für die Vermögensſtrafen, welche den oder die Thäter der hinſichtlich einer dieſer ämtlichen Ausfertigungen verübten Gefällsverkürzung treffen.

III.

Von den Anzeigen der Geſetzes-Uebertretungen und den Belohnungen der Anzeiger und Ergreifer.

§. 128.

Wenn bei einer Behörde, einem Amte oder einer Obrigkeit eine Urkunde oder Schrift zur Amtshandlung vorkommt, welche dem Stämpel unterliegt, jedoch entweder mit keinem, oder mit einem geringeren Stämpel, als das Geſetz fordert, bezeichnet, oder als ungeſtämpelt zu behandeln iſt, oder Merkmale einer andern Uebertretung dieſes Geſetzes an ſich trägt, ſo iſt, mit Ausnahme des im §. 117. erwähnten Falles der Zurückſtellung der Eingabe oder der Beilegung derſelben zu den Acten, die Uebertretung ohne Verzug der die Gefälls-Angelegenheiten leitenden Bezirksbehörde, die zur Vollziehung des Strafverfahrens rückſichtlich ſolcher Uebertretungen berufen iſt, bekannt zu machen, und die angemeſſene, zur Sicherſtellung der Unterſuchung erforderliche Vorkehrung zu treffen.

2. zdziałanego przyszycia (indossowania) arkusza stęplowego do dokumentu lub pisma,

3. wydanych wyroków lub rezolucyj i rozporządzeń rodzaju w §§. 55., 57. i 66. wymienionego,

4. zdziałanych urzędowych aktów, o których §. 120. zmiankuje,

za kary majątkowe, które wymierzone będą za wykonane takowémi dokumentami albo pismami, albo względnie do tychże urzędowémi expedycyjami i aktami pokrzywdzenia dochodowe.

§. 126.

Równa odpowiedzialność (§. 125.) dotknie adwokatów, notaryjuszów i postanowionych za publiczném zawierzytelnieniem ajentów lub zastępców względem tych pism i dokumentów, które za ich wpływem, albo za ich współdziałaniem sporządzone albo wydane zostały.

§. 127.

Urzędnicy, którzy przy jakiéj cesarskiéj, stanowéj, dominikalnéj albo dla jakiéj gminy postanowionéj sądowéj albo niesądowéj Instancyi, do dozoru nad sporządzeniem przepisania na czysto (Mundum), i podpisaniem podlégających stęplowi urzędowych expedycyj obowiązani są, odpowiadają obok przypadków, w których na nich odpowiedzialność podług przepisów Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe ciąży, względem wszystkich urzędowych expedycyj, nad któremi pomieniony dozór wykonywać obowiązani są, za kary majątkowe, które sprawcę lub sprawców względem jakowego przez urzędową expedycyją wykonanego pokrzywdzenia dochodu dotyczą.

III.

O doniesieniach przestąpień prawa i o nagrodach dla donosicieli i imaczów (aprehendentów).

§. 128.

Jeżeli w jakiéj Instancyi, Urzędzie albo Zwierzchności dokument lub pismo do urzędowego działania okaże się, które stęplowi podléga, a jednak albo żadnym, albo niższym stęplem, jak prawo wymaga, oznaczone jest, albo za niestęplowane uważane być powinno, albo oznaki innego przestąpienia tegoż prawa na sobie ma, natenczas, wyjąwszy wymieniony w §ie 117. przypadek zwrócenia podania lub dołożenia onegoż do aktów, przestępstwo bez zwłoki zawiadującéj sprawami dochodowémi obwodowéj Instancyi, do wykonania postępowania karnego względem podobnych przestępstw powołanéj, oznajmić, i stosownie do zapewnienia śledztwa potrzebne zaradzenie uskutecznić należy.

§. 129.

Insbesondere wird die Verbindlichkeit über die genaue Beobachtung des Stämpelgesetzes zu wachen, und im Falle der Entdeckung einer Uebertretung die Anzeige zu machen, auferlegt:

1. rücksichtlich der Eingaben, dann der Duplicate der Eingaben und der Abschriften ihrer Rubrik, dem Beamten, der zur Führung des Einreichungs-Protokolls bestimmt ist, oder der dessen Geschäfte verrichtenden Person;

2. hinsichtlich der Eingaben, der bei den Eingaben befindlichen, oder zu dem Protokolle von der Parthei beigebrachten Beilagen, dann anderer Urkunden und Schriften, z. B. der den Cassen übergebenen Quittungen, dem zur Bearbeitung, Censurirung oder ämtlichen Behandlung des Gegenstandes zunächst verpflichteten Beamten;

3. in Absicht auf die Urkunden, welche zur Eintragung in die öffentlichen Bücher beigebracht werden, dem Beamten, der die Eintragung in die Bücher selbst oder mittelst der ihm beigegebenen Gehilfen vollzieht.

§. 130.

In Betreff der Anbringung von Anzeigen der Uebertretungen dieses Gesetzes, des Verfahrens über solche Anzeigen, und rücksichtlich der Belohnungen für die Anzeiger und Ergreifer haben die Vorschriften, welche für Anzeigen von Uebertretungen anderer Gefällsgesetze und hinsichtlich der Belohnungen für die Anzeiger und Ergreifer der Gegenstände anderer Gefälls-Uebertretungen vorgezeichnet sind, Anwendung zu finden.

§. 131.

Wird von dem Empfänger einer stämpelpflichtigen, jedoch nicht gestämpelten, oder als ungestämpelt zu behandelnden, oder mit einem geringeren als dem gesetzmäßigen Stämpel versehenen Urkunde oder Schrift die im §. 123. erwähnte Anzeige gemacht, so ist derselbe, obgleich er dadurch von der Strafe befreit wird, doch auf eine Belohnung den Anspruch zu stellen nicht berechtiget.

§. 132.

Wird die stämpelpflichtige Urkunde oder Schrift, welche nicht gestämpelt, oder als ungestämpelt zu behandeln, oder mit einem geringeren als dem gesetzmäßigen Stämpel versehen ist, oder Merkmale einer andern Uebertretung dieses Gesetzes an sich trägt, von einer zur Anzeige nicht von Amtswegen berufenen Person nicht mit der Anzeige überreicht, so steht der die Gefälls-Angelegenheiten leitenden Bezirksbehörde das Recht zu, die Vorzeigung dieser Urkunde oder Schrift von dem Inhaber zu verlangen, und wenn sie verweigert werden sollte, an die Gerichtsbehörde der ersten Instanz desjenigen Gerichtsbezirkes, in dem der Inhaber der Urkunde oder Schrift sich befindet, ohne Rücksicht auf dessen per-

§. 129.

W szczególności obwiązek czuwania nad dokładném dopełnieniem prawa stęplowego, a w przypadku odkrycia jakowego przestąpienia doniesienia onegoż włożonym zostaje:

1. względem podań, tudzież duplikatów podań i kopij ich napisu (Rubrum) na urzędnika do prowadzenia protokółu podawczego (Exhibitorum), albo na osobę jego czynność pełniącą;

2. względem podań, znajdujących się przy podaniu, albo do protokółu przez stronę wniesionych allegatów, tudzież względem innych dokumentów i pism, n. p. oddanych Kasom kwitów na urzędnika najbliżéj do wyrobienia cenzurowania, albo urzędowego wypracowania przedmiotu obowiązanego;

3. względem dokumentów do zapisania w publiczne księgi wniesionych, na urzędnika zapisanie w księgi przez siebie samego, albo przez dodanych mu podręcznych wykonywającego.

§. 130.

Względem podawania doniesień o przestąpieniach niniejszego prawa, względem postępowania na takowe doniesienia, i względem nagród dla donosicieli i imaczów (aprehendentów), te same przepisy zastosowane być mają, które względem doniesień o przestąpieniach innych praw dochodowych i względem nagród dla donosicieli i imaczów przedmiotów innych przestępstw dochodowych, oznaczone są.

§. 131.

Jeżeli odbierca podlégającego stęplowi jednak niestęplowanego, albo za niestęplowany uważać się mającego, albo niższym jak prawny stępel opatrzonego dokumentu lub pisma doniesienie w §ie 123. zmiankowane uczynił, tenże chociaż przez to od kary uwolnionym zostaje, jednakże nagrody żądać prawa nie ma.

§. 132.

Jeżeli podlégający stęplowi dokument albo pismo niestęplowane, albo za niestęplowane uważane być mające, albo niższym jak prawny stępel opatrzone, albo oznaki innego jakiego przestąpienia niniejszego prawa na sobie noszące, przez osobę z Urzędu do doniesienia niepowołaną nie wraz z doniesieniem podane będzie, natenczas zawiadująca sprawami dochodowémi obwodowa Instancyja ma prawo okazanie tegoż dokumentu lub pisma od posiadacza zażądać, a gdyby odmówionćm zostało, do sądowéj Władzy piérwszéj Instancyi tego obwodu sądowego, w którym posiadacz dokumentu lub pisma się znajduje, bez względu na tegoż osobistą własność (rangę)

ſönliche Eigenſchaft, ſich zu wenden; welche letztere Behörde, in ſofern es erwieſen iſt, daß die Parthei, die zur Vorzeigung aufgefordert wurde, dieſe Urkunde oder Schrift beſeſſen hat, dieſelbe zu deren Vorlegung oder zur Nachweiſung der damit etwa in der Zwiſchenzeit getroffenen Verfügung zu verhalten verpflichtet iſt.

Zweiter Theil.

Von der unmittelbar einzuhebenden Abgabe (den Taxen).

Erſtes Hauptſtück.

Von den Gegenſtänden und dem Ausmaße der Taxen.

§. 133.

Der Taxentrichtung unterliegen:

1. landesfürſtliche Gnadenverleihungen,
2. Dienſtverleihungen,
3. Beſetzungen geiſtlicher Beneficien,
4. Privilegien-Verleihungen,
5. verſchiedene Berechtigungen und
6. die Verwahrung gerichtlich hinterlegter Güter.

Erſter Abſchnitt.

Von den Taxen für landesfürſtliche Gnaden-Verleihungen.

§. 134.

Die Taxen für landesfürſtliche Gnaden-Verleihungen theilen ſich:

1. in die Adelstaxen,
2. in die Ordenstaxen,
3. in die Taxen für die Verleihung von Würden,
4. in die Taxen für die Verleihung von Ehrenämtern,
5. in die Taxen für die Verleihung oder die Beſtätigung der Verleihung von Ehrentiteln, und
6. in die Incolats- oder Indigenats-Taxen.

§. 135.

Unter den Adelstaxen werden die Taxen

a) für Standeserhöhungen,
b) für Adels-Diploms-Erneuerungen,
c) für Prädicats-Verleihungen, und
d) für Wappenſachen — begriffen.

§. 136.

Der Standes-Erhöhungstaxe unterliegt in der Regel (§. 144. und 145.) jede Verleihung irgend eines Grades des öſterreichiſchen Adelsſtandes.

udać się, którato wzmiankowana Instancyja, jeżeli dowiedziono jest, że strona, do okazania wezwana, tenże dokument albo pismo posiadała, tęż stronę do złożenia dokumentu, albo do okazania, jak nim tymczasem może rozporządziła, zmusić obowiązaną jest.

Część wtora.

O opłacie, która bezpośrednio pobiéraną być ma (o taxach).

Rozdział piérwszy.

O przedmiotach i wymiarze tax.

§. 133.

Opłaceniu tax podlégają:

1. nadania łask od Monarchy,
2. nadania służby (urzędów),
3. osadzenia duchownych beneficyjów,
4. nadania przywilejów,
5. rozmaite upoważnienia, i
6. przechowanie złożonych sądownie rzeczy.

Odstęp piérwszy.

O taxach od nadania łask od Monarchy.

§. 134.

Taxy od nadania łask od Monarchy dzielą się:

1. na taxy za szlachectwo,
2. na taxy za ordery,
3. na taxy za nadanie godności,
4. na taxy za nadanie urzędów honorowych,
5. na taxy za nadania albo potwierdzenia nadania tytułów honorowych, i
6. na taxy inkolatu lub indygenatu.

§. 135.

Pod taxami za szlachectwo objęte są:

a) taxy za wywyższenia stanu,
b) za odnowienia dyplomatów szlachectwa,
c) za nadania przydomków, i
d) za sprawy tyczące się herbów.

§. 136.

Taxie za wywyższenie stanu podléga z reguły (§§. 144. i 145) każde nadanie jakiegobądź stopnia austryjackiego stanu szlacheckiego.

§. 137.

Die Standes-Erhöhungstaxe wird in folgenden Abstufungen eingehoben:

für den Fürstenstand mit	. . . . .	12000 fl.
" " Grafenstand "	. . . . .	6000 —
" " Freiherrnstand "	. . . . .	3000 —
" " Ritterstand "	. . . . .	1500 —
" " einfachen Adel "	. . . . .	1000 —

§. 138.

Wer mit Ueberschreitung einer oder mehrerer Adelsstufen einen höheren Grad des Adels erhält, hat nebst der für den ihm verliehenen Adelsgrad festgesetzten Taxe, auch die für jeden überschrittenen Grad bemessene Taxe in dem Verhältniße zu entrichten, in welchem er nach den Bestimmungen dieses Gesetzes die Taxe für den erhaltenen Adelsgrad zu zahlen hat.

§. 139.

Wenn mehrere Brüder zugleich auf eine Adelsstufe erhoben werden, so hat jeder von ihnen die ganze Standes-Erhöhungstaxe zu entrichten, es mag für alle Brüder zusammen ein gemeinschaftliches, oder für jeden von ihnen ein besonderes Diplom ausgefertigt werden.

§. 140.

Wird Jemanden die Ausdehnung des Adels auf die Kinder seines Bruders bewilligt, so stellen diese Kinder die Person ihres Vaters vor. In diesem Falle ist daher die Standes-Erhöhungstaxe für alle Kinder zusammen nur einfach zu erlegen.

§. 141.

Wenn eine Frauensperson auf eine Adelsstufe erhoben wird, so hat sie die Standes-Erhöhungstaxe nur zur Hälfte zu zahlen.

§. 142.

Erhält eine Frauensperson für sich und ihre Kinder einen Adelsgrad, so hat sie für sich und jede ihrer Töchter die halbe, für jeden ihrer Söhne aber die ganze Standes-Erhöhungstaxe zu entrichten.

§. 143.

Für die Uebertragung des den Wahlältern eigenen Adels auf ihre Wahltöchter ist der halbe, auf ihre Wahlsöhne aber der ganze Betrag der für die Verleihung des übertragenen Adelsgrades festgesetzten Taxe so oft zu entrichten, als der Wahltöchter oder Wahlsöhne sind, auf welche der Adel übertragen wird.

§. 144.

Militär-Officiere, welchen wegen einer ununterbrochenen dreißigjährigen, mit stetem Wohlverhalten verbundenen Dienstlei-

§. 137.

Taxa za wywyższenie stanu podług następujących stopni pobiérana będzie:

za stan	Książęcy	12000 złr.
- -	Hrabiego	6000 —
- -	Barona	3000 —
- -	Rycerza (Eques)	1500 —
- -	prostego szlachectwa . . .	1000 —

§. 138.

Kto z przestąpieniem jednego lub więcéj stopni szlachectwa wyższy stopień szlachectwa na raz otrzyma, ten oprócz postanowionéj za nadany mu stopień szlachectwa taxy, także i wymierzoną za każdy przestąpiony stopień taxę w tym samym stosunku opłacić ma, w którym podług postanowień najwyższego prawa taxę za otrzymany stopień szlachectwa zapłacić winien.

§. 139.

Jeżeli kilku braci razem na jaki stopień szlachectwa wywyższeni będą, to każdy z nich całą taxę od wywyższenia stanu opłacić ma, bądź dla wszystkich braci razem wspólny, albo dla każdego z nich osobny dyplom wydany będzie.

§. 140.

Jeżeli komu rozciągnienie szlachectwa na dzieci brata jego dozwoloném zostaje, natenczas dzieci te osobę ojca przedstawiają. W tym przypadku więc taxa od wywyższenia stanu za wszystkie dzieci razem tylko pojedyńczo złożoną być ma.

§. 141.

Jeżeli osoba płci żeńskiéj na stopień szlachectwa wywyższoną zostaje, natenczas taxę od wywyższenia stanu tylko w połowie opłaci.

§. 142.

Jeżeli osoba płci żeńskiéj dla siebie i swoich dzieci stopień jaki szlachectwa otrzyma, natenczas za siebie i każdą swoich córek połowę, za każdego z swoich synów zaś całą taxę od wywyższenia stanu opłacić ma.

§. 143.

Za przeniesienie szlachectwa rodziców przysposabiających (adoptujących) własnego, na ich przysposobione córki połowę, na przysposobionych synów zaś całą ilość za nadanie przeniesionego stopnia szlachectwa postanowionéj taxy tylekroć opłacić należy, ile jest córek lub synów przysposobionych, na których szlachectwo przeniesione zostaje.

§. 144.

Oficerowie wojskowi, którym za nieprzerwaną trzydziestoletnią, z ciągle dobrém zachowaniem połączoną służbę lini-

ſtung in der Linie und mit dem Degen der einfache Adelsſtand zu Theil wird, haben für dieſe Verleihung keine Standes-Erhöhungstaxe zu entrichten. In Rückſicht auf die höheren Grade des Adels unterliegen ſie aber den geſetzlichen Taxen (§. 137.).

§. 145.

Die den Mitgliedern der öſterreichiſchen Ritterorden in Anſehung der Standes-Erhöhungstaxen zuſtehenden Begünſtigungen ſind in den Ordensſtatuten enthalten.

§. 146.

Für die Erneuerung eines Adelsdiploms iſt der fünfte Theil der Standes-Erhöhungstaxe (§. 137.) zu entrichten.

§. 147.

Der Prädicats-Verleihungstaxe unterliegt jede Verleihung eines Prädicats, es möge dieſes in einem beſonderen Namen, oder in einem beſonderen, der Adelsſtufe ſelbſt nicht anklebenden Titel beſtehen.

§. 148.

Die Prädicats-Verleihungstaxe beträgt den zehnten Theil der Taxe, welche dem Adelsgrade desjenigen, dem die Bewilligung zur Führung des Prädicats ertheilt wird, entſpricht (§. 137).

§. 149.

Das Ausmaß und das Verhältniß der Prädicats-Verleihungstaxe iſt in den Fällen der §§. 139. bis einſchließig 143 nach den dort über die Entrichtung der Standes-Erhöhungstaxe gegebenen Vorſchriften zu beurtheilen.

§. 150.

Wenn ein Adeliger bei der Erhebung auf eine höhere Adelsſtufe ſein voriges Prädicat beibehält, ſo hat er dafür keine Prädicats-Verleihungstaxe mehr zu zahlen; vertauſcht er aber ſein Prädicat mit einem andern, ſo iſt ihm dafür die, ſeinem neuen Adelsgrade entſprechende Prädicats-Verleihungstaxe abzunehmen.

§. 151.

Wer ſein Prädicat ändert, oder zu ſeinem Namen einen zweiten aufnimmt, ohne in eine höhere Adelsſtufe überzutreten, hat dafür jene Taxe zu zahlen, welche nach Maßgabe ſeines Adelsgrades für die erſte Bewilligung eines Prädicats zu entrichten wäre.

§. 152.

Die taxbaren Wappenſachen ſind:

a) die Vereinigung der Wappen,
b) die Verbeſſerung des Wappens, und
c) die Ausfertigung eines Wappenbriefes.

§. 153.

Für die Vereinigung der Wappen (unio armorum), ſo wie für die Verbeſſerung des Wappens (melioratio armorum),

jową i z orężem proste szlachectwo nadane zostaje, za takowe nadanie taxy od wywyższenia stanu opłacać nie będą. Względem wyższych stopni szlachectwa zaś, podlégają oni prawnym taxom. (§. 137).

§. 145.

Ulżenia członkom austryjackich orderów względem tax od wywyższenia stanu należące, w statutach każdego orderu zawarte są.

§. 146.

Za odnowienie dyplomu szlachectwa piątą część taxy od wywyższenia stanu (§. 137.) opłacić należy.

§. 147.

Taxie za nadanie przydomku podléga każde nadanie przydomku bez względu, czyli takowy osobne jakie ma nazwisko, czyli też osobny ze samym stopniem szlachectwa niepołączony tytuł stanowi.

§. 148.

Taxa od nadania przydomku wynosi dziesiątą część taxy odpowiadającéj stopniowi szlachectwa tego, komu pozwolenie używania przydomku nadane zostanie. (§. 137).

§. 149.

Wymiar i stosunek taxy od nadania przydomku w przypadkach w §§. 139. aż włącznie do 143., podług danych tamże względem opłacania taxy na wywyższenie stanu przepisów osądzać się ma.

§. 150.

Jeżeli szlachcic przy wywyższeniu na wyższy stopień szlachectwa dawny swój przydomek zatrzyma, natenczas żadnéj taxy od udzielenia przydomku nie płaci, jeżeli zaś przydomek swój na inny zamieni, natenczas za to taxa od nadania przydomku nowemu jego stopniowi szlachectwa odpowiadająca, od niego odebrana będzie.

§. 151.

Kto przydomek swój odmieni, lub do nazwiska swego drugi przybierze, na wyższy stopień szlachectwa niepostępując, za to tę taxę opłacić ma, która stosownie do stopnia jego szlachectwa za piérwsze nadanie przydomku należałaby.

§. 152.

Podlégające taxie sprawy herbowe, są:

a) połączenie herbów,
b) poprawienie herbów, i
c) wydanie nowego dyplomu herbowego.

§. 153.

Za połączenie herbów (unio armorum) tak, jak i za poprawienie herbów (melioratio armorum), jeżeli to bez po-

wenn dieſe, ohne daß in eine höhere Adelsſtufe übergetreten wird, geſchieht, iſt der zehnte Theil jener Taxe zu entrichten, welche dem Adelsgrade desjenigen, für den darum angeſucht wurde, entſpricht. (§. 137.).

§. 154.

Für die Ausfertigung eines Wappenbriefes zu Gunſten einer Körperſchaft oder einer vermög ihres Standes zur Führung eines Wappens nicht berechtigten Perſon, iſt eine Taxe von Ein Hundert Gulden zu bezahlen.

§. 155.

Für die Verleihung der öſterreichiſchen Ritterorden ſind die in den Ordensſtatuten und den damit in Verbindung ſtehenden Vorſchriften beſtimmten Taxen zu entrichten.

§. 156.

Die Würden, für deren Verleihung beſondere Taxen zu entrichten kommen, ſind:

a) die Würde eines geheimen Rathes und
b) die Kämmererswürde.

§. 157.

Die Verleihung der Würde eines geheimen Rathes unterliegt einer Taxe von Sechs Tauſend Gulden.

§. 158.

Die Mitglieder der öſterreichiſchen Ritterorden genießen in Anſehung der Taxe für die Verleihung der Würde eines geheimen Rathes, die in den Ordensſtatuten enthaltenen Begünſtigungen.

§. 159.

Für die Verleihung der öſterreichiſchen Kämmererswürde iſt eine Taxe von Ein Tauſend Gulden zu entrichten. Wer aber bei dem öſterreichiſchen Hofe als Edelknabe gedient hat, dem iſt für die Kämmererswürde nur die Hälfte dieſer Taxe abzunehmen.

§. 160.

Die Ehrenämter, deren Verleihung eigenen Taxen unterliegt, ſind:

a) die Landesämter und Landeserzämter,
b) die Landeserbämter, und
c) einige Aemter des äußeren Hofſtaates.

§. 161.

Für die Verleihung der in den Ländern, für welche dieſes Geſetz vorgeſchrieben iſt, unter was immer für einer Benennung beſtehenden Landesämter und Landeserzämter iſt, wenn das Amt zu dem Herrenſtande gehört, eine Taxe von Fünf Hundert Gulden, wenn aber das Amt für den Ritterſtand beſtimmt iſt, eine Taxe von Zwei Hundert fünfzig Gulden zu entrichten.

stąpienia na wyższy stopień szlachectwa dzieje się, dziesiątą część téj taxy opłacić należy, która stopniowi szlachectwa téj osoby odpowiada, dla któréj o to proszono. (§. 137).

§. 154.

Za wydanie dyplomu herbowego na rzecz jakiego towarzystwa (korporacyi), albo osoby do używania herbu przez stan swój nieupoważnionéj, taxa stu złotych reńskich opłaconą będzie.

§. 155.

Za nadanie austryjackich orderów, taxy w statutach orderów i będących w związku ze statutami przepisach wyznaczone, opłacane będą.

§. 156.

Godności, za których nadanie osobne taxy opłacić należy, są:

a) godność tajnego konsylijarza i
b) godność szambelana.

§. 157.

Nadanie godności tajnego konsylijarza podléga taxie sześciu tysięcy złotych reńskich.

§. 158.

Członkowie austryjackich orderów używają względem taxy za nadanie godności tajnego konsylijarza, zawartych w statutach orderów ułaskawień.

§. 159.

Za nadanie godności austryjackiego szambelana, taxę tysiąc złotych reńskich opłacić należy. Kto zaś przy austryjackim Dworze za pazia służył, od tego tylko połowa téjże taxy odebraną będzie.

§. 160.

Urzędy honorowe, których nadanie właściwym taxom podléga, są:

a) urzędy koronne i urzędy wielkie koronne,
b) urzędy koronne dziedziczne, i
c) niektóre urzędy zewnętrznéj służby dworskiéj.

§. 161.

Za nadanie istniejących w krajach, dla których niniejsze prawo postanowione jest, pod jakiémbądź nazwiskiem koronnych i wielkich koronnych urzędów, jeżeli urząd do stanu magnatów należy, taxa pięciuset złotych reńskich, jeżeli zaś urząd dla stanu rycerskiego przeznaczony jest, taxa dwóchset pięćdziesiąt złotych reńskich opłaconą będzie.

§. 162.

Wenn ein Landesamt oder Landeserzamt mit einer Staatsbedienstung oder einer geistlichen Würde, deren Verleihung der landesfürstlichen Dienst- oder Pfründen-Verleihungstaxe (§§. 176. und 190.) unterliegt, verfassungsmäßig verbunden ist, so findet bei der Verleihung desselben keine Taxenentrichtung Statt.

§. 163.

Wer in demselben Stande von einem Landesamte oder Landeserzamte zu einem anderen übergeht, hat für die Verleihung des neuen Amtes keine Taxe mehr zu entrichten.

§. 164.

Wenn Jemand, der ein Landesamt oder Landeserzamt im Ritterstande bekleidet, ein solches Amt im Herrenstande erhält, so hat er für die Verleihung des Letzteren nur eine Taxe von Zwei Hundert fünfzig Gulden zu bezahlen.

§. 165.

Für die erste Verleihung der in den Ländern, für welche dieses Gesetz verbindlich ist, unter was immer für einer Benennung bestehenden Erbämter, ist in jedem Falle eine Taxe von Fünf Hundert Gulden zu erlegen.

§. 166.

Die Aemter des äußeren Hofstaates, deren Verleihung einer Taxe unterliegt, sind: das Amt eines Mundschenkes, eines Vorschneiders und eines Truchsesses. Für die Verleihung eines solchen Amtes ist eine Taxe von Einhundert und fünfzig Gulden zu entrichten.

§. 167.

Für die Ehrentitel, deren Verleihung von dem Landesfürsten oder einer landesfürstlichen Behörde entweder unmittelbar geschieht, oder welche bestätiget werden, sind eigene Taxen zu entrichten. Diese Titel theilen sich:

a) in weltliche und
b) in geistliche.

§. 168.

Die weltlichen Titel, deren Verleihung einer Taxe unterliegt, sind: der Hofrathstitel, der Regierungs- oder Gubernial- oder Appellations-Rathstitel, und der Rathstitel mit was immer für näheren Bezeichnungen anderer Art, als: der Titel eines k. k. Rathes, eines Commerzrathes, eines Medicinalrathes u. s. w.

§. 169.

Für die weltlichen Titel sind folgende Taxen zu entrichten: für den Hofrathstitel 600 fl., für den Regierungs- oder Gubernial-

§. 162.

Jeżeli koronny albo wielki koronny urząd z urzędem jakim publicznym, albo z jaką godnością duchowną, za nadanie taxie dla Skarbu od nadania służby lub beneficyjum (§§. 176. i 190.) podlégającéj, podług ustawy krajowéj połączony jest, natenczas przy nadaniu onegoż opłacenie taxy miejsca nie ma.

§. 163.

Kto w tymże samym stanie z jednego urzędu koronnego albo wielkiego koronnego na inny przechodzi, za nadanie nowego urzędu już żadnéj taxy nie opłaci.

§. 164.

Jeżeli kto piastując urząd koronny albo wielki koronny w stanie rycerskim, takowyż urząd w stanie magnatów otrzyma, natenczas za nadanie tego ostatniego taxę tylko dwóchset pięćdziesiąt złotych reńskich opłacić ma.

§. 165.

Za piérwsze nadanie istniejących w krajach, dla których niniejsze prawo obowiązującém jest, pod jakiémbądź nazwiskiem dziedzicznych koronnych urzędów, w każdym przypadku taxa pięciuset złotych reńskich złożoną będzie.

§. 166.

Urzędy zewnętrznéj służby dworskiéj, których nadanie taxie podléga, są: Urząd podczaszego, krajczego i podstolego (Truxes). Za nadanie takowego urzędu taxę sto pięćdziesiąt złotych reńskich opłacić należy.

§. 167.

Za tytuły honorowe, które przez Monarchę, albo przez Urząd jaki w służbie Monarchy, albo bezpośrednio pochodzą, albo, które potwierdzone zostają, właściwe taxy opłacić należy. Te tytuły dzielą się:

a) na świeckie i
b) na duchowne.

§. 168.

Tytuły świeckie, których nadanie taxie podléga, są: tytuł radzcy (konsylijarza) nadwornego, konsylijarza rządowego (Regierungsrath) lub gubernijalnego, lub apellacyjnego i tytuł konsylijarza z jakiémibądź bliższémi oznaczeniami innego rodzaju, jako to: tytuł cesarsko-królewskiego konsylijarza, konsylijarza komercyjonalnego, konsylijarza medycynalnego i t. d.

§. 169.

Za świeckie tytuły następujące taxy należą: za tytuł konsylijarza nadwornego 600 złr., za tytuł rządowego, albo

oder Appellations-Rathstitel 300 fl., für den Rathstitel mit was immer für näheren Bezeichnungen anderer Art 150 fl.

§. 170.

Von der Entrichtung der in dem vorigen Paragraphe (§. 169.) festgesetzten Taxen sind diejenigen befreit, welchen einer der dort angeführten Titel zu Theil wird, weil er mit dem Amte, das sie bekleiden, statusmäßig verbunden ist.

§. 171.

Die geistlichen, einer Taxe unterliegenden Titel sind: der Titel eines Domherrn (canonicus), eines Hofcaplans, eines Erzpriesters, eines Abtes, eines Probstes und eines Prälaten.

§. 172.

Für die Verleihung oder die Bestätigung der Verleihung des Titels eines Domherrn in einem Cathedral- oder Collegiat-Capitel, oder des Titels eines Hofcaplans oder eines Erzpriesters ist eine Taxe von fünfzig Gulden zu entrichten.

§. 173.

Die Verleihung oder die Bestätigung der Verleihung des Titels eines Domherrn in einem Metropolitan-Capitel, oder des Titels eines Abtes, eines Probstes oder eines Prälaten unterliegt einer Taxe von Einhundert Gulden.

§. 174.

Von den in den §§. 172. und 173. vorgeschriebenen Taxen sind befreit:

a) diejenigen, welche mit dem Titel auch das etwa damit verbundene Amt oder Einkommen erhalten, und
b) jene Geistlichen, welche bei einem Stifte die Stelle eines wirklichen Domherrn, ohne den derselben statutenmäßig anklebenden Genuß erlangen.

§. 175.

Für die Verleihung des Incolats oder Indigenats ist in den Ländern, wo diese Verleihung dem Landesfürsten vorbehalten ist, im Herrenstande eine Taxe von fünfzehnhundert Gulden, und im Ritterstande eine Taxe von Eintausend Gulden zu entrichten.

Zweiter Abschnitt.

Von den Taxen für Dienstverleihungen.

§. 176.

Jede stabile Ernennung zu einem Dienstplatze, womit ein Geld- oder Naturalgenuß aus dem Staatsvermögen oder aus einem demselben gleichgehaltenen öffentlichen Fonde verbunden ist, so wie jede Vermehrung dieses Genußes, unterliegt der Dienstaxe, dafern die von diesem Gesetze geforderten Bedingungen vorhanden sind.

gubernijalnego, albo apellacyjnego konsylijarza 800 złr., za tytuł konsylijarza z jakiémibądź bliższémi oznaczeniami innego rodzaju 150 złr.

§. 170.

Od opłacenia wyznaczonych w poprzedzającym paragrafie (§. 169.) tax ci uwolnieni są, którym jeden z wymienionych tamże tytułów dla tego nadanym zostaje, że z urzędem, który piastują, podług ustawy urzędu (status) połączony jest.

§. 171.

Duchowne, taxie podlégające tytuły, są: tytuł kanonika, nadwornego kapelana, arcy-kapłana, opata, proboszcza i prałata.

§. 172.

Za nadanie albo potwierdzenie nadania tytułu kanonika przy kapitule katedralnéj, albo kolegijacie, albo tytułu nadwornego lub arcy-kapłana, taxa pięciudziesiąt złotych reńskich należy.

§. 173.

Nadanie albo potwierdzenie nadania tytułu kanonika przy kapitule metropolitalnéj, albo tytułu opata, proboszcza lub prałata, podléga taxie stu złotych reńskich.

§. 174.

Od tax w §§. 172. i 173. przepisanych uwolnieni są:

a) ci, którzy wraz z tytułem także i urząd albo dochód z tymże połączony otrzymują, i
b) ci duchowni, którzy przy jakiéj katedrze miejsce rzeczywistego kanonika, jednakże bez użytków podług ustaw z tymże połączonych otrzymają.

§. 175.

Za nadanie inkolatu lub indygenatu w krajach, gdzie takowe udzielenie Monarsze zachowane jest, w stanie magnatów, taxa tysiąca pięciuset złotych reńskich, a w stanie rycerskim taxa tysiąca złotych reńskich należy.

Odstęp wtory.

O taxach za nadanie służby (urzędu).

§. 176.

Każde stałe mianowanie na jaką posadę służbową, z którém połączony jest użytek w pieniądzach lub przedmiotach (in natura) ze Skarbu publicznego, lub z publicznego jakiego zarówno z tymże uważanego funduszu, również i każde pomnożenie takowego użytku, podléga taxie służbowéj, jak tylko warunki w niniejszém prawie oznaczone zachodzą.

§. 177.

Ausgenommen hievon ist die stabile Ernennung zu einem Dienstplatze, womit ein den Betrag von Zweihundert Gulden Conv. Münze nicht übersteigender Geld- oder Naturalgenuß verbunden ist, und die Vermehrung eines Genußes, wenn die mehr erhaltenen und die früher genossenen Bezüge zusammengerechnet nicht mehr als Zweihundert Gulden Conv. Münze betragen.

§. 178.

Der Maßstab zur Taxentrichtung ist der Jahresbetrag aller Geld- und Naturalgenüsse des Beamten, welche seinen systemisirten Gehalt bilden. Die Naturalgenüsse werden mit dem Betrage in Anschlag gebracht, mit welchem sie dem baren Gehalte des Beamten zugerechnet sind.

§. 179.

Die Dienstaxe beträgt bei der ersten Ernennung ein Drittheil des im §. 178. bezeichneten Betrages, und bei jeder folgenden Erwerbung eines höheren Bezuges ein Drittheil des Betrages, welcher nach Abrechnung desjenigen, von dem der Beamte schon vorher die Dienstaxe entrichtet hatte, von den neuesten Genüssen des Beamten übrig bleibt, daher auch in dem Falle, wenn der erhaltene höhere Bezug mit dem früheren taxfreien Genuße zusammengenommen den im §. 177. ausgedrückten Betrag übersteigt, die Dienstaxe von dem ganzen Genuße zu entrichten ist.

§. 180

Im Allgemeinen gilt die Regel, daß der Betrag, von welchem ein Angestellter im Civil- oder Militärdienste die landesfürstliche Dienstaxe, oder im Kirchendienste die Pfründen-Verleihungstaxe (§. 190.) einmal gezahlt hat, bei nachfolgenden Anstellungen, Vorrückungen oder Beförderungen von dem mit dem neuen Dienstplatze verbundenen Gehalte stets in Abzug zu bringen, und die Dienstaxe nur von dem Reste zu entrichten ist, der Angestellte mag zur Zeit seiner neuen Anstellung, seiner Vorrückung oder Beförderung in dem Genuße des Gehaltes oder der Pfründe, wovon er diese Taxe gezahlt hat, noch gestanden seyn oder nicht.

§. 181.

Wenn jedoch ein geistlicher Pfründner eine stabile Anstellung im Staatsdienste erhält, ohne aus dem Besitze seiner Pfründe zu treten, so darf bei der Bemessung der Dienstaxe auf die für seine Pfründe entrichtete Verleihungstaxe keine Rücksicht genommen werden.

§. 182.

Wird einem Beamten oder geistlichen Pfründner, welcher auf seine Anstellung oder auf seine Pfründe freiwillig verzichtet hat, oder seiner Anstellung oder Pfründe wegen eines Verschuldens verlustig wurde, in der Folge eine stabile Anstellung ver-

§. 177.

Wyjętém od tego zostaje mianowanie na posadę służbową, z którą użytek połączony jest, złotych reńskich dwieście mon. konw. w pieniądzach lub przedmiotach nieprzewyższający, tudzież pomnożenie użytku, jeżeli nowo nabyte i wprzód już pobiérane dochody razem wzięte więcéj jak dwieście złotych reńskich monetą konw. nie wynoszą.

§. 178.

Zasadą na opłatę taxy jest roczna ilość wszystkich użytków urzędnika w pieniądzach i przedmiotach, które systemizowaną jego płacę stanowią. Użytki w przedmiotach w téj ilości do rachunku wzięte będą, w któréj do gotowéj płacy urzędnika dorachowane są.

§. 179.

Taxa służbowa wynosi przy piérwszém mianowaniu trzecią część wyrażonéj w §ie 178. ilości, a przy każdém następném uzyskaniu wyższéj płacy trzecią część téj ilości, która po odrachowaniu téj płacy, od któréj urzędnik już przódy taxę służbową opłacił, od nowych użytków urzędnika pozostaje, dla tego i natenczas, kiedy otrzymana wyższa płaca wraz z poprzedzającym wolnym od taxy użytkiem wyrażona w §ie 177. ilość przewyższa, taxę od całego użytku opłacić należy.

§. 180.

W ogólności za regułę uważać należy, że ilość, od któréj umieszczony w cywilnéj lub w wojskowéj służbie taxę służbową na Monarchę lub w służbie kościelnéj taxę za nadane beneficyjum (§. 190.) już raz opłacił, przy następujących umieszczeniach, posunięciach lub wywyższeniach (awansach) od płacy z nową posadą połączonéj zawsze odciągnąć, i taxę służbową tylko od reszty opłacić należy, bądź urzędnik w czasie nowego swego umieszczenia, posunięcia lub awansu, w używaniu płacy, albo beneficyjum, od którego też taxę opłacił, jeszcze zostawał lub nie.

§. 181.

Jeżeli jednak duchowny beneficyjat stałe umieszczenie w służbie publicznéj (cesarskiéj) uzyska, nie występując z posiadania swojéj prebendy (chleba duchownego), natenczas przy wymierzeniu taxy służbowéj na opłaconą od nadania prebendy taxę wzgląd miany nie będzie.

§. 182.

Jeżeli urzędnikowi albo duchownemu beneficyjatowi, który posadę swoję albo beneficyjum dobrowolnie złożył (rezygnował), albo swoję posadę lub beneficyjum za przewinienie utracił, następnie stałe umieszczenie nadaném zostanie, na-

liehen; ſo wird er in Abſicht auf die Dienſttaxe ſo behandelt, als hätte er noch keine Anſtellung oder Pfründe gehabt.

§. 183.

Beamten, welche bloß wegen ihrer Untauglichkeit vom Dienſte entfernt werden, ſind, wenn ſie in der Folge auf einem ihren Fähigkeiten angemeſſeneren Dienſtpoſten wieder untergebracht werden, rückſichtlich der Dienſttaxe nicht wie Neuangeſtellte, ſondern wie Beamte zu behandeln, welche von einem Dienſtplatze auf den andern verſetzt werden.

§. 184.

Im Falle eines Dienſttauſches wird die Dienſttaxe von demjenigen entrichtet, welcher dadurch an Einkünften gewinnt.

§. 185.

Wenn ein geiſtlicher Pfründner vor Verlauf der zur Entrichtung der Pfründen-Verleihungstaxe feſtgeſetzten Zeit (§§. 224. und 225) eine ſtabile Anſtellung im Staatsdienſte erhält, womit eine eben ſo große oder eine größere Beſoldung als ſeine letzte Pfründe verbunden iſt; ſo iſt ihm derjenige Taxbetrag, welchen derſelbe für die Pfründen-Verleihung bereits entrichtet hat, bei dem Ausmaße der neuen Taxe zu Guten zu rechnen.

§. 186.

Wenn ein Beamter vor Verlauf der zur Entrichtung der Dienſttaxe feſtgeſetzten Zeit (§. 223.) in den Quiescenten-, Penſions- oder Jubilationsſtand verſetzt, oder wegen Mangels der zur Erlangung eines Ruhegehaltes erforderlichen Bedingungen abgefertigt wird, oder mit Tode abgeht, oder aus was immer für einer Urſache zu dienen aufhört, ſo hat er an der Dienſttaxe nur ſo viel Monatraten zu zahlen, als ihm an ſeinem Activgehalte gebühren.

§. 187.

Wird ein Beamter, welcher vor Verlauf der zur Entrichtung der Dienſttaxe feſtgeſetzten Zeit in den Quiescenten-, Penſions- oder Jubilationsſtand verſetzt, oder abgefertigt wurde, in der Folge auf einem ſtabilen Dienſtplatze mit dem vorher genoſſenen oder einem größeren Gehalte wieder ſtabil angeſtellt, ſo hat er die zur Zeit ſeines Dienſtaustrittes noch nicht fällig geweſenen Raten an der Dienſttaxe in ſo viel Monaten zu entrichten, als ſolcher Raten ausſtändig ſind. In Rückſicht auf die Dienſttaxe von jenem Betrage, um welchen der neue Gehalt den vorigen überſteigt, iſt ſich nach den allgemeinen Grundſätzen zu benehmen.

§. 188.

Nach den in dieſem Abſchnitte aufgeſtellten Grundſätzen ſind in Anſehung der Dienſttaxe auch die aus einer ſtändiſchen Caſſe oder aus den Gemeinderenten einer landesfürſtlichen Stadt beſoldeten Beamten zu behandeln.

tenczas względem taxy służbowéj tak go uważać należy, jak gdyby żadnego jeszcze umieszczenia lub prebendy był nie posiadał.

§. 183.

Urzędników, którzy tylko dla niezdatności od służby oddaleni zostają, gdy następnie w miejscu służbowém ich zdolnościom więcéj odpowiadającém umieszczeni zostaną, względem tax służbowych nie jako nowo mianowani uważani być mają, lecz jako urzędnicy, których się z jednéj posady służbowéj na inną przenosi.

§. 184.

W przypadku zamiany służby taxę służbową ten opłaca, kto przez to na dochodach zyskuje.

§. 185.

Jeżeli duchowny beneficyjat przed upływem czasu do opłacenia taxy od nadania beneficyjum przeznaczonego (§§. 224. i 225.) stałe umieszczenie w służbie publicznéj otrzyma, z którém równa albo większa płaca jak ostatnie jego beneficyjum połączona jest, natenczas ilość taxy, którą on za nadanie beneficyjum już opłacił, przy wymierzeniu nowéj taxy potrąconą być ma.

§. 186.

Jeżeli urzędnik przed upływem postanowionego do opłacenia taxy służbowéj czasu (§. 223.) w stan spoczynku (kwiescencyi), pensyi albo jubilacyi przeniesionym, albo dla braku potrzebnych do otrzymania pensyi warunków z odprawą pieniężną wystąpił, albo umarł, albo dla jakiéjbądź przyczyny służyć przestał, natenczas taxy służbowéj tylko tyle rat miesięcznych opłacić ma, ile mu się rat z jego płacy za czynną służbę należy.

§. 187.

Jeżeli urzędnik przed upływem czasu, do opłacenia taxy służbowéj wyznaczonego, do stanu kwiescentów, pensyjonistów lub jubilatów przeniesiony, albo z pieniężną odprawą oddalony, następnie na stałą posadę służbową z używaną wprzódy, albo większą płacą znowu stale umieszczonym zostanie, natenczas raty taxy służbowéj, w czasie jego wystąpienia ze służby do zapłacenia jeszcze nieprzypadłe, w tylu miesiącach opłacić ma, ile takowych rat nieopłaconych pozostało. Względem taxy służbowéj od téj ilości, o którą nowa płaca dawniejszą przewyższa, podług ogólnych zasad zachować się należy.

§. 188.

Podług postanowionych w niniejszym odstępie zasad także i względem taxy służbowéj, od urzędników z Kasy stanowéj lub z komunalnych dochodów królewskiego jakiego miasta opłacanych, zachować się należy.

Dritter Abschnitt.

Von den Taxen für die Besetzung geistlicher Beneficien.

§. 189.

Die Taxen für die Besetzung geistlicher Beneficien theilen sich:

a) in die Pfründen-Verleihungstaxe, und

b) in die Wahlbestätigungstaxe.

§. 190.

Der Pfründen-Verleihungstaxe unterliegt in der Regel (§. 202.) jede von der Ernennung oder Bestätigung des Landesfürsten oder der landesfürstlichen Behörden abhängige Verleihung einer geistlichen Pfründe, wie auch jede Vermehrung des Einkommens einer solchen Pfründe, dafern die von diesem Gesetze geforderten Bedingungen vorhanden sind.

§. 191.

Der Maßstab der Taxentrichtung ist das Jahreseinkommen des Pfründners, wofür zum Behufe der Taxbemessung, in sofern die Pfründe aus einer fixen Gelddotation oder aus den Zinsen gestifteter Capitalien besteht, der volle auf ein Jahr entfallende Betrag dieser Genüsse, in sofern aber die Pfründe mit unbeweglichen Gütern, Zehenten, Unterthansgefällen u. dgl. dotirt ist, der fünffache Betrag der von der Pfründe zu entrichtenden ordentlichen Jahresquote der Grund-, Gebäude-, Urbarial- und Zehentsteuer anzunehmen ist.

§. 192.

Von dem nach Vorschrift des vorigen §phes festgestellten Einkommmen des Pfründners ist als taxfreie Gebühr vorläufig in Abzug zu bringen:

1. für den Unterhalt des Pfründners selbst ein Betrag von Dreihundert Gulden, und

2. für die Verpflegung eines jeden nicht insbesondere gestifteten Caplans oder Hilfspriesters, welchen der Pfründner zu halten verpflichtet ist, ein Betrag von Zweihundert Gulden.

§. 193.

Die Verleihungstaxe beträgt bei der ersten Verleihung einer Pfründe die Hälfte des Betrages, um welchen der nach dem §. 191. ausgemittelte Jahresertrag die im vorigen §phe erwähnten Abzüge, so weit sie Statt finden, übersteigt, und bei jeder folgenden Erwerbung eines höheren Beneficiums oder einer Pfründenzulage die Hälfte des Jahreseinkommens (§. 191.), welches nach Abrechnung der gesetzlichen Abzüge (§. 192.) und des Betrages, von welchem der Pfründner schon vorher die Verleihungstaxe entrichtet hat, von der Summe der neuen Einkünfte des Pfründners übrig bleibt.

Odstęp trzeci.

O taxach za osadzenie duchownych beneficyjów.

§. 189.

Taxy za osadzenie duchownych beneficyjów dzielą się:
a) na taxy od nadania prebendy, i
b) na taxy od potwierdzenia wyboru.

§. 190.

Taxie od nadania prebendy podléga z reguły (§. 202.) każde od mianowania albo potwierdzenia Monarchy, albo cesarskich Urzędów zawisłe nadanie duchownéj prebendy, również każde powiększenie dochodu takowéj prebendy, jeżeli wyrażone w niniejszém prawie warunki zachodzą.

§. 191.

Zasadą opłacenia taxy jest roczny dochód prebendarza, z którego w celu wymierzenia taxy, jeżeli prebenda ze stałéj dotacyi w gotowiźnie, albo z procentów zafundowanych kapitałów składa się, zupełna, na rok jeden wypadająca ilość tychże użytków, jeżeli zaś prebenda dobrami nieruchomémi, dziesięcinami, daninami od poddanych i t. p. uposażoną jest, pięciokrotna ilość opłacić się mającego z prebendy zwyczajnego rocznego podatku gruntowego, domowego, urbaryjalnego i dziesięcinnego wziętą być ma.

§. 192.

Od wymiarkowanego podług przepisu poprzedzającego §fu dochodu prebendarza, jako wolną od taxy należność najprzód potrącić należy:

1. na utrzymanie prebendarza samego kwotę trzechset złotych reńskich, i

2. na utrzymanie każdego osobno nieufundowanego kapelana lub wikarego, którego prebendarz trzymać obowiązany jest, kwotę dwóchset złotych reńskich.

§. 193.

Taxa od nadania wynosi przy piérwszém nadaniu prebendy połowę ilości, o którą wyrachowany podług §fu 191. roczny dochód wymienione w §lie poprzedzającym do potrącenia kwoty, jak dalece potrącenie miejsce ma, przewyższa, a przy każdém następującém uzyskaniu wyższego beneficyjum, albo dodatku do prebendy, połowę rocznego dochodu (§. 191.) po odrachowaniu prawnych potrąceń (§. 192.) i ilości, od któréj prebendarz wprzódy już taxę nadania opłacił, od sumy nowych dochodów prebendarza, pozostającą.

§. 194.

Im Allgemeinen gilt die Regel, daß das Jahreseinkommen, von welchem ein Geiſtlicher entweder die Pfründen-Verleihungstaxe oder die Dienſttaxe (§. 176.) einmal gezahlt hat, bei nachfolgenden Pfründen-Verleihungen von dem Jahresertrage der neuen Pfründe ſtets in Abzug zu bringen, und die Verleihungstaxe nur von dem Reſte zu entrichten iſt, der Geiſtliche mag zur Zeit der neuen Pfründen-Verleihung in dem Genuße der Pfründe oder des Gehaltes, wovon er dieſe Taxe gezahlet hat, noch geſtanden ſeyn oder nicht.

§. 195.

Wenn jedoch ein Geiſtlicher, welcher eine ſtabile Anſtellung im Staatsdienſte hat, eine Pfründe erhält, ohne die mit dem Staatsdienſte verbundene Beſoldung zu verlieren, ſo darf bei der Bemeſſung der Pfründen-Verleihungstaxe auf die entrichtete Dienſttaxe keine Rückſicht genommen werden.

§. 196.

Wird einem Geiſtlichen, welcher auf ſeine Anſtellung im Staatsdienſte oder auf ſeine Pfründe freiwillig verzichtet hat, oder ſeiner Anſtellung oder Pfründe wegen eines Verſchuldens verluſtig wurde, in der Folge eine Pfründe verliehen, ſo wird er in Abſicht auf die Verleihungstaxe ſo behandelt, als hätte er noch keine Anſtellung oder Pfründe gehabt.

§. 197.

Im Falle eines Pfründentauſches wird, wenn beide Beneficien von der landesfürſtlichen Ernennung oder Beſtätigung abhängen, die Verleihungstaxe von jenem Pfründner entrichtet, der dadurch an Einkünften gewinnt.

§. 198.

Findet der Tauſch zwiſchen zwei Pfründen Statt, von denen eine unter einem Privatpatronate ſteht, die andere aber von der landesfürſtlichen Ernennung oder Beſtätigung abhängt, ſo hat derjenige, der die letztere erhält, die Verleihungstaxe von dem ganzen, nach Abrechnung der geſetzlichen Abzüge (§. 192.), ſo weit ſie Statt finden, verbleibenden Ertrage derſelben zu entrichten.

§. 199.

Wenn ein im Staatsdienſte geſtandener Geiſtlicher, welcher vor Verlauf der zur Entrichtung der Dienſttaxe feſtgeſetzten Zeit (§. 223.) in den Quiescenten-, Penſions- oder Jubilationsſtand verſetzt wurde, eine Pfründe erhält, deren Jahresertrag eben ſo groß oder größer als ſeine letzte Beſoldung iſt, ſo iſt ihm derjenige Taxbetrag, welchen derſelbe für den Staatsdienſt bereits entrichtet hat, bei dem Ausmaße der neuen Pfründen-Verleihungstaxe zu Guten zu rechnen.

§. 194.

W ogólności za regułę uważać należy, że dochód roczny, od którego duchowny albo taxę od nadania prebendy, albo taxę służbową (§. 176.) raz zapłacił, przy następujących nadaniach prebend od rocznego dochodu nowéj prebendy zawsze potrącić, a taxę od nadania tylko od reszty opłacić należy, bez względu, czy duchowny w czasie nadania nowéj prebendy albo płacy, od któréj ową taxę opłacił, w użytku owéj jeszcze się znajdywał lub nie.

§. 195.

Jeżeli jednak duchowny, stałe umieszczenie w służbie publicznéj mający, prebendę otrzyma, bez utracenia połączonéj ze służbą krajową płacy, natenczas przy wymierzeniu taxy od nadania prebendy na opłaconą taxę służbową wzgląd miany nie będzie.

§. 196.

Jeżeli duchownemu, który umieszczenia swego w służbie krajowéj dobrowolnie się zrzekł, albo umieszczenie swoje lub prebendę dla przewinienia utracił, następnie prebenda nadaną zostanie, natenczas względem taxy od nadania tak uważany będzie, jak gdyby jeszcze żadnego umieszczenia lub prebendy nie był miał.

§. 197.

W przypadku zmiany prebend, jeżeli oba beneficyja od Monarchy mianowania albo potwierdzenia zależą, taxa od nadania przez tego prebendarza opłaconą będzie, który przez to na dochodach zyskuje.

§. 198.

Jeżeli zamiana między dwoma prebendami ma miejsce, z których jedna od prywatnego patronatu, druga zaś od mianowania lub potwierdzenia Monarchy zależy, natenczas ów, który tę ostatnię otrzyma, taxę nadania od całego po potrąceniu prawnych odrachowań (§. 192.), jak dalece miejsce mają, pozostającego téjże prebendy dochodu opłacić winien.

§. 199.

Jeżeli duchowny, który był w służbie krajowéj, a który przed upływem postanowionego do opłacenia taxy służbowéj czasu (§. 223.) do stanu kwijescentów, pensyjonowanych albo jubilowanych przeniesiony został, otrzyma prebendę, któréj dochod jest tak wielki, albo większy jak jego ostatnia płaca, natenczas ilość taxy, którą tenże za służbę krajową już opłacił, przy wymiarze nowéj taxy od nadania prebendy potrącić mu należy.

§. 200.

Nach Vorschrift des vorigen Sphes ist auch in dem Falle vorzugehen, wenn ein im Staatsdienste stehender Geistlicher vor Verlauf der zur Entrichtung der Dienstaxe festgesetzten Zeit (§. 223.) aus dem Staatsdienste unmittelbar zu dem Besitze einer Pfründe übergeht, deren Jahresertrag eben so groß oder größer als die mit dem Staatsdienste verbundene Besoldung ist.

§. 201.

Wenn ein Pfründner vor Verlauf der zur Entrichtung der Verleihungstaxe festgesetzten Zeit (§. 224. und 225.) mit Tode abgeht, auf seine Pfründe verzichtet, oder dieselbe aus was immer für einem Grunde zu besitzen aufhört, so ist die Taxquote, welche in dem erwähnten Zeitpuncte noch nicht fällig war, außer Gebühr zu bringen, und nicht weiter einzuheben.

§. 202.

Der Wahlbestätigungstaxe unterliegt die landesfürstliche Bestätigung eines jeden Wahlactes, wodurch Jemand zum Probste, Abte oder zur Aebtissin eines Regularstiftes oder zum Vorsteher eines weltpriesterlichen Collegiatstiftes auf Lebenszeit bestellet wird.

§. 203.

Der Maßstab, nach welchem die Wahlbestätigungstaxe zu entrichten kommt, ist das Jahreseinkommen des Stiftes (dessen Wahl bestätiget wird) aus gestifteten Capitalien und aus unbeweglichen Gütern, Zehenten, Unterthans-Gefällen u. dgl., welches zum Behufe der Taxbemessung nach Vorschrift des §. 191. in Anschlag zu bringen ist.

§. 204.

Die Wahlbestätigungstaxe beträgt:

1. wenn von einer Wahl zur andern nicht zehn Jahre verflossen sind, den vierten Theil;
2. wenn seit der letzten Wahl bereits zehn, aber noch nicht zwanzig Jahre verflossen sind, den dritten Theil;
3. wenn seit der letzten Wahl zwanzig oder mehr Jahre verflossen sind, die Hälfte des nach den Bestimmungen des vorigen Paragraphes ausgemittelten Betrages der Jahreseinkünfte des Stiftes.

Vierter Abschnitt.

Von den Taxen für Privilegien-Verleihungen.

§. 205.

Die Taxen für Privilegien-Verleihungen zerfallen in die Taxen:

a) für ausschließende Privilegien auf neue Entdeckungen, Erfindungen und Verbesserungen im Gebiethe der Industrie;
b) für Jahr- und Wochen-Markt-Privilegien, und

§. 200.

Podług przepisu poprzedzającego §fu także i w tym przypadku postąpić należy, kiedy będący w służbie krajowéj duchowny przed upływem czasu do opłacenia taxy służbowéj przeznaczonego (§. 223.), ze służby krajowéj bezpośrednio do posiadania prebendy przechodzi, któréj roczny dochód tak wielki, albo większy jest, jak połączona ze służbą krajową płaca.

§. 201.

Jeżeli prebendarz przed upływem czasu do opłacenia taxy od nadania przeznaczonego (§§. 224., 225.) żyć przestanie, prebendy zrzecze się, albo też z jakiéjbądź przyczyny posiadać przestanie, natenczas ilość taxy, która w pomienionym czasie do zapłacenia jeszcze nie przypadła, należy wymazać i już daléj nie pobiérać.

§. 202.

Taxie od potwierdzenia wyboru podléga potwierdzenie od Monarchy każdego aktu wyboru, przez któren kto proboszczem, opatem, albo księnią klasztoru, albo przełożonym w kolegijum świeckich księży dożywotnie postanowionym zostaje.

§. 203.

Zasada wymiaru, podług którego taxa od potwierdzenia wyboru opłaconą być ma, jest roczny dochód fundacyi (klasztoru lub kolegijum, którego wybór potwierdzonym zostaje), z funduduszowych kapitałów i z nieruchomych dóbr, dziesięcin, danin poddańczych i t. p., któren podług przepisu §fu 191. w celu wymierzenia taxy uważany być ma.

§. 204.

Taxa od potwierdzenia wyboru wynosi:

1. jeżeli od jednego wyboru do drugiego lat dziesięć nie upłynęło, część czwartą;

2. jeżeli od ostatniego wyboru już lat dziesięć, ale jeszcze nie lat dwadzieścia upłynęło, część trzecią;

3. jeżeli od ostatniego wyboru dwadzieścia albo więcéj lat upłynęło, połowę wyrachowanéj podług postanowień §fu poprzedzającego ilości rocznych dochodów fundacyi.

Odstęp czwarty.

O taxach za nadanie przywilejów.

§. 205.

Taxy za nadanie przywilejów dzielą się na taxy:

a) za wyłączne przywileje na nowe odkrycia, wynalazki i ulepszenia w zawodzie industryi;

b) za przywileje na jarmarki i targi tygodniowe;

c) für ausschließende Privilegien zur Errichtung einer den Betrieb eines Erwerbs-Geschäftes bezweckenden Actiengesellschaft.

§. 206.

Für ausschließende Privilegien auf neue Entdeckungen, Erfindungen und Verbesserungen im Gebiethe der Industrie sind nach Verhältniß der Dauerzeit des Privilegiums folgende Taxen zu entrichten:

für das erste Jahr	. . . . .	25 fl.
für jedes der folgenden vier Jahre zehn Gulden, zusammen also für alle vier Jahre	. . . . .	40 —
für das 6te Jahr	. . . . .	15 —
" " 7te "	. . . . .	20 —
" " 8te "	. . . . .	25 —
" " 9te "	. . . . .	30 —
" " 10te "	. . . . .	35 —
" " 11te "	. . . . .	40 —
" " 12te "	. . . . .	45 —
" " 13te "	. . . . .	50 —
" " 14te "	. . . . .	55 —
" " 15te "	. . . . .	60 —
zusammen also für die höchste gesetzliche Dauerzeit von 15 Jahren	. . . . .	440 fl.

§. 207.

Privilegien zur Abhaltung von Jahr- und Wochen-Märkten unterliegen einer Taxe von dreißig Gulden für jeden Markt, der Gegenstand des Marktes mag in der Privilegiums-Urkunde ausgedrückt seyn oder nicht. Diese Taxe ist daher nach der Zahl der Jahrmärkte in Einem Jahre, und der Wochenmärkte in Einer Woche in der Art zu bemessen, daß die Taxe von dreißig Gulden für Jahrmärkte so viel Mahl, als deren in einem Jahre, und für Wochenmärkte so oft Mahl, als deren in einer Woche zugestanden sind, bei der Privilegiums-Verleihung zu entrichten ist.

§. 208.

Privilegien, wodurch Jemandem das Recht eingeräumt wird, eine Actien-Gesellschaft zum ausschließenden Betriebe eines Erwerbs-Geschäftes zu errichten, unterliegen, in sofern nicht eine neue Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung im Gebiethe der Industrie der Gegenstand dieses Geschäftes ist, und folglich nicht schon für das hierauf ertheilte ausschließende Privilegium die im §. 206. festgesetzten Taxen zu entrichten sind, für jedes Jahr der ganzen Dauerzeit des Privilegiums einer Taxe von fünfzehn Gulden.

§. 209.

Wird eine Verlängerung der in den §§. 206. und 208. erwähnten Privilegien ertheilt, so ist die Taxe nach den Bestim-

c) za wyłączne przywileje na urządzenie towarzystwa akcyjonaryjuszów, w celu sprawowania zarobkowych jakich czynności.

§. 206.

Za wyłączne przywileje na nowe odkrycia, wynalazki i ulepszenia w zawodzie industryi, w stosunku trwania czasu przywileju, następujące taxy opłacane być mają:

za piérwszy rok	25 złr.
za każden z następujących cztérech lat dziesięć złr., a zatém za wszystkie cztéry lata razem . . .	40 —
za 6ty rok	15 —
- 7my -	20 —
- 8my -	25 —
- 9ty -	30 —
- 10ty -	35 —
- 11ty -	40 —
- 12ty -	45 —
- 13ty -	50 —
- 14ty -	55 —
- 15ty -	60 —
a zatém razem za najwyższy prawny czas trwania lat piętnastu	440 złr.

§. 207.

Przywileje na jarmarki albo targi podlégają taxie trzydziestu złotych reńskich, za każden targ bez względu, czy przedmiot targu w dokumencie przywileju wyrażony jest lub nie, ta więc taxa podług liczby jarmarków w jednym roku i targów w jednym tygodniu tym sposobem wymierzona być ma, że taxa złotych reńskich trzydziestu za jarmarki tyle razy, ile onych w jednym roku, a za targi tyle razy, ile onych w jednym tygodniu dozwolono, przy nadaniu przywileju opłaconą być ma.

§. 208.

Przywileje, którémi się komu nadaje prawo do urządzenia towarzystwa akcyjonaryjuszów, celem wyłącznego sprawowania czynności jakich zarobkowych, jeżeli nie nowe jakie odkrycie, wynalazek albo ulepszenie w zawodzie industryi celem téjże czynności jest, a zatém za udzielony na to już wyłączny przywiléj wyznaczona w §ście 206. taxa nie ma być opłaconą, za każdy rok całego czasu trwania przywileju, taxie piętnastu złotych reńskich podlégają.

§. 209.

Jeżeli przedłużenie wzmiankowanych w §§. 206. i 208. przywilejów nadaném zostaje, natenczas taxę podług postano-

mungen eben dieſer Paragraphe für jedes Jahr der zugeſtandenen Verlängerung zu bemeſſen und zu entrichten.

Fünfter Abſchnitt.

Von den Taxen für verſchiedene Berechtigungen.

§. 210.

Die Berechtigungen, deren Ertheilung eigenen Taxen unterliegt, ſind:

1. die Zulaſſung zur Advocatur;
2. die Aufnahme zum berechtigten öffentlichen Agenten;
3. die Aufnahme zum Notaren;
4. die Aufnahme zum Senſalen (Mäckler), und
5. die Bewilligung zur Errichtung, Verwandlung oder Erweiterung eines Fideicommißes.

§. 211.

Für die Zulaſſung zur Advocatur ſo wie für die Aufnahme zum berechtigten öffentlichen Agenten iſt eine Taxe von Ein Hundert Gulden zu entrichten.

§. 212.

Wer als Notar aufgenommen wird, hat dafür eine Taxe von fünf und zwanzig Gulden zu erlegen.

§. 213.

Die Aufnahme zum Wechſel-Senſalen unterliegt einer Taxe von Ein Hundert Gulden, die Aufnahme von Senſalen für Geſchäfte jeder anderen Art aber iſt einer Taxe von fünfzig Gulden unterworfen.

§. 214.

Für die Bewilligung zur Errichtung eines Familien-Fideicommißes iſt, wenn unbewegliche oder gemiſchte, das iſt, theils unbewegliche theils bewegliche Güter zum Fideicommiße beſtellt werden, eine Taxe von Ein Tauſend Gulden; wenn aber bloß bewegliche Güter mit dem Fideicommißbande belegt werden, eine Taxe von Zwei Hundert und fünfzig Gulden zu entrichten.

§. 215.

Wenn ein bewegliches Fideicommiß in ein unbewegliches oder gemiſchtes (§. 214.) verwandelt wird, ſo iſt dafür eine Taxe von Sieben Hundert und fünfzig Gulden zu zahlen.

§. 216.

Die Verwandlung eines unbeweglichen oder gemiſchten Fideicommißes in ein bewegliches unterliegt keiner eigenen Taxe.

§. 217.

Für die Bewilligung zur Erweiterung eines Familien-Fideicommißes ſind, wenn das Fideicommiß mit unbeweglichen Gütern

wień tychże samych paragrafów za każden rok dozwolonego przedłużenia wymierzyć i opłacić należy.

Odstęp piąty.

O taxach za rozmaite upoważnienia.

§. 210.

Upoważnienia, których nadanie właściwym taxom podléga, są:

1. przypuszczenie do adwokatury;
2. przyjęcie za upoważnionego publicznego ajenta;
3. przyjęcie na notaryjusza;
4. przyjęcie na sensala (machlarza), i
5. dozwolenie na urządzenie, zamienienie albo rozszérzenie fideikomisu.

§. 211.

Za przypuszczenie do adwokatury, tak jak za przyjęcie za upoważnionego publicznego ajenta, taxę stu złotych reńskich opłacić należy.

§. 212.

Kto za notaryjusza przyjętym zostaje, ma za to złożyć taxę dwudziestu pięciu złotych reńskich.

§. 213.

Przyjęcie za sensala wexlowego podléga taxie stu złotych reńskich, przyjęcie zaś za sensala do interesów każdego innego rodzaju, taxie pięciudziesiąt złotych reńskich.

§ 214.

Za pozwolenie do urządzenia familijnego fideikomisu, natenczas, jeżeli nieruchomym albo mieszanym jest, to jest, kiedy częścią nieruchomy, a częścią ruchomy majątek na fideikomis przeznaczony jest, taxę tysiąca złotych reńskich; kiedy zaś tylko ruchomy majątek związkowi fideikomisu poddany zostaje, taxę dwóchset pięciudziesiąt złot. reńs. opłacić należy.

§. 215.

Kiedy ruchomy fideikomis na nieruchomy albo mieszany (§. 214.) przekształcony zostaje, za to taxę siedmiuset pięciudziesiąt złotych reńskich opłacić należy.

§. 216.

Przekształcenie nieruchomego albo mieszanego fideikomisu na ruchomy, żadnéj właściwéj taxie nie podléga.

§. 217.

Za pozwolenie rozszérzenia familijnego fideikomisu, jeżeli fideikomis nieruchomémi dobrami powiększony zostaje,

vermehrt wird, Fünf Hundert Gulden, wenn es aber mit beweglichen Gütern vermehrt wird, Ein Hundert und fünf und zwanzig Gulden als Taxe zu entrichten.

Sechster Abschnitt.

Von der Taxe für die Verwahrung gerichtlich hinterlegter Güter (Depositentaxe, Zählgeld).

§. 218.

Für die Verwahrung eines bei Gericht hinterlegten Gutes ist bei der Erfolglassung desselben die Depositentaxe in demselben Ausmaße und nach denselben Bestimmungen zu entrichten, welche durch die bestehenden Vorschriften festgesetzt sind.

Zweites Hauptstück.

Von der Zahlung der Taxen und den gesetzlichen Folgen der verhinderten Vorschreibung oder der unterlassenen oder verzögerten Entrichtung oder Einhebung derselben.

§. 219.

Ueber Bewilligungen, welche den Adelstaxen (§. 135.) unterliegen, darf keine Ausfertigung an den Betheiligten Statt finden, so lange über die Adelstaxen nicht vollständige Richtigkeit gepflogen ist.

§. 220.

Wenn einem Staatsbürger der österreichischen Monarchie ein österreichischer Ritter-Orden oder die Würde eines geheimen Rathes ohne ausdrückliche Nachsicht der Taxen verliehen wird, so darf ihm, so lange er die vorgeschriebenen Taxen (§§. 155. und 157.) nicht vollständig berichtigt hat, das Ordensdiplom oder Verleihungsdecret nicht ausgefertigt werden.

§. 221.

Ueber die Verleihung der Kämmererswürde, eines Landesamtes, Landeserzamtes, Landeserbamtes oder eines Amtes des äußeren Hofstaates, ferner über die Verleihung oder Bestätigung der Verleihung eines weltlichen oder geistlichen Titels, so wie über die Verleihung des Incolats oder Indigenats, darf weder eine Ausfertigung des Diploms, oder Verleihungs- oder Bestätigungs-Decretes Statt finden, noch aus Anlaß derselben eine Eidesablegung gestattet werden, so lange derjenige, zu dessen Gunsten eine solche Verleihung oder Bestätigung erfolgte, sich nicht über die vollständige Berichtigung der dafür bemessenen Taxen (§§. 159. bis einschließig 175.) ausgewiesen hat.

§. 222.

Wer die vorgeschriebene Adels- oder Ordenstaxe oder die schuldige Taxe für die Verleihung der Würde eines geheimen Ra-

pięćset złotych reńskich, jeżeli zaś ruchomémi rzeczami, sto dwadzieścia i pięć złotych reńskich, jako taxę opłacić należy.

Odstęp szósty.

O taxie za przechowanie sądownie złożonych rzeczy. (Taxa depozytowa, pieniędzy zaliczenie).

§. 218.

Za przechowanie złożonych u Sądów rzeczy, przy wydaniu onychże, taxa depozytowa w tym samym wymiarze i podług tych samych oznaczeń opłaconą być ma, które istniejącémi przepisami postanowionémi są.

Rozdział wtory.

O opłaceniu tax i o prawnych skutkach przeszkodzonego zapisania, albo omieszkanéj lub zwleczonéj opłaty, albo odebrania onychże.

§. 219.

Względem dozwoleń, które taxom za szlachectwo (§. 135.) podlégają, żadna expedycyja do tego, który zezwolenie otrzymał, miejsca mieć nie może, dopóki względem tax za szlachectwo zupełne uiszczenie nie nastąpiło.

§. 220.

Jeżeli kiedy obywatelowi austryjackiéj Monarchii austryjacki order albo godność tajnego konsylijarza bez wyraźnego darowania taxy nadaną zostanie, natenczas dopóki przepisanych tax (§§. 155. i 157.) zupełnie nie opłaci, dyplom na order albo dekret nadania wydany być nie może.

§. 221.

Względem nadania godności szambelana, urzędu koronnego, urzędu wielkiego koronnego, dziedzicznego urzędu koronnego, albo urzędu zewnętrznéj służby dworskiéj, tudzież względem nadania albo potwierdzenia nadania jakiego świeckiego lub duchownego tytułu, tak, jak i względem nadania inkolatu lub indygenatu, ani wydanie dyplomu, ani dekretu nadania lub potwierdzenia miejsca mieć, ani też z tego powodu złożenie przysięgi dozwolone być nie może, dopóki ten, dla którego takowe nadanie albo potwierdzenie nastąpiło, nie wykaże, iż wymierzone za to taxy (§§. 159. aż włącznie do 175.) zupełnie opłacił.

§. 222.

Kto przepisaną taxę za szlachectwo lub order, albo należną taxę za nadanie godności szambelana, urzędu koron-

thes oder Kämmerers, oder für die Verleihung eines Landesamtes, Landeserzamtes, Landeserbamtes oder eines Amtes des äußeren Hofstaates, oder für die Verleihung oder Bestätigung eines weltlichen oder geistlichen Titels, oder endlich für die Verleihung des Incolats oder Indigenats binnen einem Jahre von dem Tage der ihm bekannt gemachten Bewilligung, Verleihung oder Bestätigung, welche einer solchen Taxe unterliegt, oder innerhalb der vor Verlauf dieser Zeit zur Bezahlung derselben erhaltenen Fristverlängerung nicht vollständig erlegt, verliert die ihm durch eine solche Bewilligung, Verleihung oder Bestätigung zugedachten Vortheile von selbst.

Nach Verlauf dieser Fristen sind daher die genannten Taxen in den Taxbüchern von Amtswegen zu löschen, und es darf selbst gegen Berichtigung der Taxen keine Ausfertigung mehr geschehen. Es steht jedoch Jedermann frei, die durch den Verlauf der Zeit verwirkten Vortheile neuerdings anzusuchen.

§. 223.

Die Dienstaxe (§§. 176. und 188.) ist binnen zwölf Monaten von dem Tage an, von welchem dem Beamten der der Taxe unterliegende Gehalt oder Gehaltszuwachs gebühret, in eben so vielen gleichen Raten unter der persönlichen Haftung der Beamten der Casse, aus welcher der taxbare Gehalt oder Gehalts-Zuwachs gezahlt wird, von den Genüssen des Taxschuldners abzuziehen.

§. 224.

Bei geistlichen Pfründen, welche aus einer fixen Gelddotation aus einer öffentlichen Casse bestehen, ist die Pfründen-Verleihungstaxe (§. 190.) nach der in dem vorigen Paragraphe über die Einbringung der Dienstaxe ertheilten Vorschrift einzuheben.

§. 225.

Ist die geistliche Pfründe mit liegenden Gütern, Zehenten, Unterthansgefällen u. dgl. dotirt, oder besteht sie aus den Renten gestifteter Capitalien, so ist die Verleihungstaxe, wenn der Pfründner nicht vorzieht, selbe schneller zu entrichten, binnen zwölf Monaten vom Tage der Ausfertigung des Verleihungsdecretes an, in eben so vielen gleichen Raten von dem Pfründner zu erlegen.

§. 226.

Die Wahlbestätigungstaxe der Stiftsvorsteher (§. 202.) ist binnen zwölf Monaten von dem Tage der erfolgten Wahlbestätigung an, in eben so vielen gleichen Raten bar zu berichtigen.

§. 227.

Werden die in den §§. 225. und 226. eingeräumten Zahlungsfristen nicht zugehalten, so hat der Taxschuldner die Wohlthat der Fristenzahlung verwirkt, und es wird die ganze Taxschuld entweder mittelst der gerichtlichen Execution, oder mittelst des zur

nego, urzędu wielkiego koronnego, dziedzicznego urzędu koronnego, albo urzędu zewnętrznéj służby dworskiéj, tudzież względem nadania albo potwierdzenia nadania jakiego świeckiego lub duchownego tytułu, tak, jak i względem nadania inkolatu lub indygenatu, w przeciągu roku jednego od dnia oznajmienia podlégającego takowéj taxie zezwolenia, nadania lub potwierdzenia, albo w przeciągu tegoż samego czasu otrzymanego do opłacenia taxy przedłużonego terminu zupełnie nie złoży, traci tém samém przeznaczone mu takowém dozwoleniem, nadaniem albo potwierdzeniem korzyści.

Po upływie tych terminów należy więc pomienione taxy w księgach taxowych z urzędu (ex officio) wymazać, i nawet za opłaceniem tax żadne wydanie (expedycyja) już miejsca mieć nie może. Wolno jednak każdemu upraszać na nowo o utracone przez upływ czasu korzyści.

§. 223.

Taxa służbowa (§§. 176. i 188.) w przeciągu dwunastu miesięcy od tego dnia, od którego urzędnikowi płaca albo powiększenie płacy taxie podlégające należy, w tyluż równych ratach pod osobistą odpowiedzialnością urzędników téj klasy, z któréj podlégająca taxie płaca albo powiększenie płacy wydaną bywa, od użytków tego, który taxę winien, potrąconą być ma.

§. 224.

Przy duchownych prebendach ze stałego uposażenia w pieniądzach złożonych, taxa od nadania prebendy (§. 190.), podług udzielonego w poprzedzającym paragrafie względem wybrania taxy służbowéj przepisu, odebraną być ma.

§. 225.

Jeżeli duchowna prebenda dobrami nieruchomémi, dziesięcinami, daninami od poddanych i t. p. uposażoną, albo z prowizyi od funduszowych kapitałów złożoną jest, natenczas taxę od nadania w przeciągu dwunastu miesięcy w tyluż równych ratach prebendarz złożyć ma, jeżeliby nie wolał onę prędzéj opłacić.

§. 226.

Taxa od potwierdzenia wyboru na przełożonego klasztoru (§. 202) w przeciągu dwunastu miesięcy od nastąpionego potwierdzenia wyboru, w tyluż równych ratach gotowizną opłaconą być ma.

§. 227.

Jeżeli w §§. 225. i 226. dozwolone terminy do wypłacenia dotrzymane nie zostaną, natenczas dłużnik taxy traci dobrodziejstwo płacenia ratami, i cała dłużna taxa lub przez sądową egzekucyją, lub przez postępowanie do wybrania restan-

Einbringung der Rückstände an den landesfürstlichen Steuern vorgeschriebenen Verfahrens eingetrieben werden.

Die Entscheidung, ob die Eintreibung auf die eine oder die andere Weise zu geschehen habe, steht den die Gefällsangelegenheiten leitenden Behörden zu.

§. 228.

Wer ein ausschließendes Privilegium auf irgend eine neue Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung im Gebiethe der Industrie zu erlangen wünscht, hat gleich bei dem Ansuchen um das Privilegium die für die ganze Dauerzeit desselben entfallende Taxe (§. 206.) zu erlegen.

Hiernach ist sich auch in dem Falle zu benehmen, wenn die Verlängerung eines solchen Privilegiums angesucht wird (§. 209). Vor der Erfüllung dieser Verbindlichkeit darf weder ein Privilegium dieser Art ertheilt, noch eine Verlängerung eines solchen Privilegiums bewilliget werden.

§. 229.

Privilegien zur Errichtung von Actien-Gesellschaften für den ausschließenden Betrieb von Erwerbsgeschäften (§. 208.), wie auch die Urkunden über die Verlängerung solcher Privilegien (§. 209.), ferner Jahr- und Wochenmarkt-Privilegien (§. 207.), endlich Urkunden über die Zulassung zur Advocatur, über die Aufnahme zum berechtigten öffentlichen Agenten, Notare oder Sensalen, und über die Bewilligung zur Errichtung, Verwandlung oder Erweiterung eines Familien-Fideicommißes (§§. 210. bis einschließig 217.) dürfen vor der Entrichtung der dafür bemessenen Taxen nicht ausgefertigt werden.

§. 230.

Wenn die vorgeschriebene Taxe für die Verleihung eines Privilegiums der in dem vorigen §. bezeichneten Arten, oder für die Verlängerung eines Privilegiums zur Errichtung einer Actien-Gesellschaft für den ausschließenden Betrieb eines Erwerbsgeschäftes, oder für die Zulassung zur Advocatur, für die Aufnahme zum berechtigten öffentlichen Agenten, Notare oder Sensalen, oder endlich für die Bewilligung zur Errichtung, Verwandlung oder Erweiterung eines Familien-Fideicommißes binnen einem Jahre von dem Tage der dem Betheiligten bekannt gemachten Verleihung, Verlängerung oder Berechtigung, oder innerhalb der vor Verlauf dieser Zeit zur Bezahlung derselben erhaltenen Fristverlängerung nicht vollständig berichtigt wird; so ist sich an die in dem §. 222. ertheilten Vorschriften zu halten.

§. 231.

Jede nach gesetzlichem Ausmaße bezahlte Taxe ist in der Regel als verfallen zu betrachten, und es kann kein Anspruch auf eine Rückvergütung derselben gemacht werden, wenn auch von

cyi podatków monarchicznych przepisane, od niego odebraną zostanie.

Rozstrzygnienie, czy odebranie taxy tym lub owym sposobem uskutecznione być ma, od Instancyi sprawami dochodowémi zawiadującéj zależy.

§. 228.

Kto wyłączny przywiléj na jakiebądź nowe odkrycie, wynalazek lub ulepszenie w zawodzie industryi otrzymać chce, ten zaraz przy prośbie o przywiléj wypadającą za cały czas trwania onego taxę (§. 206.) złożyć ma.

Podług tego także i w tym przypadku postąpić należy, kiedy się o przedłużenie takowego przywileju uprasza (§. 209). Przed dopełnieniem tego obowiązku ani przywilej tego gatunku udzielonym, ani też przedłużenie takowego przywileju dozwoloném być nie może.

§. 229.

Przywiléj do urządzenia towarzystw akcyjonaryjuszów w celu wyłącznego sprawowania czynności zarobkowych (§. 208.), również dokumenta na przedłużenie takowych przywilejów (§. 209.), tudzież przywileje na jarmarki i targi (§. 207.), nakoniec dokumenta względem przypuszczenia do adwokatury, względem przyjęcia na upoważnionego publicznego ajenta, notaryjusza lub sensala, i względem dozwolenia utworzenia, zmiany lub rozszérzenia familijnego fideikomisu (§§. 210. włącznie 217.) przed opłaceniem wymierzonych za to tax wydane być nie mogą.

§. 230.

Jeżeli przepisana taxa za przywilej wyrażonych w §ie poprzedzającym rodzajów, albo za przedłużenie przywileju do urządzenia towarzystwa akcyjonaryjuszów w celu wyłącznego sprawowania czynności zarobkowych, lub za przypuszczenie do adwokatury, za przyjęcie na publicznego ajenta, notaryjusza lub sensala, albo nakoniec za dozwolenie utworzenia, zmiany lub rozszérzenia familijnego fideikomisu, w przeciągu roku jednego od dnia uwiadomienia interesowanego o nastąpioném nadaniu, przedłużeniu lub upoważnieniu, lub też o otrzymaném przed upływem tego czasu przedłużeniu terminu opłacenia, zupełnie opłaconą nie będzie, natenczas przepisów §. 222. udzielonych trzymać się należy.

§. 231.

Każda podług prawnego wymiaru opłacona taxa za przepadłą uważaną być ma, i żadnéj pretensyi o zwrócenie onéjże czynić nie można, chociażby z dozwolenia, nadania lub

der Bewilligung, Verleihung oder Begünſtigung, wofür die Taxe entrichtet worden, kein Gebrauch gemacht würde, oder Umſtände hervorkämen, welche die Nullität eines verliehenen Erfindungs-Privilegiums herbeiführen.

Die ausgenommenen Fälle, in welchen die für die Verleihung oder bei dem Anſuchen um die Verleihung oder Verlängerung des Privilegiums bezahlte Taxe ganz zurückzuſtellen iſt, ſind:

1. wenn der Staat aus öffentlichen Rückſichten ein ausſchließendes Privilegium auf eine Entdeckung, Erfindung oder Verbeſſerung im Gebiethe der Induſtrie, oder ein Privilegium zur Errichtung einer Actien-Geſellſchaft für den ausſchließenden Betrieb eines Erwerbsgeſchäftes zu annulliren findet, und

2. wenn die Regierung aus öffentlichen Rückſichten dem Anſuchen um Verleihung eines ausſchließenden Privilegiums auf eine Entdeckung, Erfindung oder Verbeſſerung im Gebiethe der Induſtrie oder um die Verlängerung eines ſolchen Privilegiums nicht willfahret.

§. 232.

Wer in der Ausübung ſeines Amtes, die in den §§. 219. bis einſchließig 221. dann 223., 224., 228. und 229. ertheilten Vorſchriften außer Acht läßt, oder gegen die Pflicht ſeines Amtes, die vorgeſchriebenen Veranſtaltungen, wodurch das zur Einhebung der Taxen beſtimmte Amt von der erfolgten Dienſtesbeſetzung, Pfründenverleihung oder Wahlbeſtätigung (§§. 176., 188., 190. und 202.) zum Behufe der Taxvorſchreibung Kenntniß erlangen ſoll, unterläßt oder verſpätet, oder die Caſſe, welcher die Einhebung der Dienſt-, Pfründenverleihungs-, oder Wahlbeſtätigungstaxe obliegt, von der Vorſchreibung einer ſolchen Taxe gehörig zu verſtändigen verabſäumt, oder die Anzeige, daß eine von den in den §§. 225. und 226. geſtatteten Rathenzahlungen an der Pfründenverleihungs- oder Wahlbeſtätigungstaxe unterblieben iſt, nicht längſtens binnen vierzehn Tagen nach Verlauf der Zahlungsfriſt der zuſtändigen, die Gefällsangelegenheiten leitenden Landesbehörde macht, haftet für den dadurch gefährdeten Taxbetrag als ungetheilter Mitſchuldner.

§. 233.

Auf gleiche Weiſe (§. 232.) haftet dem Staate auch derjenige, welcher ihm durch eine unrichtige Taxbemeſſung, die in einem Rechnungsverſtoße gegründet iſt, einen Nachtheil bereitet.

§. 234.

Hat in den Fällen der §§. 232. und 233. der dadurch Mitverpflichtete die Taxe berichtigt, ſo iſt er befugt, von dem Hauptſchuldner den Erſatz der bezahlten Taxſchuld zu fordern.

upoważnienia, na które taxa opłacona została, żaden użytek zrobiony nie był, lub też okazały się okoliczności, które nieważność (nullitas) nadanego przywileju na wynalazek pociągają.

Wyjątkowe przypadki, w których zapłacona za nadanie, albo przy prośbie o nadanie lub przedłużenie przywileju taxa w całości zwróconą być ma, są:

1. kiedy Rząd z publicznych względów wyłączny przywiléj na jakie odkrycie, wynalazek, albo ulepszenie w zawodzie industryi, albo przywilej do utworzenia towarzystwa akcyjonaryjuszów w celu wyłącznego sprawowania czynności jakiéj zarobkowéj nieważnym uznać spowodowany jest, i

2. kiedy Rząd z publicznych względów do prośby o nadanie wyłącznego przywileju na jakie odkrycie, wynalazek, albo ulepszenie w zawodzie industryi, lub o przedłużenie takowego przywileju nie przychyli się.

§. 232.

Kto w wykonaniu swego urzędu na udzielone w §§. 219. włącznie do 221., tudzież 223., 224., 228. i 229. przepisy nie uważa, albo przeciw obowiązkowi urzędu swego przepisane rozporządzenia, przez które Urząd do wybrania tax przeznaczony, o nastąpioném osadzeniu służby, nadaniu prebendy, albo potwierdzeniu wyboru (§§. 176., 188., 190. i 202.) w celu zapisania taxy wiadomość otrzymać powinien, omieszka lub opóźni, albo Kasę, do któréj odebranie taxy od nadania służby, prebendy, lub potwierdzenia wyboru należy, o zapisaniu takowéj taxy należycie uwiadomić omieszka, lub doniesienie, że jakowa z dozwolonych w §§. 225. i 226. wypłat ratami z tax za nadanie prebendy lub potwierdzenia wyboru opuszczoną została, najdaléj w czternastu dniach po upływie terminu wypłaty dotyczącéj Instancyi krajowéj, sprawami dochodowémi zawiadującéj, nie doniesie, odpowiada za wystawioną przez to na niebezpieczeństwo ilość taxy, jako niepodzielny współdłużnik (in solidum).

§. 233.

Podobnymże sposobem (§. 232.) odpowiada Skarbowi i ten, który mu przez mylne wymierzenie taxy, z omyłki rachunkowéj pochodzące, szkodę gotuje.

§. 234.

Jeżeli w przypadkach §§. 232. i 233. ten, na którego przez to wspólny spadł obowiązek, taxę zapłacił, ma prawo od głównego dłużnika żądać zwrotu zapłaconego długu taxowego.

§. 235.

Iſt durch einen bei der Bemeſſung der Taxe unterlaufenen Rechnungsverſtoß eine Parthei verkürzt worden, ſo iſt ſie berechtiget, den ungebührlich bezahlten Betrag zurückzufordern.

§. 236.

Das Recht, von dem Hauptſchuldner für den wegen eines bei der Taxbemeſſung unterlaufenen Rechnungsverſtoßes ſtatt ſeiner bezahlten Taxbetrag den Erſatz zu fordern (§§. 233. und 234.), ſo wie das Recht einer Parthei, die Zurückſtellung eines in Folge eines Rechnungsfehlers ungebührlich bezahlten Taxbetrages anzuſprechen (§. 235.), erlöſcht nach zwei Jahren von der Zeit an, in welcher die Parthei die unrichtig bemeſſene Taxe entrichtet hat.

§. 237.

Das Recht des Staates, die geſetzmäßig vorgeſchriebene Taxe zu fordern, kann nicht verjährt werden.

§. 238.

Wenn eine Parthei ſich durch die Bemeſſung der Taxe beſchwert glaubt, ſo kann ſie bei der die Gefällsangelegenheiten leitenden Landesbehörde der Provinz, in welcher die Taxbemeſſung geſchehen iſt, und wenn ſie auch durch deren Ausſpruch ſich nicht beruhigt findet, bei der allgemeinen Hofkammer dagegen eine Vorſtellung machen. Es findet jedoch weder über die Forderung noch das Ausmaß der Taxen ein gerichtliches Verfahren Statt.

§. 239.

Durch die Ueberreichung einer Vorſtellung gegen die Bemeſſung der Taxe (§. 238.) kann die Einhebung der vorgeſchriebenen Taxe nicht gehemmt werden. Hat aber eine ſolche Vorſtellung eine Verminderung der Taxe zur Folge, ſo wird der Parthei das ungebührlich Bezahlte zurückgeſtellt.

§. 240.

In Concursfällen ſind die Taxen wie andere landesfürſtliche Steuern zu claſſificiren.

132.

Ueber die Behandlung der am 1. Auguſt 1840 in der Serie 358 verloſten Aerarial-Obligationen der Stände von Mähren, zu vier Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird, mit Beziehung auf das Kreisſchreiben vom 29. November 1829 Zahl 8345 bekannt gemacht, daß die am 1. Auguſt 1840 in der Serie 358 verloſten vierpercentigen mähriſch-

§. 235.

Jeżeli przez omyłkę rachunkową, przy wymierzaniu taxy zaszłą, strona jaka pokrzywdzoną została, ma prawo żądać zwrotu taxy, nienależnie zapłaconéj.

§. 236.

Prawo wymagania od głównego dłużnika wynagrodzenia ilości taxy, za niego dla zaszłéj przy wymierzeniu taxy omyłki rachunkowéj zapłaconéj (§§. 233. i 234.), również i prawo strony żądać zwrócenia ilości taxy w skutek omyłki rachunkowéj nienależnie zapłaconéj (§. 235.), gaśnie po dwóch latach od tego czasu, w którym strona mylnie wymierzoną taxę zapłaciła.

§. 237.

Prawo Skarbu prawnie zapisaną taxę żądać, nigdy przedawnioném (preskrybowaném) być nie może.

§. 238.

Jeżeli strona przez wymierzenie taxy uciążoną się być mniema, może przeciwko temu uczynić przedstawienie do zawiadującéj sprawami dochodowémi Instancyi krajowéj téj prowincyi, w któréj wymierzenie taxy nastąpiło, a jeżeli się i przez téjże wyrok zaspokojoną nie znajdzie, do powszechnéj Kamery nadwornéj. Sądowe jednak postępowanie ani względem żądania, ani względem wymierzenia taxy miejsca nie ma.

§. 239.

Przez podanie remonstracyi przeciw wymierzeniu taxy (§. 238.), wybranie zapisanéj taxy wstrzymane być nie może, jeżeli zaś zmniejszenie taxy skutkiem takowéj remonstracyi będzie, natenczas stronie zwrócone zostanie, co nienależnie zapłaciła.

§. 240.

W przypadkach krydy taxy tak jak inne monarchiczne podatki klasyfikowane być mają.

132.

O postępowaniu ze skarbowémi obligacyjami Stanów morawskich cztéroprocentowémi, na dniu 1. Sierpnia 1840 w rzędzie 358 wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 2. b. m., z odniesieniem się do okólnika z dnia 29. Listopada 1829 do liczby 8345, czyni się wiadomo, że obligacyje skarbowe morawsko-stanowe 4procentowe na dniu 1.

ſtändiſchen Aerarial-Obligationen, und zwar de sessione 4ten Auguſt 1767 Nummer 4955 mit einem Drittel der Capitals-Summe, dann de sessione 27. September 1769 Nummer 9234 bis einſchließig Nummer 11386 mit den ganzen Capitals-Beträgen, nach den Beſtimmungen des allerhöchſten Patents vom 21. März 1818, gegen neue mit vier Percent in Conv. Münze verzinsliche Staatsſchuldverſchreibungen umgewechſelt werden.

Gubernial-Kundmachung vom 17. Auguſt 1840 Gubernial-Zahl 6165.

133.

Vertrag zwiſchen Seiner Majeſtät dem Kaiſer von Oeſterreich und Seiner Majeſtät dem König von Sardinien zur Sicherſtellung der Eigenthumsrechte hinſichtlich der in Ihren beiderſeitigen Staaten erſcheinenden literariſchen und artiſtiſchen Werke.

Seine Majeſtät der Kaiſer von Oeſterreich ꝛc. und Seine Majeſtät der König von Sardinien ꝛc. von dem gleichen Wunſche beſeelt, Wiſſenſchaften und Künſte zu begünſtigen und zu beſchützen, wie nicht minder zu nützlichen Unternehmungen aufzumuntern, haben im wechſelſeitigen Einverſtändniße beſchloſſen, Schriftſtellern und Künſtlern für ihre Lebenszeit das Eigenthumsrecht auf ihre in den beiderſeitigen Staaten veröffentlichten Werke zu ſichern und die Zeit feſtzuſtellen, während welcher deren Erben desſelben Schutzes genießen ſollen, indem zu dieſem Zwecke die Mittel beſtimmt wurden, durch welche dem Nachdrucke und ſonſtigen mechaniſchen Nachbildungen am wirkſamſten zu begegnen wäre.

Dem gemäß haben Ihre Majeſtäten zu Ihren Bevollmächtigten ernannt, und zwar:

Seine Majeſtät der Kaiſer von Oeſterreich, Seine Durchlaucht den Fürſten Clemens Wenzel Lothar von Metternich-Winneburg, Herzog von Portella, Grafen von Königswarth, Grand von Spanien erſter Claſſe, Ritter des goldenen Vließes, Großkreuz des königl. ungariſchen St. Stephans-Ordens und des Civil-Verdienſt-Zeichens, Ritter des hohen Ordens der heil. Verkündigung ꝛc., Kämmerer, wirkl. geheimen Rath Seiner kaiſerl. königl. Apoſtol. Majeſtät, Allerhöchſtihren Staats- und Conferenz-Miniſter, dann Haus-, Hof- und Staatskanzler ꝛc. und

Seine Majeſtät der König von Sardinien den Herrn Don Victor Amadeus Balbo-Bertone, Grafen von Sambuy, Ritter-Großkreuz des Ordens der heil. Mauritius und Lazarus und des kaiſ. Oeſterreichiſchen Leopold-Ordens, General-Major in den

Sierpnia 1840 w rzędzie 358 wylosowane, a mianowicie z posiedzenia (de sessione) dnia 4 Sierpnia 1767 Nro. 4955 z trzecią częścią sumy kapitalnéj, tudzież z posiedzenia dnia 27. Września 1769 Nro. 9234 włącznie do Nru. 11386 w zupełnych ilościach kapitałów, podług przepisów najwyższego Patentu z dnia 21. Marca 1818, za nowe, po cztéry od sta w monecie konwencyjnéj uprocentowane zapisy długów Stanu, wymieniane będą.

Obwieszczenie gub. z d. 17. Sierpnia 1840 do liczby prez. 6165.

133.

Układ między Jego c. k. Mością a N. Królem Sardyńskim o zapewnienie prawa własności dziełom literackim i artystycznym, które w ich obustronnych Państwach wychodzą, zawarty.

Najjaśniejszy Cesarz Jmć Austryjacki etc. i Najjaśniejszy Król Jmć Sardyński etc., ożywieni jednymże duchem wspierania sztuk i umiejętności i opiekowania się temiż, równie jak zachęcania do przedsiębierstw pożytecznych, uchwalili za wspólném porozumieniem się zapewnić pisarzom i artystom dożywotne prawo własności do dzieł swoich w obustronnych Państwach na jaw wychodzących i oznaczyć czas, w którym ich potomkowie doznawać mają téj saméj opieki; ku temu bowiem celowi przepisane zostały środki do najskuteczniejszego zagrodzenia przedrukiwaniu i innemu mechanicznemu naśladowaniu.

Stosownie do tego mianowali Najjaśniejsi Monarchowie pełnomocników Swoich, a mianowicie:

Najjaśniejszy Cesarz Jmć Austryjacki, JO. Xiążęcia Klemensa Wacława Lothar de Metternich-Winneburg, Xiążęcia Portelli, Hrabiego na Königswarth, Granda Hiszpanii piérwszéj klasy, Kawalera orderu Złotego Runa, Kawalera W. Krzyża orderu król. węgierskiego Ś. Szczepana, i znaku Zasługi cywilnéj, Kawalera wysokiego orderu Zwiastowania N. P. etc. Podkomorzego i rzeczywistego tajnego Radzcę Jego c. k. apost. Mości, Swojego Ministra Stanu i konferencyi, oraz Kanclerza Domu, Dworu i Stanu etc., a

Najjaśniejszy Król Jmć Sardyński, Pana Wiktora Amadeusza Balbo-Bertone, Hrabiego Sambuy, Kawalera W. Krzyża orderu Ś. Maurycego i Ś. Łazarza, oraz orderu ces. austryjackiego Leopolda, Jenerała-Majora wojsk królewskich i Swo-

königl. Armeen und Höchstihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei Seiner kais. königl. Apostol. Majestät ꝛc., welche nach Mittheilung Ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten über nachstehende Artikel übereingekommen sind:

Artikel 1.

Die Werke oder Producte des menschlichen Geistes oder der Kunst, die in einem der contrahirenden Staaten veröffentlichet werden, bilden ein Eigenthum, welches den Verfassern oder Urhebern derselben zustehet, um es durch ihre ganze Lebenszeit zu genießen oder darüber zu verfügen.

Nur sie selbst, oder ihre Rechtsnachfolger, haben das Recht, die Veröffentlichung jener Werke zu gestatten.

Artikel 2.

Die Werke der dramatischen Kunst sind gleichfalls ein Eigenthum ihrer Verfasser, und daher in Rücksicht ihrer Veröffentlichung und Vervielfältigung durch den Druck in den Bestimmungen des Artikel 1. begriffen. — Dramatische Werke dürfen ohne die Zustimmung ihrer Verfasser oder deren Rechtsnachfolger nicht aufgeführt werden, unbeschadet übrigens der für die öffentlichen Vorstellungen theatralischer Werke in den respectiven Staaten geltenden oder noch zu erlassenden Normen.

Artikel 3.

Die in einem der contrahirenden Staaten verfaßten Uebersetzungen von Manuscripten oder Werken, welche in einer fremden Sprache außerhalb des Gebiethes der gedachten Staaten erschienen sind, werden gleichfalls als Original-Producte betrachtet, auf welche der Artikel 1. seine Anwendung findet. — Eben so sind in diesem Artikel 1. die in einem der contrahirenden Staaten verfaßten Uebersetzungen von Werken, die in dem anderen erschienen sind, begriffen. — Ausgenommen ist jedoch der Fall, wenn der Verfasser, Unterthan eines der contrahirenden Staaten, in dem von ihm veröffentlichten Werke selbst ankündigt, in einem dieser Staaten eine Uebersetzung erscheinen lassen zu wollen, und er dieses Vorhaben in dem Zeitraume von sechs Monaten wirklich ausführet, wo ihm dann auch für diese Uebersetzung sein Eigenthumsrecht vorbehalten werden soll.

Artikel 4.

Ungeachtet der im Artikel 1. vorkommenden Bestimmungen sollen in Journalen und periodischen Schriften die Artikel anderer Journale oder periodischen Schriften ohne Anstand nachgedruckt werden dürfen, sobald diese Artikel nicht drei Druckbogen ihrer ersten Veröffentlichung überschreiten, und deren Quelle angegeben wird.

jego nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra przy Dworze Jego c. k. apost. Mości etc., którzy po wzajemném udzieleniu sobie pełnomocnictw w dobréj i należytéj formie znalezionych, zgodzili się na punkta następujące:

Artykuł 1.

Dzieła czyli płody ludzkiego umysłu, albo sztuki wydawane na jaw w jedném z Państw umawiających się, stanowią własność autorów czyli twórców tychże, aby jéj przez cały bieg życia swojego używali, lub nią dowolnie rozrządzali. Oni tylko sami, lub potomkowie w ich prawa wstępujący, mocni zezwalać na upowszechnienie dzieł rzeczonych.

Artykuł 2.

Dzieła sztuki dramatycznéj, są równie ich twórców własnością, a zatém co do ich upowszechnienia i pomnożenia egzemplarzów drukiem, objęte przepisami artykułu 1go. — Dzieła dramatyczne nie mogą bez przyzwolenia ich twórców, lub prawobierców po tychże, być na scenie przedstawianémi bez naruszenia wreście przepisów dla publicznych przedstawień dzieł teatralnych w jedném lub drugiém Państwie obowiązujących lub następnie wydanémi być jeszcze mających.

Artykuł 3.

Tłómaczenia czyli przekłady rękopisów, albo dzieł wyszłych w obcym języku za obwodem Państw umawiających się w jedném z tychże Państw wypracowane, uważane będą zarówno z płodami oryginalnémi; do których zatém artykuł 1. zastosowany być ma. — Podobnież objętémi są tym artykułem 1. tłómaczenia, czyli przekłady dzieł w jedném z Państw umawiających wypracowane, a w drugiém publicznie wydane. — Wyjętym jest wszelako z pod tego artykułu wypadek, jeżeli autor, będąc poddanym jednego z Państw umawiających się, w dziele swojém na publiczność wydaném sam zapowié, że chce w jedném z tych Państw wydać tłómaczenie tego dzieła i jeżeli ten zamiar w przeciągu sześciu miesięcy istotnie do skutku przyprowadzi; w takim razie i dla tłómaczenia tego zastrzega się mu prawo własności.

Artykuł 4.

Pomimo przepisu, artykułem 1. ostrzeżonego, w dziennikach i pismach czasowych artykuły innych dzienników i pism czasowych, bez przeszkody przedrukowane być mogą, byle tylko artykuły takie nie przenosiły trzech arkuszy drukowych piérwszego onych wydania, i byle źródło, z którego pochodzi, wskazaném zostało.

Artikel 5.

Bei anonymen und pseudonymen Werken werden deren Herausgeber in so lange als die Verfasser angesehen, als nicht diese selbst, oder ihre Rechtsnachfolger, ihr eigenes Recht dargethan haben.

Artikel 6.

Jede Nachbildung (Nachdruck) von Werken, Kunst-Producten, dann musikalischen und theatralischen Compositionen, wie sie in den Artikeln 1., 2. und 3. erwähnt werden, ist in den beiden contrahirenden Staaten untersagt.

Artikel 7.

Die Nachbildung (der Nachdruck) ist die Handlung, durch welche ein Werk, es sey im Ganzen oder in seinen einzelnen Theilen, durch mechanische Mittel ohne Zustimmung des Verfassers oder der Rechtsnachfolger desselben neuerdings hervorgebracht wird.

Artikel 8.

Es ist im Sinne des vorigen Artikels nicht allein dann ein Nachdruck vorhanden, wenn zwischen dem Original-Werke und dessen Nachbildung eine vollkommene Aehnlichkeit sich darstellt, sondern wenn unter dem nämlichen Titel, oder auch unter einem verschiedenen, der gleiche Gegenstand in derselben Ideenfolge und mit der nämlichen Eintheilung der Materie verhandelt wird. Das spätere Werk ist in diesem Falle als ein Nachdruck anzusehen, wenn es auch bedeutend vermehrt oder vermindert worden wäre.

Artikel 9.

Versetzungen für verschiedene Instrumente, Auszüge und andere Bearbeitungen musikalischer Compositionen, wenn sie für sich als selbstständige Erzeugnisse des menschlichen Geistes angesehen werden können, sollen nicht als Nachdruck behandelt werden.

Artikel 10.

Rücksichtlich des Nachdruckes ist jeder Artikel eines encyclopädischen oder periodischen Werkes, welcher die Zahl von drei Druckbogen überschreitet, als ein für sich bestehendes Werk zu betrachten.

Artikel 11.

Der Verfasser eines literarischen oder wissenschaftlichen Werkes ist befugt, die Usurpirung des von ihm gewählten Titels zu verhindern, wenn dieselbe das Publikum über die scheinbare Identität des Werkes in Irrthum führen könnte; in einem solchen Falle jedoch ist kein Nachdruck vorhanden, und der Verfasser hat nur das Recht auf einen dem erlittenen Schaden angemessenen Ersatz.

Demungeachtet begründet die Wahl eines allgemeinen Titels, als: Dictionär, Wörterbuch, Abhandlung, Commentar, und die Eintheilung eines Werkes nach alphabetischer Ordnung,

Artykuł 5.

Co do dzieł bezimiennych, lub podstawionego imienia, wydawcy takowych póty za autorów mianymi będą, dopóki sami autorowie, lub ich prawobiercy, własnego prawa nie udowodnią.

Artykuł 6.

Wszelkie naśladowanie (przedrukowanie) dzieł i płodów sztuki, tudzież utworów muzycznych i teatralnych, jak się artykuły 1., 2. i 3. wyrażają, jest w obu Państwach umawiających się zabronione.

Artykuł 7.

Naśladowaniem (przedrukowaniem) jest każda czynność, pomocą której dzieło jakie bądź w całości, bądź w pojedyńczych częściach sposobami mechanicznémi bez zezwolenia twórcy lub jego prawobierców na nowo wydaném zostanie.

Artykuł 8.

Przedrukowanie, podług myśli artykułu poprzedniczego, nietylko jest wtenczas, kiedy między dziełem oryginalném a jego naśladowaniem zachodzi zupełne podobieństwo, ale i natenczas, kiedy pod tym samym napisem (tytułem), lub też i pod innym, równy przedmiot, tym samym porządkiem pomysłów i podług tego samego podziału materyj wzięty jest pod rozprawę. Poźniejsze zatém dzieło w takim razie uważane być ma za przedrukowane, chociażby znacznie pomnożone, lub skrócone było.

Artykuł 9.

Rozłożenie nót na rozmaite instrumenta, wyciągi i inne przerabiania utworów muzycznych, jeżeli mogą uważane być jako samoistne płody ludzkiego jenijuszu, nie podpadają postępowaniu, jako rzeczy przedrukowane.

Artykuł 10.

Każdy artykuł dzieła encyklopedycznego, lub pisma czasowego, przenoszącego trzy arkusze drukowe, uważany być ma, co do przedrukowania, jako dzieło samoistne.

Artykuł 11.

Autor dzieła literackiego lub naukowego, mocen jest przeszkodzić przywłaszczaniu sobie przez drugiego, obranego dla siebie tytułu, gdyby to mogło publiczność w błąd wprowadzić względem pozornéj tożsamości dzieła; wszakże w takim razie nie zachodzi wina przedrukowania, jakoż autor ma tylko prawo do wynagrodzenia poniesionéj szkody.

Pomimo to, wybór powszechnie używanego tytułu, jak n. p. Dykcyjonarz, Słownik, Rozprawa, Komentaryjusz, i podział dzieła porządkiem alfabetycznym, nie stanowi dla

für den Verfaſſer kein Recht zu verhindern, daß auch ein anderer denſelben Gegenſtand unter demſelben Titel und nach derſelben Eintheilung behandle.

Artikel 12.

Kupferſtiche, Lithographien, Medaillen, dann plaſtiſche Werke und Formen erfreuen ſich des im 1. Artikel der Kunſtwerke überhaupt eingeräumten Privilegiums. — Die Nachbildung dieſer Gegenſtände iſt ſonach unterſagt; in dieſem Falle hat jedoch eine Nachbildung nur dann Statt, wenn die Vervielfältigung mit denſelben mechaniſchen Mitteln, wie ſelbe bei dem Original-Werke angewendet worden, und mit Beibehaltung desſelben Größen-Maßſtabes geſchieht.

Gemälde, Bildhauer-Arbeiten, Zeichnungen, ſind gleichfalls in den Beſtimmungen des Artikels 1. begriffen. Jedoch ſollen Copien, welche hiervon mit freier Hand ohne Verheimlichung und ohne Einſprache von Seite des Eigenthümers des Kunſtwerkes genommen werden, keine verbothene Nachbildung begründen, außer der Copiſt hätte mit böſer Abſicht geſucht, das Publikum hinſichtlich der Identität der Copie mit dem Urbild irre zu leiten.

Artikel 13.

Die Verfertiger von Zeichnungen, Gemälden, Bildhauer- und anderen Kunſtwerken, oder deren Rechtsvertreter können, ohne ihr Eigenthumsrecht auf dieſe Werke zu verlieren, das ihnen ausſchließend zuſtehende Recht der Vervielfältigung derſelben durch den Stich, den Guß oder ſonſt ein mechaniſches Mittel an andere abtreten, unbeſchadet jedoch der Beſtimmung des vorſtehenden Artikels. — Wenn ſie aber das Original veräußern, ſo geht dieſes Recht auf den neuen Erwerber über, der es durch die ganze Zeit, als der Künſtler oder deſſen Erben hätten davon Gebrauch machen können, zu genießen hat; ausgenommen, es wäre das Gegentheil ausdrücklich verabredet worden.

Artikel 14.

Die gegenwärtige Convention ſoll in den reſpectiven Staaten die freie Reproduction jener Werke nicht hindern, welche daſelbſt noch vor dem Zeitpuncte, als dieſelbe in Kraft getreten iſt, veröffentlicht wurden; nur muß beſagte Reproduction bereits ihren Anfang genommen und die geſetzliche Genehmigung erhalten haben.

Wäre aber von einem Werke ein Theil vor der Rechtsgültigkeit dieſer Convention erſchienen und ein Theil erſt ſpäter, ſo ſoll die Nachbildung dieſes letzteren Theiles nur mit Zuſtimmung des Verfaſſers oder deſſen Rechtsnachfolger Statt finden dürfen, jedoch dieſe gehalten ſeyn, an die Theilnehmer die Fortſetzung des Werkes zu verkaufen, ohne ſie zum Nachkaufe jener Bände verhalten zu können, in deren Beſitz ſie ſich bereits befinden.

autora żadnego prawa przeszkadzać, aby i kto inny o tym samym przedmiocie, pod tym samym tytułem i podług tego samego podziału nie pisał.

Artykuł 12.

Miedzioryty, litografije, medale, tudzież dzieła plastyczne i formiercze, używają przywileju przyznanego dziełom sztuki w ogólności mocą artykułu 1go, a zatém naśladowanie tych przedmiotów jest zabronione; w tym tylko razie naśladowanie dopuszcza się, jeżeli pomnożenie egzemplarzów témi samémi narzędziami mechanicznémi, których do dzieł piérwotnych (oryginalnych) użyto, i z zachowaniem tego samego wymiaru wielkości, nastąpiło.

Malowidła, dzieła rzeźbiarskie, rysunki, objęte są równie przepisami artykułu 1go; wszakże kopije z tych wolną ręką bez skrytości i bez sprzeciwienia się właściciela oryginalnego dzieła sztuki brane, nie stanowią naśladowania zabronionego, chybaby kopista usiłował w złym zamiarze uwodzić publiczność, że kopija jego z piérwotworem jest to samo.

Artykuł 13.

Twórcy rysunków, malowideł, dzieł rzeźbiarstwa i innych kunsztów, lub ich prawozastępcy, mogą nie tracąc prawa własności do dzieła, prawa onym wyłącznie służącego do pomnożenia egzemplarzów utworów swoich przez ryciny, odlewy kruszcowe, lub inne mechaniczne sposoby, ustąpić drugiemu, wszakże bez naruszenia przepisów artykułu poprzedniczego. Gdyby zaś piérwotworne dzieło swoje przedali, natenczas przechodzi to prawo do nowego nabywcy, którego używać może przez cały ten czas, jakby go artysta, lub jego spadkobiercy używać byli mogli; chyba co innego wyraźnie zastrzeżoném było.

Artykuł 14.

Umowa niniejsza nie ma w obu Państwach przeszkadzać bynajmniéj wolnéj reprodukcyi tych dzieł, które tamże piérwéj nim takowa mocy obowiązującéj nabrała, na publiczność wydane zostały; tylko reprodukcyja rzeczona powinna będzie już być rozpoczętą, i mieć na to prawne pozwolenie.

Gdyby atoli jedna część dzieła wyszła piérwéj, nim Umowa niniejsza prawomocnie obowiązywać zaczęła, a druga dopiéro poźniéj; naśladowanie téj drugiéj części tylko za pozwoleniem piérwotwórcy lub jego prawobierców nastąpić może; wszakże ci obowiązani będą ciąg dalszy dzieła stronie w tém uczestniczącéj odprzedać, nie mając prawa żądania od nich następnego odkupu tomów, w których posiadaniu już się znajdowały.

Artikel 15

Jene, zu deren Nachtheil ein Nachdruck Statt gefunden, haben ein Recht auf Erſatz des dadurch erlittenen Schadens.

Artikel 16.

Außer den von den Geſetzen der contrahirenden Staaten gegen den Nachdruck ausgeſprochenen Strafen ſoll die Beſchlagnahme und die Zerſtörung der Exemplare, oder nachgebildeten Gegenſtände, und ſo auch der Formen, Stämpeln, Platten, Steine und anderer Gegenſtände verhängt werden, welche zur Ausführung des Nachdruckes gedient haben.

Jedenfalls kann der Beſchädigte die Ueberlaſſung dieſer Gegenſtände, ganz oder zum Theil, auf Abſchlag ſeiner Erſatzforderung begehren.

Artikel 17.

Der Verkauf nachgebildeter Werke iſt in beiden Staaten, unter den im vorigen Artikel angedrohten Folgen, durchaus unterſagt, welches auch in den Fällen zu gelten hat, wo die Nachbildung im Auslande bewerkſtelliget worden ſeyn ſollte.

Artikel 18.

Das Recht der Verfaſſer und ihrer Rechtsnehmer geht auf ihre geſetzlichen oder letztwilligen Erben in Gemäßheit der in den reſpectiven Staaten beſtehenden Geſetze über.

Dieſes Recht kann jedoch nie im Wege der Erbſchaft an den Fiscus gelangen, und ſoll in den contrahirenden Staaten durch dreißig Jahre nach dem Tode des Verfaſſers anerkannt und beſchützt werden.

Artikel 19.

Für Werke, die nach dem Tode des Verfaſſers erſcheinen, wird dieſe Friſt auf 40 Jahre, von dem Tage ihres Erſcheinens angefangen, ausgedehnt.

Artikel 20.

Für Werke, die von gelehrten Inſtituten oder literariſchen Vereinen herausgegeben werden, wird jene Friſt auf 50 Jahre erweitert.

Artikel 21.

Bei Werken von mehreren Bänden und ſolchen, die in einzelnen Lieferungen herausgegeben werden, ſollen die oberwähnten drei Termine für das ganze Werk erſt von dem Erſcheinen des letzten Bandes oder der letzten Lieferung an gerechnet werden, jedoch unter der Bedingung, daß zwiſchen den einzelnen Veröffentlichungen nicht mehr als drei Jahre verſtreichen.

Bei Sammlungen von mehreren einzelnen Werken oder Memoiren ſollen die obgedachten Termine nur von der Herausgabe jedes einzelnen Bandes an gerechnet werden, unbeſchadet jedoch deſſen, was im erſten Abſatze des gegenwärtigen Artikels für den Fall

Artykuł 15.

Ten, z czyją szkodą przedrukowanie nastąpiło, ma prawo żądać wynagrodzenia poniesionéj przez to szkody.

Artykuł 16.

Oprócz kar ustawami Państw umawiających się na przedrukowanie oznaczonych, nastąpić ma także zagrabienie i zniszczenie egzemplarzów, albo przedmiotów naśladowanych, a tém samém także form, stęplów, płyt, kamieni i innych rzeczy do wykonanego przedrukowania użytych.

W każdym razie żądać może uszkodzony oddania sobie takich przedmiotów całkiem lub w części na odbicie pretensyi swojéj o wynagrodzenie szkody.

Artykuł 17.

Przedaż dzieł naśladowanych zakazana jest zupełnie w obu Państwach umawiających się pod karą artykułem poprzedniczym zagrożoną, co także i w takim razie służyć ma, gdyby naśladowanie uskutecznione było za granicą.

Artykuł 18.

Prawo autorów, lub ich prawobierców przechodzi na ich prawem, lub rozporządzeniem ostatniéj woli ustanowionych dziedziców podług Ustaw w dotyczących Państwach trwających.

Takowe atoli prawo nie może nigdy, jako spadek na Fiskusa przechodzić i w Państwach umawiających się przez lat trzydzieści od śmierci autora, uznawane i bronione być ma.

Artykuł 19.

Dla dzieł po śmierci autora wychodzących, rozciąga się ów zakres czasu na lat 40, począwszy od dnia, jak wyszły.

Artykuł 20.

Dla dzieł wydawanych przez zakłady uczonych, czyli towarzystw literatów rozciąga się ten czas na lat 50.

Artykuł 21.

Co do dzieł składających się z kilkunastu tomów, lub które pojedyńczémi zeszytami wydawane bywają, owe trzy terminy dla całego dzieła dopiéro od czasu wyjścia ostatniego tomu albo zeszytu rachować należy, wszakże pod warunkiem, aby od wyjścia jednego tomu lub zeszytu, nie więcéj czasu jak trzy lata upłynęło.

Co do zbiorów więcéj dzieł pojedyńczych, albo pamiętników, terminy wyżrzeczone tylko od czasu wydania każdego pojedyńczego tomu rachowane być mają, jednakże bez ujmy tego, co w piérwszym ustępie artykułu niniejszego na ten

angeordnet wurde, als das Werk oder das Memoire, welches einen Theil der ganzen Sammlung ausmacht, ſelbſt in mehrere einzelne Bände zerfiele.

Artikel 22.

Für Werke, deren Herausgabe von dem Verfaſſer begonnen und von deſſen Erben beendet werden, ſoll die Friſt von 40 Jahren gelten, wie bei ganz poſthumen Werken.

Artikel 23.

Wenn der Verfaſſer vor Ablauf des Zeitraumes, für welchen er allenfalls ſeine Rechte abgetreten haben ſollte, ſtürbe, ſo gebührt ſeinen Erben, nach Verlauf dieſer Zeitfriſt, der Genuß ihrer Rechte noch für die ganze ihnen in Folge der vorhergehenden Artikel eingeräumte Zeit.

Artikel 24.

Nach Ablauf der in den Artikeln 18, 19, 20, 21 und 22 beſtimmten Termine werden die Erzeugniſſe der Wiſſenſchaft und der Kunſt ein Gemeingut des Publikums.

Die von den contrahirenden Regierungen ſelbſt veröffentlichten Actenſtücke, und die von denſelben unmittelbar, oder auf deren Befehl herausgegebenen Werke, wenn dieſer Umſtand aus dem Werke ſelbſt erſichtlich iſt, ſollen auch in der Folge nach den in den reſpectiven Staaten dießfalls geltenden Beſtimmungen behandelt werden.

Artikel 25.

Um die Ausführung der gegenwärtigen Convention zu fördern, werden ſich die contrahirenden Regierungen wechſelſeitig die Geſetze und Verordnungen mittheilen, welche ſie in den Fall kommen dürften, hinſichtlich des literariſchen und artiſtiſchen Eigenthums zu erlaſſen.

Sie werden ſich ferner die von der einen oder der andern Seite getroffenen Verfügungen mittheilen, um die Originalität einer Ausgabe, oder die Zeitpriorität eines Kunſtwerkes zu beſtimmen.

Artikel 26.

Die Verfügungen gegenwärtiger Convention ſollen die Ausübung der in den contrahirenden Staaten beſtehenden Cenſur und ſonſtiger Verbothsbefugniſſe durchaus in nichts beirren, welche, unabhängig von den vorliegenden Stipulationen, nach den in den reſpectiven Ländern gültigen oder noch zu erlaſſenden Vorſchriften fortan beſtehen ſollen.

Artikel 27.

Die beiden contrahirenden Staaten werden die übrigen Regierungen Italiens und jene des Cantons Teſſin einladen, der gegenwärtigen Convention beizutreten. Dieſe, durch das

wypadek rozporządzono, gdyby same dzieło lub pamiętnik składając część całego zbioru na więcéj pojedyńczych tomów dzieliły się.

Artykuł 22.

Dla dzieł, które autor wydawać zaczął, a potomkowie jego dokończyli, służyć ma termin lat 40, jak dla dzieł całkiem pośmiertnych.

Artykuł 23.

Gdy autor umrze przed upłynieniem czasu, w którym praw swoich, gdyby tak być miało, ustąpić był powinien, potomkom jego należy jeszcze po upłynieniu tego terminu użytek praw im służących przez cały czas onym mocą artykułu poprzedniczego dozwolony.

Artykuł 24.

Po upłynieniu terminów artykułami 18, 19, 20, 21 i 22 oznaczonych płody umnictwa ludzkiego i sztuki zostaną rzeczą spólną publiczności.

Akta urzędowe przez same Rządy umawiające się publikowane i dzieła przez nie bezpośrednio, lub na ich rozkaz wydawane, jeżeli się to z samego dzieła okazuje, mają i nadal ulegać postępowaniu przepisami w téj mierze w obu dotyczących Państwach obowiązującémi, oznaczonemu.

Artykuł 25.

Celem poparcia niniejszéj Umowy w jéj wykonaniu, udzielać sobie będą nawzajem Rządy umawiające się wszystkie ustawy i rozporządzenia, któreby względem własności literackiéj i artystycznéj wydać, powodowanémi być mogły.

Udzielać sobie także będą rozporządzenia z jednéj lub drugiéj strony poczynione, dla uznania oryginalności jakowego wydania, lub piérwszeństwa co do czasu, jakowemu dziełu sztuki.

Artykuł 26.

Rozporządzenia niniejszéj Umowy nie przeszkadzają bynajmniéj w wykonywaniu przepisów cenzury, jakie w obu Państwach umawiających się obowiązują i innych praw zakazu, które niezawiśle od artykułów Umowy niniejszéj podług przepisów w obu Państwach obowiązujących lub wyjść mogących ciągle trwać mają.

Artykuł 27.

Oba umawiające się Państwa wezwą drugie Rządy krajów włoskich i Rząd kantonu Tesyńskiego, aby do Umowy niniejszéj przystąpiły. Rządy te samym uczynkiem oświadczo-

alleinige Factum der von ihnen geäußerten Zustimmung, sollen als mitcontrahirende Theile angesehen werden.

Artikel 28.

Die gegenwärtige Uebereinkunft hat, von dem Zeitpuncte der Auswechslung der Ratificationen angefangen, durch vier Jahre, und noch durch sechs darauf folgende Monate in Kraft zu bestehen, sobald einer der contrahirenden Theile nach Ablauf der vier Jahre die Absicht erklären sollte, die Wirkung besagter Convention aufheben, oder aber zu deren Erneuerung mit Anwendung jener Verbesserungen schreiten zu wollen, welche unterdessen die Erfahrung an die Hand gegeben haben wird.

Jeder der beiden contrahirenden Theile behält sich das Recht vor, dem andern eine solche Erklärung zu machen, und wird hiermit zwischen ihnen ausdrücklich festgesetzt, daß nach Ablauf von sechs Monaten, nach Abgabe der eben erwähnten Erklärung des einen Contrahenten an den andern, die gegenwärtige Convention und alle darin enthaltenen Stipulationen ihre Wirkung verlieren sollen.

Artikel 29.

Gegenwärtige Convention soll von Ihren Majestäten ratificirt und die Auswechslung der Ratificationen innerhalb vier Wochen, oder wo möglich noch früher, bewerkstelliget werden.

Urkund dessen die beiderseitigen Bevollmächtigten selbe unterzeichnet und ihre Insiegel beigedrückt haben.

So geschehen zu Wien den 22. Mai 1840.

Metternich. (L. S.) De Sambuy. (L. S.)

Nos visis et perpensis omnibus et singulis Conventionis hujus articulis, illos omnes ratos gratosque hisce habere declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem, majusque robur, praesentes ratihabitionis tabulas manu Nostra signavimus et sigillo Nostro Caesareo-Regio appresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae die nona mensis Junii, anno millesimo octingentesimo quadragesimo, Regnorum Nostrorum sexto.

FERDINANDUS.

Metternich.

(L. S.) Ad Mandatum Sacr. Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus L. B. de Lebzeltern-Collenbach.

Gubernial-Kundmachung vom 19. August 1840 Gubernial-Zahl 50762.

nego przyzwolenia, uważane być mają jako strony spólnie umawiające się.

Artykuł 28.

Umowa niniejsza poczynając od chwili wymiany obustronnych ratyfikacyj, trwać ma w swéj mocy obowiązującéj przez cztéry lata i jeszcze przez sześć miesięcy po nich następujących, jeżeli jedna ze stron umawiających się po upłynieniu tych lat cztérech wynurzy zamiar uchylenia skuteczności téj Umowy, lub też ponowienia takowéj z zastosowaniem poprawnych przepisów, jakieby śród tego czasu doświadczenie wskazało.

Każda z umawiających się stron zachowuje sobie prawo dać drugiéj rzeczone oświadczenie, jakoż stanowi się między niemi wyraźnie, iż po upłynieniu 6 miesięcy po doręczeniu pomienionego oświadczenia od jednéj strony umawiającéj się dla drugiéj, Umowa niniejsza i wszystkie tąż objęte warunki w swojéj mocy obowiązującéj ustają.

Artykuł 29.

Umowa niniejsza przez obu Najjaśniejszych Monarchów ratyfikowaną, a wymiana ratyfikacyj w przeciągu cztérech tygodni, lub, gdy będzie można, wcześniéj jeszcze, uskuteczniona być ma.

W moc czego obustronni Pełnomocnicy takową podpisali i pieczęcie swoje przyłożyli.

Działo się w Wiédniu dnia 22. Maja 1840.

Metternich. (L. S.) De Sambuy. (L. S.)

Nos visis et perpensis omnibus et singulis Conventionis hujus articulis, illos omnes ratos gratosque hisce habere declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem, majusque robur, praesentes ratihabitionis tabulas manu Nostra signavimus et sigillo Nostro Caesareo-Regio appresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae, die nona mensis Junii, anno millesimo octingentesimo quadragesimo, Regnorum Nostrorum sexto.

FERDINANDUS.

Metternich.

(L. S.) Ad Mandatum Sacr. Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus L. B. de Lebzeltern-Collenbach.

Uwiadomienie gub. z d. 19. Sierpnia 1840 do liczby gub. 50762.

134.

Ergänzungs-Formulare zum jährlichen Ausweiſe über ſchwere Polizei-Uebertretungen.

Um für die Zukunft in den alljährlich einzuſendenden Ausweiſen über die ſchweren Polizei-Uebertretungen, und über die wegen derſelben unterſuchten Perſonen die Ueberſicht zu erhalten, wie viele von den ſtattgehabten Unterſuchungen, und zwar mittelſt Urtheile oder mittelſt Beſcheiden erledigt worden, wie viele derſelben unerledigt verblieben ſind, ferner um zugleich eine Vergleichung mit den im Vorjahre vorgekommenen ſchweren Polizei-Uebertretungen anſtellen zu können, hat die hohe Hofkanzlei mittelſt Decrets vom 19. Juni l. J. Zahl 16296-1333 angeordnet, vom Jahre 1840 angefangen, dem mit der hierortigen Verordnung vom 20. September 1838 Zahl 53356 vorgeſchriebenen objectiven Ausweiſe über die ſchweren Polizei-Uebertretungen, unter Beibehaltung aller gegenwärtig in demſelben enthaltenen Colonnen, noch die in dem beiliegenden Formulare .|· angedeutete Einrichtung zu geben.

Hiebei verſteht es ſich von ſelbſt, daß die Vergleichung der mittelſt Urtheilen oder mittelſt Beſcheiden erledigten Fälle mit dem Vorjahre nicht gleich ſchon bei den Ausweiſen für das laufende Jahr, ſondern erſt im nächſten Jahre wird Statt finden können.

Wovon die k. k. Kreisämter in Folge Eingangs erwähnten Hofkanzlei-Decrets zur eigenen Wiſſenſchaft und Darnachachtung bei Verfaſſung der fräglichen Ausweiſe für das Jahr 1840, dann zur weiteren Belehrung der Ortsobrigkeiten und Magiſtrate in die Kenntniß geſetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 25. Auguſt 1840 Gubernial-Zahl 48177.

Nachweiſung

über die

ſchweren Polizei-Uebertretungen

und

über die wegen denſelben unterſuchten Perſonen

in

Galizien.

Im Jahre 18 . .

Nro. 90. a)

(Beilage zur Sig. 30. Pag. 478. ex 1840.)

(Subjectiver Ausweis.)

Nachweisung der wegen schweren Polizei-

Kreise:	Stand der Inquisiten mit Anfang des Jahres			Zuwachs im Laufe des Jahres			Gesammtzahl der Inquisiten im Jahre 18			Zu Strafen verurtheilt
	Mit Verhaft	Auf freiem Fuße	Zusammen	Mit Verhaft	Auf freiem Fuße	Zusammen	Mit Verhaft	Auf freiem Fuße	Zusammen	

Uebertretungen untersuchten Personen im Jahre 18

Aus der Untersuchung getreten							Stand der Inquisiten mit Ende des Jahres 18			Anmerkung.
Losgesprochen		Vor der Aburtheilung gestorben	Aus dem Verhafte entwichen	An andere Gerichte abgegeben	Sonst aus der Untersuchung getreten	Zusammen	Mit Verhaft	Auf freiem Fuße	Zusammen	
gänzlich	Ab Instantia									

(Objectiver Ausweis.)

Nachweisung sämmtlicher schwerer

Kreise:	Gegen die Sicherheit des Staates							Gegen öffentliche Vorkehrungen zur Sicherheit								
	Durch					Ueberhaupt	Summe	Durch							Ueberhaupt	Summe
	Theilnahme an geheimen Gesellschaften	Auflauf	Uebertretung der Gesetze	Verleitung zur Auswanderung	Aufwieglung			Beleidigung der Wache	Beschädigung der Patente	Beschädigung der öffentlichen Anstalten	unterlassene und falsche Meldungen	Gesellen-Aufnahme ohne Kundschaft	Postbeförderung ohne Polizeitel	Rückkehr eines Abgeschafften	Verletzung der Münzgesetze		
	Schwere Polizei-Uebertretungen, wegen welchen gegen															
Rest vom vorigen Jahre .																
Zuwachs im Jahre 184 .																
Summe . .																
Hievon wurden erledigt { mittelst Urtheils																
. Bescheid																
Unerledigt sind geblieben .																
Vergleichung mit dem Vorjahre.																
Zuwachs der Untersuchungen im Jahre 184																
im Jahre 18 . .																
Beendete Untersuchungen.																
Mittelst Urtheil im Jahre 1840																
im Jahre 18 . .																
	Schwere Polizei-Uebertretungen, deren															
Im ganzen Kreise																

Polizei-Uebertretungen im Jahre 18

Durch Mißbrauch des Amtes	Gegen die Sicherheit des Eigenthums							Gegen die Sicherheit der Ehre	Gegen die Sittlichkeit							
	Durch								Durch							
	feuergefährliche Handlungen	Diebstahl	Betrügereien	Theilnahme an Betrügereien	Verabredung der Gewerbsleute	Ueberhaupt	Summe		Unzucht	Ehebruch	ungültige Ehe	Betteln	verbothenes Spiel	veraltete Trunkenheit	Ueberhaupt	Summe
bestimmte Personen Untersuchungen eingeleitet wurden.																
Urheber unbekannt oder flüchtig waren.																

Nachweisung sämmtlicher schwerer

Polizei-Uebertretungen, wegen welchen gegen	Uebertretungen zum Nachtheile der Gesundheit	Gegen die Sicherheit des Lebens																Gegen	
		Durch																Durch	
		versuchten und verübten Selbstmord	Baden in Teichen oder Flüssen	verheimliche Schwangerschaft	Beschädigung durch Fahren oder Reiten	unbefugte Ausübung der Heilung	unbefugten Verkauf der Arzneien	Unwissenheit oder Nachlässigkeit der Aerzte, Wundärzte und Apotheker	Vernachlässigung der Kranken durch Angehörige	mit Gift	unbefugten Handel	Unvorsichtigkeit	Unvorsichtigkeit mit Gewehren	Tragen verbothener Waffen	verschiedene Handlungen gegen und Unterlassung zur Sicherheit der Personen	Ueberhaupt	Summe	Selbstverstümmlung	Beschädigungen durch Raufhändel
Schwere Polizei-Uebertretungen, deren																			

Polizei-Uebertretungen im Jahre 18

die körperliche Sicherheit					Summarium											
Durch					Uebertretungen											
Mißhandlungen der																
Aeltern oder Vormünder der	Eheleute	Dienstboten	Ueberhaupt	Summe	gegen die Sicherheit des Staates	gegen öffentliche Vorkehrungen zur Sicherheit	durch Mißbrauch des Amtes	gegen die Sicherheit des Eigenthums	gegen die Sicherheit der Ehre	gegen die Sittlichkeit	zum Nachtheile der Gesundheit	gegen die Sicherheit des Lebens	gegen die körperliche Sicherheit	Haupt-Summe	Anmerkung.	
bestimmte Personen Untersuchungen eingeleitet wurden.																
Urheber unbekannt oder flüchtig waren.																

W y k a z

c i ę ż k i c h p r z e s t ę p s t w p o l i c y j n y c h

i

osób z powodu tychże pod śledztwo pociąganych

w G a l i c y i

w roku 18..

Nro. 90. a)

(Beilage zur Sig. 30. Pag. 478. ex 1840.)

(Wykaz podmiotowy) **Wykaz osób, z powodu ciężkich przestępstw**

Cyrkuły:	Stan inkwizytów z początkiem roku			Przybyło w ciągu roku			Ogółem było inkwizytów w roku 18			na karę skazanych
	przyaresztowanych	na wolnéj stopie	razem	przyaresztowanych	na wolnéj stopie	razem	przyaresztowanych	na wolnéj stopie	razem	

policyjnych pod śledztwo podciąganych, w roku 18

Z pod śledztwa wyszło							Stan inkwizytów z końcem roku 18			Uwagi.
uwolnionych		zmarłych przed wydaniem wyroku	z aresztu uszłych	innym Sądom oddanych	innym sposobem z pod śledztwa wyszło	razem	przyaresztowanych	na wolnéj stopie	razem	
całkiem	dla braku dowodów									

Wykaz przedmiotowy).

Wykaz wszystkich ciężkich przestępstw

Cyrkuły:	Przeciwko bezpieczeństwu kraju							Przeciwko publicznym urządzeniom dla bezpieczeństwa									
	przez							przez									
	udział w tajnych towarzystwach	rozruch	przekroczenie Ustaw o druku	uwiedzenie do wyniesienia się z kraju	buntowanie	w ogólności	Suma	obrażenie warty	uszkodzenie patentów	uszkodzenie publicznych zakładów	zaniedbane lub fałszywe meldowanie się	przyjmowanie czeladzi bez zaświadczenia cechowego	wysłanie kogo poczta bez cedułki pocztowéj	powrót oddalonych	nadwerężenie Ustaw metrycznych	w ogólności	Suma
	Ciężkie przestępstwa policyjne, z powodu których																
Z przeszłego roku pozostało																	
Przybyło w ciągu r. 184																	
Suma . .																	
Z tych ułatwiono wyrokiem																	
Z tych ułatwiono rezolucyją																	
Nieułatwionych pozostało																	
Porównanie z rokiem poprzednim.																	
Przybyło śledztw w r. 18																	
w roku 18 . . .																	
Ukończone śledztwa.																	
wyrokiem w roku 1840 .																	
w roku 18																	
	Ciężkie przestępstwa policyjne, których																
W całym Cyrkule																	

policyjnych w roku 18

Przez nadużycie Urzędu	Przeciwko bezpieczeństwu własności								Przeciwko bezpieczeństwu honoru	Przeciwko obyczajności							
	przez									przez							
	czynności na niebezpieczeństwo ognia narażające	kradzież	oszustwo	uczestnictwo w kradzieży	zmówienie się professyonistów	w ogólności	Suma			nierząd	cudzołóztwo	nieważne małżeństwo	żebranie	grę zakazaną	zastarzałe pijaństwo	w ogólności	Suma
pewne osoby pod śledztwo podciągnięto.																	
sprawcy byli nieznani lub uszli.																	

Wykaz wszystkich ciężkich

Przestępstwa na szkodę zdrowia	Przeciw bezpieczeństwu życia																Przeciwko	
	przez																przez	
	usiłowane i dokonane samobójstwo	kąpanie się w stawach i rzekach	zatajenie brzemienności	uszkodzenie jeżdżeniem wozowo lub konno	nieprawne leczenie	nieupoważnioną przedaż lekarstw	nieumiejętność lub niedbalstwo lekarzów, chirurgów i aptekarzów	zaniedbanie chorego ze strony jego należących.	trucizną	nieprawny handel	nieostrożność z	nieostrożność z strzelbami	noszenie zakazanej broni	różne czyny przeciwko, i zaniedbanie onych ku bezpieczeństwu osób	w ogólności	Suma	uszkodzenia	samokalectwo	przez bójkę
Ciężkie przestępstwa policyjne, z powodu których																				
Ciężkie przestępstwa policyjne, których																				

przestępstw policyjnych w roku 18

bezpieczeństwu ciała					Sumaryjusz											
przez					Przestępstwa											
złe traktowanie																
rodziców i opiekunów	małżonków	sług	w ogólności	Suma	przeciwko bezpieczeństwu kraju	przeciwko publicznym urządzeniom dla bezpieczeństwa	przez nadużycie Urzędu	przeciwko bezpieczeństwu własności	przeciwko bezpieczeństwu honoru	przeciwko obyczajności	na szkodę zdrowia	przeciwko bezpieczeństwu życia	przeciwko bezpieczeństwu ciała	Suma główna	Uwagi.	
pewne osoby pod śledztwo podciągnięto.																
sprawcy byli nieznani lub uszli.																

134.

Formularze uzupełniające roczne wykazy ciężkich przestępstw policyjnych.

Aby na przyszłość w corocznych wykazach ciężkich przestępstw policyjnych i osób z powodu tychże pod śledztwa pociąganych utrzymać w jawności, ile ze śledztw zaszłych ułatwiono przez wydanie wyroku lub rezolucyi, ile ich pozostało nieułatwionych, niemniéj, aby zarazem módz zrobić porównanie z ciężkiémi przestępstwami policyjnémi z roku poprzedzającego, rozporządziła wysoka Kancelaryja nadworna dekretem z d. 19. r. b. do liczby 16296-1333, ażeby począwszy od roku 1840 przepisany rozporządzeniem gubernialném z d. 20. Września 1838 do liczby 53356, przedmiotowy wykaz ciężkich przestępstw policyjnych, zatrzymując wszystkie obecnie w nim zawarte rubryki, ułożyć jeszcze podług załączonego tutaj formularza.

To się zaś samo przez się rozumi, że porównanie spraw wyrokiem lub rezolucyją załatwionych z rokiem poprzedzającym nie może zaraz przy wykazie za rok bieżący, lecz dopiéro na rok przyszły być uskutecznione.

O czém Rząd krajowy uwiadamia c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek wymienionego na wstępie dekretu Kancelaryi nadwornéj, ażeby się go przy układaniu będących w mowie wykazów na rok 1840 trzymały, oraz, ażeby to Zwierzchnościom miejscowym i Magistratom ogłosiły i objaśniły.

Rozporządzenie gub. z dnia 25. Sierpnia 1840 do l. gub. 48177.